Bundel van de Gemeenteraad van 19 december 2019

Agenda bijlagen

Agenda RAAD 19-12-2019

1 Opening en mededelingen

2 Trekken van het lot ter bepaling van het raadslid bij wie een eventuele stemming zal beginnen

3 Vragenhalfuurtje voor raadsleden

4 Spreekrecht voor niet-raadsleden

5 Vaststelling van de agenda

6 Vaststelling van het verslag van de vorige vergadering

BV19.0205 Verslag van de raadsvergadering van 28 november 2019

7 Ingekomen stukken

7.a Lijst ingekomen stukken raad van 19 december 2019

*Griffie
*

Voorstel Raad 14497

T19.22327 Lijst ingekomen stukken gemeenteraad 19 december 2019

T19.22610 Moties 12 - 17-12-2019

T19.22612 Toezeggingen 12 - 17-12-2019

8 Bespreekpunten

8.a Algemene Plaatselijke Verordening 2020 (bespreekpunt ivm amendement CU over lachgas. 2 bijlagen in map persoonsgegeven)

<P>Gevraagde beslissing</P>
*<P>1. De Algemene Plaatselijke Verordening 2020 (T19.14897) vast te stellen, inclusief de artikelsgewijze toelichting (T19.14900) en de wijzigingen (T19.14899).
2. De Algemene Plaatselijke Verordening 2019, zoals vastgesteld op 10 december 2018, in te trekken.
3. Kennis te nemen van de reactie van het college (U19.07880) op een verzoek van de inwoner.</P>
Pieter van de Stadt
SA
*

Voorstel Raad 14041

T19.14897 Algemene Plaatselijke Verordening 2020

U19.07669 Raadsbrief lachgas en lokale handhaving

T19.14899 Overzicht wijzigingen APV 2020

T19.14900 Artikelsgewijze toelichting APV 2020

8.b Definitieve vaststelling Visie op sport en bewegen Lansingerland 'Scoren met sport' - bespreekpunt ovv div fracties ivm financiële paragraaf - bijlage volgt in nazending vanwege het aanpassen agv de commissiebespreking

<P>Gevraagde beslissing</P>
*<P>De Visie op sport en bewegen Lansingerland ‘Scoren met sport’ definitief vast te stellen.</P>
Ankie van Tatenhove
SA
*

Voorstel Raad 13683

T18.07433 Visie op sport en bewegen Lansingerland 'Scoren met sport'

T19.13814 T19.13814 – Financiële bijlage bij de sportvisie 'Scoren met sport'

U19.09775 Wijzigingen financiële paragraaf Sportvisie ‘Scoren met sport’

8.c Verordening Sociaal Domein 2020 - bespreekpunt ovv D66 ivm motie overgangstermijn verlaging tarief informeel PGB

<P>Gevraagde beslissing</P>
<OL>
<LI>De Verordening Sociaal Domein 2020 (T19.13049) vast te stellen.</LI>
*<LI>De Verordening Sociaal domein 2019 (T19.13977) in te trekken.</LI></OL>
Ankie van Tatenhove, Kathy Arends
SA
*

Voorstel Raad 14116

T19.13049 Verordening Sociaal Domein 2020

T19.13056 Wijzigingsdocument bij de Verordening Sociaal Domein 2019

I19.23137 Advies van de ASD

U19.07676 Reactie op uw advies Verordening Sociaal Domein 2020

U19.10046 Extra wijziging Verordening 2020: indexering bedragen in hoofdstuk Inkomen

8.d Vaststellen belastingverordeningen en tarieventabellen 2020 (ovv D66 ivm motie 'het eerlijke verhaal over afval')

<P>Gevraagde beslissing</P>
<OL>
*<LI>De belastingverordeningen (inclusief tarieven) 2020 vast te stellen:
1.1. Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2020;
1.2. Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing 2020;
1.3. Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020;
1.4. Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020;
1.5. Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020.</LI>*
*<LI>De volgende tarieven vast te stellen:
2.1. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van marktgelden 2014;
2.2. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering precariobelastingen 2012;
2.3. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland;
2.4. Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingeland.</LI></OL>
Albert Abee
CS
*

Voorstel Raad 14212

T19.20565 Verordening OZB 2020

T19.20568 Verordening Rioolheffing 2020

T19.20564 Verordening Hondenbelasting 2020

T19.20567 Verordening Kwijtschelding 2020

T19.20557 Tarieventabel 2020 Verordening marktgelden

T19.20558 Tarieven tabel Precario 2020

T19.20600 Tarieventabel lijkbezorgingsrechten 2020

T19.20602 Tarieven gemeentelijke begraafplaats 2020

T19.20578 Verordening Afvalstoffenheffing 2020

9 Hamerstukken

9.a Bekrachtiging geheimhouding gemeenteraad 19 december 2019

*Griffie
*

Voorstel Raad 14540

U19.09364 Opleggen geheimhouding bijlagen bij het raadsvoorstel 'Overdracht beheer Klapwijkseweg - Boterdorpseweg

U19.09253 Opleggen geheimhouding bijlage raadsvoorstel Definitieve besluitvorming Blok B

U19.09809 Opleggen geheimhouding brief U19.09813

U19.09783 Raadsbrief inzake aanbieden raadsvoorstel verkoop Eneco, ter inzage leggen van geheime documenten en attenderen op raadsbijeenkomsten

9.b Vaststelling bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland (bijlagen in iBabsmap persoonsgegevens)

<P><STRONG>Gevraagde beslissing</STRONG></P>
<OL>
<LI>De Nota zienswijzen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland” vast stellen.</LI>
<LI>Het bestemmingsplan <EM>“</EM>A16 Rotterdam deel Lansingerland”, met identificatiecode: NL.IMRO.1621.BP0179-VAST, waarbij gebruik is gemaakt van een ondergrond die is ontleend aan de GBK van 1 mei 2019, gewijzigd vast te stellen overeenkomstig de van dit besluit deel uitmakende Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland”.</LI>
*<LI>Geen exploitatieplan vast te stellen.</LI></OL>
Kathy Arends
RE
*

Voorstel Raad 14080

T19.20440 Nota zienswijzen en staat van wijzigingen

T19.20438 Vast te stellen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland

U19.09740 bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland - info over technische wijziging

9.c Slotwijziging 2019

<P><STRONG>Gevraagde beslissing</STRONG></P>
<OL>
<LI>De slotwijziging van de Begroting 2019-2022 vast te stellen.</LI>
*<LI>De volgende stortingen in en onttrekkingen aan de reserves te doen:
-       Een bedrag van € 1.418.585 minder te onttrekken aan de bestemmingsreserves;
-       Een bedrag van € 841.000 toe te voegen aan de algemene reserve in verband met de budgetoverhevelingen van 2019 naar 2020;
-       Een bedrag van € 76.474 toe te voegen aan de algemene reserve.</LI>*
*<LI>De uit de slotwijziging voortvloeiende wijzigingen van de begroting vast te stellen.</LI></OL>
Albert Abee
CS
*

Voorstel Raad 14198

T19.20300 Slotwijziging 2019

9.d Vaststellen legesverordening en bijbehorende tarieven 2020

<P><STRONG>Gevraagde beslissing</STRONG></P>
<OL>
<LI>De Legesverordening 2020 (T19.20597) vast te stellen.</LI>
*<LI>Bijbehorende Tarieventabel 2020 (T19.20660) vast te stellen.</LI></OL>
Albert Abee
CS
*

Voorstel Raad 14211

T19.20597 Legesverordening 2020

T19.20660 Tarieventabel Leges 2020

9.e Vaststellen controleprotocol accountantscontrole 2019 (bijlage getekende opdrachtbevestiging in IBabs map persoonsgegevens)

<P><STRONG>Gevraagde beslissing</STRONG></P>
*<P>-   Het controleprotocol accountantscontrole 2019 inclusief het normenkader vast te stellen.</P>
CS
*

Voorstel Raad 14371

I19.22857 Opdrachtbevestiging controle jaarrekening 2019

T19.21209 Dienstverleningsplan 2019

9.f Benoeming en ontslag commissieleden

<OL>
<LI>Matthijs Lems te ontslaan als lid van commissie Algemeen Bestuur</LI>
<LI>Paul Lieverse te ontslaan als plaatsvervangend lid en te benoemen als lid van de commissie Algemeen Bestuur</LI>
<LI>Jurjen Dieleman te ontslaan als lid en te benoemen als plaatsvervangend lid van de commissie Ruimte</LI>
<LI>Kees Willem Markus te ontslaan als plaatsvervangend lid en te benoemen als lid van de commissie Ruimte</LI></OL>
*<P> </P>
Griffie
*

Voorstel Raad 14545

10 Sluiting

GEMEENTE Lansingerland

Aan de leden van de geme

enteraad van Lansingerland

Dagtekening : woensdag, 11 december 2019
Onderwerp : Raadsagenda

Hierbij nodig ik u uit tot het bijwonen van de vergadering van de raad van de gemeente Lansingerland op **donderdag 19 december 2019** om 20.00 uur in de raadszaal van het gemeentehuis aan de Tobias Asserlaan 1 te Bergschenhoek.

De voorzitter,

Pieter van de Stadt

Agenda

NR ONDERWERP

Beginpunten

1. Opening en mededelingen

2. Trekken van het lot ter bepaling van het raadslid bij wie een eventuele stemming zal beginnen

3. Vragenhalfuurtje voor raadsleden

4. Spreekrecht voor niet-raadsleden

5. Vaststelling van de agenda

6. Vaststelling van het verslag van de vorige vergadering

7. Ingekomen stukken

7.a. Lijst ingekomen stukken raad van 19 december 2019 (de lijst met toezeggingen en de lijst met moties worden later toegevoegd)

Bespreekpunten

8. Bespreekpunten

8.a. Algemene Plaatselijke Verordening 2020 (bespreekpunt ivm amendement CU over lachgas. 2 bijlagen in map persoonsgegeven)

Gevraagde beslissing
1. De Algemene Plaatselijke Verordening 2020 (T19.14897) vast te stellen, inclusief de artikelsgewijze toelichting (T19.14900) en de wijzigingen (T19.14899).
2. De Algemene Plaatselijke Verordening 2019, zoals vastgesteld op 10 december 2018, in te trekken.
3. Kennis te nemen van de reactie van het college (U19.07880) op een verzoek van de inwoner.

8.b. Definitieve vaststelling Visie op sport en bewegen Lansingerland 'Scoren met sport' - bespreekpunt ovv div fracties ivm financiële paragraaf - bijlage volgt in nazending vanwege het aanpassen agv de commissiebespreking
Gevraagde beslissing
De Visie op sport en bewegen Lansingerland 'Scoren met sport' definitief vast te stellen.

8.c. Verordening Sociaal Domein 2020 - bespreekpunt ovv D66 ivm motie overgangstermijn verlaging tarief informeel PGB
Gevraagde beslissing

1. De Verordening Sociaal Domein 2020 (T19.13049) vast te stellen.
2. De Verordening Sociaal domein 2019 (T19.13977) in te trekken.

8.d. Vaststellen belastingverordeningen en tarieventabellen 2020 (op verzoek D66)
Gevraagde beslissing

1. De belastingverordeningen (inclusief tarieven) 2020 vast te stellen:
   1.1. Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2020;
   1.2. Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing 2020;
   1.3. Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020;
   1.4. Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020;
   1.5. Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020.
2. De volgende tarieven vast te stellen:
   2.1. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van marktgelden 2014;
   2.2. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering precariobelastingen 2012;
   2.3. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland;
   2.4. Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingeland.

Hamerstukken

9. Hamerstukken

9.a. Bekrachtiging geheimhouding (indien van toepassing)

9.b. Vaststelling bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland (bijlagen in iBabsmap persoonsgegevens)
Gevraagde beslissing

1. De Nota zienswijzen bestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland" vast stellen.
2. Het bestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland", met identificatiecode: NL.IMRO.1621.BP0179-VAST, waarbij gebruik is gemaakt van een ondergrond die is ontleend aan de GBK van 1 mei 2019, gewijzigd vast te stellen overeenkomstig de van dit besluit deel uitmakende Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland".
3. Geen exploitatieplan vast te stellen.

9.c. Slotwijziging 2019
Gevraagde beslissing

1. De slotwijziging van de Begroting 2019-2022 vast te stellen.
2. De volgende stortingen in en onttrekkingen aan de reserves te doen:
   - Een bedrag van € 1.418.585 minder te onttrekken aan de bestemmingsreserves;
   - Een bedrag van € 841.000 toe te voegen aan de algemene reserve in verband met de

budgetoverhevelingen van 2019 naar 2020;
- Een bedrag van € 76.474 toe te voegen aan de algemene reserve.

3. De uit de slotwijziging voortvloeiende wijzigingen van de begroting vast te stellen.

9.d. Vaststellen legesverordening en bijbehorende tarieven 2020

Gevraagde beslissing

1. De Legesverordening 2020 (T19.20597) vast te stellen.
2. Bijbehorende Tarieventabel 2020 (T19.20660) vast te stellen.

9.e. Vaststellen controleprotocol accountantscontrole 2019 (bijlage getekende opdrachtbevestiging in IBabs map persoonsgegevens)

Gevraagde beslissing

- Het controleprotocol accountantscontrole 2019 inclusief het normenkader vast te stellen.

Eindpunten

10. Sluiting

Alle raadsstukken zijn te vinden op www.lansingerland.nl, via de link “de gemeente”, “vergaderschema”, vervolgens de juiste datum aanklikken. In de centrale hal van het gemeentehuis kunt u de stukken digitaal inzien.

VERSLAG
Gemeenteraad

GEMEENTE Lansingerland

Datum vergadering : 28 november 2019

Aanwezig:
Raadsleden:
Leefbaar 3B : Don van Doorn, Wouter Hoppenbrouwer, Jan Pieter Blonk, Machiel Crielaard, Marjolein Gielis, Henk Meester, Leon Erwich, Georgine Zwinkels, Johan Phillippens
VVD : Alexander Kuipers, Nathalie van Bakel, Marloes Draak, Eric Kampinga, Ed van Santen, Mauriel van As, Matthijs Machielse
CDA : Matthijs Ruitenberg, Nelleke Bouman, Hans van der Stelt, Dave Bergwerff, Frans Ammerlaan
CU : Kees-Willem Markus, Jurjen Dieleman, Paul Lieverse
WIJ Lansingerland : Leon Hoek, Jan Jumelet
D66 : Michiel Muis, Ineke den Heijer, Erik Jonker
GroenLinks : Marco Ruijtenberg, Selgei Gabin
PvdA : Petra Verhoef

Voorzitter : Pieter van de Stadt
Griffier : Marijke Walhout

Wethouders : Simon Fortuyn, Kathy Arends, Albert Abee, Ankie van Tatenhove

Afwezig:
WIJ Lansingerland : Petrine van Olst

1. **Opening en mededelingen**

De voorzitter, om 20.00 uur: We beginnen met de gemeenteraad van Lansingerland en ik heet aanwezigen welkom. Welkom ook aan het lid van de pers en welkom aan onze inwoners op de publieke tribune en degenen die thuis mee kijken via de webcast. Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Van Olst. Mevrouw Den Heijer zal een half uurtje later zijn en de heer Machielse een half uur tot drie kwartier.

2. **Trekken van het lot ter bepaling van het raadslid bij wie een eventuele stemming zal beginnen**

Mocht er sprake zijn van een hoofdelijke stemming, dan is nummer 6, mevrouw Bouman, de primus inter pares.

3. **Vragenhalfuurtje voor raadsleden**

Er zijn geen vragen aangemeld.

4. **Spreekrecht voor niet-raadsleden**

Er hebben zich 4 insprekers gemeld:
1. Mevrouw Vliet Vlieland, inzake ontwikkeling Wilderszijde;
2. De heer Van der Spek, inzake ontwikkeling Wilderszijde;
3. De heer Van den Oever, inzake voorgenomen bouwplannen Edelsteenbuurt;
4. De heer Van der Lubbe, inzake voorgenomen bouwplannen Edelsteenbuurt.

Inspreker 1:
Mevrouw Vliet Vlieland: Geacht college, geachte leden van de gemeenteraad. 3B Wonen is als de woningcorporatie van Lansingerland zeer nauw betrokken bij alle ontwikkelingen op onze lokale woningmarkt. We zien dat deze woningmarkt vast loopt op dit moment. Dagelijks zien we welke impact dit heeft. Een dak boven je hoofd is een basisbehoefte, waarvan je verwacht in een relatief rijke gemeente als Lansingerland, dat onze inwoners in deze behoefte kunnen voorzien. Zo eenvoudig blijkt dit echter niet. Met de huidige koopprijzen, het gebrek aan betaalbare huurwoningen is er een schrijnend tekort aan woningen en is er een steeds grotere groep die noch kan kopen noch kan huren. De gemeente groeit dezelfde tijd. Er komen steeds meer eenpersoonshuishoudens en dit betekent ook, dat er steeds meer woningen nodig zijn. Ook de druk op de sociale huurwoningmarkt neemt toe. Per geadverteerde woning reageren momenteel ongeveer 235 mensen. Dat is gemiddeld genomen. Daarvan moeten we er 234 teleurstellen. Vaak is dat heel ernstig teleurstellen, want steeds vaker zien we schrijnende situaties. Gescheiden ouders, die ernstig in de knel zitten, starters die geen mogelijkheden hebben, een brede doelgroep met een laag inkomen, die geen kans krijgen om zelfstandig te wonen, senioren die nauwelijks

kunnen doorstromen. Slechts een heel beperkt deel hiervan komt in aanmerking voor urgentie. En nee, als we het hebben over deze mensen, gaat het zeker niet alleen over mensen met een uitkering. Of mensen met een gebrek aan allerlei soorten vaardigheden. Vergeet niet dat een alleenstaande moeder met een parttime goede baan, een MBO-vakman of vakvrouw, die uitvoerend werk doet, een startende HBO-er, allemaal zijn aangewezen op sociale huur. De verzorgster werkt bij Laurens, de logistiek medewerker van Zalando, de jonge juf van de basisschool, die net gestudeerd heeft en in Rotterdam woont en op haar kamertje ook toe is aan wat anders. Ze vallen allemaal onder onze doelgroep. Ze hebben allemaal een inkomen onder de € 42.000. We zien op dit moment verschillende locatiekansen om weer sociale huurwoningen te bouwen. Wilderszijde heeft daarin een heel bijzondere plek. Wilderszijde is een groot gebied, waar we met elkaar de kansen hebben om eigenlijk bij nul te beginnen, een compleet nieuwe wijk te ontwikkelen met elkaar. Dit gebied trekt daardoor ongekend veel kansen met zich mee. Ik wil u vandaag oproepen deze kansen te helpen verzilveren, door hier meer sociale huurwoningen neer te zetten dan de afgelopen jaren is gedaan. Om met de ons bekende hoogleraar Peter Boelhouwer te spreken: de enige structurele oplossing tegen de woningnood is bouwen. Hoe meer sociale huurwoningen we bouwen, hoe meer kans de grote groep woningzoekenden heeft om een plekje te vinden in Lansingerland. Ik hoor soms de angst dat mensen van buiten Lansingerland massaal die nieuwe woningen zullen komen huren. Ik vraag me u na te denken over het volgende. Lansingerland groeit en is groot geworden door een aantrekkelijk klimaat voor starters en jonge gezinnen. Dit heeft de gemeente heel veel gebracht. Ikzelf ben hier 17 jaar geleden komen wonen, met een aantal andere jonge gezinnen hartelijk welkom geheten, ook al woonde ik in een sociale huurwoning in een niet zo beste wijk van Den Haag. De huidige woonplaats van iemand is geen punt, waar u zich op voorhand zorgen over hoeft te maken. Wat we uiteraard met elkaar niet willen, wat ik heel goed begrijp, is dat een nieuw complex in één keer verhuurd wordt aan een hele groep mensen die uit een bepaalde wijk komt, waar herontwikkeling aan de gang is, bijvoorbeeld in Rotterdam. Maar dat kunnen we heel goed voorkomen door lokaal maatwerk toe te passen, door te zorgen voor differentiatie en spreiding. U mag erop vertrouwen dat wij scherp zullen kijken bij de oplevering van nieuwe complexen naar een evenwichtige samenstelling van de nieuwe huurdersgroep. Uit onderzoek naar de veerkracht in buurten is gebleken, dat er een duidelijke relatie is tussen het percentage sociale huurwoningen in een wijk en de ervaren overlast en de leefbaarheid. Wat er ook duidelijk uit blijkt, is dat er pas boven de 67% sociale huurwoningen problemen ontstaan. Of wanneer er heel veel goedkope huurwoningen in een wijk staan, denk aan € 500 en minder. Dat zijn de momenten waarop er problemen ontstaan. Zelfs met 30% kwalitatieve sociale huur in Wilderszijde blijven we daar heel erg ver van weg. Sterker nog, 30% is het landelijke gemiddelde sociale huur, in heel Nederland. We hebben het hier dus niet over een heel groot aandeel. Even terug naar de ontwikkeling in Wilderszijde, dan ga ik afronden. In Wilderszijde hebben we de kans om een hele mooie en gedifferentieerde wijk neer te zetten. Een nieuwe wijk met vernieuwende woonconcepten, met allerlei kansen voor toekomstige huurders. Door ze bijvoorbeeld actief te betrekken, te werken aan sociale, moderne en groene wijken, hard in te zetten op de verscheidenheid van de woningen en de verschillende bewonersdoelgroepen. Eén ding blijft keihard overeind: hoe meer sociale huurwoningen we toevoegen, hoe groter onze bijdrage aan het terugdringen van de woningnood voor mensen met een inkomen onder de € 42.000. Hoe meer sociale woningen erbij komen, huurwoningen, hoe groter de kans voor onze starters, onze gescheiden ouders, onze senioren. Laat u niet weerhouden door de angst voor de toestroom uit de regio, welk gevaar u daar dan ook in mag zien. We hebben tenslotte economische groei in de logistieke sector, personeelstekort in de zorg en tuinbouw. Als al die mensen ook nog eens hier zouden kunnen komen wonen, dan lossen we tegelijkertijd een fileprobleempje op. Door het aandeel sociaal laag te houden, doet u al onze woningzoekenden tekort. Peter Boelhouwer heeft wat dat betreft helemaal gelijk. Zoveel mogelijk bouwen is de meest geëigende oplossing. Ik zou daar wel aan toe willen voegen: als je dan meer doet dan stenen stapelen en je kijkt naar kwalitatieve oplossingen, die passen bij onze gemeente, bij dit dorp, dan voegen we optimaal waarde toe. 3B Wonen kijkt ernaar uit om dit met u te gaan realiseren. Dank u wel.

Inspreker 2:
De heer Van der Spek: Goedenavond college, burgemeester, wethouders, bedankt voor deze tijd en dit moment. Ik ga het niet heel lang maken. Ik zat met de gedachte: is het nou een goede buur of een verre vriend? De gemeente Lansingerland. Allereerst, in 2007 hebben wij een overeenkomst gesloten met de gemeente Lansingerland over het verplaatsen van ons bedrijf. 100 meter verplaatst, heel veel geïnvesteerd en nagedacht, 5 jaar, om ons bedrijf opnieuw te plaatsen. Wat wekt nou mijn verbazing? Vorig jaar komt er een MER rapportage uit. In geen enkel punt wordt ons bedrijf in de MER genoemd of de omgeving genoemd. Hele grote gaten. Daar heb ik opnieuw mijn zienswijze op ingediend, op een aantal punten, maar ik heb geen reactie gehad. Een aantal keren gebeld, geen reactie gehad. Nu zie ik opnieuw de stukken van de raad en dat verbaast mij opnieuw. Het is toch zo jammer, als je in dit stadium niet de buurt mee neemt, een bedrijf dat hier gevestigd is. Op dit moment hebben 200 gezinnen werkzaam bij ons bedrijf. Die kunnen hier gewoon wonen. Ik ben niet tegen Wilderszijde. Ik ben wel heel erg tegen het feit, dat we straks misschien voor een bank moeten staan, omdat we dingen niet mee nemen die afgesproken zijn. Een vraag over ontsluiting, een vraag over bouwlijnen, die contractueel vast staan. Invulling park De Polder, hoe zien we dat? Gaan we park De Polder opofferen? Aan sportvelden of

andere accommodaties? Ik word heel erg zenuwachtig van sterretjes en kruisjes in zo'n veld. Een ster is mooi, zeker aan het eind van het jaar om naar de tijd toe te leven, maar als hier een sterretje achter mijn bedrijf staat, dan word ik een beetje zenuwachtig. Daarom: ga met ons in gesprek. Probeer samen dat pad te gaan om ons erbij te betrekken. Laat zien dat je samen bij dat doel uit komt. Samen Wilderszijde ontwikkelen, ook het bedrijf dat er nu al zit.

De heer Jumelet, WIJ: Dank voor uw inspraak. Een vraag ter toelichting. Is er vanuit de gemeente de afgelopen periode geen enkel contact met u gezocht om hierover te spreken? De heer Van der Spek: Nee.

De voorzitter: Dank voor uw inspraak. Het staat op de agenda en dan hoort u vermoedelijk een reactie.

Inspreker 3:
De heer Van den Oever: Geachte voorzitter, raadsleden van Lansingerland en andere aanwezigen. Ik spreek u vanavond toe namens een grote, georganiseerde groep van verontruste bewoners van de Edelsteenbuurt. Ik wil graag beginnen met kort iets voor te lezen uit eigen werk. Niet mijn eigen werk, maar uw eigen werk. In de toelichting op het bestemmingsplan Berkel I, vastgesteld door de raad op 28 januari 2016, schrijft u en ik citeer: De oostelijke plangrens wordt gevormd door de groenzone tussen het woongebied en de HSL. Een stukje verderop staat in uw tekst staat: De agrarische gronden aan de noordoostzijde van het plangebied zijn voorzien van de bestemming 'agrarisch'. De gronden mogen niet bebouwd worden. Volgens de plankaart gaat het hier over het stukje grond dat ook bekend staat als de Driehoek Noordpolder. En wat zien wij nu in de praktijk terechtkomen van dit goede voornemen? Bent u een betrouwbare overheid of een ontwikkelaar waar wij de woningen van gekocht hebben? Een deel van de omwonenden krijgt een uitnodiging van de gemeente voor een beeldvormende bijeenkomst van de raad op 11 september. Op deze avond werden door de firma Blauwhoed bijna tot in detail uitgewerkte schetsen gepresenteerd van een nieuwe woonwijk op de locatie Driehoek Noordpolder. Lang niet alle aanwezigen kwamen aan de beurt voor het stellen van een vraag en er was geen afdoende antwoord op de dringend geuite zorg van omwonenden over de verkeersontsluiting van de nieuwe wijk via het woonerf Van de Smaragd. Bij de uitgang kreeg je een formuliertje waarmee je al kunt inschrijven als belangstellende voor een woning op deze locatie. Een tweede informatieavond volgt op 7 november. En voor wie ook deze avond niet kon bijwonen is er nog een website waarop je voor 21 november een vraag kon achterlaten. En wat schetst onze verbazing: deze website is een gezamenlijk initiatief van de firma Blauwhoed en de gemeente Lansingerland. Dat laatste roept vragen bij ons op. Is het dan toch al geen schets meer, maar een concreet plan dat in gezamenlijkheid is opgesteld door de gemeente Lansingerland en de firma Blauwhoed? Maar hoe zit het dan met de burgerparticipatie? We hebben de kans gehad ons te laten informeren. Is dat wat de gemeente Lansingerland onder participatie van haar burgers verstaat? Informatie zenden en als het uitkomt, 'kleuren binnen de lijntjes' in plaats van mee laten participeren aan de voorkant? Wij willen meebeslissen over de toekomst van onze leefomgeving. En als er op de informatieavond door aanwezigen wordt gevraagd naar het verdere verloop van de plannen, krijgen we als antwoord: de nieuwe woonwijk komt er. De kans dat die er niet komt is nihil. Dan begrijp ik waarom de rekenkamer van de gemeente ook moeite heeft met de manier waarop beste bedoelingen worden omgezet in daadwerkelijke betrokkenheid van de burger. Daarom ben ik vanavond hier, namens een grote groep bewoners van de Edelsteenbuurt, als een soort wake-up-call aan u allen: neem ons serieus als u echt werk wilt maken van burgerparticipatie. Wij willen meepraten aan de voorzijde van de plannen en niet voor een voldongen feit worden gesteld. Ik zal u alvast een stukje op weg helpen, zodat u zich kunt voorbereiden op de participatiegesprekken met ons, die naar wij hopen en verwachten, ongetwijfeld zullen volgen. Ik zal u alvast verklappen hoe wij denken over de plannen van de firma Blauwhoed: laat de driehoek Noordpolder groen. Ik herhaal: laat de driehoek Noordpolder groen. Dat is ook wat de provincie voorstaat. De provincie is ervan overtuigd dat nieuwe locaties in Zuid-Holland "juist niet" gezocht moeten worden in de polder en het weiland rond de stad. "Omdat het niet nodig is en er veel betere alternatieven zijn. En omdat we zuinig willen omspringen met ons schaarse groen." Ik hoor uw reactie ook al: ja dat wil iedereen wel, maar wij hebben ook een woningbouwopdracht. En ja, dat begrijpen wij ook. Maar waarom op deze postzegel aan de rand van de bebouwing en ver weg van alle voorzieningen? Ik ga even met u terug in de tijd, naar het begin van de jaren 80 toen de Edelsteenbuurt is ontwikkeld. De wijk is ruim en groen opgezet met alleen eengezins-koopwoningen. Qua infrastructuur is gekozen voor woonerven die, allemaal uitkomen op de Edelsteenweg. De infrastructuur is aangelegd op de toen gerealiseerde wijk. Die werd als afgerond beschouwd. Er bleef een klein stukje grond over aan de rand van de wijk. Pech voor de projectontwikkelaar Blauwhoed, want niet iedere investering is winstgevend. You win some, you loose some. Dat is nu eenmaal een bedrijfsrisico. Ik heb begrepen, dat mijn tijd nu om is. Mijn medebewoner neemt het stokje over en gaat op hetzelfde onderwerp verder. De voorzitter: Ik had al zo'n vermoeden.

Inspreker 4:
De heer Van der Lubbe: Zo proberen wij in de burgerparticipatie ook efficiënt over te komen. Geachte voorzitter en raadsleden van Lansingerland. En nu liggen er dan opeens plannen om deze driehoek Noordpolder, gelegen tussen de bestaande Edelsteenwijk en de inmiddels aangelegde HSL en de

Zoro-buslijn, te bebouwen met een honderdtal woningen in alle soorten en maten. En hoe moeten de bewoners van deze nieuw te bouwen wijk dan van en naar hun woning komen? Ze kunnen met de bus snel naar Rotterdam en Zoetermeer. Als simpele burger denk ik: waarom bouw je voor deze mensen dan geen woningen in Rotterdam en Zoetermeer? Dat zal de projectontwikkelaar ook bedacht hebben, want achter het bureau tekenen ze een ontsluitingsweg over het woonerf van de Smaragd. In een latere versie van de tekeningen, die op de informatieavond van 7 november wordt gepresenteerd, is het woonerf er al vast op aangepast. Het wordt een 30km weg want daar mogen meer verkeersbewegingen per etmaal plaats vinden. Parkeerplaatsen zijn verdwenen. Groen, dat een tijdje geleden in het kader van de aankoopregeling snippergroen niet kon worden aangekocht omdat het groen moest blijven, is nu opgeofferd aan parkeerplaatsen en datzelfde lot is ook een speelveldje voor kinderen beschoren. Ook daar parkeerplaatsen die elders moeten wijken om de weg van het woonerf te verbreden tot een toegangsweg voor de nieuwe wijk. U begrijpt zeker wel dat onze verontrusting hiermee een hoogtepunt bereikte. Ziet u het al voor zich: de ontsluiting van een hele nieuwe wijk, met honderden auto's per dag, door de flessenhals van een woonerf waar mensen wandelen, fietsen en kinderen spelen. Een kwaliteitsimpuls voor de bestaande wijk is er in uw plan niet bij. Dit kan toch niet waar zijn. En mag ik u er nog even aan herinneren, we hebben het nog steeds over het stukje agrarische grond waarvan u nog in 2016 hebt gezegd dat het niet bebouwd mag worden. En waarvan wij als bewoners van de aangrenzende Edelsteenbuurt vinden dat het groen moet blijven. Ik zal het ook eens omdraaien. Kunt u ons uitleggen waarom u vindt dat er juist op deze mooie, groene locatie aan de buitenrand van de bebouwing moet worden gebouwd en niet op veel meer voor de hand liggende plekken dichter bij de centrale voorzieningen en waar nog volop ruimte is om passende ontsluitingswegen aan te leggen? Die vraag hoeft u niet nu staande de vergadering te beantwoorden. Wij willen graag alle fracties uitnodigen om de situatie met eigen ogen te bekijken en met ons in gesprek te gaan. Dan komt ook u goed beslagen ten ijs indien de plannen van de firma Blauwhoed voor de driehoek Noordpolder op de agenda van een volgende vergadering van de commissie ruimte en daaropvolgende raadsvergadering komen te staan. Maar, geachte voorzitter en raadsleden van Lansingerland, het kan allemaal nog erger! De inkt van mijn vorige woorden was nog nat toen mij het volgende bericht bereikte. Het voornemen bestaat om de driehoek Noordpolder op de agenda van de commissie ruimte van 14 januari 2020 te plaatsen. En wel in de vorm van een ambitiedocument waarin een uitgewerkt plan is opgenomen voor de bebouwing van de driehoek Noordpolder. Gaat dit betekenen dat wij als burgers van de Edelsteenbuurt buiten spel staan? Wij worden overigens graag actief door de gemeente geïnformeerd over mogelijkheden tot het indienen van zienswijzen op plannen, maar ook op ambitiedocumenten. De tijd dringt dus. Op zeer korte termijn zullen wij de fracties dan ook benaderen voor het maken van een afspraak voor een bezoek aan onze wijk. Iets om naar uit te kijken. Voor 18 december staat een gesprek gepland met de wethouder. Wij zijn benieuwd wat dit gesprek ons gaat opleveren aan nieuwe inzichten. Wij zullen er in ieder geval niet met lege handen komen maar met een forse handtekeningenlijst van bewoners van de Edelsteenbuurt. Wij zijn niet alleen maar verontrust maar inmiddels wanhopig en boos. Ik dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Ik begrijp de emotie, maar in een raadsvergadering is het belangrijk dat iedereen vrij kan discussiëren zonder afkeuring of goedkeuring. Ik dank u wel. Ik heb u beiden goed gehoord. U weet dat het niet op de agenda staat. U heeft dat zelf ook aangegeven, u verwacht niet staande de vergadering een antwoord. Een wake-up-call en dringend verzoek. De gemeenteraad heeft u goed gehoord. Het college zit hier ook. Zij zullen u ook goed hebben gehoord. Ik dank u voor uw aanwezigheid.

De heer Muis, D66: Dank u wel voor uw inspraak. De wake-up-call was niet nodig, want wij waren ook bij de informatiebijeenkomst hier in de raadszaal, dus wij snappen heel goed uw zorgen. Een paar vragen. Wanneer hoorde u voor het eerst van deze bouwplannen? Bent u na de laatste informatiebijeenkomst benaderd om mee te denken in enige vorm van burgerparticipatie? De heer Van den Oever: Wij zijn eigenlijk helemaal niet geïnformeerd over die informatieavond. Dat hebben we zelf vernomen via websites. We hebben geen uitnodiging gehad voor een avond, totaal niets. Als je niet op internet kijkt of naar plannen zoekt, dan was die eerste informatieavond volledig voorbij gegaan. Er is contact over geweest met de gemeente, waarom wij geen uitnodiging hebben gezien. Er was schijnbaar iets fout gegaan. Voor de tweede avond hebben we wel een brief in de bus gehad, maar de eerste informatieavond is volledig aan ons voorbij gegaan. Dat was eigenlijk het moment dat wij hoorden van de bouwplannen, op de eerste informatie, waarbij we zelf het initiatief hebben genomen om ernaar toe te gaan. De heer Muis: Na de informatieavond bent u benaderd door de gemeente om actief mee te denken in enige vorm van burgerparticipatie? De heer Van den Oever: Nee, we zijn nog niet benaderd. Wij zijn na de plannen van de tweede avond in actie gekomen, omdat wij schrokken van de plannen. We zijn ons gaan organiseren. We zijn eigenlijk pas heel kort bezig als bewonerscommissie, verontruste bewoners, en daarom kunnen we nog niet met allerlei gedetailleerde info komen. Gezien de korte voorbereidingstijd die we hebben, dacht ik dat we aardig het e.e.a. hebben laten horen. Maar we zijn dus totaal niet op de hoogte van de plannen en wat er gebeurt. We zijn niet benaderd door de gemeente, echt niet, niets. Nu ligt er een compleet plan, uitgewerkt en wel voor ruim 100 woningen, bij ons in de achtertuin. De infrastructuur is er totaal niet op berekend.

De heer Kampinga, VVD: Ik heb jaren met veel plezier in de Edelsteenwijk gewoond. We hadden eigenlijk al plannen om proactief bij u in de buurt eens langs te gaan, maar dat is er door ziekte en omstandigheden niet van gekomen. We zullen heel graag gebruik maken van uw uitnodiging om ter plaatse nog eens te kijken. De voorzitter: Dat is geen vraag. U kunt vragen wanneer u de uitnodiging kunt verwachten, maar u heeft zich al aangemeld. De heer Kampinga: Wanneer kunnen we de uitnodiging verwachten? De heer Van den Oever: Binnen een week gaan we de raadsleden benaderen.

De heer Hoek, WIJ: Heel duidelijke inspraak. Waar ik naar op zoek ben is het gegeven: waar zit onderhandelingsruimte? Ik hoor u twee dingen zeggen: wij willen mee genomen worden in het stuk burgerparticipatie. Dat snap ik helemaal, zeker gezien het feit dat u redelijk op achterstand staat. Aan de andere kant hoor ik u ook twee keer zeggen: laat de driehoek groen. Dan is mijn vraag: waar zit de onderhandelingsruimte? Bent u bereid om ook mee te denken over een betere inpassing van de ontsluiting of dat soort zaken? Dat is mijn vraag. De voorzitter: Die vraag zou een heel lang antwoord verdienen, maar wilt u het kort houden? De heer Van den Oever: Op het eerste punt, dat wij het graag groen willen houden, daar zit weinig ruimte. Als je dat gaat bebouwen, dan is het groen weg. Daarom is ons standpunt om er niet te bouwen. Ik wil graag kort ingaan op het tweede punt, op de ontsluitingswegen. We hebben tijdens de informatieavond alternatieven aan te lezen, want het werd ons gegeven als een fait accompli, dat die wijk er zou komen. Alle alternatieven, die er waren gegeven, werden al gelijk weg gehoond. Het was niet mogelijk om een andere weg neer te leggen. Het was ook niet mogelijk om de weg door te trekken naar de busbaan, omdat het dan een sluipweg zou worden. Alle mogelijke dingen die we aandroegen, werden gelijk al weg gehoond. De heer Hoek: Een alternatief impliceert bij mij, dat er wel ruimte is. De heer Van den Oever: Over het alternatief. Wij hebben natuurlijk geen inzicht in wat de alternatieven zijn. Dan moet je kijken naar heel Lansingerland. We hebben heel kort de tijd gehad om hierop te reageren. Het is voor ons best moeilijk om aan te geven wat de alternatieven zijn. Ik denk, als je kijkt naar de nadelen van het bouwen van een wijk daar, dat er genoeg alternatieven moeten zijn, waarbij je wel een normale ontsluitingsweg kan aanleggen, waarbij die weg niet dwars door een woonerf heen gaat en waarbij het minder erg is dat het groen er weg gaan. Ons standpunt is om er niet te bouwen.

5. **Vaststelling van de agenda**

De heer Jumelet, WIJ: Ik wil graag een motie vreemd aan de orde inbrengen. Het gaat over de procesafspraken aandelen Eneco gelden.

De heer Bergwerff, CDA: Het CDA wil ook graag een motie vreemd aan de orde indienen over het jeugdlintje.

De voorzitter: Ik stel u voor de motie vreemd van WIJ als agendapunt 8b op te voeren en de motie over het jeugdlintje als agendapunt 8c. En om als zodanig de agenda vast te stellen. Kunt u daarmee instemmen? Dan stellen we zo de agenda vast. Voordat we verder gaan geef ik het publiek, dat hier is voor de Edelsteenbuurt, de gelegenheid om de zaal te verlaten, als u dat wilt, want het wordt nog een heel lange avond over Wilderszijde. Ook een interessant onderwerp, ook voor u, maar mogelijk heeft u wat beters te doen.

6. Vaststelling verslagen vorige vergaderingen d.d. 31 oktober 2019 en 7 november 2019

Het verslag van de vorige vergadering wordt conform vastgesteld.

7. Lijst ingekomen stukken en overzichten afhandeling toezeggingen en moties

De heer Hoppenbrouwer, L3B: Ik zou graag het ingekomen stuk over het onderwijsachterstandenbeleid niet ter info willen aannemen, maar het willen behandelen in de commissie samenleving. Het is een brief van 14 november 2019. De voorzitter: Heeft u het nummer. De heer Hoppenbrouwer: Er zijn grenzen. Ik heb de titel van de brief onthouden. Ik doe niet aan wedden-dat, daar begin ik niet aan. De voorzitter: Dan zullen wij hem opsnorren, meneer Hoppenbrouwer. Uw verzoek is helder. Ik neem aan, dat u verzoek kan worden ondersteund. Dan gaat het door naar de agendacommissie.

De heer Hoppenbrouwer, L3B: Tijdens de voetbalwedstrijd dacht ik: ik ga even kijken wat er allemaal staat. Ik zou graag willen dat er een antwoord komt op toezegging 2018-37, over de uitvoering wet banenafspraak. Tot mijn verbazing staat daar, misschien is het een slip of the pen, dat wij antwoord zouden krijgen als raad in Q4-2018. Dat is al ruim verlopen. Ik hoop dat het 2019 is, dus dat breng ik graag nog even onder uw aandacht, want het is uw actiepunt. De voorzitter: Dank u wel. We gaan het even nakijken.

De heer Van der Stelt, CDA: N.a.v. het overzicht met de moties, de motie parkeren Berkel centrum. Deze staat als afgehandeld op het overzicht, maar ik zou willen voorstellen om die nog niet als zodanig te classificeren, omdat we het nog bespreken in de komende commissievergadering. De voorzitter: Formeel is het door het college afgehandeld, maar ik denk dat we daar wel uit komen.

De heer Muis, D66: Wij zouden graag de brief van het college aan de raad over het proces kaderstelling nieuw afvalbeleid agenderen voor de commissie ruimte op basis van een gedachtenwisseling. Dank u wel.
De voorzitter: Dan gaan we die ook aan de agendacommissie doorspelen. Anderen? Dan stellen we de lijst met deze opmerkingen vast.

8. Bespreekpunten:

8.a Vaststellen beleidsuitgangspunten Masterplan & Bestemmingsplan Wilderszijde
De voorzitter: Het is geagendeerd vanwege het indienen van moties en amendementen, maar gezien het belang van het onderwerp en grootte, geef ik u ook gelegenheid om enige algemene woorden daarbij te wisselen, maar uiteraard concentreren we ons op de amendementen en moties.

De heer Meester, L3B: Ik zal me inderdaad concentreren op het amendement dat wij willen indienen, maar ik wil er toch wel enkele woorden ter motivatie aan wijden. Wilderszijde moet een wijk worden waar mensen graag willen wonen. Onze taak, als raadsleden, is om erop te letten dat het ontwerp zorgt dat dat inderdaad het geval is. Nu zijn stedenbouwkundigen vooral bèta's en bèta's denken bij voorkeur in systemen. Ik hoor een bèta hier protesteren, maar ik ben zelf ook bèta, dus ik weet dat uit ervaring. Het menselijk gedrag is niet altijd systematisch en niet gericht op grotere systemen. Eerder richt men zich op de optimalisatie van het individuele welbevinden en dat spoort dikwijls niet met het grotere belang. Ik kan u in dit verband ter lezing aanbevelen een artikel dat al zo'n 50 jaar oud is, maar nog steeds actueel, geschreven door de bekende Amerikaanse econoom Alfred Kahn. De titel van het artikel luidt: "The tyranny of small decisions."
. De titel geeft al heel aardig weer waar het over gaat. Dat artikel laat zien dat de optelsom van beslissingen van individuele mensen tot een niet optimale uitkomst voor het geheel kan leiden. Zoals gezegd vinden wij dat het de taak van de raad om hier aandacht aan te geven. We vinden het daarom ook van belang dat het masterplan ter besluitvorming aan de raad wordt voorgelegd. Maar we willen in deze fase al een amendement indienen over het parkeerbeleid. Onzes inziens is de insteek in het beslisdocument te technocratisch en we willen bereiken dat het gedrag van de inwoners leidend en het parkeerbeleid volgend is. Daarom het volgende amendement, dat ik indien mede namens de heren Kampinga van de VVD, Jumelet van WIJ. Wij stellen voor om aan het besluit een tweede beslispunt toe te voegen, dat als volgt luidt:

A2019-019
Als uitgangspunt te nemen bij het opstellen van het masterplan dat vooralsnog de parkeernorm niet wordt verlaagd, dat de ontwikkeling van het autobezit en in het bijzonder van de elektrische auto's periodiek gemonitord wordt, dat de wijk zo ontworpen wordt dat het goed mogelijk is om een beleid te voeren dat volgend is op de ontwikkeling van de daadwerkelijke behoefte aan openbare parkeerruimte en openbare laadpalen.

Wat ons betreft is dat niet in beton gegoten, maar blijken er ontwikkelingen te zijn die bijstelling behoeven, dan zijn we daartoe uiteraard bereid om erover in discussie te treden, maar die discussie willen we dan wel graag voeren. Voor alle duidelijkheid: wij zijn niet tegen openbaar vervoer, integendeel, we hebben liever dat men de auto in de wijk laat staan als men naar het werk gaat. Dus we dringen aan op goede openbaar vervoervoorzieningen. Ook zijn we voor veel groen in de wijk, dus als er een auto weg gaat, dan zou het plezierig zijn als er een groene parkeerplaats achter blijft, zoals daar achter het gemeentehuis. Naar aanleiding van de inspraak van de heer Van der Spek wil ik nog aan het college vragen of het juist is, dat er geen contact is geweest. Zo ja, waarom dat niet geweest is. Zo nee, wat de inhoud van het contact is geweest. Ik dank u wel.

De heer Kampinga, VVD: In de eerste plaats: na vele jaren lijkt het er dan echt van te gaan komen. Wilderszijde benutten om een complete wijk met zo'n 3.000 woningen te realiseren. In Lansingerland wordt dit zorgvuldig aangepakt, zo doen we dat. Alle belanghebbenden zijn of worden gehoord. Het moet dan ook een divers en flexibel opgezette prachtwijk worden. Klaar voor de toekomst. De VVD is daarom verheugd dat we vanavond de beleidsuitgangspunten voor het vervolg gaan vast stellen richting masterplan en bestemmingsplan. Volle kracht vooruit. Maar, wel even een belangrijke kanttekening. We hebben hier te maken met geluidsoverlast, fijnstof, you name it, van de HSL, van de A16, dus wij vinden wel, dat tegen de tijd dat het zover is, potentiële kopers en huurders goed moeten weten wat ze kopen. Maar nog belangrijker, mede aan de hand van het MER onderzoek moet er input komen om zoveel mogelijk overlast in die wijk te voorkomen. In Haarlemmermeer zijn er wethouders die bij het plaatsen van een woning rekening houden met het geluidsoverlast. Dat moeten we hier ook kunnen, althans, vergelijkbare zaken. Voordat ik inga op de beleidsuitgangspunten wil ik allereerst onze waardering uitspreken voor de oplegnotitie van de griffie. Hierin wordt proactief een voorstel gedaan voor de nadere invulling van de kader stellende rol van de raad en mogelijk tevens versnelling van het proces zou kunnen worden bereikt. De VVD stelt de actie van de griffie zeer op prijs. Toepassing op Wilderszijde in dit

stadium is wat ons betreft niet verstandig. We zien het idee wel graag terug, bijvoorbeeld in de commissie ruimte. Het gaat in eerste instantie over ruimte, maar eigenlijk gaat het over alle onderwerpen. We zien het graag terug in de commissie ruimte als een bespreekpunt, om daar als raad nader over na te denken hoe dat bij een komend plan het beste vorm gegeven kan worden. Ik begrijp dat ik het kort moet houden en mijn amendement moet aankondigen. De derde weg. En dan moet u niet denken aan een sociaal democratische stroming in Engeland ofzo. Ik noem mevrouw Verhoef van de PvdA, de heer Markus van de CU en de heer Meester van L3B; zij hebben dit amendement ook ondertekend. Het idee is nu om twee wegen te laten aantakken op de Boterdorpseweg. Je kunt je voorstellen: zelfs in normale omstandigheden staat de wijk vast als er een lekke band is, wat een wethouder onlangs noemde als voorbeeld.

A2019-020
Wij denken dat er een belangrijke reden is voor calamiteiten, maar zeker ook voor gewone dagelijkse verkeerssituaties, dat er een derde weg moet komen. Of dat nu een gebiedsontsluitingsweg is, dat is mij niet helemaal duidelijk. Volgens mij is de Boterdorpseweg een gebiedsontsluitingsweg, maar daar wil ik af wezen. Dat dienen wij dus nu in. U leest daarin dat wij vinden, dat dat nodig is. Maar we zeggen ook: ga dit nu eens heel goed onderzoeken, welke mogelijkheden er zijn. Dat laten we graag aan het college over, om te kijken of en hoe dat dan zou moeten. Dank u wel.

De heer Muis, D66: De inspraak vanavond ging over de driehoek Noordpolder. Het toont aan dat goede ruimtelijke ordening van zeer groot belang is voor onze inwoners. Het is daarom niet voor niets dat de wetgever deze beslissingsbevoegdheid daarover bij ons, de raad, het hoogste orgaan van de gemeente, heeft neergelegd. Ook n.a.v. eerdere dossiers, Berkel centrum west, oost, de maalderij, heeft de raad al vaker de wens geuit eerder betrokken te willen worden bij de planontwikkeling. Niet alleen wij, maar ook onze inwoners, om nadrukkelijk en eerder vorm te kunnen geven aan onze kader stellende rol. Vanavond besluiten we over de beleidsuitgangspunten voor het masterplan en het bestemmingsplan. Tijdens de commissie werd ons duidelijk dat in deze fase het nu lastig is om echt duidelijke kaders te stellen. Bijvoorbeeld of er nu wel of niet een derde ontsluitingsweg nodig is, ik weet het niet. Misschien is er ook nog een vierde nodig. Ik weet ook niet waar de functies komen. Het voorstel is nu nog ruim geformuleerd in bandbreedtes en dat is niet voor niets, omdat we nog aan het kijken zijn waar het op uit gaat komen. Heel veel andere kaders, die er nu in zitten, zijn meer referentiecijfers. We hebben bepaalde voorzieningen nodig, we hebben een aantal scholen nodig. Dat zijn er twee, maar in de discussie mogen het er ook drie zijn. Woningen zitten nog midden in een woondeal. Wij kunnen daar nu geen richting aan geven. Indieners van ons amendement zijn GL, PvdA, WIJ en D66. Wij willen dat de raad aan de voorkant aan de ruimtelijke knoppen kan draaien om in de planvorming vroegtijdig en concreet kaders mee te kunnen geven aan het college. Wij bedanken dan ook de griffie van harte voor hun oplegnotitie en hun advies om als raad beter en eerder de kaders te kunnen stellen, die ook op draagvlak kunnen rekenen aan de achterkant uiteindelijk. Wij hebben zeker niet de wens om op de stoel van het college te gaan zitten. Wij vragen dus ook niet om alle ontwerpbestemmingsplannen langs de raad te sturen, maar in dit geval de grote importantie. Het is echt uniek wat wij gaan doen in Wilderszijde, ook qua omvang. We gaan geen vergelijkbaar plan meer in de raad krijgen. We kunnen zeggen: we gaan er eens over nadenken bij een volgend plan, maar laten we er nu over nadenken bij Wilderszijde en vervolgens erover nadenken bij welke andere grote plannen in de toekomst we het weer zouden willen of wensen. In deze constructie stelt de raad het ontwerp vast dat vervolgens ter inzage wordt gelegd en daarmee vergroot de raad zijn betrokkenheid en invloed aan de voorkant en vergroot daarmee direct ook zijn kader stellende rol. Bovendien kan deze werkwijze voorkomen dat bij besluitvorming over het definitieve bestemmingsplan onnodig laat nog verstrekkende wijzingen worden aangebracht. Ik zie de inspraak alweer komen. Als wij dan nog iets willen wijzigen als raad, dan wordt het heel lastig of heel duur of juridisch niet houdbaar. Deze werkwijze loopt, zoals de griffie zegt, vooruit op de komst van de omgevingswet, waarbij we meer aan de voorkant bij de totstandkoming van een omgevingsplan aan de knoppen moeten kunnen draaien als raad en ook onze inwoners daar beter bij betrekken. WIJ, PvdA, GL en D66 stellen daarom het volgende amendement voor:

A2019-021
Het besluit als volgt te wijzigen. De beleidsuitgangspunten voor de verdere uitwerking van het masterplan en bestemmingsplan Wilderszijde, zoals opgenomen in de bijlage “Beslisdocument Masterplan Wilderszijde - (beleid)uitgangspunten voor een nadere uitwerking” vast te stellen, met dien verstande dat in het proces wordt opgenomen dat binnen het gepresenteerde tijdsframe, voorafgaand aan de ter inzagelegging ook het ontwerpbestemmingsplan ter besluitvorming aan de raad wordt voorgelegd.

Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ook de PvdA fractie is bijzonder enthousiast dat we nu de wijk Wilderszijde binnenkort gaan bouwen. Een groene, diverse wijk met 3.000 woningen wat ons betreft. Een wijk waar voldoende voorzieningen zullen zijn, de auto minder bepalend zal zijn in het gezichtsbeeld en er

tegelijkertijd wordt begonnen met de bouw van zowel betaalbare woningen als de wat duurdere woningen. Waar goed openbaar vervoer is, ook voor de laatste mijl naar huis toe. En waar ook de energievoorziening duurzaam is. De inspraak van directeur mevrouw Vliet Vlieland was wat ons betreft heel erg indringend en past precies bij het verhaal wat wij ook al heel lang houden, want wonen is een basisrecht. Het zou bijna een sociaal drama kunnen zijn als je niet op tijd voldoende woningen bouwt voor diverse groepen, ook voor de mensen met minder geld te besteden aan wonen. De woning voor de leraar, de woning voor de MBO-er die in de kassen werkt, de verpleger. Ze gaf een aantal heel duidelijke voorbeelden, waarom er voldoende woningen in Lansingerland moeten zijn. Ze gaf ook aan, dat er een percentage moet zijn hoger dan 20%. Dat dat wenselijk is en zeker geen problemen geeft. 30% is het landelijke gemiddelde, zo herinnerde zij ons nogmaals. Eigenlijk wilde ik met een aantal andere fracties een amendement indienen om het percentage sociale huurwoningen hoger of in ieder geval duidelijk aan te geven, want dat is nu in het huidige raadsvoorstel aangegeven met een bandbreedte van 30-40%. Dat is dan een mix van sociale huur en vrije sector midden huur en koop. Eigenlijk wilden we dat wat concreter maken, hoeveel procent is er nou sociale huur? Maar wij beseffen heel duidelijk dat Wilderszijde in het kader van de woondeal is aangemerkt als een versnellingslocatie en dat de wethouder al goede gesprekken heeft gehad met de provincie en het ministerie van BZK. De wethouder is een broedende kip en die wil dan ook niet gestoord worden. Wat wij met deze motie gaan vragen is dat er wel een heel mooi ei wordt gelegd. Daar gaat deze motie over. Binnenkort is er een overleg tussen het college en de provincie en het ministerie van BZK over de voorwaarden waaronder er op Wilderszijde versneld kan worden gebouwd. Dat biedt mogelijkheden om daarbij de integrale duurzame kwaliteit van de wijk inclusief OV-ontsluiting en ontsluiting voor langzaam verkeer als ook een financieel verantwoord investeringsplaatje als uitgangspunt mee te geven. Dus er ligt een enorme kans om hier een aantal voorwaarden mee te geven. We verzoeken het college, deze motie dien ik namens de PvdA in, ook namens GL, D66 en L3B. WIJ stond er in eerste instantie op, maar dat was niet helemaal gecheckt, dus die zijn op dit moment geen mede indiener.

M2019-049
Verzoekt het college om in hun binnenkort geplande overleg met provincie en ministerie van BZK over voorwaarden waaronder op Wilderszijde versneld kan worden gebouwd, te streven naar een optimaal totaalpakket voor: bouw van sociale huurwoningen, bouw van betaalbare woningen voor specifieke doelgroepen zoals starters en ouderen, goed OV wat betreft kwaliteit en frequentie (inclusief aandacht voor last mile), een betere ontsluiting van de wijk voor langzaam verkeer, een duurzame inrichting. Binnen 5 dagen na het overleg de raad schriftelijk op de hoogte te brengen van de uitkomsten van het gesprek.

Dank u wel.

De heer Jumelet, WIJ: Alvorens ik drie punten aan de orde wil stellen eerst het punt m.b.t. de insprekers. Ik ben erg benieuwd wat de wethouder kan teruggeven aan de raad als het gaat om zijn inspraak. Zeker de niet betrokkenheid tot nu toe en de risico's die hij ziet voor de bedrijfsvoering. We zijn erg benieuwd naar de reactie van de wethouder hierop. De inspraak van de directeur van 3B Wonen was ons uit het hart gegrepen, omdat wij feitelijk dit als fractie al lange tijd hebben ingebracht, de andere fracties ook gelukkig. Ik hoop dat de fracties, die er toch twijfels over hadden misschien over hun eigen schaduw kunnen heenstappen en het feit wat de directeur aangeeft ook ter harte kunnen nemen. Een interessante discussie rondom Wilderszijde wellicht. Mijn eerste punt wil ik benadrukken in navolging van mijn fractievoorzitter tijdens de begrotingsbehandeling. Wij zien Wilderszijde als topprioriteit in deze gemeente. Wilderszijde was een molensteen om de nek van deze gemeente de afgelopen jaren, financieel met name. De locatie ligt al heel lange tijd braak. Het wordt tijd dat er wat gebeurt, dus top prioriteit nummer 1, zowel bestuurlijk als ambtelijk. Wij zijn gaarne bereid om met het college in gesprek te gaan op het moment dat er bestuurlijk of ambtelijk dingen nodig zijn, waar wij als raad iets kunnen betekenen. Wij vinden dat het tijd wordt dat er wel wat gebeurt. Daarmee kom ik op mijn tweede punt en dat is de planning. In de commissie heb ik al aangegeven dat de planning, hoe strak die ook mag zijn, leidend is. Wij zijn van mening dat op het moment dat de wethouder denkt dat de mijlpalen niet gehaald worden, dat hij dat direct meldt bij de commissie ruimte, zodat wij als raad daarover mee kunnen discussiëren, hoe wij toch die mijlpalen kunnen halen. De wethouder heeft aangegeven dat ze vrij strak zijn, hij wil niet versnellen. Aan de andere kant weet ik uit ervaring dat de meeste planningen toch wel wat reservetijd hebben en dat er altijd wel wat versneld kan worden. Wij hebben als fractie: de planning is leidend. Daar worden we graag van op de hoogte gehouden. Dan zijn er ook nog wel zorgpunten, mijn derde punt, en dat is de parkeernorm. Wij hebben gaarne met L3B de motie hierover ingediend. Mijn tweede zorgpunt is de OV om de gemeente te ontsluiten. Je kan wel bushaltes en tramhaltes aan de randen van de wijk neerleggen, maar als je naar Rodenrijs gaat en achteraan mag aansluiten omdat de metro vol zit, dan heeft het allemaal niet zo gek veel zin. Dan zal je nooit je doelstelling halen als het gaat om een gewenste verlaagde parkeernorm en verlaagd autobezit, want dan gaan mensen toch wel met de auto, maar dan moeten ze aansluiten op de N209. Dus het wordt een drama als we er geen goede voorzieningen krijgen als het gaat om de ontsluiting van Lansingerland

richting Rotterdam en richting Den Haag, richting Utrecht. Het gaat verder dan alleen maar de bushalten langs de randen van deze wijk. Er ligt een veel grotere opgave en dat is de hele ontsluiting, met name het OV, richting de omgeving van onze prachtige gemeente. Dan kom ik bij de amendementen. Van D66, die hebben wij mede ingediend, die steunen wij heel erg van harte, omdat dit tegemoet komt aan de kader stellende rol van onze gemeenteraad. Wij hebben vaak gezegd: wij gaan over de wat-vraag. Dit is bij uitstek de wat-vraag die wij moeten beantwoorden als raad. Dat kader stellende is bij Wilderszijde uiterst belangrijk. Natuurlijk zie ik de wethouder denken: u vroeg toch om die strakke planning. Wat ons betreft hoeft dat elkaar niet te bijten, het kan elkaar versterken. Het amendement van de VVD, het onderzoek naar de verdere ontsluiting van Wilderszijde, kunnen wij steunen. Kijk, het duimpje van de heer Kampinga, dat is mooi. Wij steunen die van harte. Dan de motie van de PvdA. Mevrouw Verhoef zei het al, die broedende kip. We zijn toch wel erg benieuwd wat de beantwoording van de wethouder is op dit punt, want wij willen die broedende kip niet verstoren en de eieren ook niet breken. We zijn benieuwd naar de beantwoording alvorens wij daar een standpunt op innemen, over het al of niet steunen van de motie. Dank u wel.

De heer Van der Stelt, CDA: Het CDA is ook blij dat Wilderszijde nu eindelijk tot ontwikkeling mag komen. Een ontwikkeling die zoveel mogelijk samen moet gebeuren, samen met omwonenden en belanghebbenden. We hebben dat ook in de commissie benadrukt. Niet alleen in reactie op de inspraak, die overigens maar weer eens aantoont hoe belangrijk die communicatie is. Het moet toch niet zo zijn dat belanghebbenden zich niet gehoord voelen. Dat moet echt beter. Als we kijken naar het hele vervolgtraject, besluitvorming, participatie en inspraak, dan zit het goed in elkaar. Het moet de invulling krijgen waar mensen goed gehoord kunnen worden. Wat betreft het plan, of de beleidsuitgangspunten moet ik zeggen, hebben wij bij een aantal onderwerpen nog wel wat zorg. Die heb ik ook geuit in de commissievergadering, dus die ga ik nu niet al te diep herhalen, maar ik wil toch wel even aanstippen de omvang van de detailhandel. Het is ons niet helemaal duidelijk wat er precies voor ogen staat. Gelet op de inspraak van winkeliers zouden wij willen beklemtonen, ondersteunen, hetgeen we her en der terug lezen in de uitgangspunten: dat het kleinschalig moet zijn, gericht op de lokale behoefte, dat het geen aanzuigende werking moet hebben richting de andere kernen, want we staan juist bruisende kernen voor in Bleiswijk, Bergschenhoek en Berkel. Dus dat moet niet met elkaar in concurrentie gaan. Misschien kan de wethouder daar nog iets op ingaan, hoe hij dat voor zich ziet. Het maximum van 5.000m2 lijkt ons aan de ruime kant. Dan loopt men misschien het gevaar dat die onbedoelde concurrentie juist wel gaat ontstaan. Dat is zoeken naar balans. Zoeken naar balans geldt ook voor de woningbouwopgave. Mevrouw Verhoef refereerde daar net al even aan. Het is natuurlijk van belang dat er voldoende sociale huurwoningen zijn, maar ook betaalbare woningen voor andere groepen. Ook daar hebben we in de commissie over gesproken. De wethouder heeft aangegeven, dat dat op het netvlies staat en ook onderwerp van gesprek met het rijk en met de provincie. Dat ondersteunen wij, maar wij voelen ook wel mee met datgene wat door mevrouw Verhoef is ingebracht en als motie voor ligt, dat het optimale totaalpakket van sociale huurwoningen en betaalbare huur echt zijn vertaling krijgt en dat het wordt mee genomen bij de gesprekken met de andere overheden. De heer Hoek, interruptie: De heer Van der Stelt heeft het over ‘andere groepen’. Ik heb het CDA in het verleden wel eens een uitgesproken mening horen ventileren over mensen van buiten Lansingerland. Betekent dat, dat dat inmiddels is losgelaten, dus dat ook mensen van buiten Lansingerland welkom zijn in Wilderszijde? De heer Van der Stelt: Ik had mijn microfoon niet aangedaan als ik het heb over andere groepen. Ik bedoel specifieke doelgroepen, dus starters en ouderen. Ik heb het hier niet over wel of niet welkom heten van mensen van buiten de gemeente. Dat vind ik een frame wat mij niet aanstaat. Als wij hier woningbouw organiseren en ontwikkelen, dan willen we dat maximaal doen om in de behoefte van onze Lansingerlanders te kunnen voorzien. Vanzelfsprekend staat het anderen toe om daar op in te tekenen. Ik zou mijn betoog willen vervolgen. Wat betreft het in balans ontwikkelen van woningbouw, ongelooflijk belangrijk. We snappen dat er nog veel moet worden uit-ontwikkeld. Sommige dingen moeten worden onderzocht, het parkeren, daar kom ik zo nog even op terug. Dat betekent dat de uitgangspunten die we nu hebben belangrijk zijn, maar ik voorzie ook wel dat straks bij het masterplan het ook een belangrijk moment is voor deze raad om eventueel nadere kaders te stellen alvorens het proces van inspraak van start gaat. Ik zou het college willen oproepen om in die fase van inspraak ook de raad maximaal te betrekken en te informeren over het verloop van de inspraak en wat daaruit naar voren komt. Dit klinkt als een open deur. Ik neem alvast een voorschot op het amendement, dat zegt dat de raad in dit concrete plan ook het ontwerp bestemmingsplan zou moeten vast stellen. Wat het CDA betreft hoeft dat niet, gelet op de organisatie, de opzet van de participatie en de inspraak. Als we dat goed doen, als u dat goed doet en ook de raad erin betrekt, dan zie ik eerlijk gezegd niet zo heel erg veel toegevoegde waarde, dat de raad het ontwerp bestemmingsplan vast stelt. Uiteindelijk, mocht het om wat voor reden dan ook nodig zijn om dingen te amenderen, dan kan dat altijd nog bij de vaststelling van het definitieve bestemmingsplan. Ik ben het eens met D66, dat je probeert dat zoveel mogelijk te voorkomen en het aan de voorkant moet regelen. Mevrouw Verhoef, interruptie: U gaf zelf al het antwoord. Zelf ben ik bang, dat als we niet bij het ontwerp bestemmingsplan de raad de mogelijkheid geven om er wat van te vinden, dat er dan in een latere fase vertragingen kunnen optreden. Je kan dat misschien nog repareren met een amendement, maar dan is het misschien te laat of heb je tijd verloren. De heer Van der Stelt: Te laat is het nooit. Dat

die mogelijkheid er is, is juist fijn. Dat je daardoor misschien vertraging op zou kunnen lopen, ja, dat zou kunnen. Ik kan niet in de toekomst kijken. Mijn pleidooi is erop gericht, dat in dat hele proces, waar we nu in zitten met het vast stellen van de beleidsuitgangspunten en het vast stellen van het masterplan, en inspraak en participatie ook zodanig doen en organiseren, dat je niet het verwijt krijgt van: ik ben belanghebbende, maar ik ben niet in mijn belang gekend. Dat moet niet kunnen plaats vinden. Dat we als raad actief in dat proces worden meegenomen, dus ook uitkomsten van inspraken en eventuele punten die daaruit naar voren komen, die zich niet verdragen met de uitgangspunten zoals we die nu aan het formuleren zijn, dan denk ik dat we voldoende aan de voorkant zitten, voldoende aan de knoppen kunnen zitten om te kunnen bijsturen. Mevrouw Verhoef, interruptie: Ik wil er dan toch even op aanhaken. U hangt het nu heel erg op aan participatie en aan inspraak, maar er zijn ook andere punten waarop de raad kader stellend zou willen zijn, die misschien wel los staan van die inspraak. Ik wil u toch mee geven om er goed over na te denken met uw fractie, of u toch niet dit amendement zou kunnen steunen. De heer Van der Stelt: Dank voor de oproep. Er kan natuurlijk nooit een moratorium op denken worden afgekondigd, dus we blijven graag nadenken. Ik kan u zeggen, dat we daar uitvoerig over gesproken hebben. Juist het belang van deze fase zouden we willen benadrukken. Nu de beleidsuitgangspunten, ik val een beetje in herhaling, straks het masterplan. De inspraak is natuurlijk wel een ongelooflijk belangrijk ding, daar zou ik niet teveel van willen afwijken. De heer Muis, interruptie: De vraag is, wanneer wij dat masterplan vast stellen, dan zit er driekwart jaar tot een jaar tussen, waarop wij het definitief vast stellen. Of die tijd is niet nodig. Of in die tijd worden er nog allerlei dingen uitgewerkt waar wij er nog van alles van kunnen vinden, maar feitelijk niets meer van kunnen vinden, want bij het definitieve bestemmingsplan zaken vast stellen, dat heeft niet onze voorkeur. En dat heeft allerlei verstrekkende gevolgen, die we dan niet willen. Bent u zich voldoende bewust van het feit dat met het masterplan er nog heel veel kan wijzigen, waar wij dan in feite geen invloed meer op hebben. Dat is de vraag eigenlijk. De heer Van der Stelt: Ik ben me ervan bewust dat er tijd zit tussen het vast stellen van het masterplan en het uiteindelijke definitieve bestemmingsplan. Vandaar ook mijn oproep, maar dat is ook een oproep in het vertrouwen dat het college dit proces heel zorgvuldig inricht. Ik denk ook wel in de geest van, niet alleen met de omgevingswet in gedachten, maar om dan ook recht te kunnen doen aan het gevoelen van de raad, dat men kent en ook aftast. Ik verwacht ook van het college dat men de onderdelen die ik net noemde, de kleinschaligheid van de detailhandel, de parkeernorm, de mix van huisvesting, zodra daar nader invulling op komt, dat het college de raad daar ook in mee neemt en het gevoelen aftast en betrekt bij haar interne besluitvorming. Ik wil het college op dit punt het vertrouwen geven. De heer Muis, interruptie: In die zin gaat het over vertrouwen, maar het gaat ook over ervaring aan de hand van een aantal recente casussen, wat mij geen zwiterleven gevoel geeft. Ik heb, als raad, de behoefte aan nog een moment van reflectie dan wel bijsturing te willen. U krijgt nu alleen het masterplan, dat nog wel te amenderen is, maar in feite niet meer het stellen van kaders. De heer Van der Stelt: Ik heb er voor nu over gezegd, wat ik erover wil zeggen. Ik denk dat ik nu doorga naar de appreciatie van onze fractie m.b.t. de amendementen en moties. Het amendement Wilderszijde omgevingswet-proof. Daar ben ik duidelijk over geweest, dat zullen wij dus niet steunen. De parkeernorm en flexibiliteit in het ontwerp: het is maar net van welk uitgangspunt je wil vertrekken. Ik zie niet zo heel veel licht tussen de bedoeling van het college en de intentie van dit amendement, maar wij voelen wel mee met de indieners van dit amendement, om vooralsnog de parkeernorm niet te verlagen, maar tegelijkertijd in het ontwerp zoveel mogelijk flexibiliteit toe te laten, zodat je kunt inspelen op de ontwikkelingen. Wij zullen het amendement steunen. De heer Markus, interruptie: Maar die flexibiliteit zit er toch ook in als je de parkeernorm laat zoals het in het stuk staat. Dat heeft de wethouder aangegeven in de commissie. Als het nodig is, kunnen er altijd parkeerplaatsen bij gebouwd worden. Die flexibiliteit zit er toch ook in als u dit amendement niet steunt? De heer Van der Stelt: Daar heeft u gelijk in. Of je het wel of niet doet, ik denk dat je wel op hetzelfde uitkomt. Wij vinden de uitgangspunten op dit specifieke punt een beetje te ver gaan in dit stadium. Het zou best kunnen zijn, afhankelijk van het onderzoek en als dat tijdig komt met het masterplan, dat we dan nog steeds bij hetzelfde uit komen. Ons gevoelen zegt dat dit amendement een verstandig beleidsuitgangspunt is in deze fase. Dan een amendement over een derde onafhankelijke gebiedsontsluiting. Die kunnen wij steunen, het onderzoek daarnaar. Dan de motie, het optimaal totaalpakket betaalbare huur sociale woningbouw, die zullen wij steunen. Was er ook nog een motie ingediend over Eneco? Dat heeft er niets mee te maken, laat ik dat maar niet doen. Dit was mijn bijdrage.

De heer Markus, CU: Als bèta zal ik enigszins systematisch mijn bijdrage geven. We zijn met zijn allen druk bezig, de afgelopen maanden, om te bouwen aan onze laatste grootste wijk in Lansingerland. Een dorp op zich. Het is goed dat we met elkaar de tijd nemen om het proces op een zorgvuldig en goede manier te doorlopen. De volgende stap is deze avond om erover te besluiten. Ik wil even de amendementen en moties langs lopen, die zijn ingediend. Allereerst parkeren. Zoals bleek uit mijn interruptie en uit mijn bijdrage tijdens de commissie, vinden wij het prima dat in deze wijk gekozen wordt voor een lagere norm. We praten hier over een wijk in de toekomst, niet over een wijk van nu. Over 10 jaar ziet de wereld er heel anders uit. We vinden het dan ook mooi dat er actief wordt gewerkt aan een lagere parkeernorm. We mogen daarin best wel onze nek uitsteken. Daarnaast heeft de

wethouder aangegeven: mochten er toch problemen zijn of te weinig parkeerplekken, dan is er nog voldoende ruimte om dat parkeren aan te passen. Wij denken dat je makkelijker een parkeerplaats aanlegt dan een parkeerplaats verwijdert, hoe groen ze ook zijn, zoals de heer Meester dat al aangaf. Dan over de derde ontsluitingsweg. Vaak praten wij over brede en smalle wegen, maar in dit geval over ontsluitingswegen. Ja, die derde weg. Er takken nu twee ontsluitingswegen aan op de Boterdorpseweg. Daarmee heb je eigenlijk één ontsluitingsweg. Mocht er wat mis gaan, dan loopt de hele wijk vast. In die zin vinden wij het goed om een oproep te doen om actief en kritisch te kijken of het mogelijk is om een andere, derde, onafhankelijke ontsluiting te realiseren. Vandaar dat we de motie van harte hebben mede ondertekend. Dan over het ontwerp bestemmingsplan. Als CU kent u ons als een consequente partij. We hebben altijd aangegeven dat ontwerp bestemmingsplannen niet in deze raad besproken hoeft te worden en dat wij het echt een college bevoegdheid vinden. We hebben dat altijd een prima aanpak gevonden en dat vinden we nog steeds. Bij Berkel centrum hebben we echter gemerkt, dat we ons als raad soms onvoldoende meegenomen voelen, waardoor we bij de besluitvorming m.b.t. het bestemmingsplan toch voor voldongen feiten staan. Het is lastig om nog bij te sturen. Als je dan terug kijkt in het proces rondom Wilderszijde, zijn we zeer zorgvuldig mee genomen. Het is begonnen met een ambitiedocument, dat is vast gesteld. Er zijn verschillende presentaties geweest. Nu ligt de nota van uitgangspunten voor, waarin grof de eerste kaders worden geschetst. De volgende stap is dan burgerparticipatie en opstellen van het masterplan. Dan even een kort zijpaadje als het gaat om burgerparticipatie. De inspraak van de heer Van der Spek was terecht. Eén van de omwonenden, zeer lang betrokken bij het plan. Ik denk dat er naast de heer Van der Spek er nog meer zijn. Het is dan ook niet meer dan logisch dat deze omwonenden op een goede manier aan de voorkant worden meegenomen. Er wordt burgerparticipatie toegepast en dat wordt meegenomen in het masterplan. Dat masterplan is ook het sluitstuk van onze kader stellende rol, wel met als voorwaarde dat het masterplan een dusdanig detailniveau moet hebben dat er weinig discussie meer is over de details, want anders komt dat alsnog bij het bestemmingsplan en dat is iets wat we juist met elkaar niet willen. Wij zullen dan ook tegen dat amendement stemmen. De motie streven naar een optimaal pakket. Optimaal is altijd goed, zou je zeggen. Wat is optimaal? Daar kunnen we met elkaar nog hele avonden over debatteren. Wij hebben er eigenlijk twee vragen bij. De punten die genoemd worden zijn in de commissie en in de raad al vaak langs gekomen. Ziet de wethouder deze motie dan als een steun in de rug? Er wordt nu gezegd: kom 5 dagen na het overleg rapporteren wat de status was van het overleg, hoe het verlopen is. Het lijkt me dat je in een onderhandelingsprocedure nu juist even niet moet terug koppelen, maar met elkaar hard moet doorwerken. De vraag is of het tweede dictum haalbaar is. Dat was het, dank u wel.

De heer Ruijtenberg, GL: Voor ik mijn verhaal begin, wil ik even uitspreken dat de fractie van GL onaangenaam verrast was door het feit dat wij om 16.00 uur vanmiddag nog allerlei stukken toegestuurd hebben gekregen over dit onderwerp. Ik weet, van een aantal partijen hier heb ik eerder op mijn kop gekregen, omdat ik op een laat moment stukken aanleverde. Ik heb daar lering uit getrokken. Ik vond dit ook een vergaande insolentie van het college om dit alsnog te doen onze kant op. Wij hopen dat het college dit in de toekomst niet meer doet en ons ook daarin serieus neemt. Dan wil ik het graag hebben over Wilderszijde, waar het nu over gaat. Het is goed dat wij hier vanavond over praten. Te lang is dit een onderdeel van de gemeente geweest, waar we te lang over gespeculeerd hebben. Dat we nu vanavond een beslissing nemen is een heuglijk feit. Echter, waar staan we nu concreet? Wel, concreet staan we eigenlijk nog nergens. Het is een masterplan. Een masterplan, en collega Citterbartova zei het al in de commissie, dat leest als een sprookje. Echter, de beste sprookjes hebben een rauwe rand en enige mate van ongeloofwaardigheid. En die hebben we hier ook. Nergens kunnen we iets lezen over de gevaarlijke combinatie van uitstoot, van CO2. De heer Markus, interruptie: Klopt het dat sprookjes vaak goed aflopen? De heer Ruijtenberg: Ja, dat klopt. Sprookjes lopen heel vaak goed af en we hopen dat dit sprookje uiteindelijk ook goed afloopt. Daarvoor is het belangrijk dat we als raad onze kader stellende rol aan het begin pakken. Daar kom ik later op terug. Die ongeloofwaardigheid hadden we hier dus ook. Nergens kunnen we iets lezen over een gevaarlijke combinatie van CO2 en ultrafijnstof, de heer Kampinga refereerde er al aan, die deze wijk gaat treffen, met een vermaledijde snelweg op ongeveer 1.500 meter afstand, een aanvliegroute van Zestienhove boven de hoofden en de HSL en drukke Boterdorpseweg bijkans in de voor- dan wel achtertuin. Om ook maar niet te spreken over geluidsoverlast. Eigenlijk zou bij elk bouwplan van deze nieuwe wijk erin moeten staan dat het uitgangspunt saldo nul is. Voor het collectieve geheugen: saldo nul was de motie, waarmee wij ervoor wilden zorgen dat we de nieuwe snelweg niet konden horen, niet konden ruiken, niet konden zien. Een utopische maar, met de kennis van nu, achteraf gezien een volledig irrealistische motie. Dat is ook de reden dat wij van GL mede indiener zijn van het amendement van D66. Te vaak lopen wij als raad achter de agenda van het college aan. Te vaak heeft mijn fractie het gevoel alleen maar te kunnen tekenen bij het kruisje. Te vaak zijn wij geconfronteerd met voldongen feiten. Het is tijd dat wij als raad aan de voorkant gaan staan en op voorhand kader stellend zijn. Dat wij onze rol gaan pakken. Een ieder die ook van mening is dat de raad echt het hoogste orgaan is van deze gemeente kan derhalve niet tegen dit amendement zijn en zou moeten voorstemmen. Tevens zijn wij mede indiener van een motie van de PvdA. Wij roepen al twee jaar dat deze gemeente verkeerd bouwt. Dan met name te duur. Teveel gericht op één soort bewoners en te weinig op bewoners met lagere inkomens. Van alle gemeenten in de

regio Rijnmond heeft Lansingerland het laagste percentage sociale huurwoningen, namelijk 19,5%. Ter vergelijking: Barendrecht heeft 21%, Albrandswaard 25%. Om het verder te trekken in Nederland: Wassenaar heeft 26%, Blaricum 21,3% en Baarn, toch niet bepaald achterstandsgemeenten, 25%. Het heilige percentage van 20%, waar dit college aan vast houdt, is dan ook volstrekt onnodig, onzinnig en onhoudbaar. Maar zelfs als we vast houden aan 20% in deze gemeente, dan zal je in nieuwbouwprojecten ten minste 30% sociale huur moeten bouwen om de achterstand in te kunnen halen. Verder staat beschreven dat er ook bereikbare koopwoningen moeten komen. Bereikbaar voor wie? Nog deze week kwam er een rapportage uit, dat voor eenverdieners maar 4% van de huizen in Nederland financieel bereikbaar is. Als we echt stappen willen maken en echt willen zorgen dat hier geen woningcrisis gaat ontstaan, zullen we veel meer bereikbare woningen moeten bouwen. Niet 30-40%, zoals nu in het masterplan staat. Dat percentage zal hoger moeten zijn. Wellicht moeten we zelfs overwegen dat de helft van deze woningen bereikbaar is voor lagere inkomens. Dan is er nog het parkeeramendement. Hier zijn wij tegen. Deze hele wijk is erop gericht om anders dan anders te zijn. De heer Markus zei het al: het is een wijk van de toekomst. Daarbij moet je dus ook nadenken over de toekomst. Daar hoort een ander parkeerbeleid bij. Wij zullen dus tegen dit amendement stemmen. Dan het amendement 'derde weg'. Ik moet eerlijk zeggen: toen ik de titel van het amendement las, dacht ik inderdaad: de heer Kampinga is op zijn oude dag eindelijk tot inkeer gekomen en heeft de sociaal democratie, 25 jaar te laat weliswaar, omarmd. Als je het leest, blijkt het echter wat anders te zijn. Dit amendement zullen wij ook niet steunen. Wij vinden namelijk dat bij de inrichting van Wilderszijde een ander soort inrichtingspatroon hoort. Daarbij is een autoluw karakter. Wij vrezen met grote vreze, dat op het moment dat er een derde weg aangelegd wordt, dat dan het autoluwe karakter drastisch zal veranderen. Daar wil ik het graag bij laten.

De voorzitter: Welkom aan de heer Machielse en mevrouw Den Heijer.

Beantwoording college

Wethouder Abee: Allereerst de inspreker, de heer Van der Spek. Een aantal mensen heeft daar naar gevraagd. Het is natuurlijk uitermate vervelend, en ik neem het even voor waar aan, als er niet gereageerd is en er geen contact is geweest. Ik heb begrepen, dat er weleens telefonisch contact is geweest. Een aantal jaar geleden is er weldegelijk contact geweest, maar u heeft het natuurlijk over de recente periode. Geen reactie is sowieso niet correct. Er hoort sowieso altijd een reactie te komen, al is het maar een ontvangstbevestiging en een verhaal naar de toekomst toe. Belangrijker is, dat vindt u ook in de stukken dat we in het eerste kwartaal 2020, juist met omwonenden, betrokkenen, bedrijven en burgers rondom participatie in gesprek te willen. Dat is het belangrijkste. Maar niet ter geruststelling nu: we houden rekening met uw bedrijf, om het zo maar te zeggen, ook vanuit het huidige vigerende bestemmingsplan. De heer Jumelet, interruptie: Ik vind het een heel procedureel antwoord van de wethouder. Het zou juist het college sieren als er een uitnodiging gaat, aan het begin van de nieuwe maand, om even een gesprek aan te gaan met betrokkenen. En niet zeggen: het eerste kwartaal 2020 zien we u wel in de participatie. Ik zou het zorgvuldig vinden als de wethouder toezegt dat hij een uitnodiging doet laten uitgaan, dat voor het einde van het jaar, voor de kerst, het gesprek kan plaats vinden in dit huis met de heer Van der Spek. Wethouder Abee: Ik begrijp uw wens, maar ook wij hebben agenda's hier. Het eerste kwartaal is nadrukkelijk ingericht om het contact te hebben, zoals het gepland is. Daar horen ook de contacten bij met de heer Van der Spek. Dat is het eerste kwartaal, overigens over 5 weken bij wijze van spreken, wanneer dat precies in het eerste kwartaal plaats vindt. Duidelijk is dat de boodschap van de heer Van der Spek is: ik heb geen reacties gekregen, dat deugt van geen kanten. Dat zullen we ook uitzoeken, hoe dat zit. Ik krijg door dat er telefonisch contact is geweest, maar ik ga maar even uit van de juistheid van de heer Van der Spek, dat dat zo is. In het eerste kwartaal gaan we die trajecten doen. Dan zal ook de heer Van der Spek een uitnodiging krijgen. De heer Kampinga, interruptie: Misschien een overbodige opmerking, maar het zou handig zijn als de heer Van der Speek weet dat hij het eerste kwartaal volgend jaar alle gelegenheid gaat krijgen. Dat hij zich dat bewust is. Wethouder Abee: Ik meende dat ook te zeggen. Dat is ook wat hij van de gemeente had moeten horen. Daar heeft u een punt. De heer Jumelet, interruptie: Ik wil hier niet echt een groot punt van gaan maken, maar ik vind het argument dat de agenda's vol zitten: hoe serieus nemen wij onze burgers? Op het moment dat ze de moeite nemen om hier in te spreken en zorg uiten, dan zou het het college sieren om toch even het gesprek aan te gaan in dit huis, al is het maar drie kwartier. Kom op. Wethouder Abee: Ik bedoel natuurlijk niet letterlijk dat er geen tijd is. Dat zou morgen ingericht kunnen worden, op zaterdagavond als het moet. Wat ik bedoel te zeggen is, dat wij hier in procedures en planningen zitten, zaken op orde willen hebben. Een gesprek heeft pas zin, als je ook gesteld bent om die gesprekken aan te gaan. Dat is, meneer Jumelet, wat ik bedoel te zeggen. Natuurlijk niet dat er geen tijd is. Dat zou na afloop van deze raad nog kunnen. Het gaat erom, dat je inhoudelijk je burgers serieus neemt en dat is niet alleen maar even snel spreken. Ik geef aan, dat het vervelend is dat de heer Van der Spek geen gehoor gekregen heeft. Natuurlijk had hij moeten horen wanneer dat de bedoeling is, zodat er geen onzekerheid is. Maar we moeten dingen wel zorgvuldig zien en in een proces, dat we in gesprekken die we aangaan inhoudelijk gesteld staan om de gesprekken goed te voeren en niet te zeggen: ja, ja, daar

zijn we nog even mee bezig, dat zien we in het eerste kwartaal. Dan neem je mensen ook niet serieus. De amendementen. Ik kom nog wel terug bij een aantal algemene dingen die gezegd zijn. Het eerste amendement rondom het parkeren. Er zijn dingen gezegd, bijvoorbeeld door de heer Markus, waar we ons vanuit het college wel in kunnen vinden. Vanuit de doelstelling een moderne wijk, de wijk van de toekomst bouwen, daar horen bepaalde uitgangspunten bij. Zoals wij ervan uit gaan, dat er een trend is waarin autobezit toch ietwat anders wordt beoordeeld naar de toekomst toe dan op dit moment. We gaan ervan uit, dat deelauto's veel meer de trend van de toekomst zullen bepalen. Dat zie je ook gebeuren. Deelauto's hebben een andere parkeerbehoefte nodig. Niet per woning per se. Dat is vaak geclusterd. Naar de toekomst toe, maar ik heb geen glazen bol, komen ze 5 minuten voordat mensen hem nodig hebben zelf voor rijden. Of misschien wel op datzelfde moment. Kortom, ook de vervoersconcepten in relatie met openbaar vervoer, wat we juist willen stimuleren, vragen om een wat andere manier, niet zozeer naar de laagbouw, want daar handhaven we de parkeernorm nog steeds, maar naar de appartementen, daar denken we naar een andere parkeerbehoefte te kunnen gaan. De heer Jumelet, interruptie: Ik herhaal wat ik in de commissie heb gezegd. Als ik de data van het CBS raadpleeg over het autobezit, dan zie ik alleen maar opgaande lijnen in de afgelopen jaren. De lijn 2019 gaat ook weer verder omhoog. Is het nou een wens of gaan we uit van feiten en realiteit? Wethouder Abee: Wat ik wilde gaan zeggen was inderdaad dat wij niet in die glazen bol kunnen kijken. Wij denken bepaalde trends te zien, maar daarom is er juist onderzoek nodig. Dat onderzoek wordt ook uitgevoerd om te kijken wat wijsheid is, wat de hardheid van cijfers zijn en de hardheid van aannames. Dan kom ik in de richting van het amendement. Vanuit het college hebben we gezegd: laten we uit gaan van die lagere parkeernorm. Dit amendement zegt: laten we uitgaan van de huidige parkeernorm en kijken wat wijsheid is en om vooralsnog die oude norm te nemen. Op zich is er principieel wel een verschil, maar uiteindelijk gaat het erom wat de onderzoeken moeten uitwijzen. Dan hebben we die discussie weer. Ik denk dat dat het moment is. Vanuit die insteek is dit amendement te omarmen, wat ons betreft akkoord. We moeten met cijfers komen die moeten gaan bewijzen. De heer Muis, interruptie: Ik dacht even dat ik het verkeerd hoorde. We willen toch juist ander soort gedrag? Als wij achteraf gaan monitoren en dan de norm verlagen, hoe denkt u dat dat gaat uitpakken bij de inwoners dan? Wethouder Abee: Ik zeg niet dat ik overtuigd ben van het gelijk van de uitgangspunten van dit amendement. De heer Muis: Waarom omarmt u het dan? Wethouder Abee: Waarom wij denken dat dit amendement nagenoeg tot hetzelfde leidt, is omdat wij denken dat de cijfers die vanuit het onderzoek nog hard gemaakt moeten worden, ook als we dit amendement afwijzen, dan zullen wij nog steeds dat onderzoek nodig hebben. Deskundigen die aangeven dat het juist is. Ik heb op dit moment geen reden om te denken dat het niet zo is, maar uiteindelijk zal de discussie moeten plaats vinden, hier in deze raad, rondom dat onderwerp, omdat de onderzoeken plaats vinden en dan zal de werkelijkheid blijken. De heer Ruijtenberg, interruptie: Meneer de wethouder, probeert u mij eens mee te nemen in uw denkwereld. U legt hier een masterplan neer. In dat masterplan schrijft u op, dat u een bepaalde parkeernorm wil hebben, die lager is dan wat we op dit moment hebben in de gemeente. Vervolgens komt er een amendement. Bij dat amendement zegt u: dat omarm ik, want het is een hogere parkeernorm, maar uiteindelijk gaan we op hetzelfde uitkomen. Ik begrijp dat niet. Waarin is dan het verschil? U schrijft iets op, maar vervolgens zegt iemand anders iets anders en dat vind ik eigenlijk ook wel goed. Wethouder Abee: Ik heb mijn kinderen altijd tekort gedaan met sprookjes voorlezen, maar juist sprookjes dienen er vaak toe om iets duidelijk te maken in een wat simpele taal. Wat ik probeer aan te geven is: als college en als wethouder sta ik nog steeds achter het voorstel, dat we hebben gedaan. En nog steeds achter de aannames die wij hebben gedaan, dat de wijk van de toekomst, niet alleen de wijk van 2030, maar ook van 2040 en van 2050, een andere parkeernorm nodig heeft en zal nodig hebben, gezien de ontwikkelingen die er zijn. Alleen de deelauto noemde ik al. Waar het om gaat is, dat de aanname die we vanavond op tafel neerleggen nog bevestigd moet worden vanuit externe onderzoeken, die onze aanname rond die parkeernorm, waar ik nog steeds achter sta, geen afstand van neem, nog steeds moeten bewijzen. Dat zal onderzoek moeten zijn. Dan maakt het niet zo gek veel uit of we uitgaan van de huidige norm of van de toekomstige norm, waar ik nog steeds achter sta, omdat de discussie op basis van feitelijkheden nog zal moeten plaats vinden. Dat is waarom ik weinig moeite heb met het amendement. Omarmen is misschien wat al te enthousiast. De heer Meester, punt van orde: Ik snap best dat er verschil van mening is over het e.e.a. maar ik vind dat het dan tot de juiste persoon gericht moet worden. Toen ik mijn verhaal deed was er niemand die interrumpeerde. Ook niet dat ik zwaar aangevallen werd op de argumenten, maar nu ineens wordt de wethouder daarop aangevallen. Dat vind ik niet correct. De voorzitter: Dat is geen ordevoorstel, maar ik beschouw het als een oproep om met elkaar primair in de raad de discussie aan te gaan. Die zal ik zeker ondersteunen. De heer Ruijtenberg: Mag ik reageren op de heer Meester? De voorzitter: Dat mag, maar ten bate van het debat. Laten we naar het onderwerp gaan. U heeft gelijk. U kunt de vraag aan de wethouder stellen, m.b.t. zijn mening, maar probeer als raad het onderlinge debat op te zoeken m.b.t. moties en amendementen, want u beslist. De heer Ruijtenberg: Ik wil heel graag uitleggen aan de heer Meester, waarom ik hem niet aangevallen heb. Dat is omdat de heer Meester spreekt vanuit zijn overtuiging. Ik ben het er niet mee eens, maar ik waardeer zijn overtuiging en ik waardeer dat hij er op een andere manier naar kijkt. Waarom ik hier de wethouder aanval, niet letterlijk, maar op deze manier, is omdat de wethouder zegt: ik vind het één, maar ik vind het ander eigenlijk ook. Dat vind ik vreemd. Waarom schrijf je dan iets op? Als je denkt: anders kan het ook wel, eigenlijk maakt het me niet uit. Daarom val

ik de wethouder aan. Mevrouw Verhoef: In die lijn wil ik de wethouder zeker niet aanvallen. De intentie met een lagere parkeernorm is een heel andere dan wanneer je de hoge parkeernorm vast houdt. Er spreekt een ambitie uit om wel die lage parkeernorm vast te houden. Dan ga je het onderzoek doen. Dan neem je uiteindelijk een besluit dat het beste is voor die wijk qua parkeren. De heer Kampinga: In de commissie is het ook aan de orde geweest. In de stukken gaat het over een autoluwe wijk, de auto is te gast, reductie van de tweede auto, dat is de visie, het visieverschil. Wij zeggen als VVD dat je naar dingen toe wil groeien op termijn, prima, maar de vraag is: moet je daar op voorhand al van uit gaan, van die situatie. Dank u wel. Wethouder Abee: Linksom of rechtsom. Ik begrijp de heer Ruijtenberg ook wel, waarom hij dat aan de orde stelt. Linksom of rechtsom, of we nu uitgaan van de huidige norm of van de norm zoals het college die voorstelt, we zullen onderzoek nodig hebben om dat te bevestigen. Dat gaan we doen. Dan zal blijken of de opvatting, zoals verwoord in het amendement het meeste hout snijdt of dat de aanname van het college bewaarheid wordt. Het onderzoek en daarmee de objectiviteit, zal het gaan uitwijzen. Tenslotte het derde aandachtspuntje van het amendement. Linksom of rechtsom, het is juist de bedoeling in de opzet van de wijk, dat er flexibel ook in de toekomst kan worden ingespeeld rondom parkeerbehoefte. Dan zal het u niet verbazen dat je beter maar eerst iets niet kunt aanleggen, omdat weghalen altijd moeilijker is, want dan heb je ook je kosten gemaakt. Belangrijk is dat die flexibiliteit in het plan zit en wij denken dat die erin zit. De derde weg van de heer Kampinga, ja, daar zijn de nodige grappen over gemaakt. Ik moet ook zeggen dat die doorgeschoten liberale markteconomie versus de doorgeschoten verzorgingsstaat, dat juist het midden daarin. Daar hebben politieke partijen juist de laatste maanden iets over geschreven, het Steenkamp Instituut kan ik u aanraden. Die geeft aan, dat er alternatieven zijn. Serieus. Over die derde ontsluiting, daar zijn we natuurlijk niet zomaar toe gekomen om dat op te schrijven. Dat heeft alles te maken met een filosofie van een wijk. Een filosofie van een wijk, die niet een doorgaande route moet kennen, die geen toekomstig sluipverkeer moet kennen als er ergens iets vast staat, waar je iets te zoeken hebt als je in de wijk moet zijn, waar een goede rondweg gemaakt is in de wijk, die daarna insteekt naar de buurten toe en die een goede ontsluiting heeft op de Boterdorpseweg. Twee ontsluitingen, niet slechts met smalle paadjes, maar echt een brede dimensionering, dubbelzijdig. De heer Ruijtenberg, interruptie: Ik moest het even op me in laten werken, maar ik vind het echt te kolderiek wat meneer de wethouder nu zegt. Aan de ene kant zegt hij bij het ene amendement: we schrijven iets op, maar het andere vinden wij ook wel goed. En nu gaat het over de derde weg en nu zegt de wethouder: als we iets opschrijven, vinden we natuurlijk ook wel iets, we schrijven dat niet zomaar op. Ik vind dit echt bijzonder opmerkelijk van meneer de wethouder, dat hij op hetzelfde moment over hetzelfde onderwerp twee totaal verschillende meningen kan hebben. Echt te kolder. Ik vind het eigenlijk insolentie voor deze raad. Wethouder Abee: Nu is het in Nederland soms gebruikelijk om iemand uit te laten spreken en om eerst het totaalverhaal te horen i.p.v. dat u halverwege interrumpeert en volstrekt verkeerde conclusies trekt. Dat is ook iets wat in deze raad en in Nederland gebruikelijk is, dat je pas je oordeel velt als het laatste woord gesproken is. Misschien mag ik dan uitspreken en misschien kunt u daarna zeggen: hé, ik heb me vergist, ik had mijn interruptie wat later moeten stellen. De heer Ruijtenberg, interruptie: Mag ik aangeven dat meneer de wethouder niet erover gaat wanneer ik wel of geen interruptie doe. Het is ook gebruikelijk in Nederland dat je de discussie voert met elkaar. En dat je die discussie voert op feiten en niet op meningen die daarna veranderen. Dat je mensen uit laat spreken, prima, maar het is niet de taak van de wethouder om deze raad op te voeden. De voorzitter: Correct, daar ben ik voor. De wethouder. Wethouder Abee: Ik bedoelde het niet als opvoeden, maar als de heer Ruijtenberg meent tussentijds conclusies te moeten trekken als ik niet heb afgerond, dan lijkt me dat niet correct. De voorzitter: De heer Ruijtenberg heeft zijn punt gemaakt, daar heeft hij recht op, gaat u verder. Wethouder Abee: Ik was bezig uit te leggen waarom een derde ontsluitingsweg niet zo verstandig is, om het maar zo voorzichtig te zeggen. Dat heeft te maken met de opzet van de wijk. Ik probeer de draad, waar ik mee bezig was, op te pakken. Dat heeft te maken met de contouren en de rondweg en het voorkomen van sluipverkeer, maar ook doorgaand verkeer door de wijk heen. Het heeft ook te maken met techniek. Aansluitingen anders dan de Boterdorpseweg zijn, zoals het er nu voorstaat, technisch volstrekt onmogelijk. De A13/A16 wordt aangelegd. Dat betekent dat de wegenstructuur totaal anders wordt. Mijn collega Fortuyn, die braaf zit mee te knikken, heeft aangegeven dat het dan technisch echt onmogelijk is om daarop aan te sluiten. Naast het feit dat het niet gewenst is. Dus wij denken dat die derde ontsluiting technisch niet mogelijk is, omdat er echt via de Boterdorpseweg voldoende capaciteit is, omdat het dubbelzijdig is. Desalniettemin denken wij dat het verkeersonderzoek, dat nu een conceptrapport is, een definitief rapport wordt. Daar zullen wij nader de motivering aangeven. Daarmee is het goed om het onderzoek, dat er loopt, te vervolgen. Daarmee staat niets op zich dit amendement in de weg, zij het dat met de kennis die wij nu hebben wij denken dat het overbodig is en technisch volstrekt onhaalbaar, maar wel in de volgorde zoals ik het aangeef. Nader onderzoek, het onderzoek dat loopt, zal nader moeten uitwijzen dat het inderdaad klopt. Wij zullen dat ook aan de raad voorleggen. De heer Kampinga, interruptie: Ik heb mijn papieren versie net afgegeven. Wij geven in die motie aan, dat wij het noodzakelijk achten. Er is ruimte, maar we denken met zijn allen dat het noodzakelijk is vanwege calamiteiten, maar ook regulier, om het ernstig te onderzoeken. Maar dat geeft u ook aan. Wethouder Abee: Dat onderzoek loopt. Daarmee geeft u niet anders aan. Ik geef u wel aan, dat wij denken met de kennis die we hebben, dat gaat verder dan de kennis die we concreet over het parkeren hebben, rondom die ontsluiting op de Boterdorpseweg en de ongewenstheid vanuit de

wijk en de technische onmogelijkheid dat wij niet op voorhand inschatten dat het al te kansrijk is, maar ook daar moet het definitieve rapport duidelijkheid geven over wat wijsheid is. Als het gaat om het amendement Wilderszijde omgevingswet-proof te maken. Ik begrijp, het college begrijpt, de behoefte van de raad om bij majeure projecten, dat lijkt mij Wilderszijde als geen ander, te sturen. Het is echt diezelfde raad die aangeeft: wij willen snelheid maken, wij willen meters maken, want wij willen de tijd die in het verleden verloren is, omdat het project on hold stond, bij raadsbesluit voor alle duidelijkheid, proberen in te halen en zo snel mogelijk te gaan. In mijn beleving is er altijd wel de wens vanuit de raad om ook op hoofdlijnen te sturen, met inachtneming van de behoefte om op belangrijke zaken de belangrijkste dingen te doen. Vandaar dat wij van dit amendement zeggen: dat is op dit moment niet verstandig. Omdat het echt tijd kost. Tijd die we zouden verliezen. Tijd die we nodig hebben voor andere processen. Ik wil er gelijk wel bij zeggen, en misschien helpt dat richting de raad en de heer Van der Stelt stelde een heel concrete vraag en ook uitging van vertrouwen: ook al zien wij het ontwerp bestemmingsplan als echt iets van het college, ook vanwege tijd maar ook principieel: natuurlijk is het zo dat essentiële dingen die hier vanavond aan de orde komen, zoals het parkeren, zoals die ontsluitingsweg, maar ook het punt van de commerciële meters later aan de orde komen. Ik stel me dan ook voor, dat als die rapporten er zijn, wij tussentijds aan de raad kunnen rapporteren wat de uitkomsten van die rapporten zijn en wat wij denken vanuit het college ermee te doen. Dan heeft de raad dus op die majeure punten tussentijds wel degelijk de gelegenheid om daar iets van te vinden. De heer Jumelet, interruptie: Als ik kijk naar het beslisdocument Masterplan Wilderszijde en ik kijk bij punt 4.1, dan zie ik Q3-2020, Q4-2020, besluitvorming B&W als het gaat om het ontwerp bestemmingsplan. Nee, sorry, in Q2. Q2, dat is in mijn beleving een kwartaal. U kunt mij niet wijs maken dat het college van B&W 3 maanden nodig heeft om een besluit te nemen. Er zit in die planning toch wel een moment, dat in Q2 de raad het ontwerp bestemmingsplan voorgelegd kan krijgen, om dat te bespreken en een besluit te nemen? Dan komt u tegemoet aan de kader stellende rol van vanavond. Op het moment dat u het bestemmingsplan gaat vast stellen, dan verdient u daar weer tijd. Per saldo hoeft dat toch geen tijd te kosten en is er toch voldoende ruimte in deze grofmazige planning. Wethouder Abee: Het is zeker geen grofmazige planning. In de commissie hebben we al eerder aangegeven, dat dit een planning is die zeer strak is, zeer strak in elkaar zit, ook voor het college. Al staat er dan besluitvorming in een bepaalde periode, dan heeft dat alles te maken met burgers die we serieus willen nemen. We hebben aangegeven in welke periode dat allemaal moet plaats vinden. Belangrijk is dat u op de juiste momenten, dat is vanavond maar ook bij het masterplan en bij het bestemmingsplan, de juiste input heeft. Juist die discussiepunten die de raad aangeeft, vinden we belangrijk. We kunnen die ook tussentijds behandelen. Dat is een andere opzet dan wanneer een groot plan ambtelijk moet worden opgestoomd. We hebben dat niet even in een weekje klaar, zo'n ontwerp bestemmingsplan, dat is echt wel een trein die op gang is. Belangrijk voor u is, en daarin probeer ik u tegemoet te komen, dat die punten die door de raad worden aangegeven, zoals het parkeren, wij daarop tussentijds naar de raad komen. Dat is een heel ander proces rond een onderzoek en iets wat het college vindt en daarover uw opvatting te vernemen. Dat is een heel ander proces dan een ontwerp bestemmingsplan. De heer Muis, interruptie: Hoe vaak denkt de wethouder tussentijds terug te komen en hoeveel tijdwinst denkt hij daarmee te gaan behalen? Wethouder Abee: Ik denk geen tijdwinst te behalen, ik denk geen tijdverlies op te lopen. Het is echt een verschil, als het rapport rond dat parkeren binnen is en bestudeerd, of dat in een normaal proces in een commissievergadering geagendeerd wordt of dat je het opspaart naar een ontwerp bestemmingsplan. De heer Muis: De vraag was: hoe vaak? Het gaat erom, als wij hier iets bespreken, dan kan er zomaar weer iets van koers veranderen. Als wij iedere maand nieuwe informatie krijgen en daar weer onze gedachten over opmaken, dan denk ik niet dat het tijd gaat opleveren. Dat is mijn overweging bij het voorstel dat u nu doet. Wethouder Abee: Ik denk dat het volkomen tijdverlies oplevert. Het kost extra tijd, maar wel in te passen in het proces, terwijl het anders echt gaat vertragen. Ik kan het niet mooier maken dan ik het nu vertel. De heer Muis, interruptie: Daarom is het juist beter om het ontwerp bestemmingsplan, alleen dat, voor te leggen. U maakt het toch al, want het wordt ter inzage gelegd. Er zit tijd voor en u wint aan de achterkant tijd, omdat u voorkomt dat het hier alsnog wordt geamendeerd in de raad of dat er allerlei juridische kwesties lopen met inwoners. Het is wishfull thinking om nu te denken: laat maar gaan tot aan die inspraak en dan komt het allemaal wel goed. Het is niet een huis-tuin-en-keuken bestemmingsplan hier. Wethouder Abee: Ik heb niet zo gek veel meer toe te voegen aan wat ik geprobeerd heb te overtuigen. Eens, dat wij moeten voorkomen dat op het laatste moment er allerlei zaken spelen waar de raad totaal anders over denkt dan in het bestemmingsplan staat. Dat probeer ik te voorkomen door u de handreiking te doen, dat op die momenten dat er werkelijk iets te vinden is, dat er onderzoeksresultaten zijn, om die terug te brengen. Dat past wel in het reguliere proces. Ik denk dat het niet juist is om dit amendement aan te nemen. De heer Markus, interruptie: Nog even een verhelderende vraag. Die onderzoek, die u noemt, die moeten toch ook afgerond zijn voordat je het ontwerp bestemmingsplan ter inzage legt? Klopt dat? Wethouder Abee: Gemiddeld wel, ja. Ik denk dat dat klopt, ja. Als het gaat om de motie die de PvdA namens een aantal partijen heeft ingediend rond het streven naar een optimaal totaalpakket, dan kan ik zeggen: we zitten in een heel gevoelig proces. Een proces van versnellen, een proces waar grote belangen zijn, grote belangen voor de gemeente, voor onze inwoners, toekomstige inwoners, maar ook grote belangen die spelen op het provinciaal vlak en zelfs op het vlak van het ministerie als het gaat om versnellingslocaties. We zijn het dus, denk ik, met

zijn allen over eens, dat een integrale aanpak uitermate belangrijk is. Dan kan ik mij niet helemaal vinden in dat beeld van die broedende kip. Of dat gelijk betekent een dominante haan, dat weet ik niet. Maar er volgt wel iets uit, wat uitgewerkt moet worden in de vorm van een ei en dat moet gelegd worden. Ik denk dat dat belangrijk is, dat dat proces op dit moment loopt. Dat we goed notie nemen van de motie die daar staat. Die motie zie ik dan als een ondersteuning voor datgene wat we vanuit het college voorstaan. Dat we in het precaire proces, waarin zo ontzettend veel belangen zijn rondom woningbouw in alle categorieën, rondom financiën, rondom duurzaamheid, rondom openbaar vervoer, dat we inderdaad moeten proberen daar een totaalpakket in te vinden, waarin wij recht doen aan alle kanten. Bij onderhandelingen is het altijd zo dat je iets zult moeten nemen en iets zult moeten geven. Wij zien deze motie als een ondersteuning daarvan. Ik weet niet of ik de term 'omarmen' moet gebruiken, maar we kunnen daar mee ingaan. Die 5 dagen, we gaan er even van uit dat we een terugkoppeling geven. Of dat in de openbaarheid is, want het is een illusie te denken dat we in één keer overal uit zijn, dat zou fantastisch zijn, maar hoe we dat doen, het is duidelijk dat de raad op de hoogte gesteld wordt van dat proces, dat is duidelijk. De heer Kampinga, interruptie: Eén van de overwegingen is dat als je in een nieuwe wijk, zo groot als Wilderszijde, de 20% sociale huurwoningen blijft hanteren, wat we afgesproken hebben in het coalitieakkoord, dat dan over de hele gemeente we onder die 20% blijven zitten. Dat is een constatering. De ondertekenaars vinden dat onwenselijk. Als u zegt: ik kan ermee leven, geeft u dan niet gelijk die 20% al weg richting de provincie? Wethouder Abee: Duidelijk is dat het college vanuit het coalitieprogramma werkt. Daar staan gegevens in. Duidelijk is ook dat we met meerdere krachten in deze wereld te maken hebben, zoals een provincie en een ministerie. Duidelijk is wat ik heb aangegeven, dat het soms in een proces van onderhandelen nemen en geven is. Dat je voor een totaalpakket, wat je leest in deze motie, wat we ook al aangegeven hebben in de commissie, dat we moeten proberen tot een juist evenwicht te komen in het totaal. Dan gaat het nu niet om te werken met percentages of getallen. De oproep is: kom terug en zet je in voor een evenwichtig pakket. Daar horen alle geledingen bij, zoals die genoemd zijn. Daar wilde ik het graag bij laten. Dank u wel. De heer Kampinga, interruptie: Vindt u het gewenst of juist ongewenst dat we richting provincie enzovoorts nu aangeven, eventueel op uw voorstel, dat we boven die 20% gaan zitten? Dat proef ik er een beetje uit. Wethouder Abee: Ik stel voor dat we deze motie in stemming brengen. Voor het college acceptabel, omdat we het als een steun in de rug zien. Dat we nu niet allerlei onderhandelingen gaan voeren via deze raad. Ik geef aan, dat wij weten wat er in het coalitieprogramma staat, daarom zitten wij hier ook primair. Ik geef aan, dat er algemene belangen zijn, die wij in een goed evenwicht zullen proberen te wegen. Ik zie een aantal mensen knikken met hun hoofd, ik realiseer me dat het een vaag antwoord is, maar soms is dat verstandig, denkt u maar weer aan die broedende kip of die haan, hoe je in dat beeld ook wil denken. De heer Markus, interruptie: Over die terugkoppeling. Er staat nu binnen 5 dagen schriftelijk. Ik kan me voorstellen dat een mondelinge terugkoppeling in vertrouwen veel makkelijker is. Wat ons betreft, pinnen we ons niet teveel vast op dat schriftelijk. Wethouder Abee: Dat zou mij ook welkom zijn, maar dan kost het iets meer dagen. Wat ik lees is dat de raad op zo kort mogelijke termijn als redelijk is een terugkoppeling krijgt. Als het mogelijk is om dat bij een commissievergadering te doen, dan denk ik dat dat ook voor de indieners van de motie nagenoeg hetzelfde is. De essentie is dat we niet ergens juni volgend jaar de uitkomsten terug koppelen van hetgeen er geweest is. We proberen de raad zo kort mogelijk in tijd aangesloten te houden bij het proces. Zo lees ik hem. Wat mij betreft is dat inderdaad mondeling, als dat uitkomt, zeker zo goed. Dan de motie m.b.t. de Enecogelden. De voorzitter: Dat is een ander agendapunt. De heer Hoek: Wat is dat bij het CDA. Wethouder Abee: Ik dacht alles efficiënt in één keer alles af te handelen. Nog even richting de heer Van der Stelt, als het gaat om de vierkante meters commercieel. Er zit geen enkel licht tussen datgene wat het college voorstaat en wat de raad aangegeven heeft, dat we zo minimaal mogelijk aantal commerciële meters willen, juist ook om de kernen van Bergschenhoek en Berkel te versterken. Dat is iets waarover we niet van mening verschillen. Dat is ook de opvatting van het college. Wat we ook wel vinden is, dat we een wijk bouwen voor de toekomst, die ook over 20 jaar goed moet kunnen functioneren als het gaat om meters. In de commissie heb ik het voorbeeld van een zakje patat genoemd, dat moet je wel in een wijk kunnen kopen. Zo zijn er allerlei voorbeelden te noemen. Belangrijk is natuurlijk de detailhandel, daar zit het erg op. Daar moeten we goed mee om gaan. Als u aan mij vraagt: is het die 5.000 meter? Ja, dat kan ik op dit moment echt niet bepalen. Dat zal nader onderzoek weer moeten uitwijzen. Of 3.000 het juiste is, of 2.000 of 6.000. Wij denken nu dat we met 5.000 aan de veilige kant zitten, dat dat altijd past. Er zal moeten blijken wat het juiste aantal vierkante meters is, maar principieel denk ik dat en de raad en het college volstrekt op één lijn zitten: minimaal aantal meters wat nodig is om de wijk normaal te laten functioneren, gezien wat ik zei rondom de kernen Bergschenhoek en Berkel. De heer Jumelet heeft het nog gehad over topprioriteit. Dat ervaren wij ook met elkaar. Als het nodig is en iets loopt niet, dan ga ik me eerst op de organisatie richten, het ambtelijk apparaat, om te zorgen dat we daar maatregelen nemen. Mochten er maatregelen nodig zijn, waar we de raad bij nodig hebben, dan zal ik me zeker bij u als raad vervoegen. Daar kunt u redelijk gerust op zijn. Dan de heer Ruijtenberg rondom de stukken op het laatste moment. Daar heeft u op zich natuurlijk een punt. Vanuit de CU is in de commissie gevraagd: beste college, kunt u ons wat meer inzicht geven in de GPR. Wij hebben flink ons best gedaan om dat klaar te hebben. Niet omdat het nu een extra beslispunt is, maar juist de toekomst is belangrijk voor de raad, om een beetje in de vingers te krijgen waar we het over hebben, hoe zit zoiets in elkaar. Vandaar

dat wij ons uiterste best gedaan hebben dat niet na deze bijeenkomst te doen, maar juist vlak ervoor. U heeft gelijk: vlak van tevoren. Maar daar zat wel een reden in, namelijk een vraagstelling vanuit de commissie. Daar wilde ik het bij laten.

De heer Van der Spek, inspreker: Dank dat de wethouder mijn vragen beantwoordde. Ik begreep dat ze hier allemaal zitten te broeden, maar dat heb ik ook even gedaan. Ik moet wel heel erg denken wanneer ik nou gebeld ben. Ik heb weleens gebeld voor een rijbewijs, maar het is echt ver voor de periode dat de MER ter inzage werd gelegd. Toen heb ik een paar keer contact gezocht met de gemeente met de vraag: wat is jullie plan en hoe zien jullie dat? Daar is concreet geen afspraak uit gekomen. Dat is één punt. Het tweede punt is de MER. Ik vind dat echt wel een punt. Ik heb gereageerd op de MER, een zienswijze ingediend op een viertal punten. Daar is niet op gereageerd. De MER was volgens mij niet compleet, dus het college heeft een MER die niet compleet is en dat wordt gewoon besloten. Prima. Het derde punt. U zegt: we nemen de burgers mee, maar in ons geval zijn er specifiek afspraken gemaakt in 2007 met de gemeente. Dat is leidraad geweest, dat is zo'n boek geweest, bijna de Bijbel, dat moet u wat zeggen. Zowel de gemeente als ons bedrijf heeft daar de handtekening onder gezet, dat is leidend. In dit geval moet dat boekwerk er nu weer bij om te kijken of het allemaal klopt en past. Gaan we dadelijk niet een traject in en staan we over 2 jaar in Den Haag voor een bankje met z'n allen. Dat willen wij niet. Wij hebben altijd constructief mee gedacht. Dat is het uitgangspunt geweest en dat willen we nu ook weer. Als u me nu bij de overige bewoners in de buurt samen voegt, dan is dat kort door de bocht. Wij willen meedenken. Wij willen ook geen vertraging, wij snappen ook de noodzaak van woningbouw. Dat is het uitgangspunt. Wij willen niets torpederen of bezwaarschriften, dat is allemaal niet nodig. Concrete afspraken, die in het verleden gemaakt zijn, uitvoeren.

De heer Kampinga: Vijf minuten schorsing graag. De voorzitter: Dat is een ordevoorstel. We schorsen deze vergadering 5 minuten. Dat is tot 22.05 uur.

Schorsing

Na de schorsing heropent de voorzitter de vergadering voor de tweede termijn. Ik ga in dezelfde volgorde als in de eerste termijn het woord geven aan de fracties.

Tweede termijn

De heer Meester, L3B: Even over de argumentatie die wij hebben voor het amendement. Het heeft iets te maken met de wijze en stijl van besturen. Wij denken dat een effectieve manier van besturen meer zit in het hanteren van de wortel dan van de stok. Het verbaasde mij ook dat de heer Muis het had over: we willen een ander gedrag. Ik kan me voorstellen dat we andere doelen willen, waar een ander gedrag bij hoort, sec een ander gedrag, dat past volgens mij niet helemaal bij een liberale partij als D66. De heer Muis, interruptie: De heer Meester weet ook, dat er een plan voor ligt, waar een visie achter zit. Die visie gaat ervan uit, dat je met bijvoorbeeld een parkeernorm wil sturen in inwoners die daar interesse in hebben en op die manier zorgt dat de hele boel niet vast loopt met auto's. Want we kunnen er een derde ontsluitingsweg erbij doen en misschien wel een vierde en een vijfde, maar dat gaat allemaal niet uitmaken. Houd gewoon die visie vast. De heer Meester: Mijn punt was ook niet dat die visie fout is, maar de weg er naartoe lijkt mij niet goed. Ik zou niet zo willen besturen. Ik zou ook niet zo bestuurd willen worden. De wethouder heeft al gezegd dat het moeilijk is de toekomst te voorspellen. Met name t.a.v. de modaliteiten van het vervoer tasten we eigenlijk allemaal in het duister. We kunnen allerlei kanten op, maar we weten nog niet hoe zich dat ontwikkelt, dus daar ben ik het helemaal met de wethouder eens. Dan zeg ik: dan kan je beter vanuit de huidige situatie proberen een ontwikkeling in te zetten, dan van één of ander model uit te gaan, wat nog een heel eind van de werkelijkheid af is. Dan je best doen om die twee bij elkaar te brengen. Je weet niet eens of dat model ooit realiteit wordt. Ik ben voor de pragmatische opstelling en ik hoop eigenlijk dat D66 ook voor het pragmatisme is. Dan wil ik nog even ingaan op door anderen ingediende amendementen en de motie. Eerst het amendement van de VVD. Ik wil daarbij opmerken dat Wilderszijde geen heel klein dorp is. Geen gehucht. Het wordt een dorp dat bijna de omvang heeft qua aantal inwoners van het dorp Bleiswijk. Bleiswijk heeft 3 uitvalswegen. Bij twee daarvan hebben we al regelmatig opstoppingen en knelpunten. De praktijk wijst uit dat hoogstwaarschijnlijk die twee, die dan ook nog op dezelfde weg uitkomen, niet genoeg is. Vandaar, uit het oogpunt van veiligheid zou het wel goed zijn als we nog een andere optie hebben en daarom steunen wij het amendement van de VVD. Dan het amendement van D66 over aansluiten op de omgevingswet. Dat vinden wij nog wat te vroeg, temeer omdat vandaag het bericht was dat de omgevingswet hoogstwaarschijnlijk vertraagd gaat worden, dus het is zeer de vraag of dat nog zo werkt. Bovendien, wij krijgen het masterplan ter besluitvorming voorgelegd. Wij willen eigenlijk op grond van de inhoud van dat plan bepalen of besluitvorming zoals voorgesteld nodig is. Als het vanzelf voort vloeit uit de invoering van de omgevingswet, dan zou immers de motie overbodig zijn. Dat is dus niet het geval, dus dan moeten wij, als het masterplan ter besluitvorming hier ligt, kijken of er nog twijfels en onduidelijkheden zijn en aan de hand daarvan dan bepalen of we het alsnog willen doen. Ik wil nog wel even duidelijk uitspreken

dat we het meedenken van de griffie in deze d.m.v. die oplegnotitie ten zeerste appreciëren. Dan tenslotte de motie van de PvdA. Wij denken dat het goed is om duidelijk te maken dat wij achter het college staan in de discussie met de provincie. Ons idee is ook, dat wij dat hiermee helder kunnen maken en vandaar dat wij deze motie ook mede ondertekend hebben. We hebben het volste vertrouwen erin, dat het college met een goed resultaat bij ons terug zal komen. De vijf dagen zullen wij ook maar symbolisch zien. U kent het, de 40 dagen die dan ook geen 40 dagen zijn. Het is een symbolisch getal, zo interpreteren we dat ook, net als de wethouder. Dank u wel.

De heer Kampinga, VVD: Ik sluit me naadloos aan bij de opmerking van de heer Meester over de motie omgevingswet-proof maken. Heb ik eigenlijk ook al eerder aangegeven, dat het wat ons betreft niet verstandig is, zeker niet nu. De heer Muis, interruptie: Volgens mij hoorde ik van de heer Meester nog wel een opening, die ik u in de eerste termijn niet heb horen maken, om bij het masterplan alsnog te beslissen daarover. De heer Kampinga: Ik weet niet beter dan dat we bij het masterplan de situatie op dat moment voorgeschoteld krijgen met alles wat dan aan de orde is en dat we daar dan een besluit over moeten nemen. De heer Muis: Dat bedoel ik niet. Natuurlijk nemen we daar een besluit op. De heer Meester zegt volgens mij om dan te bepalen of het proces dat we verder gaan lopen, dus alleen het definitieve ontwerp vast stellen als raad, of dat verstandig is op dat moment of dat we dan alsnog ervoor kiezen om het ontwerp bestemmingsplan naar de raad te krijgen. Bent u daar ook voor? De heer Kampinga: Het ontwerp bestemmingsplan naar de raad, daar zijn wij niet als doel op zichzelf voorstander van. Het kan inderdaad verstandig zijn, maar ik proef een beetje bij u dat doel en middel door elkaar gehaald wordt. Het gaat erom, dat die wijk optimaal wordt. Er is een heel proces daar naar toe en dan moet je je elk moment blijven afvragen welk stappen je moet nemen. De heer Muis: Laat ik het dan zo proberen. Stelt de heer Kampinga dan voor om het advies van de wethouder over te nemen om dan iedere commissie te vragen naar informatie en daar dan gezellig elke keer de discussie over te voeren, een beetje naar links en een beetje naar rechts. De heer Kampinga: Dat noemen ze in het Amerikaans ‘leading question’. U suggereert al dat dat geen goede aanpak is. Ik stel me zo voor, dat de wethouder als er werkelijk tussentijds iets te melden valt, dat hij dat dan aan de commissie ruimte zal voorleggen. Dat vinden wij op zichzelf een goed idee. Ik hervat. Mevrouw Verhoef, interruptie: U zegt: dan zal de wethouder als er wat te melden valt dit bij de commissie ruimte brengen. Maar het ging juist ook om onze kader stellende rol. Bij de commissie ruimte is het vaak luisteren, reageren, nog wat doorvragen. Dat is wat anders dan reageren op een ontwerp bestemmingsplan. Of bent u dat niet met mij eens? De heer Kampinga: Ik moet oppassen wat ik zeg misschien, maar ik vind dat we een heel goed college moeten hebben, de uitvoerende macht. Die kader stellende taak is theoretisch en praktisch heel belangrijk, maar het is geen doel op zich. De heer Ruijtenberg: Wat is dan volgens de heer Kampinga dan wel het doel en de functie van de raad, als wij hier alleen maar mogen knikken voor wat het college voorstelt. De heer Kampinga: De heer Ruijtenberg bezondigt zich er ook aan. Dat is geen vraag, maar een leading question. U wilt naar een bepaalde conclusie toe. Ik denk, maar daar ben ik teveel pragmatisch voor of zo, ik vind dat wij als raad en als college samen een optimale wijk moeten realiseren. Dan is de vraag hoe je dat moet bereiken. Of je dan perse tussentijds die kader stellende rol wil hebben. De heer Jumelet, interruptie: Misschien mag ik een aantal woorden herhalen, die ik zelf in de eerste termijn heb aangegeven. Wij gaan over de wat-vraag, het college gaat over de hoe-vraag. Dat is het verschil tussen het college en de raad. Je kan niet het hoe bepalen zonder de wat-vraag beantwoord te hebben. In die zin helpt het de heer Kampinga in zijn oordeelsvorming. De heer Kampinga: Onze reactie is dan, denk ik: in oktober 2017 is er een ambitiedocument vast gesteld, nu zitten we volop in alle mogelijke discussies. Als raad worden we optimaal meegenomen om die uitgangspunten vast te stellen. Ik ben niet zo bang. Ik hecht aan de rol van het college. Je kan het wel allemaal naar zelf willen toetrekken, maar ik vraag me af m.b.t. de tijd, want we willen ook snelheid, of het wel verstandig is. Dank u wel. Het volgende punt is de motie streven naar optimaal totaalpakket Wilderszijde. Mooie titel. Ik zal direct zeggen dat wij als VVD daar moeite mee hebben en tegen zullen stemmen. Dat zit hem met name in de overwegingen. Ik wil er niet eens diep op ingaan, want dat hebben we in de commissie al uitvoerig gedaan. Een heel praktisch puntje, dat er binnen 5 dagen teruggekoppeld moet worden. Dat is een rekbaar begrip, is al gezegd. Maar we zijn het niet eens met de overwegingen. We zijn het met de strekking wel eens. Er moeten sociale huurwoningen komen. Natuurlijk moeten die er komen. Er moeten betaalbare woningen komen voor specifieke doelgroepen. Daar zijn we het allemaal mee eens. Alleen hier heb je het weer: doel en middelen. In de overwegingen staan zaken waar wij ons niet in kunnen vinden. Dank u wel. De heer Jumelet, interruptie: Ik ben benieuwd hoe de heer Kampinga aankijkt tegen de inspraak van de directeur van 3B Wonen. Ik denk dat het percentage hem dwars zit. Hoe kijkt hij tegen de inspraak aan van 3B Wonen? Dat vond ik toch wel een heel valide verhaal en wat heel erg klopte. De heer Kampinga: Ik heb net in de marge nog even mevrouw Vliet Vlieland kunnen spreken. Wat mij heel erg positief trof, is dat er heel goed maatwerk mogelijk is. De directeur van 3B Wonen zei: als je het over een bepaald project hebt, een bepaald gebouw, daar kunnen wij heel goed sturen dat het een divers, gemêleerd gezelschap is wat er in komt. Dat heb ik onthouden van haar inbreng. Dat zij ook andere zaken inbrengt, ja, dat is QQ, als je directeur bent van 3B Wonen, dan wil je zoveel mogelijk sociale woningen, maar we hebben daar afspraken over. 1.020 in beginsel tot 2030. Dank u wel.

De heer Muis, D66: Waar zal ik eens beginnen? Ik begin met de inspreker, want we hebben dus al een inspreker vanavond over Wilderszijde. Dat stelt me nog niet geheel gerust, zullen we maar zeggen. Ik denk dat daar in elk geval een reparatie-actie nodig is naar het college of organisatie om daar weer op één lijn te komen, niet om te zeggen: u kunt aansluiten straks bij de burgerparticipatie of de zienswijze. Dat vooraf gezegd hebbende. Dan is de verleiding heel groot om diep op alle amendementen en moties in te gaan. Dat gaan we niet doen. Het adaptief parkeren, we dachten dat we het eens waren met de wethouder, maar die begon toch weer een beetje te draaien. Wij zijn daar tegen. Wij gaan ook uit van de wijk van de toekomst. Dan moet je vast houden aan je eigen visie en niet zeggen: dan doen we het nu nog niet, maar als het later uitkomt, dan gaan we het wel doen. Bovendien, er vindt nog onderzoek plaats, verkeersonderzoek, dus we kunnen er eigenlijk nog niet goed een standpunt over innemen. Hetzelfde geldt eigenlijk voor de derde weg. Dat is ook heel lastig te beoordelen. Ook daar vinden nog onderzoeken plaats, dus die kunnen wij ook niet steunen. Hoezo gaan we vragen om een weg als het totaal verkeersafwikkelingsplaatje inclusief het OV ook nog niet helder is? Dat lijkt me dus ook een beetje voorbarig. De heer Kampinga, interruptie: De reactie van de wethouder op het amendement kwam op ons enigszins over van: ga er nou maar van uit, dat is wel of niet onderzocht, twee van die punten hier op de Boterdorpseweg is voldoende. Wij hebben juist verzocht, en dat willen we graag grondig onderzocht hebben, of het wel haalbaar en veilig wordt om alleen met die twee wegen te werken. Wat is uw mening daarover? De heer Muis: Onze mening is, dat het inderdaad nog verder onderzocht moet worden. Ik ga nu niet pleiten voor nog een weg, een weg minder of twee wegen erbij, omdat ik het totale plaatje hier niet heb voor liggen. Dan ga ik niet zomaar random een weg in stoppen. Dat is het antwoord. De heer Hoek, interruptie: Maar de derde weg maakt onderdeel uit van dat onderzoek. Dat behelst het amendement. De heer Muis: Ik hoop dat het onderzoek verder gaat dan de vraag of er wel of niet een derde ontsluitingsweg komt. Ik verwacht er iets meer van in elk geval. Laat ik dat vast zeggen, maar daar gaan we het uitgebreid in de commissie over hebben, al deze onderzoeken, dus we komen er ongetwijfeld nog maandelijks over te spreken. Dan de motie van de PvdA, die wij ondersteunen. Optimaal totaalpakket. Ja, die steunen wij natuurlijk van harte. Dit is ook weer iets: er wordt nog over onderhandeld, dus het is goed om dit nu mee te geven als raad, zodat we daar ook nog voldoende richting aan kunnen geven, aan die onderhandelingen. Dan het ontwerp bestemmingsplan. Er werd door iemand gezegd: die onderzoeken zijn toch wel klaar voor het ontwerp bestemmingsplan. Ik mag hopen, dat die klaar zijn voor het masterplan, want dat is ons moment dat wij er iets van mogen vinden. Ik hoop wel, dat het er dan allemaal is. Ik vind het sympathiek van de heer Meester dat hij in elk geval nog in overweging neemt, namens zijn fractie, om bij het masterplan te bekijken of alles helemaal in kannen kruiken is en dat wij rustig een driekwart jaar kunnen wachten tot de definitieve besluitvorming of dat we toch een andere procedure wensen na vaststelling van het masterplan. Ik denk alleen dat de ambtelijke organisatie daar niet heel blij van wordt als we op dat moment nog iets in de procedure veranderen en dat het dan zeker tot vertraging gaat leiden, maar dat is dan het risico om het op deze manier nu niet aan te pakken, maar door te schuiven naar de toekomst. Ook heel sympathiek dat de wethouder advies geeft of zelfs ons amendement ontraadt, want hij gaat daar natuurlijk helemaal niet over. Wij gaan daar over. Er vallen nog heel veel belangrijke keuzes te maken over het wat. Dan rest ons alleen maar om straks bij regelmaat in de commissie terug te komen op alle stukjes informatie die wij wel of niet vanuit het college hierover gaan ontvangen. Niet wat wij willen, maar dat is helaas de situatie waar we dan in terecht komen. Ik verwacht dan ook bij de vaststelling van het masterplan zeker niet het laatste woord door de raad gezegd zal zijn en dat we dan nog aan het eind een heel lastige discussie met elkaar gaan krijgen wat ook ongetwijfeld tot kosten, problemen en uitstel leidt. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Allereerst dank aan iedereen voor de reacties op de motie, die wij samen met GL, D66 en L3B indienen over het streven naar optimaal totaalpakket Wilderszijde. Dank ook aan de wethouder voor een heel duidelijke beantwoording. Mijn excuses aan hem, dat ik hem een broedende kip heb genoemd, want hij is natuurlijk een charmante haan. En aan een charmante haan heb je inderdaad ook veel meer als je in een proces van onderhandelingen gaat, waar het gaat om geven en nemen en waarbij je recht kunt doen aan alle belangen. En die belangen zijn er veel en het zijn ook heel grote belangen. Dan ga ik nu over naar de amendementen. Het amendement, waar wij ook mede indiener van zijn, het ontwerp bestemmingsplan toch ter besluitvorming aan de raad voorleggen. Wij blijven daar achter staan, net als de heer Muis zelf. Puur omdat het al zo vaak is voorgekomen dat we in een te laat stadium toch nog graag bepaalde wijzigingen zouden willen aanbrengen. Ik zou dan ook weleens van de fracties willen weten: hoe zouden ze dit proces willen doorlopen als het bijvoorbeeld om bouwen op Bleizo west zou gaan. Zouden ze dan ook zeggen: we laten ons wel informeren bij de commissie ruimte over kleine veranderingen. Ik zou zeggen: steun dat amendement gewoon. De VVD, de derde weg. Wij zijn mede indiener. Onderzoek toch of dat technisch mogelijk is. Er schijnt een onderzoek te lopen, maar wij zouden heel graag zien dat er toch goed wordt onderzocht of er een derde weg mogelijk is en nodig is. De parkeernormen willen wij verlaagd houden, dus wij gaan dat amendement niet steunen. Dat is ook vanuit de overwegingen die al een aantal andere fracties hebben gegeven. We moeten vooruit kijken, dit gaat om een duurzame, op de toekomst gerichte wijk. De intentie, de ambitie moet dus zijn: minder auto's in die wijk, ook voor de deur. Houd dat als je uitgangspunt. De heer Meester, interruptie: Ik hoop

toch dat ik duidelijk heb gemaakt, dat ik niet alles bij precies hetzelfde zou willen houden. Maar ik wil graag de ontwikkeling vanuit de huidige situatie en niet vanuit één of ander idee, waarvan we nog helemaal niet weten of het realistisch is. Mevrouw Verhoef: Dat heb ik wel begrepen, maar wij gaan liever de andere kant op, namelijk, de visie is: je gaat een duurzame wijk inrichten met minder auto's. Je gaat het dan vanaf het begin zo inrichten, dat je minder parkeerruimte maakt. Als blijkt dat er meer nodig is, dan kun je eventueel die flexibiliteit hebben om dat te gaan doen. Wij gaan liever uit van de ambitie, maar daarin verschillen we gewoon van mening. De heer Meester, interruptie: Waar het uiteindelijk over gaat, is wat hier onder ligt en dat heeft met duurzaamheid en energiezuinigheid te maken. Dat is het doel. Over dat doel zijn we het helemaal eens, alleen de weg er naartoe, daarover verschillen we van mening. Mevrouw Verhoef: Ik weet niet welke weg meneer Meester dan wil bewandelen, maar dat zal de derde weg dan wel zijn. We hebben een raadsvoorstel gehad, waarin stond: we gaan die parkeernorm verlagen. Ik denk dat dat een tikfout was en dat dat nu gerepareerd wordt met een motie. Ik begrijp het gewoon niet. Net als de heer Ruijtenberg, die snapt het ook niet. We gaan hem in ieder geval niet steunen. Daar wilde ik het bij laten. Dank u wel.

De heer Jumelet, WIJ: Ik wil toch nog even aandacht vragen, want de wethouder is daar niet op in gegaan, op mijn opmerking, die ik maar rond blijf bazuinen, te pas en te onpas wellicht, over het OV om onze gemeente te ontsluiten richting de omgeving. Dat blijft gewoon een zorgpunt en ik neem aan dat dat ook aan andere tafels besproken gaat worden of wordt. De heer Markus, interruptie: Verwacht de heer Jumelet nu weer een antwoord van de wethouder, terwijl hij dat antwoord ook al heeft gehad tijdens de commissie? De heer Jumelet: Ach, herhaling is de beste reclame, zeg ik altijd maar. Wat dat betreft, kan het punt niet vaak genoeg genoemd worden. Als u 's ochtends met het openbaar vervoer richting Den Haag of Rotterdam gaat, dan ziet u dat onze inwoners op dit moment al een heel groot probleem ondervinden. Laat staan als er nog eens 8.000 mensen bij komen. Procedureel heeft u misschien gelijk, maar inhoudelijk blijf ik het toch gewoon noemen. Dan de moties en amendementen. We zijn mede indiener van het amendement dat D66 heeft ingediend. Die kader stellendheid en de wat-vraag. Wij willen graag aan de knoppen blijven zitten. Uiteraard steunen we hem, omdat we hem mede ingediend hebben. Toch nog even over het amendement, die we samen met L3B hebben ingediend. Er wordt gezegd: een lage parkeernorm zou hartstikke fijn zijn, de wijk van de toekomst. Maar vraagt u zich eens af, in de situatie waarin Nederland zich bevindt, rondom de woningbouw. Gaan mensen nu kiezen voor Wilderszijde op basis van allerlei overwegingen, van duurzaamheid, parkeren et cetera? Of is Nederland heel blij dat er een paar huizen gebouwd worden en mensen erg blij zijn dat ze een huis kunnen kopen en een huis kunnen bemachtigen in een wijk, die nieuw gebouwd wordt? Omdat er gewoon heel veel behoefte is aan woningbouw. Als je kijkt naar de opgaven die Nederland jaarlijks heeft en totaal niet haalt, dan is die behoefte dus heel groot. Je kan de vraag stellen of onze inwoners echt bewust gaan kiezen voor een wijk van de toekomst. Wij voorspellen: als mensen eindelijk daar een huis kunnen kopen of doorstromen naar een andere woning, dat het een chaotische toestand wordt met auto's op de stoep, omdat de gemeente Lansingerland bedacht heeft dat het autobezit moet worden teruggebracht. De heer Markus, interruptie: Ik ben toch wel erg teleurgesteld in de heer Jumelet. Als het gaat om duurzaamheid, dan zegt de heer Jumelet altijd dat we ambitie moeten tonen en dat de gemeente eens moet uitstralen duurzaamheid belangrijk te vinden. De eerste de beste kansen die de heer Jumelet heeft om ambitie te tonen op het gebied van duurzaamheid bij een nieuw te bouwen wijk is het terug dringen van autogebruik. Dan zegt de heer Jumelet: we juichen de auto juist toe. Ik ben de weg even kwijt. De heer Jumelet: Ik zou bijna zeggen, in het kader van de motie van de VVD: er is maar één weg. Het punt is, u slaat de spijker op de kop. We zijn het met elkaar eens, dat het autogebruik moet worden terug gedrongen. Dan kom ik op mijn eerste op: het OV. Dan bestrijdt u mij met: je moet niet blijven zeuren. Nee, daar gaat het om. De mensen moeten een alternatief hebben voor het gebruik van de auto en dat hebben ze niet. Op het moment dat wij dat kunnen bieden, dan zal je die wijk moeten voorzien van voorzieningen, waar mensen hun auto kwijt kunnen. Laten wij dan alsjeblieft zorgen dat het OV goed is, zodat mensen de auto laten staan en gebruik gaan maken van het OV. Dan ontmoeten we elkaar direct. Dat is ook de uitdaging. Als het gaat om ambitie tonen, dan ga ik liever inzetten op het OV uitbreiden richting Rotterdam en Den Haag. Niet om te zeggen: ga nu die parkeernorm omlaag brengen en daarbij veronderstellen dat mensen kiezen voor een wijk, omdat er een lagere parkeernorm is. Welnee, het wordt daar chaotisch. Mensen gaan parkeren op de stoep, omdat er geen plek is. Wees realistisch. Dat terzijde. Dan de motie van de PvdA. Wij hebben graag de beantwoording van de wethouder willen afwachten, omdat wij van de broedende kip de eieren niet kapot willen trappen. De wethouder geeft aan, dat hij het als steun in de rug voelt. In die zin steunen wij graag de motie van de PvdA. Daarbij indachtig ook de inspraak van de directeur van 3B Wonen. Wij hopen dat de resultaten goed zijn. Tenslotte, ik ga niet herhalen wat de heer Muis aangaf, maar ik hoop dat er morgen toch een telefoontje gaat naar de heer Van der Spek om op korte termijn een afspraak te maken om dit goed met elkaar te bespreken, wat hier aan de hand is m.b.t. de betrokkenheid. Ik dank u wel.

De heer Van der Stelt, CDA: Dank aan de wethouder voor zijn reactie op de amendementen, motie en inbrengen. Ik heb ook zijn verhaal beluisterd als een duidelijke toezegging van het college om op majeure punten actief de raad op te zoeken. Dat juichen wij toe. Dat past ook. Mevrouw Verhoef,

interruptie: Ik kan de heer Van der Stelt slecht horen. De heer Van der Stelt: Licht dat aan mij of aan de techniek? Ik probeer te vervolgen. Dank voor de toezegging op majeure punten naar de raad terug te komen. Dat juichen wij toe. Wij denken ook dat het van belang is om als raad aan de knoppen te kunnen draaien. Zonder het debat verder te willen vervolgen vind ik wel dat het accent iets te veel wordt gelegd op het ontwerp bestemmingsplan, als een soort van heilige graal om onze kader stellende rol te kunnen vergroten. Ik denk dat dat ook op andere momenten in het proces kan. In die zin vind ik het geschetste besluitvormingsproces een proces van inspraak. Ik heb het vertrouwen dat we dat kunnen doen. Of dat ook voor de toekomst de enige weg is, om dat woord nog maar even te laten vallen, dat weet ik niet, maar daar zijn we met elkaar bij en daar kunnen we dus ook het debat over voeren hoe we dat in de toekomst al ervarende lerende kunnen verbeteren, ook in het licht van de omgevingswet als die nog gaat komen, maar dat schijnt nog even te duren. Eén van de majeure punten vanuit het CDA was dat er aandacht is voor de kleinschaligheid van de detailhandel. We zien dat ook graag terug richting masterplan. Dan nu de amendementen. Het amendement Wilderszijde omgevingswet-proof. Die zullen wij dus niet steunen. Het amendement over de parkeernorm en de flexibiliteit: de wethouder had al aangegeven dat de kern zit in het punt dat de wijk zo ontworpen wordt, dat het goed mogelijk is om een beleid te voeren dat volgend is op de ontwikkelingen. Dat is echt de portee van dit amendement en dat kunnen wij van harte steunen. Het amendement over de derde onafhankelijke gebiedsontwikkeling, dat is ondanks de woorden van het college dat men denkt dat het onderzoek uitwijst, dat die derde weg er niet is, lijkt het ons wel verstandig om deze te onderzoeken. Dan zien we wel wat er uit komt. De motie optimaal totaalpakket betaalbare huur, sociaal en overige woningen. Ik had al aangegeven, dat we ons kunnen vinden in het dictum. Dat is helemaal in lijn met het betoog, ook in de commissie ruimte, van het college. De overwegingen, daar heeft collega Kampinga al iets over gezegd, die kan ik ook niet allemaal onderschrijven, maar dat doet er niet toe. Het gaat hier om het dictum, dus wij zullen deze motie steunen. Dan ben ik rond, voordat ik weer over Eneco begin.

De heer Markus, CU: Wij zullen geen gebruik maken van de kracht van herhaling. Wij zullen het kort houden. U heeft nog een antwoord tegoed op de motie optimaal totaalpakket. Wij wilden even de beantwoording door het college afwachten, of dit inderdaad een steuntje in de rug was en of die 5 dagen geen probleem was. De wethouder heeft daar na een lang verhaal goed op geantwoord. Daarmee kunnen wij de motie van harte ondersteunen.

De heer Ruijtenberg, GL: Ook ik zal het kort houden. De motie van de PvdA en het amendement van D66, die we mede ingediend hebben, hebben wij ook mede ingediend omdat wij het in elkaars verlengde zien. Het gaat erom dat wij als raad vooraf kader stellend zijn. En het gaat erom, dat wij als raad een optimalisatie willen van het aanbod. De heer Kampinga heeft, en dat is logisch als coalitiepartij, veel vertrouwen in het college. Echter, er is een verschil tussen wat het college als optimaal beschouwt en wat de raad eventueel als optimaal beschouwt. Daarom wilden wij vooraf kader stellend zijn en niet achteraf bij het kruisje onze handtekening moeten zetten. Ik roep een ieder op om deze twee van harte te ondersteunen. Het amendement over de derde weg en over de parkeernorm, ook die zien wij in elkaars verlengde. Wij willen net als de heer Muis een gedragsverandering. Wij moeten autobezit langzaam afremmen. Ik ben geen autohater, ik maak vaak en veelvuldig zelf gebruik van een auto. Ik heb er vandaag ook 5,5 uur in mogen zitten, van en naar Hengelo, maar soms moet je aangeven aan mensen dat het moet veranderen. De beste manier om iets te veranderen bij mensen is niet om ze iets dwingend op te leggen, maar notching. Dat betekent: we doen minder parkeerplekken, we doen geen derde weg, zodat mensen daar een gedragsverandering mee hebben. De heer Meester, interruptie: Ik vind het gebruik van het woord notch, wat een klein duwtje betekent, eigenlijk niet van toepassing op het voorgestelde idee om de parkeernorm te verlagen en mensen op eigen terrein te laten parkeren. Dat zou ik eerder een stevige stoot willen noemen. De heer Ruijtenberg: Dat mag u vinden, maar daar zijn we het niet over eens. Dat is uw goed recht om daar een mening over te hebben, net zoals het mijn goed recht is om te vinden wat ik ervan vind. Daarbij is het niet dat één of andere club bedacht heeft vanuit een soort idylle voor de toekomst om minder auto's te hebben. Er is een onderzoek van Price Waterhouse Coopers, niet bepaald een bedrijf dat fröbelt in allerlei zaken, die in 2018 nog een rapport heeft uitgebracht, waarin aangegeven wordt dat in 2030 35% van het autoverkeer zal gaan via shared cars. Ik ben het niet altijd eens met wethouder Abee, maar in dit geval wel. Dat betekent dat er minder autobezit nodig zal zijn. Je gaat dus anders kijken. We moeten naar de toekomst. Oplossingen vanuit de 20^{e} eeuw, gedachten vanuit de 20^{e}, kunnen we niet toepassen op een wijk van de 21^{e} eeuw. Daar wilde ik het bij laten.

Beantwoording college

Wethouder Abee: Ik neem graag afstand van de omschrijving die de heer Muis geeft van: de wethouder is gaan draaien. We staan nog steeds achter de opvattingen die we hebben rondom parkeren, rondom ontsluitingsweg. Alleen we hebben aangegeven, dat er onderzoeken zijn. Dat is heel pragmatisch, die moeten we bestuderen. Op dit moment heb ik geen reden om een andere opvatting te hebben dan wat we in het stuk geschreven hebben. De heer Muis, interruptie: Het was niet mijn intentie om te

interrumperen, maar als je weer uitgedaagd wordt en het wordt verkeerd uitgelegd, dan kan je niet anders. Laat maar. De heer Kampinga, interruptie: Voordat het punt voorbij is, toch nog één keer voor de zekerheid. De indieners van het amendement 'derde weg' die gaan er niet vanuit dat we zeker weten op twee aansluitpunten uit komen. Wij willen echt onderzocht hebben, wij denken dat het noodzakelijk is, om te kijken of en hoe. Dat proef ik toch niet helemaal bij uw woorden. Dat wilde ik toch nog even vragen, hoe dat zit. Wethouder Abee: Volgens mij heb ik geprobeerd duidelijk te maken, maar ik begreep, dat ik daar te weinig woorden voor gebruikt heb, dat wij serieus in beeld gaan brengen wat wijsheid is, ook rond uw befaamde derde weg. Ook in de richting van de heer Van der Speek, ik heb goed geluisterd. Soms moet je iets langer nadenken dan een eerste termijn. Ik zie de heer Van der Spek als een goede buur en niet als een verre vriend. We gaan volgende week kijken hoe we kort kunnen sluiten wat er in het proces niet goed gegaan is. En even met elkaar verwachtingen naar de toekomst proberen duidelijk te maken. Kortom: we gaan volgende week contact opnemen om te kijken hoe we een aantal dingen kunnen kortsluiten. Daarmee denk ik niet dat het zin heeft om andere zaken nog weer te herhalen. De raad heeft erover gesproken. Het is aan de raad om er iets van te vinden.

De voorzitter: We gaan over tot de stemming. Zoals gebruikelijk eerst de amendementen in volgorde van indienen, dan het voorstel en dan de motie. Het amendement, nummer 19, m.b.t. parkeren, wie is er voor dit amendement? Met de stemmen van D66, CU, GL en PvdA tegen, L3B, VVD, CDA en WIJ voor is dit amendement aangenomen. Het amendement derde weg, nummer 20, wie is er voor dit amendement? Met de stemmen van D66 en GL tegen, de overige voor, is het amendement aangenomen. Nummer 21, Wilderszijde omgevingswet-proof, wie is er voor dit amendement? Voor zijn de fracties van D66, WIJ, GL en PvdA, de overige fracties tegen. Het amendement is verworpen.

De voorzitter: Dan gaan wij stemmen over het voorstel: vast stellen beleidsuitgangspunten masterplan en bestemmingsplan Wilderszijde. Wie is er voor dit voorstel? Dat is met algemene stemmen aangenomen.

De voorzitter: De motie streven naar optimaal totaalpakket Wilderszijde. Wie is er voor deze motie? Met de stemmen van de fractie van de VVD tegen en de overige fracties voor is de motie aangenomen.

De voorzitter: Gezien het tijdstip en nog twee moties vreemd ga ik u verzoeken het tempo in uw bijdragen op te schroeven en het aantal interrupties te beperken tot de noodzakelijke interrupties op de inhoud.

8.b Motie vreemd aan de orde, WIJ: Eneco besteding gelden

De heer Jumelet, WIJ: Ik zal het kort houden. Misschien is dat ongebruikelijk voor mij, maar ik probeer het toch. We hebben kennis genomen van de ontwikkelingen m.b.t. de mogelijke aanstaande verkoop van Eneco-aandelen, die onze gemeente in bezit heeft, of mede in bezit heeft, een deel daarvan. Dat het de verwachting is dat er toch een heel substantieel bedrag gaat vrij komen, waarover wij kunnen gaan beschikken. Een substantieel bedrag dat eenmalig is. De Enecogelden is al lange tijd het politieke gesprek. Iedereen droomt er toch een beetje van: waar gaan we dat aan besteden? Er zullen waarschijnlijk heel veel verlanglijstjes zijn om te kijken hoe die gelden besteed kunnen worden binnen onze gemeente, naast een aantal verplichte dingen die we ervan moeten gaan doen. Dat substantiële bedrag, daarvan vindt onze fractie, dat het een bedrag is wat eigenlijk van onze bevolking is, uiteraard. Dat vraagt om een goede, maar ook een doordachte afweging. Dan heb je aan de voorkant toch wel een aantal kaders nodig, waarlangs je die afweging gaat maken om deze eenmalige opbrengst te gaan inzetten. Dat heeft ons ertoe gebracht om op dit moment een motie in te dienen, die ik u graag voorlees.

M2019-050

De raad van de gemeente Lansingerland in vergadering bijeen d.d. 28 november 2019, gehoord de beraadslaging, van mening dat de verwachte aanstaande verkoop van de aandelen Eneco, gaat Lansingerland een naar verwachting substantieel bedrag opleveren; de besteding/aanwending van deze eenmalige gelden dienen behoedzaam, verstandig en met het oog op de toekomst te worden gedaan; de gemeenteraad kaderstellend is, verzoekt het college een raad brede commissie in te stellen die, in overleg met het college van BtW en met hulp vanuit de ambtelijke organisatie, criteria respectievelijk bestedingsdoelen opstelt voor de besteding van de Eneco-gelden; deze criteria/bestedingsdoelen ter besluitvorming voor te leggen aan de gemeenteraad op basis waarvan dan politieke besluitvorming kan gaan plaats vinden over de besteding van de genoemde Eneco-gelden en gaat over tot de orde van de dag.

Ik dien deze motie mede in namens D66, mevrouw Den Heijer, GL, de heer Ruijtenberg en de PvdA, mevrouw Verhoef. De kern van het verhaal is dat wij als raad, als kader stellend orgaan, als hoogst orgaan van deze gemeente, bij deze bijzondere omstandigheid dat er eenmalig zo'n substantieel bedrag binnen gaat komen, waar we al jarenlang over nadenken, dat wij aan de voorkant kaders met elkaar afspreken en wellicht al komen tot bepaalde bestedingsdoelen. Dat was mijn bijdrage. De heer Van Santen, interruptie: u heeft het over een raad brede commissie. Daar hebben we toch de commissie AB

voor? De heer Jumelet: Ja, mag ook. Als het de overweging is om mee te doen met deze motie, de commissie AB, dan is dat wat ons betreft ook akkoord. De commissie AB is ook raadsbreed. De heer Van Santen: Dan kunt u dat toch gewoon agenderen in de commissie? Daar heeft u toch geen motie voor nodig? De heer Jumelet: Als je de brief leest, die het college gestuurd heeft naar de raad, dan staat er in de laatste zin, dat het college met een voorstel komt. Wij willen aan de voorkant toch graag kaders mee geven om te kijken hoe je komt tot een bepaalde besteding. Wij als raad zijn toch kader stellend. Wij willen aan de voorkant en niet aan de achterkant ja of nee mogen zeggen of gaan amenderen. Daar zit een significant verschil in. Wij vinden dat je aan de voorkant mee moet praten.

Mevrouw Den Heijer, D66: Wij hebben deze motie mede opgesteld. Wij vinden het heel belangrijk. Het woord 'rol van de raad' of 'kaderstelling' is vanavond wel vaak gevallen. Dit is precies waar deze motie ook over gaat. Want het is natuurlijk heel goed nieuws, dat er overeenstemming is gekomen over die verkoop, of de voorgenomen verkoop. In de toekomst gaan we het er vast over hebben, hoe we met die gelden om moeten gaan. Het gaat om een heel groot bedrag, zeker gezien onze eigen gemeentebegroting. Er zijn meer gemeenten, waarin het bestuur samen met de raad daarover in overleg gaan. En daarom proactief deze motie, geheel in lijn met het betoog voor onze kader stellende rol van de raad. We willen de raad verder in positie brengen in dit dossier. Daarom hopen en rekenen we op een grote steun voor ons, gezien onze gezamenlijke doelstelling voor een krachtige raad. Daarom de oproep: steun dit met zijn allen. Dan gaan we er een heel mooi proces van maken. Dank u wel.

De heer Van Santen, VVD: Ik hoor de heer Jumelet zeggen: het kan ook in de commissie AB. De heer Jumelet, interruptie: Hij vroeg mij of het de commissie AB mag zijn. Het gaat om raadsbreed. We zijn niet de baas van de agenda van de commissie AB, maar dat de commissie AB in de rol komt van de raadsbrede commissie, zoals wij hem bedoelen. De heer Van Santen: Laat ik het zo zeggen: als dit onderwerp geagendeerd wordt in de commissie AB voordat er een stuk ligt van het college, dan kunnen we ons daar goed in vinden.

De heer Ruitenberg, CDA: Ik was even zoekende naar deze motie, wat nou precies het idee is. We zitten in de fase dat we als gemeenteraad ooit een principebesluit hebben genomen om Eneco te verkopen. Nu er een deal is, moet dat naar een definitief besluit worden omgezet. Dat moet eerst nog formeel gebeuren. Een aantal van de indieners van de motie waren tegen dat principebesluit. Ik neem aan, dat die dat nog steeds zijn, principieel. Toch kom je hier dan met een procesvoorstel over hoe het dan verder moet als het geld binnen komt. Dat vonden wij wel wat curieus. De heer Jumelet, interruptie: Wat de heer Ruitenberg dus feitelijk zegt is dat je dan niet meer mag meepraten over de besteding van het bedrag, omdat je ooit tegen iets was. De meerderheid van de raad zal misschien het besluit nemen tot verkoop, ga ik van uit, dan is het toch een beetje raar en ondemocratisch om dan te zeggen: jij was ooit tegen, jij mag niet mee doen. Dat is toch raar. De heer Ruitenberg: Meer dat ik me zou kunnen voortellen dat als je iets heel principieel vindt, dat je daar eerst nog voor gaat knokken tot het definitief geworden is. Mevrouw Den Heijer, interruptie: Het is een goede opmerking natuurlijk van u, maar ik zou zeggen: dat is gewoon het probleem van die partijen zelf. Het gaat erom: wat vindt u hier van? De heer Ruitenberg: Dat is waar. Ik verbaas me ook, dat u daarop reageert en niet de partij waar ik het over had, maar die komen zo vast nog aan het woord. De commissie AB is een raadsbrede commissie, die is openbaar, een perfecte plek om zaken te bespreken. De oproep is: stel een raadsbrede commissie in. Ook een oproep aan het college, maar het college stelt geen raadsbrede commissie in, dat doen wij zelf. De vraag is even: wat gaan we hier over stemmen? We gaan het college oproepen iets te doen wat wij zelf moeten besluiten. En wat we willen besluiten, bestaat al. Ik vind het voorbarig in deze fase en ik vind het ook niet nodig. De heer Jumelet, interruptie: De essentie van deze motie is dat wij aan de voorkant kaders stellen over de besteding van het geld dat binnen gaat komen. Als u de brief van het college goed leest, dan komt het college met een bestedingsvoorstel in januari. De vraag is: wat wilt u? Wij willen vooraf kaders mee geven aan het college of aan de raad, aan onszelf: hoe gaan wij nou die gelden besteden? De heer Ruitenberg: Ik hoor wat u zegt en tegelijkertijd, kijk, met Wilderszijde dat is met spoed en procedures en dergelijke. De deal van Eneco is nog niet definitief, het geld staat nog niet op onze bankrekening, er moet nog een aantal dingen afgerond worden. Dat komt op een goed moment op onze bankrekening. Dan is het echt niet zo dat er binnen een week een besluit moet worden genomen over de besteding. Het kan best zo zijn, dat het college met een voorstel komt en dat wij dan als raad zeggen: oké, een voorstel, maar wij hebben nog wat tijd nodig, omdat we willen nadenken, een beeldvorming en ga zo maar door. Er is geen enkele reden om te denken dat januari het laatste moment is. De voorzitter: De heer Jumelet, u hoeft niet overal op aan te slaan. Uw punt is helder, voor iedereen. De heer Ruitenberg heeft misschien een andere mening.

De heer Dieleman, CU: Ik denk dat we allemaal met belangstelling het bericht van de NOS zagen binnen komen, dat Eneco verkocht was. Ik was niet het enige raadslid dat gelijk zijn rekenmachine heeft gepakt toen de brief binnen kwam en dacht: oh, dat is echt heel veel geld. Er komt heel veel geld naar ons toe en dat gaat over meer dan deze bestuursperiode, die bedragen gaan echt heel lang mee. Dat zijn zeker dingen waar we als raad met elkaar over moeten spreken. Laten we daar helder over zijn. We gaan

vanavond wel tegen deze motie stemmen en dat ga ik uitleggen. Dat heeft niet te maken met de geest ervan, maar wel met het proces dat wordt voorgesteld. Het lijkt ons niet nodig om daarvoor een aparte commissie voor in te stellen. We hebben de commissie algemeen bestuur. Wij hechten er ook aan om dit debat in de openbaarheid te voeren. Al onze inwoners hebben in de krant kunnen lezen hoeveel geld onze gemeente krijgt, wij vinden het van groot belang om daar openbaar over te discussiëren. We zouden het ons kunnen voorstellen dat we het volgende hier gaan doen. Binnenkort krijgen wij een raadsvoorstel waarin staat dat wij wensen en bedenkingen kunnen uiten tegen de verkoop van de aandelen, want daar gaat het college over, want het is een privaatrechtelijke handeling. Dat voorstel komt naar ons toe. Bij dat voorstel kunnen we gelijk, want de wensen en lijnen van partijen zijn redelijk bekend, bespreken van als dat geld naar ons toekomt en dan hebben we ook een beetje een inschatting van hoeveel dat zal zijn, hoe we dat dan ongeveer besteed willen hebben. Denk even terug aan begin 2018. Toen hebben we een brief gehad van het college, dat was nog erg vroeg in het proces. Daarin stond: als die gelden naar ons toe komen, dan kunnen we dat op verschillende manieren uitgeven. We kunnen onze schulden aflossen, we kunnen gedeeltelijk onze schulden aflossen of we kunnen het helemaal besteden. Aan de hand van die brief kunnen we, op het moment dat we die verklaring van wensen en bedenkingen voor ons hebben liggen, dat debat voeren op het gebied van criteria of kaders. Dan kunnen alle fracties die hier in deze raad vertegenwoordigd zijn daar hun mening over mee geven. De heer Jumelet, interruptie: Dan nodig ik de heer Dieleman uit om de brief aan de raad te lezen, die het college heeft gestuurd op 25 november en dan de laatste zin, ik zal hem voorlezen. De heer Dieleman: Ik heb de brief hier voor liggen. De heer Jumelet, interruptie: Dan ben ik toch benieuwd hoe de heer Dieleman aankijkt tegen die zinsnede ten opzichte van zijn eigen betoog, want het college gaat iets anders doen. De heer Dieleman: Ik heb net vrij helder uiteen gezet hoe we wat de CU betreft dit aan zouden pakken. Dat is inderdaad iets anders dan het college het opschrijft. Daar gaat de wethouder vast op reflecteren in zijn eerste termijn, want de wethouder reageert altijd graag op dingen die we hier in de raad zeggen. Dat weten we. Dat lijkt ons de juiste stap. Wel met deze raad te praten: welke criteria willen we nou mee geven? Daar geen raadsbesluit over te nemen, maar gewoon de meningen van de verschillende fracties peilen. Dat kan heel goed als het voorstel voor komt. Dan ben ik het helemaal met de heer Ruitenberg eens: voordat het geld daadwerkelijk op onze rekening staat, zijn we echt wel weer eventjes verder. Laten we dat moment gebruiken om het bestedingsplan vast te stellen en ook om te kijken hoe we ons structurele dividendverlies gaan oplossen, want er is nog wel een aantal miljoen structureel in onze begroting. Mevrouw Den Heijer, interruptie: Het is geen kwestie van tijd, wat we nu voorstellen. Het is echt een procesvoorstel. Het heeft niets met haast te maken of met niet haasten, of met deadline of met wachten. Het is gewoon: welke rol wil je als raad hebben in deze discussie. Wil je vooraan zitten of wil je wachten tot er een voorstel komt. Deze motie roept op: wij willen niet wachten tot er een voorstel komt. De voorzitter: U heeft al een termijn gehad en u heeft nog een termijn. De heer Dieleman begrijpt u prima. De heer Dieleman: Dat kan de heer Dieleman bevestigen, die begrijpt prima wat de indiener beogen. We zijn het gewoon niet eens met het proces dat wordt voorgesteld in deze motie en dat we elkaar in de geest ervan best vinden, zoals ik ook in mijn eerste termijn heb aangegeven. We gaan de motie in ieder geval niet steunen.

De heer Phillippens, L3B: Volgens mij is het meeste al genoemd o.a. door het CDA en CU. Is dit voorstel niet te prematuur? Zit er niet dubbel werk in? Eerst de criteria en de bestedingsdoelen vast stellen en dan gaan we ze bespreken, maar die tweede bespreking gaat ook weer over die doelen. Zijn we daarin geen dubbel werk aan het doen? De heer Hoek, interruptie: Volgens mij is het alleen maar dubbel werk op het moment dat het college met een voorstel komt en dat we daar als raad weer van alles moeten vinden. Dat is dubbel werk. Ik zou het ook weleens prettig vinden als wij aan de voordeur mee zouden mogen praten, in plaats van dat er een afgedicht collegevoorstel ligt, waar wij als oppositie ja op mogen zeggen en dat er door de coalitie nog wat gesleuteld wordt in de marge. Ik word er echt link om, want ik vind zo langzamerhand dat het een kant op gaat. We hebben het steeds over de kracht van de raad. Ja, de kracht van de raad is de kracht van de coalitie. De heer Phillippens: Ik denk dat het belangrijk is om als raad aan de knoppen te zitten. Ik heb vertrouwen dat dat ook kan. Zeer veel interesse in het procesvoorstel van de heer Dieleman. Ik ben benieuwd hoe de wethouder daar tegenaan kijkt. De heer Jonker, interruptie: Ik ben blij dat u aan de knoppen wilt zitten, want het gaat om € 130mln, het gaat niet over klein bier. Het gaat waarschijnlijk ook over verschillende modaliteiten. Het gaat niet alleen over criteria, ook over de manier waarop je dat geld gaat besteden. Of je revolverende fondsen inzet, of dat je schulden gaat aflossen. Denkt u niet dat het beter is om vooraf met elkaar te spreken wat je inzet daarbij is als raad en wat iedereen daar met zijn politieke achtergrond daarin wenselijk vindt in plaats van dat je gaat reageren op een voorstel vanuit het college. De heer Phillippens: Volgens mij zitten we voldoende aan de voorkant om dat allemaal te kunnen doen. Ik zie op dit moment geen reden om daar mee aan de slag te gaan. De voorzitter: Meneer Jumelet, u gaat hem niet overtuigen. Het heeft geen zin om een discussie op dit punt te doen. Ik heb nu 25 keer dezelfde interrupties gehoord vanuit uw hoek. Dat brengt het debat niet verder. Ik maak nu even een einde aan de interrupties. Ik ga naar GL. Als u een nieuw punt heeft, graag, maar uw betoog is helder. U hoeft het niet eens te worden met elkaar. De heer Jumelet, interruptie: Ik heb gewoon een verhelderingsvraag. Kunt u toelichten waar uw invloed ligt aan

de voorkant? Dat is mij niet duidelijk. De heer Phillippens: Die bespreking gaan we nog met elkaar voeren. Ik zie niet waarom we niet aan de voorkant zitten.

De heer Ruijtenberg, GL: Ik vind het heel fijn dat u de beurt aan mij geeft, maar was de heer Phillippens klaar? Ja? Het is namelijk nogal abrupt, deze overgang. De heer Ruitenberg, mijn zeer gewaardeerde naamgenoot, heeft een vraag gesteld over de verkoop van Eneco en hoe mijn partij daar in staat. Laat ik daar klip en klaar over zijn: GL was, is en blijft tegen de verkoop van Eneco. Ik zal ook alles wat in mijn macht is aanwenden om te voorkomen dat dit verkocht wordt. Echter, in tegenstelling tot sommige leden van mijn partij kan ik wel rekenen. Ik kan er dus waarschijnlijk op rekenen dat deze aandelen verkocht gaan worden. Ondanks het feit dat je ergens op tegen ben is het natuurlijk altijd de rol van ons, volksvertegenwoordigers, om mee te blijven praten. Als enige partij tegenwoordig in dit huis hebben wij tegen de vermaledijde A13/A16 gestemd. Als enige partij in dit huis hebben wij gestemd tegen de duurzaamheidsvisie. Dat betekent niet, dat wij dan niet meer mee praten. Wij zullen ook alles doen om de verkoop van Eneco tegen te houden. Dat betekent echter niet, dat wij niet willen meepraten. De duivel zit in de details. De duivel, de heer Jumelet mocht hem niet voorlezen, ik zal hem ook niet voorlezen, zit in de laatste zin van de brief. Het college doet een voorstel om te verkopen. Het college doet een voorstel om het geld te besteden. Dat willen wij niet. Wij kunnen ons namelijk voorstellen dat het college heel andere ideeën heeft over de aanwending van dit geld, als we gaan kijken naar energietransitie, een revolverend fonds, over duurzaamheid, over derde wegen, over sociale woningbouw, anders dan wij als raad hebben. Daarom willen wij juist aan de voorkant zitten. Ik heb het ook bij het vorige onderwerp, Wilderszijde, al genoemd. Te vaak hebben wij het gevoel dat we alleen maar mogen tekenen bij het kruisje. Te vaak hebben wij het gevoel dat wij hier alleen maar mogen zitten en amechtig mogen mee praten met wat er al bepaald is. Daar willen wij van af. Wij willen aan de voorkant beslissen. Daarom, met volle overtuiging, dienen wij deze motie mede in. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ook ik wil nog even benadrukken, de heer Ruitenberg vroeg daar ook om, dat de PvdA fractie een tegenstander was en is van de verkoop van de Eneco-aandelen. Is en blijft. De nog hogere dan verwachte verkoopopbrengst wijzigt ons standpunt niet. In oktober 2017, toen de raad in meerderheid het besluit nam om de Eneco-aandelen te verkopen, gaven wij aan waarom. Dat zal ik niet letterlijk oplezen nu, maar wel parafraseren. Het ging juist om het feit dat we duurzaamheid als één van de belangrijkste politieke thema's zagen, het veilig stellen van onze toekomst en de rol van de overheid moet dan groot zijn. Juist met Eneco nog in eigen handen zagen we dat als een enorme kans om onze lokale ambities op het gebied van duurzaamheid uit te kunnen voeren. Eneco is een grote speler als het gaat om energietransitie en een grote innovator. Dus ons standpunt is daarin niet gewijzigd, maar het is inderdaad te verwachten dat de aandeelhouders akkoord zullen gaan met deze deal. We hebben daar dan ook zelf mee te dealen. In eerste instantie dachten we: is het inderdaad niet te prematuur om nu met een voorstel te komen, wat eigenlijk over het proces gaat? Toch baarde ook ons die ene zin in de brief van het college zorgen. Eigenlijk zou ik willen zeggen, en dan ga ik in de lijn van de heer Dieleman zitten: ik zou hier graag een bespreekpunt van willen maken: hoe zouden we de Enecogelden willen aanwenden. Alle fracties spreken zich daarover uit, een brede meningsvorming hierover. Vervolgens op basis van wat er dan wordt opgehaald, maakt het college een raadsvoorstel. Daar gaan we dan vervolgens in een commissie over spreken. Heren van WIJ, ik ben u aan het helpen. Als de andere fracties dat niet helemaal herkennen, dat proces wat zij misschien ook wel zien zitten, laten we dan de motie aanpassen en dan opnieuw in stemming brengen. Dank u wel. De heer Dieleman, interruptie: Een vraag aan alle indieners. De wethouder gaat zo meteen zijn eerste termijn doen. Ik heb net een voorstel gedaan voor een proces, dat echt niet in lijn is met deze motie. Een aantal dingen in de motie zijn procesmatig echt anders dan in de motie. Als de wethouder dat straks toezegt, om het op die manier te doen, is het dan voldoende voor de indieners? Mevrouw Verhoef: Het proces dat u schetste is ongeveer wat ik zei, maar ik ga even afwachten wat de wethouder zegt. Ik wil het liefst eerst breed, onbevooroordeeld van alle fracties horen hoe ze erin staan, voordat er al een besluit of voorstel ligt van het college. Als de wethouder in die lijn iets voorstelt, dan kan mijn fractie zich daar wel in vinden, denk ik zo. Dank u wel.

Beantwoording college

Wethouder Abee: We zullen de verleiding weerstaan om in te gaan op de verkoop zelf, want ik denk dat dat nog een interessante discussie kan worden. Ik heb niet meer precies paraat wanneer, maar vanuit deze raad of commissie is aan het college gevraagd: op het moment dat de Eneco gelden komen en daarmee ook het dividend naar de toekomst gaat vervallen, breng ons dan in kaart, geef ons aan hoe je denkt dat in begrotingstermen op te lossen. Wat wij dus doen is en uitvoering geven aan het verzoek vanuit de commissie of raad, ik ben even kwijt in welke fase. In ieder geval hebben we dat opgeschreven, dat hebben we toegezegd, op de toezeggingenlijst. Sommigen van u hechten daar zeer aan. Daar komen we dus ook op terug. Dat betekent dat dat op dit moment opgewerkt wordt. Voor de kerst krijgt u inderdaad een voorstel, hoe wij vanuit het college denken met dat dividend om te moeten gaan. Houd onverlet, ook richting de heer Dieleman en het proces dat de heer Ruitenberg aangeeft: het is een majeur onderwerp. Het is eenmalig een enorm fors bedrag. Daar moeten we op een verstandige

manier mee om gaan. Daar moet de raad volledig richting mee kunnen geven. Dat betekent dat het voorstel, wat er vanuit het college ligt, wat het college overigens nog moet passeren, wij niet gaan zien als iets wat in ijzer gegoten is. Dat zal iets zijn waarin we de raad graag mee nemen. We zullen volledig open staan voor suggesties die ook vanuit de raad komen, voor zover die nog niet in het stuk verwerkt zijn. Kortom, het moet echt een gedragen besluit worden. Het is wel een collegestuk, maar het doet onrecht aan een aantal moties, waarbij er niet alleen sprake was van alleen coalitie/oppositie, maar dat er vanuit de oppositie een motie is aangenomen. Belangrijk om echt collectief de raad er bewust dingen over te laten doen. Op het moment dat het voorstel van het college kant nog wal raakt, dan hebben we het er over. Dan is het aan de raad om aan te geven wat het wil. De heer Jumelet, interruptie: Begrijp ik nou goed, wethouder, dat u feitelijk zegt: wat in de motie staat, dat kan ik ondersteunen. U zegt feitelijk: aan de voorkant ga ik de raad betrekken. Eens met u, we moeten een knip aanbrengen tussen het opvangen van het dividendverlies, daar zijn we het snel met elkaar over eens. Maar het grote substantiële bedrag wat over blijft, wat vrij te besteden valt, daarvan zegt u feitelijk: wat in de motie staat, daar ben ik het mee eens, die kunnen wij gewoon uitvoeren, wat dat betreft gaan wij die weg op. Dat hoor ik u dan feitelijk zeggen, toch? Wethouder Abee: Nee, dat heb ik niet beoogd te zeggen. Wat ik zeg is: we komen met een voorstel. Dat voorstel krijgt u over drie weken. Dat is op verzoek van de commissie/raad om te zorgen als de besluitvorming rondom Eneco er is, dat u ja of nee moet zeggen, dat er zicht is van de raad wat voor consequenties dat zou kunnen hebben rondom dividend en hoe dat op te lossen zou zijn. Wat u mij hoort zeggen is, dat dat inderdaad een voorstel van het college is. Zo werkt dat vaak. Dan is het volstrekt aan u als raad. Ik zeg u toe: dan gaan wij niet met de hakken in het zand, als u aangeeft dingen te missen. Dan komt het ook niet op een maand aan, ook niet op een paar maanden. Mevrouw Den Heijer, interruptie: Dus u zegt eigenlijk dat wij te laat zijn met deze motie, want het gaat dus al niet meer. Wij kunnen al niet meer aan de voorkant zitten, want u bent het al aan het bedenken. Wat wij graag wilden, is juist mee denken met die criteria. Ik ben heel erg benieuwd wat uw voorstel zou zijn en welke richting dat op gaat. Ik ben wel heel erg benieuwd waar u aan refereert, wanneer dat is afgesproken. Ik kan me voorstellen dat wij dat niet hebben gezegd dat we dat precies willen weten. Wij willen misschien in scenario's mee denken. Niet met een concreet voorstel waar het aan besteed gaat worden. Kunt u aangeven welk niveau dat dan is? Wethouder Abee: Ik begrijp uw nieuwsgierigheid. Dat zult u over drie weken zien. Wellicht zitten daar scenario's in. Ik hecht er toch wel aan om aan te geven. De voorzitter: U antwoordt te lang. Graag korter antwoorden, want de interrupties stapelen zich op. Ik ga eerst naar mevrouw Verhoef. Mevrouw Verhoef, interruptie: Ik wil alleen een opheldering van de wethouder. Ik hoor hem een aantal keer zeggen dat we een brief krijgen, die met name gaat over hoe het wegvallen van de dividendinkomsten wordt opgelost, maar niet over hoe dan de besteding van de gelden er uit zouden kunnen zien en daar gaat deze motie over. Wethouder Abee: In het voorstel zal een aantal suggesties zitten, die ter bespreking aan de raad zijn. Dan is het aan de raad om aan te geven of dat goede suggesties zijn of dat die suggesties aanvulling en onderzoek behoeven. Dank u wel. De heer Hoek, interruptie: Helder. Maar wat ik nou niet begrijp en echt niet begrijp. U zegt: ik kom met een voorstel en daar kan je nog van alle kanten nog op inschieten. Nou zit hier een aantal partijen die vragen: waarom gaan we dan niet aan de voordeur schieten en richting geven? En dat is dan onbespreekbaar. Wij voelen ons echt niet serieus genomen op het moment dat het college met een voorstel komt. Ik weet zo langzamerhand hoe het werkt met het dualisme. Dat is gewoon de realiteit in heel Nederland, daar hoeven we niet geheimzinnig over te doen. Ik weet wel dat de oppositie dan absoluut op achterstand staat. Wij willen graag met u mee denken. Het is echt niet zo dat er hele rare dingen uit gaan komen, maar wij voelen ons wel serieus genomen op het moment dat u ons die kans geeft. Of dat dan in de commissie AB moet, dat kunnen we zo aanpassen, maar ik wil echt met klem vragen: geef ons die kans. Wethouder Abee: Ik heb niet zo gek veel toe te voegen aan wat ik geprobeerd heb te zeggen. We gaan de opvattingen van de raad meer dan serieus nemen. Dat zal niet in ijzer gegoten zijn, dat zeg ik u toe vanuit het college, maar we hebben wel met elkaar afgesproken en dat moet ook volgens de procedure, dat er op korte termijn besluitvorming door raden moet zijn. Zelf gevraagd. We moeten ook zicht geven op wat dat betekent voor de financiën. Het is aan de raad om uiteindelijk te bepalen wat die keuzes zijn. Dat moet niet perse besloten worden volgende maand. Mevrouw Den Heijer, interruptie: Wanneer heeft u onze opvatting dan opgehaald. U zegt: dat weet ik. Maar u weet dat toch helemaal niet? Wethouder Abee: Ik had al aangegeven dat ik niet paraat heb wanneer dat was en of het de commissie of de raad was. Ik weet wel dat we daar dingen over geschreven hebben. Mevrouw Den Heijer: We hebben toch geen inhoudelijke punten mee gegeven, toch, aan u? U gaat nu op basis van eigen inzichten iets maken. Wethouder Abee: We gaan in herhalingen vallen. Ik heb niets toe te voegen aan de discussie.

De heer Jumelet, punt van orde: Ik wil graag een schorsing. De voorzitter: We zijn aan het begin van de tweede termijn, dus we kunnen even schorsen, maar ik wil één ding zeggen: er wordt hier ongelooflijk langs elkaar heen gepraat. Laat ik een verduidelijking geven. De wethouder heeft het over de financiële zaken. Er komt niet een uitgewerkt voorstel om € 100mln in de energietransitie te stoppen of iets dergelijks. Dat kan helemaal niet binnen drie weken. Er komt een voorstel, want de raad moet weten wat de financiële implicaties zijn van als u akkoord gaat met de verkoop. Ik begrijp het, meneer Hoek, maar dat is wel wat de wethouder hier zegt en hoe het werkt en hoe het niet anders kan werken. Er zijn

twee zaken: de financiële kant van zaken die erbij hoort en het is de inhoud: wil je X aan Y uitgeven. Dat kan niet binnen één voorstel uitgewerkt worden. Daar is waar het antwoord van de wethouder op focust. Ik roep u op: maak u niet teveel zorgen. Wethouder, kunt u dat bevestigen? Wethouder Abee: Correct verwoord, voorzitter. De heer Jumelet, interruptie: Dan wil ik toch een verduidelijkingsvraag stellen. Kunt u mij uitleggen wat die laatste zin in die brief betekent? Daar staat toch letterlijk: tegelijk een voorstel doen toekomen m.b.t. de aanwending van de verkoopopbrengst enzovoorts. Dan schrijft het college toch iets anders aan de raad, dat wat u nu zegt? Ik begrijp het niet meer dan. De voorzitter: Het zit in het woordje aanwending. Helemaal eens, die zin is niet duidelijk. Wethouder, kunt u hem even duiden? Wethouder Abee: Eens, dat die zin lijkt alsof er een in beton gegoten voorstel komt. Ik denk dat de omschrijving, zoals u die geeft, waarbij wij onderkennen dat het uitermate belangrijk is dat de raad de kaders mee kan stellen, maar wel op basis van het tijdpad dat we nou eenmaal gekozen hebben met elkaar. Dank u wel. De voorzitter: Meneer Jumelet, hoe lang heeft u nodig? De heer Jumelet: 10 minuten. De voorzitter: Dan schorsen we voor 10 minuten.

Schorsing

Na de schorsing heropent de voorzitter de vergadering voor de tweede termijn.

Tweede termijn

De heer Jumelet, WIJ: Ik geloof dat een deel van de coalitie nog binnen moet komen, maar we gaan gewoon beginnen. Wat wij toch ingestoken hadden als een handreiking richting het college, om samen met het college en met behulp van de ambtenarij, maar ook de hele raad, om met elkaar na te denken over dit bijzondere punt. Die handreiking lijkt een beetje te ontaarden in een soort principieel verhaal: wat is nou de rol van de raad? U kunt mij er vaak op betrappen, dat ik het juist zeg: de rol van de raad is: wij gaan over het wat en het college gaat over het hoe. Bij dit onderwerp zou je heel erg de wat-vraag kunnen beantwoorden als raad. De brief van het college, ondanks dat u toch exegese aangeeft, lezen wij toch in de slotzin iets anders. Wij vinden dat wij over de wat-vraag toch wel in de steek worden gelaten. Wij vinden ook, dat de raad in dit geval haar taak en haar rol serieus moet pakken, met name omdat we hier al jaren over dagdromen, over die gelden die naar ons toe komen. Het is een bijzonder moment, ook in het bestaan van onze gemeente, vanwege het feit dat dit geld naar ons toe komt. Daarbij vinden wij ook wel, in het kader van de kracht van de raad het toch wel heel bijzonder dat wij als oppositie de coalitie tegenover ons vinden. Wij hadden juist verwachtingen in het proces ‘de kracht van de raad’ en het in de kracht zetten van de raad, in de rolvastheid et cetera, en wij vinden dat wij hier toch een beetje de plank mis slaan als we feitelijk niet aan de voorkant mee doen en onze rol als kader stellend pakken. Die knip die de wethouder aangeeft, daar zijn we het direct mee eens. Het onderscheid maken tussen het dividend verhaal, daar hebben we het niet over. Daar zijn we het gelijk met hem eens. Het gaat met name om de vrije besteding van de rest van dat bedrag. Het zal significant zijn. Dan vinden wij gewoon dat we met elkaar de kaders moeten stellen. Ik vind het een gemiste kans en ik betreur het als we niet als raad onze rol pakken. Dank u wel.

Mevrouw Den Heijer, D66: Ik zal het kort houden. We hebben overleg gehad of we nog de motie moeten aanpassen op welke manier dan ook. Wij waren unaniem, de indieners, dat dat eigenlijk niet nodig is en dat hij gewoon goed staat. De discussie die gevoerd is heeft ons eigenlijk alleen maar volhard in het feit dat dit nodig is. Wij willen hem blijven indienen. Het was echt een handreiking, bedoeld om hier samen aan de voorkant van het proces te gaan zitten, als raad gezamenlijk en daarin in alle openheid te kunnen discussiëren langzaam naar voorstellen toe, zodat het een gezamenlijk resultaat is. Op die manier kunnen we het helaas niet meer vorm geven, maar we gaan uiterste pogingen doen om het op een andere manier nog wel te organiseren. Deze keer is dat niet gehaald, maar we blijven hoop houden, ook al is dat erg lastig na deze debatten. Dank u wel.

De heer Van Santen, VVD: Met uw uitleg is ons duidelijk geworden, dat we een brief krijgen voor de kerst waarin vooral de financiële effecten helder zijn, zodat we goed ons oordeel kunnen vellen m.b.t. de verkoop. Daar zijn we blij mee. Niet zozeer een heel uitgebreide brief over hoe allerlei gelden aangewend gaan worden, dus dat kunnen we prima daarna in een commissie agenderen, het debat hebben en allerlei zaken mee geven. Ik zie het probleem niet zo, maar deze motie kunnen we op deze manier niet steunen. De heer Jonker, interruptie: Ik snap het echt niet. Wat u nou zegt is eigenlijk wat in de motie staat. De heer Van Santen: Ik zeg feitelijk dat de motie overbodig is. Overbodige moties steunen wij niet.

De heer Ruitenberg: We hebben natuurlijk al aangegeven hoe wij erin zitten. Ik wil wel reageren op het debat. Ik ben wel een beetje verbaasd over de emotie, die ik hier over tafel voel gaan. Kijk maar even de laatste begrotingsraad terug hoe vaak hier voorstellen van oppositiepartijen worden gesteund. Dat gebeurt echt heel regelmatig. We hebben toen misschien wel 80% van de voorstellen toen gehaald. Het is echt niet zo dat de coalitie in achterkamertjes nu eens even gaat zitten nadenken over Eneco. Het zijn

uw gevoelens, die mogen van u zijn, maar ik herken ze niet. De heer Hoek, interruptie: Ik neem afstand van deze woorden. Perceptie is werkelijkheid. Hoe kan het dan zo zijn dat de coalitie compleet anders in de wedstrijd zit dan de oppositie? Dat is oppositiebreed. De heer Ruitenberg: Het zijn uw gevoelens. Wij beoordelen voorstellen op hun inhoud. We vinden dit geen goed voorstel. We hebben in het vorige raadsdebat nog een voorstel van de PvdA gesteund. Ik zie echt niet in waar het nu mis gaat.

De heer Dieleman, CU: Ik wil me allereerst aansluiten bij de woorden van de heer Ruitenberg. Ik ben een beetje geschrokken van de felheid in het debat en ook de onnodige tegenstelling die mijns inziens af en toe wordt gemaakt tussen coalitie en oppositie. Ik snap best dat als je als oppositie met enige regelmaat bij elkaar zit en als coalitie, dat je elkaar ook een beetje gaat versterken in dat gevoel. Ik denk niet dat dat een goede ontwikkeling is in deze raad. We gaan aan de slag met een traject over de kracht van onze raad. We worden begeleid. Er komen twee heren langs bij onze fracties. Dit punt van zorg zullen we daarin ook mee geven, want als ik kijk naar hoe het debat nu loopt en de non-verbale uitdrukkingen die ik aan de overkant van de zaal zie, dan maak ik me wel zorgen over de bestuurskracht van onze raad, als we op zo'n manier het debat gaan voeren, terwijl van beide kanten goede voorstellen zijn gedaan, waar we op inhoud met elkaar over kunnen debatteren en ook op inhoud van mening kunnen verschillen. Dan even over naar de inhoud. Ik snap best dat vier fracties hier een voorstel hebben gedaan om aan de voorkant een rol te pakken als raad. Dat vinden wij ook heel goed, want bij zo'n grote besteding ga je ook niet pas aan de achterkant mee praten. Dan ga ik nog één keer dat proces schetsen, zoals ik het in mijn hoofd heb zitten. Dit vind ik jammer. Door de oppositie wordt net verweten dat als zij een uitgestoken hand doen, dat wij die niet pakken. Dat mag je verwijten, dat vind ik prima, dat hoort bij de politiek. Nu ga ik een uitgestoken hand doen en er wordt van de overkant van de zaal geroepen dat we dat niet hoeven te doen. Dat vind ik echt jammer. Mevrouw Verhoef, interruptie: Ik wil graag het voorstel van de heer Dieleman horen. Mevrouw Den Heijer, interruptie: Wij reageren zo, omdat we het natuurlijk net al daarover gehad hebben. Het valt een beetje in herhaling, om nu nog een keer het voorstel te herhalen. Wat dat betreft is het geen onwil, maar weten wet het al en hebben we er ook al over gesproken. De heer Dieleman: Ik hoopte dat ik met herhaling een beetje zou aansluiten bij de stijl van deze avond. Nee, dat was een grapje tussendoor. Als we het herhalen, kunnen we bij de wethouder staven of het ook zo is. Hoe wij het voor ons zien. Binnenkort krijgen wij een raadsvoorstel om wensen of bedenkingen in te dienen bij de verkoop van Eneco. Daar gaan we niet heel lang over doen, om te zeggen of wij wel of geen wensen of bedenkingen hebben. Dat duurt bij onze fractie ongeveer 10 seconden. Vervolgens hebben we nog de rest van de 5 minuten spreektijd om aan te geven dat als er zoveel geld onze kant op komt, welke dingen we daarbij mee willen geven. Ik heb de brief van de AHC gelezen. Dat voorstel komt ongeveer in januari naar ons toe, verwacht ik. Het zal in de januari cyclus van commissie en raad zitten. Dat is een prima moment om vanuit de verschillende fracties die gedachten mee te geven aan het college. Het college heeft in januari echt nog geen complete uitwerking van de financiële verdeling gemaakt. Daar geloof ik niet in, ondanks het vertrouwen in de snelheid waarmee dit college af en toe zijn werk doet. Maar die complete uitwerking zal er nog niet zijn. Als we dan als fracties mee geven welke dingen we belangrijk vinden, kan het college dat mee nemen in de verdere uitwerking van het voorstel dat naar de raad komt, wat inderdaad in lijn is met de toezegging die is gedaan bij de begrotingsbehandeling vorige maand hier in deze raad. De heer Jumelet, interruptie: Ik heb eigenlijk twee vragen. Betekent dat dat u dan ook vraagt aan het college om de brief terug te trekken en met een nieuwe brief te komen? Dat is één. Twee. Als ik kijk naar de gemeente Rotterdam, daar zegt het college en de raad: we trekken in gezamenlijkheid op om een bepaald beeld te gaan krijgen hoe we dit gaan doen. Hoe kijkt u daar dan tegen aan? Blijkbaar kan het wel, want een grote gemeente als Rotterdam doet het wel. De heer Dieleman: Er zijn twee vragen aan mij gesteld. Op de eerste vraag: nee, volgens mij hoeft het college geen brief terug te trekken. Wij interpreteren hem op een bepaalde manier. Dat kan, volgens mij. Als antwoord op vraag twee: volgens mij gaan we dat gezamenlijk doen. Op de manier zoals ik die net schetste. Niet in werkgroepjes, waarin we bij elkaar gaan zitten, maar volgens mij gaan we als raad en college, als gemeentebestuurders als geheel daar met elkaar over praten. Daar wil ik het in deze tweede termijn bij laten. Dank u wel.

De heer Ruijtenberg, GL: Deze motie. Wij blijven er achter staan. Wij willen er geen punt, geen komma, geen letter aan veranderen. Wij vinden deze motie belangrijk. Wij vinden deze motie belangrijk vanwege een principieel punt. Het gaat erom, ons inziens: hoe pak je je rol als raad? Hoe kader stellend wil je zijn? Ik vind het bijzonder vreemd dat wij over een onderwerp als de Noordeindseweg met een rotonde een hoorzitting kunnen houden, waarbij alle burgers in mogen spreken, maar dat we over dit onderwerp, waarbij we het gaan hebben over het geld van 62.000 inwoners, niet ons geld, dat we daar afwachten tot het college met een voorstel komt en dat de meerderheid van deze raad, zoals het zich laat aanzien, zegt: wij vinden dat een prima idee. Dat is niet hoe het, ons inziens, hoort te zijn. Daar moet je gedegen over beslissen. Aan de voorkant moet je als raad kaders aangeven, wensen en bedenkingen aangeven. Ik heb op dit punt bij dit college naar aanleiding van deze brief, die eruit gestuurd is, geen vertrouwen dat daar de juiste weg, de tweede weg, de derde weg, bewandeld wordt. Er staat een zin in, de laatste zin op pagina 2, waarin aangegeven wordt dat het college met een voorstel komt. Ik weet dat de voorzitter en de wethouder dit anders uitleggen, maar ik lees het anders. Ik adviseer het college dan ook heel

streng om met een brief te komen, een correctiebrief, waarin die laatste zin eruit is, zodat we daarna eventueel verder kunnen praten over een ander proces. Als die toezegging er niet komt, zullen wij deze motie nog steeds volledig indienen en ondersteunen. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ook ik sta erachter dat we de motie nog in stemming brengen. Dat heeft er inderdaad mee te maken, dat we heel graag in een commissie willen kunnen aangeven hoe wij aankijken, als alle fracties hier in deze raad, hoe we de bestedingen graag zouden willen zien. Dat komt wel heel dicht bij het voorstel dat de heer Dieleman zegt, maar die heeft het over 5 minuten even heel kort in diezelfde vergadering waarbij het dan gaat om wensen en bedenkingen rondom het voorstel van de verkoop van de aandelen. Wat mij betreft zou daar meer tijd voor worden ingeruimd. Er moet een beter proces zijn om dan vervolgens tot een gedegen raadsvoorstel te komen. Niet die 5 minuten inspraak en dan ineens is er een raadsvoorstel. Misschien is er wel ambtelijke ondersteuning nodig of moeten er scenario's worden doorgerekend in een kleinere groep of wat dan ook. Dat is eigenlijk het proces dat we met deze motie beogen. Ik betreur het wel dat we op deze manier op dit moment als oppositie en coalitie dan tegenover elkaar staan, want ik denk dat we uiteindelijk allemaal hetzelfde willen. Het zou fijn zijn als toch op deze avond daar op de één of andere manier van de wethouder een verduidelijking komt. Zo niet, dan hoop ik wel dat we in een later stadium dit nog kunnen repareren. Dank u wel.

Beantwoording college

Wethouder Abee: Ik heb niet al te veel vragen gehoord. Wat ik toch nog wil onderschrijven is de samenvatting die u gaf, ook de werkwijze die de heer Dieleman voorstaat. Er komt geen zeer gedetailleerd voorstel. We hebben wel aangegeven dat we richting geven m.b.t. hoe wij denken met het dividend, dat we gaan missen, om te gaan. Vervolgens is het aan de raad om in januari als het stuk beoordeeld wordt zelf aan te geven of men andere kaders wil stellen, welke kaders men wil stellen en vul maar in. Het is echt nadrukkelijk de bedoeling om er een gezamenlijkheid van te maken. We onderkennen vanuit het college het belang om zo raadsbreed mogelijk, los van oppositie en coalitie, zo raadsbreed mogelijk draagvlak te krijgen voor de keuzes die rondom de financiën gemaakt moeten worden. Dat is wat ik u toezeg. Daar zal ook ruimte en tijd voor zijn, ook in tijd, het komt niet op een maand aan, daar is de tijd voor die de raad nodig heeft om tot verantwoorde besluiten te komen. Dat is wat ik u toezeg, dat is ook de samenvatting die de voorzitter gegeven heeft. Daarmee hopen wij recht te doen aan alle partijen in deze raad. Mevrouw Den Heijer, interruptie: Komt er dan een procesvoorstel van wat u schetst om dat draagvlak te bereiken met elkaar? Wethouder Abee: Om daar nou weer helemaal op in te gaan. Wij hebben aangegeven wat u van ons kunt verwachten. Ik heb u ook aangegeven welke interpretatie u daar zelf aan kunt geven. U heeft ook gehoord dat het geen in beton gegoten iets is. Dat wij vanzelfsprekend de raad alle ruimte zullen moeten geven. U gaat er overigens zelf over, ook al zou u dat niet vinden. Om tot een afgewogen kaderstelling en opvatting te komen. De heer Ruijtenberg, interruptie: Een korte vraag. Als ik de wethouder goed heb beluisterd, dan komt er dus geen nieuwe collegebrief met daarop een erratum op de brief van 25 november? Wethouder Abee: Dat klopt. Maar wel met de toelichting zoals die door mij en door de voorzitter gegeven is, dat de tekst die wellicht tot wat onduidelijkheid zou leiden, met de toelichting die ik zojuist heb gegeven en de voorzitter perfect heeft verwoord.

De voorzitter: We gaan stemmen over de motie. Ik wil nog even wat aangeven. Wat ik hier zeg als uw voorzitter is niet anders dan ik in het college doorgaans zeg, daar kunt u op rekenen. Het kan niet zo zijn, dat een zo substantieel bedrag, ter hoogte als ongeveer een jaarbegroting, zonder uitgebreide discussie in stemming overwegingen van de raad worden gedeeld. Ik wil benadrukken dat ik dat als voorzitter simpelweg niet zou accepteren. Het is uw geld en ik zal er met de wethouder voor zorgen, dat u aan bod komt daarin. Ik heb niemand hier anders horen zeggen dan dat. Laten we proberen niet te veel langs elkaar heen te praten, maar elkaar te vinden in die oplossing. Uw wens, meneer Hoek, meneer Ruijtenberg, is volkomen terecht. De heer Ruijtenberg: Ik wil er nog een korte opmerking over maken, ik wil niet weer in discussie verzanden: ik hoor wat u zegt, ik begrijp wat u zegt, maar op schrift staat wat anders. De voorzitter: Correct. Daar hebben de wethouder en ik van gezegd wat we gezegd hebben. De heer Hoek heeft een stemverklaring. De heer Hoek: Wij zullen de motie gewoon onveranderd doorgang laten vinden. Met uw woorden kan ik niet anders dan de conclusie trekken dat het politieke onwil is en dat meen ik in alle oprechtheid. U zegt: we willen allemaal hetzelfde. Er is een aantal partijen die zeggen: joh, laten we het er aan de voordeur over hebben. Dat wordt van tafel geveegd en ik voel mij absoluut bijzonder onhappy bij. De voorzitter: Dan gaan we over tot de stemming over de motie. Wie is er voor de motie besteding Eneco gelden? Voor zijn de fracties van D66, WIJ, GL en PvdA. Tegen zijn de andere en daarmee is hij verworpen.

8.c Motie vreemd aan de orde, CDA: jeugdlintje

De heer Bergwerff: Laten we deze avond met een beetje positivisme afsluiten met de motie uitreiking jeugdlintje. Wij als CDA zijn zeer vereerd dat wij een motie vreemd aan de orde mogen inbrengen,

waarbij alle fracties binnen deze raad ondertekenaar zijn. Het is ook niet heel verrassend, omdat de raad van Lansingerland veel voor de jeugd wil betekenen. De motie met als onderwerp ‘uitreiking jeugdlintje’:

M2019-051
Van mening dat het goed is als jongeren in de gemeente Lansingerland zo vroeg mogelijk enthousiast worden om zich als held in te zetten voor anderen, de gemeente Lansingerland moet laten zien trots te zijn op onze jeugdigen en dat de gemeente veel belang hecht aan hun inzet binnen onze samenleving, goed gedrag beloond moet worden. Roept het college op een voorstel te doen aan de raad op welke manier het initiatief van het jeugdlintje in Lansingerland valt te realiseren; hierbij een planning te hanteren die het mogelijk maakt dat in 2020 het/de eerste jeugdlintje(s) kunnen worden uitgereikt; deelnemers dienen binnen de leeftijdscategorie te vallen van 6 t/m 17 jaar; indien het aantal aanmeldingen het toelaat zal de leeftijdscategorie zich splitsen in de categorie 6 t/m 12 en 13 t/m 17 jaar en worden er twee of meer lintjes uitgereikt; de prijs zal uitgereikt worden op de gewone dag van de vrijwilligersprijs. Dus de prijs zal uitgereikt worden samen met de vrijwilligersprijs voor volwassenen tijdens de nieuwjaarsreceptie van de gemeente, zodat de jongeren voelen dat hun inzet net zoveel waard is als van volwassenen; de term held zal ruim geïnterpreteerd worden. Je bent een held door bijvoorbeeld vrijwilligerswerk te doen, langdurige mantelzorger te zijn, door een unieke prestatie of acties te organiseren voor een goed doel; iedereen kan iemand voordragen, net zoals bij de andere vrijwilligersprijzen; de jaarlijks samengestelde juryberaad zal bepalen wie de winnaars zijn van de vrijwilligersprijzen en zullen vanaf 2020 ook het jeugdlintje meenemen tijdens hun beraad en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Er is uitgebreid gesproken over deze motie, ook in de commissie, dus ik verzoek u het hier kort te houden.

De heer Hoek, WIJ: Ik wil de heer Bergwerff heel hartelijk danken voor dit prima initiatief. Inderdaad positief, dat is bijzonder prettig. We doen onze jeugd er in ieder geval niet tekort mee. We zetten ze op een podium, daar waar het nodig is en dat waardeer ik zeer. Bedankt voor het indienen van deze motie.

De heer Jonker, D66: CDA, hartelijk dank voor het agenderen en formuleren van deze motie. Buitengewoon positief. We kunnen er van harte mee instemmen.

Mevrouw Draak, VVD: Ik wil aan deze woorden nog even toevoegen dat ik het proces, dat hier is gegaan, heel erg op prijs stel. Het CDA heeft in de commissie het voorstel gedaan, daar is allerlei input op gekomen en van alle partijen is die verwerkt in deze motie, waardoor deze raadsbreed wordt ingediend. Ontzettend positief initiatief. We kijken uit naar de eerste uitreiking van de lintjes. Dank u wel.

De heer Lieverse, CU: Voor wie de CU volgt, ook in landelijke thema’s, zal niet verbaasd zijn dat de CU ook een jongerenpartij is en dus van harte deze motie ondersteunt.

De heer Crielaard, L3B: L3B heeft de Lansingerlandse jeugd hoog in het vaandel staan. Ik heb in de commissie samenleving dan ook al aangegeven dat we erg enthousiast zijn over het voorstel, dus ook van mijn kant dank voor het initiatief. In de discussie hebben wij gevraagd om een concretisering van het voorstel. We zijn dan ook blij dat onze wens is overgenomen om leeftijdscategorieën vast te stellen. Ik heb tevens een pleidooi gedaan voor een uitreiking op de universele kinderdag op 20 november. Wij zijn van mening dat onze jongeren een eigen dag verdienen om in het zonnetje gezet te worden, maar wij begrijpen echter ook de overwegingen om te kiezen voor een uitreiking tijdens de vrijwilligersprijs, omdat het enige garantie biedt, dat je dan een hoge opkomst hebt. Wel willen wij een oproep doen. Als je het dan doet tegelijkertijd met de uitreiking van de vrijwilligersprijs, dat de vrijwilligersprijs het jeugdlintje dan niet mag overschaduwen en dat er dan evenwel aandacht voor is, want dat is wel wat onze jonge helden dan ook verdienen. Dank u wel.

Mevrouw Gabin, GL: Ook wij steunen het initiatief van harte. Er zijn veel jongeren en jeugdigen die zich op een bijzondere manier inzetten voor anderen en verdienen daarvoor een onderscheiding. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Veel dank aan de heer Bergwerff. Hij heeft het mooi opgesteld, alle input tijdens de commissievergadering zoveel mogelijk mee willen nemen. Dank. Ook wij zijn van harte mede indiener.

De voorzitter: Als portefeuillehouder ben ik ook blij met het initiatief. Ik omarm het graag en doe graag een voorstel daartoe. Ik houd één slag om de arm. Dat betreft het moment van de uitreiking. Dat heeft met twee zaken te maken. Eén: u vraagt om een lintje, maar kijkt eigenlijk naar de vrijwilligersprijs. Het verschil is: de vrijwilligersprijs kent een winnaar, dus één persoon. Het lintje, als we dat doen als de lintjesregen, dan kan het meerdere personen omvatten. Dan wordt het haastwerk tijdens de nieuwjaarsreceptie, want er is ook de speech van de burgermeester m.b.t. de vrijwilligersprijs. Dat

willen we nou juist niet bereiken. Als u mij nog even toestaat nog enige ruimte te zoeken in het voorstel en met argumentatie te komen, dan kunnen we op dat moment bepalen wat het moet worden. Ik ben een beetje bang dat uw doel misschien in het gedrang komt, juist door het middel. Twee. De nieuwjaarsreceptie is niet altijd de omgeving waar we met kinderen zijn. Er is drank enzovoorts. Dat is altijd een beetje de discussie. Het is ook later. Het zou kunnen zijn, dat dat niet het goede moment is. Dus als u mij die ruimte nog even gunt, zal ik met een goed voorstel komen, die recht doet aan uw wensen en uw overwegingen. De heer Crielaard, interruptie: Zou u dan 20 november, universele kinderdag, mee willen nemen in de overwegingen? De voorzitter: Dan neem ik ook de suggesties die ik hier gehoord heb mee, maar persoonlijk heb ik het gevoel dat we het meeste recht doen door het bij de lintjesregen ook mee te nemen in het geheel. Maar ik wil er ook gewoon even over denken, want de bedoeling van de heer Bergwerff begrijp ik goed. Ik zal in het voorstel de ruimte inbouwen om even de argumenten tegen elkaar af te wegen, zodat u zich daar raadsbreed in kunt vinden.

Tweede termijn

De heer Bergwerff, CDA: Ik accepteer uw woorden en ik sluit me daar bij aan. Dank u.

Mevrouw Draak, VVD: Ik heb in de commissie inderdaad gezegd: de lintjesregen is misschien een idee. Ik bedoelde daarmee de dag ervoor, omdat dat wellicht recht zou doen aan aparte aandacht voor het kind. U geeft net argumenten over alcohol en dergelijke. Dus als het aansluit bij de lintjesregen, zou het naar mijn idee net een dag eerder moeten zijn, maar ik ben erg benieuwd naar uw voorstel. Ik ben blij dat u er zo positief tegenover staat.

De voorzitter: Dan gaan wij stemmen over deze motie. Wie is er voor de motie? Die is met unanieme stemmen aangenomen.

9. Hamerstukken:

9.a Bekrachtiging geheimhouding (indien van toepassing)
9.b Grenscorrectie Hordijklocatie met Rotterdam
9.c Inkoop- en aanbestedingsbeleid 2019
9.d Transitievisie Warmte en Bodemvisie Lansingerland
9.e Verordening dode gezelschapsdieren Lansingerland

De voorzitter: De hamerstukken kan ik afhameren. Dat doe ik hierbij.

10. Sluiting

De voorzitter, om 00.10 uur (29 november 2019): Daarmee sluit ik deze vergadering en dank ik u voor uw aanwezigheid.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 19 december 2019

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, met behulp van geluidsopname.

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder

Registratienummer
BR1900142

Onderwerp
Lijst ingekomen stukken raad van 19 december 2019

Gevraagde beslissing

1. De lijst ingekomen stukken (T19.22327) en de wijze van afdoening vast te stellen.
2. De lijst met toezeggingen (T19.22612) en moties (T19.22610) vast te stellen en de daarin grijs gemaakte toezeggingen en moties af te voeren.

Toelichting

U wordt gevraagd om de lijst van ingekomen stukken en de daarbij aangegeven wijze van afdoening vast te stellen:
- A Voor kennisgeving aannemen;
- B Ter voorbereiding van besluitvorming in handen stellen van het college;
- C Ter afdoening in handen stellen van het college;
- D Voorleggen aan agendacommissie voor mogelijke agendering.

Op de lijst toezeggingen en moties zijn de in de afgelopen tijd afgehandelde items grijs gearceerd. De raad wordt gevraagd deze van de lijst af te voeren.

De ingekomen stukken zijn integraal beschikbaar voor raads- en commissieleden in Ibabs. Voor overige geïnteresseerden zijn de stukken die in de lijst geduid zijn met een W te raadplegen op de website. Stukken die in de lijst geduid zijn met een G zijn op te vragen via griffie@lansingerland.nl

Bijlagen
- Overzicht van ingekomen stukken van de raad van 28 november 2019, T19.22327
- Overzicht van de toezeggingen, T19.22612
- Overzicht van de moties, T19.22610

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900142

Onderwerp
Lijst ingekomen stukken raad van 19 december 2019

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Besluit(en)

1. De lijst ingekomen stukken (T19.22327) en de wijze van afdoening vast te stellen:
2. De lijst met toezeggingen (T19.22612) en moties (T19.22610) vast te stellen en de daarin grijs gemaakte toezeggingen en moties af te voeren,

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

OVERZICHT LIJST INGEKOMEN STUKKEN GEMEENTERAAD 19 december 2019 Lijst bevat stukken die t/m dinsdag 10 december 2019 bij de griffie zijn binnengekomen. Corsanummer: T19.22327				
Datum raad	**Omschrijving**	**Afzender**	**Categorie**	**Beschikbaar via ***
19-12-2019	A01-Aanbiedingsbrief strategische agenda MRDH	MRDH	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A02-Lbr. 19-099 inzake Wijziging Wet Kenbaarheid Publiekrechtelijke Beperkingen	VNG	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A03-Herfstbrief 2019	Vereniging van Raadsleden	A - Ter informatie	G
19-12-2019	A04-Motie Gemeentefonds Trap op trap af	Gemeente Pijnacker-Nootdorp	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A05-Informatieverstrekking inzake Waar vind racisme plaats	Rista Communicatie	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A06-Motie financiële problemen door de Rijksoverheid van de gemeenteraad van Bergen op Zoom	Gemeente Bergen op Zoom	A - Ter informatie	W

19-12-2019	A07-Aangenomen motie Ontwikkeling Gemeentefonds	Gemeente Grave	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A08-Brief aan de gemeentebesturen en gemeenteraadsleden over de gezondheidsrisico's van 5G	Stichting EHS	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A09-Ledenbrief 19-101Totaalpakket moties preadviezen en brieven Buitengewone ALV 29 november 2019	VNG	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A10-Ledenbrief 19-102 inzake VNG publicatie Handhaving door en voor gemeenten	VNG	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A11-Ledenbrief 19-103 inzake Actualisering Model Archiefverordening 2017 en aanhangende modellen	VNG	A - Ter informatie	W
19-12-2019	A12-Motie gemeente Leeuwarden inzake afschaffing verhuurdersheffing	Gemeente Leeuwarden	A - Ter informatie	W

19-12-2019	A13-Brief Nieuwe Lansinger Stroom inzake besteding gelden verkoop Eneco belang	Coop. NIeuw Lansinger Stroom	A - Ter informatie	G
19-12-2019	A14-Ledenbrief 19-104 inzake stand van zaken Omgevingswet	VNG	A - Ter informatie	W

BRIEVEN VAN HET COLLEGE AAN DE RAAD			
Datum	**Onderwerp**	**Datum raad**	**Categorie**
19-11-2019	Brief aan de raad betr. beantwoording toezegging T2019-042 zienswijze GGD indexpercentages	19-12-2019	A - Ter informatie
19-11-2019	Brief aan de raad betr. gebiedsvisie Bosland	19-12-2019	A - Ter informatie
19-11-2019	Brief Rapportage Interbestuurlijk Toezicht	19-12-2019	A - Ter informatie
21-11-2019	Brief aan Raad betr. Hogere kosten hulp bij het huishouden	19-12-2019	A - Ter informatie
21-11-2019	Brief aan Raad betr. Kamerbrief over de organisatie van jeugdhulp, jeugdbescherming en jeugdreclassering	19-12-2019	A - Ter informatie
21-11-2019	Brief aan Raad betr. Definitieve	19-12-2019	A - Ter informatie

	Uitgangspunten Integraal Huisvestingsplan PO		
21-11-2019	Brief aan raad betr. stand van zaken inzet politiecapaciteit	19-12-2019	A - Ter informatie
22-11-2019	BO MIRT 20 november 2019	19-12-2019	A - Ter informatie
25-11-2019	Informatie Aandeelhouderscommissie Eneco d.d. 25 november 2019	19-12-2019	A - Ter informatie
26-11-2019	Brief aan de raad betr. voortgang ontwerpbestemmingsplan Woningbouwlocatie Treurniet	19-12-2019	A - Ter informatie
28-11-2019	Brief aan raad betr. maandelijkse voortgangsrapportage VenV RTHA HSL A16 Rotterdam november 2019	19-12-2019	A - Ter informatie
28-11-2019	Brief aan de raad betr. voortgang transformatie jeugdhulp	19-12-2019	D - Voorleggen aan de agendacommissie voor mogelijke agendering
28-11-2019	Brief aan de raad betr. Gegevens verkeersmeting Jacob Marislaan Bergschenhoek	19-12-2019	A - Ter informatie

28-11-2019	Brief aan raad betr. afhandeling toezegging Commissie Ruimte d.d. 14 november 2019 over het gebruik van GPR als duurzaamheidsinstrument in Wilderszijde	19-12-2019	A - Ter informatie
02-12-2019	Brief aan de raad betr. aanvullende technische vraag verlichting HSL-viaduct	19-12-2019	A - Ter informatie
02-12-2019	Brief aan de raad betr. ontwikkelstrategie OV-verbinding Zoetermeer - Rotterdam	19-12-2019	A - Ter informatie
02-12-2019	Brief aan de raad betr. wachttijd sociale huurwoningen	19-12-2019	D - Voorleggen aan de agendacommissie voor mogelijke agendering
03-12-2019	Brief aan de raad betr. buitengewone Algemene Ledenvergadering VNG - 29 november 2019	19-12-2019	A - Ter informatie
05-12-2019	Brief aan Raad betr. Prestatieafspraken 2020 gemeente corporaties en Huurdersvereniging Lansingerland	19-12-2019	A - Ter informatie
05-12-2019	Brief aan Raad betr. Voorontwerp	19-12-2019	A - Ter informatie

	bestemmingsplan Noordersingel tussen 72 en 74		
05-12-2019	Brief aan Raad betr. Uitstel oplevering woonvisie Lansingerland 2020-2025	19-12-2019	A - Ter informatie
05-12-2019	Brief aan Raad betr. Handboek sluitende aanpak en de Wet verplicht ggz	19-12-2019	A - Ter informatie
05-12-2019	Brief aan Raad betr. Terugkomen op motie OZB maatschappelijke instellingen	19-12-2019	A - Ter informatie
09-12-2019	Brief aan de raad betr. bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland	19-12-2019	A - Ter informatie
09-12-2019	Brief aan de raad betr. visie gegevensdeling domein Samenleving	19-12-2019	A - Ter informatie

2017	Inhoud motie	Datum	Status	Team	Wijze van afdoening	Geaccordeerd in raad d.d.
M2017-025	Motie vreemd aan de orde: Aansluiten bij project Open Raads Informatie	28-9-2017	Aangenomen	BI&F	Er loopt op dit moment een pilot voor het project Open Raadsinformatie. Als de pilot is afgerond volgt verder opschaling en kan gemeente Lansingerland eventueel aanhaken. Wij verwachten dat dit rond de zomer 2018 gaat spelen. Deelname betekent dat wij onze leverancier (iBabs) toestemming geven om de openbare raadsinformatie beschikbaar te stellen voor hergebruik. De informatie in het besloten (niet openbare) deel is en blijft goed afgeschermd. Het is nog niet bekend wat de kosten voor deelname zullen zijn. Wij stellen voor dat de nieuwe raad een besluit neemt over de deelname van gemeente Lansingerland, zodra opschaling aan de orde is en er meer duidelijkheid is over de kosten.	
M2017-028	Bouw woning nabij Noordeindseweg 380	26-10-2017	Aangenomen	R&EB	Laatste gesprek 04-12-2018. Initiatief ligt bij eigenaar.	
M2017-053	Energieneutrale scholen	2-11-2017	Aangenomen	MO	Wij verwerken deze motie in het Integraal Huisvestingsplan Primair Onderwijs (IHP PO). Dit IHP PO leggen we eind 2019 ter besluitvorming voor aan de gemeenteraad.	

2018	Inhoud motie	Datum	Status	Team	Wijze van afdoening	Geaccordeerd in raad d.d.
M2018-029	Parkeren Berkel Centrum	29-11-2018	Aangenomen	R&EB	Afgehandeld met brief U19.07839. Griffie: pas afdoen als de brief in de commissie van december besproken	

2019	Inhoud motie	Datum	Status	Team	Wijze van afdoening	Geaccordeerd in raad d.d.
M2019-001	GR Schadevergoedingsschap HSL-zuid/A16/A4 - toepassen artikel 17 WGR	31-1-2019	Aangenomen	R&EB	Op 11 oktober jl. is de motie besproken in het AB van het Schadevergoeding-schap. De gemeenteraad wordt in december geïnformeerd over de afhandeling van de motie.	
M2019-002	Toegankelijkheid ingekomen stukken	21-2-2019	Aangenomen	Griffie		
M2019-012	Kaderbrief 2020 - Wachttijd sociale huurwoning in Lansingerland	11-7-2019	Aangenomen	R&EB	Brief aan raad over latere aanlevering notitie met toelichting is op 24 oktober 2091 verstuurd. Beantwoording motie met notitie in Q4 - 2019. Brief (U19.0869) over afhandelen van de motie en de notie Wachttijd sociale huurwoningen in Lansingerland (T19.14424) is op 2 december 2019 verstuurd aan de raad.	
M2019-014	Seniorenwoningen	11-7-2019	Aangenomen	R&EB	Dit onderwerp wordt meegenomen in de Woonvisie 2020-2025.	

M2019-015	lncidentiële of structurele extra inzet op handhaving en fraudebestrijding	11-7-2019	Aangenomen	MO	We evalueren de resultaten van de toezichthouders rechtmatigheid die wij in dienst nemen vanaf 2020. Het college rapporteert de uitkomsten hiervan aan de gemeenteraad via de Jaarrapportage Sociaal Domein 2019. Indien nodig stellen we het beleid bij per 2022. We sluiten hierbij aan op de beleidscyclus van Versterken van Veerkracht.	
M2019-020	Stop op plastic bij evenementen - gewijzigd	11-7-2019	Aangenomen	V&APV	De raad besluit in december 2019 over een aangepaste APV waarin de burgemeester de bevoegdheid krijgt om nadere regels vast te stellen. De burgemeester stelt deze regels vast in Q1 - 2020.	
M2019-021	Kunst in het Huis van de Samenleving - aangepast	11-7-2019	Aangenomen	MO	In Q4 2019 verkennen we de mogelijk-heden om Artikel 1 zichtbaar te maken in de hal van het gemeentehuis. In Q1 - 2020 informeert het college de raad hierover.	
M2019-022	Alle seinen op groen voor sneller bouwen in Lansingerland	11-7-2019	Aangenomen	R&EB		
M2019-023	Footprint meten is weten	18-7-2019	Aangenomen	R&EB	Het uitvoeringsprogramma duurzaam-heid wordt in Q4 toegezonden aan de raad voor behandeling in Q1 - 2020.	

M2019-025	Energiebesparing is voor iedereen	18-7-2019	Aangenomen	MO	Rapportage over onderzoeken in Q1 - 2020.	
M2019-026	Aansluiting funderingsherstel	18-7-2019	Aangenomen	R&EB	In onderzoek. Planning gereed Q2 - 2020.	
M2019-028	Voorbereid op elektrisch rijden (laadpalen)	18-7-2019	Aangenomen	R&EB	Maakt integraal onderdeel uit van het herziene beleidskader. Bieden we aan raad aan voor Q2 2020. Zie ook brief U19.08298.	
M2019-032	Aanbevelingen Rekenkamer Rapport Burgerparticipatie	31-10-2019	Aangenomen	B&C	Voorstel volgt in Q3 - 2020.	
M2019-033	Motie vreemd aan de orde: Ceremonie bij hijsen van regenboogvlag op Coming-Out-Day weer terug	31-10-2019	Aangenomen	B&C	Vanaf 11 oktober 2020 vindt er een ceremonie plaats bij het hijsen van de regenboogvlag. In afstemming met de griffie worden de raadsleden hier jaarlijks voor uitgenodigd.	
M2019-034	Begroting 2021-2024: planning en control cyclus	7-11-2019	Aangenomen	Financiën		
M2019-035	Viering 75 jaar vrijheid	7-11-2019	Aangenomen	B&C	Voorstel volgt in Q1 - 2020.	
M2019-036	Sturen op het Sociaal Domein	7-11-2019	Aangenomen	Financiën		
M2019-037	Structureel in gesprek met jongeren	7-11-2019	Aangenomen	MO	Het college doet een voorstel voor de invulling van deze motie bij de midterm review sociaal domein (medio 2020)	
M2019-038	Wildopvang	7-11-2019	Aangenomen	KOR		

M2019-039	Dag van Lansingerland	7-11-2019	Ingetrokken	??		
M2019-040	Informatie van de gemeente moet voor iedereen duidelijk zijn	7-11-2019	Aangenomen	B&C	Voorstel volgt in Q3 - 2020.	
M2019-041	Lansingerland onderdeel van 'Gemeenten4GlobalGoals'	7-11-2019	Aangenomen	R&EB	Wij melden ons aan in Q1 - 2020. In het actualiteitenoverzicht voor de Uitvoeringsagenda informeren wij u hierover.	
M2019-049	Vaststellen beleidsuitgangspunten Masterplan en bestemmingsplan Wilderszijde	28-11-2019	Aangenomen	??		
M2019-051	Uitreiking Jeugdlintje	28-11-2019	Aangenomen	B&C	Voorstel volgt in Q2 - 2020.	

TL 2017	Inhoud toezegging	Verantw. Wethouder	Tijdens	Datum	Team	Stand van zaken	Geaccordeerd in raad d.d.
T2017-051	Cultuurnota: alle PM-posten worden nog uitgewerkt in voorstellen (inhoudelijk en financieel) en komen later in de raad.	Ankie van Tatenhove	Raad	6-4-2017	MO	De openstaande PM-posten uit de Cultuurnota van 2017 zijn kunst in de openbare ruimte en Museum Lansingerland. Met brief U19.02303 informeerden wij de gemeenteraad over de voortgang. In Q2 - 2020 volgt een voorstel over EXPO Lansingerland.	

TL 2018	Inhoud toezegging	Verantw. Wethouder	Tijdens	Datum	Team	Stand van zaken	Geaccordeerd in raad d.d.
T2018-023	Evenementenvisie: Er wordt nagekeken of het naast de in de visie genoemde elektriciteitspunten, schoonwaterpunten en vuilwatertanks ook mogelijk is de evenemententerreinen uit te rusten met wifi-punten.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	8-2-2018	R&EB	Een vast wifi-punt is moeilijk te realiseren en niet wenselijk vanwege de hoge piekbelasting tijdens evenementen. We bekijken nu de mogelijkheid voor een mobiel wifipunt. We vragen hiervoor offertes op en indien mogelijk lanceren we dit als proef voor de start van het nieuwe evenementenseizoen.	
T2018-037	Uitvoering Wet banenafspraak: het college laat door WSP aanvullend onderzoek doen naar mogelijkheden op andere afdelingen dan de buitendienst. In Q4 - 2018 informeert het college de raad over de uitkomst.	Pieter van de Stadt	Brief/memo	23-4-2018	O&J		
T2018-076	Rapport Rekenkamer Afvalbeleid etc.: de tips van de heer Muis bv over de openingstijden van het afvalbrengstation, manieren om goed gedrag te belonen, zal de wethouder meenemen in het gesprek over het nieuwe beleid.	Simon Fortuyn	Cie Ruimte	11-9-2018	KOR	2020-Q3/Q4.	

T2018-088	Tarieven OV en MRDH: Men is bezig met het opstellen van een tarievenkader. Na bespreking in klankbordgroep en adviescommissie komt de wethouder hiermee naar de raadscommissie, in Q1	Simon Fortuyn	Raad	29-11-2018	R&EB	Op 20 november 2019 sprak de Adviescommissie Vervoers-autoriteit over het tarievenkader MRDH. Onderdeel hiervan was het te doorlopen bestuurlijke proces in 2020, ook richting de gemeenteraden. Deze bespreking bepaalt de verdere bestuurlijke planning.	
T2018-090	Bestemmingsplan Berkel Centrum: De problematiek rond de woning van de heer Vreugdenhil: de familie zal ruim betrokken worden bij de uitvoering van de plannen rondom de woning (de privacy, inpassing in groen en inpassing in water).	Albert Abee	Raad	29-11-2018	R&EB	Inrichtingsplan gereed op 5 november 2019. Presentatie op 12 november 2019 in de commissie Ruimte.	
T2018-091	Bestemmingsplan Berkel Centrum: Het inrichtingsplan wordt voorgelegd aan en besproken met de commissie Ruimte. Uiteraard zullen de opmerkingen serieus genomen worden en meegenomen worden in het definitieve plan.	Albert Abee	Raad	29-11-2018	R&EB	Wordt op 12 november 2019 behandeld in de commissie Ruimte.	

T2018-095	Belastingverordening: Onlangs is in de Tweede Kamer een voorstel van Pieter Omtzigt aangenomen, waarbij de gemeenten bij diverse verenigingen niet het hoge OZB tarief voor gebouwen in rekening hoeven te brengen. Bij de begroting 2020, volgend jaar dus, over 10 maanden, zal gekeken worden of er nieuwe redenen zijn om daar verenigingen in tegemoet te komen.	Albert Abee	Raad	29-11-2018	FI&F	Afhandeling vindt plaats bij de Begroting van 2020 (afronding november 2019).	
T2018-099	Memo aan raad T18.15504 Actuele ontwikkelingen specialistische jeugdhulp: Pareto scan casussen: het doornemen van een nader te bepalen aantal grootverbruikers van jeugdzorg en het beoordelen. Het college informeert de raad begin 2019 over dit onderzoek.	Ankie van Tatenhove	Brief/memo	11-12-2018	MO	Afgehandeld. De raad heeft een voortgangsbrief jeugdhulp ontvangen (U19.08088). Ook vindt op 18 december 2019 een beeldvormende avond plaats.	

TL 2019	Inhoud toezegging	Verantw. Wethouder	Tijdens	Datum	Team	Stand van zaken	Geaccordeerd in raad d.d.
T2019-004	Jeugdzorg: wethouder Van Tatenhove vraagt bij wethouder Abee na of er inzicht is in de budgetten van het sociaal domein, nu dit budget niet meer apart toegekend wordt. Met name hoe het onderdeel jeugd nu versleuteld zit in de algemene uitkering.	Albert Abee	Cie Samenl	17-1-2019	MO	Afgehandeld met raadsbrief U19.09310.	
T2019-009	Principebesluit Noordersingel 2 (U18.12374): De Raad wordt geïnformeerd als het (voor) ontwerpbestemmingsplan gereed is. Naar verwachting zal dit in het eerste kwartaal van 2019 zijn. De uiteindelijke vaststelling van het bestemmingsplan wordt eind 2019 verwacht.	Kathy Arends	Brief/memo	7-2-2019	R&EB	Q2 - 2019. Principebesluit Noordersingel 2: voorontwerpbestemmingsplan gereed in Q1 - 2020 en vaststelling naar verwachting in Q3- 2020.	
T2019-013	Brief van 22 maart 2019 (U19.01840) over afwegingskader terrassen: pilot terrassen loopt van april 2019 tot april 2020. Het college informeert over de uitkomsten van de pilot.	Kathy Arends	Brief/memo	22-3-2019	R&EB	Q1 - 2020 informatie naar de raad over de voortgang.	
T2019-014	Gebieds- en legesverordening Rottemeren - De portefeuillehouder bespreekt de inhoud en de tarieven van de legesverordening in het dagelijks bestuur van het recreatieschap en koppelt de uitkomsten hiervan, al dan niet in de vorm van een gewijzigd voorstel (verordening en/of tarieven), binnen drie maanden terug aan de commissie.	Simon Fortuyn	Cie Ruimte	12-3-2019	R&EB	Q4 - 2019. Brief volgt.	

T2019-015	De dienstverleningsvisie komt in Q2-2019 als bespreekstuk naar de raad en dient als basis voor de visie op het huis van de samenleving. Het college gaat door met het uitwerken van ideeën voor het huis van de samenleving. Commerciële verhuur gaat niet meer plaatsvinden.	Simon Fortuyn	Cie AB	13-3-2019	Facilitair	3 juli 2019 bespreekpunt in commissie AB.	
T2019-016	Brief U19.02377 Voorontwerpbestemmingsplan "Woningbouwlocatie Treurniet" - De Raad wordt naar verwachting in juni 2019 over het ontwerpbestemmingsplan geïnformeerd, inclusief de bijbehorende procedure. Vaststelling staat gepland voor het vierde kwartaal van 2019.	Kathy Arends	Brief/memo	29-3-2019	GO&V	Raad geïnformeerd met brief U19.09169 (Treurniet). Het bestemmingsplan wordt in Q1 van 2020 ter vaststelling aangeboden aan de gemeenteraad.	
T2019-018	De burgemeester zal een voorstel doen om een soort handhelds voor de BOA's aan te schaffen, waarmee zij buiten direct kunnen registreren wat zij doen, zodat er altijd en PV ter beschikking is en verslag op papier. Dat komt naar de raad.	Pieter van de Stadt	Raad	28-3-2019	V&APV	In Q4 -2019 inventariseren we de aanbieders en schaffen handhelds aan. Daarover informeert het college de raad per brief.	
T2019-021	Brief U19.01832 Principebesluit vergroten woonbestemming Oosteindsepad 5 Als in het proces van verdere uitwerking van het plan blijkt dat de inzichten van de bij het plan betrokken belanghebbenden principieel uiteenlopen, dan wordt de Raad daar actief over geïnformeerd. De Raad wordt geïnformeerd als het voorontwerp-bestemmingsplan gereed is. Het uiteindelijke bestemmingsplan wordt naar verwachting eind 2019 aan de Raad ter besluitvorming voorgelegd.	Kathy Arends	Brief/memo	26-3-2019	R&EB	Wordt Q4 - 2019. Voorontwerpbestemmingsplan gereed in Q1 - 2020 en vaststelling naar verwachting in Q3 - 2020.	

T2019-023	Brief U19.02326 Principebesluit bouw woning tussen Noordersingel 72 en 74 Het initiatief betreft het verplaatsen van een bouwvlak. Omdat het concept bouwplan een goed vertrekpunt is voor verdere planvorming, is het voor deze ontwikkeling niet noodzakelijk om aanvullende kaders aan deze ontwikkeling mee te geven. Echter, mocht in het proces van verdere uitwerking van het plan blijken dat de inzichten van de bij het plan betrokken belanghebbenden principieel uiteenlopen, dan wordt de Raad daar actief over geïnformeerd. De Raad wordt geïnformeerd zodra het voorontwerpbestemmingsplan gereed is. Naar verwachting is dit in het tweede kwartaal van 2019. De Raad stelt uiteindelijk het bestemmingsplan vast. Naar verwachting wordt het bestemmingsplan eind 2019/ begin 2020 ter besluitvorming aan de Raad voor- gelegd.	Kathy Arends	Brief/memo	9-4-2019	R&EB	Q4 - 2019 voorontwerp. Vaststelling Q2 - 2020 - voorontwerpplan is nog niet aangeleverd.	

T2019-033	PvA Omgevingswet: de wethouder zoekt uit of er een bestemmingsplanwijziging aankomt die gebruikt kan worden om te experimenteren met de nieuwe werkwijzen van de Omgevings-wet (een vervolg op het bp Lint Zuid).	Ankie van Tatenhove	Cie Ruimte	7-5-2019	R&EB	Op 20 november 2019 worden botsproeven in brede zin (verschillende onderwerpen) gepresenteerd aan de raad. Dit wordt de afsluiting van de pilot Omgevingsplan Lint-Zuid. Vervolgens wordt gestart met het Plan van Aanpak voor het gemeentebrede Omgevingsplan. Op 01-01-2021 worden de bestemmingsplannen van rechtswege Omgevingsplan, inclusief het pilotgebied Lint-Zuid.	
T2019-033	PvA Omgevingswet: er komt één keer per drie maanden een stand van zaken overzicht naar de commissie die bij het agendapunt actualiteiten college besproken kan worden.	Ankie van Tatenhove	Cie Ruimte	7-5-2019	R&EB	Is afgehandeld met brief U19.08517.	
T2019-038	Brief U19.04564 van 17 juni standplaatsen Berkel Centrum: nieuw standplaatsenbeleid in het vierde kwartaal van 2019 vaststellen.	Kathy Arends	Brief/memo		V&APV	Het college stelt in Q1- 2020 het nieuwe standplaatsenbeleid vast waarbij een inspraaktraject onderdeel is van het proces.	
T2019-041	Zienswijze Dunea: De wethouder zegt toe, dat hij binnen Dunea nog eens ruimte probeert te vinden om de discussie te voeren over mogelijke tariefsverlaging.	Albert Abee	Raad	13-6-2019	FI&F		

T2019-043	Cultuurhuis Berkel: bij de verdere uitwerking zal de private variant volwaardig meegenomen worden, inclusief de risico's en de wensen van de deelnemers aan het cultuurhuis.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	17-6-2019	MO	Volgt in Q1 - 2020. Voorstel ligt bij de raad.	
T2019-045	Jaarrapportage sociaal domein: de commissie zal regelmatig (een aantal keer per jaar) geïnformeerd worden over de stand van zaken bij de jeugdzorg. Er wordt nog gekeken hoe dit vormgegeven wordt, bv via een tafeltjes-avond, een presentatie of een stand van zaken rapportage.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	17-6-2019	MO	Afgehandeld. De raad heeft een voortgangsbrief jeugdhulp ontvangen (U19.08088). Ook vindt op 18 december 2019 een beeldvormende avond plaats. Naast de vaste momenten in het kader van de planning & control cyclus, informeren wij de raad tenminste tweemaal per jaar over de voortgang van de veranderopgave jeugdhulp door middel van een raads-informatiebrief.	
T2019-046	Cultuurhuis Berkel: in het definitieve voorstel dat volgt na de zomer zal op de aanbevelingen en zorgen die in de analyse van Berenschot staan, een reactie gegeven worden.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	17-6-2019	MO	Volgt in Q1 - 2020. Voorstel ligt bij de raad.	
T2019-048	Wonen en bod aan de regio: Als uitvloeisel van het gezamenlijke bod maakt het college prestatieafspraken met 3B wonen, over bijvoorbeeld locatie, versnelling en aantallen. Het college stuurt deze prestatieafspraken met 3B wonen -na afronding- naar de raad.	Kathy Arends	Cie AB	26-6-2019	R&EB	In najaar 2019 onderhandelingen. Prestatieafspraken in Q4 - 2019. Ter info naar de raad.	

T2019-053	Dienstverlening: Wethouder zorgt voor de volledige toegankelijkheid van documenten op de website voor blinden en slechtzienden. Indien dit extra kosten met zich meebrengt, volgt er een raadsvoorstel.	Simon Fortuyn	Cie AB	3-7-2019	S&C	We informeren de gemeenteraad over de digitale toegankelijkheid in Q1 - 2020.	
T2019-054	Gebouw Pecto's: zodra de kosten van de verbouwingsmaatregelen duidelijk zijn wordt de commissie schriftelijk geïnformeerd. Er wordt ook ingegaan op de mogelijkheden van het terugverdienen van de investering.	Simon Fortuyn/ Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	4-7-2019	GO&V	De eerste schetsen zijn gereed en worden voorgelegd aan stakeholders en toekomstige gebruikers. Hierna wordt voor het gewenste ontwerp een directiebegroting opgesteld. Zowel het ontwerp als de bijbehorende kosten wordt voorgelegd.	
T2019-055	Gebouw Pecto's: bij het zoeken naar een nieuwe naam worden de jongeren betrokken.	Simon Fortuyn/ Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	4-7-2019	GO&V	De eerste schetsen zijn gereed en worden voorgelegd aan stakeholders en toekomstige gebruikers. Hierna wordt voor het gewenste ontwerp een directiebegroting opgesteld. Zowel het ontwerp als de bijbehorende kosten wordt voorgelegd.	
T2019-057	Kadernota, motie M2019- 016: Het thema Onderhoud schoolpleinen wordt meegenomen onder het thema duurzaamheid in het IHP. Komt in Q4.	Ankie van Tatenhove	Raad	11-7-2019	MO	Het college legt het IHP OP begin 2020 ter besluitvorming voor aan gemeenteraad. Hierin doet het college een voorstel hoe om te gaan met het vergroenen en onderhouden van zowel openbare als niet-openbare schoolpleinen.	

T2019-058	Kadernota, motie M2019-017: Digitale dienstverlening wordt meegenomen in de uitwerking Dienstverlening en komt terug in Q4. (Pieter vd Stadt namens Simon Fortuijn)	Simon Fortuyn	Raad	11-7-2019	S&C		
T2019-059	Kadernota, motie M2019-020: de burgemeester biedt de nadere regels ter kennisname aan tegelijkertijd met het aanbieden van de APV in Q4 -2019.	Pieter van de Stadt	Raad	11-7-2019	FI&F/ V&APV	In de nieuwe APV voert het college een deel van deze motie uit: de APV biedt de burgemeester nadere regels te stellen over evenementen. De burgemeester biedt in Q1 - 2020 de nadere regels aan de raad.	
T2019-061	Visie duurzaamheid: de commissie ruimte ontvangt in het vierde kwartaal van 2019 een totaaloverzicht van alles wat er loopt op het gebied van duurzaamheid, zo exact mogelijk ingevuld, hoe ver is het, wanneer is besluit-vorming voorzien.	Albert Abee	Cie Ruimte	2-7-2019	R&EB	Dit overzicht wordt dmv het uitvoeringsprogramma duurzaamheid aan de raad toegestuurd. Wordt december 2019 toegezonden.	
T2019-063	Visie duurzaamheid: de commissie ontvangt drie keer per jaar een stand van zaken overzicht.	Albert Abee	Cie Ruimte	2-7-2019	R&EB	Het eerste overzicht wordt tegelijkertijd met het uitvoeringsprogramma duurzaamheid aan de raad toegestuurd. Wordt Q4 - 2019 toegezonden.	
T2019-065	Visie Duurzaamheid: De wethouder komt dit najaar (Q4 2019) met een actualisatie van het beleid laadpalen.	Albert Abee	Raad	18-7-2019	R&EB	Het geactualiseerde kader wordt geïntegreerd met strategisch beleid. Dit geïntegreerde stuk volgt voor Q2 - 2020. Met brief U19.08298 is de raad hierover geïnformeerd.	

T2019-066	Duurzaamheid: in het uitvoeringsprogramma wordt opgenomen wat de te bereiken doel zijn in welk jaar. De raad gaat deze doelen vaststellen.	Albert Abee	Raad	18-7-2019	R&EB	Het uitvoeringsprogramma duurzaamheid wordt toegezonden in Q4 en behandeld in Q1-2020.	
T2019-068	Brief dd 3 juli 2019 U19.05575: Proces Integraal Huisvestingsplan primair onderwijs: het college streeft ernaar in het vierde kwartaal 2019/eerste kwartaal 2020 het definitieve IHP naar de raad te sturen.	Ankie van Tatenhove	Brief/memo	3-7-2019	MO	Zie bestuurlijke planning.	
T2019-070	De wethouder zegt toe samen met de raad vooraf in gesprek te gaan om uitgangspunten te formuleren voor het opstellen van een nieuwe beleidsnota burgerparticipatie.	Simon Fortuyn	Cie AB	18-9-2019	B&C	Dit vormt onderdeel van de uitvoering van de onlangs aangenomen motie over burgerparticipatie.	
T2019-071	Uitgangspuntennota Berkel centum Oost (Hergerborch): of het mogelijk is om een blauwe parkeerzone in de Terpstraat in te stellen, wordt onderzocht in de bouwfase.	Kathy Arends	Cie Ruimte	17-9-2019	R&EB	Q2 - 2020.	
T2019-072	Arbeidsmigranten: in het uitwerkingsplan worden punten toegevoegd ten aanzien van sociale aspecten van de arbeidsmigranten, de huisartsen, mogelijkheden voor recreatie en de wensen van arbeidsmigranten zelf (vergeet ook de pastor uit Bleiswijk niet te betrekken als belangrijke stakeholder).	Kathy Arends	Cie Ruimte	17-9-2019	R&EB	Q2 - 2020.	

T2019-073	Bestemmingsplan Hordijk locatie: tekst in de nota zienswijzen wordt de toonzetting aangepast.	Kathy Arends	Cie Ruimte	17-9-2019	R&EB	De toonzetting van de tekst in de nota zienswijzen (T19.11471) is aangepast tussen de raads-commissie Ruimte en de vaststelling in de gemeenteraad op 3 oktober 2019. Deze is inmiddels gepubliceerd.	
T2019-077	IHP: in het IHP wordt een overzicht van de trends en ontwikkelingen als bijlage opgenomen.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	19-9-2019	MO	Afgehandeld met beeldvormende avond op 18 november 2019 en bespreking uitgangspuntennotitie IHP in de commissie Samenleving op 19 september 2019.	
T2019-078	IHP: de wethouder zal bezien of in de uitgangspunten opgenomen wordt dat als er lokalen in een andere school gebruikt worden (inhuizen) er niet alleen naar gekeken wordt naar afstand maar ook naar tijdslimiet en verkeersveiligheid.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	19-9-2019	MO	Afgehandeld met beeldvormende avond op 18 november 2019 en bespreking uitgangspuntennotitie IHP in de commissie Samenleving op 19 september 2019.	
T2019-079	IHP: de wethouder zoekt naar een modus om de commissie te informeren over de huisvestingsbehoefte van schoolbesturen die ieder jaar voor de zomervakantie bij de gemeente bekend is.	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	19-9-2019	MO	Het college neemt deze toezegging mee in het IHP.	
T2019-080	IHP: in het IHP wordt een financiële onder-bouwing gegeven van de keuzes die gemaakt worden (waarschijnlijk in de bijlagen).	Ankie van Tatenhove	Cie Samenl	19-9-2019	MO	Het college neemt deze toezegging mee in het IHP.	

T2019-083	Berkel Centrum Oost: de wethouder neemt de vraag van de heer Jumelet, om te kijken of er meer financiële dragers voor de parkeergarage kunnen zijn, mee in de verdere uitwerking en de gesprekken met de verschillend stake- holders en zal en er alles aan doen om de bezien hoe de rekening gedeeld kan worden met andere betrokkenen.	Kathy Arends	Raad	3-10-2019	R&EB	Q2 - 2020.	
T2019-084	Berkel Centrum Oost: Ten tijde van de uitwerking worden ook de bewoners volledig betrokken.	Kathy Arends	Raad	3-10-2019	R&EB	Q2 - 2020.	
T2019-085	Berkel Centrum Oost: Indien de (verkeers-kundige) voorkeursvariant van het college niet haalbaar blijkt, komt het college terug bij de raad met wat dat betekent eventueel voor de terugvaloptie.	Kathy Arends	Raad	3-10-2019	R&EB	Q2 - 2020.	
T2019-086	Wethouder bekijkt of het mogelijk is om in de zomerrapportage 2020 (afwijkingen-rapportage) -in overleg met de commissie- op praktische wijze te voorzien van concretere (beleidsmatige) informatie en zo tegemoet te komen aan de vraag van de commissie om naast financieel ook meer beleidsmatig te kunnen sturen.	Albert Abee	Cie AB	9-10-2019	Financiën	Op 12 februari 2020 vindt een (informele) benen-op-tafel sessie plaats tussen Raad, college en ambtelijke organisatie over de P&C-cyclus.	
T2019-087	RES: Titel boekje RES had eerst betaalbaar in de titel en in een latere versie niet meer. De wethouder zoekt uit wat de reden hiervoor is en of dat effect heeft gehad op de inhoud van het stuk.	Albert Abee	Cie Ruimte	8-10-2019	R&EB	Raad is geïnformeerd met brief U19.08370, met als bijlage de meest recente versie van het Energieperspectief.	

T2019-088	RES: de wethouder zet zich ervoor in dat de concept-RES volgend jaar wordt vastgesteld door raad brengt dit in het overleg hierover op donderdag 17/10 in en meldt de uitkomst terug aan de commissie.	Albert Abee	Cie Ruimte	8-10-2019	R&EB	Raad is geïnformeerd met brief U19.08370. Wij leggen concept RES voor aan raad en blijven in regionaal verband belang van gelijk optrekken benadrukken. Q1 - 2020.	
T2019-089	De vragen die tijdens het onderdeel 'Actualiteiten van het college' gesteld zijn worden schriftelijk beantwoord.	Simon Fortuyn	Cie Ruimte	8-10-2019	??		
T2019-090	Aangenomen motie mbt Kunst in gemeentehuis door het weergeven van artikel 1 van de Grondwet: tijdens de raadsvergadering van 31 oktober 2019 zou hierop terug gekomen worden. Dat is nog niet gebeurd, de burgemeester zal hier snel op terug komen.	Pieter van de Stadt	Raad	31-10-2019	??		
T2019-091	Zomer rapportage, Noordeindseweg: de commissie krijgt nog een officieel kredietvoorstel over de rotonde. (In de zomer rapportage is slechts een stelpost, de kapitaalslastenpost, opgevoerd om het bedrag vrij te maken voor de inrichting van de weg.)	Simon Fortuyn	Raad	31-10-2019	R&EB	Q2 - 2020.	
T2019-092	Regenboogvoetpad Herenstraat: de verf van de kleuren is door slijtage verdwenen. Er is een nieuwe opzet gemaakt met andere tegels en stenen. Het wordt opnieuw ingericht, zodat ook in het centrum de gedachte gekoesterd wordt, dat het een inclusieve samenleving is.	Simon Fortuyn	Raad	31-10-2019	??	Q4 - 2020 (Vierkantje).	

T2019-093	Ceremonie hijsen Regenboogvlag: Het college zal in de volgende jaren opnieuw invulling aan de ceremonie. Daarbij wordt bezien om het breder te maken, bijvoorbeeld door het betrekken van scholen. Er zal altijd een collegelid aanwezig zijn, bij voorkeur het college en bij voorkeur zal de burgemeester daarin het voortouw nemen.	Simon Fortuyn	Raad	31-10-2019	B&C	Vanaf 11 oktober 2020 vindt er een ceremonie plaats bij het hijsen van de regenboogvlag. In afstemming met de griffie worden de raadsleden hier jaarlijks voor uitgenodigd.	
T2019-094	Informatiebehoefte sociaal domein: In de reguliere P&C cyclus meer informatie over het sociaal domein opnemen en kritisch kijken naar de huidige kengetallen of deze nog voldoen.	Ankie van Tatenhove	Cie Begr	30-10-2019	Financiën	Op 12 februari 2020 vindt een (informele) benen-op-tafel sessie plaats tussen Raad, college en ambtelijke organisatie over de P&C-cyclus.	
T2019-095	Wachttijd sociale huurwoningen: Het college bereidt een uitgebreide notitie voor over de wachttijd sociale huurwoning (zie motie M2019-012) en biedt deze in tweede helft van november (U19.08317) aan de raad aan. De wethouder vraagt de agendacommissie deze notitie actief te agenderen en de uitkomsten van de notitie te betrekken bij de woonvisie.	Kathy Arends	Cie Begr	30-10-2019	R&EB	De brief U19.0869 en Notite Wachttijde sociale huurwoningen in Lansingerland T19.14424 zijn verstuurd naar de raad.	
T2019-096	Woningbouw Bleiswijk: Het woningbehoefteonderzoek met onder andere de ontwikkelvisie voor Bleiswijk komt in het eerste kwartaal van 2020 naar de raad.	Kathy Arends	Cie Begr	30-10-2019	R&EB	Q1 - 2020.	

T2019-097	Gratis OV: De MRDH is bezig ter ondersteuning van gemeenten met het beleidsdocument bereikbaarheid met aandacht voor “dunne” lijnen, bereikbaarheid kernen en bedrijventerreinen. Dit gebruikt het college om het eigen beeld hierover en ook gratis OV vorm te geven. De raad ontvangt hierover uiterlijk in januari een brief.	Simon Fortuyn	Cie Begr	30-10-2019	R&EB/MO	Q1 - 2020.	
T2019-098	Wildopvang: De wethouder gaat in gesprek met Wildopvang Delft over de financiële problemen en hij informeert de raad mondeling.	Simon Fortuyn	Cie Begr	30-10-2019	KOR		
T2019-099	Eneco: Op het moment dat er duidelijkheid over de verkoop van de aandelen van Eneco en het bedrag, doet het College een voorstel hoe het wegvallende dividend in de meerjarenbegroting gecompenseerd kan worden. Het college legt aan de raad voor besluitvorming een aantal varianten voor.	Albert Abee	Cie Begr	30-10-2019	Financiën	Wordt besproken in commissie AB en Raad januari 2020.	
T2019-100	Meerjarig investeringsprogramma: In de kaderbrief 2021 is duidelijk hoe het nieuwe investeringsvolume eruit ziet en wat dit betekent voor de financiële ruimte. Bij de daaropvolgende begroting komt een geoptimaliseerd en realistisch meerjarig investeringsprogramma (geen stelposten meer).	Albert Abee	Cie Begr	30-10-2019	Financiën		

T2019-101	Sturingsinstrumenten : Het college wil de raad maximaal faciliteren om haar controlerende taak goed uit te kunnen voeren en welke sturingsinstrumenten en met name de begroting daarvoor geoptimaliseerd kunnen worden. Hiervoor organiseert het college een bijeenkomst met een afvaardiging van de raad/commissies.	Albert Abee	Cie Begr	30-10-2019	Financiën	Op 12 februari 2020 vindt een (informele) benen-op-tafel sessie plaats tussen Raad, college en ambtelijke organisatie over de P&C-cyclus.	
T2019-102	Problematiek verwarde personen: de burgemeester zal in overleg met wethouder Tatenhove een bespreekpunt over de aanpak van verwarde personen voorbereiden. Hij betrekt daarbij best practices wat op lokaal niveau mogelijk is voor verwarde personen en wat onze gemeente kan waarmaken.	Pieter van de Stadt	Cie Begr	30-10-2019	MO	Afgehandeld. Het college heeft de raad op 3 december geïnformeerd over de lokale aanpak met brief U19.08748. In de brief stelt het college voor om een technische toelichting te organiseren over dit thema.	
T2019-103	Burgerpanel: de wethouder wil er geen limitering op hebben, dus in die zin kan hij toezeggen dat 5 geen maximum is. Het kan ook een minimum zijn, maar het is vrijelijk in te vullen	Simon Fortuyn	Raad	7-11-2019	B&C	We gaan hier in 2020 mee aan de slag.	
T2019-104	Readspeaker: De wethouder gaat zich ervoor inzetten om meer prioriteit aan te geven om de mogelijkheden aangaande een readspeaker dit wat sneller boven water te krijgen	Simon Fortuyn	Raad	7-11-2019	S&C	Deze toezegging hangt samen met toezegging 2019-053. Beide hebben betrekking op het Tijdelijke Besluit Digitale Toegankelijkheid. De toezeggingen worden gecombineerd beantwoord in Q1 2020.	

T2019-105	P&C cyclus: De raad moet die instrumenten krijgen die nodig zijn om goed te kunnen functioneren. De wethouder zal kijken dat er een juist sturingsinstrument komt, dat de raad daar een goed gevoel bij heeft en ook de juiste instrumenten krijgt. Dit met het uitgangspunt de momenten van de P&C cyclus. Gekeken zal worden hoe e.e.a. geoptimaliseerd kan worden, hoe kunnen gegevens toegevoegd worden, feitenkennis, noem alles maar op, zodat de raad beter in staat is om te sturen. Het sociaal domein hoort daar ook bij.	Albert Abee	Raad	7-11-2019	Financiën	Op 12 februari 2020 vindt een (informele) benen-op-tafel sessie plaats tussen Raad, college en ambtelijke organisatie over de P&C-cyclus.	
T2019-106	Informatie uit aandeelhouderscommissie Eneco over transactieproces. Indien het college aan de raad voorstelt om de aandelen van Eneco te verkopen dan zal het college de raad tegelijkertijd een voorstel doen toekomen met betrekking tot de aanwending van de verkoopopbrengst en een dekkingsvoorstel voor het vervallen van het dividend Eneco.	Albert Abee	Brief/memo	25-11-2019	Financiën	Verkoop aandelen Eneco wordt besproken/behandeld in commissie AB en Raad januari 2020	
T2019-107	U19.08747 dd 19 november 2019: Brief college aan raad betr. Gebiedsvisie Bosland: Nadat de onderzoeken zijn afgerond zal het college u betrekken bij de gebiedsvisie voor Bosland en beoogde locaties van verschillende functies.		Brief/memo	19-11-2019	GO&V	Planning Q2 - 2020.	

T2019-108	U19.08298 dd 12 november 2019 brief aan raad betr. Aanpassing laadpalenbeleid: Voor Q2 2020 ontvangt u van ons ter vaststelling een document waar het huidige Uitvoeringskader in geactualiseerde vorm én de genoemde strategische kaart integraal onderdeel van uitmaken.	Albert Abee	Brief/memo	12-11-2019	R&EB		
T2019-109	U19.07408 Brief aan raad dd 15-10-2019: Onderzoek verduurzamen zwembad De Windas: Het college: -Heeft een voorkeur voor maatregelenpakket scenario A en/of het plaatsen van PVT-panelen -Zal deze keuze gedetailleerder -technisch, financieel en contractueel- uitwerken en de Raad hiervan op de hoogte te stellen. Op basis van bovenstaande, zullen de benodigde budgetten duidelijk worden, waarna we deze vervolgens in de Kaderbrief 2021 zullen aanvragen.	Albert Abee	Brief/memo	15-10-2019	GO&V		
T2019-110	Inrichtingsplan Berkel Centrum West: er wordt onderzocht wat de mogelijkheden zijn voor extra vergroening bij het Westerplein en de wethouder informeert de commissie over de uitkomsten.	Albert Abee	Cie Ruimte	12-11-2019	GO&V	Q4 - 2019. Brief volgt.	
T2019-111	Inrichtingsplan Berkel Centrum West: de wethouder zoekt uit welke afspraken en/of achterliggende stukken zijn bij de groene muur blok 1 en of de mensen op het verkeerde been gezet zijn en informeert de commissie.	Albert Abee	Cie Ruimte	12-11-2019	GO&V	Q4 - 2019.	

T2019-112	Inrichtingsplan Berkel Centrum West: de wethouder onderzoekt of de afvalcontainers dichterbij de bewoners van het Westerplein geplaatst kunnen worden en informeert de commissie.	Albert Abee	Cie Ruimte	12-11-2019	GO&V	Q4 - 2019.	
T2019-113	Inrichtingsplan Berkel Centrum West: de vraag over de stand van zaken bij het vergroenen van het schoolplein van de Mozaïek, zal wethouder Abee doorgeven aan wethouder Van Tatenhove, zodat er antwoord op de vraag gegeven kan worden.	Ankie van Tatenhove	Cie Ruimte	12-11-2019	GO&V	Q4 - 2019.	
T2019-114	Inrichtingsplan Berkel Centrum West: de wethouder beziet de mogelijkheden voor parkeren op de het Westerplein en de Westersingel voor de bewoners en rapporteert terug aan de commissie (in de geest van: 'kijken wat kan')	Albert Abee	Cie Ruimte	12-11-2019	GO&V	Q4 - 2019.	
T2019-115	Wilderszijde: De commissie ontvangt een A4 met uitleg over het GPR	Albert Abee	Cie Ruimte	14-11-2019	GO&V		
T2019-116	Verlichting Boterdorpsweg thv de HSL: de wethouder zoekt uit waarom er op dit stuk geen verlichting aanwezig is en informeert de commissie hierover.	Simon Fortuyn	Cie Ruimte	14-11-2019	KOR	Afgehandeld met brief Aanvullende technische vraag verlichting HSL-viaduct, U19.09252	

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Pieter van de Stadt

Registratienummer
BR1900119

Onderwerp
Algemene Plaatselijke Verordening 2020

Gevraagde beslissing

1. De Algemene Plaatselijke Verordening 2020 (T19.14897) vast te stellen, inclusief de artikelsgewijze toelichting (T19.14900) en de wijzigingen (T19.14899).
2. De Algemene Plaatselijke Verordening 2019, zoals vastgesteld op 10 december 2018, in te trekken.

Samenvatting
Elk jaar actualiseren we de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV). Dit houdt in dat we interne en externe partners uitvragen over hun wensen en ideeën met betrekking tot de APV. We voeren noodzakelijke aanpassingen door als gevolg van ontwikkelingen in de rechtspraak, wijzigingen in wet- en regelgeving en wijzigingen in de modelverordening. Bij vijf wijzigingen volgen we de modelverordening van de VNG of zijn de wijzigingen tekstueel van aard. Daarnaast zijn er zes inhoudelijke wijzigingen. Voor een totaal overzicht verwijzen wij u naar de bijlage (T19.14899).

De belangrijkste inhoudelijke aanpassingen:

- We stellen een vergunningplicht in voor bepaalde bedrijfsmatige activiteiten en branches. Hiermee creëren we inzicht en controle op bedrijfsmatige activiteiten. Dit is onderdeel van onze aanpak op ondermijning. De burgemeester bepaalt met een aanwijzingsbesluit welke branches dit zijn;
- We verbieden het nachtvissen op aangewezen plekken vanwege (geluids)overlast en vervuiling;
- Naar aanleiding van civiele verboden van Outlaw (Motorcycle) Gangs verbieden we het zichtbaar dragen van uiterlijke kenmerken van deze organisaties tijdens evenementen. Ook dit is onder-deel van de aanpak op ondermijning;
- We stimuleren via een aanwijzingsbesluit van het college de bestrijding van planten zoals de Japanse Duizendknoop vanwege funderingsproblematiek en overlast;
- We voegen een nieuw lid toe waarbij we de burgemeester de bevoegdheid geven nadere regels vast te stellen ten aanzien van evenementen. In de nadere regels maken we ook afspraken over plasticgebruik. Hiermee geven we invulling aan een deel van motie M2019 – 020: ‘bij de burgemeester in de APV de bevoegdheid neer te leggen nadere regels te stellen ten aanzien van evenementen’.

Financiële consequenties
Niet van toepassing

Verdere procedure

Zodra u de APV heeft vastgesteld, publiceren we het besluit op onze website en in de digitale nieuwsbrief. Daarnaast plaatsen we de APV op onze website en de Centrale Voorziening Decentrale Regelgeving (CVDR) voor publicatie op www.overheid.nl.

Juridische aspecten

- Artikel 147 en 149 Gemeentewet
- Algemene wet bestuursrecht

Extern draagvlak/burgerparticipatie

In 2019 haalden we de wensen en ideeën op bij interne (collega's van domein ruimte en samenleving) en externe partners (politie, RIEC, DCMR). De aangepaste artikelen legden we vervolgens weer aan alle betrokkenen voor.

Duurzaamheid

Niet van toepassing

Bijlagen

- Algemene Plaatselijke Verordening Lansingerland 2020 (T19.14897)
- Artikelsgewijze toelichting op de Algemene Plaatselijke Verordening Lansingerland 2020 (T19.14900)
- Overzicht inhoudelijke wijzigingen APV 2020 (T19.14899)
- Verzoek inwoner aanpassing APV artikel (I19.15218) (zie map persoonlijke gegevens)
- Reactie verzoek APV (U19.07880) (zie map persoonlijke gegevens)

Toelichting

Samenvatting
Elk jaar actualiseren we de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV). Dit houdt in dat we interne en externe partners uitvragen over hun wensen en ideeën met betrekking tot de APV. We voeren noodzakelijke wijzigingen door als gevolg van ontwikkelingen in de rechtspraak, wijzigingen in wet- en regelgeving en wijzigingen in de modelverordening. Het overgrote deel van de wijzigingen is tekstueel of wetstechnisch van aard. Voor een overzicht van alle inhoudelijke wijzigingen verwijzen wij u naar de bijlage (T19.14899).

Beoogd maatschappelijk effect
Een actuele en juridisch solide APV.

Argumenten
1.1. Het is noodzakelijk de APV te actualiseren.
Vanwege ontwikkelingen in (opgaven van) de gemeente, jurisprudentie en wetswijzigingen is het noodzakelijk de APV aan te passen. We streven naar een APV die aansluit bij actuele ontwikkelingen en de huidige samenleving.

1.2. Er is geen aanleiding om een lachgasverbod op te nemen in de APV.
In Lansingerland is er door het gebruik en de verkoop van lachgas momenteel geen overlast of verstoring van de openbare orde geconstateerd. Onze aanpak richt zich op voorlichting en preventie vanuit het gezondheidsvraagstuk. Met brief U19.07669 informeerden wij u hierover en tijdens de beeldvormende avond op 5 november hebben wij hierover met u van gedachten gewisseld. Hiermee geeft het college invulling aan de toezegging (T2019-067) over de mogelijke problematiek en aanpak van lachgas.

1.3. Het college heeft een verzoek van een inwoner ontvangen.
In het verzoek vraagt de inwoner het college om de APV uit te breiden waardoor het verboden is om in een straal van 500 meter rondom gestapelde hoogbouw sfeervuren te houden. In de brief lichten we toe waarom we dit verzoek niet overnemen waarbij we leefbaarheid, gezondheid en handhavingsmogelijkheden hebben afgewogen. Het staat de inwoner vrij om tijdens commissievergadering in te spreken naar aanleiding van onze reactie.

2. Het is juridisch noodzakelijk de huidige APV in te trekken voordat de nieuwe vastgesteld wordt.
Een gemeentelijke verordening zoals de APV is een algemeen verbindend voorschrift. Om juridisch helder te hebben welke versie van de APV op een bepaald moment geldt, is het noodzakelijk de eerdere versie in te trekken.

Kanttekeningen
1. Deze actualisatie leidt tot een toename van regels.
In de nieuwe APV voegen we een aantal nieuwe inhoudelijke artikelen toe. Deze toename van regels is ten eerste nodig voor de aanpak van ondermijning. In de huidige APV ontbreekt een goed handhavingsinstrument om slagvaardig op te treden en uiteindelijk efficiënt beleid te kunnen voeren. Daarnaast gaat deregulering niet alleen om het hebben van minder regels, maar ook om het efficiënter en slagvaardiger optreden van de gemeente en/of haar partners. De winst ligt dan bij minder administratieve lasten voor onze inwoners, onze partners of onszelf. Dit geldt voor de wijziging over het containerbeleid.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900119

Onderwerp
Algemene Plaatselijke Verordening 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
- door ontwikkelingen in de jurisprudentie, wetswijzigingen en daarmee wijzigingen in de modelverordening van de VNG de noodzaak ontstond om de APV van Lansingerland overeenkomstig aan te passen;
- op verzoek van zowel interne als externe partners artikelen en/of leden aan de APV toegevoegd of gewijzigd zijn.

Gelet op
- artikel 149 Gemeentewet.

Besluit(en)
1. De Algemene Plaatselijke Verordening 2020 (T19.14897) vast te stellen, inclusief de artikelsgewijze toelichting (T19.14900) en de wijzigingen (T19.14899).
2. De Algemene Plaatselijke Verordening 2019, zoals vastgesteld op 10 december 2018, in te trekken.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad

Titel regelgeving

Algemene Plaatselijke Verordening Lansingerland 2020

Citeertitel

Algemene Plaatselijke Verordening Lansingerland 2020

Type informatie	Regeling
Onderwerp	Openbare orde en veiligheid
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 149, lid N.v.t. Nee
Gedelegeerde regelgeving	Geen, art. Geen, lid Geen Nee
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	op intranet
Datum bekendmaking	24 december 2019
Kenmerk voorstel	T19.14897

Algemene Plaatselijke Verordening Lansingerland 2020

Team: Veiligheid & APV
Versienummer: 1.0
Datum: december 2019
Corsanummer: T19.14897

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Algemene Bepalingen 4
Hoofdstuk 2 Openbare orde en veiligheid, volksgezondheid en milieu 6
Afdeling 1 *Voorkomen of bestrijden van ongeregeldheden* 6
Afdeling 2 *Betoging* 6
Afdeling 3 *Verspreiden van gedrukte stukken* 6
Afdeling 4 *Vertoningen ~~e.d.~~ op de weg* 7
Afdeling 5 *Bruikbaarheid en aanzien van de weg* 7
Afdeling 6 *Veiligheid op de weg* 9
Afdeling 7 *Evenementen* 9
Afdeling 8 *Toezicht op openbare inrichtingen* 11
Afdeling 9 *Toezicht op bedrijfsmatige activiteiten ~~Toezicht op inrichtingen tot het verschaffen van nachtverblijf~~* 12
Afdeling 10 *Toezicht op speelgelegenheden* 13
Afdeling 11 *Maatregelen ter voorkoming van overlast, gevaar of schade* 13
Afdeling 12 *Bestrijding van heling van goederen* 17
Afdeling 13 *Consumentenvuurwerk* 18
Afdeling 14 *Drugsoverlast* 19
Afdeling 15 *Bijzondere bevoegdheden van de burgmeester ~~Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden, cameratoezicht op openbare plaatsen, gebiedsontzeggingen en mosquito~~* .. 19
Hoofdstuk 3 Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen 22
Afdeling 1 *Algemene bepalingen* 22
Afdeling 2 *Vergunning seksbedrijf* 22
Afdeling 3 *Uitoefenen seksbedrijf* 25
Afdeling 4 *Overige bepalingen* 28
Hoofdstuk 4 Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente 29
Afdeling 1 *Voorkomen of beperken geluidhinder en hinder door verlichting* 29
Afdeling 2 *Bodem-, weg- en milieuverontreiniging* 30
Afdeling 3 *Het bewaren van houtopstanden* 30
Afdeling 4 *Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast* 30
Afdeling 5 *Kamperen buiten kampeerterreinen* 31
Hoofdstuk 5 Andere onderwerpen betreffende de huishouding van de gemeente 32
Afdeling 1 *Parkeerexcessen* 32
Afdeling 2 *Collecteren* 33
Afdeling 3 *Venten* 34
Afdeling 4 *Standplaatsen* 34
Afdeling 5 *Snuffelmarkten* 35
Afdeling 6 *Openbaar water* 35
Afdeling 7 *Crossterreinen en gemotoriseerd en ruiterverkeer in natuurgebieden* 36
Afdeling 8 *Vuurverbod* 37
Afdeling 9 *Asverstrooiing* 38

Hoofdstuk 1 Algemene Bepalingen

Artikel 1:1 Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

a.	Bebouwde kom:	het gebied binnen de grenzen die zijn vastgesteld op grond van artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;
b.	Bedrijfsafvalcontainer:	een bedrijfsafvalcontainer of enig ander bovengronds inzamelmiddel ten behoeve van de opslag van bedrijfsafval;
c.	Bevoegd gezag:	bestuursorgaan dat bevoegd is tot het nemen van een besluit; ~~ten aanzien van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht~~.
b.	Bouwwerk:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1, eerste lid, van de Bouwverordening;
c.	Bromfiets:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder e, van de Wegenverkeerswet 1994;
d.	College:	het college van burgemeester en wethouders;
e.	Gebouw:	hetgeen daaronder wordt verstaan als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Woningwet;
f.	Handelsreclame:	iedere openbare aanprijzing van goederen of diensten, waarmee kennelijk beoogd wordt een commercieel belang te dienen;
g.	Motorvoertuig:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
h.	Openbaar water:	wateren die voor het publiek bevaarbaar of op andere wijze toegankelijk zijn;
i.	Openbare plaats:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties;
j.	Parkeren:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
k.	Rechthebbende:	degene die over een zaak zeggenschap heeft krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht;
l.	Voertuig:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, met uitzondering van kleine wagens zoals kruiwagens, kinderwagens en rolstoelen;
m.	Weg:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994;

Artikel 1:2 Beslistermijn

1. Het bevoegde bestuursorgaan beslist op een aanvraag voor een vergunning of ontheffing binnen acht weken na de datum van ontvangst van de aanvraag.
2. Het bestuursorgaan kan de termijn voor ten hoogste acht weken verlengen.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid is artikel 3.9 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing als beslist wordt op een aanvraag om een ontheffing als bedoeld in artikel 2:10, derde lid en een vergunning als bedoeld in artikel 2:11, tweede lid, aanhef en onder a.

Artikel 1:3

(Vervallen)

Artikel 1:4 Voorschriften en beperkingen

1. Aan een krachtens deze verordening verleende vergunning of ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. Deze voorschriften en beperkingen mogen slechts strekken tot bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing is vereist.
2. Degene aan wie krachtens deze verordening een vergunning of ontheffing is verleend, is verplicht de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing is persoonsgebonden.

Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd als:

a. ter verkrijging daarvan onjuiste dan wel onvolledige gegevens zijn verstrekt;
b. op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de vergunning of ontheffing, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist;
c. de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen;
d. van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen of gedurende een daarin gestelde termijn dan wel, bij gebreke van een dergelijke termijn, binnen een redelijke termijn;
e. de houder dit verzoekt.

Artikel 1:7 Termijnen

1. De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.
2. De aard van de vergunning of ontheffing verzet zich in ieder geval tegen gelding voor onbepaalde tijd als het aantal vergunningen of ontheffingen is beperkt en het aantal mogelijke aanvragers het aantal beschikbare vergunningen of ontheffingen overtreft.

Artikel 1:8 Weigeringsgronden

1. De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd:
   a. in het belang van de openbare orde;
   b. in het belang van de openbare veiligheid;
   c. in het belang van de volksgezondheid;
   d. in het belang van de bescherming van het milieu;
   e. in verband met strijdigheid met bestemmingsplan;
   f. in verband met negatieve beïnvloeding van het woon- en leefklimaat.
2. Een vergunning of ontheffing kan ook worden geweigerd als de aanvraag daarvoor minder dan ~~3~~ drie weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit is ingediend en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

Artikel 1:9

(Vervallen)

Artikel 1:10 Lex Silencio Positivo

1. Paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is van toepassing voor de volgende artikelen in deze verordening:
   - Artikel 2:9 Ontheffing van het verbod optreden als straatartiest;
   - Artikel 5:23 Vergunning organisatie snuffelmarkt.
2. Paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is niet van toepassing op de volgende artikelen in deze verordening:
   - Artikel 2:25 Vergunning evenementen;
   - Artikel 2:28 Exploitatievergunning horeca;
   - Artikel 2:39 Exploitatievergunning speelgelegenheid;
   - Artikel 3:3 Vergunning seksbedrijf;
   - Artikel 4:18 Ontheffing van het verbod tot recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen;
   - Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.;
   - Artikel 5:8 Parkeren van grote en uitzichtbelemmerende voertuigen;
   - Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken.

Hoofdstuk 2 Openbare orde en veiligheid, volksgezondheid en milieu

Afdeling 1 Voorkomen of bestrijden van ongeregeldheden

Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden

1. Het is verboden op een openbare plaats deel te nemen aan een samenscholing, onnodig op te dringen, te vechten of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot ongeregeldheden.
2. Degene die op een openbare plaats aanwezig is bij een voorval waardoor ongeregeldheden ontstaan of dreigen te ontstaan, of hij een tot toeloop van publiek aanleiding gevende gebeurtenis waardoor ongeregeldheden ontstaan of dreigen te ontstaan, dan wel zich bevindt in of aanwezig is bij een samenscholing, is verplicht op bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen.
3. Het is verboden zich te begeven of zich te bevinden op openbare plaatsen die door of vanwege het bevoegde bestuursorgaan in het belang van de openbare veiligheid of ter voorkoming van ongeregeldheden zijn afgezet.
4. Dit artikel is niet van toepassing op betogingen, vergaderingen en godsdienstige en levensbeschouwelijke samenkomsten als bedoeld in de Wet openbare manifestaties.

Afdeling 2 Betoging

Artikel 2:2

(Vervallen)

Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen

1. Degene die het voornemen heeft op een openbare plaats een betoging te houden, waaronder begrepen een samenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet openbare manifestaties, geeft daarvan voor de openbare aankondiging en ten minste 48 uur voordat de betoging wordt gehouden, schriftelijk kennis aan de burgemeester.
2. De kennisgeving bevat:
   a. naam en adres van degene die de betoging houdt;
   b. het doel van de betoging;
   c. de datum waarop de betoging wordt gehouden en het tijdstip van aanvang en van beëindiging;
   d. de plaats en, voor zover van toepassing, de route en de plaats van beëindiging;
   e. voor zover van toepassing, de wijze van samenstelling;
   f. maatregelen die degene die de betoging houdt zal treffen om een regelmatig verloop te bevorderen.
3. Degene die de kennisgeving doet, ontvangt daarvan een bewijs waarin het tijdstip van de kennisgeving is vermeld.
4. Als het tijdstip van de schriftelijke kennisgeving valt op een vrijdag na 12.00 uur, een zaterdag, een zondag of een algemeen erkende feestdag, wordt de kennisgeving gedaan uiterlijk 12.00 uur op de aan de dag van dat tijdstip voorafgaande werkdag.
5. De burgemeester kan in bijzondere omstandigheden de in het eerste lid genoemde termijn verkorten en een mondelinge kennisgeving in behandeling nemen.

Artikel 2:4

(Vervallen; opgenomen in artikel 2:3)

Artikel 2:5

(Vervallen; opgenomen in artikel 2:3)

Afdeling 3 Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2:6

(Vervallen)

Afdeling 4 Vertoningen ~~e.d.~~ op de weg

Artikel 2:7

(Vervallen)

Artikel 2:8

(Vervallen)

Artikel 2:9 Vertoningen op openbare plaatsen

1. Het is verboden ten behoeve van publiek als straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur of gids op te treden op door de burgemeester in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu aangewezen openbare plaatsen.
2. De burgemeester kan de werking van het verbod beperken tot bepaalde dagen en uren.
3. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het verbod.

Afdeling 5 Bruikbaarheid en aanzien van de weg

Artikel 2:10 Het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie ervan

1. Het is verboden de weg, een weggedeelte of andere openbare plaats anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, als dat gebruik:
   a. door zijn omvang, vormgeving, constructie of plaats van bevestiging schade toebrengt aan de openbare plaats;
   b. gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de openbare plaats of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;
   c. een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van de openbare plaats;
   d. hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
   e. een reclame uiting betreft, zoals bedoeld in artikel 2:10a, lid 1;
   f. een terras betreft, zoals bedoeld in artikel 2:10b, lid 1;
   g. een bouwafval- of verhuiscontainer betreft, zoals bedoeld in artikel 2:10c, lid 1.
2. Het college kan in het belang van de openbare orde of ter bescherming van de woon- en leefomgeving nadere regels stellen voor uitstallingen en containers/alle bouwgerelateerde objecten.
3. Het bevoegd bestuursorgaan kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod, uitgezonderd het eerste lid onder e, f en g.
4. In afwijking van het derde lid kan het bevoegd gezag een omgevingsvergunning verlenen voor het in het eerste lid bedoelde gebruik, voor zover dit een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j of k van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.
5. Het verbod in het eerste lid van dit artikel is niet van toepassing op:
   a. evenementen als bedoeld in artikel 2:25;
   b. standplaatsen als bedoeld in artikel 5:18;
   c. overige gevallen waarin krachtens een wettelijke regeling een vergunning voor het gebruik van de weg is verleend.
6. Het verbod in het eerste lid van dit artikel geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatwerken, artikel 5 van de Wegenverkeerswet of het Provinciaal wegenreglement.

Artikel 2:10a Verbod reclame uitingen

1. Het is verboden reclame uitingen, waaronder driehoeksreclame-borden, billboards, sandwichborden, muppen en stadsplattegronden of anderszins te plaatsen op, in of boven een openbare plaats. Dit in het belang en ter bescherming van het uiterlijk aanzien en de woon- en leefomgeving.
2. Het college kan in het belang van het uiterlijk aanzien of ter bescherming van de woon- en leefomgeving nadere regels stellen ten aanzien van reclame uitingen.
3. Het verbod van lid 1 geldt niet voor derden die van de gemeente een exclusief recht op exploitatie van tijdelijke reclame uitingen van commerciële aard verleend hebben gekregen. Een exclusief recht kan voor de gehele of een gedeelte van de gemeente worden verleend.

4. In het geval er (nog) geen exclusief recht op exploitatie, als genoemd in lid 3, is verleend geldt het verbod van lid 1 niet ten aanzien van die lantarenpalen die zijn opgenomen in de bijlage behorende bij de nadere regels.

Artikel 2:10b Terrassen

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een terras in te nemen op de weg, een weggedeelte of andere openbare plaats.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan het college de vergunning weigeren als:
   a. Het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.
   b. het gebruik schade toebrengt of kan toebrengen aan de weg, een weggedeelte of andere openbare plaats;
   c. het gebruik de bruikbaarheid van de weg, een weggedeelte of andere openbare plaats belemmert of kan belemmeren;
   d. het gebruik een belemmering vormt of kan vormen voor het beheer of onderhoud van de weg, een weggedeelte of andere openbare plaats.
3. Het college kan in het belang van het uiterlijk aanzien, de bruikbaarheid van de openbare ruimte of ter bescherming van de woon- en leefomgeving nadere regels stellen voor terrassen.

Artikel 2:10c Plaatsing bouwafval- en verhuiscontainer

1. Het is verboden een bouwafval- of verhuiscontainer ten behoeve van de opslag van particulier afval te plaatsen op de weg of andere openbare plaats.
2. Degene die voornemens is een bouwafval- of verhuiscontainer korter dan vier weken te plaatsen op de weg of andere openbare plaats, doet daarvan uiterlijk één week tevoren een melding aan het college.
3. Degene die voornemens is een bouwafval- of verhuiscontainer langer dan vier weken te plaatsen op de weg of andere openbare plaats, vraagt daarvoor uiterlijk vier weken tevoren ontheffing aan bij het college.

Artikel 2:11 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van het bevoegde bestuursorgaan een weg aan te leggen, de verharding daarvan op te breken, in een weg te graven of te spitten, aard of breedte van de wegverharding te veranderen of anderszins verandering te brengen in de wijze van aanleg van een weg.
2. De vergunning wordt verleend
   a. als omgevingsvergunning door het bevoegd gezag, als de activiteiten zijn verboden bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit;
   b. door het college in de overige gevallen.
3. Het verbod is niet van toepassing voor zover in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam werkzaamheden worden verricht.
4. Het verbod is voorts niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Wegenwet, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, het Provinciaal wegenreglement, de waterschapskeur, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening.

Artikel 2:12 Maken of veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning van het bevoegd gezag een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 1:8 wordt de vergunning slechts geweigerd:
   a. ter voorkoming van gevaar voor het verkeer op de weg;
   b. als de uitweg zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;
   c. als door de uitweg het openbaar groen op onaanvaardbare wijze wordt aangetast; of
   d. als er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de waterschapskeur of het provinciaal wegenreglement.

Afdeling 6 Veiligheid op de weg

Artikel 2:13

(Vervallen)

Artikel 2:14

(Vervallen)

Artikel 2:15

(Gereserveerd; is reeds in 2008 vervallen)

Artikel 2:16 Openen straatkolken en dergelijke

Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een straatkolk, rioolput, brandkraan of een andere afsluiting die behoort tot een openbare nutsvoorziening, te openen, onzichtbaar te maken of af te dekken.

Artikel 2:17

(Vervallen)

Artikel 2:18

(Vervallen)

Artikel 2:19

(Vervallen)

Artikel 2:20

(Vervallen)

Artikel 2:21 Voorzieningen voor verkeer en verlichting

1. De rechthebbende op een bouwwerk is verplicht toe te laten dat op of aan dat bouwwerk voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het verkeer of de openbare verlichting worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Waterstaatswet 1900, de Onteigeningswet of de Belemmeringenwet Privaatrecht.

Artikel 2:22

(Vervallen)

Artikel 2:23

(Vervallen)

Artikel 2:23a (Slaap)verblijf op of aan de weg, in voertuigen en in kampeermiddelen

Het is verboden op de weg, al dan niet in een motorvoertuig, te slapen, dan wel op of aan de weg een voertuig, woonwagen, tent, caravan of een soortgelijk of ander onderkomen te plaatsen met het kennelijke doel dit als slaapplaats te gebruiken of daarin te slapen dan wel gelegenheid daartoe te bieden.

Afdeling 7 Evenementen

Artikel 2:24 Definities

1. In deze afdeling wordt onder evenement verstaan elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, met uitzondering van:
   a. bioscoopvoorstellingen;
   b. markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h, van de Gemeentewet en snuffelmarkten als bedoeld in artikel 5:22, eerste lid, van deze verordening;
   c. kansspelen als bedoeld in de Wet op de kansspelen;

d. het in een inrichting in de zin van de Drank en Horecawet gelegenheid geven tot dansen;
e. betogingen, samenkomsten en vergaderingen als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;
f. activiteiten als bedoeld in de artikelen 2:9 en 2:39 van deze verordening;
g. sportwedstrijden, niet zijnde vechtsportevenementen of -gala's als bedoeld in het tweede lid, onder f.

2. Onder evenement wordt mede verstaan:
a. een herdenkingsplechtigheid;
b. een braderie;
c. een optocht, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2:3 van deze verordening, op de weg;
d. een feest, muziekvoorstelling of wedstrijd op of aan de weg;
e. een straatfeest of buurtbarbecue;
f. een door de burgemeester aangewezen categorie vechtsportwedstrijden of -gala's.

3. In deze afdeling wordt onder een categorie 0-evenement verstaan een kleinschalig, incidenteel, eendaags evenement waarbij:
a. Het aantal aanwezigen dat tegelijkertijd aanwezig is niet meer bedraagt dan 250 personen;
b. De activiteiten plaatsvinden tussen 09.00 uur en 24.00 uur;
c. Geen muziek ten gehore wordt gebracht na 23.00 uur;
d. De activiteiten niet plaatsvinden op doorgaande (hoofd)wegen of anderszins een belemmering vormen voor het verkeer en de hulpdiensten;
e. Maximaal vier kleine objecten worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan 20 m^2 per object;
f. Eén organisator bij het evenement aanwezig is;
g. Omwonenden één week voor aanvang van het evenement schriftelijk geïnformeerd worden door de organisator.

4. In deze afdeling wordt verstaan onder:
a. Categorie A-evenement een evenement met een laag risico, waarbij sprake is van een beperkte impact op de omgeving en/of beperkte gevolgen voor verkeer en tevens een geringe capaciteit van de hulpverleningsdiensten is vereist.
b. Categorie B-evenement een evenement met een verhoogd risico, waarbij sprake is van een verhoogde impact op de omgeving en/of gevolgen voor verkeer en tevens extra capaciteit van de hulpverleningsdiensten is vereist.
c. Categorie C-evenement een risicovol evenement, waarbij sprake is van een grote impact op de omgeving/regio en/of verkeer en tevens extra capaciteit van de hulpverleningsdiensten is vereist.

5. In deze afdeling wordt onder evenemententerrein verstaan de ruimte die in de evenementen-vergunning is aangegeven om de activiteiten te laten plaatsvinden en het publiek in staat te stellen daarnaar te kijken en/of daaraan deel te nemen.

Artikel 2:25 Evenement

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van de burgemeester een categorie A-, B- of C-evenement te organiseren.
2. Geen vergunning is vereist voor een categorie 0-evenement waarbij de organisator voldoet aan het vereiste in artikel 2:25a. ~~als de organisator ten minste 15 werkdagen voorafgaand aan het evenement daarvan melding heeft gedaan aan de burgemeester.~~
3. Het verbod in lid 1 is niet van toepassing op een wedstrijd op of aan de weg, in situaties waarin wordt voorzien door artikel 10 juncto 148 van de Wegenverkeerswet 1994.
4. Het tweede lid is niet van toepassing op een krachtens artikel 2:24, tweede lid, aanhef en onder f, aangewezen categorie vechtsportwedstrijden of -gala's.
5. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de burgemeester een vergunning voor een vechtsportevenement als bedoeld in artikel 2:24, tweede lid, aanhef en onder f, weigeren als de organisator of de aanvrager van de vergunning van slecht levensgedrag is.
6. De burgemeester kan nadere regels stellen voor evenementen.

Artikel 2:25a Categorie 0-evenement

1. De organisator heeft ten minste 15 werkdagen voorafgaand aan een categorie 0-evenement daarvan melding gedaan aan de burgemeester.

2. De burgemeester kan binnen 5 dagen na ontvangst van de melding besluiten een categorie 0-evenement te verbieden als er aanleiding is te vermoeden dat daardoor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt.

Artikel 2:26 Ordeverstoring

1. Het is verboden bij een evenement de orde te verstoren.
2. Het is verboden gedurende een evenement zichtbaar goederen te dragen, bij zich te hebben of te vervoeren die uiterlijke kenmerken hebben van een organisatie die bij rechterlijke uitspraak of bestuurlijk besluit verboden is verklaard of is ontbonden.

Afdeling 8 Toezicht op openbare inrichtingen

Artikel 2:27 Definities

1. In deze afdeling wordt onder openbare inrichting verstaan een hotel, restaurant, pension, café, waterpijpcafé, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis of clubhuis of elke andere voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren of spijzen voor directe consumptie ter plaatse worden bereid of vertrekt.
2. Een buiten de in het eerste lid bedoelde besloten ruimte liggend deel waar sta- of zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen vergoeding dranken kunnen worden geschonken of spijzen voor directe consumptie ter plaatse kunnen worden bereid of verstrekt, waaronder in ieder geval een terras, maakt voor de toepassing van deze afdeling deel uit van die besloten ruimte.

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting

1. Het is verboden een openbare inrichting te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester.
2. De burgemeester weigert de vergunning als de exploitatie van de openbare inrichting in strijd is met een geldend bestemmingsplan.
3. Degene die een openbare inrichting opricht, overneemt, verplaatst of de exploitatie of feitelijke leiding van een openbare inrichting staakt, is verplicht binnen 14 dagen daarvan schriftelijk kennis te geven aan de burgemeester.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de burgemeester de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren, wijzigen of intrekken als naar zijn oordeel:
   a. in of vanuit de openbare inrichting een feit of feiten hebben voorgedaan of aannemelijk is dat in de toekomst zich een feit of feiten gaan voordoen waardoor de openbare orde en/of het woon- of leefklimaat in de omgeving van de openbare inrichting nadelig wordt beïnvloedt;
   b. de exploitant of beheerder in enig opzicht van slecht levensgedrag is.
5. Geen vergunning is vereist voor een openbare inrichting die zich bevindt in een:
   a. winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet voor zover de activiteiten van de openbare inrichting een nevenactiviteit vormen van de winkelactiviteit;
   b. zorginstelling;
   c. museum; of
   d. bedrijfskantine of -restaurant.

Artikel 2:28a

(Vervallen)

Artikel 2:29 Sluitingstijd

1. Openbare inrichtingen zijn gesloten op maandag tot en met zondag tussen 01:00 uur en 06:00 uur (sluitingstijd).
2. Het is verboden een openbare inrichting voor bezoekers geopend te hebben, of bezoekers in de inrichting te laten verblijven na sluitingstijd.
3. De burgemeester kan ontheffing verlenen van de sluitingstijd.
4. Voor een openbare inrichting als bedoeld in artikel 2:28, vijfde lid, aanhef en onder a, gelden dezelfde sluitingstijden als voor de winkel.
5. Het eerste en het derde lid zijn niet van toepassing op situaties waarin bij of krachtens de Wet milieubeheer is voorzien.

Artikel 2:30 Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, woon- en leefsituatie, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid of in geval van bijzondere omstandigheden voor een of meer openbare inrichtingen tijdelijk andere sluitingstijden vaststellen of tijdelijk sluiting bevelen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin artikel 13b van de Opiumwet voorziet.

Artikel 2:31 Verboden gedragingen

Het is verboden in een openbare inrichting:

a. de orde te verstoren;
b. zich te bevinden na sluitingstijd, tenzij het personeel betreft, of gedurende de tijd dat de inrichting gesloten dient te zijn op grond van een besluit krachtens artikel 2:30, eerste lid.

Artikel 2:32 Handel binnen openbare inrichtingen

De exploitant van een openbare inrichting staat niet toe dat een handelaar, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van strafrecht, of een voor hem handelend persoon in dat bedrijf enig voorwerp verwerft, verkoopt of op enig andere wijze overdraagt.

Artikel 2:33 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Als een openbare inrichting geen voor het publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf is in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet, treedt het college bij de toepassing van de artikelen 2:28 tot en met 2:30 op als bevoegd bestuursorgaan.

Artikel 2:34

(Vervallen)

Afdeling 9 ***Toezicht op bedrijfsmatige activiteiten*** ~~***Toezicht op inrichtingen tot het verschaffen van nachtverblijf***~~

Artikel 2:35

1. In dit artikel wordt verstaan onder:
   a. exploitant: natuurlijke persoon of personen voor wiens rekening en risico de bedrijfsmatige activiteiten worden uitgeoefend, de bestuurder(s) van een rechtspersoon, en de gevolmachtigden van de natuurlijke personen of bestuurders;
   b. beheerder: de exploitant alsmede andere natuurlijke personen die de algemene of leiding hebben over de bedrijfsmatige activiteiten en / of het dagelijks beheer voeren;
   c. feitelijke leidinggevende: de natuurlijke persoon die de feitelijke leiding heeft over het bedrijf, de bedrijfsvoering c.q. de bedrijfsmatige activiteiten.
2. Het is verboden om zonder vergunning van de burgemeester een bedrijf uit te oefenen dat diensten verricht of producten verkoopt in een door de burgemeester aangewezen branche.
   De burgemeester wijst branches of bepaalde bedrijfsmatige activiteiten aan waarop het verbod uit het tweede lid van toepassing is. Een bepaalde bedrijfsmatige activiteit of branche kan alleen worden aangewezen als de leefbaarheid of de openbare orde als gevolg van de bedrijfsmatige activiteit onder druk kan staan.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de burgemeester een vergunning weigeren:
   a. In het belang van het voorkomen of beperken van overlast of strafbare feiten;
   b. Als ernstig gevaar bestaat dat de vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen, of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten;
   c. Indien de exploitant of beheerder of feitelijk leidinggevenden van slecht levensgedrag zijn;
   d. Indien redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de feitelijke exploitatie niet met de aanvraag in overeenstemming zal zijn;
   e. Indien tenminste één exploitant, beheerder of feitelijk leidinggevende van het bedrijf binnen 3 jaar vóór de indiening van de vergunningaanvraag een bedrijf heeft geëxploiteerd, heeft beheerd of daar leiding aan heeft gegeven, dat wegens het aantasten van de openbare orde, de aantasting van het woon- en leefklimaat daaronder begrepen, of het plegen van strafbare feiten gesloten is geweest dan wel waarvoor een vergunning om die reden is ingetrokken.

4. De burgemeester is bevoegd nadere voorwaarden te stellen aan de vergunning. Indien de voorwaarden van de vergunning niet worden nagekomen, of indien, nadat een vergunning is verleend, zich een weigeringsgrond voordoet, kan de burgemeester een verleende vergunning intrekken, of nadere voorwaarden stellen.
5. Het is verboden een bedrijf voor bezoekers geopend te hebben zonder dat een op de vermelde vergunning beheerder of exploitant of feitelijk leidinggevende in het bedrijf aanwezig is.
6. De vergunning dient in het bedrijf aanwezig te zijn.

Artikel 2:37 t/m 2:38
(vervallen)

Afdeling 10 Toezicht op speelgelegenheden

Artikel 2:38a Definities

1. In deze afdeling wordt onder speelgelegenheid verstaan een voor het publiek toegankelijke gelegenheid waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof deze bedrijfsmatig is de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen, waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren.
2. In deze afdeling voorkomende begrippen die in de Wet op de kansspelen zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als in die wet.

Artikel 2:39 Speelgelegenheden

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een speelgelegenheid te exploiteren of te doen exploiteren.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet op de kansspelen.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 weigert de burgemeester de vergunning als:
   a. naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- en leefsituatie in de omgeving van de speelgelegenheid of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig worden beïnvloed door de exploitatie van de speelgelegenheid;
   b. de exploitatie van de speelgelegenheid in strijd is met een geldend bestemmingsplan.

Artikel 2:40 Speelautomaten

1. In hoogdrempelige inrichtingen zijn twee kansspelautomaten toegestaan.
2. In laagdrempelige inrichtingen zijn kansspelautomaten niet toegestaan.

Afdeling 11 Maatregelen ter voorkoming van overlast, gevaar of schade

Artikel 2:41 Betreden gesloten woning of lokaal

1. Het is verboden een krachtens artikel 174a van de Gemeentewet gesloten woning, een niet voor publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te betreden.
2. Het is verboden een krachtens artikel 13b van de Opiumwet gesloten woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal, een bij die woning of dat lokaal behorend erf, een voor het publiek toegankelijk lokaal of bij dat lokaal behorend erf te betreden.
3. Deze verboden zijn niet van toepassing op personen wier aanwezigheid in de woning of het lokaal of een daarbij behorend erf wegens dringende reden noodzakelijk is.
4. De burgemeester is bevoegd van de in het eerste en tweede lid bedoelde verboden ontheffing te verlenen.

Artikel 2:42 Plakken en kladden

1. Het is verboden een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is te bekrassen of te bekladden.
2. Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is:
   a. een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding aan te plakken, te doen aanplakken, op andere wijze aan te brengen of te doen aanbrengen;

b. met kalk, ~~krijt,~~ teer of een kleur- of verfstof een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen.

3. Het in het tweede lid gestelde verbod is niet van toepassing voor zover gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift.
4. Het college wijst aanplakborden aan voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen.
5. Het is verboden aanplakborden te gebruiken voor het aanbrengen van handelsreclame.
6. Het college kan nadere regels stellen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen, die geen betrekking mogen hebben op de inhoud daarvan.
7. De houder van de in het tweede lid bedoelde schriftelijke toestemming is verplicht die aan een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering terstond ter inzage te tonen.

Artikel 2:43 Vervoer plakgereedschap en dergelijke

1. Het is verboden op een openbare plaats enig aanplakbiljet, aanplakdoek, kalk, teer, kleur of verfstof of verfgereedschap te vervoeren of bij zich te hebben.
2. Dit verbod is niet van toepassing, als de genoemde materialen of gereedschappen niet zijn gebruikt of niet zijn bestemd voor handelingen als verboden in artikel 2:42.

Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen

1. Het is verboden op een openbare plaats inbrekerswerktuigen zoals gereedschappen, voorwerpen of middelen te vervoeren of bij zich te hebben.
2. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing als de bedoelde werktuigen niet zijn gebruikt of niet zijn bestemd voor het zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal door middel van braak te vergemakkelijken of het maken van sporen te voorkomen.

Artikel 2:44a Geprepareerde voorwerpen

1. Het is verboden op de weg of in de nabijheid van winkels een tas of andere voorwerpen die er kennelijk toe zijn uitgerust om het plegen van winkeldiefstal te vergemakkelijken, te vervoeren of bij zich te hebben.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de tas of andere voorwerpen niet bestemd zijn voor de in dat lid bedoelde handelingen.

Artikel 2:45

(Vervallen)

Artikel 2:46

(Vervallen)

Artikel 2:47 Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen

1. Het is verboden:
   a. op een openbare plaats te klimmen of zich te bevinden op een beeld, monument, overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hek, omheining of andere afsluiting, verkeersmeubilair en daarvoor niet bestemd straatmeubilair;
   b. zich op een openbare plaats op te houden op een wijze die voor andere gebruikers of omwonenden onnodig overlast of hinder veroorzaakt;
   c. zich tussen 22.00 uur en 07.00 uur zonder redelijk doel op een schoolplein of speelplek op te houden, zich onnodig hinderlijk te gedragen of goederen te beschadigen;
   d. te vissen tussen twee uur na zonsondergang en één uur voor zonsopgang op de door de burgemeester aangewezen locatie(s).
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de artikelen 424, 426bis of 431 van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod genoemd in lid 1 sub d.

Artikel 2:48 Hinderlijk drankgebruik

1. Het is voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt verboden op een openbare plaats alcoholhoudende drank te nuttigen indien dit gepaard gaat met gedragingen die de openbare orde verstoren, het woon- en leefklimaat aantasten of anderszins overlast veroorzaken.
2. Het is voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt verboden op een openbare plaats, die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied, alcoholhoudende drank te gebruiken of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben.
3. Het is verboden alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben op schoolpleinen, kinderspeelplaatsen, speelvelden, delen van een openbare plaats waarop kinderstraatmeubilair is geplaatst, zandbakken, trapvelden en hangplekken, alsmede het gebied binnen een afstand van 10 meter van de buitenste grenzen van deze plaatsen en objecten.
4. Het bepaalde in het tweede en derde lid geldt niet voor:
   a. een terras dat behoort bij een horecabedrijf, als bedoeld in artikel 1 van de Drank- en Horecawet;
   b. de plaats, niet zijnde een horecabedrijf, als bedoeld onder a, waarvoor een ontheffing geldt krachtens artikel 35 van de Drank en Horecawet.

Artikel 2:49 Verboden gedrag bij of in gebouwen

1. Het is verboden zonder redelijk doel:
   a. zich in een portiek, ~~of~~ poort of onder een overkapping op te houden;
   b. in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw te zitten of te liggen.
2. Het is aan anderen dan bewoners of gebruikers van flatgebouwen, appartementsgebouwen en soortgelijke meergezinshuizen en van gebouwen die voor publiek toegankelijk zijn, verboden zich zonder redelijk doel te bevinden in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte van zo'n gebouw.

Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten

Het is verboden zich zonder redelijk doel en op een voor anderen hinderlijke wijze op te houden in of op een voor het publiek toegankelijk portaal, wachtlokaal voor het openbaar vervoer, parkeergarage, rijwielstalling of een andere soortgelijke, voor het publiek toegankelijke ruimte of deze te verontreinigen of te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor deze ruimte is bestemd.

Artikel 2:51 Neerzetten van fietsen of bromfietsen

1. Het is verboden op een openbare plaats een fiets of een bromfiets te plaatsen of te laten staan tegen een raam, een raamkozijn, een deur, de gevel van een gebouw of in de ingang van een portiek als:
   a. dit in strijd is met de uitdrukkelijk verklaarde wil van de gebruiker van dat gebouw of dat portiek;
   b. daardoor de ingang versperd wordt.
2. Het is verboden op de door het college aangewezen plaatsen fietsen of bromfietsen onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen te laten staan.
3. Het is verboden op de door het college aangewezen plaatsen fietsen of bromfietsen langer dan een door het college vastgestelde periode onafgebroken te parkeren.
4. Het is verboden fietsen en bromfietsen die rij technisch in onvoldoende staat van onderhoud en in verwaarloosde toestand verkeren op of aan de weg te laten staan.

Artikel 2:52

(Vervallen)

Artikel 2:53 Bespieden van personen

1. Het is verboden zich in de nabijheid van een persoon dan wel een gebouw, woonwagen of woonschip op te houden met de kennelijke bedoeling deze persoon dan wel een zich in dit gebouw, deze woonwagen of dit woonschip bevindende persoon, te bespieden.
2. Het is verboden door middel van een verrekijker of enig ander optisch instrument een zich in een gebouw, woonwagen of woonschip bevindende persoon te bespieden.

Artikel 2:54

(Vervallen)

Artikel 2:55

(Vervallen)

Artikel 2:56

(Vervallen)

Artikel 2:57 Loslopende honden

1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:
   a. binnen de bebouwde kom op een openbare plaats zonder dat die hond aangelijnd is;
   b. tijdens het broedseizoen (15 maart – 15 juli) buiten de bebouwde kom op een openbare plaats zonder dat die hond aangelijnd is;
   c. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats;
   d. op een openbare plaats zonder voorzien te zijn van een halsband of een ander identificatiemerk dat de eigenaar of houder duidelijk doet kennen.
2. Het college kan plaatsen binnen de bebouwde kom aanwijzen waar het verbod genoemd in het eerste lid onder a niet geldt.
3. Het college kan gebieden buiten de bebouwde kom aanwijzen waar het verbod in het eerste lid, aanhef en onder b, niet geldt.
4. Het college kan, in aanvulling op het gestelde in het eerste lid, aanhef en onder b, plaatsen aanwijzen buiten de bebouwde kom, waar honden ook buiten het broedseizoen aangelijnd dienen te zijn.
5. Het verbod genoemd in het eerste lid onder a en b is niet van toepassing op situaties waarin de eigenaar of houder van een hond zich vanwege zijn handicap door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden en de hond als zodanig aantoonbaar gekwalificeerd is.

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden

1. Degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft, is verplicht ervoor te zorgen dat de uitwerpselen van die hond onmiddellijk worden verwijderd en opgeruimd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond die zich vanwege zijn handicap door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.
4. Degene die zich met een hond op of aan de weg bevindt, is verplicht een doeltreffend hulpmiddel bij zich te hebben dat geschikt is voor het verwijderen van de uitwerpselen van de hond.
5. De eigenaar of houder van de hond is verplicht dit hulpmiddel op eerste vordering van een toezichthoudend ambtenaar te laten zien.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

1. Als de burgemeester een hond in verband met zijn gedrag gevaarlijk of hinderlijk acht, kan hij de eigenaar of houder van die hond een aanlijngebod of een aanlijn- en muilkorfgebod opleggen voor zover die hond verblijft of loopt op een openbare plaats of op het terrein van een ander.
2. De eigenaar of houder van de hond aan wie een aanlijngebod is opgelegd, is verplicht de hond kort aangelijnd te houden met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, van ten hoogste 1,50 meter.
3. De eigenaar of houder van de hond aan wie een aanlijn- en muilkorfgebod is opgelegd, is naast de verplichting bedoeld in het tweede lid verplicht is de hond voorzien te houden van een muilkorf die:
   a. Vervaardigd is van stevige kunststof, van stevig leer of van beide stoffen;
   b. Door middel van een stevige leren riem zodanig rond de hals is aangebracht dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is; en
   c. Zodanig is ingericht dat de hond niet kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.

Artikel 2:59a Gevaarlijke honden op eigen terrein

1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden deze hond op zijn terrein zonder muilkorf te laten loslopen als de burgemeester een aanlijngebod of een aanlijn- of muilkorfgebod heeft opgelegd als bedoeld in artikel 2:59, dan wel als de hond is opgeleid voor bewakings-, opsporings- en verdedigingswerk.

2. Het in het eerste lid genoemde verbod geldt niet als:
   a. Op een vanaf de weg zichtbare plaats een naar het oordeel van de burgemeester duidelijk leesbaar waarschuwingsbord is aangebracht;
   b. Het mogelijk is een brievenbus te bereiken en aan te bellen zonder het terrein te betreden; en
   c. Het terrein voorzien is van een zodanige hoge en deugdelijke afrastering dat de hond niet zelfstandig buiten het terrein kan komen.

Artikel 2:60

(Vervallen)

Artikel 2:61

(Vervallen)

Artikel 2:62 Loslopend vee

De rechthebbende op vee dat zich bevindt in een aan een openbare plaats liggend weiland of terrein dat niet van die weg is afgescheiden door een deugdelijke veekering, is verplicht ervoor te zorgen dat zodanige maatregelen getroffen worden dat dit vee die openbare plaats niet kan bereiken.

Artikel 2:63

(Vervallen)

Artikel 2:64 Bijen

1. Het is verboden bijen te houden:
   a. binnen een afstand van 30 meter van woningen of andere gebouwen waar overdag mensen verblijven;
   b. binnen een afstand van 30 meter van een openbare plaats.
2. Het verbod is niet van toepassing als op een afstand van ten hoogste zes meter vanaf de korven of kasten een afscheiding is aangebracht van twee meter hoogte of zoveel hoger als noodzakelijk is om het laag uit en invliegen van de bijen te voorkomen.
3. Het verbod in het eerste lid, aanhef en onder a, geldt niet als de bijenhouder rechthebbende is op de woningen of gebouwen bedoeld in dat lid.
4. Het verbod in het eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Provinciaal wegenreglement.
5. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 2:65 Bedelarij

Het is verboden in door het college aangewezen gebieden op een openbare plaats te bedelen om geld of andere zaken.

Afdeling 12 Bestrijding van heling van goederen

Artikel 2:66 Definities

In deze afdeling wordt verstaan onder:

a. handelaar:	de handelaar aangewezen bij algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht;
b. verkoopregister:	het aantekening houden van het verkopen of op andere wijze overdragen van alle gebruikte en ongeregelde goederen door de handelaar.

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

1. De handelaar is verplicht aantekening te houden van alle gebruikte of ongeregelde goederen die hij verkoopt of op andere wijze overdraagt, in een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register en daarin vermeldt hij onverwijld:
   a. het volgnummer van de aantekening met betrekking tot het goed;
   b. de datum van verkoop of overdracht van het goed;

c. een omschrijving van het goed, voor zover van toepassing daaronder begrepen soort, merk en nummer van het goed;
d. de verkoopprijs of andere voorwaarden voor overdracht van het goed;
e. de naam en het adres van degene die het goed heeft verkregen.

2. De burgemeester kan bepalen dat de verplichting als bedoeld in het eerste lid tevens via het Digitaal Opkopersregister kan geschieden.
3. De burgemeester is bevoegd vrijstelling te verlenen van deze verplichtingen.

Artikel 2:68 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht

De handelaar of een voor hem handelend persoon is verplicht:

a. de burgemeester binnen drie dagen schriftelijk in kennis te stellen:
   1° dat hij het beroep van handelaar uitoefent met vermelding van zijn woonadres en het adres van de bij zijn onderneming behorende vestiging;
   2° van een verandering van de onder 1° bedoelde adressen;
   3° dat hij het beroep van handelaar niet langer uitoefent;
   4° dat hij enig goed kan verkrijgen dat redelijkerwijs van een misdrijf afkomstig is of voor de rechthebbende verloren is gegaan;
b. de burgemeester op eerste aanvraag zijn administratie of register ter inzage te geven;
c. aan de hoofdingang van elke vestiging een kenteken te hebben waarop zijn naam en de aard van de onderneming duidelijk zichtbaar zijn;
d. een door opkoop verkregen goed gedurende de eerste vijf dagen in bewaring te houden in de staat waarin het goed verkregen is.

Artikel 2:69

(Vervallen; het oude artikel 2.5.4 is nu opgenomen in artikel 2:68)

Artikel 2:70

(Vervallen; dit artikel is verplaatst naar afdeling 8 (Toezicht op horecabedrijven) onder artikel 2:32)

Afdeling 13 Consumentenvuurwerk

Artikel 2:71 Definitie

In deze afdeling wordt onder consumentenvuurwerk verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in het Vuurwerkbesluit.

Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen

Het is verboden in de uitoefening van een bedrijf of nevenbedrijf consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen dan wel voor het ter beschikking stellen aanwezig te houden, zonder vergunning van het college van de gemeente waar het bedrijf is of zal worden gevestigd.

Artikel 2:73 Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling

1. Het is verboden consumentenvuurwerk te gebruiken op een door het college in belang van het voorkomen van gevaar, schade of overlast aangewezen plaats.
2. Het is verboden consumentenvuurwerk op een openbare plaats te gebruiken als dat gevaar, schade of overlast kan veroorzaken.
3. De verboden zijn niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1, van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2:73a Verbod carbid schieten

1. Het is verboden acetyleengas afkomstig van een relatie tussen calciumacetylide c.q. calium carbide (carbid) en water, of gasmengsels met vergelijkbare eigenschappen op explosieve wijze te verbranden.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer, de Wet wapens en munitie, de Wet vervoer gevaarlijke stoffen of het Wetboek van Strafrecht.

Afdeling 14 Drugsoverlast

Artikel 2:74 Drugshandel op straat

Onverminderd het bepaalde in de Opiumwet is het verboden zich op een openbare plaats op te houden of zich daar heen en weer te bewegen of zich op of aan wegen in of op een voertuig te bevinden of daarmee heen en weer of rond te rijden, met het kennelijke doel om middelen als bedoeld in artikel 2 en 3 van de Opiumwet, of daarop gelijkende waar, al dan niet tegen betaling af te leveren, aan te bieden of te verwerven, daarbij behulpzaam te zijn of daarin te bemiddelen.

Artikel 2:74a Verzameling van personen in verband met drugs

1. Het is verboden op of aan de weg aan een verzameling van twee of meer personen deel te nemen indien deze verzameling van personen verband houdt met het openlijk gebruik van of de handel in middelen als bedoeld in artikel 2 en 3 van de Opiumwet.
2. Een ieder, die zich bevindt in een verzameling van personen als bedoeld in het eerste lid, is verplicht op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door deze ambtenaar aangewezen richting te verwijderen.

Artikel 2:74b Openlijk drugsgebruik

Het is verboden op of aan de weg, op een voor publiek toegankelijke plaats of in een voor publiek toegankelijk gebouw, middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet of daarop gelijkende waar te gebruiken, toe te dienen, dan wel voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen voorhanden te hebben.

Artikel 2:74c Weggooien van spuiten en dergelijke

Het is verboden om injectiespuiten of onderdelen daarvan zoals naalden, reservoirs, zuigers en dergelijke of daarop gelijkende voorwerpen op of aan de openbare weg dan wel in afvalbakken achter te laten met het kennelijke doel om afstand van het voorwerp te doen.

Afdeling 15 Bijzondere bevoegdheden van de burgmeester ~~Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden, cameratoezicht op openbare plaatsen, gebiedsontzeggingen en mosquito~~

Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding

De burgemeester kan overeenkomstig artikel 154a van de Gemeentewet besluiten tot het tijdelijk doen ophouden van door hem aangewezen groepen van personen op een door hem aangewezen plaats als deze personen het bepaalde in:
artikel 2:1 (samenscholingsverbod);
artikel 2:10 (voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg);
artikel 2:11 (aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg);
artikel 2:16 (openen straatkolken en dergelijke);
artikel 2:47 (hinderlijk gedrag op of aan de weg);
artikel 2:48 (hinderlijk drankgebruik);
artikel 2:49 (verboden gedrag in of bij gebouwen);
artikel 2:50 (hinderlijk gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten); ~~én~~
artikel 5:34 (verbod om vuur te stoken);
van deze verordening groepsgewijs niet naleven.

Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden

De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151b van de Gemeentewet bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aanwijzen als veiligheidsrisicogebied.

Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen

1. De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet besluiten tot plaatsing van camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.
2. De burgemeester heeft die bevoegdheid eveneens ten aanzien van voor een ieder toegankelijke parkeerplaatsen of parkeerterreinen.

Artikel 2:77a Sluiting van voor het publiek openstaande gebouwen

1. De burgemeester kan een voor het publiek openstaand gebouw of een bij dat gebouw behorend erf, als bedoeld in artikel 174 van de Gemeentewet, voor een bepaalde duur geheel of gedeeltelijk sluiten als daar:
   a. is gehandeld in strijd met artikel 1 van de Wet op de kansspelen;
   b. door misdrijf verkregen zaken voorhanden, bewaard of verborgen zijn, dan wel zijn verworven of overgedragen;
   c. wapens als bedoeld in artikel 2 van de Wet wapens en munitie aanwezig zijn, waarvoor geen ontheffing, vergunning of verlof is verleend, of
   d. zich andere feiten of bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het geopend blijven van het gebouw of een bij dat gebouw behorend erf ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde, veiligheid, gezondheid of zedelijkheid.
2. Onverminderd hetgeen in artikel 5:24 van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald omtrent de bekendmaking, wordt het bevel tot sluiting tevens bekend gemaakt door een schrijven, waaruit van dat bevel tot sluiting blijkt, aan te brengen op of nabij de toegang(en) van het gebouw of het erf.
3. Een sluiting kan op aanvraag van belanghebbenden door de burgemeester worden opgeheven, wanneer later bekend geworden feiten en omstandigheden hiertoe aanleiding geven en naar zijn oordeel voldoende garanties aanwezig zijn, dat geen herhaling van de gronden die tot de sluiting hebben geleid, zal plaatsvinden.
4. Het is de rechthebbende op het gebouw en/of het erf verboden om, nadat het bevel tot sluiting bekend is gemaakt op de in het tweede lid aangegeven wijze, daarin bezoekers toe te laten of te laten verblijven.
5. Het is een ieder verboden om, nadat het bevel tot sluiting openbaar bekend is gemaakt op de in het tweede lid aangegeven wijze, in een bij dit bevel gesloten gebouw en/of erf als bezoeker te verblijven.
6. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover in het onderwerp van de regeling van het eerste lid elders wordt voorzien in deze verordening of in artikel 13b van de Opiumwet.

Artikel 2:77b Mosquito

1. In dit artikel wordt onder een mosquito verstaan: een apparaat dat een slechts voor jongeren hoorbare, hinderlijke hoge pieptoon produceert, met als doel groepen jongeren weg te houden van plaatsen waar zij overlast veroorzaken.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 4:6 kan de burgemeester in het belang van de openbare orde besluiten op een openbare plaats een mosquito aan te brengen of toe te staan bij gebleken ernstige overlast door jongeren op die plaats.
3. De aanwezigheid van een mosquito wordt duidelijk kenbaar gemaakt op de plaats waar deze is aangebracht.
4. Een mosquito is alleen in werking op die tijdstippen dat overlast redelijkerwijs valt te verwachten.
5. Een mosquito wordt aangebracht voor een periode van ten hoogste zes maanden. De burgemeester kan die periode telkens met een periode van ten hoogste zes maanden verlengen.

Artikel 2:78 Wijkverboden

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, het voorkomen of beperken van overlast, het voorkomen of beperken van aantastingen van het woon- of leefklimaat, de veiligheid van personen of goederen, de gezondheid of de zedelijkheid aan een persoon die strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verricht een bevel geven om zich gedurende ten hoogste 72 uur niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats op te houden.
2. Met het oog op de in het eerste lid genoemde belangen kan de burgemeester aan een persoon aan wie ten minste eenmaal een bevel als bedoeld in dat lid is gegeven en die opnieuw strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verricht, een bevel geven om zich gedurende ten hoogste acht weken niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats op te houden.

3. Een bevel als bedoeld in het tweede lid kan slechts worden gegeven als de strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen binnen zes maanden na het geven van een eerder bevel, gegeven op grond van het eerste of tweede lid, plaatsvindt.
4. De burgemeester beperkt de krachtens het eerste of tweede lid gegeven bevelen, als hij dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk acht.
5. Het is verboden zich te gedragen in strijd met een door de burgemeester opgelegd verbod.

Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt, of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.
2. De burgemeester kan een last onder bestuursdwang wegens overtreding van het eerste lid in ieder geval opleggen bij ernstige en herhaaldelijke:
    a. geluid- of geurhinder;
    b. hinder van dieren;
    c. hinder van bezoekers of personen die tijdelijk in een woning of op een erf aanwezig zijn;
    d. overlast door vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf;
    e. intimidatie van derden vanuit een woning of een erf.

Hoofdstuk 3 Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen

Afdeling 1 Algemene bepalingen

Artikel 3:1 Afbakening

De artikelen 1:2 en 1:5 tot en met 1:8 zijn niet van toepassing op het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde.

Artikel 3:2 Definities

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- Advertentie: elke commerciële uiting in een medium, die een seksbedrijf of een prostituee onder de aandacht van het publiek brengt;
- Beheerder: de natuurlijke persoon die door de exploitant is aangesteld voor de feitelijke leiding van een seksbedrijf;
- Bevoegd bestuursorgaan: het college of, voor zover het betreft voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven als bedoeld in artikel 174 van de Gemeentewet, de burgemeester;
- Escortbedrijf: de activiteit, bestaande uit het bedrijfsmatig gelegenheid geven tot prostitutie in de vorm van bemiddeling tussen klant en prostituee;
- Exploitant: de natuurlijke persoon of de bestuurder van een rechtspersoon of, voor zover van toepassing, de tot vertegenwoordiging van die rechtspersoon bevoegde natuurlijk persoon, voor wiens rekening en risico een seksbedrijf wordt uitgeoefend;
- Klant: degene die gebruik maakt van de door een exploitant van een prostitutiebedrijf of een prostituee aangeboden seksuele diensten;
- Prostituee: degene die zich beschikbaar stelt tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen betaling;
- Prostitutie: het zich beschikbaar stellen tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen betaling;
- Prostitutiebedrijf: de activiteit, bestaande uit het bedrijfsmatig gelegenheid geven tot prostitutie;
- Raamprostitutiebedrijf: de activiteit, bestaande uit het bedrijfsmatig gelegenheid geven tot prostitutie, waarbij het werven van klanten gebeurt door een prostituee die zichtbaar is vanuit een voor publiek toegankelijke plaats;
- Seksbedrijf: de activiteit, bestaande uit het bedrijfsmatig gelegenheid geven tot prostitutie of tot het verrichten van seksuele handelingen voor een ander tegen betaling of uit het bedrijfsmatig aanbieden van vertoningen van erotisch-pornografische aard in een seksinrichting tegen betaling;
- Seksinrichting: voor het publiek toegankelijke besloten ruimte, onderdeel van een seksbedrijf.

Afdeling 2 Vergunning seksbedrijf

Artikel 3:3 Vergunning

1. Het is verboden een seksbedrijf uit te oefenen zonder vergunning van het bevoegde bestuursorgaan.
2. Op een aanvraag om een vergunning wordt binnen twaalf weken beslist. Deze termijn kan met ten hoogste twaalf weken worden verlengd.
3. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
4. Een vergunning kan mede voor één seksinrichting worden verleend.
5. De vergunning wordt voor bepaalde tijd aan de exploitant en op diens naam gesteld. De vergunning is niet overdraagbaar.
6. De vergunning kan worden verlengd.

Artikel 3:4

(Vervallen)

Artikel 3:5

(Vervallen)

Artikel 3:6 Aanvraag

1. Een aanvraag om een vergunning wordt ingediend middels een door het bevoegde bestuursorgaan vastgesteld formulier.
2. Bij de aanvraag om een vergunning wordt vermeld voor welke activiteit vergunning wordt gevraagd, en worden in ieder geval de volgende gegevens en bescheiden overlegd:
   a. De persoonsgegevens van de exploitant;
   b. Het nummer van inschrijving in het handelsregister bij de Kamer van Koophandel;
   c. Of in de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag de exploitant een vergunning voor een seksbedrijf is geweigerd of een aan de exploitant verleende vergunning voor een seksbedrijf is ingetrokken;
   d. Het adres waar het seksbedrijf wordt uitgeoefend;
   e. Het adres van een onder het seksbedrijf vallende seksinrichting;
   f. Het vaste telefoonnummer dat in advertenties voor het seksbedrijf wordt gebruikt;
   g. Een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht van de exploitant;
   h. Voor zover van toepassing, de verblijfstitel van de exploitant;
   i. Een actuele verklaring betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen, verstrekt door de Belastingdienst;
   j. Bewijs waaruit blijkt dat de exploitant gerechtigd is tot het gebruik van de ruimtes bestemd voor de uitoefening van het seksbedrijf;
   k. Voor zover van toepassing, de plaatselijke ligging van de seksinrichting waarvoor vergunning wordt aangevraagd, door middel van een situatieschets met een noordpijl en schaalaanduiding;
   l. Voor zover van toepassing, de plattegrond van de seksinrichting waarvoor vergunning wordt aangevraagd, door middel van een tekening met een schaalaanduiding.
3. Als er een beheerder is, dan wel op een later moment wordt aangesteld, is het tweede lid, onder a tot en met c, g en h van overeenkomstige toepassing op de beheerder.
4. Het bevoegde bestuursorgaan kan aanvullende gegevens of bescheiden verlangen als dat nodig is voor de beoordeling van een aanvraag.

Artikel 3:7 Weigeringsgronden

1. Een vergunning wordt geweigerd als:
   a. De exploitant of de beheerder onder curatele staat;
   b. De exploitant of de beheerder is ontzet uit het ouderlijk gezag of de voogdij;
   c. De exploitant of de beheerder onherroepelijk is veroordeeld voor een gewelds- of zedendelict of voor mensenhandel, of in enig ander opzicht van slecht levensgedrag is;
   d. De exploitant of de beheerder de leeftijd van 21 jaar nog niet heeft bereikt;
   e. Redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn;
   f. Redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de aanvrager in strijd zal handelen met aan de vergunning verbonden beperkingen of voorschriften;
   g. Er aanwijzingen zijn dat voor of bij het seksbedrijf personen tewerkgesteld zijn of zullen zijn die, als het prostituees betreft, nog niet de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, als het overige personen betreft, nog niet de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, slachtoffer zijn van mensenhandel of verblijven of werken in strijd met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000;
   h. De exploitant of beheerder minder dan vijf jaar voorafgaand aan de dag dat de vergunning wordt aangevraagd, wegens een misdrijf onherroepelijk is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden;
   i. De exploitant of beheerder minder dan vijf jaar voorafgaand aan de dag dat de vergunning wordt aangevraagd, bij meer dan één rechtelijke uitspraak of strafbeschikking onherroepelijk veroordeeld is tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500 of meer of tot een andere hoofdstraf als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a, van het Wetboek van strafrecht, wegens dan wel mede wegens overtreding van:
      1^0. Bepalingen, gesteld bij of krachtens de Drank- en Horecawet, de Opiumwet, de Vreemdelingenwet 2000, de Wet arbeid vreemdelingen en hoofdstuk 3 van deze verordening;

2°. De artikelen 137c tot en met 137g, 140, 416, 417, 417bis, 420bis tot en met 420 quinquies 426 en 429quater van het Wetboek van Strafrecht;
3°. Artikel 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
4°. De artikelen 8 en 162, derde lid, alsmede de artikelen 6 juncto artikel 8 ~~of~~ en juncto artikel 163 van de Wegenverkeerswet 1994;
5°. De artikelen 2 en 3 van de Wet op de weerkorpsen;
6°. De artikelen 54 en 55 van de Wet wapens en munitie.

j. *vervallen*
k. de voorgenomen uitoefening van het seksbedrijf strijd zal opleveren met een geldend bestemmingsplan, een bestemmingsplan in ontwerp dat ter inzage is gelegd, een beheersverordening.

2. Met een veroordeling als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder h, wordt gelijk gesteld:
   a. een bevel tot tenuitvoerlegging van een zodanige voorwaardelijke straf;
   b. vrijwillige betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 74, tweede lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht of artikel 76, derde lid, onder a, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, tenzij de geldsom minder dan 375,- euro bedraagt.
3. De periode van vijf jaar, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder h en i, wordt bij de intrekking van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van de intrekking van deze vergunning.
4. Voor de berekening van de periode van vijf jaar, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder h en i, telt de periode waarin een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is ondergaan, niet mee.
5. Een vergunning kan in ieder geval worden geweigerd:
   a. voor een seksbedrijf waarvoor de vergunning op grond van artikel 3:9, eerste lid, aanhef en onder a tot en met f, of tweede lid, aanhef onder a tot en met g, of in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur is ingetrokken, gedurende een periode van vijf jaar na de intrekking;
   b. als niet is voldaan aan de bij of krachtens artikel 3:6 gestelde eisen met betrekking tot de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door de burgemeester gestelde termijn aan te vullen;
   c. als de vergunning geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op het uitoefenen van een prostitutiebedrijf in een seksinrichting waarvoor eerder een vergunning is ingetrokken, of in die seksinrichting eerder zonder vergunning een prostitutiebedrijf is uitgeoefend;
   d. als de openbare orde, de woon- en leefomgeving of de veiligheid en de gezondheid van prostituees of klanten nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van de seksinrichting waarvoor de vergunning is aangevraagd;
   e. als het bedrijfsplan niet voldoet aan het bepaalde bij artikel 3:15, eerste en tweede lid;
   f. als onvoldoende aannemelijk is dat de exploitant de bij artikel 3:17 gestelde verplichtingen zal naleven.

Artikel 3:8 Eisen met betrekking tot vergunning

1. De vergunning vermeldt in ieder geval:
   a. de naam van de exploitant;
   b. voor zover van toepassing, die van de beheerder;
   c. voor welke activiteit de vergunning is verleend;
   d. het adres waar het seksbedrijf wordt uitgeoefend;
   e. het vaste telefoonnummer dat in advertenties voor het seksbedrijf zal worden gebruikt;
   f. voor zover van toepassing, het adres van de onder dat seksbedrijf vallende seksinrichting waarvoor de vergunning mede is verleend;
   g. de voorschriften en beperkingen die aan de vergunning zijn verbonden;
   h. voor zover van toepassing, de geldigheidsduur van de vergunning;
   i. het nummer van de vergunning.
2. De exploitant draagt er zorg voor dat de vergunning of een afschrift daarvan zichtbaar aanwezig is in de seksinrichting waarvoor de vergunning mede is verleend, en dat tevens aan de buitenzijde van de seksinrichting zichtbaar is dat hij over een vergunning voor die seksinrichting beschikt.

Artikel 3:9 Intrekkingsgronden

1. De vergunning wordt ingetrokken als:

a. de verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling daarvan de juiste gegevens bekend waren geweest;
b. de vergunning in strijd met een wettelijk voorschrift is gegeven;
c. is gehandeld in strijd met de artikelen 3:10, 3:13, aanhef en onder a, 3:14, eerste lid, 3:15 en 3:17, eerste lid, en tweede lid, aanhef en onderdeel b, aanhef en onder 1°;
d. zich binnen het seksbedrijf feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar oplevert voor de openbare orde of veiligheid;
e. zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 3:7, eerste lid, onder a tot en met i;
f. de vergunninghouder dat verzoekt;
g. de uitoefening van het seksbedrijf strijd oplevert met een geldend bestemmingsplan, een beheersverordening.

2. De vergunning kan worden geschorst of ingetrokken als:
a. is gehandeld in strijd met aan de vergunning verbonden voorschriften of beperkingen;
b. in verband met gewijzigde wettelijke voorschriften, gewijzigde omstandigheden of gewijzigde inzichten de bescherming van de belangen met het oog waarop het vergunningsvereiste is gesteld, zwaarder wegen dan het belang van de vergunninghouder bij behoud van de vergunning;
c. een niet in de vergunning vermelde persoon exploitant of beheerder is geworden;
d. is gehandeld in strijd met een of meer van de bij of krachtens dit hoofdstuk gestelde bepalingen, onverminderd het eerste lid, aanhef en onder c;
e. is gehandeld in strijd met de in het bedrijfsplan beschreven maatregelen;
f. zich binnen het seksbedrijf feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar oplevert voor de woon- en leefomgeving of de gezondheid van prostituees of klanten;
g. de exploitant of de beheerder het toezicht op de naleving van het in dit hoofdstuk bepaalde belemmert of bemoeilijkt;
h. er bij het seksbedrijf personen tewerkgesteld zijn die onherroepelijk zijn veroordeeld voor een gewelds- of zedendelict of voor mensenhandel;
i. gedurende ten minste zes maanden geen gebruik is gemaakt van de vergunning.

Artikel 3:10 Melding gewijzigde omstandigheden

De vergunninghouder meldt elke verandering waardoor zijn seksbedrijf niet langer in overeenstemming is met de op grond van artikel 3:8, eerste lid, in de vergunning opgenomen gegevens, zo spoedig mogelijk aan het bevoegde bestuursorgaan. Deze verleent een gewijzigde vergunning, als het seksbedrijf aan de vereisten voldoet.

Artikel 3:11 Verlenging vergunning

1. Op een aanvraag om verlenging van een vergunning zijn de artikelen 3:3, 3:6 tot en met 3:8 en 3:15, derde lid, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat actuele gegevens en bescheiden waarover het bevoegde bestuursorgaan al beschikking heeft niet nogmaals overgelegd dienen te worden.
2. Als ten minste twaalf weken voorafgaand aan de vervaltermijn van de vergunning verlenging van de vergunning is aangevraagd, blijft de vergunning van kracht totdat op de aanvraag om verlenging is besloten.

Afdeling 3 Uitoefenen seksbedrijf

Paragraaf 3.1 Regels voor alle seksbedrijven

Artikel 3:12 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang

1. Het is de exploitant en de beheerder verboden een seksinrichting voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten of te laten verblijven tussen 01.00 uur en 06.00 uur, tenzij bij vergunning anders is bepaald.
2. Het is bezoekers van een seksinrichting verboden zich daarin te bevinden gedurende de tijd dat die inrichting gesloten dient te zijn voor bezoekers.
3. Het is de exploitant en de beheerder verboden personen die nog niet de leeftijd van 18 jaar hebben

bereikt toe te laten of te laten verblijven in een seksinrichting.

Artikel 3:13 Adverteren

Het is verboden in advertenties voor een seksbedrijf:

a. geen vermelding op te nemen van het telefoonnummer, bedoeld in artikel 3:8, eerste lid, aanhef en onder e, van het nummer, bedoeld in artikel 3:8, eerste lid, aanhef en onder i, en van de bedrijfsnaam;
b. vermelding op te nemen van een ander telefoonnummer dan bedoeld onder a, en als het een prostitutiebedrijf betreft, onveilige seks aan te bieden of te garanderen dat prostituees die voor of bij het betreffende bedrijf werken vrij zijn van seksueel overdraagbare aandoeningen.

Paragraaf 3.2 Regels voor alle prostitutiebedrijven en prostituees

Artikel 3:14 Leeftijd en verblijfstitel prostituees

1. Het is een exploitant verboden een prostituee voor of bij zich te laten werken die:
   a. Nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt;
   b. In Nederland verblijft of werkt in strijd met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000.
2. Het is een prostituee verboden werkzaam te zijn voor of bij een exploitant aan wie geen vergunning voor een prostitutiebedrijf is verleend.

Artikel 3:15 Bedrijfsplan

1. Een prostitutiebedrijf beschikt over een bedrijfsplan, waarin in ieder geval wordt beschreven welke maatregelen de exploitant treft:
   a. op het gebied van hygiëne;
   b. ter bescherming van de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituees;
   c. ter bescherming van de gezondheid van de klanten;
   d. ter voorkoming van strafbare feiten.
2. De door de exploitant te treffen maatregelen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, waarborgen dat:
   a. de hygiëne in een seksinrichting voldoet aan de algemene eisen die hiervoor in de branche gelden en dat dit controleerbaar is;
   b. inzichtelijk en controleerbaar is welke maatregelen een exploitant in zijn bedrijfsvoering en inrichting van de werkruimten treft voor gezonde en veilige werkomstandigheden voor prostituees;
   c. in de werkruimten te allen tijde voldoende condooms met een CE-markering voor gebruik beschikbaar zijn;
   d. in de werkruimten voor de prostituees een goed functionerende alarmvoorziening aanwezig is;
   e. de prostituee zich regelmatig kan laten onderzoeken op seksueel overdraagbare aandoeningen en door de exploitant voldoende geïnformeerd is over de mogelijkheden van een dergelijk onderzoek;
   f. de prostituee niet gedwongen wordt zich geneeskundig te laten onderzoeken;
   g. de prostituee vrij is in de keuze van de arts(en) die zij wil bezoeken;
   h. de prostituee klanten en diensten kan weigeren zonder dat dat voor haar andere werkzaamheden gevolgen heeft;
   i. de prostituee kan weigeren alcohol of drugs te gebruiken zonder dat dat voor haar werkzaamheden gevolgen heeft;
   j. aan de voor de exploitant werkzame beheerder voldoende professionele eisen op het gebied van agressiebeheersing en bedrijfshulpverlening worden gesteld en waar nodig wordt gezorgd voor scholing hierin;
   k. de exploitant zich een oordeel vormt over de mate van zelfredzaamheid van de prostituee voordat deze voor of bij hem gaat werken, teneinde vast te stellen of zij voldoet aan de eisen die hij hiervoor in zijn bedrijfsplan heeft opgenomen;
   l. de exploitant voor elke voor of bij hem werkzame prostituee kan aantonen onder welke verhuur- of arbeidsvoorwaarden zij haar diensten aanbiedt;

m. de exploitant of beheerder zich er regelmatig van vergewist dat de prostituee niet door derden gedwongen wordt tot prostitutie en dat hij in dit kader informatie van hulpverleningsinstanties ter beschikking stelt;
n. de exploitant aan de voor of bij hem werkzame prostituees informatie ter beschikking stelt over de mogelijkheden om hulp te krijgen als een prostituee wil stoppen met haar werk in de prostitutie;
o. de overlast aan de omgeving van de onder het seksbedrijf vallende seksinrichtingen beperkt wordt.

3. Het bedrijfsplan wordt overgelegd bij de aanvraag om een vergunning.
4. De exploitant meldt een voorgenomen wijziging van het bedrijfsplan onverwijld aan het bevoegde bestuursorgaan. De wijziging wordt na goedkeuring van het bevoegde bestuursorgaan als onderdeel van het bedrijfsplan aangemerkt, als deze voldoet aan de eisen die overeenkomstig het eerste en tweede lid aan een bedrijfsplan worden gesteld.
5. De rechten voor prostituees, die worden gewaarborgd op grond van het tweede lid, worden op schrift gesteld en in een voor haar begrijpelijke taal uitgereikt aan elke prostituee die werkzaam is voor of bij de exploitant.
6. In de seksinrichting wordt in ten minste twee talen en voor de klant goed zichtbaar bekend gemaakt dat een prostituee klanten en diensten mag weigeren en mag weigeren alcohol of drugs te gebruiken.

Artikel 3:16

(Vervallen)

Artikel 3:17 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf

1. De exploitant of de beheerder is aanwezig gedurende de uren dat het prostitutiebedrijf daadwerkelijk wordt uitgeoefend.
2. De exploitant van een prostitutiebedrijf draagt er zorg voor dat:
   a. de voor of bij het prostitutiebedrijf werkzame prostituees redelijkerwijs hun eigen werktijden kunnen bepalen;
   b. er een deugdelijke bedrijfsadministratie wordt gevoerd waarin de actuele gegevens zijn opgenomen van in ieder geval;
      1°. de voor of bij het prostitutiebedrijf werkzame prostituees;
      2°. de verhuuradministratie;
      3°. met betrekking tot alle voor of bij het prostitutiebedrijf werkzame prostituees, de documentatie die ten grondslag ligt aan de vorming van het oordeel over de mate van zelfredzaamheid, bedoeld in artikel 3:15, tweede lid, onder k;
      4°. de werkroosters van de beheerders.
   c. de bedrijfsadministratie met inachtneming van de wettelijke termijnen wordt bewaard en te allen tijde beschikbaar is voor toezichthouders;
   d. medewerkers van de gemeentelijke gezondheidsdienst en van andere door de burgemeester of het college aangewezen instellingen worden toegelaten tot seksinrichtingen als ze voornemens zijn voorlichtings- en preventieactiviteiten uit te voeren of voorlichtingsmateriaal te verspreiden;
   e. onverwijld bij de politie wordt gemeld ieder signaal van mensenhandel of andere vormen van dwang en uitbuiting;
   f. onverwijld aan de burgemeester wordt gemeld als gedurende ten minste één maand geen gebruik gemaakt zal worden van de vergunning. Deze melding vermeldt de reden en de verwachte duur;
   g. gedaan wordt wat nodig is voor een goede gang van zaken binnen het prostitutiebedrijf.

Paragraaf 3.3 Raam- en straatprostitutie

Artikel 3:18 Raamprostitutie

1. Het is een prostituee verboden:
   a. zich vanuit een gebouw of vanuit de toegang naar een gebouw aan klanten die zich op of aan de weg bevinden beschikbaar te stellen; en
   b. passanten hinderlijk te bejegenen of zich aan passanten op te dringen dan wel zich ongekleed of vrijwel ongekleed achter het raam van een seksinrichting of in de toegang tot een

seksinrichting op te houden.

2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder a, is niet van toepassing op een prostituee die werkzaam is in een onder een raamprostitutiebedrijf vallende seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend.

Artikel 3:19 Straatprostitutie

1. Het is verboden zich op of aan de weg of op, aan of in een andere vanaf de weg zichtbare plaats, niet zijnde een seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend, op te houden met het kennelijke doel zich beschikbaar te stellen voor prostitutie of seksuele handelingen te verrichten in het kader van prostitutie.
2. Het verbod van het eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen wegen gedurende de door het college vastgestelde tijden.

Artikel 3:20 Handhaving straatprostitutie

1. Met het oog op de naleving van het verbod, bedoeld in artikel 3:19, eerste lid, kan door een politieambtenaar of toezichthouder het bevel worden gegeven zich onmiddellijk in een bepaalde richting te verwijderen.
2. Een politieambtenaar of toezichthouder kan een persoon die zich op een krachtens artikel 3:19, tweede lid, aangewezen weg bevindt, in het belang van de openbare orde, de woon- en leefomgeving, het voorkomen of beperken van overlast, de veiligheid, de zedelijkheid of de gezondheid van prostituees of klanten bevelen zich onmiddellijk in een door hem aangegeven richting te verwijderen.
3. Met het oog op de in het tweede lid genoemde belangen kan de burgemeester aan een persoon aan wie ten minste eenmaal een bevel als bedoeld in dat lid is gegeven een bevel geven zich gedurende ten hoogste drie maanden niet op te houden op krachtens artikel 3:19, tweede lid, aangewezen wegen.
4. De burgemeester beperkt het in het derde lid bedoelde bevel, als hij dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene noodzakelijk oordeelt. De burgemeester kan op aanvraag tijdelijk ontheffing verlenen van een bevel.

Afdeling 4 Overige bepalingen

Artikel 3:21 Verbodsbepalingen klanten

1. Het is een klant verboden seksuele handelingen te verrichten met een prostituee van wie hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat zij werkzaam is voor of bij een exploitant aan wie geen vergunning voor een prostitutiebedrijf is verleend.
2. Het is verboden op of aan de weg of op, aan of in een andere voor publiek toegankelijke plaats gebruik te maken van de diensten van een prostituee.
3. Het verbod, bedoeld in het tweede lid, geldt niet in een seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend en op of aan de op grond van artikel 3:19, tweede lid, aangewezen wegen.

Artikel 3:22 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke

1. Het is de rechthebbende op een onroerende zaak verboden daarin of daarop goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen van erotisch-pornografische aard openlijk tentoon te stellen, aan te bieden of aan te brengen als de burgemeester aan de rechthebbende heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar brengt.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen, die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.

Hoofdstuk 4 Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1 Voorkomen of beperken geluidhinder en hinder door verlichting

Artikel 4:1 Definities

In deze afdeling wordt verstaan onder:

a.	collectieve festiviteit:	festiviteit die niet specifiek aan één of een klein aantal inrichtingen is verbonden;
b.	gevoelige gebouwen:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1 van het Activiteitenbesluit milieubeheer;
c.	gevoelige terreinen:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1 van het Activiteitenbesluit milieubeheer;
d.	houder van een inrichting:	degene die als eigenaar, bedrijfsleider, beheerder of anderszins een inrichting drijft;
e.	incidentele festiviteit:	festiviteit of activiteit die gebonden is aan één of een klein aantal inrichtingen;
f.	inrichting:	hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer, met dien verstande dat de artikelen 4:2 tot en met 4:5 uitsluitend van toepassing zijn op inrichtingen type A of type B als bedoeld in het Activiteitenbesluit milieubeheer;
g.	onversterkte muziek:	muziek die niet elektronisch is versterkt.

Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

1. Het college kan per kalenderjaar collectieve festiviteiten aanwijzen, waarbij gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen de geluidsnormen als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit met maximaal 15 dB(A) worden verhoogd.
2. De voorwaarden met betrekking tot de verlichting ten behoeve van sportbeoefening in de buitenlucht als bedoeld in artikel 3.148, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer gelden niet voor door het college per kalenderjaar aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.
3. In een aanwijzing als bedoeld in het eerste en tweede lid, kan het college bepalen dat de aanwijzing slechts geldt in een of meer delen van de gemeente.
4. Het college maakt de aanwijzing tenminste vier weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend.
5. Als een collectieve festiviteit redelijkerwijs niet te voorzien was, kan het college een festiviteit als collectieve festiviteit als bedoeld in het eerste lid aanwijzen.
6. Op de dagen, bedoeld in het eerste lid, wordt het ten gehore brengen van muziek met een hoger geluidsniveau dan de geluidsnormen, bedoeld in de artikelen 2.17, 2:17a, 2.19, 2:19a en 2.20 van het Activiteitenbesluit milieubeheer uiterlijk om 24.00 uur beëindigd.
7. Bij het ten gehore brengen van muziekgeluid moeten ramen en deuren gesloten blijven, behoudens voor het onmiddellijk doorlaten van personen of goederen.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

1. Het is een inrichting toegestaan op maximaal zes dagen of dagdelen per kalenderjaar incidentele festiviteiten te houden waarbij de geluidsnormen, bedoeld in de artikelen 2.17, 2:17a, 2.19, 2:19a en 2.20 van het Activiteitenbesluit milieubeheer met maximaal 15 dB(A) worden verhoogd, mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.
2. Het is een inrichting toegestaan om tijdens maximaal twaalf dagen of dagdelen per kalenderjaar in verband met de viering van incidentele festiviteiten de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 3.148, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer niet van toepassing is, mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.
3. Het college stelt een formulier vast voor het doen van een kennisgeving.

4. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld.
5. De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaat.
6. Op de dag(del)en, bedoeld in het eerste lid, wordt het ten gehore brengen van muziek met een hoger geluidsniveau dan de geluidsnormen, bedoeld in de artikelen 2.17, 2:17a, 2.19, 2:19a en 2.20 van het Activiteitenbesluit milieubeheer uiterlijk om 24.00 uur beëindigd.
7. Bij het ten gehore brengen van muziekgeluid moeten ramen en deuren gesloten blijven, behoudens voor het onmiddellijk doorlaten van personen of goederen.

Artikel 4:4

(Vervallen)

Artikel 4:5

(Vervallen)

Artikel 4:6 Overige geluidhinder

1. Het is verboden buiten een inrichting op een zodanige wijze toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten dat voor een omwonende of voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
3. Het verbod is niet van toepassing op het gebruik van openbare sport- en speelvoorzieningen en terreinen voor zover het betreft de uitoefening van sport- en speelactiviteiten.
4. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet geluidhinder, de Zondagswet, de Wet openbare manifestaties, het Vuurwerkbesluit, het Activiteitenbesluit milieubeheer, het Bouwbesluit 2012 of de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland.

Afdeling 2 Bodem-, weg- en milieuverontreiniging

Artikel 4:7

(Vervallen)

Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen

Het is verboden op een openbare plaats zijn natuurlijke behoefte te doen buiten daarvoor bestemde plaatsen.

Artikel 4:9 Bestrijding en verspreiding planten

De grondeigenaar of degene die een recht op gebruik van de grond heeft, is verplicht de grond te zuiveren van plantsoorten die het college heeft aangewezen.

Afdeling 3 Het bewaren van houtopstanden

(Vervallen en opgenomen in de Bomenverordening Lansingerland 2012)

Artikel 4:10 t/m 4:12

(Vervallen)

Afdeling 4 Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast

Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen enz.

1. Het is verboden op een door het college aangewezen plaats buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, in de openlucht en buiten de weg gelegen in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast dan wel voorkoming van schade aan de openbare gezondheid, de volgende voorwerpen of stoffen op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben:
   a. onbruikbare of aan hun oorspronkelijke bestemming onttrokken voer- of vaartuigen of onderdelen daarvan;

b. bromfietsen en motorvoertuigen of onderdelen daarvan;
c. kampeermiddelen als bedoeld in artikel 4:17 of onderdelen daarvan, voor zover het plaatsen of aanwezig hebben daarvan geschiedt voor verkoop of verhuur of anderszins voor een commercieel doel;
d. mestopslag, gierkelder of andere verzamelplaatsen van vuil, een verzameling ingekuild gras, loof of pulp of ingekuilde landbouwproducten, afbraakmaterialen en oude metalen.

2. Het is verboden op een door het college aangewezen plaats een bepaald voorwerp of bepaalde stof op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben.
3. Het college kan bij de aanwijzing als bedoeld in het eerste en tweede lid nadere regels stellen.
4. Dit artikel is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door of krachtens de Wet ruimtelijke ordening of de Verordening bescherming landschap en natuur Zuid-Holland.

Artikel 4:14

(Vervallen)

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame

1. Het is verboden op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren door middel van een opschrift, aankondiging of afbeelding waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of ernstige hinder ontstaat voor de omgeving.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 4:16

(Vervallen)

Afdeling 5 Kamperen buiten kampeerterreinen

Artikel 4.17 Definitie

In deze afdeling wordt onder kampeermiddel verstaan: een onderkomen of voertuig waarvoor geen bouwvergunning in de zin van artikel 40 van de Woningwet is vereist, dat bestemd of opgericht is dan wel gebruikt wordt of kan worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen

1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het bestemmingsplan is bestemd of mede bestemd.
2. Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik door de rechthebbende op een terrein.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan de ontheffing worden geweigerd in het belang van de bescherming van:
   a. natuur en landschap; of
   b. een stadsgezicht.

Artikel 4:19 Aanwijzing kampeerplaatsen

1. Artikel 4:18, eerste lid, is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.
2. Het college kan daarbij nadere regels stellen ter bescherming van de belangen, genoemd in artikel 4:18, vierde lid.

Hoofdstuk 5 Andere onderwerpen betreffende de huishouding van de gemeente

Afdeling 1 Parkeerexcessen

Artikel 5:1

(Vervallen)

Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf en dergelijke

1. Onder verhuren als bedoeld in dit artikel wordt mede verstaan:
   a. het gebruiken van een voertuig voor het geven van lessen; of
   b. het gebruiken van een voertuig voor het vervoeren van personen tegen betaling.
2. Tot de voertuigen als bedoeld in dit artikel worden niet gerekend:
   a. voertuigen waaraan herstel- of onderhoudswerkzaamheden worden verricht die in totaal niet meer dan een uur vergen, en dit gedurende de tijd die nodig is en gebruikt wordt voor deze werkzaamheden; of
   b. voertuigen voor persoonlijk gebruik van de in het derde lid bedoelde persoon.
3. Het is degene die er zijn bedrijf, nevenbedrijf dan wel een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, te herstellen, te slopen, te verhuren of te verhandelen, verboden:
   a. drie of meer voertuigen die hem toebehoren of zijn toevertrouwd, op de weg te parkeren binnen een cirkel met een straal van 25 meter met als middelpunt een van deze voertuigen;
   b. de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken.

Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen

Het is verboden op een door het college aangewezen openbare weg een voertuig te parkeren met het kennelijke doel het te koop aan te bieden of te verhandelen.

Artikel 5:4 Defecte voertuigen

Het is verboden een voertuig waarmee als gevolg van andere dan eenvoudig te verhelpen gebreken niet kan of mag worden gereden, langer dan op drie achtereenvolgende dagen op de weg te parkeren.

Artikel 5:5 Voertuigwrakken

1. Het is verboden een voertuig dat rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert op de weg te parkeren.
2. Het verbod geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

Artikel 5:6 Kampeermiddelen en andere voertuigen

1. Het is verboden een woonwagen, ~~kampeerwagen~~, caravan, camper, vouwwagen of ander dergelijk voertuig dat voor de recreatie wordt gebruikt:
   a. langer dan op drie achtereenvolgende dagen te plaatsen of te hebben op een door het college aangewezen weg, waar dit naar zijn oordeel buitensporig is met het oog op de verdeling van beschikbare parkeerruimte of schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente;
   b. op een door het college aangewezen bedrijventerrein, waar dit naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.
2. Het is verboden een aanhangwagen, ~~magazijnwagen~~, keetwagen, verkoopwagen (Markavan, SRV) of ander dergelijk voertuig langer dan op drie achtereenvolgende dagen te plaatsen of te hebben op een door het college aangewezen weg, waar dit naar zijn oordeel buitensporig is met het oog op de verdeling van beschikbare parkeerruimte of schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.
3. ~~Het verbod in lid 2 geldt niet op door het college aangewezen bedrijventerreinen.~~
4. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Provinciaal wegenreglement of de Verordening bescherming landschap en natuur Zuid-Holland.

Artikel 5:7 Reclamevoertuigen

Het is verboden een voertuig dat is voorzien van een aanduiding van handelsreclame, op de weg te parkeren

met het kennelijk doel om daarmee handelsreclame te maken.

Artikel 5:8 Parkeren van grote en uitzichtbelemmerende voertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van de lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, te parkeren:
   a. op een door het college aangewezen plaats waar het naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente;
   b. op de weg bij een voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw op zodanige wijze dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers vanuit dat gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan.
2. Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van de lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter te parkeren op een door het college aangewezen weg, waar dit parkeren naar zijn oordeel buitensporig is met het oog op de verdeling van beschikbare parkeerruimte.
3. Het in het eerste lid, aanhef en onder a en het tweede lid zijn niet van toepassing op campers, kampeerauto's, caravans, kampeerwagens en vouwwagens, voor zover deze voertuigen niet langer dan drie achtereenvolgende dagen op de weg worden geplaatst of gehouden.
4. Het in het eerste lid, aanhef en onder b, gestelde verbod is niet van toepassing gedurende het uitvoeren van werkzaamheden waarvoor de aanwezigheid van het voertuig ter plaatse noodzakelijk is.
5. Het tweede lid is voorts niet van toepassing op werkdagen van maandag tot en met vrijdag van 08.00 tot 18.00 uur.
6. Het college kan ontheffing verlenen van de in het eerste lid, aanhef en onder a, en tweede lid gestelde verboden.

Artikel 5:9

(Vervallen; opgenomen in artikel 5:8)

Artikel 5:10

(Vervallen)

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

1. Het is verboden met een voertuig te rijden door of deze te doen of te laten staan in een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of gras- of groenstrook.
2. Dit verbod is niet van toepassing op:
   a. de weg;
   b. voertuigen die worden gebruikt voor werkzaamheden in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam;
   c. voertuigen, waarmee standplaats wordt of is ingenomen op terreinen die voor dit doel zijn bestemd.
3. Het college kan van het verbod ontheffing verlenen.

Artikel 5:12

(Vervallen; opgenomen in artikel 2:51)

Afdeling 2 Collecteren

Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een openbare inzameling van geld of goederen te houden of daartoe een intekenlijst aan te bieden, dan wel in het openbaar leden of donateurs te werven als daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd.
2. Onder een inzameling van geld of goederen wordt mede verstaan:
   a. het bij het aanbieden van goederen, waartoe ook worden gerekend geschreven of gedrukte stukken, dan wel bij het aanbieden van diensten aanvaarden van geld of goederen, indien daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd.

b. Direct Dialogue: het door middel van het op straat, in winkelcentra, op beurzen, evenementen, deur-aan-deur (overal waar grote stromen personen te verwachten zijn) aanspreken van mensen met het verzoek om donateur of lid te worden van een instelling voor een goed doel.
c. productverkoop waarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd.

3. Het verbod geldt niet voor een inzameling of wervingsactie die in besloten kring gehouden wordt.
4. Het college kan ten aanzien van de inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving nadere regels stellen.

Afdeling 3 Venten

Artikel 5:14 Definitie

1. In deze afdeling wordt onder venten verstaan: ~~het in de uitoefening van~~ het ambulant ~~handel~~ te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten op een openbare en in de open lucht gelegen plaats of aan huis;
2. Onder venten wordt niet verstaan:
   a. het aan huis afleveren van goederen door of vanwege degene die dit doet ter exploitatie van zijn winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet
   b. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op jaarmarkten en markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet of op snuffelmarkten als bedoeld in artikel 5:22, lid 1;
   c. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op een standplaats als bedoeld in artikel 5:17.

Artikel 5:15 Ventverbod

1. Het is verboden te venten als daardoor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt.
2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid is het verboden te venten op zondagen en maandag t/m zaterdag tussen 21.00 en 10.00 uur.
3. Het verbod als bedoeld in het eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.
4. Het verbod als bedoeld in het eerste lid is niet van toepassing op het venten met gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard.

Artikel 5:16

(Vervallen)

Afdeling 4 Standplaatsen

Artikel 5:17 Definitie

1. In deze afdeling wordt onder standplaats verstaan het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel.
2. Onder standplaats wordt niet verstaan:
   a. een vaste plaats op een jaarmarkt of markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;
   b. een vaste plaats op een evenement als bedoeld in artikel 2:24.
   c. een vaste plaats op een snuffelmarkt als bedoeld in artikel 5:22, lid 1.

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. Het college kan ten aanzien van standplaatsen nadere regels stellen.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan de vergunning worden geweigerd:
   a. als de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan eisen van redelijke welstand;

b. vanwege strijd met de nadere regels.

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende

Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen

1. Artikel 5:18, eerste lid, is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of het Provinciaal wegenreglement.
2. De weigeringsgrond van artikel 5:18, derde lid, onder a, geldt niet voor bouwwerken.

Artikel 5:21

(Vervallen)

Afdeling 5 Snuffelmarkten

Artikel 5:22 Definitie

1. In deze afdeling wordt onder snuffelmarkt verstaan: een markt in een voor het publiek toegankelijk gebouw waar hoofdzakelijk tweedehands en incourante goederen worden verhandeld of diensten worden aangeboden vanaf een standplaats.
2. Onder een snuffelmarkt wordt niet verstaan:
   a. een markt of jaarmarkt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;
   b. een evenement als bedoeld in artikel 2:24.

Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een snuffelmarkt te organiseren.
2. Het verbod is niet van toepassing op ruimten die uitsluitend dan wel nagenoeg geheel en voortdurend in gebruik zijn als winkel in de zin van de Winkeltijdenwet.
3. De burgemeester weigert de vergunning wegens strijd met een geldend bestemmingsplan beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.

Afdeling 6 Openbaar water

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben, als dit door zijn omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan dan wel een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.
2. Degene die voornemens is een steiger, een meerpaal of een ander voorwerp met een permanent karakter op, in of boven openbaar water te plaatsen, doet daarvan uiterlijk twee weken tevoren een melding aan het college.
3. De melding bevat in ieder geval naam, adres en contactgegevens van de melder, en een beschrijving van de aard en omvang van het voorwerp.
4. Van de melding wordt kennis gegeven op de in de gemeente gebruikelijke wijze van bekendmaking.
5. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet, de Provinciale vaarwegenverordening of het bepaalde bij of krachtens de Telecommunicatiewet.

Artikel 5:24a Duiken vanaf bruggen en het zwemmen en baden nabij bruggen

Voor zover in het geregelde onderwerp niet wordt voorzien door Wegenverkeerswet 1994, de Scheepvaartverkeerswet en het Binnenvaartpolitiereglement, is het verboden:

a. vanaf bruggen te duiken en/of zich anderszins te water te begeven;

b. nabij bruggen te zwemmen.

Artikel 5:25 Ligplaats vaartuigen

1. Het is verboden met een vaartuig een ligplaats in te nemen of te hebben dan wel een ligplaats voor een vaartuig beschikbaar te stellen op door het college aangewezen gedeelten van openbaar water.
2. Het college kan aan het innemen, hebben of beschikbaar stellen van een ligplaats met dan wel voor een vaartuig op niet krachtens het eerste lid aangewezen gedeelten van openbaar water:
   a. nadere regels stellen in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, milieuhygiëne en het uiterlijk aanzien van de gemeente;
   b. beperkingen stellen naar soort en aantal vaartuigen.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet, de Vaarwegenverordening Zuid-Holland of de Verordening bescherming landschap en natuur Zuid-Holland.
4. Het college kan aan de rechthebbende op een vaartuig aanwijzingen geven met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, de milieuhygiëne en het uiterlijk aanzien van de gemeente.
5. De rechthebbende op een vaartuig is verplicht alle door het college gegeven aanwijzingen met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats op te volgen.

Artikel 5:26

(Vervallen)

Artikel 5:27

(Vervallen)

Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken

1. Het is verboden schade toe te brengen aan of veranderingen aan te brengen in de toestand van bij de gemeente in beheer zijnde openbare wateren, havens, dijken, wallen, kaden, trekpaden, beschoeiingen, oeverbegroeiing, bruggen, zetten, duikers, pompen, waterleidingen, gordingen, aanlegpalen, stootpalen, bakens of sluizen.
2. Het verbod geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet of de Vaarwegenverordening Zuid-Holland.

Artikel 5:29 Reddingsmiddelen

Het is verboden een voor het redden van drenkelingen bestemd en daartoe bij het water aangebracht voorwerp te gebruiken voor een ander doel dan wel voor dadelijk gebruik ongeschikt te maken.

Artikel 5:30 Veiligheid op het water

1. Het is aan een ieder die zich als bader of zwemmer in het openbaar water ophoudt, verboden zich zodanig te gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden.
2. Het verbod geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet of de Vaarwegenverordening Zuid-Holland.

Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen

1. Het is verboden zonder redelijk doel zich vast te houden aan een vaartuig in openbaar water, daarop te klimmen of zich daarop of daarin te begeven of te bevinden.
2. Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een vaartuig, liggend in of aan een openbaar water, los te maken.

Afdeling 7 Crossterreinen en gemotoriseerd en ruiterverkeer in natuurgebieden

Artikel 5:31a

(Vervallen)

Artikel 5:32 Crossterreinen

1. Het is verboden op enig terrein, geen weg zijnde, met een motorvoertuig als bedoel in artikel 1, onderdeel z, en een bromfiets als bedoeld in artikel 1, onderdeel i van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 een wedstrijd dan wel, ter voorbereiding van een wedstrijd, een trainings- of proefrit te houden of te doen houden dan wel daaraan deel te nemen, dan wel een motorvoertuig of een bromfiets met het kennelijke doel daartoe aanwezig te hebben.
2. Het verbod is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen. Het college kan nadere regels stellen voor het gebruik van deze terreinen in het belang van:
   a. het voorkomen of beperken van overlast;
   b. de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving en ter bescherming van andere milieuwaarden;
   c. de veiligheid van de deelnemers van de in het eerste lid bedoelde wedstrijden en ritten of van het publiek.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, het Besluit omgevingsrecht, de Zondagswet of het Besluit geluidproductie sportmotoren.

Artikel 5:33 Beperking verkeer in natuurgebieden

1. Het is verboden binnen voor publiek toegankelijke natuurgebieden, parken, plantsoenen of voor recreatief gebruik beschikbare terreinen te rijden of zich te bevinden met een motorvoertuig, een bromfiets of met een fiets of een paard.
2. Het verbod is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen. Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van het gebruik van deze terreinen in het belang van:
   a. het voorkomen van overlast;
   b. de bescherming van natuur- of milieuwaarden;
   c. de veiligheid van het publiek.
3. Het verbod is niet van toepassing op motorvoertuigen, bromfietsen, fietsen en paarden:
   a. ten dienste van politie, brandweer en geneeskundige hulpverlening en van andere krachtens artikel 29, eerste lid, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 door de minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen hulpverleningsdiensten;
   b. die worden gebruikt in verband met beheer, onderhoud of exploitatie van de terreinen als in het eerste lid bedoeld;
   c. die worden gebruikt in verband met werken die krachtens wettelijk voorschrift moeten worden uitgevoerd;
   d. van de zakelijk gerechtigden, huurders en pachters van percelen gelegen binnen de terreinen als in het eerste lid bedoeld;
   e. voor het verkeer ten behoeve van bezoek en van de verzorging van de onder d bedoelde personen.
4. Het verbod is voorts niet van toepassing:
   a. op wegen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wegenverkeerswet 1994;
   b. binnen de bij of krachtens de Provinciale verordening 'Stiltegebieden' aangewezen stiltegebieden, ten aanzien van motorrijtuigen die bij of krachtens die verordening zijn aangewezen als 'toestel'.
5. Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

Afdeling 8 Vuurverbod

Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

1. Het is verboden in de openlucht afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.
2. Het verbod geldt niet voor zover het betreft:
   a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;
   b. sfeervuren zoals terrashaarden en vuurkorven, voor zover geen afvalstoffen worden verbrand;
   c. vuur voor koken, bakken en braden, voor zover dat geen gevaar, overlast of hinder voor de omgeving oplevert.
3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de ontheffing worden geweigerd ter bescherming van de flora en fauna.

5. Het verbod geldt niet voor zover in het geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1 of 3, van het Wetboek van Strafrecht of de Provinciale milieuverordening.

Afdeling 9 ***Asverstrooiing***

Artikel 5:35 tot en met 5:37

(Vervallen)

Hoofdstuk 6 Sanctie, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6:1 Sanctie bepaling

1. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de daarbij op grond van artikel 1:4 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie:
   - 2:1 (Samenscholing en ongeregeldheden)
   - 2:10 (Voorwerpen of stoffen op de weg)
   - 2:11 (Aanleggen, beschadigen en veranderen weg)
   - 2:12 (Maken, veranderen van een uitweg)
   - 2:16 (Openen straatkolken)
   - 2:25 (Evenement)
   - 2:26 (Ordeverstoring tijdens evenement)
   - 2:28 (Exploitatievergunning openbare inrichting)
   - 2:29 (Sluitingstijd)
   - 2:31 (Verboden gedragingen)
   - 2:32 (Handel binnen openbare inrichtingen)
   - 2:39 (Speelgelegenheden)
   - 2:41 (Betreden gesloten woning of lokaal)
   - 2:42 (Plakken en kladden)
   - 2:59 (Gevaarlijke honden)
   - 2:64 (Bijen)
   - 2:65 (Bedelarij)
   - 2:72 (Verkoop vuurwerk)
   - 2:73a (Verbod carbid schieten)
   - 2:74 (Drugshandel op straat)
   - 2:74a (Verzameling van personen in verband met drugs)
   - 2:74b (Openlijk drugsgebruik)
   - 2:74c (Weggooien van spuiten en dergelijke)
   - 2:78 (Wijkverboden)
   - 3:3 (Vergunning)
   - 3:12 (Sluitingstijden seksinrichtingen)
   - 3:17 (Verdere verplichtingen exploitant en beheerder)
   - 3:19 (Straatprostitutie)
   - 3:22 (Tentoonstellen/aanbieden pornografisch materiaal)
   - 4:3 (Kennisgeving incidentele festiviteiten)
   - 4:6 (Overige geluidhinder)
   - 4:13 (Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen enz.)
   - 4:15 (Hinderlijke of gevaarlijke reclame)
   - 4:18 (Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterrein)
   - 5:2 (Parkeren voertuigen autobedrijf)
   - 5:3 (Te koop aanbieden voertuigen)
   - 5:4 (Defecte voertuigen)
   - 5:5 (Voertuigwrakken)
   - 5:6 (Kampeermiddelen en andere voertuigen)
   - 5:7 (Reclamevoertuigen)
   - 5:8 (Parkeren grote en uitzichtbelemmerende voertuigen)
   - 5:11 (Aantasting groenvoorzieningen)
   - 5:13 (Inzameling geld of goederen of leden- of donateurwerving)
   - 5:15 (Venten)
   - 5:18 (Standplaatsen)
   - 5:23 (Snuffelmarkten)
   - 5:24 (Voorwerpen op/in/boven water)
   - 5:25 (Ligplaats vaartuigen)
   - 5:28 (Beschadigen waterstaatswerken)
   - 5:29 (Reddingsmiddelen)

5:31 (Overlast aan vaartuigen)
5:32 (Crossterreinen)
5:33 (Beperking verkeer in natuurgebieden)
5:34 (Stookverbod)

2. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de daarbij op grond van artikel 1:4 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie:
2:9 (Straatartiest)
2:43 (Vervoer plakgereedschap)
2:44 (Vervoer inbrekerswerktuigen)
2:44a (Geprepareerde voorwerpen)
2:47 (Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen)
2:48 (Hinderlijk drankgebruik)
2:49 (Verboden gedrag bij of in gebouwen)
2:50 (Hinderlijk gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten)
2:51 (Neerzetten van fietsen of bromfietsen)
2:53 (Bespieden van personen)
2:57 (Loslopende honden)
2:58 (Verontreiniging door honden)
2:62 (Loslopend vee)
4:8 (Natuurlijke behoefte doen)
5:24a (Duiken vanaf bruggen en het zwemmen nabij bruggen)
5:30 (Veiligheid op het water)

3. In afwijking van het eerste en tweede lid is artikel 1a van de Wet op de economische delicten van toepassing op overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2:10, vijfde juncto eerste lid en 2:11, tweede lid.

Artikel 6:2 Toezichthouders

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast: de inspecteur buitenruimte/buitengewoon opsporingsambtenaar;
2. Het college dan wel de burgemeester kan daarnaast andere personen met dit toezicht belasten.

Artikel 6:3 Binnentreden woningen

Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.

Artikel 6:4 Intrekking oude verordening

De Algemene plaatselijke verordening Lansingerland 2019 wordt ingetrokken.

Artikel 6:5 Overgangsbepaling

1. Besluiten, genomen krachtens de verordening bedoeld in artikel 6:4, die golden op het moment van de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor deze verordening overeenkomstige besluiten kent, gelden als besluiten genomen krachtens deze verordening.
2. Op een aanvraag om een vergunning of ontheffing krachtens de APV gemeente Lansingerland zoals vastgesteld op 30 maart 2017, dat is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening, wordt, totdat de beslissing daarop onherroepelijk is geworden, beslist overeenkomstig het ten tijde van de indiening van het tijdens de aanvraag geldende recht.
3. Op een bezwaarschrift of beroep tegen een besluit, krachtens de APV gemeente Lansingerland zoals vastgesteld op 30 maart 2017 genomen voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening, wordt, totdat de beslissing daarop onherroepelijk is geworden, beslist overeenkomstig het ten tijde van het nemen van dat besluit geldende recht.

Artikel 6:6 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2020.

Artikel 6:7 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene Plaatselijke Verordening Lansingerland 2020.

Aldus vastgesteld door de gemeenteraad van Lansingerland in de openbare raadsvergadering van 19 december 2019,

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Gemeenteraad Lansingerland

Domein Samenleving
Maatschappelijke Opgaven
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Sanne Koopmans
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 30 oktober 2019
Ons kenmerk U19.07669

Onderwerp **Lachgas en lokale handhaving**

Geachte raadsleden,

Tijdens de laatste raadsvergaderingen is lachgas een actueel thema. U sprak over de problematiek en gevolgen van het gebruik van lachgas en over de mogelijkheden die we als gemeente hebben om iets te doen aan het gebruik en/of de verkoop. Tijdens de beeldvormende avond op 5 november informeren wij u over de problematiek in Lansingerland en welke (preventieve) acties wij daarop inzetten. Met deze brief informeren wij u over de situatie in Lansingerland en onze aanpak. We gaan daarbij in op twee aspecten waar lachgas impact op heeft: gezondheid en overlast.

Wat is lachgas?
Lachgas is een kleur- en geurloos gas en de werkzame stof is di-stikstofmonoxide. Het is meestal verkrijgbaar in lachgaspatronen (voor slagroomspuiten), maar op feesten wordt het soms via grote cilinders verkocht. Het gas wordt in ballonnen gespoten. Het inhaleren van lachgas zorgt voor een korte, sterke roes. Er is echter nog weinig bekend over de gevolgen van het langdurig en frequent gebruik van lachgas.

Juridisch kader
Landelijke wetgeving kent géén algeheel verbod op de verkoop en het gebruik van lachgas. Lachgas valt niet onder de Opiumwet en wordt niet gezien als een drug. Het is vrij verkrijgbaar en valt onder de Warenwet. Dit is vanuit een gezondheidsaspect vastgelegd in deze landelijke wetgeving. De gemeente kan niet op lokaal niveau aanvullende regels vaststellen met een gezondheidsmotief. Er zijn wel mogelijkheden vanuit het oogpunt van de openbare orde en de veiligheid. Dit is dan niet in strijd met hogere wetgeving omdat het een ander doel beoogt. Andere gemeenten hebben bijvoorbeeld een verbod op lachgasgebruik en –verkoop tijdens evenementen als dit de openbare orde verstoort. Hoe we hier in Lansingerland tegenaan kijken en invulling aan geven leest u verder in deze brief.

Lachgasgebruik in Lansingerland
Ook jongeren in Lansingerland gebruiken lachgas. Uit cijfers (2016) van de GGD monitor blijkt dat 11% van de jongeren tussen 17 t/m 23 jaar in de afgelopen vier weken lachgas heeft gebruikt. In Capelle is dit 9%, in Ridderkerk 5% en in Rotterdam 12%. Professionals (veiligheidsadviseurs, medewerkers Jongerenwerk) bevestigen dat jongeren in Lansingerland lachgas gebruiken. Lachgas is legaal en eenvoudig verkrijgbaar. De professionals zien lachgas echter niet als een groot probleem in Lansingerland. Er zijn geen grote groepen gebruikers en er hebben zich geen incidenten voor gedaan door (extreem) lachgasgebruik op het gebied van gezondheid en verstoring van de openbare orde en veiligheid.

Twee invalshoeken
Onze visie op middelengebruik kent een plek in het Integraal Veiligheidsbeleid (jeugdaanpak) en het beleidsplan Versterken van Veerkracht (gezondheidspreventie, opgroeiende jeugd). De impact van de verkoop en het gebruik van lachgas benaderen we vanuit twee invalshoeken: bevorderen van gezondheid en de handhaving van overlast door lachgasgebruik.

Preventie van gezondheidsschade
Het uitgangspunt van ons (gezondheids)beleid is dat lachgasgebruik onwenselijk is voor jongeren vanwege de mogelijk schadelijke werking voor hun brein. We weten dat de ontwikkeling van het jonge brein kwetsbaar is voor psychoactieve stoffen. Momenteel voert het Coördinatiepunt Assessment en Monitoring nieuwe drugs (CAM) een onderzoek uit naar de gezondheidsrisico's van lachgas. Gezondheidsschade en excessief gebruik zien we op dit moment nog niet op grote schaal en ook niet in Lansingerland. We blijven deze trends in gebruik en incidenten uiteraard goed monitoren.

Overlast en ordeverstoring
De verkoop van lachgas vindt voornamelijk via internet plaats. Er zijn veel websites die werken met een koerier die de lachgas ter plaatse brengt. De verkoop vindt zelden op straat plaats en is dus ook niet goed zichtbaar. In Lansingerland treffen we in de buitenruimte weinig tot geen signalen van verkoop aan. Ook bij evenementen constateren we geen verkooppunten.

Het gebruik van lachgas kent naast de gezondheidsrisico's ook andere risico's. Als men na gebruik van lachgas deelneemt aan het verkeer is de verkeersveiligheid in gevaar. De politie handhaaft de verkeersveiligheid. Ook kunnen lachgasgebruikers overlast veroorzaken, zoals ook het geval is bij alcohol of ander middelengebruik. In Lansingerland zijn er weinig tot geen signalen van overlast of hinder.

Conclusie
Op basis van de bekende informatie en bovenstaande probleemanalyse concluderen we dat het lachgasgebruik in Lansingerland niet leidt tot problemen op het gebied van openbare orde. Wij zien daarom geen aanleiding en noodzaak om een algemeen verkoop- en gebruiksverbod op te nemen in de APV. Het aantal signalen en meldingen van overlast van lachgas is in de gemeente beperkt. We sluiten aan bij landelijke onderzoeken over de gezondheidseffecten van lachgas. Als hieruit blijkt dat landelijke wetgeving wordt aangepast (bijvoorbeeld lachgas in de Opiumwet) nemen wij deze wijzigingen uiteraard mee in ons lokale beleid.

Lansingerlandse aanpak
In lijn met bovenstaande twee uitgangspunten (gezondheid en overlast), hebben we de volgende aanpak op lachgas. Deze aanpak zetten we voort.

Preventie
Jeugd- en Jongerenwerk en YOUZ (onderdeel van GGZ Delfland) geven op scholen voorlichting aan ouders en jongeren. Dit doen we niet alleen over lachgas, maar ook over ander middelengebruik.
Op 5 november praten we met belangrijke ketenpartners over hun rol in deze preventieve aanpak.

Vergunning voor evenement
Bij evenementen waarvoor een vergunningplicht geldt, maakt de gemeente nadere voorschriften en afspraken in de vergunning. Sinds juni 2019 hebben we de afspraken in de vergunning voor evenementen uitgebreid met het volgende artikel: 'bij de toegangen van het evenemententerrein dienen duidelijk de volgende huisregels te zijn aangegeven: geen met gas gevulde patronen/cilinders/ballonnen toegestaan'. Deze afspraak heeft een preventief karakter in zowel de verkoop als het gebruik van lachgas tijdens evenementen. We spreken de evenementenorganisator aan wanneer hij zich niet houdt aan de afspraken van de vergunning.

Verstoring van de openbare orde
Op basis van artikel 2:47, 2:49 en 2:50 APV kan de burgemeester optreden tegen hinderlijk gedrag op openbare plaatsen en publiek toegankelijke ruimten. Het hinderlijke gedrag staat bij deze handhaving centraal. Het maakt niet uit wat de oorzaak van dit gedrag is, zoals bijvoorbeeld het gebruik van lachgas. De buitengewoon opsporingsambtenaren en politie kunnen op deze artikelen handhaven door inwoners te waarschuwen en met hen in gesprek te gaan.

Beeldvorming
Dinsdagavond 5 november informeren wij u over het thema middelengebruik onder jongeren. De verdere toelichting op deze brief is ook onderdeel van het programma. Wij geven dan antwoord op uw technische vragen.

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Overzicht wijzigingen APV 2020

Op basis van de modelverordening van de VNG hebben we de APV her en der tekstueel aangepast om de leesbaarheid te vergroten. Daarnaast hebben we zowel inhoudelijke als technische wijzigingen doorgevoerd.

Inhoudelijke toevoegingen

	Onderwerp	**Artikel in APV**	**Toelichting**
1	Containerbeleid	Artikel 2:10c	In de huidige APV moet een inwoner een vergunning aanvragen voor het plaatsen van een bouwafval- of verhuiscontainer. Dit willen we voor inwoners en ondernemers vereenvoudigen. We voeren daarom een nieuw artikel in waarbij we onderscheid maken in containers die korter en langer dan vier weken staan. In de meeste gevallen is de termijn van 4 weken voldoende en kan worden volstaan met een melding aan het college.
2	Evenementen	Artikel 2:25 lid 6	We voegen een nieuw lid toe waarbij we de burgemeester de bevoegdheid geven nadere regels vast te stellen ten aanzien van evenementen. In de nadere regels maken we ook afspraken over plasticgebruik. Hiermee geven we invulling aan een deel van motie M2019 – 020: '*bij de burgemeester in de APV de bevoegdheid neer te leggen nadere regels te stellen ten aanzien van evenementen*'.
3	Outlaw (Motorcycle) Gangs	Artikel 2:26 lid 2	We voegen lid 2 toe op advies van het Landelijk Informatie- en Expertisecentrum Centrum (georganiseerde criminaliteit). Met dit artikel hebben we de mogelijkheid om ordeverstoringen tijdens evenementen te handhaven bij (motor)gangs die een civielrechtelijk verbod hebben. Door een integrale aanpak van zowel civielrecht als bestuursrecht dringen we de mogelijkheid van georganiseerde criminaliteit in deze gemeente terug. Deze aanpassing in de APV is onderdeel van de aanpak rondom ondermijning.
4	Toezicht bedrijfsmatige activiteiten	Afdeling 9 Artikel 2:35	We wijzigen de titel van deze afdeling en voegen een nieuw artikel toe. Met dit artikel creëren we meer inzicht en controle op bedrijfsmatige activiteiten en specifieke branches. Specifieke branches en bedrijfsmatige activiteiten kunnen een grote rol spelen in het criminele circuit, of zijn faciliterend voor criminele activiteiten. Bijvoorbeeld branches waar veel contant geld omgaat en die gebruikt worden voor het witwassen van zwart geld. Deze aanpassing in de APV is onderdeel van de aanpak rondom ondermijning. Dit regelt een onderdeel van de openbare orde en betreft dus een bevoegdheid van de burgemeester. De burgemeester wijst de branches aan.
5	Nachtvissen	Artikel 2:47 lid 1 sub d en lid 3	We beperken de mogelijkheid van nachtvissen vanwege geluidsoverlast en vervuiling. Nachtvissen is niet toegestaan tussen twee uur na zonsondergang en één uur voor zonsopgang op de door de burgemeester aangewezen locaties. We sluiten met deze tijden aan bij

			de landelijke regels over nachtvissen Sportvisserij Nederland.
6	Bestrijding en verspreiding planten	Artikel 4:9	We voegen een nieuw artikel toe waarin we de verplichting vastleggen om grond te zuiveren van specifieke plantsoorten (zoals de Japanse duizendknoop vanwege funderingsproblematiek). Het college wijst deze plantsoorten aan.

Technische wijzigingen

	Onderwerp	**Artikel in APV**	**Toelichting**
1	Evenementen	Artikel 2:25a	We verduidelijken het onderscheid in type evenementen en voegen daarom artikel 2:25a toe. Hierdoor is duidelijk dat voor een 0-evenement andere eisen en procedure gelden dan voor een A/B/C-evenement.
2	Openbare inrichting	Artikel 2:27 lid 1	Met deze wijziging beschouwen we een waterpijpcafé (sishalounge) als een openbare inrichting. Hiervoor is dus een exploitatievergunning nodig. We volgen hierbij de modelverordening van de VNG.
3	Gevaarlijke honden	Artikel 2:59	We volgen de tekstuele wijziging in de modelverordening van de VNG: *In dit onderdeel wordt de omschrijving van artikel 2:59, tweede en derde lid, aanhef, aangepast. Daarmee wordt uitdrukkelijker aangegeven dat de eigenaar of houder van de hond zich moet houden aan een opgelegd aanlijn- of muilkorfgebod in plaats van een omschrijving te geven van wat een aanlijn- resp. muilkorfgebod inhoudt. Omdat in de feitcodes van het Openbaar Ministerie 'kort aangelijnd' staat, is 'kort' toegevoegd aan het tweede lid.*
4	Bewaartermijn goederen	Artikel 2:68 lid d	Op verzoek van de Veiligheids Alliantie Rotterdam verhogen we de bewaartermijn van 3 naar 5 dagen. Dit komt overeen met de bewaartermijn van de politie.
5	Kampeermiddelen	Artikel 5:6	Lid 3 verwijderen we omdat dit lid tegenstrijdig is met het verbod in lid 1 en 2.

Artikelsgewijze toelichting
APV Lansingerland 2020

Afdeling: Team Veiligheid en APV
Versienummer: 1.0
Datum: december 2019
Corsanummer: T19.14900

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Definities

In dit artikel wordt een aantal begrippen dat in de verordening wordt gehanteerd, gedefinieerd. Van een aantal specifieke begrippen, dat wil zeggen begrippen die slechts op een bepaald onderdeel van deze verordening betrekking hebben, zijn in de desbetreffende afdeling definities opgenomen.
Over de in artikel 1:1 opgenomen definities kan het volgende worden opgemerkt.

a. Bebouwde kom

De reikwijdte van een aantal artikelen in deze verordening is beperkt tot de bebouwde kom.

Voor het begrip "bebouwde kom" kan aangesloten worden bij de aanwijzing van gedeputeerde staten van de bebouwde kom krachtens artikel 27, lid 2, van de Wegenwet. Nadeel is dat een dergelijke aanwijzing niet altijd actueel is. Ook is het mogelijk om de bebouwde kom aan te geven op een kaart die bij de verordening is gevoegd. Deze kaart maakt deel uit van de verordening en moet dus mee gepubliceerd worden.
Een ander, praktisch alternatief is om als de definitie te hanteren: het gebied binnen de grenzen van de bebouwde kom die zijn vastgesteld op grond van artikel 20a van de WVW 1994.

b. Bevoegd gezag

Met het begrip "bevoegd gezag" wordt aangehaakt bij de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Die is van toepassing op de omgevingsvergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg (artikel 2:11) en de omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden (artikel 4:11).
De vergunning voor het aanleggen of veranderen van een weg is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid, onder d, van de Wabo, en de vergunning voor het vellen van houtopstanden in artikel 2.2, eerste lid, onder g, van de Wabo.
De Wabo kan ook van toepassing zijn op het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie daarvan. De ontheffing voor het opslaan van roerende zaken is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid, onder j en k, van de Wabo. Zie verder de toelichting bij artikel 2:10.
De omgevingsvergunning wordt door één bevoegd gezag beoordeeld en doorloopt één procedure. De beslissing op de aanvraag kent ook één procedure van rechtsbescherming. Het bevoegd gezag is in de meeste gevallen het college van de gemeente waar het project in hoofdzaak zal worden verricht. In een beperkt aantal gevallen berust de bevoegdheid tot toestemmingsverlening niet bij het college, maar bij het College van gedeputeerde staten en in enkele gevallen bij een Minister. Het bevoegd gezag is integraal verantwoordelijk voor het te nemen besluit en is tevens belast met de bestuursrechtelijke handhaving.
Zie verder ook de toelichting bij de artikelen 2:10, 2:11 en 4:11.

Daarnaast komt in de APV op verschillende plaatsen de term "bevoegd bestuursorgaan" voor. Daarmee wordt dan gedoeld op ofwel het college, ofwel de burgemeester. De Wabo brengt hierin geen verandering.

c. Bouwwerk

Deze omschrijving verwijst naar artikel 1 van de (Model-)bouwverordening: "elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, met inbegrip van een gedeelte daarvan, die op de plaats van bestemming hetzij direct hetzij indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren".

f. Gebouw

Deze omschrijving verwijst naar artikel 1, eerste lid, van de Woningwet: "bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt".

g. Handelsreclame

In artikel 7, vierde lid, van de Grondwet, betreffende de vrijheid van meningsuiting, wordt handels-reclame (commerciële reclame) met zoveel woorden buiten de werking van dit artikel geplaatst. Dit is vooral van belang in verband met artikel 7, eerste lid, van de Grondwet dat zich volgens vaste jurisprudentie verzet tegen een vergunningsstelsel voor de verspreiding van gedrukte stukken e.d.

Aan een vergunningsstelsel voor handelsreclame staat het grondwetsartikel niet in de weg. Onder het begrip “reclame” dient te worden verstaan: iedere vorm van openbare aanprijzing van goederen en diensten. Door dit te beperken tot “handelsreclame” heeft de in het vierde lid geformuleerde uitzondering slechts betrekking op reclame voor commerciële doeleinden in de ruime zin des woords en omvat zij elk aanbod van goederen en diensten, maar is zij niet van toepassing op reclame voor ideële doeleinden. Dit betekent niet dat handelsreclame helemaal niet beschermd wordt. Voorschriften voor handelsreclame zullen de toets aan artikel 10 van het EVRM en artikel 19 van het IVBPR moeten kunnen doorstaan. Deze verdragsbepalingen verzetten zich echter niet tegen een vergunningsstelsel.

HR 11-05-1982, NJ 1983, 68. Onder een ‘commercieel belang dienen’ moet mede worden begrepen: dienstig te zijn tot koop en verkoop.

i. Openbaar water

Een 'openbaar water” in de zin van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek is ieder water, dat open staat voor het publiek. “Openbaar” is hier dus synoniem aan “feitelijk voor het publiek toegankelijk”.

j. Openbare plaats

Hiervoor is aangehaakt bij de Wet openbare manifestaties (Wom).
Artikel 1, eerste lid, van de Wom bepaalt wat een openbare plaats is, namelijk een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik open staat voor het publiek. Deze definitie kent dus twee criteria.

Ten eerste moet de plaats open staan voor het publiek. Dat wil volgens de MvT zeggen “dat in beginsel eenieder vrij is om er te komen, te vertoeven en te gaan; dit houdt in dat het verblijf op die plaats niet door de gerechtigde aan een bepaald doel gebonden mag zijn (...). Dat de plaats "open staat" betekent verder dat geen sprake is van een meldingsplicht, de eis van voorafgaand verlof, of de heffing van een toegangsprijs voor het betreden van de plaats”.
Op grond hiervan zijn bijvoorbeeld stadions, postkantoren, warenhuizen, restaurants, musea, ziekenhuizen en kerken geen ‘openbare plaatsen’. Ook de hal van het gemeentehuis valt buiten het begrip ‘openbare plaats’.

Het tweede criterium is dat het open staan van de plaats moet zijn gebaseerd op bestemming of vast gebruik. “De bestemming ziet op het karakter dat door de gerechtigde aan de plaats is gegeven blijkens een besluit of blijkens de uit de inrichting van de plaats sprekende bedoeling. Een openbare plaats krachtens vast gebruik ontstaat wanneer de plaats gedurende zekere tijd wordt gebruikt als had deze die bestemming, en de rechthebbende deze feitelijke toestand gedoogt”, aldus de MvT (Kamerstukken II 1985/86, 19 427, nr. 3, p. 16).

Voorbeelden van openbare plaatsen in de zin van artikel 1, eerste lid, van de Wom zijn: openbare wegen, plantsoenen, speelweiden en parken en vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages, van winkelgalerijen, van stationshallen en van vliegvelden, openbare waterwegen en recreatieplassen.

Omdat de definitie van het begrip ‘openbare plaats’ ook een aantal ’besloten plaatsen’ als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet kan omvatten, is in artikel 1, tweede lid, van de Wom expliciet aangegeven dat onder een openbare plaats niet wordt begrepen een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (Kamerstukken II 1986/87, 19 427, nr. 5, p. 11-13 en nr. 6).

k. Parkeren
De definitie van ‘parkeren’ haakt aan bij de definitie ervan in artikel 1 van het RVV 1990. Dit artikel-onderdeel verstaat onder parkeren: het laten stilstaan van een voertuig anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van passagiers of voor het onmiddellijk laden of lossen van goederen. De gegeven definitie bewerkstelligt dat enkele vormen van doen of laten staan van voertuigen, die moeten worden ontzien, buiten de werking van de voorgestelde verbodsbepalingen blijven. Het onmiddellijk in- en uitstappen van personen en het onmiddellijk laden en lossen van goederen zijn dan immers activiteiten die door de modelbepalingen niet worden bestreken. Evenmin zullen deze bepalingen van toepassing kunnen zijn ten aanzien van voertuigen die bij een garagebedrijf stilstaan om benzine te tanken; in dit geval is er geen sprake van parkeren.

l. Rechthebbende
Hieronder wordt verstaan de rechthebbende naar burgerlijk recht.

m. Voertuig
De definitie van ‘voertuig’ haakt aan bij de definitie ervan in artikel 1 van het RVV 1990. ‘Voertuigen’ in de zin van dit artikel zijn: fietsen, bromfietsen, gehandicaptenvoertuigen, motorvoertuigen, trams en wagens. Voor kleine voertuigen, zoals kruiwagens, kinderwagens, rolstoelen en dergelijke is een uitzondering gemaakt, omdat anders sommige bepalingen een te ruime strekking zouden krijgen.

n. Weg
De definitie van ‘weg’ haakt aan bij de definitie ervan in artikel 1, eerste lid, onder b, van de WVW 1994. Concreet gaat het om alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten. Hiertoe behoren ook trottoirs, voetpaden, voetgangersgebieden, rijwielpaden en parkeerplaatsen of -terreinen.
Uit de definitie van ‘openbare plaats’ blijkt dat de weg daar onderdeel van uitmaakt.

Jurisprudentie
ABRvS 16-03-1999, Gst. 1999, 7100, 3. Strandovergang is openbare weg in de zin van artikel 4, eerste lid, onder II, van de Wegenwet.

ABRvS 29-08-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AD3795. Nu in dit geval onvoldoende vaststaat dat de strook grond een weg in de zin van de APV was, staat evenmin vast dat het verbod van de APV-bepaling is overtreden.

Op of aan de weg
Verschillende bepalingen in deze verordening hebben betrekking op (verboden) gedragingen “op of aan de weg”. De term ‘aan de weg’ duidt begripsmatig op een zekere nabijheid ten opzichte van de weg. Daaronder vallen bijvoorbeeld voortuinen van huizen en andere open ruimtes die aan de weg zijn gelegen. Daaronder valt echter niet wat zich binnenshuis bevindt of afspeelt.
Ook treinstations vallen in beginsel buiten het bereik van de APV. Tegenwoordig hebben veel stations echter ook een doorloopfunctie, en zijn er bijvoorbeeld winkels in aanwezig. Dan zijn deze doorgangen in stations weliswaar geen weg, maar wel openbare plaats.

Artikel 1:2 Beslistermijn

Eerste en tweede lid
Het uitgangspunt van artikel 4:13 van de Awb is dat in het wettelijk voorschrift de termijn aangegeven wordt waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden. Zo kan worden nagegaan wat voor iedere situatie een goede beslistermijn is. De VNG heeft een beslistermijn van acht weken als voorbeeld opgenomen (eerste lid). Dit is gelijk aan de maximale redelijke termijn die bij gebreke van een bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn in artikel 4:13, tweede lid, van de Awb, wordt gesteld. Uiteraard kan een gemeente ook kiezen voor een andere, kortere of langere, beslistermijn of zelfs voor per type

besluit voor verschillende beslistermijnen. Dit laatste doet bij uitstek recht aan het algemeen beginsel dat elke termijn redelijk moet zijn. Tijdig beslissen is een rechtsplicht voor elk bestuursorgaan. Het merendeel van de aanvragen zal binnen acht weken kunnen worden afgehandeld. Meer ingewikkelde aanvragen, zeker die waarvoor meerdere adviezen moeten worden ingewonnen, vergen soms meer tijd. De verlenging van de beslistermijn biedt dan uitkomst. Ook deze termijn is in de apv op acht weken gesteld (tweede lid). Ook hier geldt dat een individuele gemeente een andere termijn kan vastleggen. Uitgangspunt blijft altijd dat die termijn redelijk moet zijn. Artikel 4:14 van de Awb verplicht tot kennisgeving aan de aanvrager van dit verlengingsbesluit. Indien de aanvrager meent dat de verlenging niet redelijk is, kan hij daartegen ingevolge artikel 6:2, onder b, van de Awb in bezwaar en beroep gaan.

Artikel 4:14 van de Awb schort de termijn niet op, het is alleen een 'beleefdheidsvoorschrift' om te laten weten dat de termijn niet gehaald wordt. Het is dus geen besluit. Zie hierover ook bijvoorbeeld Kamerstukken II 2004/05, 29 934, nr. 6, p. 10 (MvT Wet dwangsom en beroep). Daar wordt zelfs gezegd dat een dergelijk briefje in feite juist 'een uitdrukkelijke erkenning door het bestuursorgaan (is) dat het in gebreke is'.

Dienstenrichtlijn
Op vergunningprocedures voor wat betreft diensten is artikel 13 van de Dienstenrichtlijn van toepassing. Het derde lid bepaalt dat de aanvraag binnen een redelijke, vooraf vastgestelde termijn wordt behandeld. De achtwekentermijn van artikel 1:2 voldoet daaraan.

Artikel 13, derde lid, van de Dienstenrichtlijn bepaalt voorts dat de beslistermijn eenmaal door de bevoegde instantie mag worden verlengd, indien dit gerechtvaardigd wordt door de complexiteit van het onderwerp. Dit houdt in dat voor verlenging een stevige motivering is vereist met gebruikmaking van dit criterium.
De verlenging en duur ervan worden met redenen omkleed vóór het verstrijken van de oorspronkelijke termijn ter kennis van de aanvrager gebracht worden.

Derde lid (Wabo)
De wegaanlegvergunning (artikel 2:11) en de kapvergunning (artikel 4:11) vallen onder artikel 2.2, eerste lid, onder respectievelijk d en g, van de Wabo. De Wabo kan ook van toepassing zijn op het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, namelijk als het gaat om het opslaan van roerende zaken (zie de toelichting bij artikel 2:10). De ontheffing (of vergunning) voor het opslaan van roerende zaken is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid, onder j en k, van de Wabo en geldt als verbod om deze activiteit uit te voeren zonder omgevingsvergunning. De beslistermijn op een aanvraag om een omgevingsvergunning is dezelfde als in het eerste lid is opgenomen: acht weken (artikel 3.9, eerste lid, van de Wabo).
Artikel 3.9, tweede lid, van de Wabo bepaalt dat de beslistermijn niet met acht, maar slechts met zes weken kan worden verlengd. Daarom is voor de genoemde ontheffing of vergunning een afwijking van het tweede lid opgenomen onder verwijzing naar artikel 3.9 van de Wabo. Gemeenten die in het eerste lid een andere (langere) beslistermijn dan acht weken hebben opgenomen, moeten in het derde lid opnemen: ‘In afwijking van het eerste en tweede lid …’.
De indieningsvereisten voor een aanvraag om een vergunning of ontheffing die onder de Wabo valt, staan in de Mor (Stcrt. 2010-5162). De algemene indieningvereisten staan in artikel 1.3 van de Mor.

In Hoofdstuk 7 van de Mor staan nog bijzondere indieningsvereisten die van belang zijn voor de vergunningen of ontheffingen in de APV die op grond van artikel 2:2 van de Wabo als omgevings-vergunning worden aangemerkt. Dit geldt voor de artikelen 2:10 (voor zover sprake is van opslag van roerende zaken op de weg), 2:11 (wegaanleg), 2:12, variant 2 (uitweg), en 4:11 (vellen van houtopstanden).

Artikel 1:3
(Vervallen)

Artikel 1:4 Voorschriften en beperkingen

In literatuur en jurisprudentie is men het erover eens dat de bevoegdheid tot het verbinden van voorschriften in beginsel aanwezig is in die gevallen waarin het al dan niet verlenen van die vergunning of ontheffing ter vrije beslissing staat van het beschikkende orgaan. Toch verdient het uit een oogpunt van duidelijkheid aanbeveling deze bevoegdheid uitdrukkelijk vast te leggen. Daarbij moet ook - ten overvloede - worden aangegeven dat die voorschriften uitsluitend mogen strekken ter bescherming van de belangen in verband waarmee het vereiste van vergunning of ontheffing is gesteld.

Niet-nakoming van voorschriften die aan een vergunning of ontheffing verbonden zijn, kan grond opleveren voor intrekking van de vergunning of ontheffing dan wel voor toepassing van andere administratieve sancties. In artikel 1:6 is deze intrekkingsbevoegdheid vastgelegd.

Tweede lid
De vraag of bij niet-nakoming van vergunningsvoorschriften bestuursdwang kan worden toegepast, wordt in het algemeen bevestigend beantwoord.
Wanneer bij het creëren van een vergunning- of ontheffingsplicht de formulering wordt gebruikt “het is verboden om … te doen zonder vergunning/ontheffing van … of in afwijking daarvan“ (conform Igr 50), dan is een bepaling als in het tweede lid niet nodig. Het handelen in strijd met een vergunnings- of ontheffingsvoorschrift is dan immers ook verboden en levert dus een overtreding op waartegen met een last onder bestuursdwang kan worden opgetreden. In de APV wordt deze formulering alleen gebruikt in artikelen 2:11 en 2:25.
Bij vergunningen of ontheffingen die een omgevingsvergunning zijn op grond van artikel 2.2 van de Wabo, is noch de formulering “of in afwijking daarvan”, noch een bepaling à la artikel 1:4, tweede lid, nodig. De reden is dat artikel 2.3, aanhef en onder c, van de Wabo het handelen in strijd met een vergunnings-voorschrift al heeft verboden. In de APV gaat het om de artikelen 2:10 (voor zover sprake is van opslag van roerende zaken op de weg), 2:12 en 4:11.
Voor alle andere vergunningen of ontheffingen op basis van de APV is het tweede lid van artikel 1:4 wel nodig. Zie de artikelen 2:39 (Speelgelegenheden), 2:45 (Betreden van plantsoenen en dergelijke), 5:13 (Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving), 5:18 (Standplaatsvergunning en weigeringsgronden) en 5:23 (Organiseren van een snuffelmarkt).
Handelen in strijd met zo’n vergunning of ontheffing levert dan strijd op met artikel 1:4, tweede lid, juncto het vergunningsvoorschrift. Daartegen kan met bestuursdwang worden opgetreden.

Dienstenrichtlijn
Artikel 10 van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat vergunningstelsels gebaseerd moeten zijn op criteria die ervoor zorgen dat de bevoegde instanties hun beoordelingsbevoegdheid niet op willekeurige wijze uitoefenen. Die criteria zijn: niet-discriminatoir, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang; evenredig met die reden van algemeen belang; duidelijk en ondubbelzinnig; objectief; vooraf openbaar bekendgemaakt; transparant en toegankelijk. Ook de voorschriften en beperkingen die aan de vergunning worden verbonden, dienen hieraan te voldoen. Zie voor wat onder dwingende reden van algemeen belang en evenredigheid wordt verstaan: de algemene toelichting en het commentaar onder artikel 1:8. Op grond van artikel 10, vijfde lid, van de Dienstenrichtlijn wordt de vergunning pas verleend nadat na een passend onderzoek is vastgesteld dat aan de vergunningvoorwaarden is voldaan.

Sanctiebepaling
In de algemene sanctiebepaling die in deze Apv is opgenomen (artikel 6:1) wordt overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde met straf bedreigd. Daardoor staat ook straf op het overtreden van aan een vergunning of ontheffing verbonden voorschriften.

Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

Een vergunning wordt persoonlijk genoemd, als die alleen of vooral is verleend vanwege de persoon van de aanvrager (diens persoonlijke kwaliteiten, zoals het bezit van een diploma of een bewijs van onbesproken levensgedrag). De persoonlijke vergunning is in beginsel niet overdraagbaar, tenzij de regeling dat uitdrukkelijk bepaalt of dit uit de aard van de vergunning voortvloeit. Een voorbeeld van een persoonsgebonden vergunning is de vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Drank- en Horecawet. Deze wet bepaalt dat voor het verkrijgen van een vergunning de nodige diploma's moeten zijn gehaald. Een persoonlijke vergunning is ook de standplaatsvergunning. Dit vanwege het persoonlijke karakter van de ambulante handel en omdat het aantal aanvragen om vergunning het aantal te verlenen vergunningen meestal ver~~re~~ overtreft. Het zou onredelijk zijn als een standplaatsvergunning zonder meer kan worden overgedragen aan een ander~~e~~ terwijl een groot aantal aanvragers op de wachtlijst staat.

Als een vergunning of ontheffing zowel voor de aanvrager als voor zijn rechtsopvolger geldt, is het verstandig een voorschrift op te nemen dat de houder van de vergunning of ontheffing verplicht binnen twee weken schriftelijk te melden dat hij zijn vergunning heeft overgedragen, met vermelding van de naam en het adres van de nieuwe houder van de vergunning of ontheffing.

Literatuur en jurisprudentie
Voor de overdraagbaarheid van APV-vergunningen, zie: C.L. Knijff, Rechtsopvolging bij vergunningen in de gemeentepraktijk, GS 2004, 7205, onder 3.4 Overgang uitgesloten: APV-vergunningen.
Volgens artikel 1:10 is de vergunning of ontheffing persoonsgebonden, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald. Ingevolge artikel 1:11, aanhef en onder e, van de APV kan de vergunning of ontheffing worden gewijzigd indien de houder of zijn rechtverkrijgende dit verzoekt.

ABRvS 23-11-1999, ECLI:NL:RVS:1999:AA5058. De Afdeling is van oordeel dat de APV-bepaling niet afdoet aan het persoonsgebonden karakter van de vergunning. Van een zelfstandige bepaling die het persoonsgebonden karakter van de exploitatievergunning voor een coffeeshop kan opheffen is geen sprake, gelet op de aard van de vergunning en op de strekking van het in de APV neergelegde vergunningstelsel. De burgemeester was derhalve niet zonder meer gehouden zijn medewerking te verlenen aan een verzoek tot overdracht van een vergunning aan een derde.

Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

De genoemde intrekkings- en wijzigingsgronden hebben een facultatief karakter. Het hangt van de omstandigheden af of tot intrekking of wijziging wordt overgegaan. Zo zal niet iedere niet-nakoming van vergunningsvoorschriften hoeven te leiden tot intrekking van de vergunning. Met name het recht-zekerheids- en het vertrouwensbeginsel beperken nogal eens de bevoegdheid tot wijziging en intrekking. Onder d wordt grondslag geboden om een vergunning in te trekken als die langere tijd niet is gebruikt, bijvoorbeeld bij het innemen van een standplaats.

Als het bestuursorgaan overweegt om de vergunning of ontheffing in te trekken of te wijzigen, dient het de belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hun zienswijzen naar voren te brengen (artikel 4:8 Awb).

Jurisprudentie
ABRvS 11-06-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF9809. De burgemeester was in het onderhavige geval bevoegd de vergunning in te trekken. Intrekking van een vergunning vereist een zorgvuldige voorbereiding. Als specifieke kennis bij het bestuursorgaan ontbreekt, moet advies worden ingewonnen. Zes werkdagen zijn daarvoor voldoende.

Artikel 1:7 Termijnen

Artikel 1:7 bepaalt dat de vergunning of ontheffing in beginsel voor onbepaalde tijd geldt. Dit vloeit mede voort uit artikel 11 van de Dienstenrichtlijn, dat stelt dat vergunningen geen beperkte geldingsduur mogen hebben, tenzij:

a. de vergunning automatisch wordt verlengd of alleen afhankelijk is van de voortdurende vervulling van de voorwaarden: er is dan formeel sprake van een beperkte geldigheidsduur, maar verlening vindt van rechtswege plaats;
b. het aantal beschikbare vergunningen beperkt is door een dwingende reden van algemeen belang: wanneer het aantal vergunningen logischerwijs beperkt is, bijvoorbeeld omdat de gemeente geen onbeperkt grondgebied heeft, mag de markt niet gesloten blijven voor nieuwe aanbieders omdat de bestaande aanbieders voor onbepaalde tijd alle beschikbare vergunningen in handen hebben. In dat geval moet geregeld een transparante en onpartijdige 'herverdeling' van de schaarse vergunningen worden georganiseerd;
c. een beperkte duur gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang: als gemeenten een vergunning voor bepaalde tijd verlenen, moeten zij beargumenteren waarom deze beperking nodig is en de evenredigheidstoets kan doorstaan. Sommige vergunningen lenen zich naar hun aard alleen voor verlening voor bepaalde tijd. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een evenementen-vergunning of een standplaatsvergunning voor een oliebollenkraam rond de jaarwisseling.

Artikel 4, onder 8, van de Dienstenrichtlijn geeft een definitie van 'dwingende redenen van algemeen belang': "redenen die als zodanig zijn erkend in de rechtspraak van het Hof van Justitie; waaronder de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid, staatsveiligheid, volksgezondheid, handhaving van het financiële evenwicht van het socialezekerheidsstelsel, bescherming van consumenten, afnemers van diensten en werknemers, eerlijkheid van handelstransacties, fraudebestrijding, bescherming van het milieu en het stedelijk milieu, diergezondheid, intellectuele eigendom, behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed en doelstellingen van het sociaal beleid en het cultuurbeleid". Zie ook de weigeringsgronden die in de toelichting op artikel 1:8 worden genoemd.

Artikel 1:6 bepaalt dat bij gewijzigde omstandigheden de vergunning kan worden gewijzigd of ingetrokken. Het ligt ook daarom in de rede dat een vergunning voor onbepaalde duur blijft gelden indien de omstandigheden niet wijzigen. Pas bij gewijzigde omstandigheden dient de vergunning opnieuw te worden bezien. Ook daarbij wordt rekening gehouden met de noodzakelijkheids- en proportionaliteitseis. Bij geringe wijziging van omstandigheden die geen gevolgen hebben voor het algemeen belang, kan de vergunning niet worden gewijzigd of ingetrokken. De noodzaak daarvoor ontbreekt.

Tweede lid
Uit ABRvS 02-11-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2927, blijkt dat schaarse vergunningen zich naar hun aard niet lenen voor verlening voor onbepaalde tijd omdat dat zich niet met het formele gelijkheidsbeginsel, waarin tevens een beginsel van gelijke kansen besloten ligt. Het voor onbepaalde tijd verlenen van schaarse vergunningen (meer aanvragers dan beschikbare vergunningen) kan immers tot gevolg hebben dat de markt voor nieuwe aanbieders feitelijk ontoegankelijk wordt. Met dit tweede lid wordt duidelijk gemaakt dat schaarse vergunningen in ieder geval moeten worden aangemerkt als vergunningen die zich naar hun aard niet lenen voor verlening voor onbepaalde tijd.

Artikel 1:8 Weigeringsgronden

Vergunning- of ontheffingstelsels zijn in de APV als volgt geformuleerd: een verbodsbepaling om een bepaalde activiteit te verrichten behoudens vergunning of ontheffing. De VNG heeft er ter bevordering van de systematiek en duidelijkheid binnen de APV ervoor gekozen om in Hoofdstuk 1 'Algemene bepalingen' algemene weigeringsgronden te benoemen. Alleen als er voor een vergunning of ontheffing andere of aanvullende weigeringsgronden gelden dan de in artikel 1:8 genoemde, worden die in het betreffende artikel genoemd. In een enkel geval (horecaexploitatievergunningstelsel en vergunning voor

seksinrichting) is van artikel 1:8 afgeweken.

Dienstenrichtlijn

In theorie bestaan er drie verschillende regimes voor: de vestiger, de tijdelijke grensoverschrijder en de Nederlandse dienstverrichter.
De Dienstenrichtlijn staat toe dat er onderscheid wordt gemaakt tussen deze drie categorieën. Het zou in theorie kunnen dat de overheid aan een Nederlandse dienstverlener zwaardere eisen stelt dan aan een buitenlandse 'tijdelijke grensoverschrijder', maar dit is in de praktijk en vanuit het oogpunt van rechtsgelijkheid niet wenselijk.
De VNG acht het op dezelfde gronden evenmin gewenst een onderscheid aan te brengen tussen verschillende soorten van dienstverleners (vestigers, tijdelijke grensoverschrijders en dus ook Nederlandse dienstverleners). Anders zou de dienstverlener die zich vanuit een andere lidstaat hier vestigt een bevoorrechte positie hebben ten opzichte van degene die de grens overschrijdt om zijn diensten aan te bieden of beide dienstverleners ten opzichte van de eigen onderdanen.
Alleen in het geval van prostitutie is daarop een uitzondering gemaakt. Zie daarvoor de toelichting bij hoofdstuk 3 'Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen'.
Niet alleen de eis van het hebben van een vergunning geldt voor hen gelijkelijk, ook de gronden om een vergunning te weigeren zijn voor de drie categorieën aanvragers dezelfde. Daarom zijn de weigeringsgronden algemeen geformuleerd zodat ze gelden voor interne én internationale verhoudingen. Er is aangesloten bij het lichtste regime van de Dienstenrichtlijn (artikel 16): de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

Enkele voorheen gehanteerde weigeringsgronden komen niet meer als zodanig voor in de Dienstenrichtlijn. Deze kunnen vallen onder:

Overlast: Vanouds is de APV een openbare orde- en overlast-verordening. Het begrip 'overlast' komt in het EG-recht bij de toetsing van uitzonderingen op het vrij verkeer niet voor. Ook de Dienstenrichtlijn spreekt niet over 'overlast'. Het milieubegrip omvat echter alle soorten van overlast die gerelateerd zijn aan de omgeving of het milieu. Te denken valt aan geluidsoverlast, geurhinder en overlast veroorzaakt door stof, afval en dergelijke Overlast, veroorzaakt door vuurwerk, valt eveneens onder bescherming van het milieu of zelfs gezondheid.

Verkeersveiligheid: De verkeersveiligheid valt aan te merken als een dwingende reden van algemeen belang als bedoeld in artikel 9 (rule of reason). Maar ook is er sprake van een belang dat te scharen valt onder de volksgezondheid, als het voorkomen van verkeersslachtoffers het te beschermen belang betreft.

Veiligheid van personen en gezondheid: Deze gronden op grond waarvan voorheen een evenementenvergunning kon worden geweigerd, bijvoorbeeld bij het uitbreken van mond- en klauwzeer (gezondheid) kunnen als een belang van volksgezondheid worden aangemerkt.

Zedelijkheid: Het begrip zedelijkheid valt onder het begrip openbare orde, zoals dit wordt uitgelegd in overweging 41 bij de Dienstenrichtlijn. Te denken valt aan de bescherming van de menselijke waardigheid of in het geval van dierenmishandeling (bijvoorbeeld gansslaan, palingtrekken of zwijntjetik) betreft onder het belang van dierenwelzijn. Ook andere dwingende redenen dan de openbare orde kunnen een zedelijkheidsaspect hebben.

Voorzieningenniveau bij standplaatsen: In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de

concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hoewel het concurrentiebelang maakt dat een appellant als belanghebbende kan worden aangemerkt en dit belang vrijwel altijd een rol speelt bij de beslissing om een zaak aan te spannen, is het reguleren van concurrentie geen belang van de overheid (ABRvS 26-03-2014, ECLI:NL:RVS:2014:1101, r.o. 7.4). Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt als vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond voor standplaatsvergunningen waar (mede) diensten worden verleend niet toe, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten. Het blijft echter nog wel mogelijk om deze weigeringsgrond te hanteren bij een standplaats voor het verkopen van goederen (zie artikel 5:18, derde lid, onder b). Daarop is de Dienstenrichtlijn immers niet van toepassing.

Verificatieplicht Vreemdelingenwet 2000
In het kader van de Vw 2000 dient bij de aanvraag om een vergunning een verblijfsrechtelijke toets plaats te vinden alvorens tot vergunningverlening kan worden overgegaan. Artikel 9, tweede lid, van de Vw 2000 schept een verplichting om desgevraagd bij een aanvraag voor een beschikking anders dan op grond van de Vw 2000, een document te overleggen waaruit het rechtmatige verblijf blijkt. Artikel 8.3, tweede lid, van het Vb 2000 bepaalt dat een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 van de Vw 2000 geen aanspraak kan maken op de toekenning van vergunningen en ontheffingen door bestuursorganen van onder meer gemeenten, voor zover die betrekking hebben op standplaatsen, markten, venten, collecteren, evenementen of beroepsmatige dan wel bedrijfsmatige activiteiten.

Tweede lid
De wetgever heeft in de Awb een sluitend systeem neergelegd voor de afhandeling van aanvragen: die worden ingewilligd of geweigerd. In artikel 4:5 van de Awb is daarop één uitzondering gemaakt: een aanvraag die zi gebrekkig is dat die moet worden aangevuld voor ze kan worden afgehandeld kan buiten behandeling worden gelaten, mits de aanvrager de kans heeft gekregen om de aanvraag aan te vullen. Gemeenten kunnen bij verordening geen aanvullende gronden stellen waarmee een aanvraag buiten behandeling kan worden gelaten.

Het is echter weinig zinvol – voor zowel de gemeente als de aanvrager – om te beginnen met een inhoudelijke toetsing van een aanvraag als door het (late) tijdstip van indienen van de aanvraag een – volledige en – goede beoordeling hiervan niet redelijkerwijs mogelijk is vóór de beoogde datum van de activiteit waarvoor de aanvrager de vergunning of ontheffing nodig heeft. Een vergunning of ontheffing zal in dergelijke gevallen niet (tijdig) verleend kunnen worden. Zie in dit verband ook artikel 3:2 van de Awb. Een (snelle) weigering schept (snel) duidelijkheid voor de aanvrager en voorkomt een onnodige inspanning aan de kant van de gemeente. Het tweede lid biedt nu een weigeringsgrondslag voor dergelijke gevallen, voor zover de betreffende aanvraag is ingediend minder dan drie weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

Artikel 1:9
(Vervallen)

Artikel 1:10 Lex Silencio Positivo

Afdeling 4.1.3.3 van de Awb (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is:
- van toepassing op vergunningen, ontheffingen en vrijstellingen als bedoeld in de artikelen 2:6, 2:9, 2:10, 2:11, 2:63, 2:64, 2:67, 4:11, 5:6, 5:7, 5:8, 5:13, 5:23 en 5:36.

- niet van toepassing op vergunningen en ontheffingen als bedoeld in de artikelen 2:1, 2:22, 2:25, 2:26, 2:29, 2:39, 2:45, 2:60, 2:72, 4:6, 4:18, 5:2, 5:3, 5:11, 5:15, 5:18, 5:33 en 5:34.

In artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb is bepaald dat paragraaf 4.1.3.3 van de Awb (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) bij wettelijk voorschrift van toepassing verklaard kan worden. In dat geval geldt dat als het bestuursorgaan niet tijdig op de aanvraag tot het geven van een beschikking beslist, de gevraagd beschikking van rechtswege is gegeven. Het doel hiervan is vermindering van regeldruk en verbetering van de dienstverlening aan bedrijven en burgers.

De toepasselijkheid van de lex silencio positivo kan volgen uit de wet. Zo volgt toepasselijkheid van de lex silencio positivo op aanvragen om omgevingsvergunningen bijvoorbeeld uit artikel 3.9, derde lid, van de Wabo en geldt op grond van artikel 28, eerste lid, van de Dienstenwet dat de lex silencio positivo van toepassing is op aanvragen om vergunningen die onder de reikwijdte van de Dienstenwet vallen. Daar waar toepasselijkheid van de lex silencio positivo reeds uit de wet voortvloeit, wordt dit in de APV (de artikelen 2:10, 2:11, 4:11 en 5:23) niet herhaald. Wel wordt in de artikelsgewijze toelichting opgemerkt dat de lex silencio positivo van toepassing is.

Daarnaast zijn er ook enkele bepalingen (de artikelen 2:25, 2:26, 2:29, 2:39 voor zover het gaat om activiteiten die onder de Dienstenrichtlijn vallen, 2:72, 5:2, 5:3, 5:15 en 5:18) waarin de toepasselijkheid van de lex silencio positivo uitdrukkelijk wordt uitgezonderd. Dit geldt voor gevallen waarin de lex silencio positivo op grond van artikel 28, eerste lid, van de Dienstenwet van toepassing zou zijn, maar er dwingende redenen van algemeen belang zijn om daar een uitzondering op te maken. De dwingende redenen van algemeen belang die een uitzondering op de toepasselijkheid van de lex silencio positivo rechtvaardigen, worden in de artikelsgewijze toelichting bij die bepalingen gegeven.

Voor zover de toepasselijkheid van de lex silencio positivo niet reeds uit de wet voortvloeit, maar het toch wenselijk is te voorzien in een positieve beschikking van rechtswege bij het niet tijdig beslissen op een aanvraag tot het geven van een beschikking, is de lex silencio positivo op verschillende plaatsen in de APV van toepassing verklaard (de artikelen 2:6, 2:9, 2:10 en 2:11 voor zover het gaat om activiteiten die niet onder de Wabo vallen (voor activiteiten die wel onder de Wabo vallen verklaart die wet de lex silencio positivo immers al van toepassing), 2:63, 2:64, 2:67, 5:6, 5:7, 5:8, 5:13 en 5:36). De redenen voor het van toepassing verklaren van de lex silencio positivo worden in de artikelsgewijze toelichting bij die bepalingen gegeven.

In gevallen waarin de lex silencio positivo niet reeds op grond van de wet van toepassing is en er evenmin redenen zijn om deze van toepassing te verklaren in de APV, is niets bepaald. Dit geldt voor de artikelen 2:1, 2:22, 2:45, 2:60, 4:6, 4:18, 5:11, 5:33 en 5:34. Ingevolge artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb, geldt de lex silencio positivo immers alleen als zulks bij wettelijk voorschrift is bepaald.

Schaarse vergunningen
In gevallen waarin een activiteit beperkt is tot een aantal vergunninghouders, kan sprake zijn van schaarste. Voor vergunningen die onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn vallen, geldt dat deze vergunningen niet voor onbepaalde tijd mogen worden verleend (HvJEU 01-10-2015, ECLI:EU:C:2015:641 (Trijber en Harmsen)). Er zal dan een redelijke looptijd voor de vergunning bepaald moeten worden, waartoe kan worden aangesloten bij de jurisprudentie over concessieverleningen en er afstemming plaats moet vinden op de tijd die het de vergunninghouder kost om investeringen terug te verdienen. Ook gelden er bijzondere verdeelregels: er moet een passende mate van openbaarheid betracht worden bij de verdeling door potentiële gegadigden tijdig te informeren over de beschikbaarheid van een vergunning, het aanvraagtijdvak, de verdeelregels en de toewijzingscriteria, die objectief, duidelijk en niet discriminatoir moeten zijn. Op grond van het gelijkheidsbeginsel, waaruit het beginsel van gelijke kansen voortvloeit, geldt dit ook voor andere schaarse vergunningen dan vergunningen die onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn vallen (ABRvS 02-11-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2927 (De Vries/

Vlaardingen)). Voor de looptijd van de vergunning bij schaarste zij verder verwezen naar artikel 1:7, tweede lid, en de toelichting daarbij.

Hoofdstuk 2 Openbare orde

Afdeling 1 Bestrijding van ongeregeldheden

Algemeen
In deze afdeling zijn bepalingen opgenomen die bedoeld zijn om zowel het gebruik als de bruikbaarheid van de weg in goede banen te kunnen leiden en de openbare orde op andere openbare plaatsen te waarborgen. De diverse functies van de openbare ruimte, onder andere voor demonstraties, optochten en feesten, vragen om een scheiding dan wel regulering van het gebruik.

Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden

Eerste lid
Het begrip "samenscholing" is ontleend aan artikel 186 WvSr: "Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksoploop zich niet onmiddellijk verwijdert na het derde door of vanwege het bevoegde bestuursorgaan gegeven bevel, wordt, als schuldig aan deelneming aan samenscholing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie."
Zie hierover ook de hierna opgenomen jurisprudentie.

Tweede lid
In het tweede lid wordt aan de burger de verplichting opgelegd om zich op bevel van een politieambtenaar te verwijderen van een openbare plaats bij samenscholing of (dreigende) ongeregeldheden. Dit artikel biedt zo onder andere ook een handvat om op te treden tegen het hinderen van hulpverleners. Overtreding van een dergelijk bevel wordt strafbaar gesteld via opname van artikel 2:1, tweede lid in artikel 6:1.
Ook in het proces- verbaal en de tenlastelegging moet het niet opvolgen van het politiebevel worden vervolgd op grond van overtreding van artikel 2:1 juncto (artikel 6:1).

Hiernaast blijven uiteraard ook de bevelen van de burgemeester in het kader van diens openbare-ordebevoegdheden mogelijk. Bevelen van de burgemeester, bijvoorbeeld op grond van de Gemeentewet, of aanwijzingen in het kader van de Wet Openbare Manifestaties die de politie in mandaat uitvoert en die niet worden opgevolgd, kunnen nog steeds strafbaar worden gesteld op grond van artikel 184, eerste lid Wetboek van Strafrecht.

Vijfde lid
Onder omstandigheden is het denkbaar dat een samenscholing het karakter heeft van een betoging, vergadering of godsdienstige of levensbeschouwelijke samenkomst. Gelet op de Wom moeten dit soort samenscholingen van de werking van dit artikel uitgezonderd worden. Het vijfde lid voorziet hierin.

Jurisprudentie
HR 12-02-1940, NJ 140, 622 (Haags tippelverbod). Zie ook: HR 02-06-1903, W. 7938 (APV Amsterdam); HR 20-01-1936, NJ 1936, 343 (APV Amsterdam); HR 03-06-1969, NJ 1969, 411(APV Amsterdam) en HR 17-03-1970, ECLI:NL:PHR:1970:AB5070 (APV Arnhem). Oordeel van de politie is element van gemeentelijke strafbepaling.

HR 26-02-1991, ECLI:NL:HR:1991:AD1340 en HR 14-01-1992, ECLI:NL:HR:1992:ZC8941. Van een volksoploop ex artikel 186 WvSr is sprake als een menigte zich verzamelt. De openbare orde hoeft niet te worden verstoord.

HR 02 06 1903, W. 7938 (APV Amsterdam) en HR 25 06 1963, NJ 1964, 239 m.nt. B.V.A. Röling (samenscholingsarrest). Relatie tussen APV bepaling en artikel 184 en 186 WvSr. Aanvulling van de gemeentelijke wetgever erkend.

HR 29-01-2008, ECLI:NL:HR:2008:BB4108. Voor een bevel of vordering 'krachtens wettelijk voorschrift' gedaan als bedoeld in art. 184, eerste lid, Sr is vereist dat het betreffende voorschrift uitdrukkelijk inhoudt dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het geven van een bevel of het doen van een vordering. Art. 2 Politiewet 1993 bevat een algemene taakomschrijving voor de politie en kan niet worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift op basis waarvan vorderingen of bevelen kunnen worden gegeven waaraan op straffe van overtreding van art. 184, eerste lid, Sr moet worden voldaan. Art. 2 Politiewet 1993 kan wel worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift ter uitvoering waarvan de in art. 184 Sr bedoelde ambtenaren handelingen kunnen ondernemen waarvan het beletten, belemmeren of verijdelen overtreding van art. 184, eerste lid, Sr kan opleveren.

Hof Arnhem LJN BO4382, Gerechtshof Leeuwarden, 16 november 2010, ECLI:NL:GHARN:2010:BO4382: Aan verdachte is onder 2 ten laste gelegd dat hij opzettelijk een bevel of vordering krachtens artikel 2.3.1.7. en/of 2.1.1.1. van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente [gemeente] (hierna: APV), in elk geval krachtens enig wettelijk voorschrift, niet heeft opgevolgd. Het in artikel 184, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) beschreven misdrijf vereist een krachtens wettelijk voorschrift gedane vordering. Een dergelijk voorschrift moet uitdrukkelijk inhouden dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het doen van een vordering. Het hof overweegt dat de artikelen 2.3.1.7. en 2.1.1.1. van de APV niet uitdrukkelijk een dergelijke bevoegdheid bevatten. Derhalve zijn deze artikelen geen "wettelijk voorschrift" in de zin van artikel 184, eerste lid, Sr. Voorts kan ook artikel 2 van de Politiewet 1993 niet worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift op basis waarvan vorderingen of bevelen kunnen worden gegeven, waaraan op straffe van overtreding van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht moet worden voldaan. Zie ook: Hof 's-Hertogenbosch 30-06-2010, ECLI:NL:GHSHE:2010:BM9992.

HR 16-12-2014, ECLI:NL:HR:2014:3639. Aan het middel ligt de opvatting ten grondslag dat het feit niet als overtreding van artikel 2:1, tweede lid, van de APV strafbaar is, omdat noch in de APV noch elders aan de politieambtenaar uitdrukkelijk de bevoegdheid is verleend om de in artikel 2:1 van de APV Den Haag bedoelde bevelen te geven, zodat een wettelijk voorschrift ontbreekt waarop dit bevel kan zijn gegrond. Die opvatting is onjuist. De in artikel 2:1, tweede lid, van de APV Den Haag vervatte bevelsbevoegdheid van de ambtenaar van politie behoeft niet afzonderlijk of uitdrukkelijk in de APV Den Haag of elders te zijn verleend. Anders dan het geval is indien de strafvervolging betrekking heeft op het misdrijf van artikel 184 van het WvSr, is hier niet vereist dat de vordering of het bevel door de politieambtenaar is gedaan of gegeven krachtens een wettelijk voorschrift dat uitdrukkelijk inhoudt dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het doen van de vordering of het geven van het bevel. Dat verschil laat zich mede hierdoor verklaren dat de Gemeentewet de bevoegdheid van de raad tot het stellen van straf op overtreding van zijn verordeningen heeft beperkt tot overtredingen. Indien het niet opvolgen van een op een bepaling van een APV gegrond bevel van de politieambtenaar zonder het vereiste van verlening van een uitdrukkelijke bevelsbevoegdheid aan die ambtenaar het misdrijf van artikel 184 van het WvSr zou opleveren, zou in strijd met de Gemeentewet de bedoelde bevoegdheid van de raad in feite zijn uitgebreid tot misdrijven.

Afdeling 2 Betoging

Artikel 2:2
(Vervallen)

Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen

Dit artikel is gebaseerd op enkele artikelen uit de Wet openbare manifestaties (WOM). De Wom beoogt een eenvormige regeling te geven voor de activiteiten die onder de bescherming van de artikelen 6 (vrijheid van godsdienst en levensovertuiging) en 9 (recht tot vergadering en betoging) van de Grondwet vallen. Het gaat daarbij met name om betogingen, vergaderingen en samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging voor zover die op openbare plaatsen gehouden worden. Ten aanzien van vergaderingen en betogingen op 'andere dan openbare plaatsen' kent de WOM uitsluitend repressieve bevoegdheden toe aan de burgemeester (artikel 8 van de WOM), zie hieronder.

In artikel 1 van de Wet openbare manifestaties wordt in het eerste lid "openbare plaats" gedefinieerd als: een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. In het tweede lid is bepaald dat daaronder niet is begrepen: een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (een kerk, moskee, synagoge of een ander gebouw dat met name wordt gebruikt voor godsdienstige of levensbeschouwelijke doelen). Deze definitie is in artikel 1:1 overgenomen (zie toelichting). Zie ook HR 11-04-2017, ECLI:NL:HR:2017:668.

Volgens artikel 2 van de Wom kunnen de bevoegdheden tot beperking van het recht tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging en het recht tot vergadering en betoging slechts worden aangewend ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden. De MvT geeft een opsomming van de bevoegdheden die de Wom aan gemeenteraden en burgemeesters toekent (Kamerstukken II 1985/86, 19 427, nr. 3, p. 5-6):

- de bevoegdheid tot het creëren van een kennisgevingstelsel voor betogingen, vergaderingen en samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging op openbare plaatsen. De wet laat een zekere variatie toe met betrekking tot de termijn waarbinnen moet worden beslist. Zie verder de toelichting onder 'Kennisgevingstermijn';
- de bevoegdheid tot het geven van aanwijzingen;
- de bevoegdheid in het uiterste geval de betreffende activiteit te doen beëindigen.

Deze bevoegdheden kunnen slechts worden ingezet als sprake is van één van de in artikel 2 van de Wom genoemde doelcriteria.

Uit de artikelen 3 en 4 WOM volgt dat de gemeenteraad moet bepalen of, en zo ja, voor welke activiteiten een kennisgeving is vereist en daarbij enkele procedurebepalingen moet vaststellen.
Voor op vaste tijdstippen regelmatig terugkerende godsdienstige of levensbeschouwelijke bijeenkomsten op openbare plaatsen, uitgaande van een kerkgenootschap en zelfstandig onderdeel daarvan of een genootschap op geestelijke grondslag is, gelet op artikel 3, derde lid, van de Wom een eenmalige kennisgeving voldoende. De raad heeft twee mogelijkheden: of deze bijeenkomsten ongeregeld laten of een eenmalige kennisgeving voorschrijven.

Artikel 5 WOM kent de burgemeester de bevoegdheid toe om naar aanleiding van een kennisgeving voorschriften en beperkingen te stellen of een verbod te geven; artikel 6 WOM kent hem een aanwijzings-bevoegdheid toe, terwijl artikel 7 WOM bepaalt dat hij bevoegd is aan de organisatoren van de desbetreffende activiteit de opdracht te geven deze te beëindigen en uiteen te gaan.

Voor vergaderingen en betogingen op 'andere dan openbare plaatsen' kent de Wom uitsluitend repressieve bevoegdheden toe aan de burgemeester (artikel 8 van de Wom), onder andere de bevoegd-heid opdracht te geven deze te beëindigen. Voor deze bevoegdheden geldt dat deze uitsluitend mogen worden aangewend indien de bescherming van de gezondheid of de bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden dat vordert (zie Rb. Oost-Brabant 30-01-2017, ECLI:NL:RBOBR:2017:415, geen preventief verbod mogelijk). Voor deze activiteiten is geen voorafgaande kennisgeving vereist. In beginsel is de Wom van toepassing, maar sommige situaties regelt deze wet niet, bijvoorbeeld algeheel demonstratieverbod, toegangsverbod in een gebied. In dat geval zijn noodbevoegdheden van toepassing (artikelen 175 en 176 van de Gemeentewet). Zie ook hieronder 'Bevoegdheden burgemeester'.

De meeste APV's kennen alleen een kennisgevingeis voor betogingen. De overige activiteiten zijn ongereguleerd gebleven.
In verband hiermee heeft artikel 2:3 alleen betrekking op betogingen. Het artikel kan zonodig worden uitgebreid tot samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, tot vergaderingen en tot "processies".

Centrale onderwerpen
Een aantal onderwerpen is geheel of gedeeltelijk aan de plaatselijke regelgeving onttrokken. De reden is dat enerzijds de Grondwet zich tegen een dergelijke regeling verzet en dat anderzijds de rechtsgelijkheid een uniforme regeling van de centrale wetgever rechtvaardigt. Het gaat om de volgende onderwerpen (Kamerstukken II 1985/86, 19 427, nr. 3, p. 6):

- het aanwijzen van de gronden waarop beperking van de onderhavige grondrechten door gemeentelijke organen is toegestaan. Er dient sprake te zijn van één van de doelcriteria van artikel 2 of artikel 8 van de Wom;
- een verbod van voorafgaand toezicht op de inhoud van uitingen die tijdens eerder genoemde activiteiten zullen worden gedaan (artikelen 3, vierde lid, 4, derde lid, en 5, derde lid);
- de bescherming van het functioneren van buitenlandse vertegenwoordigingen en bepaalde andere instellingen die een bijzondere volkenrechtelijke bescherming genieten, voor zover deze bescherming verder dient te reiken dan 'de bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden' (artikel 9 van de Wom);
- de strafbaarstelling van overtreding van een aantal bij de Wom gegeven normen (artikel 11 van de Wom) en de strafbaarstelling van verhindering en verstoring van geoorloofde openbare manifestaties (wijziging van de artikelen 143 tot en met 146 van het WvSr, onder artikel 11 van de Wom);
- de bescherming van de zondagsrust, deze bescherming verder dient te reiken dan 'de bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden' (wijziging van de artikelen 3, 5, 5a en 8 van de Zondagswet, onder artikel III van de Wom).

Betoging
Wanneer kan van een betoging worden gesproken? Blijkens de jurisprudentie van de Hoge Raad kan sprake zijn van een betoging als:

- een aantal personen openlijk en in groepsverband optreedt, al dan niet in beweging, en
- de groep er op uit is een mening uit te dragen.

De memorie van toelichting bij de WOM geeft aan dat het bij de betoging gaat om het uitdragen van gemeenschappelijk beleefde gedachten of wensen op politiek of maatschappelijk gebied (Kamerstukken II 1986/87, 19 427, nr. 3, p. 8). Er worden dus drie eisen gesteld: meningsuiting (openbaren van gedachten en gevoelens), openheid en groepsverband. Het gezamenlijk optreden moet ook gericht zijn op het uitdragen van een mening. Het aspect van de meningsuiting dient centraal te staan, want anders kan er sprake zijn van een samenkomst of evenement (ABRvS 27-08-2014, ECLI:NL:RVS:2014:3174 (Occupy Den Haag I)). De uitoefening van een grondrecht mag aanleiding zijn tot een grotere inspanning dan bij evenementen als een risicowedstrijd van een voetbalclub. Het gaat hier om de waarborging van de uitoefening van een grondrecht (Vz. Rb. Rotterdam 24-01-2002, ECLI:NL:RBROT:2002:AD8502).
Een betoging is niet noodzakelijkerwijs een optocht en een optocht is niet perse een betoging. Een betoging kan een optocht zijn (HR 30-05-1967, NJ 1968, 5). De Hoge Raad acht voor het aanwezig zijn van een betoging geen "menigte" nodig. Acht personen worden al voldoende geacht om van een betoging te kunnen spreken (HR 11-05- 1976, NJ 1976, 540).

Bij de parlementaire behandeling van artikel 9 Grondwet is "betoging" omschreven als "het middel om, het liefst met zoveel mogelijk mensen, in het openbaar uiting te geven aan gevoelens en wensen op maatschappelijk en politiek gebied".

Alleen een vreedzame betoging kan aanspraak maken op grondwettelijke bescherming (HR 11-04-2017, ECLI:NL:HR:2017:665). Als onder het mom van een betoging activiteiten worden ontplooid die strijdig zijn

met onze rechtsorde, zal de vraag moeten worden beoordeeld of er nog wel sprake is van een betoging in de zin van het grondwettelijk erkende recht (Kamerstukken II 197576, 13872, nr. 4, p. 95-96). Bij de parlementaire behandeling van artikel 9 van de Grondwet heeft de regering er op gewezen dat de door haar gegeven karakterisering van het begrip “betoging” meebrengt dat acties, waarvan de hoedanigheid van gemeenschappelijke meningsuiting op de achtergrond is geraakt en die het karakter hebben van dwangmaatregelen jegens de overheid of jegens derden, geen betogingen in de zin van het voorgestelde artikel 9 van de Grondwet zijn. In de praktijk blijkt het soms lastig om te onderscheiden wanneer sprake is van een betoging en wanneer niet (meer). Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij blokkades van wegen en waterwegen (Kamerstukken II 1976/77, 13872, nr. 7, p. 33). Het zelfde geldt bij betogingen die uitlopen op rellen. Ook tentenkampen kunnen op zich betogingen zijn (ABRvS 21-09-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2521 (Buitenkerk) en ABRvS 23-03-2015, ECLI:NL:RVS:2015:923 (Occupy Amsterdam)). Deelnemers moeten wel verband met uiting aantonen en blijven actievoeren. Burgemeester kan beperkingen aan tentenkampen opleggen met betrekking tot bijvoorbeeld tijd, omvang, verwarming, maximaal aantal deelnemers tijdens nacht (ABRvS 30-08-2017, ECLI:NL:RVS:2017:2348). Er moet een band zijn tussen de boodschap en vorm van een betoging.

Een optocht die niet primair het karakter heeft van een gemeenschappelijke meningsuiting, zoals Sinterklaas- en carnavalsoptochten en bloemencorso’s, is geen manifestatie in de zin van artikel 1, eerste lid, onder a WOM (Kamerstukken II 1985/86, 19 427, nr. 3, p. 8). Zo’n optocht kan, als die opiniërende elementen bevat, wel onder de bescherming van artikel 7, derde lid, Grondwet vallen.

Het doel van de optocht kan de burgemeester geen grond opleveren voor weigering van de vergunning (Wnd. Vz. ARRS, 23-11-1979, NG 1980, p. S 59 (demonstratie Den Haag)).

Collectieve uitingen
De Wom heeft betrekking op collectieve uitingen. Van een collectieve uiting kan volgens de regering al sprake zijn wanneer daaraan twee of meer personen deelnemen (Kamerstukken II 1986/87, 19 427, nr. 5, p. 8). Individuele uitingsvormen zijn buiten de regeling gebleven. Zowel artikel 6 als artikel 9 van de Grondwet maken het mogelijk ook deze onder de Wom te brengen, maar de wetgever acht dat niet nodig en niet wenselijk. Overigens vallen individuele uitingen wel onder de bescherming van artikel 7 van de Grondwet. Het eerste lid van artikel 7 van de Grondwet verbiedt expliciet een voorafgaand verlof ten aanzien van schriftelijke uitingen, ook als die uitingen godsdienstig of levensbeschouwelijk van aard zijn. Het derde lid van artikel 7 van de Grondwet verbiedt voorafgaand verlof voor wat betreft de inhoud voor het mondeling openbaren van gedachten of gevoelens, bijvoorbeeld tijdens een ‘eenmensprotest’. Dat wil zeggen dat een ‘eenmensprotest’ of een openbare godsdienstbelijdenis (denk aan een prediker op een zeepkist) niet (voorafgaand) vanwege de inhoud van de boodschap mag worden beperkt of verboden. Wel kan op basis van de APV worden opgetreden tegen de wijze waarop de boodschap wordt verkondigd, bijvoorbeeld als een spandoek verkeersbelemmeringen opwerpt.

Onwettig en intolerant gedrag van derden
Het recht van betoging kan niet zonder meer beperkt worden. In de jurisprudentie over het onwettig of intolerant gedrag van derden tegenover de deelnemers aan een betoging, zware belasting van het politiekorps en ernstige hindering van het verkeer is uitgemaakt dat een beperking van het recht tot betoging moet zijn gelegen in zwaarwegende omstandigheden. (Vz. ARRS 27-05-1982, AB 1983, 62 (idem demonstratieverbod Afcent, Wnd. Vz. ARRS, 30-05-1983, AB 1984, 85)). Een betoging mag slechts in dwingende situaties preventief worden verboden (Pres. Rb. Maastricht 22-03-2001, ECLI:NL:RBMAA:2001:AB0754).

De omstandigheid dat een bepaalde demonstratie bij het publiek irritaties opwekt of tegendemonstraties uitlokt, is onvoldoende basis om de demonstratie op grond van de Wom te verbieden. Slechts wanneer er gegronde vrees bestaat voor ernstige ongeregeldheden die niet kunnen worden voorkomen of bestreden door middel van door de overheid te treffen maatregelen, kan er grond bestaan een demonstratie te verbieden (Wnd. Vz. ARRS 21-03-1989, KG 1989, 158).

Betogers hebben dus in beginsel recht op bescherming tegen tegenbetogers en andere derden. Pas als er moet worden gevreesd voor ernstige wanordelijkheden die tot bestuurlijke overmacht leiden (dus die niet kunnen worden beteugeld met de beschikbare politiecapaciteit), kan de initiële betoging worden verboden. Overigens volgt uit richtlijnen van de *OVSE* dat een tegendemonstratie die wel vreedzaam verloopt, binnen gezichts- en gehoorafstand van de eerste betoging moet worden toegestaan.

Klokgelui en oproepen tot gebed
Artikel 10 van de WOM stelt dat de gemeenteraad bevoegd is om regels te stellen over de duur, het tijdstip en het geluidsniveau van klokgelui en oproepen tot gebed (zie EHRM 16-10-2012, ECLI:NL:XX:2012:BY5233 (Schilder/Nederland)).
De strekking van artikel 10 van de WOM is niet om een beperkingsbevoegdheid op het grondrecht vrijheid van godsdienst of levensovertuiging te creëren, maar om het recht tot klokluiden en oproepen tot gebed buiten twijfel te stellen en daarnaast de autonome bevoegdheid van gemeentebesturen om in het kader van de beperking van geluidsoverlast regelend op te treden onverlet te laten.
Gemeentelijke regels die klokgelui en oproepen tot gebed in het kader van geluidsoverlast beperken zijn dus geen medebewind, maar autonome bepalingen.
Artikel 10 van de WOM vertoont een zekere overlap met artikel 4:6 (overige geluidhinder). Zie de toelichting bij artikel 4:6.

Bevoegdheden burgemeester
Los van zijn bevoegdheden krachtens de WOM, blijft de burgemeester bevoegd tot optreden krachtens de artikelen 175 en 176 Gemeentewet. De memorie van toelichting bij de WOM geeft dit aan en ook de minister belicht tijdens de Kamerbehandeling deze bevoegdheid nadrukkelijk. Deze twee artikelen zijn echter slechts beperkt toepasbaar. Er mag namelijk pas gebruik van gemaakt worden wanneer er sprake is van ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde of als er daadwerkelijk sprake is van ernstige verstoring van de openbare orde. In die gevallen kan de burgemeester krachtens artikel 175 van de Gemeentewet de nodige bevelen of krachtens artikel 176 van de Gemeentewet een noodverordening uitvaardigen. De vraag rijst of de burgemeester met behulp van deze noodbevoegdheden grondrechten, zoals in dit geval het betogingsrecht, mag beperken.

Het verbod van delegatie zou een obstakel kunnen zijn voor de burgemeester om krachtens artikel 176 Gemeentewet een grondrecht te beperken door middel van een noodverordening. Volgens de Hoge Raad voegt het voorschrift op grond van artikel 176 Gemeentewet zich in als bestanddeel in de omschrijving van de overtreding tegen het openbaar gezag van artikel 443 Sr. en het is “dus de wet (in formele zin), die in die noodtoestand de zeer tijdelijke onderbreking van de uitoefening van het grondrecht gedoogt”, HR 28-11-1950, NJ 1951, 137 (Tilburgse APV).

Bij betogingen waarbij ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde bestaat of de verstoring daadwerkelijk plaatsvindt, kan de burgemeester derhalve bevelen, zoals bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet of de noodverordening zoals bedoeld in artikel 176 van de Gemeentewet uitvaardigen. Dit zou in het uiterste geval zelfs een verbod tot het houden van een betoging kunnen inhouden. De burgemeester heeft dus in de noodsituaties, bedoeld in de artikelen 175 en 176 van de Gemeentewet, de bevoegdheid om grondrechtbeperkende bevelen te geven ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer of ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden.”

Kennisgevingstermijn
De Wom laat de gemeenteraad vrij in het stellen van regels betreffende het tijdstip waarop de kennis-geving voor het houden van een manifestatie moet zijn gedaan. De wetgever gaat er blijkens de parlementaire geschiedenis van uit dat gemeenten de kennisgevingstermijn zo kort mogelijk houden. Uit de MvT bij de Wom blijkt dat de wetgever daarbij 24 of 48 uren in gedachten had. Het merendeel van de Nederlandse gemeenten hanteert een kennisgevingstermijn van 48 uren. Ook internationaalrechtelijke organisaties bevelen aan een niet te lange kennisgevingstermijn te hanteren. Een termijn van 48 uren

wordt genoemd als een redelijke termijn. Langere termijnen hebben vanuit het perspectief van de grondwettelijk en verdragsrechtelijk beschermde betogingsvrijheid niet de voorkeur.

Vierde lid
Artikel 145 van de Gemeentewet bepaalt dat de Algemene Termijnenwet van overeenkomstige toepassing is op termijnen in gemeentelijke verordeningen, tenzij in de verordening anders is bepaald. Het vierde lid bevat zo'n afwijkende bepaling, die voorkomt dat afhandeling op zaterdag of zondag of op een algemeen erkende feestdag of op een werkdag na 12.00 uur moet plaatsvinden. Dat laatste is gedaan om toch nog over enige uren voor beoordeling en besluitvorming te beschikken

Vijfde lid
Een al te strikt vasthouden aan de kennisgevingstermijn verhoudt zich slecht tot de grondwettelijk en verdragsrechtelijk beschermde betogingsvrijheid. De burgemeester kan daarom in bijzondere omstandigheden – bijvoorbeeld bij spontane manifestaties – afwijken van de kennisgevingstermijn.

Wat betreft het in rekening brengen van legeskosten door gemeenten voor het kennisgeven van een betoging heeft de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zich in een brief van 17 januari 2017 (Kamerstukken II 2016/17, 34 324, nr. 2) aan de Tweede Kamer op het standpunt gesteld dat het heffen van legeskosten kan worden gezien als een beperking van grondwettelijke vrijheden. Een expliciet wettelijk verbod op het heffen van leges voor het houden van een manifestatie is volgens de minister niet nodig, omdat dit al verboden zou zijn op grond van artikel 229 van de Gemeentewet.

Beëindiging demonstratie
Kan een vreedzame demonstratie worden beëindigd, enkel en alleen omdat die niet is aangemeld? Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) oordeelde in haar arrest van 17 juli 2007 (NJB 2007, 1839) dat in bijzondere omstandigheden, waarin een demonstratie een onmiddellijke reactie is op politieke gebeurtenissen, is het enkel en alleen ontbreken van een melding onvoldoende om de demonstratie te beëindigen. Als er verder niets illegaals aan de hand is en de demonstratie geen bedreiging vormt voor de openbare orde, zou het beëindigen van de demonstratie alleen omdat de melding ontbreekt, een disproportionele beperking van het grondrecht om te demonstreren zijn. Zie ook EHRM 20-02-2014, ECLI:CE:ECHR:2014:0220JUD000911704 (Nosov/Rusland). Verder is het laten horen van tegengeluid toegestaan (Rb. Den Haag 21-12-2016, ECLI:NL:RBDHA:2016:15812 (anti-Pegida). Bovendien is het belangrijk dat contactpersonen worden aangesteld tijdens demonstraties (EHRM 05-01-2016, ECLI:CE:ECHR:2016:0105JUD007456812 (Frumkin/Rusland)).

De Nationale ombudsman sluit zich daarbij aan: bij het beëindigen van een demonstratie moet in zijn visie altijd worden afgewogen of dat in het belang van volksgezondheid, het verkeersbelang, of ter voorkoming van wanordelijkheden noodzakelijk is. Dat is overigens, zo blijkt uit het rapport, ook het beleid van de burgemeester van Den Haag. Dat blijkt uit het rapport "Demonstreren staat vrij" van de Nationale ombudsman, december 2007 (https://www.nationaleombudsman.nl/uploads/rapport2007-290.pdf), waarin de juridische grenzen nog eens helder op een rij zijn gezet.

Er is alle reden om de lijn van het EHRM en de Ombudsman aan te houden: het grondrecht van demonstratie moet niet lichtvaardig worden beperkt, en niets is logischer dan om ook bij het beëindigen van een demonstratie vanwege het ontbreken van een melding af te wegen of het belang van volksgezondheid, het verkeersbelang, of de voorkoming van wanordelijkheden dat noodzakelijk maken. Niet voor niets schept het artikel in de model APV de mogelijkheid om in bijzondere omstandigheden een kort voor de demonstratie gedane melding te accepteren.

Of de Hoge Raad in een nieuw arrest aansluiting zou zoeken bij het EHRM valt niet te voorspellen. De Hoge Raad oordeelde namelijk in zijn arrest van 17-10-2006, ECLI:NL:HR:2006:AU6741, anders en onderschreef het oordeel van het hof dat een demonstratie kan worden beëindigd, alleen omdat die niet is gemeld. De Hoge Raad vernietigde de uitspraak van het hof, omdat het hof ten onrechte had

geoordeeld dat de politie op eigen gezag de demonstratie kon beëindigen. Die bevoegdheid ligt uitdrukkelijk bij de burgemeester, en die zal dan ook de feitelijke beslissing moeten nemen.

Artikel 2:4
(Vervallen)

Artikel 2:5
(Vervallen)

Afdeling 3 Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2:6
(Vervallen)

Afdeling 4 Vertoningen en dergelijke op de weg

Artikel 2:7
(Vervallen)

In 2006 is met het oog op het vereenvoudigen van de APV dit artikel opgenomen onder de evenementen-bepaling (artikelen 2:24 en 2:25). Zie het commentaar bij die artikelen.

Artikel 2:8
(Vervallen)

Artikel 2:9 Straatartiest en dergelijke

Muziek maken kan onder omstandigheden aangemerkt worden als evenement als bedoeld in artikel 2:24. Het optreden van een straatmuzikant, bijvoorbeeld een harmonicaspeler, is in artikel 2:24, eerste lid, onder f, uitgezonderd van het evenementbegrip. Net als straatfotografen en de andere categorieën, genoemd in artikel 2:9, wordt een straatmuzikant onder de straatartiesten geschaard.
De motieven om openbare plaatsen aan te wijzen zijn dwingende redenen van algemeen belang, hetgeen omvat: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu. Zie voor de betekenis van deze begrippen de toelichting bij artikel 1.8.

De activiteiten van de straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur en gids vallen onder de werking van artikel 7, derde lid, Grondwet. Het begrip “openbaren van gedachten of gevoelens” moet volgens de jurisprudentie en de toelichting op artikel 7 van de Grondwet haast grammaticaal worden uitgelegd. Elke uiting van een gedachte of een gevoelen, ongeacht de intenties of motieven van degene die zich uit, wordt door artikel 7 van de Grondwet beschermd. (KB 5 juni 1986, Stb. 337 t/m 342, KB 29 mei 1987, Stb. 365, AB 1988, 15) Artikel 7, derde lid, van de Grondwet laat door zijn formulering (niemand heeft voorafgaand verlof nodig wegens de inhoud) een verbod toe voor andere aspecten van de uiting dan de inhoud, zoals bijvoorbeeld de verspreiding. Het is bij de genoemde activiteiten echter moeilijk te scheiden tussen inhoud en verspreiding. Immers, het verbieden van een optreden van een straatartiest op een bepaalde plaats houdt in veel gevallen ook in dat de inhoud van het optreden niet kan worden geuit. Dat betekent dat voor de beperkingsgronden van het in artikel 7, derde lid, van de Grondwet opgenomen grondrecht, het best kan worden gekozen voor de beperkingsgronden die bij artikel 7, eerste lid, van de Grondwet zijn toegelaten. In artikel 2:6 is dat uitgewerkt in een verbod met ontheffingsmogelijkheid dat voor bepaalde straten en uren geldt. In artikel 2:9 is dezelfde redactie gevolgd.

Jurisprudentie
Vz. ARRS 01-10-1993, ECLI:NL:RVS:1993:AN3538. De weigering van een ontheffing in verband met de verstoring van de openbare orde moet reëel zijn en voldoende onderbouwd zijn.

ABRvS 03-09-1997, ECLI:NL:RVS:1997:BL3032. Terechte weigering ontheffing voor optreden als straatfotograaf. Optreden als straatfotograaf is niet gericht op het openbaren van gedachten of gevoelens als bedoeld in artikel 7, derde lid, van de Grondwet. Openbare orde verzet zich tegen het optreden van meer dan twee straatfotografen.

Afdeling 5 Bruikbaarheid en aanzien van de weg

Artikel 2:10 Het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie ervan

Dit artikel geeft de gemeente de mogelijkheid greep te houden op situaties die hinder of gevaar kunnen opleveren of ontsierend kunnen zijn. Voor de toepassing kan worden gedacht aan het plaatsen van reclameborden, containers of fietsparkeervoorzieningen. Ook voorwerpen die met de grond zijn verbonden, zoals een haag in de berm, kunnen als voorwerpen als hier bedoeld worden aangemerkt (ABRvS 10-01-2018, ECLI:NL:RVS:2018:49).

Algemene regel met ontheffingsmogelijkheid
Artikel 2:10 bevat een breed gestelde algemene regel in plaats van een vergunningsstelsel. De raad maakt hiermee een nadrukkelijke keuze voor het bieden van meer ruimte aan burger en bedrijfsleven. De gedachte is dat voor een groot aantal voorwerpen die in de openbare ruimte worden geplaatst een vergunning overbodig is, omdat deze voorwerpen volstrekt geen overlast veroorzaken of zelfs bijdragen aan de leefbaarheid. In de praktijk wordt er ook niet vaak handhavend opgetreden tegen voorwerpen die strikt gesproken alleen met vergunning op of aan de weg zouden mogen staan.

In lid 1 onder e, f en g maakt de raad hierop twee uitzonderingen, namelijk ten aanzien van reclame-uitingen en terrassen.

In het derde lid is de bevoegdheid voor het college opgenomen om nadere regels te stellen voor uitstallingen en containers/bouwgerelateerde objecten. Hierbij kan gedacht worden aan regels over omvang, de vrije doorgang voor verkeer, voetgangers en hulpdiensten en de sluitingstijden. De opsomming in het derde lid kan natuurlijk desgewenst worden aangevuld.

Een dergelijke optie is ook denkbaar voor alle voorwerpen. Dan ontstaat in plaats van een vergunning-stelsel een algemene regel die in detail voorschrijft wat er wel en niet is toegestaan. Een aantal gemeenten heeft daarvoor gekozen. Nadeel van die aanpak is dat zo'n regel onvermijdelijk een uitvoerig stuk wordt, omdat voor een heel scala aan voorwerpen (bloembakken, uitstallingen, bouwsteigers, straatmeubilair, et cetera) moet worden omschreven waar en hoe ze kunnen worden geplaatst, en wat de omvang mag zijn. Ook is het heel goed mogelijk dat de regel niet overal in de gemeente dezelfde zal zijn. Het zal duidelijk zijn dat zo'n regel zo afhankelijk is van de lokale situatie, dat die niet als model door de VNG kan worden aangeboden.

Voordeel van een gedetailleerde regel is dat er de nodige duidelijkheid wordt gegeven. Daarmee is meteen een nadeel genoemd van een algemeen gestelde regel. Feitelijk is daarmee voor burgers en bedrijven een zogeheten "zorgplicht" neergelegd. Er mogen voorwerpen worden geplaatst, zolang de verkeersveiligheid niet in gevaar wordt gebracht en aan de andere voorwaarden in het eerste lid wordt voldaan. De burger dient dat zelf af te wegen. Als de gemeente wenst op te treden omdat zij van mening is dat het verbod van het eerste lid wordt overtreden, zal daarover al snel discussie ontstaan. Dat vraagt inschattingsvermogen, zelfstandigheid en tact van de toezichthoudende ambtenaren. De gemeente zal haar handhavingsbesluit zeer nauwkeurig dienen te motiveren.

Inboedels
Het plaatsen van inboedels op de weg gebeurt dikwijls in het kader van de ontruiming van woningen. Het is echter in strijd met artikel 2:10. In de VNG ledenbrief, Lbr. 97/39 van 20 maart 1997, wordt het advies gegeven om met preventieve bestuursdwang op te treden ten aanzien van op de weg geplaatste zaken. Die mogelijkheid is bevestigd in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 7 november 2001.

Het op straat plaatsen en daar laten staan van inboedel is geen gebruik van de weg overeenkomstig de bestemming, zodat zo'n handeling onder het verbod van de APV-bepaling valt. Hoewel artikel 5:21 van de Awb niet met zoveel woorden voorziet in de mogelijkheid van een preventieve bestuursdwang-aanschrijving, kan een dergelijk besluit volgens vaste jurisprudentie worden genomen indien er sprake is van klaarblijkelijk gevaar van een op zeer korte termijn te verwachten overtreding van een concreet bij of krachtens de wet gesteld voorschrift. De Afdeling overweegt nog expliciet dat niet van belang is er of sprake is van dreigende ernstige schade. Het enige criterium voor preventieve bestuursdwang is dus "klaarblijkelijk gevaar van overtreding". Verder oordeelt de Afdeling dat de aanschrijving terecht aan de woningstichting is gericht. Als opdrachtgeefster tot ontruiming, waarbij de inboedel op straat komt te staan, is ze overtreedster van de APV-bepaling (nu artikel 2:10). Als overtreedster is de woningstichting op grond van artikel 5:25 van de Awb ook de kosten verbonden aan de toepassing van bestuursdwang verschuldigd (ABRvS 07-11-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AD5810_(Brunssum)).

Pres. Rb. Amsterdam 15-02-2001, JG 01.0138. Ten onrechte merkte de opzichter bij een woning-ontruiming de inboedel als afval aan en liet de afgevoerde inboedel als afval verbranden. Gemeente aansprakelijk voor de schade.

ABRvS 17-07-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE5429. Spoedeisende bestuursdwang met toepassing van artikel 5:31 van de Awb ten aanzien van op de weg geplaatste zaken na ontruiming. Het op straat plaatsen en daar laten staan van een veelal uit losse voorwerpen van niet geringe omvang bestaande inboedel kan niet als gebruik van de weg overeenkomstig haar bestemming worden aangemerkt, zodat een dergelijke handeling onder het verbod van de APV-bepaling valt. Deurwaarder is een instrumenterend openbaar ambtenaar. Woningstichting is als opdrachtgeefster tot ontruiming overtreedster van de APV-bepaling en dient de kosten van bestuursdwang te betalen.

Rb. Zutphen 25-08-2004, ECLI:NL:RBZUT:2004:AQ8910. Ook een preventieve last onder dwangsom kan worden opgelegd aan de ontruimer.

Containers
Over het plaatsen van containers kan nog opgemerkt worden dat het Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond, Water en Wegenbouw en de Verkeerstechniek (CROW) in 1998 richtlijnen heeft uitgebracht, getiteld Markering onverlichte obstakels. Deze richtlijnen gaan in op het uniform plaatsen en markeren van verplaatsbare onverlichte obstakels (waaronder vuil- en opslagcontainers), inclusief mogelijke regelgeving met bijbehorende handhavings- en controlemogelijkheden.

ARRS 30-12-1993, Gst. 1994, 6995, 5. Plaatsing van een bedrijfsafvalcontainer op de openbare weg is in strijd met de bestemming. Bovendien komt het doelmatig en veilig gebruik van de weg in het geding

ABRvS 29-01-1998, Gst. 1998, 7084, 5. Afvalcontainers kunnen echter bouwwerken in de zin van de Woningwet zijn waarvoor een omgevingsvergunning (bouwactiviteit) is vereist. Dit hangt af van de constructie, omvang van de constructie en de plaatsgebondenheid. De APV-bepaling blijft buiten toepassing.

Wabo
Het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie, als bedoeld in dit artikel, kan onder de Wabo vallen, namelijk wanneer dit gebruik bestaat uit de opslag van roerende zaken. Dat zal

bijvoorbeeld het geval zijn als op of aan de weg een container wordt geplaatst voor de tijdelijke opslag van puin of bouwmaterialen tijdens een verbouwing. In andere gevallen zal het niet altijd op het eerste gezicht duidelijk zijn of het gaat om opslag van roerende zaken als bedoeld in de Wabo. Het onderscheidend criterium is dat het plaatsen van zaken op de weg bij opslag een tijdelijk karakter heeft: het is de bedoeling dat de opgeslagen zaken ooit ergens anders een al dan niet definitieve bestemming krijgen en aldaar een functie gaan vervullen. Als dat aan de orde is valt die activiteit onder artikel 2.2, eerste lid, onder j of k, van de Wabo. Een ontheffing wordt op grond van artikel 2.2, eerste lid, laatste zinsdeel, van de Wabo aangemerkt als een omgevingsvergunning.
Daarnaast is in het derde lid geregeld dat het bevoegde bestuursorgaan (in casu het college of de burgemeester) ontheffing kan verlenen voor gebruik van de weg dat niet valt onder de Wabo, namelijk wanneer het gaat om objecten die bedoeld zijn om ter plaatse blijvend te functioneren. Dit zijn dan bijvoorbeeld bloembakken, straatmeubilair, terrassen en dergelijke.

Het is niet ondenkbaar dat bij een en hetzelfde project – bijvoorbeeld een grootscheepse restauratie van monumentale panden – zowel de ontheffing van het bevoegd bestuursorgaan (derde lid) als de omgevingsvergunning nodig is. Met het oog op die gevallen kan overwogen worden om met toepassing van artikel 2.2, tweede lid van de Wabo alle activiteiten waarbij voorwerpen op of aan de weg worden geplaatst, onder de Wabo te brengen. Dat heeft als nadeel dat de zwaardere procedure van de Wabo in alle gevallen gevolgd moet worden. De VNG verwacht~~ing~~ is dat deze situatie maar heel zelden voorkomt en heeft artikel 2.2, tweede lid van de Wabo in de APV dan ook niet toegepast.

Objecten langs auto(snel)wegen
Rijkswaterstaat heeft op 21 oktober 2011 de richtlijn “Beoordeling van objecten langs Auto(snel)wegen” (Kader vergunningverlening)vastgesteld (Stcrt. 2011, 23311). De hoofdlijn voor objecten (waaronder reclame) is nu:

- bewegende beelden op digitale billboards zijn niet toegestaan (hieronder valt ook knipperen);
- de objecten mogen niet verblinden (moeten voldoen aan Richtlijn Lichthinder van de Nederlandse Stichting voor Verlichtingskunde)
- de objecten (en windturbines) of commerciële uitingen moeten op voldoende afstand van de rijbaan zijn geplaatst.

De APV kan op dit soort objecten van toepassing zijn, namelijk als de grond langs de snelweg valt binnen het begrip ‘weg’ of binnen de definitie van ‘openbare plaats’ als genoemd in artikel 1:1 van de APV. In dat geval zal het rijksbeleidskader handvatten kunnen bieden om te bepalen of het object gevaar oplevert voor de bruikbaarheid of het doelmatig en veilig gebruik van de weg (artikel 2:10, eerste lid, onder a, variant 1).

Overige jurisprudentie

Uitstallingen
ARRS 07-10-1996, ECLI:NL:RVS:1996:BL3028. Weigering van een uitstalvergunning voor handelswaar is niet alleen gehandhaafd op de onder b genoemde weigeringsgrond (welstand), maar ook op de onder a opgenomen weigeringsgrond (de uitstallingen staan ook in de weg). De Afdeling ziet voorts geen grond voor het oordeel dat de plaatsing van dit artikel in het hoofdstuk dat betrekking heeft op openbare orde, in de weg staat aan het opnemen van de onder b genoemde weigeringsgrond. Niet valt in te zien dat een zekere beoordeling van het uiterlijk aanzien van een uitstalling niet in het belang van de bescherming van de openbare orde kan worden geacht.

Rb. Leeuwarden 06-09-2001, ECLI:NL:RBLEE:2001:AD3917. Organisatie van circus op plein met parkeerbestemming. Er doen zich geen weigeringsgronden voor op grond van de APV-bepalingen. Ook strijdigheid met het bestemmingsplan biedt geen grondslag voor weigering vergunning.

Terrassen
ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3681 en ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0269. Een terras is een bij een voor het publiek openstaand gebouw behorend erf in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet. Ingevolge het eerste lid van dit artikel is de burgemeester onder meer belast met het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Ingevolge het derde lid van dit artikel is de burgemeester belast met de uitvoering van de verordeningen voor zover deze betrekking hebben op dat toezicht. De burgemeester – en niet het college – is dus bevoegd om terrasvergunningen te verlenen.

Reclame
De reclameverordening bevatte het verbod om zonder vergunning van het college reclameborden te plaatsen, die vanaf de weg of een andere voor het publiek toegankelijke plaats zichtbaar zijn. De vergunning kon worden geweigerd in het belang van welstand of verkeersveiligheid. Het college heeft een maximum van 123 locaties voor driehoeksborden aangewezen. Het stellen van beleidsregels was op grond van de Reclameverordening verplicht, maar het college had nagelaten deze op te stellen, zodat niet duidelijk was welke procedure werd gevolgd bij de verdeling van de schaarse locaties. De Afdeling oordeelt allereerst: Anders dan art. 7 lid 1 Gw beschermt art. 10 EVRM ook uitingen met een commercieel karakter. De inmenging in het recht van vrije meningsuiting is echter voorzien bij de wet conform het tweede lid van art. 10. Aangezien het stelsel in de Reclameverordening er voorts toe strekt reclame-uitingen te reguleren in het belang van de openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, alsmede de bescherming van de rechten van anderen, is er van strijd met art. 10 EVRM geen sprake.

ABRvS 20-04-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT4255. Aan het college kan niet de bevoegdheid worden ontzegd om een maximum te stellen aan het aantal locaties waar driehoeksborden kunnen worden geplaatst. Dit maximum zal moeten worden gerechtvaardigd uit hoofde van bescherming van de in de Reclame-verordening genoemde belangen. Het college heeft dit nagelaten. Nu het maximum aantal aangewezen locaties het uitgangspunt vormde voor de bij de beslissing op bezwaar gehandhaafde afwijzing van het verzoek van appellante en niet kan worden nagegaan of dit uitgangspunt rechtens houdbaar is, moet worden geoordeeld dat de beslissing op bezwaar niet kan worden gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering, zodat deze voor vernietiging in aanmerking komt.

Pres. Rb. Zwolle 29-10-1997, KG 1997, 389. Aangenomen mag worden dat een te beperkend beleid met betrekking tot reclameconstructies op grond van de APV-bepaling niet als redelijk kan worden gekwalificeerd, nog daargelaten of dit in overeen-stemming is met artikel 10 van het EVRM. Immers, dit kan betekenen dat er in feite geen mogelijkheid van enige betekenis tot gebruik van het middel van verspreiding en bekendmaking zou overblijven Volgens de President kunnen wel beleidscriteria in de vorm van restricties voor wat betreft het aantal vergunningen (al dan niet per aanvrager per jaar), en de locatie en duur van elke vergunning worden gesteld (Pres. Rb Zwolle 26-09-1997, KG 1997, 338). Dit beleid kan worden onderbouwd met behulp van een politierapport of welstandsadvies.

Pres. Rb 's-Hertogenbosch 23-09-1999, KG 1999, 299. Over driehoeksreclameborden ten behoeve van een Rasti Rostelli-show, oordeelde de President dat bij elke aanvraag om vergunningverlening een individuele en concrete beoordeling nodig is, ongeacht het gevoerde beleid. Geen acht is geslagen op de borden als zodanig en de plaats van opstelling. Geen strijd met redelijke eisen van welstand. Aanvrager dient te worden behandeld als ware hij in het bezit van een vergunning.

Pres. Rb. Breda 09-11-1994, JG 95.0137, KG 1995, 20 en Pres. Rb. Zwolle 26-09-1997 en 29-10-1997, resp. KG 1997, 338 en 389. De APV-bepaling biedt geen ruimte voor de weigering van een vergunning voor reclameborden op basis van beleid volgens welk toestemming voor reclameborden uitsluitend wordt verleend voor plaatselijke, niet-commerciële evenementen. De APV-bepaling kent een aantal limitatieve weigeringsgronden. De aard van de reclame, commercieel of niet-commercieel, valt daar niet onder.

Pres. Rb. ‘s-Hertogenbosch 12-11-1998, KG 1999, 23. Weigering van vergunning voor reclameborden, aangezien het geen reclame voor een zeer bijzonder evenement betreft. Aard van een evenement is geen weigeringsgrond in de zin van

Artikel 2:10a Verbod reclame uitingen

In dit artikel is een verbod op reclame-uitingen opgenomen. Dit verbod geldt niet voor bedrijven die van de gemeente een exclusief recht hebben op de exploitatie van reclame-uitingen. Organisaties die driehoekreclameborden, billboards, sandwichborden, muppen, stadsplattegronden et cetera willen plaatsen, dienen zich te richten tot het bedrijf dat het exclusieve recht op exploitatie heeft. Dit geldt niet alleen voor bedrijven met een commerciële doelstelling, maar ook voor organisaties met een ideële doelstelling. Dit betekent dat ook partijen als Veilig Verkeer Nederland, Amnesty International en politieke partijen zich tot het bedrijf dat een exclusief recht heeft moeten wenden. Degene die een exclusief recht heeft hanteert een aangepast tarief voor organisaties met een ideële doelstelling.

Artikel 2:10b Terrassen

In 2018 besloot het college van B&W voor terrassen weer een vergunningstelsel in het leven te roepen. Artikel 2:10b voorziet hierin. Het college heeft de mogelijkheid om nadere regels te stellen ten aanzien van terrassen.

Artikel 2:11 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

Eerste lid
Omdat voor de toepassing van dit artikel onder andere het begrip ‘weg’ uit de WVW 1994 gebruikt wordt, is een vergunning vereist voor bijvoorbeeld de aanleg en verandering van wegen die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan. Dit betekent dat in beginsel de vergunningplicht ook geldt voor de zogenaamde ‘eigen wegen’ die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan. Ook voor deze wegen is het namelijk wenselijk dat ten behoeve van de bruikbaarheid daarvan voor brandweer, ambulance en dergelijke voorschriften gesteld kunnen worden over bijvoorbeeld de wijze van verharding en breedte. Aan artikel 2:11 ligt als motief ten grondslag de behoefte om de aanleg, beschadiging en verandering van wegen te binden aan voorschriften met het oog op de bruikbaarheid van die weg.
Naast het opleggen van min of meer technische voorschriften kan het ook gewenst zijn het tempo van wegenaanleg in de hand te houden. Het is natuurlijk hoogst onwenselijk dat wegen voortijdig aangelegd worden waardoor – door de latere aanleg van zogenaamde complementaire openbare voorzieningen, zoals riolering, water en gasvoorziening en verlichting – de bruikbaarheid van die weg gedurende lange tijd sterk verminderd zal zijn, nog daargelaten dat het veel extra kosten meebrengt.
Als de gemeente tevens eigenaar van de weg is, moet uiteraard ook privaatrechtelijke toestemming worden gegeven. Een afgegeven vergunning mag niet worden gefrustreerd door privaatrechtelijke weigering van de gemeente. Als een derde eigenaar van de grond is, ligt dat anders. Het college kan in dat geval de aanvrager om vergunning erop wijzen dat hij ook privaatrechtelijke toestemming behoeft. Zie ook de toelichting bij artikel 2:12.

Tweede lid
Op het aanleggen of veranderen van een weg is artikel 2.2, eerste lid, onder d, van de Wabo van toepassing als de activiteit verboden is in een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit. Dat betekent dat de termijnen genoemd in artikel 3.9 van de Wabo van toepassing zijn op deze vergunning. De beslistermijn is 8 weken, de verdagingstermijn zes weken. Let wel: indien er meerdere activiteiten worden aangevraagd en er één onder artikel 3.10 van de Wabo valt, dan is de uitgebreide procedure van toepassing (beslistermijn van zes maanden met een mogelijkheid tot verdagen van zes weken).

De indieningsvereisten voor een aanvraag om een vergunning die onder de Wabo valt, staan in de Mor. Het gaat dan om de algemene indieningsvereisten uit artikel 1.3 van de Mor. Voor het aanleggen of veranderen van een weg zijn in de Mor geen aanvullende indieningsvereisten opgenomen.
In artikel 2:18 van de Wabo is bepaald dat de vergunning alleen kan worden verleend of geweigerd op de gronden vermeld in deze verordening. De weigeringsgronden staan in artikel 1:8.
Indien de activiteit niet is verboden in een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is de Wabo niet van toepassing en is het college bevoegd. Wanneer het gaat om normaal onderhoud van de weg is er ingevolge het derde lid geen vergunning nodig: het college hoeft zichzelf geen vergunning te verlenen. Zie verder de toelichting bij het derde lid.

Derde lid
Van de vergunningplicht zijn uitgezonderd de overheden die in de uitvoering van hun publiekrechtelijke taak wegen aanleggen of veranderen. Er mag van uitgegaan worden dat zij hun werkzaamheden afstemmen op de bruikbaarheid van de weg.

Vierde lid
Het nutsbedrijf zal op grond van artikel 2:11 een vergunning nodig hebben voor het leggen van leidingen en dergelijke in een weg. Dat is niet zo voor telecommunicatiebedrijven en kabeltelevisiebedrijven en de door hen beheerde telecommunicatiekabels met een openbare status (telecommunicatie- en omroepnetwerken). Voor deze werken is een regeling getroffen in de Telecommunicatiewet en de daarop gebaseerde (gemeentelijke) telecommunicatieverordening.

Jurisprudentie
Vz. ARRS 10-01-1986, BR 1986, 426 (wegaanleg Gennep). De voorschriften mogen slechts slaan op datgene wat op de weg zelf betrekking heeft – zoals de grenzen, de afmetingen, het profiel, de hoogte, de wijze van verharding – of wat met die weg ten nauwste verband houdt zoals beplanting en verlichting langs en van de weg, alsmede de (situering van de) langs of in de weg liggende riolering.

ABRvS 04-02-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO2900. Anti-rampalen (voor juwelierswinkel) in het voetgangersgebied van een druk winkelcentrum leveren gevaar op voor de bruikbaarheid van de weg en voor het doelmatig gebruik daarvan in de zin van de APV-bepaling Zutphen. Legalisering van de palen is niet aan de orde. Objecten die in dezelfde winkelstraat staan, zoals fietsen, terrasstoelen en bloempotten, zijn anders dan de twee betonnen palen. Deze kunnen 's nachts van de openbare weg worden verwijderd. Er is bovendien een aanvaardbaar alternatief. De palen kunnen achter de gevellijn worden gerealiseerd.

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg

Algemeen
Omdat veel gemeenten aangaven in de praktijk moeite te hebben met de toepassing van een meldingsstelsel is artikel 2:12, variant 2, opgenomen met een eenvoudig vergunningstelsel. Er moet dus een keuze worden gemaakt tussen variant 1 en variant 2. Enkele gemeenten hebben het aangedurfd om de uitweg helemaal uit de APV te schrappen. De achterliggende gedachte is dat voor de aanleg van een uitweg over gemeentegrond (veelal de stoep) ook nog privaatrechtelijk overeenstemming moet zijn tussen gemeente en autobezitter. Bij die overeenkomst wordt dan ook het element verkeersveiligheid meegenomen.

In variant 2 geldt voor de uitrit een vergunningplicht. Het is van belang zich te realiseren dat er in variant 2 sprake is van een omgevingsvergunning. De procedure van de Wabo is van toepassing, dat brengt bijvoorbeeld met zich mee dat de lex silencio positivo van afdeling 4.1.3.3. van de Awb van toepassing is. Dit hoeft dan ook niet meer uitdrukkelijk bepaald te worden.
De rechtspraak van de Afdeling laat er geen twijfel over bestaan dat een grondeigenaar in beginsel in staat moet worden gesteld om vanaf zijn perceel met een voertuig de openbare weg te bereiken. Alleen om zwaarwegende redenen kan de overheid daaraan in de weg staan. Om dat duidelijk te laten uitkomen is het aantal weigeringsgronden beperkt.

Jurisprudentie
ARRS 01-09-1977, AB 1977, 366 (Maastricht I), ARRS 08-06-1978, Gst. 1977, 6514 (De Bilt) en ARRS 08-05-1981, AB 1981, nr. 391 (uitwegvergunning Nuth I). Eigenaar dient uitwegen op de weg te gedogen.

ARRS 20-06-1983, AB 1984, 75 (wegverbreding). Ontheffing verleend voor de verbreding in het belang van de veiligheid en bruikbaarheid van de weg onder de voorwaarde dat moet worden bijgedragen in de kosten. Kosten van de wegverbreding konden in redelijkheid niet geheel ten laste van appellante komen.

HR 30-09-1987, BR 1988, 212. Weigering uitwegvergunning op basis van de verordeningsbepaling, die in het belang van de verkeersveiligheid is gesteld, strijdt niet met artikel 14 van de Wegenwet.

ARRS 11-01-1991, Gst. 6929, nr. 6. Het schrijven van het college dat grond niet in gebruik wordt gegeven, is mede aan te merken als een weigering om een uitwegvergunning te verlenen. Noch het eigendomsrecht, noch de handhaving van het bestemmingsplan kan een rol spelen bij de beslissing gelet op het opschrift van het hoofdstuk waarin het artikel is geplaatst. Rubrica est lex.

ARRS 28-10-1983, Gst. 6774, nr. 12 (APV Vlijmen) en ARRS 01-04-1980, tB/S V, p. 662 (APV Dongen). Via voorschriften aan de vergunning te verbinden kan de wijze waarop wordt uitgewegd worden geregeld. ARRS 12-07-1982, tB/S III, nr. 356. Als voorschrift aan de vergunning kan onder andere een onderhoudsplicht opgelegd worden.

ARRS, 20-06-1983, AB 1984, 75 en ABRvS 16-06-1995, Gst. 1996, 7035, 2. Ter bescherming van de veiligheid op de weg en mits opgelegd naar evenredigheid kan een financiële voorwaarde worden verbonden aan een uitwegvergunning.

Vz. ABRvS 20-01-1994, Gst. 1995, 7005, 4. Indien de uitweg gedeeltelijk is aangelegd op gemeentegrond, is uitwegvergunning nodig. Nader onderzocht moet worden of er een privaatrechtelijke eigendomsverhouding ten grondslag ligt aan de eis dat de uitrit moet voldoen aan het bestratingsplan.

ABRvS 05-12-1996, Gst. 1997, 7061, 3. Intrekken van een uitwegvergunning kan slechts plaatsvinden op grond van de gronden, genoemd in de APV-bepaling. De voorwaarde tot betaling van een recognitie maakt geen deel uit van de vergunning, zij is gebaseerd op het eigendomsrecht van de gemeente.

ABRvS 14-07-1997, AB 1997, 369. Besluit inhoudende dat privaatrechtelijke toestemming voor gebruik van de uitweg is geweigerd, is geen beschikking. De vraag of een vergunning kan worden verleend staat immers los van de vraag of van die vergunning ook gebruik kan worden gemaakt. Appellant is niet ontvankelijk.

ABRvS 28-01-2000, Gst. 2000, 7123, 3. Inrit is zonder uitwegvergunning aangelegd, nu de brief dat de inrit in het trottoir zal worden gemaakt, zodra de kosten daarvan aan de gemeente zijn betaald, geen besluit behelst in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, maar slechts een mededeling van feitelijke aard is.

ABRvS 04-07-2000, ECLI:NL:RVS:2000:AA6717. Weigering van toestemming voor gebruik van bij gemeente in eigendom zijnde groenstrook naast woning ten behoeve van het maken van een uitweg is geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, maar een rechtshandeling naar burgerlijk recht.

ABRvS 19-01-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AA9700. Aanvragen bouwvergunning en uitwegvergunning moeten naar verschillende maatstaven worden beoordeeld. Aanvrager heeft bijzonder belang bij uitwegvergunning, nu het college een bouwvergunning heeft verleend voor een garage, namelijk het belang deze ook daadwerkelijk te kunnen gebruiken voor zijn auto. Slechts zeer bijzondere belangen aan de kant van de gemeente zouden de weigering kunnen dragen. Weigering op grond van te verwachten parkeerdruk ten gevolge van uitwegvergunning in de toekomst is niet nader onderbouwd.

ABRvS 27-06-2001, JB 2001, 207. Marginale toetsing rechter. De rechtbank heeft de uitwegvergunning ten onrechte vernietigd op basis van een eigen oordeel over veilig en doelmatig gebruik van de weg. De rechter moet zich beperken tot de vraag of de voorgedragen beroepsgronden tot het oordeel leiden dat het college het genomen besluit onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid, dan wel bij beoordeling van de daarvoor in aanmerking komende belangen in redelijkheid niet tot weigering van de gevraagde vergunning heeft kunnen besluiten.

Afdeling 6 Veiligheid op de weg

Algemeen
Artikel 2a van de Wegenverkeerswet 1994 geeft uitdrukkelijk de bevoegdheid tot het maken van aanvullende gemeentelijke verordeningen ten aanzien van het onderwerp waarin deze wet voorziet, voor zover deze verordeningen niet in strijd zijn met het bepaalde in deze wet (of krachtens de op dit punt vergelijkbare oude Wegenverkeerswet, zoals bij het RVV; aldus HR 16-12-1975, NJ 1976, 204).

Volgens de wegenverkeerswetgeving kan tot vaststelling van verkeersmaatregelen worden overgegaan in het belang van de vrijheid van het verkeer of de veiligheid op de weg, of in het belang van de instand-houding en de bruikbaarheid van de weg.

Jurisprudentie
HR 21-06-1966, NJ 1966, 417 (bromfietsverbod Sneek), HR 23-12-1980, NJ 1981, 171 (rijverbod Schiermonnikoog) en ARRS 05-03-1981, Gst. 1981, 6678 (rijverbod Vlieland). De gemeenteraad is niet bevoegd tot het treffen van regelen inzake het verkeer op wegen - ook al beogen deze regelen andere belangen te beschermen dan verkeersbelangen - indien deze regels zo diep en zo algemeen ingrijpen in het normale verkeer op wegen, dat het stelsel van de wegenverkeers-wetgeving wordt doorkruist. ~~HR 21-~~

Artikel 2:13
(Vervallen)

Artikel 2:14
(Vervallen)

Artikel 2:15
(Vervallen)

Artikel 2:16 Openen straatkolken en dergelijke
Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 2:17

Artikel 2:18
(Vervallen)

Artikel 2:19
(Vervallen)

Artikel 2:20
(Vervallen)

Artikel 2:21 Voorzieningen voor verkeer en verlichting

In beginsel biedt de Belemmeringenwet Privaatrecht het kader om op het eigendomsrecht van anderen inbreuk te maken. De Belemmeringenwet Privaatrecht is echter in haar toepassing bedoeld voor zodanige

inbreuken op dat eigendomsrecht waardoor het gebruik van de desbetreffende onroerend zaak al dan niet tijdelijk beperkt wordt.
Wanneer daarvan sprake is kan niet een gedoogplicht op grond van het onderhavige artikel geconstrueerd worden. Deze gedoogplicht is alleen dan aanwezig wanneer de voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het openbaar verkeer of de openbare verlichting het gebruiksrecht van de eigenaar niet aantasten.

Artikel 2:22
(Vervallen)

Artikel 2:23
(Vervallen)

Artikel 2:23a (Slaap)verblijf op de weg, in voertuigen en in kampeermiddelen

Het slapen op de openbare weg wordt als hinder beschouwd en draagt bij aan de verloedering van de gemeente. De onderhavige bepaling is vooral bedoeld om het slapen in voertuigen op de openbare weg tegen te gaan. De ervaring leert namelijk dat het slapen in voertuigen leidt tot verloedering in verband met een gebrek aan sanitaire voorzieningen. Bij de handhaving van dit artikel staat voorop dat de eisen van proportionaliteit in acht worden genomen. Zo valt onder andere het slapen op de openbare weg door kinderen in een kinderwagen niet onder de reikwijdte van dit artikel.

Afdeling 7 Evenementen

Artikel 2:24 Definities
Eerste lid
In artikel 2:24 is gekozen voor de zogenaamde negatieve benaderingsmethode ten aanzien van de definiëring van het begrip evenement. Uitgaande van een algemeen geldend criterium (“namelijk elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak”) wordt vervolgens een aantal evenementen opgesomd dat niet onder de werking van de bepalingen valt.

a. In de eerste plaats is dit het geval bij bioscoopvoorstellingen. Deze voorstellingen worden niet als evenement aangemerkt.
b. Daarnaast gelden de bepalingen niet voor waren- en snuffelmarkten. Indien het college op grond van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet een (waren-)markt heeft ingesteld, kan de gemeenteraad hiervoor regels vaststellen in een marktverordening. Snuffelmarkten zijn specifiek geregeld in artikel 5:22. Uitgebreide informatie over markten is te vinden onder de toelichtingen bij artikel 5:22 en de VNG Model Marktverordening.
c. De Wet op de kansspelen (Wok) kent een eigen toezichtregime.
d. Dansen in een DHW-inrichting is uitgezonderd van het evenementenbegrip omdat dit in het algemeen niet als een evenement kan worden gezien. Een andere, meer incidenteel plaats-vindende activiteit dan het gelegenheid geven tot dansen (bijvoorbeeld het optreden van een band, een houseparty, of een kooigevecht) kan wel als evenement worden aangemerkt. Zie verder hieronder onder feest.
e. Betogingen, samenkomsten en vergaderingen zijn al geregeld in de Wom. Zie voor een toelichting op de Wom onder artikel 2:3.
f. Van de evenementenbepaling zijn uitgezonderd artikel 2:9 (Straatartiest) en artikel 2:39 (Speelgelegenheden). Dit gebeurt uiteraard om dubbele regelgeving te voorkomen.
g. Sportwedstrijden worden niet als een evenement aangemerkt, tenzij het om een door de burgemeester aangewezen vechtsportevenement gaat, waarmee gedoeld wordt op zogenaamde full contact-vechtsportevenementen of -gala’s (zie de toelichting bij het tweede lid).

Indien een gemeentebestuur van mening is dat bepaalde, niet in de definitie uitgezonderde, evenementen van de vergunningplicht behoren te worden vrijgesteld, kunnen deze evenementen ook als uitzondering worden opgenomen.

Tweede lid
Herdenkingsplechtigheid
Omdat een herdenkingsplechtigheid doorgaans wel voor publiek toegankelijk is, maar uiteraard niet als een verrichting van vermaak kan worden aangemerkt, wordt ze als evenement genoemd.

Braderie
Omdat een braderie van korte duur is en niet met een bepaalde regelmaat terugkeert, kan deze activiteit niet als jaarmarkt of gewone markt worden aangemerkt in de zin van artikel 160 Gemeentewet (Vz. ARRS 27-05-1992, JG 93.0002). Tevens valt deze activiteit niet aan te merken als een snuffelmarkt in de zin van artikel 5:22. Omdat een braderie een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak is, is het een evenement:

Optochten
Het houden van optochten, zoals carnavals- en Sinterklaasoptochten, bloemencorso's et cetera, die niet opgevat kunnen worden als een middel tot het uiten van een mening of gedachten of gevoelens, valt niet onder de bescherming van de Grondwet, het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) of andere internationale verdragen die de vrijheid van meningsuiting waarborgen. Evenmin is hierop de Wet openbare manifestaties (Wom) van toepassing.

Feest, muziek
Wanneer een feest voor publiek toegankelijk is, is er sprake van een vergunningplichtige activiteit omdat het valt onder de reikwijdte van de definitie van artikel 2:24, eerste lid. Het feest kan als een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak worden aangemerkt. Besloten feesten daarentegen vallen niet onder de reikwijdte van de evenementenbepaling omdat deze activiteit niet een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak is. Bijvoorbeeld bij het houden van een bedrijfsfeest waar aan de hand van uitnodigingslijsten publiek aanwezig is, is er geen sprake van een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak. Maar wanneer een feest een "besloten" karakter heeft en er publiekelijk kaarten worden verkocht en/of reclame wordt gemaakt, is er sprake van een evenement. De gemeente kan bij feesten waarvoor geen vergunning nodig is, optreden wanneer deze bijvoorbeeld worden georganiseerd in ruimten strijdig met het bestemmingsplan. Zie de uitspraak met betrekking tot het verplicht handhavend optreden bij schuurfeesten: ABRvS 02-04-1999, ECLI:NL:RVS: 1999: BL3041. Ook in het kader van de Wegenverkeerswet 1994 kan worden opgetreden in geval van parkeer- en verkeers-overlast.

Feesten die gehouden worden in horecagelegenheden en niet behoren tot de normale bedrijfsvoering (bijvoorbeeld een optreden van een bekende disc-jockey of een optreden van een bekende band) zijn op grond van artikel 2.2.2 (oud) vergunningplichtig (ABRvS 11-01-2006, ECLI:NL:RVS:2006:AU9388 (Ghostship/Ghosthouse)).

Wanneer een feest al dan niet besloten "op of aan de weg" plaatsvindt, is dit een vergunningplichtige activiteit omdat het plaats vindt op doorgaans voor publiek toegankelijk gebied. Het feit dat het feest besloten is, dus niet voor publiek toegankelijk, doet daar niets aan af. Optreden van muziekkorpsen, muziekbandjes, et cetera die voor iedereen toegankelijk zijn (zowel in een inrichting als in de buitenlucht) vallen onder de vergunningplicht van artikel 2:25.

Voorschriften met betrekking tot geluid in een inrichting zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit milieubeheer. De artikelen 4:2 en 4:3 geven het college de bevoegdheid om ontheffing te verlenen voor geluidshinder in een inrichting. Voorschriften met betrekking tot geluid buiten een inrichting kunnen op grond van artikel 4:6 in de vergunning worden opgenomen.

Wedstrijd op of aan de weg
Voor wedstrijden op of aan de weg is een vergunning van de burgemeester vereist, krachtens het bepaalde in het eerste lid, van artikel 2:25 en artikel 2:24, tweede lid, onder d.

Wedstrijden met voertuigen op wegen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) zijn op grond van artikel 10, eerste lid, WVW 1994 verboden. Het eerste lid van artikel 148 WVW 1994 bepaalt echter dat van dat verbod ontheffing kan worden verleend. Het verlenen van die ontheffing geschiedt:

a. voor wegen onder beheer van het Rijk, door de minister van Verkeer en Waterstaat;
b. voor andere wegen, door gedeputeerde staten; in afwijking hiervan wordt de ontheffing verleend door het college, indien de wegen waarvoor de ontheffing wordt gevraagd, alle gelegen zijn binnen een gemeente.

Artikel 1, onder a, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 geeft aan wat onder voertuigen moet worden verstaan: fietsen, bromfietsen, invalidenvoertuigen, motorvoertuigen, trams en wagens.

Aan de ontheffing kan het college voorschriften verbinden om binnen redelijke grenzen een veilig verloop van de wedstrijd te waarborgen. Op basis van de WVW 1994 mogen ook milieumotieven een rol spelen bij het reguleren van het verkeer. In artikel 2, tweede en derde lid, WVW 1994 worden onder meer de volgende motieven genoemd:

- het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade;
- het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of
- van de functie van objecten of gebieden;
- het bevorderen van een doelmatig of zuinig energiegebruik.

Indien een wedstrijd wordt gehouden met voertuigen op wegen als bedoeld in de Wegenverkeerswet 1994 dan is - naast artikel 10 juncto artikel 148 Wegenverkeerswet 1994 - artikel 2:25 van toepassing. De evenementenbepaling is namelijk van een geheel andere orde dan de wedstrijdbepalingen uit de Wegenverkeerswetgeving. De burgemeester kan op grond van andere motieven, zoals openbare orde, veiligheid in het algemeen en zedelijkheid en gezondheid, weigeren medewerking te verlenen aan het evenement, in casu de wedstrijd op de openbare weg. In die zin is de evenementenbepaling aanvullend op de wetsbepalingen uit de Wegenverkeerswetgeving. Vindt echter een wedstrijd met een motor-voertuig of bromfiets plaats op een terrein dat niet behoort tot een weg als hier bedoeld, dan moet daarvoor een vergunning verkregen zijn van de burgemeester op grond van artikel 2:25. Op grond van de artikel 2:25 geldt voor andere wedstrijden op of aan de weg eveneens een vergunningplicht. Hierbij moet gedacht worden aan bijvoorbeeld “vossenjachten”, droppings en dergelijke.

Straatfeest of buurtbarbecue
Een straatfeest en een buurtbarbecue vallen ook onder het begrip evenement. Onder voorwaarden is geen vergunning vereist, omdat sprake is van een categorie 0-evenement. Daarvoor zijn voorwaarden opgenomen in het derde lid. Het moet gaan om kleinschalige activiteiten die niet langer duren dan één dag en die zich in de openbare ruimte afspelen met als doel vermaak en ontspanning te bieden. Er geldt een meldingsplicht (artikel 2:25, derde lid).

Full contact-vechtsportevenementen
Er is voorzien in een bevoegdheid van de burgemeester om categorieën full-contact vechtsport-wedstrijden of -gala’s aan te wijzen die als evenement worden aangemerkt.
De populariteit van full-contact vechtsporten – ringcontactsporten zoals muay thai (Thaiboksen), kickboksen en MMA– is enorm toegenomen. Het is sport die als zodanig deel uitmaakt van de reguliere sportinfrastructuur. Enerzijds worden de genoemde ringcontactsporten gezien als waardevolle sport met maatschappelijke functie (zoals agressieregulering). Anderzijds is er kritiek op de organisatie van deze vechtsporten en de beoefening zelf. Wedstrijden of demonstraties (‘demo's’) van full-contact vecht-sporters vinden plaats in openbaar toegankelijke accommodaties en worden 'gala's' of 'evenementen' genoemd. De praktijk wijst uit dat er bij vechtsportevenementen of -gala’s bij deze categorieën full-contact vechtsporten een verhoogde kans bestaat op ongewenste situaties rond en tijdens het

evenement. Het is daarbij niet relevant of een dergelijk evenement wordt georganiseerd in een gebouw dat voor sportwedstrijden is bestemd of niet.
Om de kwaliteit van vechtsportevenementen en -gala's te vergroten en te waarborgen heeft de Nederlandse Vechtsportautoriteit in overleg met NOC*NSF, vechtsportbonden, VNG, VSG, promotors en gemeenten najaar 2017 een richtlijn voor vechtsportevenementen gepubliceerd (Regulering vechtsportgala's: handreiking voor gemeentelijk beleid). Doel is duidelijke afspraken tussen gemeenten en vechtsportsector, met veiligheid, gezondheid, goed pedagogisch klimaat en kwaliteit als kernbegrippen. De Vechtsportautoriteit is een toezichthoudend orgaan dat door middel van regelmatige controles de evenementen toetst aan de criteria die in de richtlijn staan. Gemeenten wordt aangeraden de richtlijn met bijbehorende informatie op te nemen in het lokale beleid en een regeling in de APV op te nemen (vergunnings- dan wel meldingsplicht).

Vooral vanwege potentiele medische impact (bijvoorbeeld hersenschade als gevolg van stoten en trappen tegen het hoofd), kwetsbare organisatie en begeleiding, geweldsincidenten en vermeende banden met criminele organisaties.
Zo zijn er ook aanwijzingen voor verwevenheid tussen de full-contact vechtsportsector en de georganiseerde criminaliteit. De sector is door zijn versnipperde en broze organisatiestructuur extra kwetsbaar voor deze verwevenheid. Regulering via een vergunnings- of meldingsplicht is gewenst.

Een aantal gemeenten heeft de volgende categorieën full-contact vechtsportwedstrijden in een aanwijzingsbesluit aangewezen als risicovol: kickboksen, muay thai (Thaiboksen) en Mixed Martial Arts (gemengde vechtkunst), waaronder in ieder geval worden begrepen free fight (het vrije gevecht), vale tudo (Braziliaans MMA) en cage fight (kooigevecht).
In het aanwijzingsbesluit kan daaraan worden toegevoegd dat het moet gaan om full-contact vechtsportwedstrijden die worden georganiseerd in te noemen locaties en voor een bezoekersaantal van bijvoorbeeld meer dan 500 personen.

Derde lid
Voor het organiseren van kleine eendaagse evenementen zoals het straatfeest of de buurtbarbecue is in het kader van de vermindering van administratieve lasten voor de burger gekozen voor een meldingsplicht. In het derde lid is een categorie 0-evenement daarom gedefinieerd. Aan alle voorwaarden moet worden voldaan.

Derde lid, onder a en b
Het aantal personen dat aanwezig is, moet lokaal worden vastgesteld. Dit kan gebeuren in samenspraak met politie en/of hulpdiensten zoals de brandweer en de ambulancedienst. Eveneens wordt de tijd gedurende welke het evenement plaats vindt lokaal vastgesteld.

Derde lid, onder c
Voor het houden van een straatfeest of buurtbarbecue is impliciet lawaai toegestaan. De raad dient wel de afweging te maken tussen de sociale cohesie van de buurt en de overlast die het geluid kan hebben voor de overige buurtbewoners. Er is voor gekozen dat het tussen 23.00 uur en 07.00 uur stil moet zijn, dan wel niet meer dan een in te vullen aantal dB(A) geluid wordt geproduceerd. Uiteraard kan de gemeente andere tijdstippen kiezen.
Muziek omvat zowel onversterkte als versterkte muziek omdat beide vormen van geluid onaanvaardbare hinder kunnen veroorzaken voor buurtbewoners.

Derde lid, onder d
Zodra een rijbaan, (brom)fietspad of parkeergelegenheid wordt afgezet voor een evenement is ten minste een tijdelijke verkeersmaatregel nodig, genomen door het college. Deze bevoegdheid kan overigens krachtens artikel 168 van de Gemeentewet gemandateerd worden aan de burgemeester. Als het evenement plaats vindt op het trottoir dan wordt rekening gehouden met voldoende doorloopruimte voor passanten. Als richtlijn wordt hierbij 1.50 centimeter aangehouden. Het gaat vooral om het

ongehinderd kunnen passeren van invaliden, kinderwagens et cetera. Met betrekking tot de hoofdroute van de brandweer is het belangrijk dat er een lijst wordt opgesteld met doorgaande wegen, wegen en terreinen met een bijzondere bestemming (markt), evenemententerreinen en routes van de operationele diensten (brandweer, ambulance, et cetera).
Locaties waar straatfeesten of barbecues kunnen worden gehouden, zijn: parken, plantsoenen, pleintjes, grasveldjes, sportveldjes en dergelijke.

Derde lid, onder e
Hier wordt met object bedoeld een kleine partytent, een barbecuetoestel, een springkussen voor kinderen en dergelijke. De beschikbare ruimte bepaalt het aantal te plaatsen voorwerpen. Uiteraard mag ook hier het verkeer, waaronder voetgangers geen hinder van ondervinden. Gemeenten kunnen zelf invullen welke oppervlakte ze hier willen hanteren.

Vierde lid
In het vierde lid zijn voor de volledigheid ook de definities van de categorie A-, B- en C-evenementen opgenomen.

Artikel 2:25 Evenement

Algemeen
Evenementen vervullen een belangrijke functie in de gemeenten. Er worden verschillende evenementen georganiseerd, grootschalig, met uitstraling voor bijvoorbeeld de hele stad, middelgroot of kleinschalig, bijvoorbeeld beperkt tot de eigen straat. Voor een goed verloop van een evenement moeten verschillende belangen worden afgewogen en duidelijke afspraken met de organisator worden gemaakt.

Bij grote en middelgrote evenementen is vooraf een vergunning noodzakelijk, controle achteraf kan niet volstaan wegens mogelijk gevaar voor de openbare orde, overlastsituaties, verkeersveiligheid, volksgezondheid, zedelijkheid en dergelijke. Ook de organisator is bij een vergunningstelsel gebaat, omdat hij met de gemeente kan onderhandelen om goede afspraken te maken. Zo krijgt hij op het evenement toegesneden voorwaarden.

In het geval van een klein evenement kan volstaan worden met een melding. Het is dan niet per se noodzakelijk en proportioneel om een vergunning te eisen.

Evenementen en bestemmingsplan
Een aanvraag voor een APV-vergunning voor een evenement kan niet geweigerd worden enkel omdat het in strijd is met een bestemmingsplan. Een aanvraag voor een evenementenvergunning moet namelijk worden beoordeeld aan de hand van de belangen die zijn opgenomen in de weigeringsgronden. Andersoortige belangen kunnen bij het beoordelen van de aanvraag geen zelfstandige weigeringsgrond opleveren (ABRvS 29-03-2003, ECLI:NL:RVS:AF8028).
Het bestemmingsplan is vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening uiteraard wel relevant.
Het bestemmingsplan moet het gebruik ten behoeve van het gewenste evenement namelijk toestaan. Daarbij moet worden beoordeeld of het evenement naar omvang, duur en uitstraling een planologische relevantie heeft.
Evenementen die geen of slechts geringe planologische relevantie hebben, kunnen gewoon plaatsvinden. Daarvoor is geen omgevingsvergunning nodig. Voor deze evenementen is wel een evenementenvergunning vereist op grond van de APV en eventuele andere toestemmingen of ontheffingen voor muziek/geluid-hinder, meldingen brandveiligheid enz.
Voor het gebruik van een terrein in strijd met het bestemmingsplan voor een evenement met planologische relevantie kan (naast de APV evenementenvergunning) een omgevingsvergunning (artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo) worden aangevraagd. Het college kan de omgevingsvergunning verlenen met behulp van de in artikel 2.12, eerste lid, onder a, van de Wabo genoemde afwijkings-mogelijkheden.

Vaak zal daarbij gebruik kunnen worden gemaakt van de 'buitenplanse afwijkingsmogelijkheid'. Het Bor biedt het college namelijk de bevoegdheid om van de bepalingen in het bestemmingsplan af te wijken als het gaat om het gebruiken van gronden of bouwwerken ten behoeve van evenementen met een maximum van drie per jaar en een duur van ten hoogste vijftien dagen per evenement, het opbouwen en afbreken van voorzieningen ten behoeve van het evenement hieronder begrepen (artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2, van de Wabo juncto artikel 4, achtste lid, van de Bijlage II Bor).
Wanneer het bestemmingsplan het gebruik als evenemententerrein niet toestaat, er wel sprake is van planologische relevantie en het verlenen van een omgevingsvergunning niet mogelijk is, zal handhavend moet worden opgetreden ((ABRvS 13-04-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT3708 (Schuttersfeest Diepenheim, hof van Twente) en Rb. Leeuwarden 27-07-2005, ECLI:NL:RBLEE:2005:AU0442 (Veenhoopfestival Smallingerland)).
Het is daarom van belang dat gemeenten naast de vergunningverlening erop toezien dat de bestemmingsplannen voorzien in de te houden evenementen.
In het bestemmingsplan dient dan niet alleen het betreffende gebied als evenementterrein te worden bestemd, ook moet daarbij het aantal, soort en duur van de evenementen en het maximaal toegestane aantal bezoekers per evenement worden geregeld. Dit zijn allemaal aspecten met ruimtelijke relevantie die in het kader van de rechtszekerheid in het bestemmingsplan moeten worden vastgelegd (ABRvS 05-01-2011, ECLI:NL:RVS:2011:BO9802 en ABRvS 16-02-2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP4728).

Evenementen op de openbare weg
Hennekens heeft in Gst. 1998, 7076, p. 281-288 een opstel geschreven met als titel "Evenementen op de openbare weg". Hij gaat uitgebreid in op de verhouding tussen het normale gebruik van een openbare weg en het gebruik daarvan voor het houden van een evenement. Eerst worden enkele opmerkingen gemaakt over de evenementenvergunning als grondslag voor het besluit om een (gemeentelijke) openbare weg af te sluiten voor het houden van een evenement. Hierna wordt de vraag beantwoord wie bevoegd is om tot een dergelijke wegafsluiting te besluiten en wat de gevolgen daarvan zijn. Daarbij wordt onder andere aandacht besteed aan de openbaarheid van de weg en de regeling van wegafsluitingen in en krachtens de WVW.

Evenementenbeleid
Aan de hand van de motieven, neergelegd in de weigeringsgronden, kan de burgemeester beleidsregels vaststellen.
Het doel van een evenementenbeleid is enerzijds het vastleggen van wat er met betrekking tot evenementen in een gemeente wordt nagestreefd in relatie tot de APV en onder welke voorwaarden dit is toegestaan. Anderzijds behelst het beleid de afstemming van processen binnen de vergunningverlening, zodat deze zo efficiënt en goedkoop mogelijk kan plaatsvinden.
Zie ook de toelichting op artikel 2:24, tweede lid, over het toe te passen beleid met betrekking tot full-contact vechtsportwedstrijden of –gala's. In de daar genoemde richtlijn voor vechtsportevenementen wordt gemeenten geadviseerd een vergunningplicht voor full-contact vechtsportevenementen op te nemen in de APV. In de voorwaarden voor de evenementenvergunning kan worden verwezen naar deze richtlijn. Gemeenten die ervoor kiezen geen vergunningplicht voor full-contact vechtsportevenementen in te voeren, worden verzocht een meldingsplicht in te stellen. Bij een meldingsplicht moet een organisator de burgemeester op de hoogte stellen van zijn voornemen een full-contact vechtsport-evenement te organiseren. De burgemeester wijst deze organisator op de richtlijn en stelt de Vechtsportautoriteit van dit voornemen op de hoogte.

Draaiboek evenementen
Een andere mogelijkheid om evenementen te beheersen is het instellen van een evenementendraaiboek. Het doel van een draaiboek is om duidelijkheid te bieden aan gemeentelijke diensten, bewoners, publiek en externe partijen. Het moet voor alle betrokken partijen duidelijk zijn onder welke voorwaarden een evenement kan plaatsvinden. Het draagt bij aan een soepel verloop van de vergunningaanvraag, een efficiënte samenwerking tussen alle betrokken partijen en daarmee een veilig en ongestoord verloop van het evenement. Gemeenten kunnen bijvoorbeeld zelf in samenwerking met eigen diensten, politie en

betrokken partijen een draaiboek evenementen ontwikkelen, zoals de gemeente Amsterdam dit inmiddels in gebruik heeft.

Eerste lid
Bij het beoordelen van een aanvraag wordt gekeken of de vergunning al dan niet geweigerd wordt aan de hand van de in artikel 1:8 genoemde criteria.
De burgemeester is bevoegd voorschriften te verbinden aan het houden van een evenement. Hij hoeft zich niet te beperken tot de voorschriften die voortvloeien uit de aanvraag, of de voorschriften waarmee de aanvrager instemt. Voor de toelaatbaarheid van de voorschriften geldt een aantal voorwaarden:

a. De voorschriften mogen niet in strijd zijn met enige wettelijke regeling.
b. De voorschriften moeten redelijkerwijs nodig zijn in verband met het voorkomen van aantasting van de openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, zie de artikelen 1:4 en 1:8.
c. De voorschriften mogen niet in strijd komen met enig beginsel van behoorlijk bestuur.

Het is volgens de Afdeling aanvaardbaar dat de burgemeester na aanvankelijke weigering aan een alsnog verleende evenementenvergunning nadere voorschriften stelt (ABRvS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO8495 (“Rockbitch”)).
Niet nakoming van voorschriften die aan de vergunning verbonden zijn kan grond opleveren voor intrekking van de vergunning, dan wel voor toepassing van andere administratieve sancties. In artikel 1:6 is de intrekkingsbevoegdheid vastgelegd.

Tweede lid
Voor kleine evenementen volstaat een meldingsplicht. Het blijft verboden om zonder melding zo’n evenement zoals het straatfeest of de buurtbarbecue te houden, zodat de gemeente kan optreden als zonder deze melding een klein evenement wordt georganiseerd.

Het is de verantwoordelijkheid van de organisator om zich tijdig over de regels te informeren zodat hij niet met termijnen in de problemen komt. De organisator kan een natuurlijk persoon of rechtspersoon zijn.

Derde lid
Voor wedstrijden met voertuigen op of aan de weg is in de WVW 1994 een regeling getroffen. Daarom zijn deze in dit lid uitgezonderd. Op grond van artikel 10 van de WVW 1994 is een wedstrijd met voertuigen verboden, tenzij daarvoor ontheffing is verleend op grond van artikel 148 van de WVW 1994. Als de wegen waarvoor ontheffing wordt gevraagd alle in één gemeente liggen, is het college bevoegd om de ontheffing te verlenen.

Vierde lid
Door de meldingsplicht voor kleine evenementen niet van toepassing te verklaren op daartoe aangewezen categorieën full-contact vechtsportwedstrijden of -gala’s, geldt voor deze evenementen altijd een vergunningplicht op grond van het eerste lid. Aanvragers moeten aan verschillende voorwaarden voldoen, zoals voor VIP-tafels, alcoholschenking, leeftijdsgrenzen en toezicht van een erkende bond (zijnde de FOG, sectie Ringcontactsporten). Ook is het mogelijk om vergunningaanvragen te onderwerpen aan een Bibob-toets, waarbij screening plaatsvindt van de organisatie, financiering en zakenrelaties.

Vijfde lid
De organisator van of aanvrager van een vergunning voor een full-contact vechtsportevenement is verantwoordelijk voor een goede gang van zaken tijdens het evenement en voor een ordelijk verloop ervan, zowel in het gebouw als in de directe omgeving daarvan. De voorwaarde over het levensgedrag wordt gesteld om te kunnen toetsen of de organisator of de aanvrager van de vergunning op grond van zijn levensgedrag kan worden geacht aan deze verantwoordelijkheid te voldoen. De voorwaarde ziet alleen op de organisator(en) of de aanvrager van de vergunning, dat wil zeggen degene voor wiens rekening en risico het evenement wordt georganiseerd.

Informatiebron voor de burgemeester kunnen politie- of strafvorderlijke gegevens zijn. Op grond van artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet politiegegevens kan de politie aan de burgemeester politiegegevens verstrekken voor zover hij deze behoeft in het kader van de handhaving van de openbare orde. En op grond van artikel 39f, eerste lid, onder b en d, en tweede lid, onder a, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens kan het college van procureur-generaals aan de burgemeester straf-vorderlijke gegevens verstrekken voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang in het kader van het handhaven van de orde en veiligheid en het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing.
De burgemeester weigert de vergunning als de levensgedragtoets negatief uitvalt.

Zesde lid
De burgemeester kan nadere regels opstellen voor evenementen waarin afspraken worden gemaakt over veiligheid, duurzaamheid, openbare orde en leefbaarheid.

Jurisprudentie
Rb. Maastricht 15-02-1977, ECLI:NL:RBMAA:1977:AJ4471. Het in het vooruitzicht stellen van een beloning in de vorm van prijzen en dergelijke maakt de activiteit tot een wedstrijd.
ARRS 12-08-1985, ECLI:NL:RVS:1985:AM8672. Een limitatieve omschrijving van het begrip “evenement” kan in de praktijk tot problemen aanleiding geven.

ABRvS 26-08-1987, ECLI:NL:RVS:1987:AM9878. Het door geblinddoekte personen proberen om in aanwezigheid van publiek met een sabel de hals van een van tevoren gedode gans af te slaan (het zogenaamde ~~zgn.~~ gansslaan) is een vertoning in de zin van artikel 39, lid 1 APV Eijsden. Dit artikel is opgenomen in hoofdstuk III betreffende de openbare orde. Bij de afweging van belangen met betrekking tot de vergunningverlening moet derhalve in ieder geval het belang van de openbare orde worden betrokken. In casu gegronde reden voor vrees voor verstoring van de openbare orde, in aanmerking genomen de emoties rond het evenement en de escalatie daarvan.

Vz. ARRS 06-08-1991, ECLI:NL:RVS:1991:AN2246. Het weigeren van een vergunning ten behoeve van het houden van evangelisatie activiteiten op het Museumplein in Ede is toegestaan wegens verstoring van de openbare orde en veiligheid.

Vz. ARRS 27-05-1992, JG 93.0002. Braderie is geen jaarmarkt of gewone markt.

Pres. Rb. Utrecht 06-06-1995, ECLI:NL:RBUTR:1995:AH5284. Motorcrosswedstrijden op zondag. Trainingswedstrijden voor 13.00 uur. Schending van de zondagsrust?

Pres. Rb. Groningen 11-08-1995, Gst. 1996, 7030, 3. Vergunning voor houden van festivals. Ruime uitleg begrip “openbare orde”.

ABRvS 11-03-1999, ECLI:NL:RVS:1999:AP6097 (‘Koninginnenacht Den Haag’). Het toekennen van de bevoegdheid tot het verlenen van een evenementenvergunning aan de burgemeester is niet in strijd met artikel 162 van de Gemeentewet. De Afdeling oordeelt dat een dergelijke bevoegdheidstoekenning in lijn is met het bepaalde in artikel 174 van de Gemeentewet. Een stelsel waarbij voor een evenement een naar tijd en plaats bepaalde algemene evenementenvergunning wordt afgegeven aan een organisator, die binnen de in de vergunning aangegeven grenzen en voor de in de vergunning al opgenomen activiteiten op privaatrechtelijke grondslag zonder bemoeienis van de burgemeester overeenkomsten sluit, waarmee verder invulling wordt gegeven aan het evenement, is toegestaan.

ABRvS 02-04-1999, ECLI:NL:RVS:1999:BL3041. Gebruik perceel voor evenementen, o.a. schuurfeesten in strijd met de bestemming. Dat evenementen elk slechts een of een enkele maal per jaar worden georganiseerd, doet daar niet aan af. Slechts in bijzondere omstandigheden afzien van handhavend optreden (op verzoek van belanghebbende).

ABRvS 13-12-1999, ECLI:NL:RVS:1999:AP5740. Ingevolge artikel 174 van de Gemeentewet is de burgemeester - en niet het college - bevoegd om geluidsvoorschriften op te nemen in de evenementenvergunning.

Pres. Rb. 's-Hertogenbosch 14-02-1997, ECLI:NL:RBSHE:1997:ZF0239. Kooigevecht is niet een sport-wedstrijd maar een evenement. Weigering vergunning op grond van veiligheid van personen en de goede zeden.
ABRvS 25-08-2000, ECLI:NL:RVS:2000:AA6939. In hoger beroep: Het is primair aan de burgemeester om invulling te geven aan het begrip zedelijkheid als bedoeld in de APV. Weigering op grond van zedelijkheid is toegestaan. Geen sprake van gevaar voor veiligheid van personen.

Rb. Groningen 21-01-2001, ECLI:NL:RBGRO:2001:AB1828. Met het oog op de bescherming van het belang van de openbare orde en veiligheid kan de evenementen-vergunning worden ingetrokken, omdat de organisatie van het evenement onjuiste dan wel onvoldoende gegevens heeft verstrekt ter verkrijging van de vergunning en omdat het evenement niet zal worden georganiseerd volgens oorspronkelijke plannen.

Pres. Rb. Leeuwarden 06-09-2001, ECLI:NL:RBLEE:2001:AD3917. Organisatie van circus op plein met parkeerbestemming. er doen zich geen weigeringsgronden voor op grond van artikel 2.1.5.1 (oud) en 2.2.2 (oud)APV. Ook strijdigheid met het bestemmingsplan biedt geen grondslag voor weigering vergunning.

Rb. Amsterdam 13-03-2003. Vechtsportevenement is een evenement in de zin van de APV en vormt niet zonder meer een inbreuk op de openbare orde en zedelijkheid.
ABRvS 29-04-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF8028. Aanvraag om evenementenvergunning moet worden beoordeeld aan de hand van de belangen die zijn opgenomen in de weigeringsgronden van de APV-bepaling. Andersoortige belangen kunnen geen zelfstandige weigeringsgrond opleveren.

ABRvS 11-06-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF9809. Intrekken van een vergunning vereist een zorgvuldige voorbereiding, Als specifieke kennis bij het bestuursorgaan ontbreekt, moet advies worden ingewonnen met betrekking tot MKZ-besmetting. Zes werkdagen zijn daarvoor voldoende.

ABRvS 07-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO7140. Voor wat betreft het opnemen van voorschriften in de evenementenvergunning met betrekking tot professionele beveiligingsbeambten, oordeelde de Afdeling dat de burgemeester van Tubbergen voldoende had gemotiveerd waarom hij professionele begeleiding van het Pinksterfeest nodig achtte.

ABRvS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO8495. De burgemeester kon nadere voorschriften aan de door hem alsnog verleende vergunning verbinden.

Rb. Haarlem 06-05-2004, ECLI:NL:RBHAA:2004:AO9076. Burgemeester heeft terecht evenementen-vergunning voor meerdaags festival geweigerd wegens ontbreken van politiecapaciteit voor een extra dag. Hij heeft in dit kader grote beleidsvrijheid.

ABRvS 13-04-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT3708 (Schuttersfeest Diepenheim, hof van Twente) en Rb. Leeuwarden 27-07-2005, ECLI:NL:RBLEE:2005:AU0442 (Veenhoopfestival Smallingerland). Het gebruik van de grond voor het houden van het schuttersfeest houdt strijdigheid met het bestemmingsplan in die niet is toegestaan, althans niet zonder een passende planologische vrijstelling. Het feest heeft naar omvang, duur en uitstraling een planologische relevantie.

ABRvS 04-05-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT5100. Aanwezigheid van hoger aantal bezoekers dan 25.000 bij evenement zal leiden tot concrete, zich direct aandienende, de veiligheid of gezondheid bedreigende situatie. Burgemeester was derhalve bevoegd verbod uit te vaardigen.

ABRvS 11-01-2006, ECLI:NL:RVS:2006:AU9388 ('The Royce'). De burgemeester heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat "Ghosthouse" een evenement in de zin van de APV is, waarvoor een vergunning nodig is. De burgemeester heeft onder oplegging van een dwangsom gelast de voorgenomen houseparty geen doorgang te laten vinden. De burgemeester heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat het feest vanwege de grootschaligheid, de muziekstijl, het soort publiek dat er komt, en de sluitingstijd - drie uur na de toegestane sluitingstijd - niet tot de normale bedrijfsvoering van de inrichting behoort.

Artikel 2:25a categorie 0-evenement

Eerste lid

De organisator stelt de burgemeester ten minste 15 werkdagen (3 weken) voorafgaand aan het evenement in kennis van het evenement. De gemeente heeft er belang bij om tijdig op de hoogte te zijn van een initiatief dat zich afspeelt in de buitenlucht. De gemeente moet hierbij zelf overwegen welke termijn redelijk is. De VNG adviseert hiervoor een termijn van maximaal vijf werkdagen aan te houden. De Drank- en Horecawet bepaalt dat er geen vergunning of ontheffing nodig is als: a. er een besloten feest wordt gehouden, waar b. geen entree wordt gevraagd en waar c. gratis alcohol wordt geschonken. Er moet dan wel voldaan worden aan alle drie vereisten. Wanneer er sprake is van het vragen en betalen van een vaste bijdrage impliceert dit dat er sprake is van het anders dan om niet verstrekken van alcoholische drank (artikel 1 juncto 3 van de Drank en Horecawet, zie HR 10-02- 1987, NJ 1987, nr. 836). In laatstgenoemd geval kan de burgemeester op grond van artikel 35 van de Drank- en Horecawet voor het eendaagse evenement een ontheffing verlenen.

Bij toepasselijkheid van de Dienstenrichtlijn is het een vereiste om de meldingsplichtige een ontvangstbevestiging te sturen. Daarin wordt vermeld dat het evenement mag plaats vinden, indien de burgemeester niet binnen een bepaalde termijn reageert.

Tweede lid

Er kan aanleiding zijn om het organiseren van een klein evenement te verbieden. Dit is alleen mogelijk, als de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt.

De bevoegdheid van de burgemeester in het kader van het toezicht op evenementen stoelt op artikel 174 Gemeentewet. In het derde lid van dit artikel is aangegeven dat de burgemeester belast is met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het toezicht op de openbare samenkomsten en vermakelijkheden alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Het begrip "toezicht" is ruimer dan alleen de handhaving van de openbare orde. Het gaat hier ook om de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de burger in incidentele gevallen en op bepaalde plaatsen. Indien de burgemeester de uitvoering van zijn toezichthoudende taak wil overlaten aan ambtenaren dan kunnen deze bevoegdheden worden gemandateerd overeenkomstig afdeling 10.1.1. van de Awb.

Artikel 2:26 Ordeverstoring

Deze bepaling geeft een verbod om de orde bij evenementen te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt.

We voegen lid 2 toe op advies van het Landelijk Informatie- en Expertisecentrum Centrum (georganiseerde criminaliteit). Met dit artikel hebben we de mogelijkheid om ordeverstoringen tijdens evenementen te handhaven bij (motor)gangs die een civielrechtelijk verbod hebben. Door een integrale aanpak van zowel civielrecht als bestuursrecht dringen we de mogelijkheid van georganiseerde criminaliteit in deze gemeente terug.

Afdeling 8 Toezicht op openbare inrichtingen

Deregulering
In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is in 2009 bekeken of het horeca-exploitatievergunningstelsel in de model-APV gehandhaafd of geschrapt moet worden. In met name kleine gemeenten met een overzichtelijk uitgaansgebied en/of enkele bekende horecaonder-nemingen, is er niet altijd behoefte aan zo'n stelsel. Anderzijds hebben veel gemeenten toch behoefte aan de horeca-exploitatievergunning. Deze gemeenten zijn namelijk van mening dat deze vergunning noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde en het tegengaan van de overlast.
De VNG heeft gekozen voor het handhaven van het model horeca-exploitatievergunning, maar alleen voor inrichtingen die

- niet onder de Drank- en Horecawet vallen, dit in verband met de Bibob-toets, en
- wel onder de Drank- en Horecawet vallen en die voor ernstige overlast hebben gezorgd. Bedrijven die géén ernstige overlast veroorzaken krijgen een vrijstelling van de vergunningplicht. In de toelichting bij artikel 2:28, vijfde lid wordt dit nader uitgewerkt.

Het staat gemeenten uiteraard vrij om de horeca-exploitatievergunning geheel af te schaffen of geheel te handhaven. Het hier weergegeven systeem is een alternatief. In ieder geval geldt ook bij het alternatieve systeem dat het zo lastenarm mogelijk uitgevoerd moet worden.

Dienstenrichtlijn
De Dienstenrichtlijn is van toepassing op de horeca. Het drijven van een horecaonderneming is immers het verrichten van een dienst aan de klant. De Dienstenrichtlijn eist dat een vergunningstelsel niet discriminatoir, noodzakelijk en proportioneel is. In bijna alle gevallen gaat het bij horeca om vestiging van een openbare inrichting waarvoor artikel 9 van de richtlijn de bovenstaande criteria geeft. Onder noodzakelijkheid wordt in artikel 9 verstaan een dwingende reden van algemeen belang. Dit begrip omvat onder meer de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, als bedoeld in de artikelen 46 en 55 van het Verdrag; handhaving van de maatschappelijke orde; bescherming van het milieu en het stedelijk milieu, met inbegrip van de stedelijke en rurale ruimtelijke ordening; Zie verder overweging 40 van de richtlijn. Het gaat hier om de zogenaamde 'rule of reason'. Mocht het in een enkel geval niet gaan om een vestiging, maar om een horecaondernemer die de grens overschrijdt om zijn diensten te verrichten, dan is niet artikel 9, maar artikel 16 van toepassing dat uitsluitend de criteria openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu als grondslag voor een vergunningstelsel kent. Zie verder het commentaar bij artikel 1:8.

Proportionaliteit: voor de beantwoording van de vraag of een algemene regel niet volstaat voor de regeling van de horeca is de VNG van mening dat een algemene regel hier niet aan de orde is vanwege het persoonsgebonden aspect van de vergunning. Alleen door het stellen van vergunningvoorwaarden aan de ondernemer kan men 'het maatpak' leveren. Dit geldt ook voor de Bibob-toets. Het confectiepak voldoet hier niet.

Vestiging: Op grond van overweging 37 is er overeenkomstig de rechtspraak van het HvJ sprake van vestiging, als er een daadwerkelijke uitoefening van een economische activiteit voor onbepaalde tijd vanuit een duurzame vestiging wordt verricht. Aan die eis kan ook zijn voldaan als een onderneming voor een bepaalde tijd wordt opgericht of als er een gebouw wordt gehuurd van waaruit de ondernemer zijn activiteiten onderneemt.

Bestemmingsplan
Een regeling via het bestemmingsplan acht de VNG minder adequaat. Een bestemmingsplan ordent immers de ruimte en is niet bedoeld voor het handhaven van de openbare orde. Er mogen alleen ruimtelijk relevante factoren worden meegewogen. Het is natuurlijk mogelijk om in een bestemmings-plan een horecafunctie positief te bestemmen of juist uit te sluiten of per plangebied een maximum-

stelsel in het leven te roepen. En dat gebeurt ook. Maar de burgemeester kan op grond van de huidige regelgeving niet overgaan tot tijdelijke of algehele sluiting van de horecaonderneming in geval van (gevaar voor) verstoring van de openbare orde of om overlast buiten de inrichting tegen te gaan.

Natte en droge horeca
De reikwijdte van de Drank- en Horecawet wordt bepaald door het begrip “horecabedrijf” zoals gedefinieerd in artikel 1, eerste lid, van de Drank- en Horecawet. Bedrijven waarin alcoholhoudende dranken bedrijfsmatig of anders dan om niet worden geschonken voor gebruik ter plaatse, hebben een vergunning nodig ex artikel 3 van de Drank- en Horecawet. Die vergunningplichtige bedrijven duiden we aan met de term natte horeca.
In artikel 2:27, eerste lid van de APV wordt de term “openbare inrichting” gebruikt. Daaronder wordt ook de droge horeca verstaan: het schenken van niet-alcoholhoudende dranken – bijvoorbeeld lunchrooms of tearooms - en van licht alcoholische dranken voor gebruik elders, en het verstrekken van rookwaar. Dit laatste is opgenomen om ook coffeeshops onder de APV te laten vallen. In deze paragraaf worden coffeeshops dan ook als gewone openbare inrichtingen behandeld en zijn geen bijzondere bepalingen over coffeeshops opgenomen.

Dat roept de vraag naar de verhouding met de Opiumwet op. De Opiumwet verbiedt immers de handel in drugs. Uitgangspunt is dat de vergunningverlening op grond van de APV daar geen betrekking op heeft, maar wel op de exploitatie van een alcoholvrije inrichting. Dat laat overigens onverlet dat ten aanzien van coffeeshops - vanwege de effecten die met name deze inrichtingen kunnen hebben op de openbare orde - wel degelijk een specifiek beleid kan worden vastgesteld. Meer informatie hierover is te vinden in de infosheet Coffeeshopbeleid van het CCV,
https://hetccv.nl/fileadmin/Bestanden/Onderwerpen/Drugsbeleid/Infosheet_BA_coffeeshopbeleid_aug2016.pdf.

Daarnaast is het ook mogelijk om voor de exploitatie van bijvoorbeeld een internetcafé een exploitatievergunning van de burgemeester verplicht te stellen indien het internetcafé ook horeca-activiteiten ontplooit, zoals de exploitatie van een koffiehoek. Indien het internetbedrijf alleen internetdiensten aanbiedt, is er geen vergunning nodig. Hierover is een rechterlijke uitspraak die u hieronder kunt vinden onder het kopje “Jurisprudentie”.

Zijn afhaalzaken openbare inrichtingen?
Zaken waar etenswaren worden verkocht of bereid die direct voor consumptie geschikt zijn maar waarin het niet mogelijk is om die etenswaren ter plekke te consumeren, vallen niet onder de definitie van ‘openbare inrichting’ in artikel 2:27, eerste lid. Het gaat bijvoorbeeld om traiteurs, pizzabakkers, sushi- of shoarmazaken die louter maaltijden op bestelling thuis afleveren of waar de maaltijden kunnen worden afgehaald. Dergelijke bedrijven vallen onder de Winkeltijdenwet en de lokale Winkeltijdenverordening. Voor deze zaken is dus geen horeca-exploitatievergunning nodig. Wel is het afhankelijk van de lokale Winkeltijdenverordening of ze op zon- en feestdagen open kunnen zijn en of ze op doordeweekse dagen om 22.00 uur moeten sluiten.

Bibob-toets en VOG
Als het gaat om ondernemingen waar alcoholhoudende drank wordt geschonken, is een integriteitstoets mogelijk op grond van artikel 27, tweede lid, van de DHW juncto artikel 3, van de Bibob. De DHW geldt niet voor bedrijven waar geen alcohol wordt geschonken waaronder coffeeshops. In het kader van de vergunningplicht op grond van de APV is het voor gemeenten mogelijk om ook voor de aanvrager van een vergunning voor de exploitatie van een coffeeshop een VVOG te vragen en een Bibob-onderzoek te doen. De horeca-exploitatievergunning is immers op grond van artikel 1:5 persoonsgebonden.
Artikel 4 van het Besluit Bibob bepaalt in overeenstemming met de APV dat als inrichtingen, waarvoor de Bibob geldt, onder andere aangewezen worden: "inrichtingen waarin bedrijfsmatig, in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was of anders dan om niet, logies wordt verstrekt, dranken worden geschonken, of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden verstrekt". Dit zijn dus openbare inrichtingen zoals

gedefinieerd in artikel 2:27. Dit betekent dat voor openbare inrichtingen in de zin van de APV een Bibob-onderzoek mag worden gedaan. Zonder de APV is hier geen wettelijke grondslag voor. De Diensten-richtlijn verzet zich niet tegen een Bibob-onderzoek.
De exploitant van de inrichting speelt een belangrijke rol in de wijze van exploitatie en dus ook in de wijze waarop deze exploitatie het woon- en leefklimaat en de openbare orde beïnvloedt. Daarom kan het raadzaam zijn om een verplichting voor de aanvrager op te nemen om een recente VOG voor de leiding-gevende te overleggen. De leidinggevende kan de aanvrager zelf zijn, maar ook een werknemer. Dit zou kunnen door aan het tweede lid van artikel 2:28 toe te voegen: of indien de aanvrager geen verklaring omtrent het gedrag met betrekking tot de leidinggevende overlegt die uiterlijk drie maanden voor de datum waarop de aanvraag is ingediend, is afgegeven.
Overige wet- en regelgeving
Op openbare inrichtingen zijn naast de regels van de Drank- en Horecawet nog vele andere regels van toepassing. Onder andere de Wet milieubeheer, Wet op de kansspelen, Opiumwet, Wet ruimtelijke ordening en Woningwet.

Meer in het bijzonder geldt het Activiteitenbesluit Milieubeheer. Dit besluit vervangt het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer. Bij dit besluit is een aantal regels met betrekking tot geluid, vetlozingen, geur, opslag van koolzuur en afvalstoffen opgenomen. Nadere informatie is te vinden op: www.infomil.nl en www.horeca.org.

Geluidsnormen
Het Activiteitenbesluit milieubeheer geeft standaard geluidsnormen voor zowel bestaande als nieuwe horeca-inrichtingen. Bovendien kan de gemeente technische voorschriften stellen aan een inrichting om aan de geldende geluidsnorm te voldoen. Daarnaast kan de gemeente afwijkende geluidsnormen voor-schrijven voor de gehele activiteit of voor specifieke activiteiten, anders dan feestjes. Hierbij kunnen aanvullende eisen worden gesteld, bijvoorbeeld aan de duur van de activiteit.

In paragraaf 6.5 van het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn overgangsbepalingen opgenomen. Stemgeluid van een terras (er zijn uitzonderingen!) en onversterkte muziek zijn vrijgesteld van de geluidsnormen. Voor onversterkte muziek geldt dat de gemeente bij verordening afwijkende regels kan stellen.
Voor horecaconcentratiegebieden blijft dezelfde mogelijkheid als onder het oude Besluit bestaan, namelijk dat er meer geluid mag worden geproduceerd.

Jurisprudentie APV
Rb. Amsterdam 16-01-1998 en 19-01-1998, AB 1998, 222 en 223, Rb. Dordrecht 03-07-1998, JG 98.0202, Pres. Rb. Rotterdam 16-07-1998, ECLI:NL:RBROT:1998:AL0902 en Pres. Rb. Zutphen 14-09-1998, JG 98.0204. Een gemeentelijke verordening waarin een vergunningstelsel is opgenomen dat specifiek regels stelt ten behoeve van coffeeshops is in strijd met de Opiumwet.

ABRvS 14-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO7469. Burgemeester is bevoegd tot bestuursdwang, dit vergt wel zorgvuldigheid bewijsvoering. Afvoeren van gedooglijst is geen gedoogbesluit.

Rb. Assen, 03/527BESLU, JG 04.0104. Weigering om af te wijken van beleidsregels om een nog niet gevestigde coffeeshop te gedogen is een Awb-besluit.

ABRvS 24-03-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO6089. Intrekken gedoogverklaring brengt niet-ontvankelijk verklaring met zich mee, zolang niet feitelijk handhavend is opgetreden.

ABRvS 04-02-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO2883. Uitoefening bestuursdwangbevoegdheid is mogelijk, het ontbreken van vastgesteld en gepubliceerd coffeeshopbeleid doet daar niet aan af.

ABRvS 06-08-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AI0787. Exploitant horeca-inrichting verantwoordelijk voor

handelingen in zijn inrichting met betrekking tot handel in softdrugs. Inrichting gesloten.
ABRvS 02-06-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AP0405. Persoonlijke verwijtbaarheid speelt geen rol bij de vraag of zich een situatie voordoet die tot sluiting van de inrichting noopt.

ABRvS 07-07-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AP8138. Gebiedsontzegging i.v.m. met overlast, die te maken heeft met de handel in en het gebruik van verdovende middelen, zijn gerechtvaardigd door het algemeen belang in een democratische samenleving.

Rb. Groningen, AWB 03/90 GEMWT VEN, JG. 03.0064. Aankondiging bevel tot sluiting op grond van artikel 13b Opiumwet is geen besluit in de zin van de Awb.
ABRvS 08-12-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AR7067. Aan het ongegrond verklaren van een bezwaar tegen het schrappen van de lijst met gedoogde coffeeshops komt een gemeente niet toe, de bezwaarmaker is immers volgens vaste jurisprudentie van de Raad van State niet-ontvankelijk.

ABRvS 09-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS5523. Een tapvergunning voor de exploitatie van een horeca-bedrijf is persoonsgebonden. Dat tevens een gedoogverklaring voor de exploitatie van een coffeeshop is verstrekt dot hier niet aan af. Na overlijden vervallen de vergunning en gedoogverklaring.

Pres. Rb. Rotterdam 02-08-2000, ECLI:NL:RBROT:2000:AA6684. Voor de exploitatie van een internetcafé is een exploitatievergunning van de burgemeester nodig indien het ook horeca-activiteiten ontplooit.

Artikel 2:27 Definities
Zie voor een uitleg van het begrip ‘openbare inrichting’ hiervoor onder ‘Algemeen’, ‘Natte en droge horeca’ in hoofdstuk 2, Afdeling 8 ‘Toezicht op openbare inrichtingen’.

In dit onderdeel wordt ‘waterpijpcafé,’ toegevoegd aan artikel 2:27, eerste lid. Hierdoor zijn zogenaamde ‘shisha lounges’ altijd openbare inrichting in de zin van de afdeling 4 (Toezicht op openbare inrichtingen) (nieuw) van de APV en dus vergunningplichtig (VNG modelverordening zomer 2019).

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting

Artikel 174 van de Gemeentewet bepaalt dat de burgemeester is belast met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen. Deze vergunning wordt daarom door de burgemeester verleend.

In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is in 2009 bekeken of het horeca-exploitatievergunningstelsel in de APV gehandhaafd of geschrapt moest worden. In met name kleine gemeenten met een overzichtelijk uitgaansgebied en/of enkele bekende horecaondernemingen, is er niet altijd behoefte aan zo'n stelsel. Anderzijds hebben veel gemeenten toch behoefte aan de horeca-exploitatievergunning. Deze gemeenten zijn namelijk van mening dat deze vergunning noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde.

De VNG heeft gekozen voor het handhaven van het model horeca-exploitatievergunning, maar alleen voor inrichtingen die

- niet tevens vergunningplichtig zijn op grond van artikel 3 van de Drank- en Horecawet, dit in verband met de Bibob-toets, en
- wel vergunningplichtig zijn op grond van artikel 3 van de Drank- en Horecawet en die voor ernstige overlast hebben gezorgd.

Bedrijven die géén ernstige overlast veroorzaken kunnen een vrijstelling van de horeca-exploitatie-vergunningplicht aanvragen. DE vrijstelling kan voor onbepaalde tijd worden verleend.

Het staat gemeenten uiteraard vrij om de horeca-exploitatie geheel af te schaffen of geheel te hand-

haven. Het hier weergegeven systeem is een alternatief. Welk systeem de gemeente ook kiest, het spreekt vanzelf dat dit zo lastenarm mogelijk moet worden uitgevoerd.

De Dienstenrichtlijn eist dat een vergunningstelsel niet discriminatoir, noodzakelijk en proportioneel is. De richtlijn is van toepassing op horeca. Het drijven van een horecaonderneming is immers het verrichten van een dienst aan de klant. Voor wat betreft de noodzakelijkheid moet een gemeente afwegen of er dwingende redenen van algemeen belang zijn die een vergunningstelsel rechtvaardigen. Het gaat hier om de 'rule of reason', omdat er bijna altijd sprake is van vestiging van een horecaondernemer. Op vestiging van buitenlandse dienstverleners is artikel 9 van toepassing. Nadere uitleg hiervan en van het begrip proportionaliteit vindt u onder het algemeen deel van deze afdeling.
Vergunning voor onbepaalde tijd
Op grond van het nieuwe artikel 1:7 gelden vergunningen voor onbepaalde tijd. Dit geldt ook voor de horeca-exploitatievergunning. Indien de gemeente niettemin een tijdsduur wil verbinden aan de vergunning van bijvoorbeeld vijf of tien jaar, dan is het alleen op gronden ontleend aan dwingende reden van algemeen belang geoorloofd een termijn te stellen. Zie verder onder het algemeen deel bij deze afdeling.

Tweede lid
Als het bestemmingsplan vestiging van een horecabedrijf ter plaatse niet toelaat, ligt het niet voor de hand om wel een exploitatievergunning te verlenen. Er kan immers toch geen gebruik van worden gemaakt wegens strijd met het bestemmingsplan. Strijd met het bestemmingsplan is daarom als imperatieve weigeringsgrond opgenomen. Blijkens jurisprudentie is dit aanvaardbaar omdat een dergelijke bepaling geen zelfstandige planologische regeling bevat. Weliswaar brengt dit mee dat de burgemeester treedt in een beoordeling van het geldende bestemmingsplan, maar dit laat de bevoegdheid van het college bij de toepassing van het geldende bestemmingsplan onverlet. Van een doorkruising van de Woningwet of de Wet op de Ruimtelijke Ordening is geen sprake.

Aanvulling: verplichte verklaring omtrent gedrag
De exploitatievergunning is persoonsgebonden. De persoon van de exploitant speelt immers een belangrijke rol in de wijze van exploitatie en dus ook in de wijze waarop deze exploitatie het woon- en leefklimaat en de openbare orde beïnvloedt. Om die reden kan het raadzaam zijn om de verplichting op te nemen voor de aanvrager om een recente VOG voor de leidinggevende te overleggen. Leidinggevende kan de aanvrager zelf zijn, maar ook iemand die bij hem in dienst is. Dit zou kunnen door aan het tweede lid van artikel 2:28 toe te voegen:
of indien de aanvrager geen VOG met betrekking tot de leidinggevende overlegt die uiterlijk drie maanden voor de datum waarop de vergunningaanvraag is ingediend, is afgegeven.
Een VOG wordt aangevraagd bij de gemeente waar men staat ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie. Het Centraal Orgaan VOG geeft de verklaring namens de Minister van Justitie af.
In het kader van de Bibob is het aan te raden dit artikellid op te nemen. Indien toepassing wordt gegeven aan de mogelijkheden van de Bibob, zal de gemeente eerst zelf al het mogelijke moeten doen om de integriteit en achtergrond van de aanvrager te onderzoeken. Een belangrijk hulpmiddel kan daarbij de VOG zijn.

Verificatieplicht Vreemdelingenwet 2000
In het kader van de Vw 2000 dient bij de aanvraag om een vergunning een verblijfsrechtelijke toets plaats te vinden alvorens tot vergunningverlening wordt overgegaan. Artikel 9, tweede lid, van de Vw 2000 schept een verplichting om desgevraagd bij een aanvraag voor een beschikking anders dan op grond van de Vw 2000, een document te overleggen waaruit het rechtmatig verblijf blijkt. Zie voor overige informatie over dit onderwerp de toelichting bij artikel 1:8 onder het kopje Verificatieplicht Vreemdelingenwet.

Derde lid
Omdat de weigeringsgronden zoals genoemd in artikel 1:8 voor de horeca te ruim zijn geformuleerd (met

name de volksgezondheid is hier niet aan de orde), is bepaald dat het hier om de openbare orde gaat en om het woon- en leefklimaat. Het begrip openbare orde moet wel binnen de kaders van de Dienstenrichtlijn worden geïnterpreteerd. Met andere woorden: de interpretatie mag het kader van de 'rule of reason' niet te buiten gaan.

Woon- en leefsituatie in de omgeving
De exploitatievergunning is primair een overlastvergunning: zij biedt de mogelijkheid preventief te toetsen of de exploitatie van een horecabedrijf zich verdraagt met het woon- en leefmilieu ter plaatse. Daarbij is van belang in welke mate van het bedrijf zelf overlast is te duchten, maar ook in welke mate de komst van het bedrijf de leefbaarheid en het karakter van de buurt zullen aantasten. Met welke aspecten de burgemeester rekening moet houden, staat omschreven in het derde lid.

De weigeringsgrond woon- en leefmilieu valt onder de 'rule of reason' en mag daarom (bij een horeca-ondernemer die zich hier vestigt) ook op grond van de Dienstenrichtlijn als weigeringsgrond worden gehanteerd.

Vijfde lid
Voor een aantal categorieën van kleinschalige openbare inrichtingen waar geen alcohol wordt geschonken, en waar de openbare orde evident niet in het geding is, is in de visie van de VNG geen vergunning nodig. Te denken valt aan tearooms, een ontbijthoekje bij de bakker, ijssalons, bedrijfskantines en –restaurants et cetera. Vooralsnog is gekozen om winkels in de zin van de Winkeltijdenwet, die als nevenactiviteit een horecagedeelte hebben, uit te sluiten. De gemeente kan – indien gewenst - het toepassingsgebied verder beperken door in het artikel eisen te stellen aan de afmetingen van de ruimte. Bijvoorbeeld deze mag maximaal 20 vierkante meter bedragen en niet meer dan 20 % van het vloeroppervlak. In het model is zo'n maatvoering niet opgenomen om de gemeente de gelegenheid te geven dit lokaal te bepalen.

Jurisprudentie
ABRvS 24-03-1997, ECLI:NL:RVS:1997:ZF2622. Strijd met het bestemmingsplan is als weigeringsgrond aanvaardbaar.

ARRS 22-05-1987, ECLI:NL:RVS:1987:AM9857, ARRS 08-01-1988, ECLI:NL:RVS:1988:AN0017 en ABRvS 24-01-1995, ECLI:NL:RVS:1995:AP9517. Aannemelijk is dat de aantasting van de woon en leefsituatie wordt veroorzaakt door de cumulatieve effecten van het totale aantal inrichtingen.

ABRvS 17-06-1997, ECLI:NL:RVS:1997:AP7172. Voorschrift in terrasvergunning, waarbij op dagen dat er evenementen zijn aan het gebruik van de weg voor dat doel prioriteit wordt gegeven, dient doelmatig gebruik en beheer van de weg.

ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3681en ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0269 (Nijmegen). Een terras is een bij een voor het publiek openstaand gebouw behorend erf in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet. Ingevolge het eerste lid van dit artikel is de burgemeester onder meer belast met het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Ingevolge het derde lid van dit artikel is de burgemeester belast met de uitvoering van de verordeningen voor zover deze betrekking hebben op dat toezicht. De burgemeester – en niet het college – is dus bevoegd om terrasvergunningen te verlenen.

ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0274. De burgemeester heeft terecht vergunning verleend voor de exploitatie van een terras van bepaalde afmetingen en aan deze vergunning in verband met het belang van de verkeersveiligheid een voorwaarde inzake wijze van bediening verbonden.

ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0261. Het college is niet bevoegd tot het nemen van besluiten op aanvragen om terrasvergunningen.

ABRvS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO8501. Internetdiensten trekken een zelfstandige stroom bezoekers; internetcafé komt niet in aanmerking voor vergunning op grond van de DHW.

Rb. Roermond 30-12-2004, ECLI:NL:RBROE:2004:AU0457. Weigering op grond van gemeentelijk onderzoek als gevolg van de Wet Bibob.

ABRvS 09-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS5523. Een APV vergunning voor de exploitatie van een horeca-bedrijf is persoonsgebonden. Dat tevens een gedoogverklaring voor de exploitatie van een coffeeshop is verstrekt doet hier niets aan af. Na overlijden vervalt vergunning en gedoogverklaring.

Artikel 2:28a

(Vervallen)

Artikel 2:29 Sluitingstijd

Eerste lid

Artikel 2:29 voorziet in een sluitingstijdenregeling. Daarin is onderscheid gemaakt tussen de sluitings-tijden op werkdagen en de sluitingstijden gedurende het weekeinde. Uiteraard kan deze onderverdeling anders worden opgezet, indien gewenst.

Grondslag voor de in de APV opgenomen sluitingsbepalingen is artikel 149 Gemeentewet. De gemeente-raad kan verplichte sluitingstijden voor openbare inrichtingen vaststellen in het belang van de openbare orde. Deze bevoegdheid houdt ook in dat een afwijkende sluitingsplicht kan worden vastgesteld voor de zondag. Volgens HR 22-07-1960, AB 1961, p. 15, belet dit artikel de raad niet om voor de zondag een afwijkende regeling te treffen voor de sluitingstijden van cafés en dergelijke mits de grond voor de afwijking van de voor de andere dagen geldende regeling niet gelegen is in het bijzondere karakter van de zondag. Volgens de Hoge Raad beoogt de Zondagswet naar haar strekking niet de gemeentelijke wetgever te beperken in zijn bevoegdheid om ter afwering van verstoring van de openbare orde voorzieningen te treffen.

De sluitingsbepalingen betreffen de gedeelten van de inrichting, waarin de eigenlijke horecawerkzaam-heden worden uitgeoefend: een op het trottoir gesitueerd terras behoort wel tot de inrichting, de zich boven de inrichting bevindende woning van de exploitant niet. Ook sportkantines, sociëteiten, clublokalen, verenigingsgebouwen en dergelijke zijn als inrichting aan te merken.

Het besloten karakter van een horecabedrijf kan de veronderstelling wekken dat de in de APV opgenomen sluitingstijden niet van toepassing zijn op dat bedrijf: immers, volgens de jurisprudentie kan een gemeentelijke verordening geen activiteiten betreffen die elk karakter van openbaarheid missen. Dit kan echter niet worden gezegd van activiteiten die een weerslag hebben op een openbaar belang, waarvan ook sprake is bij besloten horecabedrijven. De sluitingsuurbepaling ziet niet op activiteiten binnen het bedrijf, maar op de (nadelige) invloed die daarvan uitgaat op de omgeving: bijvoorbeeld in de vorm van overlast van komende en gaande bezoekers (het aan en afrijden van auto's, het slaan met portieren, claxonneren, menselijk stemgeluid en dergelijke).

Uitvoering

Het onderscheid tussen regelgeving en uitvoering heeft in het kader van de sluitingsuren van inrichtingen aanleiding gegeven tot veel jurisprudentie van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State. In de uitspraak ABRvS 02-09- 1983, ECLI:NL:RVS:1983:AM7471 (Oploo, Sint Anthonis en Ledeacker) stond de vraag centraal of de burgemeester bevoegd was een permanente ontheffing te verlenen van het verbod uit de APV. De Afdeling heeft over de bevoegdheidsafbakening tussen de raad en burgemeester aangegeven dat de gemeenteraad in het APV artikel in het geheel geen grenzen stelt aan de ontheffings-bevoegdheid van de burgemeester. Noch uit de tekst van het APV- artikel, noch anderszins blijkt dat de ontheffing bijvoorbeeld slechts in bijzondere omstandigheden of in incidentele gevallen door de

burgemeester mag worden verleend.

De visie van verweerder dat hij zich op het terrein van de gemeentelijke wetgever zou bewegen, zou naar het oordeel van de Afdeling slechts opgaan indien hij aan alle inrichtingen in de gemeente onbeperkt ontheffing van het in het desbetreffende APV-artikel vervatte verbod zou verlenen. In dat geval zou verweerder immers de door de gemeenteraad vastgestelde sluitingsuren als vermeld in artikel 56 (2.3.1.4), eerste lid, APV in feite ter zijde stellen. De Afdeling kan daarom niet inzien waarom de burgemeester de bevoegdheid zou missen het verzoek om ontheffing in te willigen.

Vierde lid
Voor het horecagedeelte geldt dezelfde sluitingstijd als voor de winkel om te voorkomen dat de horeca-activiteiten na sluitingstijd worden voortgezet.

Vijfde lid
Een openbare inrichting als bedoeld in artikel 2:27 kan vergunningplichtig zijn ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) of onder de werking van het Activiteitenbesluit milieubeheer vallen. Aan een krachtens de wet te verlenen vergunning kunnen eveneens voorschriften worden verbonden dan wel nadere eisen worden gesteld ter voorkoming van de indirecte gevolgen van de inrichting.

De sluitingsbepalingen van de APV gelden derhalve niet voor zover de op de Wm gebaseerde voorschriften van toepassing zijn. Wat betekent dit voor de reikwijdte van de APV bepalingen? De Wm beoogt een uitputtende regeling te geven ter voorkoming of beperking van alle nadelige gevolgen voor het milieu door het in werking zijn van krachtens die wet aangewezen inrichtingen. De gemeenteraad is niet bevoegd die regeling bij verordening aan te vullen, indien daarmee wordt beoogd dezelfde belangen te beschermen.

De raad kan dus niet aanvullend via de APV gevaar, schade of hinder of andere belangen die onder het begrip “bescherming van het milieu” vallen, tegengaan die worden veroorzaakt door een inrichting die vergunningplichtig is ingevolge de Wm.

Jurisprudentie
Vz. ARRS 21-12-1992, ECLI:NL:RVS:1992:AQ1344. Een in naam besloten club die wel in hoge mate voor het publiek toegankelijk is, moet voldoen aan de sluitingstijden van de APV.

Rb. Breda 03-12-1997, ECLI:NL:RBBRE:1997:ZF0555. Beleid op basis waarvan coffeeshops, in tegenstelling tot andere horecabedrijven, vanaf 20.00 uur gesloten moeten zijn is noch in strijd met de Winkeltijdenwet noch anderszins onredelijk. Een coffeeshop is geen winkel. Hij is immers in hoofdzaak ingericht als een bedrijf waar gekochte waren ter plaatse worden genuttigd.

ARRS 02-09-1983, ECLI:NL:RVS:1983:AM7471. Sluitingstijden in de APV stellen geen grenzen aan de bevoegdheid van de burgemeester om ontheffing te verlenen.
ARRS 19-01-1984, ECLI:NL:RVS:1984:AM7699. De ontheffing van de burgemeester mag geen permanent karakter hebben en niet alle in de gemeente aanwezige inrichtingen betreffen. ARRS 19-01-1984, AB 1984, 491 m.nt. JHvdV.

ABRvS 29-10-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AM5381. Herhaalde overtreding van sluitingstijd leidt tot onmiddellijke sluiting horecabedrijf.

Artikel 2:30 Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting

Eerste lid
Artikel 174 van de Gemeentewet vormt de grondslag voor de bevoegdheid om een of meer horeca-bedrijven tijdelijk afwijkende sluitingsuren op te leggen of tijdelijk te sluiten. Aanleiding voor tijdelijke afwijking of sluiting moet zijn gelegen in het belang van de openbare orde, veiligheid of gezondheid, of in bijzondere omstandigheden (zoals, al dan niet lokale, feestdagen). Het betreft een algemene bevoegdheid die zich niet alleen kan uitstrekken tot een maar ook tot meer of zelfs tot alle in de gemeente aanwezige horecabedrijven. Wel beperkt de bevoegdheid zich tot het tijdelijk vaststellen van afwijkende sluitingstijden of tot tijdelijke sluiting.

Tweede lid
Hoewel de wetgever er bij de invoering van de Wet “Damocles” (artikel 13b van de Opiumwet) vanuit is gegaan dat gemeentelijke regelingen (overlast- of exploitatieverordeningen) hun geldigheid behouden

omdat het onderwerp van de gemeentelijke regeling een ander is, lijkt het raadzaam door middel van het bepaalde in het derde lid buiten twijfel te stellen dat niet in dezelfde situaties kan worden opgetreden als waarvoor artikel 13b van de Opiumwet is bedoeld. Zie voor meer informatie en jurisprudentie ook de website van het CCV www.hetccv.nl.

Ook de Wet Victor is van belang. Deze wet houdt in dat het college de bevoegdheid krijgt om de eigenaar van een pand dat is gesloten op grond van de APV, artikel 13b Opiumwet of artikel 174a Gemeentewet aan te schrijven om het pand in gebruik te geven aan een andere persoon of instelling, dan wel om verbeteringen aan te brengen. Als de verstoring van de openbare orde of de verkoop van drugs niet langdurig achterwege blijft, kan in het uiterste geval zelfs overgegaan worden tot onteigening.

In de Wet Victor is ook bepaald dat sluitingen op grond van artikel 13b Opiumwet en artikel 174a Gemeentewet moeten worden ingeschreven in de openbare registers, conform artikel 3:16 van het BW. Merkwaardig genoeg geldt deze inschrijvingsplicht niet voor de sluitingen op grond van de APV.

Jurisprudentie
ARRS 15-06-1984, ECLI:NL:RVS:1984:AH0402. Artikel 174 van de Gemeentewet geeft aan de burgemeester reeds een sluitingsbevoegdheid. Wenselijk om ook in de APV een sluitingsbepaling op te nemen.

ABRvS 23-05-1995, ECLI:NLRVS:1995:AN4389. Sluitingsmaatregel heeft geen punitief karakter en is niet onevenredig zwaar.

Vz. ARRvS 26-08-1992, ECLI:NL:RVS:1992:AN2898 en ABRvS 05-07-1996, JG 96.0266. Sluitingsbevel zonder tijdsbepaling voldoet niet aan artikel 221 gemeentewet (oud).

Vz. ABRvS 05-09-1997, Gst. 1998, 7069, 4. Terechte sluiting voor onbepaalde tijd van coffeeshop die het nuloptiebeleid overtreedt.

ABRvS 04-07-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AN6835. Terechte sluiting van horecagelegenheid voor de duur van een jaar wegens handel in harddrugs. Persoonlijke verwijtbaarheid van de exploitant daarbij (bij handel in harddrugs) is niet van belang.

Pres. Rb. Rotterdam 05-09-1997, JG 97.0209. Terechte sluiting van twee horeca-inrichtingen en intrekking van de exploitatievergunningen wegens smokkel van illegalen. Aantasting van de openbare orde.

ABRvS 06-02-1997, JG 97.0075. Bij uitoefening sluitingsbevoegdheid hoeft burgemeester geen strikte strafrechtelijke bewijsregels in acht te nemen.

ABRvS 11-06-1998, ECLI:NL:RVS:1998:ZF3389. Sluiting is geen “criminal charge” als bedoeld in artikel 6 EVRM. Inzage in geanonimiseerde getuigenverklaringen en politierapporten is dan ook niet strijdig met het “fair trial”-beginsel.

Pres. Rb. Breda 27-01-1998, JG 98. In bestuursrechtelijk geding moeten wel de juistheid van de feiten en zorgvuldigheid van het besluit kunnen worden getoetst.

Pres. Rb. Haarlem 16-11-2001, ECLI:NL:RBHAA:2001:AD5792. Terechte sluiting van een discotheek op grond van artikel 2.3.1.5 van de APV van Zaanstad, nu is gebleken dat de situatie rond het gebruik van partydrugs uit een oogpunt van te beschermen gezondheidsbelangen onbeheersbaar is.

Rb. Den Haag 10-05-2005, ECLI:NL:RBSGR:2005:AT6239. Het (tijdelijk) sluiten van een horecabedrijf enkele weken nadat een overtreding van de sluitingsuren heeft plaatsgehad, is geen reparatoire maatregel maar een punitieve sanctie, waar de waarborgen van artikel 6 van het EVRM op zien.

ABRvS 11-05-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT5345. Het intrekken van de horecavergunning (voor een bedrijf dat geen alcohol verkoopt) vanwege het feit dat de aanvrager niet voldoet aan eisen ten aanzien van zedelijk gedrag, is geen punitieve sanctie en daarom niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

ABRvS 09-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS5485. Bij een beslissing van de burgemeester om een horeca-inrichting te sluiten toetst de rechter terughoudend.

ABRvS 15-09-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AR2177. Het niet voorkomen van overlast in de omgeving van een coffeeshop reden voor tijdelijke sluiting.

ABRvS 05-01-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AR8730. De aanwezigheid van cocaïne leidt tot onmiddellijke sluiting en het schrappen van de gedooglijst van een coffeeshop.

Rb. Breda 05-11-2004, ECLI:NL:RBBRE:2004:AR6323. Eén pistoolschot is nog geen reden tot sluiting.

ABRvS 13-04-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT3727. Aantreffen van harddrugs leidt tot onmiddellijke sluiting van coffeeshop. Persoonlijke verwijtbaarheid speelt geen rol.

ABRvS 18-05-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT5655. Schietincident bij overval is reden voor tijdelijk sluiting. Is een reparatoire maatregel, gericht op herstel van de openbare orde, waarbij de persoon van de coffee-shophouder geen rol speelt.

Artikel 2:31 Verboden gedragingen

Onder a
Deze bepaling geeft een verbod om de orde in horecabedrijven te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt.

Onder b
Ook het bepaalde onder b richt zich tot de (potentiële) bezoeker (niet het personeel) van de inrichting. Als die zich met goedvinden van de exploitant in de inrichting bevindt in de tijd dat de inrichting gesloten moet zijn, overtreedt hij artikel 2:30. Als hij geen toestemming van de exploitant heeft en niet weggaat als de exploitant dat vraagt, overtreedt hij artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht (lokaalvredebreuk).

Zwarte lijst
Het verschijnsel "zwarte lijst" heeft enkele malen de publiciteit gehaald als instrument ter handhaving van de openbare orde in het algemeen en van de orde in inrichtingen in het bijzonder, dat op individuele bezoekers is gericht.
Al uit HR 02-06-1924, NJ 1924, p. 901, blijkt dat een verbod om personen in een tapperij te laten verblijven die zich aan alcoholhoudende drank plegen te buiten te gaan, de openbare orde betreft.
In ARRS 19-06-1984, AB 1985, 215 komt aan de orde hoe het hanteren van de zwarte lijst zich verhoudt tot de internationale verdragen en tot de huishouding van de gemeente. Kort gezegd oordeelde de Afdeling dat, mede gezien de achtergrond van het bestreden besluit en het feit dat het verbod slechts deels betrekking heeft op het verblijf van appellant in het jongerencentrum waar deze als vrijwilliger werkzaam was, het gehanteerde middel evenredig is te achten tot het daarmee beoogde doel, te weten de bescherming van de openbare orde, en dat het genomen besluit noodzakelijk kan worden geacht ter bescherming van dat belang.
Het instrument van de zwarte lijst wordt weinig toegepast. Indien gewenst, zou in de APV de volgende bepaling kunnen worden opgenomen:

1. Het is de houder van een openbare inrichting, als bedoeld in artikel 2:27, eerste lid, verboden in die inrichting toe te laten of te laten verblijven niet tot zijn gezin behorende personen, die

naar het oordeel van de burgemeester misbruik van alcoholhoudende drank plegen te maken en wier namen als zodanig schriftelijk door de burgemeester aan die houder zijn opgegeven.

2. Het is aan een persoon wiens naam ingevolge het bepaalde in het eerste lid door de burgemeester aan de houders van openbare inrichtingen, als bedoeld in artikel 2:27, eerste lid, is opgegeven, verboden zich in een dergelijke inrichting te bevinden nadat hij schriftelijk door de burgemeester van dit verbod in kennis is gesteld.
3. Het verbod in het tweede lid geldt voor een bepaalde periode, die niet langer is dan een jaar.

Volgens Ktr. Tilburg 22-03-1989, NJ 1989, 585, is een toegangsverbod van onbepaalde duur strijdig met artikel 5 van het EVRM. In verband daarmee verdient het aanbeveling bovenstaande modelbepaling uit te breiden.
De bepaling onder c is bedoeld om te voorkomen dat het terras een tappunt wordt voor passanten. Omdat de tekst ten onrechte de suggestie wekte dat staanplaatsen op het terras niet zouden mogen is die in 2014 aangepast.

Jurisprudentie
Wnd. Vz. 16-09-1982, AB 1983, 38 en Wnd. Vz. 30-03-1983, KG 1983, 195. Instrument van de zwarte lijst wordt toelaatbaar geacht.

Hetgeen in dit artikel onder b staat vermeld wordt meestal in de vergunningsvoorschriften opgenomen. Hier is het als algemene regel geformuleerd. Naar wens kunnen andere algemene regels worden toegevoegd.

Artikel 2:32 Handel binnen openbare inrichtingen

Dit artikel betreft een verbod van heling.
Het is bekend dat in sommige cafés regelmatig gestolen goed wordt verhandeld.
In een aantal grote steden doet zich het verschijnsel voor dat drugverslaafden naar bepaalde cafés gaan om daar gestolen goederen aan de man te brengen. Artikel 2:32 sluit aan op het in artikel 14 Drank en Horecawet neergelegde verbod tot het uitoefenen van de kleinhandel. Dit laatste verbod ziet echter slechts op verkoophandelingen.
Omdat artikel 2:32 een verbod bevat voor de exploitant (en niet voor de handelaar), kan dit artikel niet worden gebaseerd op artikel 437ter of artikel 437 Wetboek van Strafrecht. Het artikel is vastgesteld op basis van artikel 149 Gemeentewet, terwijl de strafsanctie is gebaseerd op artikel 154 Gemeentewet.

Jurisprudentie
ABRvS 15-07-1996, AB 1996, 414. Sluiting café in verband met heling; burgemeester moet aan het sluitingsbevel ten grondslag liggende feiten voldoende aannemelijk maken.

Pres. Rb. Rotterdam 07-04-1995, JG 95.0202. Terechte sluiting snackloket in verband met heling. Bekendmaking van de sluiting dient geen enkel doel. Pres. Rb Rotterdam 07 04 1995, JG 95.0202.

Artikel 2:33 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Het begrip “openbare inrichting” als omschreven in artikel 2:27 ziet ook op inrichtingen die niet voor het publiek toegankelijk zijn, zoals besloten sociëteiten en gezelligheidsverenigingen. Gelet op artikel 174 van de Gemeentewet is in dat geval niet de burgemeester maar het college het bevoegde bestuurs-orgaan. De tekst is in overeenstemming gebracht met die van artikel 174 van de Gemeentewet.

Artikel 2:34
(Vervallen)

Afdeling 9 *Toezicht op bedrijfsmatige activiteiten*

Artikel 2:35
Specifieke branches kunnen een grote rol spelen in het criminele circuit, of zijn faciliterend voor criminele activiteiten. Te denken valt aan branches waar veel contant geld omgaat, en die gebruikt worden voor het witwassen van zwart geld. Dit onderdeel van de APV regelt een onderdeel van de openbare orde, en betreft dus een bevoegdheid van de burgemeester. Het is daarom de burgemeester die de branches in een aanwijzingsbesluit dient aan te wijzen. In de formulering van het vierde lid wordt gerefereerd aan de formulering van de wet Bibob. Voordat op een aanvraag een besluit wordt genomen, zal door middel van een bibob toets beoordeeld worden of de aanvrager van goed gedrag. Verder zal beoordeeld worden of er andere aanwijzingen zijn dat de onderneming gebruikt wordt om strafbare feiten te plegen, danwel de voordelen die uit strafbare feiten zijn verkregen te benutten. Indien gebruik gemaakt wordt van de bevoegdheid een branche aan te wijzen, zal voor zover mogelijk aangesloten worden bij de branche-indeling die de kamer van koophandel hanteert.

Artikel 2:36
(Vervallen)

Artikel 2:37
(Vervallen)

Artikel 2:38
(Vervallen)

Afdeling 10 *Toezicht op speelgelegenheden*

Artikel 2:38a Definities

Eerste lid
Het begrip ‘speelgelegenheid’ betreft iedere openbare gelegenheid waarin de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren. In de Wok is een uitputtende regeling neergelegd voor de kansspelen bedoeld in artikel 1 van die wet, zoals speelcasino’s en speelautomaten. De wet is niet van toepassing op spelen, met uitzondering van behendigheidsautomaten, waarbij de spelers door hun behendigheid de kans om te winnen kunnen vergroten. Deze restcategorie van speelgelegenheden voor behendigheidsspelen wordt hier bedoeld. Het gaat dus om speelgelegenheden, waarop de Wok geen betrekking heeft.

Tweede lid
In deze afdeling voorkomende begrippen die in de Wok zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als in die wet. Artikel 30 en artikel 30c, vierde lid, van de wet bevatten definities van:
- speelautomaat (onderdeel a);
- behendigheidsautomaat (onderdeel b);
- kansspelautomaat (onderdeel c);
- hoogdrempelige inrichting (onderdeel d);
- laagdrempelige inrichting (onderdeel e).

Deze definities gelden ook bij de toepassing van afdeling 10 van de APV.

Artikel 2:39 Speelgelegenheden

Eerste, tweede en derde lid
De vergunningplicht geldt voor het (doen) exploiteren van een speelgelegenheid, waarop de Wet op de Kansspelen niet van toepassing is. Artikel 2:39 heeft het beschermen van de openbare orde en het woon- en leefklimaat als doel. Zoals bij artikel 2:38a geschetst is de reikwijdte van deze vergunningplicht

beperkt. Sommige gemeenten, bijvoorbeeld Amsterdam en Almere, hebben mede daarom in hun APV een bepaling opgenomen die de burgemeester de bevoegdheid geeft om in het belang van de openbare orde gebouwen te sluiten, en daarbij opgenomen dat dit ook mogelijk is bij overtreding van de Wok.

Jurisprudentie
Rb. Maastricht 07-01-2003, ECLI:NL:RBMAA:2003:AF2782. Vergunning ingetrokken, illegaal casino.

Speelautomatenhallen
Speelautomatenhallen vallen niet onder de bepaling. Het is mogelijk in een speelautomatenhallen-verordening te bepalen dat bij de beoordeling van een aanvraag om vergunning voor het exploiteren van een speelautomatenhal rekening wordt gehouden met de woon- en leefsituatie.

Jurisprudentie
ABRvS 29-01-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF3507 en Rb. Almelo 11-03-2002, ECLI:NL:RBALM:2002:AE4559. Internetgokzuil in inrichting maakt dat er sprake is van speelgelegenheid, burgemeester kan handhavend optreden.

Rb. Maastricht 07-01-2003, ECLI:NL:RBMAA:2003:AF2782. Burgemeester kan bestuursdwang toepassen in geval er sprake is van een speelgelegenheid, in dit geval een illegaal casino, zonder vergunning. ~~Rb~~

Rb. Arnhem 17-07-2002. Speelgelegenheid door een vereniging waarvan tegen betaling van een gering bedrag een ieder lid kan worden, heeft geen besloten karakter. Burgemeester kan optreden indien er geen vergunning is.
Rb Arnhem 17-07-2002, ECLI:NL:RBARN:2002:AE5840. Speelgelegenheid wordt in casu niet als besloten aangemerkt en is daarom vergunningplichtig. De vergunning is gevraagd noch verleend, dus kan bestuursdwang worden toegepast.

Artikel 2:40 Speelautomaten

Dit artikel is een uitwerking van artikel 30c, tweede lid, van de Wok. Hierin staat dat bij gemeentelijke verordening het aantal kansspelautomaten wordt vastgesteld waarvoor per hoog- en laagdrempelige inrichting een aanwezigheidsvergunning wordt verleend. Voor hoogdrempelige inrichtingen kan dat voor maximaal twee kansspelautomaten.

Kansspelautomaten zijn speelautomaten, die geen behendigheidsautomaat (zoals een flipperkast) zijn, maar gokkasten waarmee ook geld kan worden gewonnen en waar doorgaans geen behendigheid bij te pas komt.

Jurisprudentie
CBb 11-04-2003, ECLI:NL:CBB:2003:AF7697. Het verstrekken van lunches tussen 12.00 uur en 15.30 uur, dat speciaal op een reclamebord wordt aangekondigd en waarvoor een aparte lunchkaart is, vormt een laagdrempelige activiteit.

CBb 17-07-2002, ECLI:NL:CBB:2002:AE7540. Sportkantine niet per definitie laagdrempelig.

CBb 15-02-2002, ECLI:NL:CBB:2002:AD9977. Steeds geheel of gedeeltelijk geopende harmonicawand tussen café en zaalgedeelte is niet voldoende om te spreken van twee afzonderlijke horecalokaliteiten. In café geen kansspelautomaten toegestaan.

Afdeling 11 Maatregelen tegen overlast en baldadigheid

Artikel 2:41 Betreden gesloten woning of lokaal

Eerste lid
De burgemeester is op grond van artikel 174a van de Gemeentewet bevoegd tot sluiting van woningen, een niet voor publiek toegankelijk lokaal of bij de woning of het lokaal behorend erf van waaruit (drugs)overlast wordt veroorzaakt. Aangezien dit artikel in de Gemeentewet niet de rechtsgevolgen van de sluiting regelt, verdient het aanbeveling dit in de APV te regelen. Het is aan te raden om voor de gevallen waarin de woning niet is verzegeld of de verzegeling reeds is verbroken een verbodsbepaling zoals in het eerste lid van artikel 2:41 op te nemen, zodat een sanctie kan worden gesteld op overtreding daarvan.

Tweede lid
Het tweede lid van artikel 2:41 is gebaseerd op de bevoegdheid van de burgemeester op grond van artikel 13b van de Opiumwet tot toepassing van bestuursdwang als in woningen of lokalen, dan wel in of bij woningen of zodanige lokalen behorende erven, drugs als bedoeld in lijst I of II van de Opiumwet worden verkocht, afgeleverd, verstrekt, of daarvoor aanwezig zijn. Zie verder onder de toelichting op het eerste lid.

Derde lid
Aangezien de situatie kan ontstaan dat personen de woning of het lokaal moeten betreden wegens dringende redenen, is het derde lid aan artikel 2:41 toegevoegd. Anders zou het verbod uit het eerste lid te absoluut zijn.

Vierde lid
Vanwege de grote persoonlijke gevolgen die aan het sluiten van een woning kunnen zijn verbonden, is in het vierde lid een mogelijkheid voor ontheffing van het verbod opgenomen. Ook bij de sluiting van een lokaal op grond van artikel 13b van de Opiumwet kan bijvoorbeeld ontheffing verleend worden aan de exploitant zelf en zijn gezinsleden. Het lokaal blijft dan wel gesloten voor het publiek.

Artikel 2:42 Plakken en kladden

Eerste lid
In het eerste lid is sprake van een absoluut verbod. In de termen ‘bekrassen en bekladden’ ligt reeds besloten dat het daarbij niet gaat om meningsuitingen als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet, artikel 10 EVRM en artikel 19 IVBPR.

Tweede lid
Het aanbrengen van aanplakbiljetten op een onroerende zaak kan worden aangemerkt als een middel tot bekendmaking van gedachten en gevoelens dat naast andere middelen zelfstandige betekenis heeft en met het oog op die bekendmaking in een bepaalde behoefte kan voorzien.

Op het in artikel 7 van de Grondwet gewaarborgde vrijheid van meningsuiting zou inbreuk worden gemaakt als die bekendmaking in het algemeen zou worden verboden of van een voorafgaand overheidsverlof afhankelijk zou worden gesteld. Artikel 2:42 maakt op dit grondrecht geen inbreuk, aangezien het hierin neergelegde verbod krachtens het tweede lid uitsluitend een beperking van het gebruik van dit middel van bekendmaking meebrengt.

Artikel 2:42 verdraagt zich ook met artikel 10 EVRM en artikel 19 IVBPR, aangezien de beperking in de uitoefening van het recht op vrije meningsuiting dat uit de toepassing van artikel 2:42 kan voortvloeien, kan worden aangemerkt als nodig in een democratische samenleving ter bescherming van de openbare orde.

Vierde en zesde lid
Een voorwaarde die aan de mogelijke beperking vanuit het tweede lid moet worden gesteld is wel dat de gemeente moet zorgen voor voldoende plakplaatsen voor het aanbrengen van meningsuitingen en niet-commerciële bekendmakingen. Krachtens het vierde lid kan het college aanplakborden aanwijzen en daarvoor krachtens het zesde lid nadere regels stellen. Als de gemeente nalaat in voldoende plakplaatsen te voorzien, dan is er volgens jurisprudentie wel sprake van strijd met artikel 7, van de Grondwet en artikel 10 van het EVRM. Men volgt in het algemeen de norm van 1 plakbord of –zuil op de 10.000 inwoners. (ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3657).

Overige jurisprudentie
ARRS 30-12-1993, JG 94.0194, AB 1994, 578. Verzoek om vergunning voor het aanbrengen van borden aan lantaarnpalen ten behoeve van het plakken van affiches is terecht opgevat als verzoek om toestemming van de gemeente als eigenares van de lantaarnpalen. Betreft een privaatrechtelijke aangelegenheid.

Vz. ARRS 13-12-1992, JG 93.0261, Gst. 1993, 6965. Een projectie van een lichtreclame is te beschouwen als een andere wijze van aanbrengen dan aanplakken van een afbeelding of aanduiding als bedoeld in de APV.

Rb. Amsterdam 07-10-1993. In APV opgenomen plakverbod is onverbindend wegens strijd met artikel 7, lid 1, Grondwet (vrijheid van meningsuiting). Derhalve is geen vervolging mogelijk ter zake van “wild plakken”. Er waren geen voldoende vrije plakplaatsen in de stadsdelen. Gemeente is verplicht deze te scheppen.

HR 01-04-1997, NJ 1997, 457. “Niet aannemelijk is geworden dat ten gevolge van het (...) verbod geen mogelijkheid van enige betekenis tot gebruik van het onderhavige middel van verspreiding en bekend-making zou overblijven”. De bepaling is niet in strijd met artikel 10, tweede lid, EVRM, aangezien deze “prescribed by law” is en “necessary in a democratic society (...) for the prevention of disorder” en “protection of the (...) rights of others”.

ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3657. Plakverbod van artikel 2.4.2 is niet in strijd met artikel 7 Grondwet noch met artikel 10 van het EVRM.

ABRvS 18-09-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE7789. Het is een te ruime uitleg om ‘doen aanbrengen’ zo uit te leggen dat dit mede inhoudt het niet tegengaan dat van Radio 538 afkomstig reclamemateriaal wordt aangeplakt. Er is geen sprake van opdracht of een actieve bemoeienis van Radio 538.

Hof Amsterdam 23-12-2004, ECLI:NL:GHAMS:2004:AS5302. Appellant heeft posters doen plakken. Hij is verantwoordelijk voor het gedrag van het bedrijf waaraan hij opdracht heeft gegeven posters te plakken, ook als dat bedrijf tegen zijn instructies in zou hebben gehandeld (door op niet toegestane plaatsen te plakken). Dat appellant het bedrijf heeft opgedragen uitsluitend op toegestane locaties te plakken disculpeert hem niet. Gesteld is immers niet dat hij goede grond had om te mogen vertrouwen dat dit bedrijf zich zou houden aan die opdracht.

Artikel 2:43 Vervoer plakgereedschap en dergelijke

Door deze bepaling wordt de effectiviteit van het in het vorige artikel 2:42 opgenomen aanplakverbod vergroot. Het tweede lid regelt een rechtvaardigingsgrond voor die gevallen dat de in het eerste lid genoemde stoffen en voorwerpen niet waren bestemd om te bekrassen, te plakken of te kladden of op andere verboden wijze aan te brengen of doen aanbrengen. Het bepaalde in het tweede lid strijdt niet met het in artikel 6, tweede lid, EVRM neergelegde beginsel, dat een verdachte tegen wie een straf-vervolging aanhangig is, niet is gehouden zijn onschuld te bewijzen en dat, voordat zijn schuld op wettige wijze is vastgesteld, waarbij hem de gelegenheid is geboden zich te verdedigen, de rechter hem niet als schuldig mag aanmerken.

Deze bepaling maakt geen inbreuk op enige bepaling van het Wetboek van Strafvordering en is evenmin in strijd met enige andere wetsbepaling noch met enig tot de algemene rechtsbeginselen te rekenen beginsel van strafprocesrecht.

De opsporingsambtenaar en het OM hebben de mogelijkheid om aan de hand van de omstandigheden of verkregen indrukken na te gaan of er al dan niet sprake is van een overtreding als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen

Deze verbodsbepaling beoogt het plegen van misdrijven zoals diefstal met braak te bemoeilijken.

Jurisprudentie
HR 07-06-1977, NJ 1978, 483 (APV Wassenaar) en HR 28-02-1989, NJ 1989, 687 (APV Nijmegen). Een verbodsbepaling inzake het vervoer van inbrekerswerktuigen kan strekken tot bescherming van de openbare orde als bedoeld in artikel 149 Gemeentewet.

Artikel 2:44a Geprepareerde voorwerpen

Het gaat hierbij om een verbodsbepaling met betrekking tot het vervoeren van voor (winkel)diefstal geprepareerde tassen dan wel andere voorwerpen op de weg of in de nabijheid van winkels. Om de private belangen van de ingezetenen te beschermen, is in lid 2 opgenomen dat dit verbod niet geldt indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de desbetreffende burger geen intentie heeft om winkeldiefstal te gaan plegen. Aanleiding voor het opnemen van dit voorbeeldartikel is een motie van Tweede Kamerlid De Wit (Kamerstukken II 2008/09, 31700 VI, nr. 36) die de toenmalige Minister van Veiligheid en Justitie ertoe bracht bij de VNG het verzoek te doen om in de APV een artikel op te nemen om het op de weg of in de nabijheid van winkels bij zich hebben of vervoeren van tassen en kleding-stukken die er kennelijk toe zijn uitgerust om het plegen van winkeldiefstal te vergemakkelijken, strafbaar te stellen.
Met het oog op de administratieve lastenverlichting en het gegeven dat het aantal malen dat gemeenten te maken hebben met een overval met behulp van geprepareerde voorwerpen grote variatie kent, heeft de VNG besloten om geen bepaling toe te voegen aan de APV zelf. Het voorbeeldartikel kan alleen succesvol zijn als daartegenover ook inspanningen van andere betrokken partijen staan, zodat sprake is van een samenhangend pakket aan maatregelen. Zie VNG ledenbrief Lbr. 10/046 van 26 april 2010 (Verbod op rooftassen).

Artikel 2:45
(Vervallen)

Artikel 2:46
(Vervallen)

Artikel 2:47 Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen

Op basis van artikel 2:47 kan tegen vormen van onnodige hinder of overlast worden opgetreden. Omdat het in de praktijk lastig bleek om op te treden tegen hangjongeren op schoolpleinen en speelgelegen-heden, is het derde lid toegevoegd. Dit lid is een verbod om zich tussen 22.00 uur en 07.00 uur op een schoolplein of speelplek op te houden. Daarnaast is sub d toegevoegd. Het is niet toegestaan te vissen tussen twee uur na zonsondergang en één uur voor zonsopgang. Dit vanwege een toenemend probleem in verband met (geluids) overlast voor omwonenden, vervuiling en de leefomgeving. De burgemeester wijst specifieke locaties aan. De tijden ten aanzien van nachtvissen sluiten aan bij de regels van de Landelijke Sportvisserij Nederland.

Afbakening
Artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht stelt “straatschenderij” strafbaar, terwijl artikel 426bis van het WvSr het belemmeren van anderen op de openbare weg met straf bedreigt. Artikel 431 van het WvSr stelt nachtelijk burengerucht strafbaar. Deze handelingen zou men kunnen omschrijven als baldadigheid. De omschrijvingen zijn ~~is~~ echter ‘strakker’ dan wat men in het taalgebruik meestal als baldadigheid ervaart. Artikel 2:47 vormt daarom hierop een aanvulling.

Artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 bepaalt dat het voor eenieder verboden is zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt dan wel dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd. De strekking van het begrip publieke ruimte in artikel 2:47 gaat verder dan het begrip weg als bedoeld in de Wegenverkeerswet 1994, (zie daarvoor de toelichting op artikel 1.1). Voor zover een hinderlijke gedraging plaatsvindt op de weg, als omschreven in artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994, is artikel 2:47 niet van toepassing. Werd dit niet uitgesloten, dan zou een met een hogere regelgeving strijdige situatie kunnen ontstaan.

Artikel 2:48 Hinderlijk drankgebruik

In dit artikel is een verbod opgenomen om in een bepaald door het college aan te wijzen gebied alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben. Dit verbod geldt uiteraard niet voor terrassen die deel uitmaken van een horecabedrijf, of voor een evenement waarbij van gemeentewege op grond van artikel 35 van de Drank en Horecawet toestemming is verleend om op de plaats waar dat evenement zich afspeelt alcoholhoudende drank te verstrekken.
Vanwege de wijziging van de DHW in 2013, is het voor jongeren onder de achttien jaar reeds op grond van die wet verboden om alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben, daarom is hier bepaald dat het verbod geldt voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt

Omvang gebied
Er moet een duidelijk omschreven gebied aangewezen worden. Het kan bijvoorbeeld gaan om het uitgaansgebied in het centrum of een park of plein waar regelmatig overlast veroorzaakt wordt.

Het is niet mogelijk het grondgebied van de hele gemeente aan te wijzen. Er moet namelijk wel een concrete aanleiding te zijn waarom een bepaald gebied aangewezen wordt. Een gebied kan worden aangewezen als gerechtvaardigde vrees bestaat voor aantasting van de openbare orde, of de openbare orde is al aangetast. Als dat geldt voor het hele grondgebied van de gemeente is het stadium van hinderlijk drankgebruik allang gepasseerd, en heeft de burgemeester zijn noodbevoegdheden uit de Gemeentewet nodig. Daarnaast zou het college bij een algemeen verbod elk alcoholgebruik op de openbare weg, ook van goedwillende personen, verbieden. Daarmee zou er geen evenredigheid meer zijn tussen middel en doel, en dat zou in strijd met artikel 3:4, van de Awb. Dit geldt ook voor een verbod om onaangebroken flesjes en blikjes bij zich te hebben, waar met enige regelmaat naar wordt gevraagd. Het gaat de autonome verordenende bevoegdheid van de gemeente te boven om te bepalen dat het verboden is ongeopende flesjes alcoholhoudende drank bij zich te dragen.

Het is mogelijk dat een verschuiving in het gedrag van de personen in de richting van buiten het aangewezen gebied gelegen delen van de gemeente zal plaatsvinden. In de meeste gevallen zal dit echter niet erg waarschijnlijk zijn, omdat mag worden aangenomen dat de aangewezen plaatsen door hun aantrekkelijke karakter mede bepalend voor het verschijnsel zijn. Als er toch verplaatsing optreedt, kan het college alsnog ook voor die nieuwe pleisterplaatsen een aanwijzingsbesluit nemen.

Verstoring openbare orde
Bij daadwerkelijke verstoring van de openbare orde kunnen op grond van artikel 3 van de Politiewet 2012 bevelen tot verwijdering worden gegeven.

Soms (als bijvoorbeeld wordt geconstateerd dat flesjes worden stukgegooid) zal optreden mogelijk zijn aan de hand van artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht (baldadigheid). De hantering van deze wetsbepalingen is in de praktijk echter niet eenvoudig. Er bestaat daarom behoefte aan dit artikel, waardoor optreden in wat men zou kunnen noemen de 'voorfase' - dus het bier drinken op bepaalde plaatsen - mogelijk wordt.

Derde lid
Omdat jongeren in de praktijk vaak hangen op schoolpleinen, kinderspeelplaatsen, speelvelden, delen van een openbare plaats waarop kinderstraatmeubilair is geplaatst, zandbakken, trapvelden et cetera, is in het derde lid een verbod opgenomen om op deze plaatsen alcohol bij zich te hebben of te nuttigen.

Artikel 2:49 Hinderlijk gedrag bij of in gebouwen

Voor een toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 2:47 (Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen).
Op basis van artikel 2:49 kan tegen vormen van onnodige hinder of overlast bij of in gebouwen worden opgetreden.

Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten

Deze bepaling is opgesteld om het misbruik van bepaalde, voor het publiek toegankelijke ruimten zoals parkeergarages, telefooncellen en wachtlokalen voor een openbaar vervoermiddel tegen te gaan. In deze bepaling wordt het woord 'ruimte' gebruikt ter onderscheiding van het in de APV voorkomende begrip 'weg'. Om een indicatie te geven bij het beantwoorden van de vraag op welke voor het publiek toegankelijke ruimten de bepaling ziet, is bij wijze van voorbeeld een aantal ruimten concreet genoemd.

Desgewenst kan deze reeks van voorbeelden met andere worden uitgebreid. Het ordeverstorende element ten slotte wordt door de zinsnede "zonder redelijk doel of op voor anderen hinderlijke wijze" in de bepaling tot uitdrukking gebracht.

Aan deze bepaling bestaat behoefte omdat op basis van artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht, betreffende het wederrechtelijk vertoeven (in een woning, besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik), slechts kan worden opgetreden indien er sprake is van een handelen van de rechthebbende. De politie kan niet zonder tussenkomst van de rechthebbende optreden. In het belang van de handhaving van de openbare orde is het wenselijk dat de politie bij baldadig of ordeverstorend gedrag in zelf-bedieningsruimten in postkantoren, en in andere soortgelijke voor het publiek toegankelijke ruimten, onmiddellijk kan ingrijpen, mede om de eigendommen van derden te beschermen. In de circulaire van de VNG van 4 april 1977, OB 1977, IX.0, nr. 38112, wordt ingegaan op deze modelbepaling.

Jurisprudentie
HR 12-06-1951, NJ 1951, 618. Artikel 138 Sr. vereist een handeling van een rechthebbende.

HR 02-04-1985, NJ 1985, 796 (Algemeen reglement vervoer NS). Reglement NS, inhoudende een verbod om zich op enig gedeelte van het station onbehoorlijk te gedragen, is noch in strijd met artikel 1 Wetboek van Strafrecht noch met artikel 7 van het EVRM.

HR 01-09-1998, NJ 1999, 61 (APV Amsterdam). De (min of meer gelijkluidende) bepaling in de APV Amsterdam is verbindend, omdat de norm voldoende is geconcretiseerd.

Artikel 2:51 Neerzetten van fietsen of bromfietsen
Het plaatsen van voertuigen is op verschillende plaatsen geregeld, steeds met een wisselende bedoeling: de instandhouding van het plantsoen, het tegengaan van diefstal of verkeersbelangen. In dit artikel gaat het om de voorkoming van overlast.

Eerste lid
Het neerzetten van fietsen en bromfietsen tegen panden, terwijl de eigenaar heeft aangegeven dat dit niet gewenst is, of waardoor de toegang tot het gebouw wordt gehinderd, geeft vaak aanleiding tot klachten. Artikel 2:51 geeft de mogelijkheid hiertegen op te treden.

Tweede lid
In de praktijk wordt regelmatig overlast ondervonden van fietsen en bromfietsen die her en der buiten de daartoe bestemde fietsenstallingen worden geplaatst. Het gaat hierbij doorgaans om plaatsen, waar zich grote concentraties van gestalde (brom)fietsen voordoen, zoals bijvoorbeeld bij stations, winkelcentra en dergelijke. Voorop staat dat dan wel voldoende stallingsmogelijkheden ter plekke aanwezig zijn.

Ter regulering van overlast van foutief geplaatste (brom)fietsen is in het tweede lid van dit artikel aan het college de bevoegdheid gegeven om plaatsen aan te wijzen waar het verboden is (brom)fietsen neer te zetten buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen dan wel deze daar te laten staan. De belangen die het college hierbij onder meer in overweging kan nemen zijn: de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente, de voorkoming of opheffing van overlast of de voorkoming van schade aan de openbare gezondheid. Bij het laatste motief kan worden gedacht aan het voorkomen van mogelijke verwondingen aan voetgangers die zich tussen een woud van (brom)fietsen een weg moeten banen.

Na aanwijzing van een plaats waar het verbod zal gelden, kan tegen een foutief geplaatste (brom)fiets worden opgetreden. Door middel van borden moet worden aangegeven dat foutief geplaatste (brom)fietsen zullen worden verwijderd. Het feitelijk verwijderen dient dan beschouwd te worden als toepassing van bestuursdwang.

Artikel
(Vervallen)

Artikel 2:53 Bespieden van personen

Deze bepaling is gericht op excessieve situaties. Anders dan bij het delict belaging (‘stalking’) uit artikel 285b van het WvSr is geen oogmerk vereist om iemand ergens toe brengen of van af te houden, dan wel vrees aan te jagen . Dit artikel is daar dus een aanvulling op.

Met deze bepaling wordt beoogd ongemerkte en als ongewenst ervaren verstoring van de privacy te verbieden. Toepassing van het artikel zal alleen in excessieve situaties plaatsvinden. De politie zal in het algemeen pas optreden indien burgers klachten hebben geuit over voyeurs. Een bepaling over heimelijk afluisteren is in verband met artikel 139a en verder, 374bis en 441a van het Wetboek van Strafrecht niet nodig.

Artikel 2:54
(Vervallen)

Artikel 2:55
(Vervallen)

Artikel 2:56
(Vervallen)

Artikel 2:57 Loslopende honden

Artikel 2:57 beperkt het loslopen van honden zonder dat de hond aangelijnd is, binnen bepaalde gebieden. Tevens wordt bepaald dat een hond die zich op de weg bevindt een halsband of ander

identificatiemiddel moet hebben, zodat de identiteit van de eigenaar of houder van de hond kan worden vastgesteld.
Aan dit artikel ligt in zijn algemeenheid het motief van de voorkoming en bestrijding van overlast ten grondslag.

In het bijzonder heeft dit artikel de volgende bedoelingen:

- de bescherming van de verkeersveiligheid, die door loslopende honden in gevaar kan worden gebracht;
- het voorkomen van beschadiging aan eigendommen van derden;
- het voorkomen van hinder voor voetgangers;
- het bestrijden van verontreiniging (bijvoorbeeld van speelweiden, zandbakken, e.d.);
- het voorkomen van schade en dierenleed, die worden veroorzaakt doordat loslopende honden andere dieren en wel met name schapen en kippen naar het leven staan.

Er kunnen zich echter situaties voordoen waarin de belangen van de hondenbezitter zich tegen een strikte toepassing van het aanlijngebod verzetten. Het betreft hier onder andere de eigenaren van blindengeleidehonden en andere sociale hulphonden. Voor deze categorie is in het derde lid een voorziening getroffen.
Als in strijd met het in dit artikel neergelegde verbod honden loslopend worden aangetroffen, kunnen de honden op basis van artikel 125 van de Gemeentewet (bestuursdwang) gevangen worden genomen en overgedragen aan een door het college aangewezen asiel. Dit vindt uiteraard niet plaats wanneer de eigenaar direct te achterhalen is.

Het Burgerlijk Wetboek geeft in boek 5 een regeling voor gevonden dieren. De vinder van een hond kan het dier bij de gemeente in bewaring geven. De gemeente moet op basis van Boek 5, artikel 8, derde lid, van het BW vervolgens ten minste twee weken de verzorging van het dier op zich nemen. In de praktijk wordt hieraan meestal vorm gegeven door het dier onder te brengen bij een dierenasiel, waarbij de gemeente de kosten voor het verblijf, de voeding en de verzorging betaalt. Na twee weken is de burgemeester bevoegd het dier te verkopen of weg te geven. Als deze mogelijkheden zijn uitgesloten dan kan de burgemeester het dier laten afmaken. De termijn van twee weken kan worden bekort als de kosten voor de verzorging onevenredig hoog zullen zijn of als het afmaken van het dier om geneeskundige redenen is vereist.
Deze regeling geldt alleen voor gevonden dieren. Wanneer de eigenaar het dier niet is verloren, bijvoorbeeld omdat duidelijk is dat het dier slechts even verwijderd is van eigenaar of erf, is geen sprake van een ‘gevonden dier’.
De regeling over het doden van dieren is uitputtend bedoeld. De gemeentelijke wetgever mag derhalve het doden van loslopende honden in het geheel niet regelen.

Jurisprudentie
Vz. ABRvS 13-12-1996, JG 97.0050. Aanwijzing hondenuitlaatzone. Betrokkenen zijn belanghebbenden, gelet op de geringe afstand tussen de woningen en de uitlaatzone.

Vz. ARRS 20-07-1993, JG 94.0055, AB 1994, 454. Het college dient het onaangelijnd zijn van de hond te gedogen in verband met de functie van de hond als signaal- of dovengeleidehond.

Vz. ABRvS 09-08-2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX4643. Bij een besluit tot aanwijzing van een hondenuitlaatterrein komt aan het college beleidsvrijheid toe. De rechterlijke toets beperkt zich in deze zaak tot de vraag of het college in redelijkheid de bedoelde locatie als hondenuitlaatterrein heeft kunnen aanwijzen. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het aanwijzingsbesluit de rechterlijke toets doorstaat.

Rb. Overijssel 26-01-2015, ECLI:NL:RBOVE:2015:440. De kantonrechter is van oordeel dat een ‘elektronisch aangelijnde’ hond, geen hond is die aangelijnd is zoals bedoeld in de APV. Het achter-

liggende doel van de bepaling, handhaving van de openbare orde, wordt met de Petsafe volstrekt niet gelijkwaardig gediend als met een fysieke aanlijning het geval is.

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden

Straatverontreiniging kan grote gevaren opleveren voor de volksgezondheid. Ook wordt via honden-uitwerpselen die op straat, in parken en plantsoenen blijven liggen, het voor honden dodelijke canine parvo virus verspreid. Los daarvan staat het probleem al jaren hoog in de ranglijsten van ergernissen.

Er zijn verschillende manieren om de overlast van hondenuitwerpselen aan te pakken.
Handhaving vraagt betrapping op heterdaad, de bedoeling van de bepaling is daardoor deels preventief. Het is mogelijk om het bij zich hebben van 'opruimmiddelen' verplicht te stellen, wat uiteraard wel controleerbaar is.

Bij de wijziging van 2013 is in het vierde lid expliciet gemaakt dat een hand niet als deugdelijk opruimmiddel kan fungeren.

Overtreding van het verontreinigingsverbod door hondenuitwerpselen behoort tot de zogenaamde verontreinigingsdelicten, die vatbaar zijn voor transactie door de politie.
In het tweede lid is een uitzondering gemaakt voor de eigenaar of houder van een geleidehond of sociale hulphond.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

Dit artikel schept voor de burgemeester de mogelijkheid om na een (bijt)incident met een hond dat naar zijn oordeel niet voldoende ernstig is om strafrechtelijk op te treden (wat er doorgaans op neer komt dat de hond in beslag wordt genomen en een gedragstest ondergaat om te bekijken of de hond geresocialiseerd kan worden of moet inslapen), de eigenaar te verplichten de hond te muilkorven ~~en/~~of kort aan te lijnen. Sinds de intrekking van de Regeling agressieve dieren is er in landelijke wetgeving geen definitie van muilkorf meer gegeven, vandaar dat er hier een definitie is opgenomen.

Meer informatie over de aanpak van gevaarlijke honden op basis van de huidige wetgeving is te vinden in twee artikelen uit de Gemeentestem: Over honden en brokken: de publiekrechtelijke aanpak van bijtincidenten deel I en II, Gst. 2017/79 en 89. In het eerste deel wordt het standpunt ingenomen dat de lichte bevelsbevoegdheid van de burgemeester van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet niet de bevoegdheid geeft om de hond te laten inslapen. Ten eerste omdat als een hond in beslag is genomen, deze doorgaans in een opslagplaats buiten de gemeente vertoeft (en zich dus buiten het eigen gemeentelijke domein bevindt). Ten tweede omdat de lichte bevelsbevoegdheid bedoeld is voor lichte gevallen en het laten inslapen van een hond niet als zodanig kan worden bestempeld.

Op 5 februari 2018 heeft de verantwoordelijke minister voor dierenwelzijn, de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, een brief aan de Tweede Kamer gestuurd over haar beleidsvoornemens met betrekking tot de aanpak van zogenaamde hoog-risicohonden (Kamerstukken II 2017/18, 28 286, nr. 942). De minister wil samen met gemeenten een totaalpakket aan maatregelen opstellen, ieder vanuit eigen rol en verantwoordelijkheid. Eerste onderdeel van dat totaalpakket is dat het CCV een barrièremodel en interventiekompas gaat opstellen, instrumenten om de problematiek en het effect van de maatregelen te analyseren. Verder wil de minister de kennis en kunde van de hondenhouder verbeteren; hondenbelangenorganisaties zouden cursussen moeten ontwikkelen. Gemeenten kunnen de hondenhouder dan in voorkomend geval naar zo'n cursus sturen. Dit zal niet zozeer op grond van de APV zijn, maar op grond van artikel 125 van de Gemeentewet juncto artikel 5:21 en volgende van de Awb (last onder bestuursdwang/dwangsom), of – als ultimum remedium – in acute situaties op grond van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet (bevelsbevoegdheid burgemeester bij acute, concrete (dreigende) verstoring openbare orde). Ook wil de minister dat gemeenten en politie kunnen beschikken

over betrouwbare data en dat zij daarom data over bijtincidenten bijhouden. Het gaat hier over een landelijk registratiesysteem en een laagdrempelig meldpunt bij gemeenten, zoals ook opgenomen in de brief van 17 mei 2017 van de staatssecretaris van Economische Zaken (Kamerstukken II 2016/17, 28 286, nr. 909). De minister wil ook een wetenschappelijk onderbouwde lijst van hoog-risicohonden die gemeenten kunnen gebruiken om in combinatie met binnengekomen signalen via het laagdrempelig meldpunt, problematische hond/eigenaar-combinaties eerder op te sporen en gerichte maatregelen te treffen. Bij genoemde brief van 17 mei 2017 was in bijlage 3 al een lijst opgenomen. Die kunnen gemeenten nu al gebruiken in combinatie met binnengekomen signalen.
De Tweede Kamer heeft op 6 maart 2018 een motie aangenomen waarin hij de regering verzoekt advies in te winnen van de Raad voor Dierenaangelegenheden over de (juridische) mogelijkheid van een fok- en importverbod als sluitstuk van het beleid ten aanzien van hoog-risicohonden (Kamerstukken II 2017/18, 28 286, nr. 957).

Jurisprudentie
ARRS 05-02-1991, Gst. 1991, 6932, 13. Aanschrijving tot muilkorving van gevaarlijke honden. Politierapport en vonnis kantonrechter voldoende aanleiding voor standpunt dat honden gevaarlijk zijn en de te treffen maatregelen.

Vz. CBb 24-05-1993, AB 1993, 460. Gevecht tussen niet-gemuilkorfde pitbullterriërs en een andere hond, waarbij een hond is overleden en een omwonende is aangevallen. De burgemeester heeft in redelijkheid het zwaarste gewicht kunnen toekennen aan de bescherming van de veiligheid van mens en dier in de gemeente en besloten tot het doden van de pitbulls op grond van artikel 74 van de Gezondheids- en welzijnswet.

Pres. Rb. Zwolle 03-0-1995, JG 95.0307, Gst. 1996, 7028. Een soortgelijke casus. Artikel 74 van de GWWD is een speciale bevoegdheid ten opzichte van artikel 172 van de Gemeentewet.

Vz. ABRvS 22-05-2001, KG 2001, 179. Muilkorfgebod op grond van de APV voor Argentijnse Dog na bijtincident met dodelijke afloop voor andere hond. Het college heeft bij het opleggen van een dergelijke maatregel een ruime mate van beoordelingsvrijheid. Niet onevenredig.

ABRvS 02-07-2014, ECLI:NL:RVS:2014:2380. Het college heeft met het opleggen van een gebod tot kort aanlijnen in combinatie met een muilkorfgebod ter voorkoming van nieuwe bijtincidenten, de grenzen van de hem in dit verband toekomende beoordelingsvrijheid niet overschreden. Het college heeft in redelijkheid de herdershonden als gevaarlijk kunnen aanmerken en het aanlijn- en muilkorfgebod kunnen opleggen.

ABRvS 02-12-2015, ECLI:NL:RVS:2015:3689. Bijtincidenten leiden tot maatschappelijke onrust en verstoring van de openbare orde. Burgemeester mocht hond Diesel in beslag nemen op grond van artikel 172, derde lid, Gemeentewet. Geen vervolgmaatregelen (euthanaseren, tenzij hond overgedragen aan een ander) op grond van dit artikel mogelijk, nu na inbeslagneming onrust en verstoring openbare orde zich niet meer voordoen.

ABRvS 13-04-2016, ECLI:NL:RVS:2016:984. Het college komt beoordelingsvrijheid toe bij het bepalen of een hond gevaarlijk of hinderlijk is en of in verband daarmee een aanlijn- en muilkorfgebod noodzakelijk is. Aanlijn- en muilkorfgebod terecht opgelegd. Geen grond voor preventieve last onder dwangsom, want er bestaat geen grond voor het oordeel van het college dat appellante zich met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet aan het voor de hond (een Rottweiler) opgelegde aanlijn- en muilkorfgebod zal houden.

Rb. Zeeland-West-Brabant 30-10-2017, ECLI:NL:RBZWB:2017:6936 en Rb. Zeeland-West-Brabant 20-12-2017, ECLI:NL:RBZWB:2017:8467. Bijtende hond (Mechelse herder) vormt concreet en actueel gevaar voor

de openbare orde. Burgemeester is op grond van artikel 172, derde lid, Gemeentewet bevoegd tot in beslag nemen en testen. Aanlijn- en muilkorfgebod niet toereikend.

ABRvS 04-10-2017, ECLI:NL:RVS:2017:2689. Het college heeft beoordelingsruimte bij de beoordeling of een hond (Bordeaux dog) gevaarlijk of hinderlijk is als bedoeld in artikel 2:59, eerste lid, van de APV en beleidsruimte bij zijn beslissing om al dan niet een aanlijngebod op te leggen. College mocht afgaan op een naar aanleiding van een bijtincident door een agent, tevens hondengeleider, opgesteld proces-verbaal van bevindingen om de hond als gevaarlijk aan te merken. Aanlijngebod terecht opgelegd.

Artikel 2:60
(Vervallen)

Artikel 2:61
(Vervallen)

Artikel 2:62 Loslopend vee

Dit verbod dient mede de verkeersveiligheid. Herhaaldelijk gebeuren er verkeersongelukken doordat een paard, een koe of een ander dier uit het weiland is gebroken en zich op de weg bevindt. De verplichting om dit zoveel mogelijk te voorkomen is daarom op haar plaats. Een verbod tot het los laten lopen van honden, dat mede de verkeersveiligheid dient, is opgenomen in artikel 2:57.
Ten slotte wordt nog gewezen op artikel 458 van het WvSr. Daarin wordt het, zonder daartoe gerechtigd te zijn, laten lopen van niet uitvliegend pluimgedierte (o.a. kippen en kalkoenen) in tuinen of op enige grond die bezaaid, bepoot of beplant is, met straf bedreigd.

Artikel 2:63
(Vervallen)

Artikel 2:64 Bijen

Het vliegen van bijen kan, als de kasten of korven dicht aan de weg geplaatst zijn en op zodanige wijze dat de ‘aanvliegbanen’ hiervan over de weg lopen, gevaar voor de veiligheid van de weg opleveren.

Dit gevaar kan meestal met eenvoudige middelen, zoals het verleggen van de aanvliegroute door het plaatsen van een afscheiding, worden teruggebracht. Het zal echter vaker voorkomen dat omwonenden op hun erf of zelfs in huis van de bijen overmatige overlast ondervinden, waartegen minder gemakkelijk maatregelen zijn te treffen. Vooral in de bebouwde kom van een gemeente kan in sommige gevallen het houden van bijen daarom onaanvaardbaar zijn.

Hoewel in dit geval geen gedraging of toestand “op de openbare weg of op een andere voor het publiek toegankelijke plaats” valt aan te wijzen, kan men toch van oordeel zijn dat de gewraakte situatie haar terugslag kan hebben op ‘openbare belangen’.

Jurisprudentie
ARRS 17-07-1993, ECLI:NL:RVS:1993:AN3738. Weigering ontheffing voor het houden van bijenvolken. Begrip ‘overlast’ heeft geen betrekking op schade aan verder afgelegen tuinbouwkassen.

ABRvS 25 07 1994, JG 95.0210. Weigering toepassing bestuursdwang tot verwijdering van de bijenkasten. Imker is verhuisd. Mogelijkheid toepassing bestuursdwang voor toekomstige gevallen.

ABRvS 02-06-1997, JG 10 (1999). Artikel 2:60 (artikel 2.4.20 oud) en 2:64 (artikel 2.4.24 oud) kunnen in sommige situaties beide worden toegepast. Artikel 2.4.24 fungeert niet als lex specialis ten opzichte van artikel 2.4.20.

ABRvS 26-09-2000, ECLI:NL:RVS:2000:AA8223. Overlast bijen. Voldaan aan de criteria van het tweede lid. Het college heeft zich terecht niet bevoegd tot bestuursdwang geacht.

Rb. Noord-Nederland 12-12-2017, ECLI:NL:RBNNE:2017:5058. De rechtbank stelt vast dat op basis van de stukken niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat eisers in strijd met het bepaalde in artikel 2.64 van de APV bijen hielden. Het bestreden besluit (last onder bestuursdwang om bijenkasten te verwijderen) berust niet op een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden.

Artikel 2:65 Bedelarij

Met name in de stadscentra wordt soms overlast ondervonden van bedelaars. Deze gedragen zich soms agressief en hinderlijk door passanten aan te klampen, te intimideren, de weg te versperren of te volgen. Hierdoor komt de openbare orde in het geding.

Omdat de strafbaarstelling van bedelarij in 2000 uit het Wetboek van Strafrecht (voormalig artikel 432) is verdwenen, kan de politie hiertegen niet of nauwelijks meer optreden. Bij de opheffing van de strafbaarstelling heeft de wetgever echter expliciet de mogelijkheid opengehouden om op basis van de gemeentelijke autonomie zo nodig een regeling terzake van bedelarij in het leven te roepen, indien dit gedrag de openbare orde verstoort of dreigt te verstoren. Dit artikel dat beoogt bedelarij tegen te gaan, voorziet daarin. Op grond van dit artikel kan het college gebieden aanwijzen waar een bedelverbod geldt. Wanneer naar het oordeel van het college een overlastgevende situatie in een bepaald gebied ontstaat, kan het dus een verbod instellen.

Overigens valt het spelen van straatmuziek en vervolgens vragen om een geldelijke bijdrage aan toehoorders en passanten niet onder dit bedelverbod, maar onder artikel 2:9. Ook de verkoop van daklozenkranten valt niet onder dit verbod. Deze kan immers niet verbonden worden aan een vergunning vanwege strijd met de vrijheid van meningsuiting als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet.

Afdeling 12 Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen

Algemeen
De bestuurlijke aanpak van heling binnen de gemeente kan een belangrijke aanvulling vormen op het strafrechtelijk optreden.

Het Wetboek van strafrecht (WvSr.) bevat enkele bepalingen die de bestrijding van heling op het oog hebben. Dat zijn de artikelen 416, 417, 417bis, 417ter, 437, 437bis, 437ter en 437quater. Het binnentreden bij handelaren is - ook zonder dat een strafbaar feit wordt vermoed - te allen tijde mogelijk op basis van artikel 552 van het Wetboek van Strafvordering (WvSv).

De in artikel 141 WvSv genoemde opsporingsambtenaren hebben om controle uit te oefenen vrije toegang tot alle vestigingen en andere plaatsen waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij door een handelaar worden gebruikt. Indien deze plaatsen als woning zijn aan te merken, moet het bepaalde in de Awbi in acht worden genomen.

De politie kan voorwerpen in beslag nemen.

Op grond van artikel 142 WvSv kunnen toezichthouders als buitengewone opsporingsambtenaren optreden. Zie daarover meer in de toelichting bij hoofdstuk 6 ‘Sanctie-, overgangs- en slotbepalingen’.

Gelet op het karakter van de voorschriften inzake de heling is overigens voor buitengewone opsporingsambtenaren, naast de algemene opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141 WvSv, bij de controle op de naleving van voorschriften inzake de helingbestrijding in het algemeen geen plaats. De in artikel

552 WvSv neergelegde binnentredingsbevoegdheid is dan ook alleen verleend aan de algemene opsporingsambtenaren.

Voor de handhaving van de helingbepaling zal er op moeten worden toegezien dat bekend is, welke handelaren zich in de gemeente hebben gevestigd. Aan de verplichting ex artikel 437ter, tweede lid, WvSr om zich schriftelijk aan te melden bij de burgemeester of de door deze aangewezen ambtenaar wordt in de huidige praktijk door veel handelaren niet voldaan.

In dat geval zal de burgemeester gebruik moeten maken van de mogelijkheid de hem door artikelen 437 en verdere WvSr toegekende taken op te dragen aan door hem aan te wijzen ambtenaren.
Door capaciteitsproblemen bij de politie zal het doorgaans niet mogelijk zijn alle handelaren aan een regelmatige controle te onderwerpen. De controle zal zich moeten toespitsen op die branches waarin relatief veel gestolen goederen worden verhandeld en waarin relatief veel notoire helers voorkomen (de antiek , (brom)fiets en autohandel). Ten behoeve van de andere branches zou het college dan vrijstelling kunnen verlenen van de in de gemeentelijke helingvoorschriften opgenomen registratieverplichtingen.

Artikel 2:66 Definities

Handelaar
Voor de omschrijving van het begrip ‘handelaar’ verwijst artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht naar de AMvB op grond van dit artikel (Uitvoeringsbesluit ex artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, KB 06-01-1992).

Artikel 1 van dit besluit noemt als handelaren: opkopers en handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, platina, goud, zilver, edelstenen, uurwerken, kunstvoorwerpen, auto’s, motorfietsen, bromfietsen, fietsen, foto, film, radio, en videoapparatuur en apparatuur voor automatische registratie. Onder ‘handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen’ worden tevens handelaren in antiek en curiosa verstaan. Daarom hoeven zij niet apart te worden vermeld.

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

De in dit artikel opgenomen verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister vinden hun basis in artikel 2 van de AMvB op grond van artikel 437 Wetboek van Strafrecht. Artikel 437, eerste lid, onder a, WvSr verplicht de handelaar tot het aantekening houden van het verwerven dan wel voor handen hebben van alle gebruikte en ongeregelde goederen. In de Memorie van Toelichting wordt gezegd dat de administratieplicht alleen zinvol is als het om dit soort goederen gaat, omdat dan de kans bestaat dat zij van misdrijf afkomstig zijn.

In artikel 2 van eerdergenoemde AMvB worden regels gegeven betreffende de wijze van aantekening houden. Zo is bepaald dat de registerplichtige handelaar een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register houdt en daarin onverwijld de vereiste gegevens vermeldt: het zogenaamde verkoopregister.

Bij het opstellen van regels met betrekking tot het verkoopregister is aansluiting gezocht bij de terminologie van de formulering van het inkoopregister, welke overigens is geregeld bij wet en AMvB. Net als bij het inkoopregister verdient het aanbeveling om de handelingen die leiden tot het opstellen van een verkoopregister algemeen te omschrijven.

Net als het inkoopregister moet het verkoopregister doorlopend zijn. Een doorlopend register is een register waarin de aantekeningen waarvoor het is bestemd achtereenvolgens naar tijdsorden worden ingeschreven, met uitsluiting van de mogelijkheid van latere inschrijvingen. Een register waarin een aantal bladzijden ontbreekt, is geen doorlopend register. Het register mag geen onregelmatigheden en hiaten vertonen en moet chronologisch zijn.

Eerste en tweede lid
Hier is een algemene verplichting opgenomen om een verkoopregister bij te houden (‘alle’ goederen). Aangezien het meestal zal gaan om bepaalde goederen als fietsen, auto’s of antiek, is in het tweede lid een vrijstellingsbepaling toegevoegd.

Derde lid
Hier wordt de lex silencio positivo van toepassing verklaard op de ontheffing van het tweede lid. De burgemeester kan vrijstelling verlenen van één tot alle verplichtingen in dit artikel. Doorgaans zal daarvoor een praktische reden zijn. Bovendien lijdt de ondernemer doorgaans geen grote schade wanneer er per abuis een vrijstelling van rechtswege ontstaat en die wordt teruggedraaid.

Artikel 2:68 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht

Deze bepaling, die gebaseerd is op artikel 437, eerste lid, Wetboek van Strafrecht (WvSr), bevat voorschriften die in het algemeen het gevaar voor heling beogen te voorkomen.

Onder a, ten eerste
Artikel 437ter, tweede lid, van het WvSr legt de handelaar de verplichting op de burgemeester of door hem aangewezen ambtenaren tevoren schriftelijk in kennis te stellen als hij van het opkopen een beroep of gewoonte maakt. De wetgever heeft afgezien van een regeling om de uitoefening van het opkopers-bedrijf aan een voorafgaande toelating door het gemeentebestuur te binden. De aanmeldingsplicht is in onderdeel a, sub 1e, nader uitgewerkt.

Onder a, ten tweede en derde
Als er zich wijzigingen in het adres of beroep van de handelaar voordoen, dient de burgemeester hiervan in kennis te worden gesteld. De politie kan hierdoor de registratie van de handelaren up to date houden.
Onder a, ten vierde
Hier spelen onder meer de omstandigheden waaronder het goed aan de handelaar wordt aangeboden en diens wetenschap zelf een rol. De inhoud van deze bepaling ligt dicht tegen die van artikel 437bis, eerste lid, van het WvSr aan. Hier is het echter de ondernemer die het initiatief moet nemen. Deze bepaling kan niet in strijd worden geacht met artikel 160 en 161 WvSv.

Onder b
In artikel 437, eerste lid, onder c, van het WvSr wordt aan de daartoe aangewezen ambtenaar de bevoegdheid gegeven om inzage te hebben in het inkoopregister. De bevoegdheid tot inzage in het verkoopregister is niet aangegeven in het WvSr, zodat een regeling in de APV noodzakelijk is. Door de bevoegdheid tot inzage van het verkoopregister bij de daartoe aangewezen ambtenaar te leggen, kan deze ambtenaar zowel het inkoop als het verkoopregister inzien.

Onder d
Bij een regeling tot effectieve helingbestrijding mag een bepaling betreffende de vervreemding van door opkoop verkregen goederen niet ontbreken. Artikel 2:68, onder d, voorziet hierin.
De bepaling sluit nauw aan op hetgeen bepaald is in artikel 437, eerste lid, onder d en f, WvSr.

Daar is de handelaar of een voor hem handelend persoon die in strijd met een schriftelijke last van de burgemeester (of een vanwege hem gegeven last) bepaalde goederen vervreemdt, of niet in bewaring geeft, of die niet voldoet aan de daarbij gegeven aanwijzingen, strafbaar gesteld. In onderdeel d is gekozen voor een termijn van vijf dagen, zodat de bedrijfsvoering van de handelaren niet al te zeer wordt belemmerd maar we tegelijkertijd aansluiten bij de werkwijze en uitgangspunten van de politie.

Artikel 2:69
(Vervallen)

Artikel 2:70
(Vervallen)

Afdeling 13 Vuurwerk

Artikel 2:71 Definitie

Deze afdeling geeft regels omtrent de verkoop en het gebruik van consumentenvuurwerk rond en tijdens de jaarwisseling, in aanvulling op het Vuurwerkbesluit
Dit besluit beoogt de ~~ge~~hele keten rond vuurwerk te regelen. Van het invoeren of produceren, tot transport, handel, opslag, bewerken en afsteken.

Definitie consumentenvuurwerk
Voor de omschrijving van het begrip 'consumentenvuurwerk' is aansluiting gezocht bij de omschrijving daarvan in artikel 1.1.1, eerste lid, van het Vuurwerkbesluit.

Fop- en schertsvuurwerk is een aparte groep consumentenvuurwerk, genoemd in bijlage II ~~1~~ van de Regeling aanwijzing consumenten- en theatervuurwerk. Op grond van artikel 2.3.7 van het Vuurwerkbesluit is fop- en schertsvuurwerk het hele jaar door verkrijgbaar en kan het ook gedurende het hele jaar worden afgestoken.

Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen

Verkoopvergunning consumentenvuurwerk
Op basis van dit artikel kan het college aan een bedrijf of nevenbedrijf een vergunning verlenen voor het verkopen van consumentenvuurwerk tijdens de door het Vuurwerkbesluit aangewezen verkoopdagen. Het Vuurwerkbesluit kent voor de verkoop van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling een aantal uniforme regels:
- Een verbod om consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen aan een particulier (artikel 2.3.2, eerste lid).
- Dit verbod geldt niet op 29, 30 en 31 december, met dien verstande dat als een van deze dagen een zondag is het verbod eveneens op die zondag geldt. In dat geval geldt het verbod om vuurwerk ter beschikking te stellen niet op 28 december (artikel 2.3.2, tweede lid).
- Een verbod om per levering meer dan vijfentwintig kilogram consumentenvuurwerk aan een particulier ter beschikking te stellen (artikel 2.3.3).
- Een verbod om consumentenvuurwerk aan een particulier bedrijfsmatig ter beschikking te stellen op een andere plaats dan een verkoopruimte die voldoet aan de in bijlage 1 gestelde voorschriften en de door het bevoegd gezag overeenkomstig artikel 2.2.3 gestelde nadere eisen (artikel 2.3.4).
- Een verbod om consumentenvuurwerk bedrijfsmatig ter beschikking te stellen aan personen die jonger zijn dan twaalf (vuurwerk categorie F1) , zestien (vuurwerk categorie F2), of achttien jaar (vuurwerk categorie F3) (artikel 2.3.5).

Artikel 1:7 bevat de algemene weigeringsgronden die bij elke vergunning kunnen worden gehanteerd. Bij de vuurwerkverkoopvergunning betreft dit blijkens jurisprudentie niet het belang van de openbare veiligheid, maar het belang van de handhaving van de openbare orde waaronder overlast. Met het oog op deze belangen kunnen voorschriften aan de vergunning worden verbonden. Te denken valt aan voorschriften betreffende het verkeer, het voorkomen van parkeerproblemen en de leefbaarheid vanwege de korte verkoopperiode en de vele klantcontacten die er in die periode zijn. Verkooppunten kunnen zo worden verplicht verkeersregelaars in te schakelen om verkeersproblemen in de verkoopperiode te voorkomen.

Koopzondag
In artikel 2.3.2 van het Vuurwerkbesluit wordt de koopzondag uitdrukkelijk uitgesloten als verkoopdag. Consumentenvuurwerk mag niet op zondag worden verkocht. Het verbod geldt ook in die gevallen waarin

de binnen de wettelijke termijn vallende zondag door de gemeente is aangewezen als zondag waarop winkels open mogen zijn.

Tweede lid
Nu detailhandel ook onder de reikwijdte van het begrip 'dienst' in de zin van de Dienstenrichtlijn valt, is de lex silencio positivo in beginsel van toepassing op grond van artikel 28, eerste lid, van de Dienstenwet. Gezien de grote toeloop die een vuurwerkhandel doorgaans met zich meebrengt en de scherpe concurrentie in deze branche, wordt de lex silencio positivo echter van toepassing uitgezonderd.

Jurisprudentie
ABRvS 14-12-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AR7942. Geweigerde vergunning op grond van de Wet milieubeheer voor opslag en verkoop van consumentenvuurwerk. De Afdeling oordeelt: "In beginsel kan ervan worden uitgegaan dat indien wordt voldaan aan de van toepassing zijnde regels van het Vuurwerkbesluit, de veiligheid in voldoende mate gewaarborgd is."

Rb. Utrecht 28-12-2004, ECLI:NL:RBUTR:2004:AR8268. "Gelet op de inhoud van het Vuurwerkbesluit, het uitwerkingsniveau van de daarin opgenomen regeling voor de gehele vuurwerkketen en de toelichting op dit besluit, is de voorzieningenrechter vooralsnog van oordeel dat dit besluit een uitputtende regeling bevat ten aanzien van de veiligheidsaspecten verbonden aan vuurwerk, die geen mogelijkheid biedt aan gemeentebesturen de (veiligheids)voorschriften die in die regeling zijn opgenomen aan te vullen respectievelijk verder aan te scherpen zoals in het onderhavige geval is gebeurd in de APV en voornoemde beleidsnotitie." De voorzieningenrechter verwijst hierbij naar ABRvS 14-12-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AR7942. De bepaling in de APV, voor zover het betreft de weigeringsgrond in het belang van de veiligheid, is vanwege strijdigheid met het Vuurwerkbesluit onverbindend. De verkoop-vergunning is in het belang van de veiligheid geweigerd en niet is gebleken dat een van de andere weigeringsgronden in de APV aan de orde is, te weten het belang van de openbare orde en de voorkoming of beperking van overlast. Op grond hiervan en gelet op het feit dat verzoeker voldoet aan de wettelijke eisen in het Vuurwerkbesluit ten aanzien van de opslag van vuurwerk, ziet de voorzieningenrechter aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening dat verzoeker dient te worden behandeld als ware hij in het bezit van een vergunning voor de verkoop van consumentenvuurwerk zoals bedoeld in de APV, met inbegrip van de daaraan normaliter te verbinden voorschriften.

Rb. Alkmaar 27-11-2008, ECLI:NL:RBALK:2008:BG7941. "Voor zover verweerder met het spreidingsbeleid (kennelijk) heeft beoogd de openbare orde te dienen door het voorkomen en beperken van overlast door het vergroten van de veiligheid van omwonenden, overweegt de voorzieningenrechter dat het Vuurwerkbesluit hierin uitputtend voorziet. Voor zover verweerder heeft beoogd overlast in de zin van aantasting van de openbare orde te voorkomen en te beperken, stelt de voorzieningenrechter vast dat, hetgeen tussen partijen ook niet in geschil is, in het onderhavige geval van overlast voor omwonenden als gevolg van de verkoop van vuurwerk door verzoeker in het verleden nooit gebleken. (…) Het onderhavige vuurwerkverkooppunt is op grond van het vigerend bestemmingsplan toegestaan. Zoals hiervoor is overwogen is de keuze om te komen tot een gewijzigde planologische situatie voorbehouden aan de bestemmingsplanwetgever. Voor zover sprake is van overlast veroorzaakt door derden als gevolg van het afsteken van vuurwerk, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder tegen die derden hand-havend zal moeten optreden. Dit is geen openbare orde-belang dat bij de beoordeling van de door verzoeker gevraagde verkoopvergunning kan worden betrokken."

Rb. Midden-Nederland 20-12-2013, ECLI:NL:RBMNE:2013:7372. Verzoek om de werking van de verkoop-vergunning die is verleend voor een verkooppunt voor consumentenvuurwerk te schorsen voor de duur van de bezwaarprocedure. De voorzieningenrechter wijst het verzoek af. Dat een van de weigerings-gronden zoals genoemd in de Algemene plaatselijke verordening zich voordoet is niet gebleken.

Artikel 2:73 Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling

In het Vuurwerkbesluit is bepaald dat het verboden is om consumentenvuurwerk af te steken op een ander tijdstip dan tussen 31 december 18.00 uur en 1 januari 02.00 uur van het daarop volgende jaar (artikel 2.3.6 Vuurwerkbesluit, zoals geldend op 24 januari 2017). Het afsteken van consumenten-vuurwerk wordt op dit tijdstip toelaatbaar geacht vanwege de koppeling van het vuurwerkgebruik aan de feestelijkheden rond de jaarwisseling en de inbedding daarvan in de Nederlandse volkscultuur.
Toch kunnen er, ondanks dat dit alleen op oudejaarsdag is toegelaten, plaatsen zijn waar het afsteken van consumentenvuurwerk te allen tijde onwenselijk moet worden geacht (bijvoorbeeld bij ziekenhuizen, bejaardentehuizen, huizen met rieten daken, dierenasiels en in winkelstraten ~~enz.~~). Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om plaatsen aan te wijzen waar het afsteken van Consumentenvuurwerk altijd verboden is.

Het tweede lid maakt het mogelijk om op te treden tegen het afsteken van Consumentenvuurwerk in bijvoorbeeld een promenade, een passage, een portiek of een volksverzameling.

Jurisprudentie
ABRvS 14-12-2016, ECLI:NL:RVS:2016:3342 (vuurwerkverbod Hilversum). De Afdeling oordeelt dat het college bevoegd is om voor een gebied in het centrum een vuurwerkverbod in te stellen. Het besluit ziet op het stellen van nadere regels op het terrein van de openbare orde, en niet op het herstellen of bewaren van de openbare orde, en die bevoegdheid komt – onbetwist – aan het college toe.
Tevens oordeelt de Afdeling dat het Vuurwerkbesluit geen nadere regels kent over het aanwijzen van plaatsen waar geen vuurwerk mag worden afgestoken. Het Vuurwerkbesluit beoogt derhalve niet uniform noch uitputtend te zijn. Het besluit van het college is daarom niet in strijd met het Vuurwerkbesluit. Ook oordeelt de Afdeling dat het college meer gewicht mocht toekennen aan het voorkomen van gevaar en overlast in het aangewezen gebied dan aan het relatief beperkte omzetverlies van de ondernemers.

Artikel 2:73a Verbod carbid schieten

Bij de wijziging van 2011 is het verbod op carbid schieten opgenomen.

Afdeling 14 Drugsoverlast

Artikel 2:74 Drugshandel op straat

Afbakening met de Opiumwet
Om niet in de sfeer van de Opiumwet te treden is de passage “onverminderd het bepaalde in de Opiumwet” opgenomen. De Opiumwet is een strafrechtelijk instrument waarin onder meer de verbodsbepalingen staan van middelen die worden genoemd op lijst I (‘harddrugs’) en II (‘softdrugs’) die behoren bij deze wet. Zo wordt verboden deze middelen te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken, te vervoeren en aanwezig te hebben. In de Opiumwet wordt geen aandacht besteed aan overlast ten gevolge van drugshandel op straat. Om hiertegen te kunnen optreden is het noodzakelijk in de APV een artikel op te nemen dat het voorkomen van de aantasting van de openbare orde en van strafbare feiten tot doel heeft.

Drugshandel op straat en coffeeshopbeleid
Artikel 2:74 is opgenomen om de overlast op straat tegen te gaan. Uit het rapport van SGBO (2001) over het gebruik van de model-APV blijkt dat 86% van alle gemeenten deze bepaling heeft overgenomen in de eigen APV. Ongeveer de helft van de gemeenten gebruikt deze bepaling ook (incidenteel) in de praktijk.

De straathandel in drugs kan leiden tot een verstoring van de openbare orde. Om daartegen op te treden is het noodzakelijk in de APV een bepaling op te nemen, die tot doel heeft het voorkomen van de

aantasting van de openbare orde en van strafbare feiten. In de praktijk gaat het met name om harddrugs.

In dit artikel zijn zowel de aanbieders als ontvangers en bemiddelaars ('drugsrunners') strafbaar gesteld. Het 'kennelijke doel' kan blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden zoals het aanspreken van voorbijgangers, het waarnemen van transacties enzovoort.

Jurisprudentie
HR 17-11-1992, NJ 1993, 409. Doel van het Amsterdamse verbod op drugshandel op of aan de openbare weg in de APV is het voorkomen van een aantasting van de openbare orde en strafbare feiten. De bepaling heeft derhalve betrekking op andere gedragingen dan strafbaar gesteld in de Opiumwet.

Artikel 2:74b Openlijk drugsgebruik

Op sommige plaatsen in de publieke ruimte ervaren mensen hinder, overlast en gevoelens van onveiligheid doordat op die plaatsen drugs worden gebruikt. Een aantal gemeenten heeft daarom al enkele jaren een bepaling in de APV opgenomen waarbij openlijk drugsgebruik wordt verboden. De rechtspraak is een aantal jaren wisselend geweest, waarbij in een aantal gevallen zo'n bepaling onverbindend werd geacht omdat de rechter van oordeel was dat door de overlap met de Opiumwet (men kan immers verboden substanties niet gebruiken zonder deze – in strijd met de Opiumwet – voorhanden te hebben) de bovengrens van de gemeentelijke regelgevende bevoegdheid werd geschonden. Maar inmiddels is er een rechterlijke consensus ontstaan waarbij zo'n bepaling, omwille van de openbare orde, dus met een ander motief dan de Opiumwet, toelaatbaar wordt geacht.

Afdeling 15 Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden, cameratoezicht op openbare plaatsen, gebiedsontzeggingen en mosquito

Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding

Artikel 2:75 is gebaseerd op artikel 154a van de Gemeentewet. Dit artikel voorziet in de bevoegdheid van de burgemeester om bij grootschalige ordeverstoringen groepen ordeverstoorders maximaal 12 uur op te houden op een door de burgemeester aangewezen plaats. Het vervoer naar de plaats van ophouding is hieronder begrepen. Bij grootschalige ordeverstoringen moet gedacht worden aan situaties als risico-wedstrijden in het betaald voetbal, uit de hand lopende demonstraties en krakers-rellen. De toepassing van het bestuursrechtelijke instrument bestuurlijke ophouding vereist (een grondslag in) een verordening waarin de raad de burgemeester de bevoegdheid geeft om bij groepsgewijze niet-naleving van specifieke voorschriften bestuurlijk op te houden. Artikel 2:75 voorziet hierin.

De voorwaarden waaronder bestuurlijke ophouding kan worden toegepast, zijn vastgelegd in artikel 154a van de Gemeentewet. De zinsnede "overeenkomstig 154a van de Gemeentewet" impliceert dan ook dat aan alle voorwaarden moet worden voldaan voordat een besluit tot bestuurlijke ophouding kan worden genomen. Deze voorwaarden zijn hiervoor beschreven.

De bepaling spreekt overeenkomstig de wet van "door hem [= de burgemeester] aangewezen groepen". Dit verplicht de burgemeester concreet de groep te benoemen waarop bestuurlijke ophouding wordt toegepast. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door de formulering "degenen die zich door kleding, uitrusting of gedraging manifesteren als supporter van .../deelnemer aan de actie tegen ...". Verder kan de groep nader worden aangeduid door de plaats aan te geven waar de groep zich bevond op het moment dat het besluit tot ophouding werd genomen, de handelingen die de leden van de groep op dat moment verrichtten de grootte van de groep of door vermelding van de taal, herkomst of nationaliteit van de leden van de groep.

Op grond van de wet wordt bij verordening nader ingevuld welke specifieke voorschriften die zich bij groepsgewijze niet-naleving voor het overgaan tot bestuurlijke ophouding lenen, hetgeen zal afhangen

van de lokale situatie waarbij eerdere ervaringen met grootschalige openbare-ordeverstoringen als leidraad kunnen dienen.

Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden

Op grond van artikel 151b Gemeentewet kan de raad aan de burgemeester bij verordening de bevoegdheid verlenen om gebieden aan te wijzen, waarin de officier van justitie de controlebevoegdheden genoemd in de artikelen 50, 51 en 52 van de Wet wapens en munitie, kan uitoefenen. Het gaat om de controlebevoegdheden om binnen het aangewezen gebied:

- vervoermiddelen te onderzoeken;
- een ieders kleding te onderzoeken;
- te vorderen dat verpakkingen die men bij zich draagt, worden geopend.

De burgemeester kan een gebied aanwijzen als uit feiten of omstandigheden blijkt dat er sprake is van verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens of ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven voor een bepaalde duur die niet langer is en voor een gebied dat niet groter is dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde. Voordat de burgemeester een gebied aanwijst, overlegt hij hierover in de lokale gezagsdriehoek met de officier van justitie en de korpschef. Daarbij komen de volgende onderwerpen aan de orde:

- feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat er sprake is van verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens of ernstige vrees voor het ontstaan daarvan;
- zorgvuldige afweging van het objectieve en subjectieve veiligheidsbelang en het individuele belang van de burgers (privacy);
- subsidiariteit en proportionaliteit;
- breder handhavingsbeleid in het beoogd gebied ter vergroting van leefbaarheid en veiligheid.

Jurisprudentie
Hof Amsterdam 23-09-2005, ECLI:NL:GHAMS:2005:AU3200. De in artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet neergelegde bevoegdheid kan slechts binnen strikte grenzen op grond van een deugdelijke motivering worden uitgeoefend.

ABRvS 09-03-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS9248. Appellante woont of werkt niet in het aangewezen veiligheidsrisicogebied, noch exploiteert ze daar een bedrijf. Ook anderszins is zij niet genoopt daar duurzaam op gezette tijden te verblijven. Evenmin is zij gerechtigde ten aanzien van onroerend goed in het gebied. Appellante heeft daarom geen bijzonder individueel belang bij het aanwijzingsbesluit. Dat zij al jarenlang in de gemeente woont en gewend was in het aangewezen gebied uit te gaan en vrienden en familie te bezoeken, is ontoereikend voor het oordeel dat zij zich in voldoende mate van anderen onderscheidt, gelet ook op de dagen en tijdstippen waarop de aanwijzing van kracht was.

ABRvS 09-11-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AU5839. Op grond van de omstandigheid dat wederpartij's woning zich in het aangewezen veiligheidsrisicogebied bevindt, is wederpartij belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb bij het aanwijzingsbesluit. De Afdeling stelt voorop dat de burgemeester bij het nemen van een aanwijzingsbesluit een ruime beoordelingsmarge toekomt (noodzakelijkheids- en proportionaliteitstoets).

Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen

Eerste lid
Op grond van artikel 151c van de Gemeentewet kan de gemeenteraad aan de burgemeester bij verordening de bevoegdheid verlenen tot het uitvoeren van cameratoezicht op openbare plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde. De gemeenteraad kan daarbij bepalen tot welke openbare plaatsen de bevoegdheid zich uitstrekt en voor welke duur de plaatsing van camera's ten hoogste mag geschieden. Volgens de wetgever is hierdoor de toekenning van de bevoegdheid tot het

plaatsen van camera's met democratische waarborgen omkleed.

Het besluit van de burgemeester tot plaatsing van camera's op een openbare plaats is een besluit van algemene strekking waartegen op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) voor belanghebbenden bezwaar en beroep openstaat.

Het kan voorkomen dat beelden worden gemaakt van personen die een pand binnengaan of verlaten. De eigenaren van dergelijke panden zijn aan te merken als belanghebbenden in de zin van de Awb, evenals bijvoorbeeld degenen die in zo'n pand werken of wonen (huurders) of anderszins regelmatige bezoekers van zo'n pand zijn.

Niet alleen toezicht met vaste camera's is mogelijk, maar ook met mobiele camera's. De reden is met name dat vaste camera's in de praktijk vaak niet adequaat bleken bij het bestrijden van zich snel en gemakkelijk verplaatsende criminaliteit, hinder en vandalisme.

In de Memorie van Toelichting bij d~~e~~ze wijziging van de Gemeentewet waarmee dit mogelijk werd (Kamerstukken II 2012/13, 33 582, nr. 3) geeft de regering aan dat uit gesprekken met vertegenwoordigers uit de bestuurlijke, justitiële en politiële praktijk, waaronder gemeenten, bleek dat toezicht met vaste camera's soms tekort schiet: "Bij aanhoudende en zich verplaatsende overlast kan gedacht worden aan overlast veroorzaakt door hangjongeren, door drugsgebruikers en drugsdealers, door straatrovers en zakkenrollers en door personen die vernielingen aanrichten in de publieke ruimte. (…) Diverse recentelijk verschenen gemeentelijke evaluatierapporten over cameratoezicht in de publieke ruimte erkennen de tendens dat overlast zich verplaatst en dat bij verplaatsingseffecten vast cameratoezicht als toezichtsinstrument tekort schiet".
De regering benadrukt verder dat camera's alleen kunnen worden ingezet ter handhaving van de openbare orde, maar dat dit niet wil zeggen dat er op voorhand al sprake moet zijn van een verstoring van de openbare orde of een concrete dreiging daarvan: "Onder handhaving van de openbare orde door de burgemeester valt immers ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving".

Doel van het cameratoezicht
Gemeentelijk cameratoezicht op grond van artikel 151c Gemeentewet mag uitsluitend plaatsvinden voor het handhaven van de openbare orde. Dit begrip omvat ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving. Dit hoofddoel laat onverlet dat deze vorm van cameratoezicht ook subdoelen mag dienen. Zo biedt artikel 151c lid 7 Gemeentewet de mogelijkheid om de opgenomen beelden te gebruiken voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten. Daarnaast mogen camera's worden gebruikt om de politie en andere hulpdiensten efficiënter en effectiever in te zetten. De preventieve werking van cameratoezicht vergroot bovendien hun veiligheid.

Kenbaarheid
In artikel 151c, vierde lid, van de Gemeentewet is vastgelegd dat het gebruik van camera's kenbaar moet zijn. Burgers moeten in elk geval in kennis worden gesteld van de mogelijkheid dat zij op beelden kunnen voorkomen zodra zij het gebied betreden dat valt binnen het bereik van de camera's. Aan het kenbaarheidsvereiste moet niet alleen worden voldaan als er beelden worden vastgelegd, maar ook als sprake is van monitoring en er dus geen opnames worden gemaakt. Door het goed zichtbaar plaatsen van borden, waarop wordt aangeven dat in het betrokken gebied sprake is van cameratoezicht, kan het publiek op deze mogelijkheid worden geattendeerd. Overigens houdt het kenbaarheidsvereiste niet in dat camera's altijd zichtbaar moeten zijn of dat de burgers op de hoogte moeten worden gesteld van de precieze opnametijden.

In artikel 441b van het Wetboek van Strafrecht is de niet-kenbare toepassing van cameratoezicht op voor het publiek toegankelijke plaatsen strafbaar gesteld. De straf kan een hechtenis van ten hoogste twee maanden inhouden of een geldboete van € 4.500.

Tweede lid
De gemeenteraad heeft op grond van artikel 151c lid 1 Gemeentewet de bevoegdheid om ook andere plaatsen, die zonder enige vorm van beperking publiek toegankelijk zijn, aan te wijzen als openbare plaats en zo onder de reikwijdte van de wet te brengen. Het gaat dan om plaatsen, zoals parkeerterreinen, die vanwege het doelgebonden verblijf niet onder de definitie van openbare plaats uit de Wom vallen. De wetgever heeft hiermee beoogd dat gemeenten snel kunnen inspelen op gebleken lokale behoeften. Het uitgangspunt blijft te allen tijde dat het cameratoezicht noodzakelijk moet zijn met het oog op de handhaving van de openbare orde.

Artikel 2:77a Sluiting van voor het publiek openstaande gebouwen

Artikel 174 van de Gemeentewet geeft de burgemeester de mogelijkheid over te gaan tot sluiting indien sprake is van een ordeverstoring die concreet voorzienbaar is en een actuele dreiging vormt voor de ordelijke gang van zaken, waartegen onmiddellijk moet worden opgetreden. De sluiting kan dan slechts van korte duur zijn.

Soms is een langere sluiting wenselijk en ontbreekt het de burgemeester de bevoegdheid tot langere sluiting op grond van artikel 174 Gemeentewet. Artikel 2:77a voorziet hierin. Met deze sluitingsmogelijkheid heeft de burgemeester ook een extra instrument bij de aanpak van bijv. heling.

Op grond van het eerste lid kan de burgemeester voor het publiek openstaande gelegenheden –men kan denken aan: openbare gedeelten van winkels, bedrijven voor handelsdoeleinden, belwinkels, avondkappers, uitzendbureaus, bioscopen, musea, theaters (ook cafés, disco's, hotels, restaurants, seksinrichtingen, coffeeshops en horecaboten vallen hieronder, maar zover de mogelijkheid tot sluiting daarvan elders is geregeld, is dit artikel op deze gebouwen niet van toepassing) - sluiten als daar wordt gehandeld in strijd met de Wet op de kansspelen, (vuur)wapens aanwezig zijn, gestolen goederen worden verhandeld, of andere feiten plaatsvinden die tot het oordeel leiden dat het open blijven van de gelegenheid ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde, veiligheid, gezondheid of zedelijkheid.
Op grond van dit artikel is de burgemeester bevoegd om voor het publiek openstaande gebouwen en de daarbij behorende erven en/of de voor het publiek openstaande gebouwen in een bepaald gebied voor langere duur te sluiten. De sluitingsbepaling laat een zekere beoordelingsmarge. Het ligt niet in de rede gebruik te maken van een zware maatregel als sluiting indien er sprake is van een marginale overtreding van de voorschriften. Een sluiting moet voldoen aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.
In de opsomming van feiten die tot een sluiting kunnen leiden ontbreken de handel en de aanwezigheid van harddrugs. Om daartegen te kunnen optreden is in artikel 13b van de Opiumwet een afzonderlijke grondslag voor het toepassen van bestuursdwang opgenomen.

Sluiting op grond van dit artikel zal veelal ook ten doel hebben de gang van bezoekers te doorbreken. Bekendmaking is dan noodzaak (lid 2).

Voor de toepassing van art. 2.77a is het niet relevant of de exploitant van de inrichting betrokken is bij de tot sluiting redengevende feiten, of dat hem daarvan anderszins een verwijt kan worden gemaakt. De sluiting beoogt geen straf op te leggen, maar is gericht op het herstel van de openbare orde die in gevaar wordt gebracht door feiten en omstandigheden die in de inrichting plaatsvinden. De schuldvraag is daarbij in principe niet van belang.

De burgemeester trekt het sluitingsbevel in als de voortzetting van de sluiting niet langer nodig is. De burgemeester beoordeelt of dat het geval is. Van belang hierbij is onder meer de bereidheid en de bekwaamheid van de exploitant om aantoonbaar en daadwerkelijk maatregelen te nemen om herhaling

van het gebeurde te voorkomen, bij voorbeeld door herinrichting van het bedrijf, verscherping van het toelatingsbeleid of het aannemen van (ander) personeel. Tijdens de sluiting is het de rechthebbende niet toegestaan om de ruimte zonder toestemming van de burgemeester te (laten) betreden.

Artikel 2:77b Mosquito

Een “mosquito” is een apparaatje dat een hinderlijke hoge pieptoon veroorzaakt die alleen voor jongeren tot een leeftijd van ongeveer 25 jaar hoorbaar is. Dit apparaat wordt in meer dan honderd Nederlandse gemeenten gebruikt ter bestrijding van overlast door hangjongeren. Het gebruik van de mosquito is effectief, maar omstreden. Hoewel uit onderzoek van onder meer TNO blijkt dat de mosquito bij normaal gebruik geen gezondheidsschade oplevert, wordt met het aanbrengen ervan in ieder geval de bewegingsvrijheid van jongeren beperkt, die wordt beschermd door artikel 2, vierde protocol Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (EVRM). Mede vanwege de omstreden status van de mosquito verdient het de voorkeur om een apart artikel in de APV op te nemen, en dat niet, zoals ook wel gebeurt, de gemeente zichzelf een ontheffing verleent van het artikel “overige geluidshinder” dat in de meeste APV’s is opgenomen.

Vanwege de mogelijke bezwaren die aan het gebruik van een mosquito kleven, is grote zorgvuldigheid bij de voorbereiding en uitvoering van het besluit om mosquito’s aan te brengen van belang. De mosquito is een ultimum remedium dat alleen wordt gebruikt als andere manieren om de overlast te bestrijden zijn geprobeerd, maar geen resultaat hebben gehad. Naast de gebruikelijke eisen van proportionaliteit en subsidiariteit, zijn in het APV-artikel diverse waarborgen opgenomen:

1. Bekendmaken aanwezigheid: met borden wordt bekendgemaakt waar de mosquito is aangebracht. Zo worden toevallige passanten op de hoogte gebracht en mogelijk wordt een preventief effect bereikt.
2. Niet vaker geluid dan nodig: met de huidige techniek hoeft een mosquito niet 24 uur per dag aan te staan. Dat kan worden beperkt tot die momenten dat gezien de ervaring van het verleden overlast kan worden verwacht.
3. Beperkte periode: een mosquito wordt niet “voor altijd” aangebracht maar voor een beperkte periode met de mogelijkheid van verlenging. Iedere verlenging is een bewust besluit op basis van een evaluatie van de overlast.

Ook moet bij de voorbereiding van een besluit om een mosquito aan te brengen met een aantal zaken rekening worden gehouden. Een mosquito moet bijvoorbeeld niet worden aangebracht op plaatsen waar hinder kan ontstaan voor mensen die daar langere tijd noodgedwongen verblijven, zoals bij woningen, kantoren, scholen of bushaltes. Ook moet rekening worden gehouden met de Wet openbare manifestaties (WOM): een mosquito mag geen hinder opleveren voor openbare bijeenkomsten als bedoeld in de WOM. Ook de Zondagswet is van belang: een mosquito mag geen hinder opleveren voor een godsdienstoefening.

Artikel 2:78 Gebiedsontzeggingen

Inleiding
In het geval van (ernstige vrees voor) een openbare ordeverstoring of overlastgevend gedrag, kan een burgemeester een gebiedsontzegging opleggen. De bevoegdheid kan de burgemeester ontlenen aan de APV. Deze bepaling strekt daartoe.
Er zijn vier soorten grondslagen op basis waarvan een burgemeester een gebiedsontzegging kan opleggen. De bekendste is een bepaling in de APV zoals deze, waaraan hieronder aandacht wordt besteed. Daarnaast kan, enkel ter zake van verstoringen van de openbare orde waarop de APV-bepaling geen oog heeft, een gebiedsontzegging worden opgelegd op basis van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet (de ‘lichte bevelsbevoegdheid’). Kan zowel de APV als artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet toepassing vinden voor een gebiedsontzegging, dan gaat de APV voor. Als echter van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet gebruik wordt gemaakt, omdat er geen APV-bepaling voorhanden is, dan kan de rechter aangeven dat er voldoende gelegenheid is geweest om een dergelijke regeling op te stellen. Bij

structurele problemen is het nodig dat de raad een regeling in de APV opneemt. De bevoegdheid van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet is 'licht' ten opzichte van de noodbevelsbevoegdheid van de burgemeester (artikel 175, eerste lid, van de Gemeentewet). Een licht bevel moet in overeenstemming zijn met geldende regelgeving, inclusief de lokale verordeningen. Een noodbevel mag daarentegen afwijken van geldende regelgeving, uitgezonderd de Grondwet en hogere regelingen dan de Grondwet. De wetgever heeft de lichte bevelsbevoegdheid in het leven geroepen voor situaties waarin geldende regelgeving, waaronder de lokale verordeningen, geen voorziening bevat voor een concreet openbare ordeprobleem. Ten slotte bestaat de mogelijkheid om op basis van artikel 172a van de Gemeentewet (in 2012 ingevoegd via de Wet maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast), een gebiedsontzegging op te leggen. De bevoegdheid van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet is ook licht in vergelijking met dit artikel. Hierbij gaat het om herhaaldelijke overlast (minimaal tweemaal en een patroon), waardoor een gedegen dossieropbouw vereist is, en ernstige vrees voor voortgang ervan. Deze gebiedsontzeggingen kunnen voor drie maanden met hoogstens driemaal verlenging voor telkens die duur tot maximaal één jaar gelden en in combinatie met een van de andere instrumenten (groepsverbod, meldingsplicht) uit dat artikel worden opgelegd.

Met de gebiedsontzeggingsbepaling in de APV kan een burgemeester optreden tegen personen die overlast veroorzaken in de openbare ruimte. De gebiedsontzegging was in eerste instantie bedoeld voor gebruik bij overlast veroorzaakt door drugshandel en drugsgebruik. Maar het instrument kan ook worden toegepast bij andere vormen van overlast. Afhankelijk van hoe de bepaling wordt 'ingevuld'. Bijvoorbeeld wanneer de overlast veroorzaakt wordt door samenscholing, hinderlijk drankgebruik, geweldpleging etc. Om onveiligheidsgevoelens en overlast te verminderen, passen veel gemeenten dit instrument toe.

De gebiedsontzegging wordt opgelegd aan personen die strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verrichten en veelal al eenmaal een bestuurlijke waarschuwing hebben ontvangen. Voor het toepassen van een openbare ordemaatregel, zoals een gebiedsontzegging, moet aan een aantal voorwaarden zijn voldaan.

Er moet zijn voldaan aan het situatievereiste, dat wil zeggen dat er sprake moet zijn van omstandigheden die tot ingrijpen ter handhaving van de openbare orde kunnen noodzaken.
Daarnaast moet ook voldaan zijn aan het doelcriterium: de maatregel moet zijn gericht op het beëindigen of voorkomen van (verdere) ordeverstoringen of overlast of het beperken van de gevolgen daarvan.

Het toepassen van de bevoegdheid kan alleen ten tijde van een (dreigende) ordeverstoring. De duur van deze concrete maatregel moet direct gekoppeld zijn aan de situatie dat er gevaar dreigt voor de openbare orde. Hierdoor kan de duur van de maatregel niet onevenredig lang zijn.
Doorgaans is daarom ook sprake van een trapsgewijze opbouw.

Bij de toepassing van de maatregel mag niet worden afgeweken van wettelijke voorschriften. Ten slotte moet de maatregel voldoen aan de eisen van subsidiariteit (er is geen minder zwaar middel voorhanden) en proportionaliteit (het bevel moet in verhouding staan tot de te bestrijden problematiek c.q. het te bereiken doel).

Eerste lid
De invulling van het eerste lid vereist een keuze van de gemeente. Zo kan in de bepaling zelf worden bepaald bij overtreding van welke bepalingen de gebiedsontzegging kan worden ingezet, waarbij gedacht kan worden aan diverse bepalingen uit de APV, maar ook aan bepalingen uit het Wetboek van Strafrecht, de Opiumwet, de Wet wapens en munitie, etc. Van belang is dat voor een bestuursrechtelijk besluit, ook het bestuursrechtelijk bewijsstelsel geldt. De overtreding zal dus voldoende aannemelijk moeten zijn en niet – zoals in het strafrecht – wettig en overtuigend bewezen. Het voordeel hiervan is dat er een zekere voorzienbaarheid geboden wordt en dat er democratische legitimatie is; nadeel is dat iedere wijziging

langs de raad moet en daardoor tijd in beslag neemt. Het is daarom ook mogelijk in een beleidsregel (of een dan noodzakelijke waarschuwing) vast te leggen bij welke overtredingen de gebiedsontzegging ingezet kan worden. Daarin zal dan in ieder geval neergelegd moeten worden wat er onder 'openbare ordeverstorende handelingen' wordt verstaan. Voordeel hiervan is dat er een zekere flexibiliteit is ingebouwd (aanpassen van een beleidsregel is immers een stuk 'makkelijker' dan aanpassen van de APV); nadeel is dat de raad minder controle heeft over de invulling.
Los daarvan zal bepaald moeten worden hoe lang de kortdurende gebiedsontzegging duurt. Met kortdurend wordt op een periode tot 48 uur gedoeld. Vaak wordt een periode van 24 uur gehanteerd. Denkbaar is ook om naast een zodanige algemene regeling, een bijzondere regeling op te nemen. Bijvoorbeeld door te bepalen dat de burgemeester iemand die tussen donderdag 18.00 uur en zondag 24.00 uur in het uitgaansgebied bepaald horeca-overlastgevend gedrag vertoont, een bevel geeft om gedurende het restant van die periode daar weg te blijven. Hetzelfde is denkbaar bij kermissen, voetbalwedstrijden of andere evenementen.

Tweede lid
Voor de lang(er)durende gebiedsontzegging zal moeten worden bepaald hoe lang deze maximaal kan duren. Een looptijd van maximaal twaalf weken is in de rechtspraak aanvaardbaar geacht. Desondanks hanteren de meeste verordeningen een maximum van veelal acht weken. Vier weken is ook een veelvoorkomend maximum. Desgewenst kan dit – zeker bij een langere periode – ook nader worden getrapt in een beleidsregel, wat de flexibiliteit ten goede komt.
Verder dient het tweede lid, afhankelijk van de invulling en formulering van het eerste lid, tekstueel op het eerste lid afgestemd te worden.

Derde lid
Het aantal maanden dat tussen de overtredingen verstrijkt, is van belang voor de toegestane looptijd van een gebiedsontzegging en dient te worden bepaald. Veelvoorkomend is een termijn van zes maanden, al komt twaalf maanden ook voor.
In het licht van proportionaliteit en subsidiariteit zij er nog op gewezen dat, alvorens over te gaan tot oplegging van een gebiedsontzegging, in de regel eerst een waarschuwing wordt gegeven. Ook is het tegen deze achtergrond geboden om slechts tot oplegging van een langdurige gebiedsontzegging als bedoeld in het tweede lid over te gaan, wanneer de gedraging waarop deze oplegging betrekking heeft binnen een bepaalde periode na oplegging van de eerdere gebiedsontzegging plaatsvindt.

Vierde lid
Dit lid geeft de burgemeester de bevoegdheid om, wanneer hij dat noodzakelijk acht in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, het bevel te beperken. Hierbij zal rekening gehouden worden met de noodzaak of onoverkomelijkheid zich in het aangewezen gebied te bevinden in een middel van openbaar vervoer, het aldaar werkzaam of woonachtig zijn, een (ander) aantoonbaar redelijk belang om zich aldaar op te houden, staatkundige en religieuze vrijheid en het familieleven.
De burgemeester kan op aanvraag tijdelijk ontheffing verlenen van een bevel.

Jurisprudentie
HR 10-12-2013, ECLI:NL:HR:2013:1742. Artikel 184 van het WvSr, "krachtens wettelijk voorschrift". Artikelen 172 en 177 van de Gemeentewet, artikelen 2.8 en 2.9.1 van de APV Amsterdam 2008, Mandaatbesluit verwijderingsbevelen burgemeester Amsterdam d.d. 31 oktober 2008. Het hof heeft met juistheid vastgesteld dat artikel 2.9 van de APV niet uitdrukkelijk inhoudt dat de burgemeester gerechtigd is tot het geven van een bevel als waarvan te dezen sprake is. Ingevolge artikel 172 derde lid, van de Gemeentewet is de burgemeester evenwel bevoegd aan personen bevelen te geven die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde. Een zodanig bevel is aan te merken als een wettelijk voorschrift in materiële zin. De burgemeester kan bij de uitvoering van deze bevelsbevoegdheid politieambtenaren betrekken, mits hij daarbij met voldoende nauwkeurigheid aangeeft in welke omstandigheden de politieambtenaren de door hem omschreven handelingen en beslissingen moet nemen. De burgemeester heeft door het uitvaardigen van het Mandaatbesluit verwijderingsbevelen

kennelijk de hem in artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet toegekende bevelsbevoegdheid uitgeoefend en gelet op de inhoud van dat besluit daarbij bepaald dat zijn bevel is gegeven voor de in artikel 2.9 van de APV nauwkeurig omschreven gevallen. Het voorgaande brengt mee dat een in overeenstemming met het Mandaatbesluit door een politieambtenaar namens de burgemeester gegeven verwijderingsbevel kan worden aangemerkt als een krachtens wettelijk voorschrift gegeven bevel als bedoeld in artikel 184 van het WvSr. Het andersluidende oordeel van het hof is derhalve onjuist.

Conclusie A-G Spronken 07-07-2015, ECLI:NL:PHR:2015:2409, behorend bij HR 17-11-2015, ECLI:NL:HR:2015:3325: "Art. 2:78 Model-APV bevat een uitdrukkelijke bepalingen dat de burgemeester gerechtigd is gebiedsverboden op te leggen, zodat het niet nakomen van een dergelijk bevel voldoet aan de eisen die de Hoge Raad hieraan in het kader van art. 184 Sr in de hiervoor aangehaalde jurisprudentie stelt. Ook de overtreding van de gebiedsverboden die door de burgemeester worden gegeven op grond van art. 172 lid 3 en 172a Gemeentewet vallen onder het bereik van art. 184 Sr. Voor het uitoefenen van de bevoegdheden die zijn toegekend in de Gemeentewet geldt echter een mandaatsverbod ingevolge art. 177 lid 2 Gemeentewet en op dit snijvlak van bevoegdheidstoedelingen in APV's en de Gemeentewet doen zich problemen voor."

Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

Algemeen
Artikel 151d van de Gemeentewet regelt dat de raad bij verordening *kan* bepalen dat degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt. De burgemeester is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang als bedoeld in artikel 125, eerste lid, van de Gemeentewet ter zake van overtreding van het door de raad bij verordening gestelde voorschrift.

Ultimum remedium
Uit de wet volgt dat dit instrument is bedoeld als een ultimum remedium. Artikel 151d, tweede lid, van de Gemeentewet regelt dat het instrument van de last onder bestuursdwang (voor de goede orde, dat impliceert dat de burgemeester ook een last onder dwangsom kan opleggen) alleen wordt ingezet als er geen andere geschikte manier voorhanden is om de overlast aan te pakken. Bij een besluit om op grond van deze bepaling een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te leggen zal de burgemeester dus moeten motiveren dat er geen andere geschikte instrumenten waren om de woonoverlast tegen te gaan. Alleen al daarom zal er aan zo'n besluit een stevig dossier ten grondslag moeten liggen. Het meest overtuigend zou zijn als uit het dossier blijkt dat andere instrumenten als buurtbemiddeling al zijn geprobeerd zonder het gewenste resultaat.

Het ultimum remedium karakter geldt in nog sterkere mate als sprake is van een huisverbod als bedoeld in het derde lid van artikel 151d. Een zo zware maatregel, die een inbreuk betekent op het grondwettelijk beschermde woonrecht, is alleen mogelijk wanneer de ernst van de situatie dat eist en er werkelijk geen andere optie meer open staat.

Eerste lid
Dit lid is geformuleerd als een zorgplichtbepaling. Een bewoner hoort zich zo te gedragen dat zijn of haar buren daar geen ernstige hinder van ondervinden. Bij ernstige en herhaaldelijke hinder kan ook de verhuurder worden aangesproken.

Tweede lid
In het tweede lid regelt de raad in welke gevallen de burgemeester in ieder geval toepassing kan geven aan de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder bestuursdwang of last onder dwangsom. In het

artikel is niet expliciet bepaald dat de burgemeester een last onder dwangsom kan opleggen, omdat dit reeds volgt uit de artikel 5:32 van de Awb juncto artikel 125 van de Gemeentewet. Welke herstelsanctie het meest geëigend is in een specifieke situatie zal steeds door de burgemeester moeten worden afgewogen. De burgemeester kan in beleidsregels vastleggen hoe hij of zij invulling geeft aan deze bevoegdheid. Een van de genoemde gevallen is “ernstige vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf”. Artikel 7:21 van het Bouwbesluit regelt de facto hetzelfde, ook met het tegengaan van overlast als motief. Dit artikel zal naar verwachting met de inwerkingtreding van de Omgevingswet vervallen, maar daar zal nog wel de nodige tijd over heen gaan. De last onder bestuursdwang of dwangsom die de burgemeester kan opleggen kan bestaan uit gedragsaanwijzingen waaraan de overtreder zich te houden heeft.

Hoofdstuk 3 Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen

Afdeling 1 Algemene bepalingen

Artikel 3:1 Afbakening

Afbakening van dit hoofdstuk van de APV ten opzichte van enkele (algemene) bepalingen uit andere delen van de APV is wenselijk aangezien de genoemde bepalingen betrekking hebben op onderwerpen die waarschijnlijk op termijn in of krachtens de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche (hierna: Wrp) in afwijking van de (algemene) bepalingen van de APV geregeld (moeten) worden. Om niet binnen afzienbare termijn opnieuw substantiële materiele wijzigingen aan te hoeven brengen in de betreffende regelgeving – en om de ontvlechting daarvan te zijner tijd te vergemakkelijken – is ervoor gekozen vooruitlopend op de verwachte inwerkingtreding van de Wrp deze materie nu veelal in lijn met de Wrp te regelen. Het betreft de volgende artikelen: 1:2 'Beslistermijn', 1:3 'Indiening aanvraag', 1:5 'Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing', 1:6 'Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing', 1:7 'Termijnen' en 1:8 'Weigeringsgronden'.

Artikel 3:2 Definities
In artikel 3:2 worden veel voorkomende begrippen gedefinieerd, waarbij op onderdelen wordt aangesloten bij bestaande definities.

Omdat de APV, met het oog op het toezicht, bepaalt dat in advertenties voor seksbedrijven of prostituees bepaalde nummers (vergunningnummer, telefoonnummer) moeten worden vermeld, is ervoor gekozen het begrip 'advertentie' ruim te omschrijven. Er is immers een veelheid aan mogelijkheden om aandacht op de aangeboden dienstverlening te vestigen. Voor alle vormen van reclame met behulp van een medium (kranten, televisie, internet, posters, flyers) geldt het voorschrift. Daarbij moet het gaan om uitingen die wervend van karakter zijn en het oogmerk hebben de klandizie te vergroten. Daarop ziet het bijvoeglijk naamwoord: commerciële.

De dagelijkse leiding in een seksinrichting kan in plaats van bij de exploitant zelf, bij een 'beheerder' berusten. Het is van belang ook voor deze persoon, die primair verantwoordelijk is voor de dagelijkse gang van zaken in de seksinrichting, expliciet enkele bepalingen op te nemen in de APV.

Overeenkomstig artikel 160, eerste lid, aanhef en onder b, van de Gemeentewet is het college belast met de uitvoering van raadsbesluiten (waaronder verordeningen zoals de APV), tenzij bij of krachtens de wet de burgemeester daarmee is belast. In veruit de meeste gevallen dient de burgemeester te worden aangemerkt als het 'bevoegde bestuursorgaan' bij de vergunningverlening voor een seksbedrijf. Zijn bevoegdheid treft namelijk de voor het publiek openstaande gebouwen (zoals veruit de meeste seksinrichtingen) en de daarbij behorende erven (zie in dit verband artikel 174 van de Gemeentewet). In de definitie van seksinrichtingen is het ruimere begrip 'ruimte' opgenomen. Dat betekent dat het college bijvoorbeeld bevoegd is als het gaat om vaar- en voertuigen. Woonboten worden thans echter aangemerkt als bouwwerk in de zin van de Wabo (ABRvS 16-04-2014, ECLI:NL:RVS:2014:1331). In lijn daarmee worden woonboten – voor zover het betreft de uitvoering van dit hoofdstuk – aangemerkt als gebouwen als bedoeld in artikel 174, eerste lid, van de Gemeentewet. Wel is het college ook bevoegd als het gaat om escortbedrijven *en prostitutiebedrijven, voor zover die zich richten op de straatprostitutie*. Immers, anders dan bijvoorbeeld bij het uitoefenen van een bij verordening toegekende bevels-bevoegdheid, is bij de vergunningverlening (of het aanwijzen van een gebied) niet aan de orde dat zich een feitelijke, concrete en acute ordeverstoring voordoet waartegen onmiddellijk en daadkrachtig moet worden opgetreden. Zou dat wel zo zijn, dan zou overeenkomstig artikel 172, eerste lid, van de Gemeentewet de burgemeester ook ten aanzien van de vergunningverlening voor prostitutiebedrijven, voor zover die zich richten op de straatprostitutie, als het bevoegde bestuursorgaan aangemerkt dienen te worden.

Het college kan zijn bevoegdheid ter zake mandateren aan de burgemeester op grond van artikel 168, eerste lid, van de Gemeentewet.

Een veel voorkomende vorm van een niet-locatiegebonden prostitutiebedrijf is een ‘escortbedrijf’. Een escortbedrijf bemiddelt tussen klanten en prostituees. De prostituee bezoekt de klant, of gaat met de klant naar een andere plaats dan de plek waar de bemiddeling plaatsvindt. De bemiddeling kan plaatsvinden vanuit een bedrijfspand, maar onder omstandigheden ook vanaf een privéadres. De bemiddeling kan in persoon plaatsvinden, maar over het algemeen zal het telefonisch gaan of via een website op internet.

Voor de definitie van ‘exploitant’ is aansluiting gezocht bij een van de definities van het begrip leidinggevende in artikel 1, eerste lid, onderdeel 1°, van de Drank- en Horecawet. Het ‘voor rekening en risico’ heeft betrekking op de natuurlijke persoon of op de rechtspersoon. Onder deze definitie valt ook de vennoot in een personenvennootschap. Het bestuur van een rechtspersoon kan zelf ook een rechtspersoon zijn, maar gelet op de (persoonlijke) eisen die worden gesteld aan de exploitant, dient er uiteindelijk altijd één natuurlijke persoon te zijn die kan worden beschouwd als exploitant in de zin van de APV – al dan niet als vertegenwoordiger van die rechtspersoon.
Een seksbedrijf heeft altijd een exploitant. Ook in het geval een prostituee zelfstandig bedrijfsmatige activiteiten verricht is er sprake van een seksbedrijf, meer precies: een prostitutiebedrijf. In dergelijke gevallen dient de prostituee enerzijds aangemerkt te worden als prostituee, maar anderzijds ook als exploitant. De prostituee/exploitant dient daarmee dus ook te voldoen aan alle eisen die aan de prostituee worden gesteld én aan de eisen die aan de exploitant worden gesteld. Hieruit volgt o.a. dat de prostituee/exploitant minimaal 21 dient te zijn. Vergunningen worden immers geweigerd als de exploitant de leeftijd van 21 jaar nog niet bereikt heeft (artikel 3:7, eerste lid, aanhef en onder d).

In dit hoofdstuk van de APV heeft het begrip ‘klant’ een beperktere betekenis dan in het spraakgebruik: het is hier een afnemer van seksuele diensten. Dus aanwezigen in een seksinrichting die (vooralsnog) slechts iets drinken, of een vertoning komen bekijken, vallen niet onder dit begrip.
Hetzelfde geldt uiteraard voor eventuele andere aanwezigen, zoals de exploitant, de beheerder, het personeel dat in de bedrijfsruimte van het seksbedrijf werkzaam is, toezichthouders en personen die aanwezig zijn vanwege bijvoorbeeld het leveren van goederen of het uitvoeren van reparaties of onderhoud.

In de APV wordt het begrip ‘prostituee’ gebruikt, omdat dit het meest aansluit bij het spraakgebruik en bij de praktijk binnen de prostitutiebranche. Aangezien dit woord, op deze wijze geschreven, taalkundig vrouwelijk is, wordt in voorkomende gevallen gebruik gemaakt van vrouwelijke voornaamwoorden (zij, haar). In alle gevallen waar ‘prostituee’ staat, wordt evenzeer de (mannelijke) prostitué bedoeld. Dit komt in de definitie van de term ‘prostituee’ tot uitdrukking door de sekseneutrale aanduiding: degene die.

De definitie van ‘prostitutie’ sluit aan bij de formulering in artikel 273f, eerste lid, onder 3 en 5, van het Wetboek van Strafrecht. Het ‘zich beschikbaar stellen’ duidt op een structurele situatie, zodat allerlei incidentele seksuele handelingen met een ander niet onder het begrip ‘prostitutie’ vallen, zelfs niet als ‘de ander’ een tegenprestatie levert. Bij «betaling» zal het veelal gaan om een geldbedrag, maar het is daar niet toe beperkt. De betaling geschiedt door of ten behoeve van ‘de ander’, wat impliceert dat het meewerken aan pornofilms geen prostitutie is in de zin van de APV.

‘Prostitutiebedrijven’ zijn er in verschillende varianten. In de eerste plaats vallen hieronder de locatiegebonden bedrijven met één of meerdere seksinrichtingen. Ook een niet-locatiegebonden bedrijf kan een prostitutiebedrijf zijn; veelal gaat het dan om een escortbedrijf, dat bemiddelt tussen prostituees en klanten. Als prostitutie plaatsvindt in woningen, kunnen (delen van) deze locaties –onder omstandigheden – als seksinrichting aangemerkt worden. Een dergelijke (ruimte in een) ‘privéwoning’ is voor het publiek toegankelijk nu klanten toegang wordt verschaft. Is de prostituee op enigerlei wijze werkzaam voor

degene die de ruimte beschikbaar stelt, dan is er zonder meer sprake van een prostitutiebedrijf. Er zijn ook prostituees die niet werkzaam zijn voor of bij een dooreen ander geëxploiteerd prostitutiebedrijf, maar die zelfstandig werken, veelal thuis. Als een prostituee op haar thuisadres werkzaam is en geen andere prostituees in haar woning laat werken, is er in beginsel geen sprake van een prostitutiebedrijf, maar van een aan huis gebonden beroep, en is geen vergunning nodig (wel kunnen uit het bestemmingsplan belemmeringen voortvloeien om dergelijke activiteiten te mogen ondernemen). Als echter de activiteiten van de thuiswerkende prostituee een zakelijke uitstraling hebben, bijvoorbeeld als er zodanig met dat adres wordt geadverteerd dat er een publiekstrekkende werking vanuit gaat, er verlichting of reclame-uitingen aan het pand zichtbaar zijn of er meerdere prostituees op hetzelfde adres werkzaam zijn, dan is er sprake van bedrijfsmatige activiteiten en daarmee van een prostitutiebedrijf waarvoor een vergunning noodzakelijk is.

Het begrip ‘seksbedrijf’ duidt op een activiteit of op activiteiten, en dus niet op de locatie waar de verrichtingen of vertoningen plaatsvinden; daarvoor wordt in de APV de term ‘seksinrichting’ gebruikt. Binnen de omschrijving valt het gelegenheid geven tot het zich beschikbaar stellen voor het verrichten van seksuele handelingen *met* een ander tegen betaling (prostitutie), en het gelegenheid geven tot het verrichten van seksuele handelingen *voor* een ander, zoals ‘peepshows’ en sekstheaters, maar bijvoorbeeld ook het bedrijfsmatig en tegen betaling verzorgen van webcamseks.
Daarnaast wordt onder dit begrip ook verstaan het in een seksinrichting tegen betaling aanbieden van erotisch-pornografische vertoningen: de seksbioscopen. Of een activiteit ‘bedrijfsmatig’ wordt verricht, hangt af van een aantal factoren. Is er personeel in dienst, dan is er zonder meer sprake van een bedrijf. Maar een individu zonder personeel kan ook een bedrijf zijn in de zin van de APV, en is dan dus vergunningplichtig. Het oogmerk om (een aanvulling op) een inkomen te genereren, het aantal uren dat aan de activiteit wordt besteed, de wijze van klantenwerving (bijvoorbeeld of er wordt geadverteerd om de werkzaamheden onder de aandacht van publiek te brengen en klanten te trekken) en de organisatiegraad en de omvang van het prostitutieaanbod zijn aspecten om te bepalen of er bedrijfsmatig activiteiten worden verricht. Of er sprake is van bedrijfsmatige activiteiten zal dus moeten worden vastgesteld aan de hand van de feitelijke situatie. Het begrip ‘seksbedrijf’ wordt dus gebruikt als verzamelnaam, waarbinnen specifieke vormen zijn te onderscheiden: als gelegenheid wordt geboden tot prostitutie, dan is er sprake van een ‘prostitutiebedrijf’, en als dat geschiedt door bemiddeling tussen prostituees en klanten, dan wordt van een ‘escortbedrijf’ gesproken. Zo is ‘prostitutiebedrijf’ dus een species van ‘seksbedrijf’ en ‘escortbedrijf’ weer een species van ‘prostitutiebedrijf’.

Er is voor gekozen om een aparte definitie op te nemen voor het begrip ‘raamprostitutiebedrijf’ omdat dit onderdeel van de prostitutiesector een bijzondere uiterlijke verschijningsvorm en invloed op de omgeving heeft en er daarom sectorspecifieke regels voor de raamprostitutie in dit hoofdstuk zijn opgenomen.

Met het begrip ‘seksinrichting’ wordt geduid op de voor publiek toegankelijk locatie van een seksbedrijf. Dit kan samen vallen met de locatie waar de exploitant van het seksbedrijf zich heeft gevestigd, maar dat is zeker niet altijd – en bij escortbedrijven per definitie niet – het geval.
Onder ‘besloten ruimte’ worden ook begrepen een vaar- of voertuig. Het bijvoeglijk naamwoord ‘besloten’ duidt erop dat de ruimte zich niet in de open lucht bevindt. Het moet dus gaan om een overdekt en geheel of gedeeltelijk door wanden omsloten ruimte, die al dan niet met enige beperking voor het publiek toegankelijk is.

Onder ‘werkruimte’ wordt verstaan een zelfstandig onderdeel van een seksinrichting waarin de seksuele handelingen met een ander tegen betaling worden verricht. Eén seksinrichting kan één (of natuurlijk geen) werkruimte hebben, of meerdere. Met ‘zelfstandig’ wordt hier niet bedoeld dat een werkruimte altijd geheel zelfvoorzienend hoeft te zijn; het ziet op de van elkaar te onderscheiden delen van een seksinrichting waarin over het algemeen telkens één prostitutie haar diensten aanbiedt. Een raam (met bijbehorende ‘peeskamer’) zal veelal een afzonderlijke werkruimte zijn; een deel van een seksinrichting dat apart verhuurd wordt zal veelal een afzonderlijke werkruimte zijn.

Afdeling 2 Vergunning seksbedrijf

Artikel 3:3 Vergunning

Er is voor gekozen om seksbedrijven met een vergunningenstelsel te reguleren. Dit houdt in dat het uitoefenen van een seksbedrijf verboden is, tenzij een vergunning is verleend. De keuze voor een vergunningenstelsel sluit aan bij bestaande structuren. Een uitgangspunt is tevens dat legaal aanbod in beginsel illegaal aanbod tegengaat, de zogeheten kanalisatiegedachte. Daarbij wordt aangenomen dat als er een legaal en betrouwbaar aanbod bestaat, er niet langer aanleiding is voor klanten om te kiezen voor een illegaal aanbod met alle daarmee samenhangende onwenselijkheden en onzekerheden.

Met het oog op de rechtszekerheid voor het bedrijfsleven is bepaald dat de beslistermijn voor een vergunning voor een seksbedrijf twaalf weken telt (derde lid). Deze termijn kan éénmaal met twaalf weken worden verlengd (eveneens derde lid).

Nu de vergunning onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn valt, is het vierde lid ~~is~~ opgenomen omdat ingevolge artikel 28, eerste lid van de Dienstenwet als uitgangspunt geldt dat een vergunning van rechtswege wordt verleend wanneer de termijn, waarbinnen het antwoord op de aanvraag moet volgen, verstreken is. Dit is bedoeld als prikkel voor de overheid om tijdig te beslissen, en zorgt ervoor dat burgers en bedrijven geen nadeel ondervinden van een mogelijk te trage besluitvorming. De verwachting bestaat dat de wettelijke termijnen in dit artikel ruim genoeg zijn om tijdig op een aanvraag om een vergunning te besluiten. Zou dat evenwel niet lukken, dan wordt het belang van een daadwerkelijke afweging bij vergunningen als hier aan de orde geacht zwaarder te wegen dan voornoemd uitgangspunt. Dit is in overeenstemming met de uitzonderingsgrond van artikel 13, vierde lid, van de Dienstenrichtlijn: dwingende redenen van algemeen belang, te weten de bescherming van de openbare orde. Wanneer een vergunning van rechtswege ten onrechte is verleend, kan dit namelijk ernstige, onomkeerbare schade voor derden (de menselijke waardigheid van de prostituee, de veiligheid en gezondheid van minderjarigen en kwetsbare volwassenen) tot gevolg hebben.

Uit het vijfde lid, volgt dat een vergunning voor ten hoogste één seksinrichting kan gelden.
Daarmee is het van belang wat onder ‘één seksinrichting’ wordt verstaan. Bij voorbaat een sluitende definitie geven zou in de praktijk tot onwenselijke resultaten kunnen leiden; situaties zullen telkens met gezond verstand bezien worden. Daarbij zal blijk gegeven moeten worden van enige realiteitszin en aangesloten worden bij de normale perceptie. Het te hanteren uitgangspunt is dat er sprake is van één seksinrichting als het een visueel aaneengesloten eenheid betreft (kan meerdere panden betreffen met meerdere werkruimtes (per pand)) met een homogene functie (uitoefening van een seksbedrijf in enigerlei vorm) die tot de beschikking staat van één exploitant. Als er meerdere exploitanten in één pand zijn gevestigd zal ieder deel waarover één van de exploitanten de beschikking heeft als één afzonderlijke seksinrichting worden gekwalificeerd.

Artikel 3:4
(Vervallen)

Artikel 3:5
(Vervallen)

Artikel 3:6 Aanvraag

Met dit artikel wordt de wijze van indiening van de aanvraag om een vergunning geregeld, evenals welke gegevens en bescheiden moeten worden overgelegd. De vereiste gegevens worden nodig geacht teneinde een weloverwogen beslissing te kunnen nemen over de aanvraag om de vergunning. Het overleggen van een situatietekening en plattegrond is uiteraard niet nodig als het een vergunning betreft die niet (mede) voor een seksinrichting wordt aangevraagd. Daarvan is bijvoorbeeld sprake als het gaat om het

bedrijfsmatig en tegen betaling verzorgen van webcamseks vanuit een locatie die niet voor publiek toegankelijk is; er is dan wel sprake van een seksbedrijf, maar niet van een seksinrichting.

Omdat in de toekomst naar verwachting steeds vaker bij indiening sprake zal zijn van digitale documenten, wordt geen specifieke schaalaanduiding voorgeschreven. De maatvoering moet uit de situatieschets (onder k) en tekening (onder l) blijken. Als bescheiden worden overgelegd, moet de gekozen schaal zodanig zijn dat het bevoegde bestuursorgaan er voldoende informatie uit kan halen om tot beoordeling van de aanvraag te komen.

Tot het eisen dat het telefoonnummer dat gebruikt zal worden in advertenties overgelegd moet worden – en in de vergunning zal worden vermeld (zie artikel 3:8, eerste lid, aanhef en onder e) – is gekomen met het oog op de toezicht en handhaving. Zo wordt bewerkstelligd dat een bepaald telefoonnummer waarmee geadverteerd wordt altijd te herleiden is tot een bepaald seksbedrijf, een bepaalde exploitant en het adres waar het bedrijf wordt uitgeoefend. Doordat het telefoonnummer bovendien in de vergunning zal worden vermeld wordt voorkomen dat het nummer vaak verandert, dan zou immers telkens op aanvraag de vergunning gewijzigd dienen te worden. In die zin is het een ‘vast’ telefoonnummer; dit kan ook een mobiel nummer zijn.

Als het bevoegd bestuursorgaan dat nodig acht voor de beoordeling van een aanvraag, kan deze verlangen dat aanvullende gegevens en bescheiden worden overgelegd (vierde lid). Uiteraard moeten die gegevens wel in verband staan met de weigeringsgronden van de aangevraagde vergunning.

Artikel 3:7 Weigeringsgronden

Het eerste lid – in samenhang met het tweede tot en met vierde lid – bevat de gronden op basis waarvan een vergunning in ieder geval wordt geweigerd. Ter zake de in het vijfde lid genoemde gronden bestaat ruimte voor een afweging of een vergunning al dan niet zal worden geweigerd.

Buiten op basis van de in dit artikel genoemde gronden, kan een vergunning bovendien geweigerd worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteits-beoordelingen door het openbaar bestuur. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, van die wet.

Artikel 3:8 Eisen met betrekking tot vergunning

In dit artikel wordt bepaald welke gegevens in ieder geval in een vergunning worden vermeld. Hiermee wordt getracht het toezicht op en de naleving van de vergunningsvoorwaarden te faciliteren. Doordat het telefoonnummer op de vergunning staat wordt o.a. voorkomen dat dit nummer regelmatig wijzigt, waardoor het telefoonnummer – dat ook in advertenties gebruikt moet worden – niet langer herleidbaar zou zijn tot een bepaald vergund seksbedrijf. Als de exploitant een ander telefoonnummer wil hanteren, dan zal deze immers eerst een aanvraag in moeten dienen om de vergunning te laten wijzigen; aangezien dit tijd en geld (leges) kost valt te verwachten dat dit slechts sporadisch zal gebeuren. In die zin is het een ‘vast’ telefoonnummer; dit kan ook een mobiel nummer zijn.

Hetzelfde doel heeft het tweede lid, dat daarnaast ook van betekenis is voor (mogelijke) klanten van een seksbedrijf: zij kunnen eenvoudig vaststellen of het om een vergund bedrijf gaat.

Artikel 3:9 Intrekkingsgronden

Het eerste lid bevat een opsomming van de omstandigheden waaronder een vergunning zonder meer moet worden ingetrokken. Anders dan in het tweede lid is hier dus geen sprake van een discretionaire bevoegdheid van het bevoegde bestuursorgaan. In de gevallen opgenomen in het tweede lid kan – als het een tijdelijke en beperkte afwijking van de regels betreft – een vergunning ook worden geschorst, om deze desnoods later – als de reden om tot schorsing over te gaan blijft voortbestaan – alsnog in te

trekken. [*Een geschorste vergunning blijft meetellen bij de beoordeling of het maximum aantal te verlenen vergunningen is bereikt.*] Buiten op basis van de in dit het tweede lid genoemde gronden, kan een vergunning bovendien ingetrokken worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, van die wet. Omdat schorsing in die gevallen niet voor de hand ligt, is dat hier verder niet geregeld.

Artikel 3:10 Melding gewijzigde omstandigheden

Zoals aangegeven in de toelichting bij artikel 3:1, onder e, is ervoor gekozen sekswinkels niet onder het begrip 'seksinrichting'- (en daarmee de vergunningplicht) te brengen. Hieraan ligt de gedachte ten grondslag dat de vestiging van sekswinkels doorgaans afdoende zal kunnen worden gereguleerd langs de weg van het bestemmingsplan en dat het – ter bescherming van de openbare orde of de woon- en leefomgeving – niet nodig is deze bedrijven als regel aan voorafgaand toezicht te onderwerpen.

Om oog te kunnen houden op relevante veranderingen moet de vergunningverlener daarvan weet hebben. De vergunninghouder wordt derhalve verplicht dergelijke wijzigingen te melden. Als er met inachtneming van de geldende regels geen bezwaar bestaat tegen een voortgezet bedrijf, wordt een gewijzigde vergunning verleend; daarbij behoeft niet de gehele procedure te worden doorlopen als ware het een aanvraag om een nieuwe vergunning. Afhankelijk van de aard van de wijzigingen kan ook de geldigheids-duur van de vergunning worden aangepast. Als blijkt dat de wijzigingen niet zijn gemeld, moet dat leiden tot het intrekken van de vergunning (artikel 3:9, eerste lid, aanhef en onder c).

Artikel 3:11 Verlenging vergunning

De aanvraag om de verlenging van een vergunning wordt behandeld als zijnde een nieuwe aanvraag. Daardoor kunnen de belangrijke vragen die ten tijde van oorspronkelijke beoordeling beantwoord zijn nogmaals bekeken worden in het licht van de nieuwe situatie. Om onnodige administratieve lasten te voorkomen is het niet nodig om bij de aanvraag om verlenging van een vergunning nogmaals actuele gegevens en bescheiden te overleggen waarover het bevoegde bestuursorgaan al beschikking heeft. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de gegevens die overeenkomstig artikel 3:8, eerste lid op de vergunning vermeld staan. Deze zouden te allen tijde actueel moeten zijn (zie artikel 3:10). Ook is het bijvoorbeeld overbodig om plattegronden, situatietekeningen en het bedrijfsplan nogmaals aan te leveren, voor zover deze ongewijzigd zijn.
Om te voorkomen dat exploitanten hun vergunning 'verliezen' is het tweede lid opgenomen.
Om hierop aanspraak te kunnen maken dient een aanvraag uiteraard tijdig gedaan te worden en ontvankelijk te zijn. Gedurende de periode dat de aanvraag in behandeling is kunnen uiteraard gewoon maatregelen genomen worden. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als zich feiten voordoen of er redenen zijn om de vergunning in te trekken of te schorsen.

Afdeling 3 Uitoefenen seksbedrijf

Artikel 3:12 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang

De algemene sluitingstijden van het eerste lid gelden niet voor seksinrichtingen waarvan bij vergunning is bepaald dat daarvoor afwijkende sluitingstijden gelden. Dergelijke afwijkende sluitingstijden kunnen bij het verlenen van de vergunning daaraan verbonden worden, maar ook lopende de vergunning, als de omstandigheden daartoe aanleiding geven. Afwijkende sluitingstijden kunnen zowel ruimer als beperkender zijn. De sluitingstijden zijn echter niet van toepassing op sekswinkels; daarop is het regime van de Winkeltijdenwet van toepassing.

Het tweede lid richt zich niet tot de exploitant en beheerder, maar tot de bezoekers van de seksinrichting. Het begrip 'bezoeker' heeft een ruimere betekenis dan het in de APV gehanteerde begrip 'klant'. Een klant is een afnemer van seksuele diensten; onder bezoekers vallen echter bijvoorbeeld ook de aanwezigen in een seksinrichting die (vooralsnog) slechts iets drinken, of een vertoning komen bekijken. Hoewel niet iedere bezoeker per definitie een klant is, is iedere klant per definitie wel een bezoeker. Personen die bijvoorbeeld professionele reparatie- of schoonmaakwerkzaamheden uitvoeren, zullen – als zij zich daartoe beperken – uiteraard niet als 'bezoeker' aangemerkt worden.

Verder mogen personen die de leeftijd van 18 nog niet hebben bereikt niet worden toegelaten tot seksinrichtingen (vierde lid).

Artikel 3:13 Adverteren

De verplichting in advertenties het nummer te vermelden van de vergunning die aan een seksbedrijf is verleend, en geen andere nummers, vergemakkelijkt het toezicht. Voor niet-vergunde bedrijven is het niet mogelijk op deze manier te adverteren.

Artikel 3:14 Leeftijd en verblijfstitel prostituees

Met dit voorschrift wordt o.a. – net als voor de exploitant van een seksbedrijf – een leeftijdseis voor prostituees geïntroduceerd. Hiertoe is besloten vanwege het gegeven dat jonge prostituees met name vatbaar voor en slachtoffer van misstanden als dwang, misbruik en mensenhandel zijn. Bovendien zijn prostituees van 21 jaar en ouder weerbaarder dan zeer jonge prostituees en is de kans groter dat ze over een startkwalificatie beschikking waarmee de eventuele economische druk om te kiezen voor de prostitutie lager is en bovendien een eventuele gewenste uitstap vergemakkelijkt wordt. Het stellen van een leeftijdgrens wordt als passend en noodzakelijk middel beschouwd om deze misstanden te bestrijden. Daarmee is het gemaakte onderscheid objectief gerechtvaardigd door een legitiem doel, bovendien zijn de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk. Hierdoor levert het onderscheid naar leeftijd geen strijd op met het verbod van leeftijdsdiscriminatie.

Het is in de eerste plaats de exploitant die moet voorkomen dat er bij zijn bedrijf prostituees werkzaam zijn die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt. Zijn die daar toch werkzaam, dan is de exploitant in overtreding. Overigens, zoals eerder opgemerkt, een prostituee die zelfstandig bedrijfsmatige activiteiten opereert valt enerzijds aan te merken als exploitant van een vergunningplichting prostitutiebedrijf en anderzijds als prostituee bij dat bedrijf. Los van de hier gestelde leeftijdseis is dus uitgesloten dat in een dergelijke constructie prostituees legaal aan de slag kunnen; de aanvraag van een exploitant/prostituee die de leeftijd van 21 jaar nog niet bereikt heeft zal immers geweigerd worden (artikel 3:7, eerste lid, aanhef en onder d).
Ook van de prostituee mag worden verlangd dat zij een bijdrage levert aan sanering van de seksbranche. Als de prostituee er bewust en vrijwillig voor kiest om te werken in de illegale prostitutie, dan moet ook zij daarvoor aansprakelijk kunnen worden gehouden.

Artikel 3:15 Bedrijfsplan

Ter versterking van de sociale positie van de prostituee is het van belang dat er in een prostitutiebedrijf maatregelen worden getroffen op het gebied van hygiëne en van de gezondheid, de veiligheid, het zelfbeschikkingsrecht van de prostituees. Daartoe moet bij het aanvragen van een vergunning de exploitant een bedrijfsplan overleggen, zodat vooraf kan worden beoordeeld of de exploitant voor deze punten voldoende oog heeft, en zorg draagt voor goede arbeidsomstandigheden. Deze verplichting geldt voor alle prostitutiebedrijven, dus ook voor escortbedrijven. Uiteraard volgt uit de aard van de werkzaamheden dat een bedrijfsplan van een escortbureau – op bepaalde punten – een andere uitwerking vereist dan een bedrijfsplan van een prostitutiebedrijf met een andere aard.

In het tweede lid, aanhef en onder a, is opgenomen dat de exploitant maatregelen treft om er voor te zorgen dat de hygiëne in een seksinrichting voldoet aan de algemene eisen die hiervoor in de branche gelden. Het Landelijk Centrum Hygiëne en Veiligheid heeft in september 2013 de Hygiënerichtlijn voor Seksbedrijven (voorheen Hygiënerichtlijnen voor Seksinrichtingen) gepubliceerd. Deze richtlijn is geschreven voor exploitanten en eigenaren van seksbedrijven en wordt uitgegeven door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu . De branche zelf, vertegenwoordigd door de Vereniging Exploitanten Relaxbedrijven en de Vereniging Legale Escortbedrijven , heeft aan het opstellen en bijwerken van deze richtlijn bijgedragen. In de richtlijn zijn zogenaamde hygiënenormen, dit zijn de minimale eisen aan een goed hygiënebeleid, opgenomen. Een exploitant van een seksbedrijf zal om te voldoen aan de maatstaven voor een goede hygiëne zich ten minste aan deze normen moeten houden.

Belangrijk doel van goede hygiëne in seksbedrijven is het voorkomen van (seksueel overdraagbare) ziektes. Dat is zowel voor de prostituees als de klanten van belang. Een goede hygiëne zorgt echter ook voor een veilige en prettige werkomgeving. Van de exploitant mag worden verwacht dat hij in het bedrijfsplan daarnaast inzichtelijk maakt hoe hij verder zorgt draagt voor gezonde en veilige werk-omstandigheden voor prostituees. Dit is opgenomen in onderdeel in het tweede lid, aanhef en onder a en b. De veiligheid en gezondheid van een prostituee worden ook gediend met aparte garanties voor de kwaliteit van de werkomstandigheden in de werkruimten. Een prostituee moet daar altijd gebruik kunnen maken van een alarm waarmee zij hulp van derden kan inroepen als er wat misgaat. De luchtventilatie die in het kader van de algemene luchtkwaliteit en hygiëne afdoende is, brengt nog niet met zich mee dat de prostituee niet in te koude of te warme werkruimte haar diensten moet verrichten. In het tweede lid, aanhef en onder d, wordt zodoende geëist dat de exploitant aangeeft welke maatregelen hij hiervoor treft.
De normen die worden geformuleerd over het gebruik van condooms en de mogelijkheid om je als prostituee te laten controleren op seksueel overdraagbare aandoeningen waarborgen de gezondheid en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituee. Deze normen zijn opgenomen in het tweede lid, aanhef en onder c en e. De prostituee mag niet verplicht worden zich geneeskundig te laten onderzoeken en heeft recht op een vrije artsenkeuze (tweede lid, aanhef en onder f).
Bovendien moet de exploitant prostituees in de gelegenheid stellen zich regelmatig te laten onderzoeken op seksueel overdraagbare aandoeningen. Het moet niet zo zijn dat een prostituee vanwege de openings-tijden van de seksinrichting waar zij werkzaam is, geen tijd heeft om zich bijvoorbeeld voor een SOA-onderzoek bij de GGD te melden. De exploitant dient er zorg voor te dragen dat onder de in het prostitutiebedrijf werkzame prostituees voldoende informatie- en voorlichtingsmateriaal in verschillende talen wordt verspreid over de aan prostitutie verbonden gezondheidsrisico's en over de aanwezigheid en bereikbaarheid van instellingen op het gebied van de gezondheidszorg en hulpverlening. De exploitant is daarnaast verplicht informatie over mogelijke uitstapprogramma's aan de voor hem werkzame prostituees te verstrekken.

Een belangrijk aspect van het zelfbeschikkingsrecht is dat gewaarborgd is dat de prostituee vrij is te bepalen aan welke klanten zij seksuele diensten verleent en welke diensten zij al dan niet wil verlenen. Dit is ook bij de escort bijzonder van belang. Hoewel in een arbeidsrelatie geldt dat een werknemer opdrachten van de werkgever met betrekking tot de overeengekomen arbeid in beginsel moet opvolgen, dient het grondwettelijk gewaarborgde recht op lichamelijke integriteit daarboven altijd voorrang te krijgen. Een exploitant dient inzichtelijk te maken hoe in zijn bedrijf met dergelijke zaken wordt omgegaan (tweede lid, aanhef en onder h).

Vanwege de aard van de dienstverlening en de branche dient de exploitant er in ieder geval zorg voor te dragen dat degene die als beheerder werkzaam is, kan omgaan met agressieve klanten (tweede lid, aanhef en onder j).

Het doel van hoofdstuk 3 'Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen' is onder meer onvrijwillige prostitutie te bestrijden. Als een prostituee nauwelijks zelfredzaam is, geen Nederlands of Engels spreekt of bijvoorbeeld niet makkelijk geld kan wisselen, omdat ze niet kan

rekenen, is moeilijk voor te stellen dat zij vrijwillig voor de prostitutie heeft gekozen. De exploitant kan zich met eenvoudige middelen hiervan een beeld vormen. In het bedrijfsplan moet worden vastgelegd welke vereisten de exploitant minimaal stelt aan de zelfredzaamheid van de bij hem werkzame prostituees en hoe hij dit controleert (tweede lid, aanhef en onder k). In dat kader is het ook onderdeel van een deugdelijke bedrijfsvoering om als exploitant periodiek een gesprek te voeren en daarbij vooral te letten op signalen van uitbuiting of onvrijwilligheid. Prostituees moeten in dat kader ook steeds over hun rechten geïnformeerd worden.
Het is aan de exploitant om ook informatie van hulpverlenende instanties beschikbaar te stellen (tweede lid, aanhef en onder m). Ook informatie over de mogelijkheden om met het werk als prostituee te stoppen moet door de exploitant beschikbaar worden gesteld (tweede lid, aanhef en onder n).

Het bedrijfsplan dient bij de aanvraag om een vergunning overgelegd te worden, zodat het op dat moment getoetst kan worden (derde lid). Als een exploitant nadien een wijziging wenst door te voeren in zijn bedrijfsplan, dan dient hij deze ter goedkeuring voor te leggen aan het bevoegde bestuursorgaan (vierde lid).

Artikel 3:16
(Vervallen)

Artikel 3:17 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf

Onder meer vanwege de kwetsbaarheid van prostituees is het gewenst dat de exploitant van een prostitutiebedrijf gedurende de uren dat het prostitutiebedrijf daadwerkelijk wordt uitgeoefend aanwezig is om effectief toezicht te kunnen garanderen op al hetgeen zich voordoet in de uitoefening van zijn bedrijf en – voor zover die er zijn – in de seksinrichtingen waarvoor hem mede vergunning is verleend. Aangezien een dergelijke eis, in ieder geval in gevallen dat er sprake is van meerdere seksinrichtingen, niet na te leven is voor één persoon, kan het ook om de beheerder gaan: deze heeft immers grotendeels dezelfde verantwoordelijkheden als de exploitant en kan daar op aangesproken worden.

In het tweede lid zijn voorts enkele verdere zorgplichten van de exploitant geformuleerd, onder andere met betrekking tot de te voeren bedrijfsadministratie. Daarnaast, onder e, is opgenomen de verplichting om ieder signaal van mensenhandel of andere vormen van dwang en uitbuiting onverwijld bij de politie te melden. Richtinggevend hierbij is de Aanwijzing mensenhandel van het Openbaar Ministerie (Stcrt. 2013, 16816) en https://www.wegwijzermensenhandel.nl/. De meldplicht ziet uiteraard ook op de situatie dat een prostituee zich schuldig maakt aan mensenhandel of aan andere vormen van dwang en uitbuiting.

Artikel 3:18 Raamprostitutie

Raamprostitutie is – evenals straatprostitutie – gezien de specifieke omstandigheden waaronder prostituees werkzaam zijn in deze sector bij uitstek een vorm van prostitutie die nadere regulering behoeft. Ten aanzien van de raamprostitutie gelden daarom aanvullende eisen. Het is de prostituee verboden die handelingen te verrichten die gewoonlijk worden geassocieerd met raamprostitutie (eerste lid), tenzij de prostituee werkzaam is in een seksinrichting die valt onder een raamprostitutiebedrijf waarvoor een vergunning is verleend (tweede lid). Voor het raamprostitutiebedrijf geldt verder dat er ook voldaan dient te worden aan de regels die gesteld zijn met betrekking tot seksbedrijven in het algemeen en met betrekking tot alle prostitutiebedrijven in het bijzonder.

Artikel 3:19 Straatprostitutie

Als straatprostitutie wordt toegestaan is het – evenals raamprostitutie – bij uitstek een vorm van prostitutie die nadere regulering behoeft. Ten aanzien van de straatprostitutie gelden daarom aanvullende eisen. Zo regelt het eerste lid dat het eenieder verboden is op of aan de weg of in een vanaf

de weg zichtbare plaats klanten te werven of daadwerkelijk seksuele handelingen te verrichten als dit kennelijk geschiedt in het kader van prostitutie. Het verbod geldt echter niet op door het college aangewezen wegen gedurende de door het college vastgestelde tijden (tweede lid) of – voor wat betreft het werven van klanten – als dit gebeurt in een seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend (volgt uit het eerste lid). De gecombineerde aanwijzing van wegen of vaststelling van tijden betreft een concretiserend besluit van algemene strekking waartegen bezwaar en beroep open staat. Specifieke 'tippelzones' zullen veelal ook in een bestemmingsplan hun plek gekregen hebben.

Artikel 3:20 Handhaving straatprostitutie

Het eerste lid heeft betrekking op straatprostitutie buiten de daartoe aangewezen gebieden en tijden en geeft – ter handhaving van het verbod daarop – politieambtenaren en toezichthouders de bevoegdheid een bevel tot onmiddellijke verwijdering te geven.

Het tweede tot en met vierde lid hebben betrekking op straatprostitutie binnen de daartoe aangewezen gebieden en tijden. Op grond van het tweede lid kan, bijvoorbeeld in het belang van de openbare orde en veiligheid of de voorkoming of beperking van overlast ter plaatse, door politieambtenaren en toezichthouders een bevel tot onmiddellijke verwijdering worden gegeven aan prostituees, maar ook aan andere aldaar aanwezige personen. Als dit mondelinge bevel tot verwijdering geen soelaas blijkt te bieden, kan naar het middel van de schriftelijke gebiedsontzegging van het derde lid worden gegrepen. Een gebiedsontzegging behelst een bevel om zich na aanzegging door of vanwege de burgemeester niet te bevinden op de aangewezen wegen. Het vierde lid geeft de burgemeester de bevoegdheid om, wanneer hij dat noodzakelijk acht in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, het bevel te beperken. Hierbij zal rekening gehouden worden met (de noodzaak) zich in het aangewezen gebied te bevinden in een middel van openbaar vervoer, het aldaar werkzaam en/of woonachtig zijn, een (ander) aantoonbaar redelijk belang om zich aldaar op te houden, staatkundige en religieuze vrijheid en familieleven. Artikel 172a, achtste en negende lid, van de Gemeentewet, voorzien in tijdelijke ontheffing op aanvraag of wijziging van het bevel ten gunste van de betrokkene als nieuwe feiten of omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Overtreding van bevel tot onmiddellijke verwijdering of een gebiedsontzegging is een overtreding van een ambtelijk bevel (artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht). Gevolg is dat de overtreder kan worden geconfronteerd met een gevangenisstraf tot drie maanden of een geldboete van de tweede categorie.

Afdeling 4 Overige bepalingen

Artikel 3:21 Verbodsbepalingen klanten

Dit artikel richt zich niet tot exploitanten of prostituees, maar tot hun (potentiële) klanten en is daarmee complementair aan enkele andere bepalingen van dit hoofdstuk. Kort gezegd is het enerzijds verboden om gebruik te maken van de diensten van een prostituee die werkzaam is in het illegale circuit, anderzijds verbieden enkele artikelen de prostituee om diensten (op een bepaalde wijze of op bepaalde plekken) aan te bieden, terwijl dit artikel de klant verbiedt om in te gaan op een aanbod. Dit betekent dat handhavend kan worden opgetreden tegen zowel de prostituee als tegen de klant.

Het in het eerste lid opgenomen verbod kan enkel aan de klant worden tegengeworpen voor zover hem enig verwijt kan worden gemaakt, bijvoorbeeld als de seksuele handelingen (zullen) plaatsvinden in een seksinrichting waarin de daarvoor mede verleende vergunning of een afschrift daarvan niet zichtbaar aanwezig is (zie in dit verband artikel 3:8, tweede lid) of als uit de wijze van adverteren kennelijk blijkt dat het een om een onvergund prostitutiebedrijf gaat.

Artikel 3:22 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke

Dit voorschrift schept een verbod dat slechts in effect kracht heeft ten aanzien van nader door de burgemeester te bepalen rechthebbenden en voor zover de burgemeester aan die rechthebbende heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar brengt. Het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen, voor zover die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet valt niet binnen de reikwijdte van het verbod.

Hoewel denkbaar is dat dit voorschrift in de praktijk vooral zal worden toegepast ten aanzien van sekswinkels, richt zij zich op het tentoonstellen en dergelijke als zodanig; het kan dus ook gaan om erotisch-pornografische foto's of afbeeldingen aangebracht aan sekstheaters, bedoeld om de aandacht van het publiek te vestigen op de voorstellingen.

Hoofdstuk 4 Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1 Geluidhinder en verlichting

Artikel 4:1 Definities

Algemeen
Op grond van Wet milieubeheer moeten inrichtingen die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken ofwel over een milieuvergunning beschikken, of voldoen aan een AMvB, die artikelen met betrekking tot de bescherming van het milieu bevat.Het Activiteitenbesluit milieubeheer biedt de mogelijkheid om in de gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan festiviteiten ter voorkoming of beperking van geluidhinder. Deze afdeling bevat daarover voorschriften. Voor de definitie van begrippen die aan aanpalende regelgeving – waaronder het Activiteitenbesluit milieubeheer en de Wet milieubeheer – ontleend zijn, wordt aangesloten bij de betekenis uit die regelgeving.

Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

Eerste lid
De bevoegdheid om te bepalen dat de in dit lid genoemde geluidsnormen niet gelden bij collectieve festiviteiten komt voort uit artikel 2.21, eerste lid, onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Dit voorziet dit artikel van het Besluit erin dat op deze dagen overmatige geluidhinder zo veel mogelijk moet worden voorkomen: De voorschriften gelden niet "voor zover de naleving van deze voorschriften redelijkerwijs niet kan worden gevergd". Voorbeelden van collectieve festiviteiten zijn carnaval, kermis of culturele-, sport- en recreatieve manifestaties.

In artikel 4:2 is de uitvoering van de regeling neergelegd bij het college. Er hoeft dus niet jaarlijks een raadsbesluit te worden genomen om te bepalen welke feesten als collectieve festiviteiten worden aangewezen. Het verdient aanbeveling dat het college jaarlijks – in samenspraak met het plaatselijke bedrijfsleven – vaststelt op welke data de betreffende voorschriften uit het Besluit niet van toepassing zijn. Voor de collectieve dagen is geen begrenzing voor het aantal dagen opgenomen. Vaak zal er toch behoefte zijn om vooraf een bepaald maximum aantal festiviteiten vast te stellen. Dit maximum zou door het college kunnen worden vastgelegd in een beleidsregel. Als de gemeenteraad dit zelf wenst te bepalen, dan dient het maximum te worden vastgelegd in de verordening zelf.

Tweede lid
Volgens artikel 3.148, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer moet de verlichting bij sportbeoefening in de buiten-lucht tussen 23.00 uur en 07.00 uur zijn uitgeschakeld en indien er geen sport wordt beoefend of onderhoud wordt uitgevoerd. De bevoegdheid om te bepalen dat deze beperkingen niet gelden bij collectieve festiviteiten staat in artikel 3.148, tweede lid, onder a, van het Besluit. Dit voorschrift is met name bedoeld voor sportverenigingen die buiten de reguliere en recreatieve wedstrijden en trainingen gebruik willen maken van hun lichtinstallatie. Een voorbeeld van een collectieve festiviteit is een sportieve manifestatie waar meerdere sportverenigingen aan mee doen. Ook hier verdient het aanbeveling het college – in samenspraak met de plaatselijke sportverenigingen - vast te laten stellen op welke data de betreffende beperkingen niet van toepassing zijn.

In het Besluit wordt net als voor de festiviteiten als bedoeld in het eerste lid geen maximum gesteld voor het aantal collectieve festiviteiten. Kortheidshalve wordt voor de verdere toelichting over dit maximum verwezen naar de bovenstaande toelichting bij het eerste lid.

Derde lid
De gemeente kan rekening houden met de aard van het gebied door in de verordening gebieds-differentiatie toe te passen. De gemeenteraad kan het grondgebied van de gemeente in de verordening bijvoorbeeld verdelen naar verschillende dorpskernen of wijken. De vaststelling van deze gebieden dient plaats te vinden in een apart besluit waarop bezwaar en beroep volgens de Awb mogelijk is. Van deze mogelijkheid kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt tijdens carnaval, kermissen of culturele-, sport- en recreatieve manifestaties. De mogelijkheid van gebiedsdifferentiatie was ook in het oude besluit opgenomen. Wel kan bijstelling van gebieden wenselijk zijn doordat de werkingssfeer van de festiviteitenregeling sterk wordt uitgebreid.

Bij de vaststelling van deze gebieden moet er wel rekening mee worden gehouden dat deze de strekking van de regeling niet ondermijnt. Het onderscheid tussen collectieve en incidentele festiviteiten moet duidelijk blijken. Gebiedsdifferentiatie betekent ook dat het aantal aangewezen dagen of dagdelen per gebied kan verschillen. De artikelen 2.21 en 3.148 van het Activiteitenbesluit milieubeheer kennen alleen gebiedsdifferentiatie voor collectieve festiviteiten.

Zesde tot en met het achtste lid
In tegenstelling tot het oude Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen biedt het Activiteiten-besluit milieubeheer gemeenten de mogelijkheid om in of krachtens een gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan de collectieve festiviteiten en activiteiten. De basis voor deze bevoegdheid staat in artikel 2.21, tweede lid, onder a. Hierin wordt wel duidelijk gesteld dat het moet gaan om voorwaarden ter voorkoming van geluidhinder. Voor de verlichting bij sportbeoefening is deze mogelijk-heid niet in het Activiteitenbesluit opgenomen.
De voorwaarden kunnen gaan over bijvoorbeeld beperking van het geluidsniveau, het bepalen van het eindtijdstip of gedragsvoorschriften. De keuze om bepaalde voorschriften wel of juist niet op te nemen in de APV is afhankelijk van de lokale situatie en bestuurlijke prioriteiten. Wanneer er veel (horeca- of andere) inrichtingen dicht bij geluidgevoelige bestemmingen zoals woonwijken liggen kan het wenselijk zijn om beperkende voorwaarden op te nemen. Anderzijds kan ook gekozen worden om bedrijven meer geluidsruimte te geven en (net als onder het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieu-beheer) geen voorwaarden in de APV op te nemen. Daarbij is het wel zo dat voortaan de regeling voor collectieve festiviteiten geldt voor àlle type A- en B-inrichtingen onder het Besluit en niet alleen voor horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen.
Voor de hoogte van het geluidsniveau in het zesde lid wordt bij het Activiteitenbesluit een suggestie gedaan van 10 of 20 dB(A) hoger dan de reguliere norm. Bij enkele gemeenten wordt een aanvullende norm opgenomen voor lagere frequenties gesteld in dB(C). De reden voor een geluidsnorm met gebruik van een C-filter is het effect van lage bastonen bij hogere geluidsniveaus. Bij de C-filter worden deze lage frequenties sterker meegewogen dan bij een A-filter vanwege de problematiek met lage geluids-

frequenties. Een andere mogelijkheid is, als woningen op grotere afstand van de inrichtingen liggen, een geluidsnorm op een vaste, kortere afstand van de inrichtingen op te nemen.
In het zevende lid wordt gesproken over onversterkte muziek. In het Activiteitenbesluit is onversterkte muziek uitgezonderd bij het bepalen van de geluidsniveaus. De reden hiervoor is dat maatregelen ter beperking van de geluidsemissies moeilijk zijn. Dit betekent dat voor onversterkte muziek in principe geen maximum geluidsnorm geldt. Op basis van artikel 2.18, eerste lid, onder f en vijfde lid, van het Activiteitenbesluit hebben gemeenten wel de mogelijkheid om dit in een gemeentelijke verordening aan te passen (zie ook artikel 4:5). De reguliere geluidsnormen gelden niet bij festiviteiten, waardoor bedrijven dan meer geluid mogen produceren. Om de omgeving enige bescherming te bieden en geluidniveaus van onversterkte muziek bij festiviteiten te begrenzen is onversterkte muziek meegenomen in de geluidsnorm.
Bij de bepaling van het geluidsniveau wordt in het zevende lid de bedrijfsduurcorrectie bij muziekgeluid buiten beschouwing gelaten. Dit in tegenstelling tot de Handleiding meten en rekenen industrielawaai. Hiervoor wordt aangesloten bij de systematiek en motivatie uit het Besluit: in de handleiding is de correctie geïntroduceerd met het oog op continubedrijven. Toepassing van de bedrijfsduurcorrectie bij muziekgeluid bij horecabedrijven die bijvoorbeeld om 01.00 uur sluiten brengt met zich mee dat het geluidsniveau in de nachtperiode hoger mag zijn door correctie voor de resterende nachtperiode. Omdat dit niet wenselijk is, is toepassing van de bedrijfsduurcorrectie bij muziekgeluid niet toegestaan.
In het achtste lid is een eindtijdstip voor muziekgeluid vastgesteld om te voorkomen dat feesten bij bedrijven zonder wettelijke sluitingstijden (theoretisch) de hele nacht door kunnen gaan.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

Eerste lid
De bevoegdheid voor het vaststellen van het aantal dagen of dagdelen in verband met de viering van incidentele festiviteiten voor inrichtingen in een gemeentelijke verordening staat in artikel 2.21 van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Volgens artikel 2.21, eerste lid, onder b kan de gemeenteraad bij verordening het aantal dagen of dagdelen aanwijzen waarop individuele inrichtingen voor incidentele festiviteiten vrijstelling kunnen verkrijgen van de geluidsnormen. Een incidentele festiviteit is een festiviteit die aan één of een klein aantal inrichtingen gebonden is. Dit is bijvoorbeeld een optreden met levende muziek bij een café, een jubileum, een personeels- of straatfeest of een 'vroege vogels'-toernooi. Meerdaagse festiviteiten zijn denkbaar. In het Besluit is bepaald dat het maximum aantal dagen waarvoor de geluidsnormen niet gelden maximaal twaalf dagen of dagdelen per jaar betreft. Het betreft een maximum: de raad heeft de bevoegdheid om, rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden, in dit artikel het aantal te verlagen. In het onderhavige artikel dient de raad in de verordening te bepalen hoeveel dagen of dagdelen in verband met de viering van incidentele festiviteiten per inrichting maximaal zijn toegestaan in de gemeente. Het maximum aantal van twaalf dagen of dagdelen in verband met de viering van incidentele festiviteiten is ongewijzigd in vergelijking met het tot 1 januari 2008 geldende Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer. Wat wel is veranderd is dat de regeling nu ook geldt voor festiviteiten bij alle andere type A- en B-inrichtingen die onder het Besluit vallen. Dit betekent dat bijvoorbeeld ook detailhandel, kantoren, opslag- en transportbedrijven en metaalelektro-bedrijven een beroep op deze regeling kunnen doen. De enige uitzonderingen waarvoor de regeling niet geldt, zijn de type C-inrichtingen (dat wil zeggen inrichtingen die vergunningplichtig blijven of vallen onder het Besluit landbouw milieubeheer of Besluit glastuinbouw).

Tweede lid
Volgens artikel 3.148, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer moet bij inrichtingen de verlichting voor sportbeoefening in de buitenlucht tussen 23.00 uur en 07.00 uur zijn uitgeschakeld en indien er geen sport wordt beoefend of onderhoud wordt uitgevoerd. Op basis van het tweede lid van artikel 3.148 kan hiervan worden afgeweken. Dit kan bijvoorbeeld als sportverenigingen buiten de reguliere competities en recreatieve wedstrijden en trainingen gebruik willen maken van hun lichtinstallatie bij het houden van een veteranentoernooi of een 'vroege vogels'-toernooi. Volgens het Besluit is het maximum aantal dagen waarvoor de beperkingen voor de verlichting niet gelden maximaal 12

dagen of dagdelen per jaar. Kortheidshalve wordt voor de verdere toelichting over dit maximum verwezen naar de bovenstaande toelichting bij het eerste lid.

Volgens de toelichting bij het Besluit blijft ook bij gebruik van artikel 3.148 tweede lid de algemene zorgplicht met betrekking tot lichthinder en duisternis voor de sportinrichtingen gelden, al is enige mate van hinder is bij incidentele activiteiten aanvaardbaar. De beoordeling of sprake is van onaanvaardbare lichthinder in geval van de viering van een festiviteit is aan het bevoegd gezag.

Zesde tot en met het tiende lid
In tegenstelling tot het oude Besluit horeca-, sport en recreatie-inrichtingen biedt het Activiteitenbesluit gemeenten de mogelijkheid om bij of krachtens een gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan de incidentele festiviteiten. De basis voor deze bevoegdheid staat in het tweede lid van artikel 2.21. Voor de algemene toelichting over de mogelijkheid om voorwaarden te stellen bij festiviteiten en de toelichting bij het zesde tot en met het tiende lid wordt kortheidshalve verwezen naar bovenstaande toelichting bij artikel 4:2, zesde tot en met het achtste lid. Net als bij de collectieve festiviteiten geldt de regeling voor incidentele festiviteiten voor àlle type A- en B-inrichtingen onder het Activiteitenbesluit milieubeheer in plaats van alleen voor horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen zoals onder het oude besluit.

In 2016 is er, onder meer met het kenniscentrum Infomil, gesproken over de betekenis van het woordje ‘in’ in artikel 2:21, eerste lid, onder b, van het Activiteitenbesluit. Conclusie is dat de wetgever daarmee niet heeft bedoeld dat het hier alleen over de binnenruimte van een inrichting gaat. ‘in de inrichting’ kan dus ook slaan op bijvoorbeeld een bij een inrichting behorend terras in de open lucht. Dat betekent dat de bepaling in het negende lid van dit artikel, die de incidentele activiteiten wel beperkt tot de binnenruimte, niet bindend is voor de raad. De raad kan dus dit artikel aanpassen en zodoende bepalen dat de incidentele activiteit ook in de buitenruimte van de inrichting mag plaatsvinden.
Er zijn redenen om incidentele festiviteiten te beperken tot de binnenruimte. Geluid vanuit de binnenruimte is eenvoudiger beheersbaar. De VNG kiest er daarom voor om deze bepaling ongewijzigd te laten. Het tegenargument daarbij is dat het voor de doelstelling van dit artikel niet bepalend is waar het geluid wordt geproduceerd, zolang de normen maar niet worden overschreden. Zoals hiervoor al genoemd: de wet laat de raad de ruimte om deze bepaling zo te herschrijven dat incidentele activiteiten ook kunnen plaatsvinden in de buitenruimte van een inrichting.
In het negende en tiende lid wordt de mogelijkheid om muziekgeluid te produceren bij een festiviteit beperkt tot binnen de gebouwen van de inrichting. Gebouwen hebben over het algemeen een bepaalde geluiddempende werking. Op het buitenterrein zijn minder mogelijkheden voor het beperken van geluidemissies. Daarbij is het zo dat de regeling niet langer alleen geldt voor horeca, sport- en recreatie-inrichtingen, maar ook voor alle andere type A- en B-inrichtingen, wat met name een belasting kan geven voor woningen met diverse bedrijven in de omgeving die op verschillende momenten festiviteiten organiseren. Voor muziekgeluid op buitenpodia of het buitenterrein van horecagelegenheden bij evenementen, kan dit in de evenementenvergunning worden geregeld.

In de wijziging van 2013 zijn de leden zes en zeven toegevoegd. In het zesde lid is een tweede begrenzing aan incidentele festiviteiten aangebracht, namelijk de beperking in tijd. De incidentele festiviteit duurt tot maximaal 24.00 uur.

In het zevende lid is een derde beperking opgenomen. De kennisgeving geldt alleen voor de inrichting en niet daarbuiten, dit ter voorkoming van geluidsoverlast.

Artikel 4:4
(Vervallen)

Artikel 4:5
(Vervallen)

Artikel 4:6 Overige geluidhinder

Door in het eerste lid de zinsnede 'een inrichting' (in de zin van de Wet milieubeheer) op te nemen wordt de afbakening direct vastgelegd. Een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer heeft ofwel een milieuvergunning nodig (waarin geluidsvoorschriften zijn opgenomen) ofwel valt onder de algemene regels op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer. In deze algemene regels zijn ook geluidsvoorschriften opgenomen.

In de praktijk zullen vooral de Zondagswet, Wet Geluidhinder, Wet openbare manifestaties, het Vuurwerkbesluit, het Activiteitenbesluit en het Bouwbesluit een afbakeningsdiscussie opleveren. Daarom is gekozen om deze wetten afzonderlijk te benoemen in lid 3.

De provinciale milieuverordening is toegevoegd aan dit lid. In een provinciale milieuverordening kunnen namelijk zogenaamde milieubeschermingsgebieden worden aangewezen, waaronder stiltegebieden. Voor deze stiltegebieden kunnen bij provinciale milieuverordening regels over het voorkomen en beperken van geluidhinder worden gesteld, waaronder verbodsbepalingen. De provinciale milieuverordening gaat in dit geval voor de gemeentelijke verordening.

Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de APV van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, amvb of een provinciale verordening wordt voorzien. De term 'onderwerp' in artikel 122 van de Gemeentewet betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het derde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet. Zie uitgebreid daarover onder het kopje Afbakeningsbepalingen in de Algemene Toelichting.

Artikel 4:6 heeft betrekking op de vormen van geluidhinder waarin de andere regelingen niet voorzien. Onder andere valt te denken aan:

- een niet permanente activiteit in een niet besloten ruimte, zoals een kermis, een heidefeest, een braderie, een rally, enzovoort;
- het door middel van luidsprekers op voertuigen of anderszins reclame of muziek maken of mededelingen doen;
- het ten gehore brengen van achtergrondmuziek in winkelstraten;
- het gebruik van diverse geluidproducerende recreatietoestellen;
- het gebruik van bouwmachines, zoals compressors, cirkelzagen, trilhamers en heistellingen;
- het toepassen van knalapparatuur om vogels te verjagen, enzovoort;
- overige handelingen waardoor geluidoverlast ontstaat.

Voorts kunnen onder artikel 4:6 vormen van geluidhinder vallen, veroorzaakt door het beoefenen van 'lawaaiige' hobby's, het voortdurend bespelen van muziekinstrumenten, het gebruiken van elektro-akoestische apparatuur, het laten draaien van koelaggregaten op vrachtwagens, enz. Met name voor deze vormen van geluidhinder ontbreken algemeen geldende criteria of normen. Dit behoeft ook niemand te verwonderen: de bron van geluidhinder is niet een bepaalde, aanwijsbare inrichting of gedraging. In beginsel kan het elke gedraging betreffen. Van geval tot geval zal daarom moeten worden nagegaan in welke situatie en gedurende welke tijden er sprake is van geluidhinder, en welke maatregelen kunnen worden genomen. Uitgangspunt daarbij zal moeten zijn dat een zekere mate van (geluid)hinder als zijnde onvermijdelijk zal moeten worden aanvaard. Het college kan ontheffing van het verbod verlenen, zo nodig met voorschriften.

Bedacht moet worden bedacht dat klachten over vormen van geluidhinder nogal eens een minder goede verstandhouding tussen buren of omwonenden als achtergrond hebben. Normale handelingen worden dan eerder als (geluid)hinderlijk ervaren, terwijl men minder geneigd is aan een afdoende oplossing mede te werken.

Afdeling 2 Bodem-, weg- en milieuverontreiniging

Algemeen
Bij de aanpassing van de APV in 2004 is een groot aantal bepalingen in deze afdeling geschrapt en ondergebracht in een aparte Model Afvalstoffenverordening.

Artikel 4:7
(Vervallen)

Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen

Doorgaans beter bekend onder de naam 'wildplassen'. Momenteel zijn er veel gemeenten die in het kader van een lik-op-stuk-beleid onderhavige bepaling strikt handhaven. Sommige gemeenten hebben in de APV een mogelijkheid gecreëerd om ook buiten de bebouwde kom plaatsen aan te wijzen waar wildplassen is verboden, bijvoorbeeld bij veelbezochte parkeerterreinen en picknickplaatsen, vanwege de daar ondervonden overlast.

Artikel 4:9
We voegen een nieuw artikel toe waarin we de verplichting vastleggen om grond van de Japanse duizendknoop te zuiveren vanwege funderingsproblematiek. Dit is een toenemend probleem in de gemeente en kent ook landelijke aandacht.

Afdeling 3 Het bewaren van houtopstanden
(Vervallen en opgenomen in de Bomenverordening)

Artikel 4:10 t/m 4:12
(Vervallen)

Afdeling 4 Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast

Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen enz.

Deze bepaling verschaft een basis voor het treffen van maatregelen tegen een uit oogpunt van welstand en bescherming van de openbare gezondheid ontoelaatbare opslag van bromfietsen en caravans en dergelijke, en landbouwproducten. Het college is bevoegd bepaalde plaatsen aan te wijzen waar deze opslag verboden is c.q. aan bepaalde regels gebonden is.
De categorieën e. afvalstoffen en f. autowrakken zijn vervallen omdat de opslag van afvalstoffen voortaan wordt geregeld in artikel 31 van de model-afvalstoffenverordening (versie 4 december 2004). Artikel 25, sub c, Wet milieubeheer biedt hier uitdrukkelijk de basis voor. Een autowrak is overigens per definitie een afvalstof. Omdat de categorie f. autowrakken vervalt, kan de afbakening met het Besluit Beheer Autowrakken vervallen.

Afbakening
Door in het eerste lid de zinsnede "buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer" op te nemen wordt de afbakening met de Wet milieubeheer direct vastgelegd.

Artikel 4:14
(Vervallen)

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame

Vanwege de vereenvoudiging van vergunningen en de vermindering van administratieve lasten is in 2007 het oude artikel 4.4.2 ingrijpend herzien. Dat houdt in dat de reclamevergunning geheel is verdwenen en

vervangen door een algemene regel die verbiedt om door middel van een reclame het verkeer in gevaar te brengen of hinder dan wel overlast te veroorzaken voor omwonenden.

De gedachte daarachter is dat voor een reclame van enige omvang of betekenis doorgaans een bouwvergunning nodig is, waardoor al aan de welstand kan worden getoetst. Een reclame waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of overlast wordt veroorzaakt voor omwonenden komt relatief zo weinig voor dat het moeilijk valt te rechtvaardigen om voor die gevallen een vergunningplicht voor alle reclames in stand te houden.

Gemeenten waar de ervaring is dat reclame niet of nauwelijks problemen oplevert en via de bouwvergunningen afdoende kan worden geregeld, kunnen het daarbij laten.

Artikel 4:15 is niet in strijd met artikel 7 van de Grondwet. In artikel 7, vierde lid, van de Grondwet wordt de handelsreclame met zo veel woorden van de vrijheid van drukpers uitgezonderd.

Wabo
Op een vergunnings- en ontheffingsstelsel voor handelsreclame aan gebouwen is de Wabo van toepassing. Omdat een zodanig stelsel in de model-APV geschrapt is, is daarvoor geen regeling opgenomen.

Afleidende objecten langs snelwegen
Rijkswaterstaat heeft op 21 oktober 2011 het Beleidskader “Beoordeling van Objecten langs Auto(snel)wegen” vastgesteld. De hoofdlijn voor objecten (waaronder reclame) is nu:
- bewegende objecten of beelden zijn niet toegestaan;
- de objecten of beelden mogen niet verblinden (moeten voldoen aan richtlijn lichthinder);
- de objecten of beelden moeten op voldoende afstand van de rijbaan zijn geplaatst.

De APV kan op dit soort objecten van toepassing zijn, namelijk als de grond langs de snelweg valt binnen het begrip ‘weg’ of binnen de definitie van ‘openbare plaats’ als genoemd in artikel 1:1 van de APV. In dat geval zal het rijksbeleidskader handvaten kunnen bieden om te bepalen of het object het verkeer in gevaar brengt.

Jurisprudentie
ABRvS 23-12-1994, ECLI:NL:RVS:1994:AN4127. Artikelen 10 van het EVRM en 19 van het IVBP zijn alleen in het geding zijn als de verspreiding van reclame zo zeer aan banden zou zijn gelegd dat de vrijheid om reclame te maken zelf zou worden aangetast.

HR 01-04-1997, ECLI:NL:HR:1997:ZD0677. Geen strijd met de artikelen 10 van het EVRM en 19 van het IVBPR aangezien het verbod bij wet is voorzien en noodzakelijk in een democratische samenleving ter voorkoming van wanordelijkheden en ter bescherming van rechten van derden

ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0310. Nu in dit geval de Woningwet van toepassing is, heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat naast de door hen verleende bouwvergunning voor de oprichting van de reclamezuil niet ook een reclamevergunning als bedoeld in artikel 4.7.2 van de APV is vereist. Zij hebben dan ook terecht het verzoek om toepassing van bestuursdwang ten aanzien van de dubbelzijdige lichtreclamezuil afgewezen.

ABRvS 04-12-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF1480. Meer recent in dezelfde zin ABRvS 02-06-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AP0370. Anders dan het college meent, is het welstandstoezicht in het kader van de Woningwet niet beperkt tot toetsing van bouwkundige elementen.

Artikel 4:16
(Vervallen)

Afdeling 5 Kamperen buiten kampeerterreinen

Algemeen
Met de intrekking van de Wet op de openluchtrecreatie (WOR) per 1 januari 2008 heeft de Rijksoverheid bedoeld een nogal omslachtig stuk regelgeving te dereguleren. De VNG heeft daarop geadviseerd in de APV drie artikelen op te nemen. Daarmee wordt de ruimte die gemeenten met de intrekking van de wet is geboden op een lastenarme manier ingevuld. Zie hierover de volgende publicaties:

- VNG ledenbrief Lbr. 05/128 van 8 december 2005 (Publicatie over kampeerbeleid na WOR);
- VNG, "Het kampeerbeleid na de Wet op de Openluchtrecreatie. Handreiking voor bestuurders en ambtenaren", Groene reeks nummer 129, VNG uitgeverij, Den Haag, 2005;
- VNG ledenbrief Lbr. 07/125 van 15 november 2007(Wijzigingen model-APV);
- Kenniscentrum Recreatie, "Gemeentelijk kampeerbeleid na intrekking WOR", Kamerstukken II 2009/10, 26 419, nr. 38.

Artikel 4:17 Definitie

In de definitie gaat het in het algemeen over een tent, tentwagen, kampeerwagen en caravan.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen

Zie de algemene toelichting bij deze afdeling.

Artikel 4:19 Aanwijzing kampeerplaatsen

Zie de algemene toelichting bij deze afdeling.

Hoofdstuk 5 Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

Afdeling 1 Parkeerexcessen

Algemeen

Bevoegdheid tot regeling van parkeerexcessen
Sinds de inwerkingtreding van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) kunnen verkeersbesluiten, behalve ten behoeve van de verkeersveiligheid en de vrijheid van het verkeer, ook worden genomen ter bescherming van de zogenaamde milieubelangen. Hierbij moet worden gedacht aan maatregelen ter voorkoming of beperking van overlast, hinder of schade dan wel aantasting van het karakter of de functie van objecten of gebieden ten gevolge van het verkeer (zie art. 2, tweede lid WVW 1994).

Op initiatief van de VNG is artikel 2a in WVW 1994 ingevoegd. Dit artikel luidt als volgt:

"Provincies, gemeenten en waterschappen behouden hun bevoegdheid om bij verordening regels vast te stellen ten aanzien van het onderwerp waarin deze wet voorziet, voor zover die regels niet in strijd zijn met de bij of krachtens deze wet vastgestelde regels en voor zover verkeerstekens krachtens deze wet zich daar niet toe lenen."

Artikel 2a WVW 1994 geeft aan dat gemeenten bevoegd zijn om parkeerexcessenbepalingen vast te stellen. De grondslag voor dergelijke bepalingen is overigens gewoon artikel 149 Gemeentewet.

Begrippen 'weg', 'voertuig' en 'parkeren'
De begrippen 'weg', 'voertuig' en 'parkeren' zijn in artikel 1:1 omschreven. Daarbij is aansluiting gezocht bij de in de wegenverkeerswetgeving voor deze begrippen gebruikte definities. Uit de verschillende bepalingen in deze afdeling blijkt, of zij al dan niet slechts betrekking hebben op gedragingen op de weg (in de zin van de WVW 1994).
Anders dan het RVV 1990 richten de bepalingen van hoofdstuk 5, afdeling 1, 'Parkeerexcessen' zich ook tot niet-bestuurders die anderszins belanghebbend zijn bij een voertuig (bijvoorbeeld de eigenaar, huurder en opdrachtgever) zodat de zinsnede "het laten stilstaan" een iets ruimere strekking heeft dan in de wegenverkeerswetgeving gebruikelijk is. Die ruimere strekking maakt het mogelijk dat ook de andere belanghebbenden bij het voertuig (dan de bestuurder) kunnen worden aangesproken op niet-naleving van de (parkeer)verboden in deze afdeling.

Begrip 'parkeerexces'
In de wegenverkeerswetgeving wordt nergens aangegeven wat het begrip 'parkeerexces' precies inhoudt. Blijkens de jurisprudentie kan onder het begrip 'parkeerexces' ieder excessief parkeren op de weg worden begrepen, dus:

a. zowel wanneer het parkeren op de weg betreft dat buitensporig is met het oog op de verdeling van de beschikbare parkeerruimte jegens andere weggebruikers, die gelegenheid om te parkeren behoeven, en uit dien hoofde niet toelaatbaar kan worden geacht (verkeersmotief; eigenlijke aanvulling).
b. wanneer het gebruik van de weg als parkeerplaats op zich zelf niet ongeoorloofd is te achten, maar wel dat de aard van het voertuig, het met het parkeren beoogde doel of het aantal te parkeren voertuigen relatief gezien een te grote ruimte opeist in vergelijking met de behoefte aan parkeerruimte van anderen;
c. wanneer het gaat om parkeren dat onaanvaardbaar is te achten om andere motieven, zoals het tegengaan van aantasting van de openbare orde of veiligheid en de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente, voorkoming van uitzichtbelemmering en stankoverlast (oneigenlijke aanvulling).

Uit de jurisprudentie van de Hoge Raad valt op te maken dat in de eerste plaats van een parkeerexces sprake is als het gaat om excessief gebruik van de weg, strijdig met de bestemming die de weg heeft. Wegen zijn - zo lijkt de zienswijze van dit rechtscollege in het kort te kunnen worden weergegeven - in de eerste plaats bestemd om zich daarover te kunnen verplaatsen en daarop tijdelijk een voertuig te kunnen laten staan. Ten aanzien van bepaalde (categorieën van) voertuigen, die de weg in strijd met deze bestemming gebruiken, is het bestuur gerechtigd strengere eisen te stellen en scherpere grenzen te trekken. Daarbij mag het niet te diep ingrijpen in het 'normale' verkeer, en dus ook niet in het 'normale' parkeren. In het 'normale' verkeer voorziet de geldende wettelijke verkeersregeling exclusief, aldus de mening van de Hoge Raad.

Voorts is volgens de Hoge Raad sprake van een parkeerexces ingeval het parkeren op de weg gepaard gaat met ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente, beneming van uitzicht, stankoverlast of gevaar voor de veiligheid van personen. Al deze vormen van excessief, hinderlijk en ontsierend gebruik van de weg kunnen door de gemeentelijke wetgever aan regels worden gebonden. Zie bijvoorbeeld de beide Dordtse arresten van de Hoge Raad: HR 15-06-1971, NJ 1971, 432, en 25-04-1972, NJ 1972, 296.

Plaatsing en rubricering parkeerexcesbepalingen
Gezien de ruime uitleg van het begrip 'parkeerexces' is het niet nodig om een onderscheid te maken tussen twee soorten van excessief gebruik van de weg: gevallen die excessief zijn op grond van een verkeersmotief en die als 'parkeerexcessen' moeten worden gekwalificeerd en gevallen waarin een ander motief (in hoofdzaak) aan het stellen van regels ten grondslag ligt. Er bestaat geen noodzaak deze soorten in aparte verordeningen onder te brengen, een parkeerexcessenverordening respectievelijk de APV.

Daarom zijn de bepalingen in hun geheel ondergebracht in de APV, en wel in hoofdstuk 5 'Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente'. Plaatsing in dit hoofdstuk verdient de voorkeur boven plaatsing in een ander hoofdstuk, omdat aan deze bepalingen meerdere motieven ten grondslag liggen.

Met het onder één noemer - die van het parkeerexces - brengen van de modelbepalingen blijken de aan de bepalingen ten grondslag liggende motieven niet steeds uit de tekst van de bepalingen. Het is daarom verstandig, dat in de toelichting op de bepalingen deze motieven tot uitdrukking worden gebracht. Zie ook: ABRvS 21-09-2011, ECLI:NL:RVS:2011:BT2119.
Een van de voordelen van deze aanpak is, dat artikelen, die een zelfde gedraging verbieden, doch op grond van verschillende motieven, in één artikel kunnen worden samengebracht.

In hoofdstuk 5, afdeling 1, 'parkeerexcessen' is ook een aantal onderwerpen opgenomen, welke niet kan worden aangeduid als 'parkeerexcessen in eigenlijke zin', waarvan gesproken kan worden als het gaat om gedragingen op de weg in de zin van de WVW 1994. Daar deze voorschriften door het publiek wel als zodanig (zullen) worden ervaren geeft de VNG er de voorkeur aan ook deze onderwerpen in deze afdeling te regelen. De artikelen 5:2 tot en met 5:5, 5:6, eerste lid, onder a, 5:7, 5:8, tweede lid, en 5:9 hebben slechts op 'echte' parkeerexcessen betrekking. De andere artikelen in deze afdeling – de artikelen 5:6, eerste lid, onder b, en 5:8, eerste lid, – strekken zich ook uit tot gedragingen buiten de weg in de zin van de WVW 1994. Beperking van de hierin neergelegde verbodsbepalingen tot 'op de weg' ligt niet voor de hand, wanneer men let op het motief dat aan deze bepalingen ten grondslag ligt. Deze bepalingen strekken niet (mede) ter bescherming van verkeersbelangen. Ook artikel 5:11 heeft betrekking op gedragingen buiten de weg ('aantasten van groenvoorzieningen'.

Indien aan een bepaling uitsluitend verkeersmotieven ten grondslag liggen, is de werkingssfeer van die bepaling uiteraard beperkt tot de weg (in de zin van de WVW 1994). Zie bijvoorbeeld de artikelen 5:2 en 5:8,tweede lid.

Aan de andere bepalingen liggen behalve verkeersmotieven ook andere motieven ten grondslag.

Vervangende parkeergelegenheid
Complementair aan de vaststelling van parkeerexcesbepalingen zal voor bepaalde categorieën voertuigen - in het bijzonder voor vrachtwagens - de aanwezigheid van vervangende parkeergelegenheid moeten worden bezien.

Uitgangspunt dient te zijn dat de desbetreffende ondernemingen in principe zelf hiervoor behoren te zorgen.

Parkeerplaatsen zouden kunnen worden aangeduid met een bord model E4 van bijlage 1 van het RVV 1990.
De aanduiding van parkeerplaatsen voor vrachtwagens in het kader van de voorkoming van parkeer-excessen moet gebeuren op basis van de betreffende bepalingen uit de APV en niet op basis van verkeers-borden die gebaseerd zijn op de wegenverkeerswetgeving.

Ontheffingen
Bij de onderscheidene modelverbodsbepalingen is aangegeven wanneer de mogelijkheid tot het verlenen van ontheffingen als een noodzakelijk element moet worden beschouwd. Met name zal ten aanzien van bestaande bedrijven aan het verlenen van een ontheffing, niet steeds kunnen worden ontkomen. Aan de ontheffing kunnen voorschriften kunnen worden verbonden, welke (ook) een naar plaats of tijd beperkt karakter hebben.

Overleg met vervoerders(organisaties)
Het behoeft geen nader betoog dat het wenselijk is overleg te plegen met de betrokken chauffeurs en bedrijven betreffende de vaststelling of uitvoering van parkeerregelingen voor vrachtwagens en dergelijke.

Jurisprudentie
ARRS 03-12-1992, JG 93.0120. De Afdeling bevestigt dat een gemeentelijke parkeerexcessenregeling niet strijdig is met de Wegenverkeerswet (oud) en haar uitvoeringsregelingen, zoals het RVV (oud). Zie ook ABRvS 21-09-2011, ECLI:NL:RVS:2011:BT2119.

Artikel 5:1
(Vervallen)

Artikel 5:2 Voertuigen van autobedrijf en dergelijke

Eerste lid

Aangezien het parkeren van voertuigen van rijschoolhouders en taxiondernemers excessieve vormen kan aannemen, is in het eerste lid expliciet bepaald dat onder ‘verhuren’ mede wordt verstaan het gebruiken van voertuigen voor het geven van lessen of voor het vervoeren van personen tegen betaling. Aldus kan ook tegen excessief gebruik van de weg door rijschoolhouders en taxiondernemers worden opgetreden.

Tweede lid
Het woord ‘vergen’ is gebruikt in plaats van ‘duren’ teneinde zoveel mogelijk twijfel uit te sluiten over de vraag of met een bepaalde herstel- of onderhoudswerkzaamheid meer dan een uur gemoeid is. Bij het gebruik van de term ‘vergen’ beschikt men over een meer objectieve maatstaf.

Derde lid, onder a
Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen die autohandelaren en exploitanten van garage-, herstel- en autoverhuurbedrijven die de weg voortdurend gebruiken als stallingsruimte voor auto’s die hun toebehoren of zijn toevertrouwd.

Bij het opstellen van deze bepaling is ernaar gestreefd de delictomschrijving zoveel mogelijk vrij te houden van elementen waarvan de bewijslevering moeilijkheden kan opleveren. Niettemin kan met name het bewijs dat betrokkene “zijn bedrijf of nevenbedrijf dan wel een gewoonte” van de hier bedoelde activiteiten maakt, alsook dat de desbetreffende voertuigen “hem toebehoren of zijn toevertrouwd”, onder omstandigheden problemen opleveren. De woorden “drie of meer voertuigen” zijn gekozen om de bewijslast niet onevenredig zwaar te doen zijn. Doordat het verbod slechts betrekking heeft op het parkeren dat in het kader van (neven)bedrijf of gewoonte plaatsvindt, blijft het normaal parkeren van de voor persoonlijk gebruik gebezigde auto(’s) van de exploitant en eventueel van zijn gezinsleden mogelijk. (Zie het eerste lid, onder b).

Deze bepaling heeft slechts betrekking op ‘eigenlijke’ parkeerexcessen, dat wil zeggen op het parkeren van voertuigen op de weg (in de zin van de WVW 1994). Het zou uiteraard te ver gaan deze bepaling ook te laten gelden voor gedragingen buiten de weg. De gemeente dient zelf het aantal meters in te vullen, bijvoorbeeld een straal van 25 meter.

Derde lid, onder b
Reparatie- en sloopwerkzaamheden aan op de weg geparkeerde voertuigen in het kader van de uitoefening van een (neven)bedrijf, geven veelal klachten inzake geluidsoverlast en verontreiniging van de weg; in mindere mate wordt geklaagd over de als gevolg van deze activiteiten verminderde parkeergelegenheid.

Vierde lid
Het verlenen van een ontheffing ingevolge het vierde lid zal in het algemeen op zijn plaats zijn in geval, alle omstandigheden in aanmerking genomen, redelijkerwijs moet worden aanvaard dat de exploitant geen andere mogelijkheden ten dienste staan dan de hem toebehorende of toevertrouwde auto’s op de weg te parkeren. Te denken is hierbij aan het geval dat de exploitant van een reeds lang bestaand bedrijf in de feitelijke onmogelijkheid verkeert op eigen terrein of in de nabijheid van zijn bedrijf stallingruimte te creëren, dan wel daarover op andere wijze de beschikking te krijgen. Aan de ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden, onder meer omtrent de plaats waar en de tijd gedurende welke voertuigen voor de hier aan de orde zijnde doeleinden op de weg mogen worden geplaatst, alsmede ten aanzien van het aantal voertuigen dat ter plaatse door de houder van de ontheffing mag worden geparkeerd.

Jurisprudentie
ARRS 16-08-1988, AB 1989, 373. De Afdeling keurde zelfs de weigering van de gemeente Binnenmaas om ontheffing te verlenen voor het parkeren van meer dan twee auto’s bij elkaar goed. Het feit dat het bedrijf ter plaatse was toegestaan deed daaraan niet af. Het behoud van het beperkte aantal parkeerplaatsen in de omgeving van het bedrijf woog zwaarder.

Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen

Het komt regelmatig voor dat eigenaren hun voertuig te koop aanbieden op de openbare weg. Wanneer het een enkel voertuig betreft, is dit geen echt probleem. Van aantasting van het uiterlijk aanzien van de omgeving is niet of nauwelijks sprake, de overlast voor de omwonenden blijft beperkt en het gebruik van de beschikbare parkeerruimte kan niet excessief genoemd worden.

Anders ligt het wanneer de voertuigen met grote aantallen tegelijk aangeboden worden. Behalve dat het uiterlijk aanzien wordt aangetast, brengt het voor de omwonenden aanzienlijke overlast met zich mee. Een dergelijke uitstalling van voertuigen trekt immers kooplustigen aan. Ook wordt er een aanmerkelijk beslag op de beschikbare parkeerruimte gelegd. Wanneer de lokale overheid dit gedrag als ongewenst beschouwt en het daarom wil tegengaan, moet er voor gewaakt worden dat de verbodsbepaling niet al te diep in het verkeer ingrijpt. Het gaat te ver wanneer een eigenaar zijn voertuig niet meer voor zijn woning zou kunnen parkeren omdat er een bordje te koop achter de voorruit hangt. Waar precies de

grens van het ingrijpen ligt kan niet altijd helder aangegeven worden. Wanneer een groot aantal voertuigen bij elkaar te koop wordt aangeboden, is het duidelijk dat die grens overschreden is. Hoe zit het evenwel met twee voertuigen die bij een druk bezocht winkelcentrum te koop aangeboden worden? Vaak moet aan de hand van de plaatselijke omstandigheden beoordeeld worden of de grens wel of niet overschreden is.

Artikel 5:4 Defecte voertuigen

Veelvuldig doet zich het verschijnsel voor dat niet-rijklare voertuigen op de weg worden geplaatst. De eigenaar of houder van een of meer van dergelijke voertuigen heeft deze meestal aangekocht om na weken of zelfs maanden van nijvere zelfwerkzaamheid weer een volwaardig voertuig te creëren. Veelal slaagt hij in deze poging niet, waarna het voertuig op de weg wordt achtergelaten, waar het na verloop van tijd degenereert tot autowrak. Deze bepaling richt zich in het bijzonder tegen dit soort parkeergedragingen. Het excessieve is in het bijzonder gelegen in het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Daarnaast kan het hier bedoelde parkeren een ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente meebrengen en om die reden excessief zijn. Beperking van het verbod tot die gevallen waarin er sprake is van min of meer ernstige gebreken aan het voertuig, moet noodzakelijk worden geacht, wil het verbod niet een te ruime strekking krijgen.

Artikel 5:5 Voertuigwrakken

Anders dan de niet-rijklare voertuigen die ingeval van parkeren gedurende zekere tijd in het bijzonder een parkeerexces kunnen opleveren door het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men een voertuig op de weg zet, geeft een achtergelaten voertuigwrak, inclusief een fiets of bromfiets, in de eerste plaats aanstoot, doordat het een ontsierend element in het straatbeeld vormt. Ook houdt een wrak een gevaar in voor spelende kinderen en voor de weggebruikers. Zie bijvoorbeeld ABRvS 21-09-2011, ECLI:NL:RVS:2011:BT2119.

Het verbod in dit artikel richt zich op degene die het voertuigwrak op de weg plaatst of heeft. Dat is op zich al een ruimere kring van subjecten dan alleen de bestuurder; ook andere belanghebbenden bij het voertuig vallen onder deze bepaling.

Artikel 5:6 Kampeermiddelen en andere voertuigen
Algemeen
Met dit artikel willen we het plaatsen van voertuigen op een openbare (parkeer)plaats zo goed mogelijk reguleren. We maken een onderscheid tussen voertuigen die recreatief gebruikt worden (woonwagen, kampeerwagen, caravan, camper, vouwwagen et cetera) en voertuigen die bedrijfsmatig gebruikt worden (aanhangwagen, magazijnwagen, keetwagen, verkoopwagen (Markavan, SRV) et cetera).

De achterliggende gedachte is dat we voertuigen voor recreatief gebruik niet langer dan nodig in de woonkernen willen hebben om hinder en overlast te voorkomen. Zodra de voertuigen voor recreatief gebruik in- of uitgepakt dan wel schoongemaakt zijn, dienen zij in een daartoe ingerichte particuliere stalling geplaatst te worden.

Ook voertuigen die bedrijfsmatig gebruikt worden willen we niet onnodig lang in de woonwijken laten staan. Dit soort voertuigen horen over het algemeen thuis op een bedrijventerrein.

Eerste lid, onder a
Deze bepaling richt zich tegen het langer dan nodig plaatsen of hebben van voertuigen ~~die~~ voor recreatief gebruik. Door de bestanddelen “te plaatsen of te hebben” (in plaats van “te parkeren”) is de handhaving van deze bepaling eenvoudiger. Met het steeds een paar meter verplaatsen van een caravan en dergelijke op de openbare weg wordt overtreding van deze bepaling niet langer meer voorkomen.

Gezien de veelal toenemende parkeerdruk op de openbare weg - vaak juist ook in woonwijken - zou ervoor gekozen kunnen worden om het stringenter te redigeren en direct voor de gehele gemeente (of een gedeelte daarvan) van toepassing te verklaren door te bepalen dat het verboden is de hier bedoelde voertuigen langer dan gedurende drie achtereenvolgende dagen (binnen de bebouwde kom) op de weg te plaatsen of te hebben.

Deze bepaling richt zich ook tegen het ontsieren van het uiterlijk aanzien van de gemeente door het doen of laten staan van caravans en dergelijke elders dan op de weg in de zin van de WVW 1994. In zoverre betreft deze bepaling derhalve niet een 'eigenlijk' parkeerexces, dat immers veronderstelt dat de gedraging plaatsvindt op een weg (in de zin van de WVW 1994).

Zoals opgemerkt in de toelichting op artikel 5:1, onderdeel b, wordt het begrip 'parkeren' zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Eerste lid, onder b
Voertuigen voor recreatief gebruik willen we per definitie niet op bedrijventerreinen hebben staan, ook niet voor een paar dagen. Voertuigen voor recreatief gebruik dienen op momenten dat zij niet gebruikt worden, in daartoe opgerichte, particuliere stallingen geplaatst te worden.

Tweede lid
Ook voertuigen voor bedrijfsmatig gebruik mogen niet langer dan drie achtereenvolgende dagen in de woonwijken geplaatst worden. Hiervoor geldt hetzelfde als onder het eerste lid onder a.

Derde lid
Voertuigen voor bedrijfsmatig gebruik mogen op bedrijventerreinen staan als de voertuigen op naam van een bedrijf op het betreffende bedrijventerrein staan en tevens bedrijfsmatig gebruikt worden. Hier geldt dan ook géén termijn van drie achtereenvolgende dagen.

Jurisprudentie
ARRS 11-03-1993, AB 1993, 553. De Afdeling stelde de gemeente Beverwijk in het gelijk enerzijds in de aanwijzing van een weg waar parkeren van een kampeerwagen langer dan 48 uur niet is toegestaan en anderzijds in de weigering hiervan ontheffing te verlenen. De verkeersveiligheid en het aanbod van parkeerruimte waren in het geding.

ABRvS 18-04-1997, JG 97.0210. De Afdeling geeft aan dat het college van zijn bevoegdheid om voor een bepaalde locatie te bepalen dat er niet met een kampeerwagen en dergelijke mag worden geparkeerd, slechts gebruik kan maken voor zover het gaat om een locatie die geen 'weg' is in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Binnenplein is weg in de zin van de WVW en valt daarmee niet onder 'aangewezen plaats' uit de APV-bepaling.

Artikel 5:7 Reclamevoertuigen

Eerste lid
Deze bepaling richt zich tegen degenen die voor een beroep of bedrijf reclame maken door een of meer voertuigen, voorzien van reclameopschriften, op de weg te parkeren. Hierbij staat het maken van reclame voorop. Als handelsreclame in de zin van dit artikel wordt niet gezien de vermelding op een voertuig van de naam van het bedrijf waarbij het voertuig in gebruik is en een (korte) aanduiding van de goederen of diensten die dat bedrijf pleegt aan te bieden. Deze voertuigen worden immers niet primair gebruikt "met het kennelijke doel om daarmee handelsreclame te maken", maar vooral als vervoers-middel.

Het excessieve is primair gelegen in het in relatie tussen het tekort aan parkeerruimte en het niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Dit doel kan reeds met één voertuig worden bereikt. In de tweede plaats kan het excessieve gelegen zijn in het motief van het tegengaan van ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente.

In deze bepaling gaat het om een 'eigenlijk' parkeerexces, hetwelk veronderstelt dat de gedraging plaatsvindt op een weg (in de zin van de WVW 1994). Het hebben van handelsreclame op of aan onroerend goed op een vanaf de weg zichtbare plaats is geregeld in artikel 4:15.

Het in dit artikel omschreven verbod is beperkt tot het maken van handelsreclame (commerciële reclame). Uit de jurisprudentie en uit artikel 7, vierde lid, van de Grondwet blijkt, dat de gemeentelijke wetgever in ieder geval het maken van handelsreclame aan beperkingen mag onderwerpen. Voor wat betreft de relatie met de artikelen 10 van het EVRM en 19 van het IVBPR wordt verwezen naar ABRvS 23-12-1994, ECLI:NL:RVS:1994:AN4127.

Jurisprudentie
ABRvS 01-08-1994, JG 95.0245. De Afdeling acht het beleid van het college van Zierikzee geen ontheffingen te verlenen voor het parkeren van reclamevoertuigen binnen de bebouwde kom en de daaropvolgende bestuursdwangaanschrijving aanvaardbaar. De bescherming van het uiterlijk aanzien (beschermd stadsgezicht) speelt een belangrijke rol.

ABRvS 05-12-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AE0637. De Afdeling meent dat het college van Groningen terecht een dwangsomaanschrijving heeft doen uitgaan tegen een voor een winkel geplaatste riksja, waarmee handelsreclame werd gemaakt. Voor de toepassing van deze bepaling is de aanwezigheid van een verkeersgevaarlijke situatie niet vereist.

Artikel 5:8 Grote en uitzichtbelemmerende voertuigen

Algemeen
In gemeentelijke kring wordt het meer en meer als noodzakelijk ervaren dat het parkeren van grote voertuigen - in het bijzonder vrachtwagens - op wegen in de stadscentra en in de woonwijken zoveel mogelijk wordt tegengegaan. Maatschappelijk gezien is er een tendens waarneembaar dat dit parkeren wordt ervaren als misbruik van de weg. De gevaren en inconveniënten die deze parkeergedragingen kunnen opleveren, zijn velerlei: onvoldoende opvallen bij schemer en duisternis van geparkeerde vrachtwagens, onvoldoende zichtbaarheid van tussen of achter deze voertuigen spelende kinderen, buitensporige inbeslagneming van de schaarse parkeerruimte, belemmering van het uitzicht vanuit de woning, afbreuk aan het uiterlijk aanzien der gemeente enzovoort. Op den duur zal het parkeren van grote voertuigen dan ook niet meer dienen te geschieden op wegen binnen de bebouwde kom, althans niet op die wegen binnen de bebouwde kom, welke gelegen zijn in het centrum of in de woonwijken. Uit de jurisprudentie kan worden opgemaakt, dat ook volgens de Hoge Raad het parkeren van vrachtwagens in woonwijken enzovoort, bezien tegen de achtergrond van de recente verkeersomstandigheden en maatschappelijke inzichten, niet (meer) redelijkerwijze als 'normaal' verkeer kan worden beschouwd. De artikelen 5:8 en 5:9 bevatten regels waarmee het parkeren van grote voertuigen, voor zover dit excessief is, kan worden tegengegaan.

Eerste lid, onder a
Deze bepaling beoogt aan de gemeentebesturen mogelijkheden te verschaffen om aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente door het doen of laten staan van bepaalde voertuigen tegen te gaan. Het doen of laten staan van grote voertuigen kan immers op bepaalde plaatsen, zoals op dorpspleinen, voor monumenten en historische gebouwen, in parken, op rustieke plekjes in open landschappen een ernstige aantasting van het stads-, dorps- of landschapsschoon betekenen. Bijvoorbeeld vrachtauto's, aanhangwagens, kermiswagens en reclameauto's bijvoorbeeld kunnen op dergelijke plaatsen een zeer storend element vormen. Het zijn deze situaties waarop deze bepaling het oog heeft.

Gezien het motief van deze bepaling heeft zij ook betrekking op het parkeren van grote voertuigen buiten de weg. In zoverre heeft deze bepaling dus niet enkel betrekking op 'eigenlijke' parkeerexcessen.

Wat het motief bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente betreft, dient er op te worden gewezen, dat het niet noodzakelijkerwijs behoeft te gaan om (het parkeren op of bij) plaatsen, die uit een oogpunt van stadsschoon of karakteristiek een bijzondere betekenis hebben, wil er sprake kunnen zijn van een 'parkeerexces'.

Blijkens de jurisprudentie van de Hoge Raad is de bevoegdheid van het gemeentebestuur ter zake zeer ruim. Het is met name niet vereist dat de bij openbare kennisgeving aangewezen plaatsen voldoen aan aanmerkelijke eisen van schoonheid en karakteristiek. In dit verband moge tevens worden gewezen op de subjectieve redactie van de onderhavige bepaling.

Niet apart zijn vermeld de oplegger en de aanhangwagen. Het hier gestelde verbod zou dan immers zelfs gelden voor het kleinste aanhangwagentje. Primair ware hier echter te reguleren het parkeren van grote voertuigen.

Bij de aanwijzing van plaatsen waar volgens besluit van het college grote voertuigen met het oog op de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente niet mogen worden geparkeerd, zal eventueel rekening moeten worden gehouden met een provinciale verordening die - geheel of gedeeltelijk - hetzelfde terrein uit hoofde van hetzelfde motief bestrijkt, bijvoorbeeld een verordening bescherming landschapsschoon.

Eerste lid, onder b
Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen het op de weg parkeren van vrachtwagens en dergelijke bij andermans voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw, zodanig, dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers van het gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan.

Door opneming van de bestanddelen "of hen anderszins hinder of overlast wordt aangedaan" zijn ook mogelijke andere vormen van hinder of overlast dan uitzichtbelemmering, door het parkeren van grote voertuigen aan bewoners of gebruikers van gebouwen berokkend, verboden. Hierbij kan worden gedacht aan belemmering van de lichtval, stankoverlast en geluidsoverlast, bijvoorbeeld ten gevolge van het starten en warmdraaien van grote voertuigen.

Dat een dergelijke zinsnede houdbaar is, blijkt uit een reeds oude uitspraak van de Hoge Raad (HR 16 januari 1986, NJ 1968, 198) waarin de Hoge Raad de bedoelde zinsnede in de APV van Enschede verbindend achtte.

De delictsomschrijving kan desgewenst worden geconcretiseerd door een afstandsmaat te hanteren, bijvoorbeeld 10 meter.

Zoals opgemerkt in de toelichting bij ~~op~~ artikel 5:1, onderdeel b, wordt het begrip 'parkeren' zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Tweede lid
Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen het parkeren van grote voertuigen op de weg (in de zin van de WVW 1994), omdat het gepaard gaat met een excessief gebruik van de weg.

Met betrekking tot het motief "buitensporig gebruik van de weg", wordt opgemerkt, dat het in dat verband niet noodzakelijkerwijs om (het parkeren van) méér voertuigen behoeft te gaan. Ook het parkeren van één groot voertuig kan een parkeerexces in deze zin opleveren.

In het licht van het motief van deze bepaling is het stellen van een hoogtegrens minder opportuun.
Uit de aanwijzing van plaatsen waar het parkeren van grote voertuigen niet toelaatbaar is, zal duidelijk moeten blijken of deze aanwijzing is gebaseerd op de bepaling van het eerste lid of die van het tweede lid, zulks mede in verband met het bepaalde in het vierde lid. Geschiedt een aanwijzing door middel van een verwijzing naar een plattegrond (zie eerste lid) dan kan bijvoorbeeld door het gebruik van verschillende kleuren bij het arceren van de plaatsen waar niet geparkeerd mag worden, worden aangegeven welk motief ten grondslag ligt aan de aanwijzing of dat beide motieven daaraan ten grondslag liggen. Zeer wel denkbaar is echter dat aan een aanwijzing beide motieven ten grondslag kunnen liggen.

Zie voor wat betreft de vraag, hoe dit verbod kenbaar kan worden gemaakt, de toelichting op het eerste lid.

Zoals opgemerkt in de toelichting bij artikel 5:1, wordt het begrip ‘parkeren’ zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Derde lid
De in dit lid opgenomen uitzondering ziet bij voorbeeld op (het parkeren van) "hoogwerkers", meetwagens e.d.

Een ontheffingsmogelijkheid is niet geboden. Niet goed valt in te zien hoe deze mogelijkheid te rijmen valt met het hinderlijke karakter van het hier bedoelde parkeren.

Vierde lid
Dit artikellid maakt het mogelijk dat ook campers, caravans en kampeerwagens die door hun afmetingen onder het verbod van het eerste lid of het tweede lid zouden vallen, toch voor maximaal drie dagen op de weg geparkeerd mogen blijven staan.

Vijfde lid
De werking van het in het tweede lid gestelde verbod is ingevolge dit lid beperkt tot de avond en de nacht, alsmede het weekeinde en de doordeweekse feestdagen. Het lijkt in het algemeen niet redelijk om het parkeren van grote voertuigen op de weg ook gedurende de werkdag te verbieden. Dit zou de belangen van met name handel en industrie te zeer schaden. Dit ligt echter anders wanneer de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente in het geding is.
Het parkeren van grote voertuigen op plaatsen waar dit naar de mening van het college schadelijk is voor dit uiterlijk aanzien, moet te allen tijde verboden kunnen worden. Daarom geldt de in het derde lid vervatte uitzondering niet voor het in het eerste lid gestelde verbod.

Overigens blijft ook tijdens de perioden waarin het verbod bedoeld in het tweede lid niet van toepassing is, het zodanig parkeren van vrachtwagens dat aan bewoners of gebruikers van gebouwen hinder of overlast wordt aangedaan, verboden krachtens het hierop volgende artikel 5:9.

Zesde lid
Dit lid kent aan het college de bevoegdheid toe ter zake van de in de eerste twee leden omschreven verboden een ontheffing te verlenen.

Aldus kan worden voorkomen dat de werking van deze verboden zou leiden tot een onevenredige aantasting van bedrijfsbelangen.

Verzoeken om ontheffing zullen van geval tot geval moeten worden bekeken. Omstandigheden welke in beginsel door alle bedrijven - ongeacht de aard - kunnen worden aangevoerd, rechtvaardigen op zich nog geen ontheffing.

Van de mogelijkheid tot het verlenen van ontheffing zal onder meer gebruik dienen te worden gemaakt voor:

- voertuigen die worden gebezigd bij de uitvoering van openbare werken en bij bouwwerkzaamheden, voor zover ze in de onmiddellijke nabijheid van het werk worden geparkeerd;
- chauffeurs die een schriftelijke medische verklaring overleggen, waaruit blijkt dat betrokkene niet van een speciaal daartoe aangewezen parkeerterrein gebruik kan maken en ook vaststaat dat betrokkene zonder ontheffing in moeilijkheden zou komen.

Verder zou een soepel ontheffingenbeleid kunnen worden gevoerd, voor zover het gaat om bijvoorbeeld:

- rijdende winkels;
- wagens van kermisexploitanten;
- wagens van bedrijven die in geval van bij voorbeeld ongevallen in het wegverkeer terstond moeten kunnen 'uitrukken' (sleepwagens en dergelijke);
- voertuigen die speciaal uitgerust zijn voor bijzondere transporten (auto's met speciale klimaatregeling) of anderszins zodanig afwijken (elektrowagens met beperkte actieradius) dat bijzondere eisen aan de parkeerplaats moeten worden gesteld.

Aan een ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden betreffende de tijd en de plaats waarop deze zal gelden.

Jurisprudentie
Vz. AGRS 27-04-1993, B03.93.0018. De instelling van een parkeerverbod voor grote voertuigen dient of te gebeuren op basis van de APV of op basis van een verkeersbesluit (Wegenverkeerswetgeving). Een combinatie hiervan is niet mogelijk.

Vz. ARRS 18-12-1992, S03.92.4266 en Vz. ARRS 16-09-1993, S03.93.3369.
Ontheffingenbeleid van gemeenten Grave en Stad Delden, waarbij geen ontheffingen worden verleend voor het parkeren van grote voertuigen in een woon buurt, wordt door de Voorzitter van de ARRS als niet onredelijk aangemerkt.

ARRS 04-05-1993, JG 93.0353. De weigering een ontheffing te verlenen voor het parkeren van een groot voertuig wordt vernietigd, omdat er geen sprake is van een hoge parkeerdruk ter plaatse, zoals werd aangevoerd.

ARRS 03-06-1991, JG 92.0301. Bij een verzoek om bestuursdwang in geval van het parkeren van een groot voertuig, waarbij het uiterlijk aanzien in het geding is, dient het college een goede belangenafweging te maken tussen enerzijds de redelijke eisen van welstand en anderzijds de belangen van de eigenaar van het voertuig. De belangenafweging acht de Afdeling niet onredelijk.

ABRvS 15-05-2001, 200002098/1. Wanneer (nagenoeg) de gehele bebouwde kom wordt aangewezen als gebied waar geen vrachtwagens mogen worden geparkeerd, dient het college zich ervan te vergewissen dat geschikte alternatieve parkeergelegenheid aanwezig is, waarbij ook rekening moet worden gehouden met de veiligheid van de geparkeerde vrachtwagens.

Artikel 5:9
(Vervallen; dit artikel is ondergebracht in artikel 5:8)

Artikel 5:10
(Vervallen)

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

Eerste lid
Het is helaas een veelvuldig voorkomend verschijnsel dat groenstroken, openbare beplantingen, plantsoenen en grasperken worden benut voor het parkeren van voertuigen.

Met de onderhavige bepaling wordt beoogd beschadiging van groenstroken en dergelijke, die het uiterlijk aanzien van de gemeente beogen te verfraaien, te voorkomen en het groen beter aan zijn bestemming te doen beantwoorden.
Omdat de WVW 1994 onder 'wegen' ook de bermen begrijpt, is het in artikel 5:11 vervatte verbod beperkt tot groenstroken. De wegenverkeerswetgeving voorziet niet in de gevallen waarin het voertuig op of in een groenvoorziening wordt geplaatst, welke geen deel uitmaakt van de weg (in de zin van de WVW 1994).
Bij een parkeerverbod is het doen of laten staan van een voertuig niet strafbaar, als dat geschiedt om personen de gelegenheid te geven in of uit te stappen, dan wel voor het laden of lossen van goederen. Deze beperkingen zijn onwenselijk bij een verbod tot het doen of laten staan van voertuigen in groenvoorzieningen. Daarom is hier bewust gekozen voor de bestanddelen "te doen of te laten staan" in plaats van "te parkeren", omdat ook het tot stilstand brengen van een auto in een plantsoen beschadiging van het groen en vermindering van de aantrekkelijkheid veroorzaakt.
Ten overvloede: gedragingen als de onderhavige brengen in sommige gevallen ook zaakbeschadiging in de zin van artikel 350 van het WvSr met zich mee.

Doorgaans zal een groenstrook geen deel uitmaken van de weg. Bermen maken wel deel uit van de 'wegen' in de zin van artikel 1 van de WVW 1994. Aangezien deze bepaling zich uitsluitend richt tegen een 'oneigenlijk' parkeerexces – dat wil zeggen tegen een gedraging welke buiten de 'weg' (in de zin van de WVW 1994) plaatsvindt, behoeft voor strijd met de bepalingen van de wegenverkeerswetgeving niet te worden gevreesd. Om deze reden bestaat er geen bezwaar tegen dat in deze bepaling ook bijvoorbeeld het rijden over openbare beplantingen wordt verboden.

Artikel 10 van het RVV 1990 bepaalt dat bijvoorbeeld auto's en motoren op de rijbaan en op andere weggedeelten - met uitzondering van het trottoir, het voetpad, het fietspad of het ruiterpad - mogen worden geparkeerd. Onder deze andere weggedeelten waar wel geparkeerd mag worden vallen ook de bermen van een weg. Indien in een bepaald geval het parkeren in een berm als ongewenst moet worden aangemerkt, kan een parkeerverbod voor die berm worden ingesteld. Zie artikel 5:10a en de toelichting daarop. Het is tevens mogelijk dat het parkeren op de rijbaan niet wenselijk is, bijvoorbeeld uit oogpunt van de verkeersveiligheid, maar dat het parkeren in de berm wel kan worden toegestaan. In dat geval is plaatsing van bord E1 van bijlage 1 van het RVV 1990 noodzakelijk.

HR 27-10-1930, NJ 1931, p. 62. Een APV-bepaling van Assen, volgens welke het in de kom van de gemeente verboden was zich te bevinden op de van gemeentewege aangelegde grasperken, werd verbindend geacht. De bewering dat de gemeentelijke wetgever niet bevoegd zou zijn naast het algemene verbod van artikel 461, Wetboek van Strafrecht bedoelde verbodsbepaling uit te vaardigen, ging niet op.

Deze APV-bepaling had naar het oordeel van de Hoge Raad kennelijk ten doel "maatregelen te nemen tegen beschadiging van stadsbosch en door de gemeente aangelegde grasperken, derhalve zorg voor de instandhouding van gemeentelijk terrein, zijnde een onderwerp dat de huishouding van de gemeente betreft".

Wnd. Vz. ARRS 24-06-1983, nr. RO3.83.3806/S 5980 (Oosterhout). Indien het in de APV-bepaling bedoelde voertuig een door een woonwagenbewoner bewoonde woonwagen is, zal het college deze niet met toepassing van bestuursdwang op grond van artikel 61 van de Woonwagenwet uit de gemeente kunnen doen verwijderen dan nadat hiervoor door gedeputeerde staten toestemming is verleend als bedoeld in

dat artikel en nadat een waarschuwing op grond van het vierde lid van dat artikel is uitgevaardigd.

Tweede lid
Bij de onder b bedoelde voertuigen kan worden gedacht aan voertuigen in gebruik bij de politie, brandweer of de gemeentelijke plantsoenendienst. Campings vallen onder terreinen als bedoeld onder c.

Artikel 5:12
(Vervallen; opgenomen in artikel 2:51)

Afdeling 2 Collecteren

Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving

Algemeen
Van oudsher wordt in Nederland op ruime schaal een beroep gedaan op de liefdadigheidszin van het publiek door middel van collecten, inschrijvingen, verkoop van steunbonnetjes enzovoort. Doorgaans gaan inzamelingsacties uit van volkomen betrouwbare instellingen. Incidenteel komt het voor dat bij de inzamelaar niet de charitatieve doelstelling vooropstaat maar een ander (commercieel) belang. Hierbij wordt bij de burger de indruk gewekt dat de opbrengst naar het goede doel gaat, terwijl dit voor maar een klein deel het geval is. Dit is een van de overwegingen waarom de VNG de inzamelingsvergunning niet heeft geschrapt uit de APV. Ook de volgende redenen spelen hierbij een belangrijke rol:

- De manieren waarop wordt ingezameld zijn steeds indringender geworden: via de post (direct mail), de telefoon, het aanspreken op straat (direct dialogue), door shows op televisie (het Glazen Huis) en concerten (Live Aid) worden burgers direct of indirect aangesproken.
- De goede doelen-branche is steeds verder geprofessionaliseerd; denk aan de professionele- (commerciële) en wervingsbedrijven. Deze sales- en marketingbedrijven zijn gericht op het werven van klanten (leden of donateurs) voor hun opdrachtgevers.
- Er zijn daarnaast nog steeds kwetsbare groepen in de samenleving die enige bescherming nodig hebben. Niet voor niets wordt regelmatig aangegeven dat het bij bezoek aan de deur, om wat voor reden dan ook, verstandig is een legitimatie te vragen.

Leden- of donateurwerving (direct dialogue)
Naast de klassieke inzamelingsacties (de collectes) worden tegenwoordig ook activiteiten verricht ter werving van donateurs of leden (‘direct dialogue’), waarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de uiteindelijke opbrengst geheel of ten dele bestemd is voor een liefdadig of een ideëel doel. Het publiek wordt door een bepaalde instelling (doorgaans in opdracht van een andere organisatie of goed doel) aangesproken met de vraag om lid of donateur te worden van de opdrachtgevende organisatie.
Naast het werven van donateurs of leden op plaatsen waar veel publiek komt, bijvoorbeeld winkelgebieden of stations, wordt deze vorm ook huis-aan-huis toegepast. Het publiek geeft hierbij een machtiging af, waardoor een overeenkomst tussen de persoon en de opdrachtgevende organisatie tot stand komt. Deze wervingsactiviteiten onderscheiden zich dus van inzamelingsactiviteiten door het feit dat er geen geld of goederen worden ingezameld en geen intekenlijsten worden ingevuld. In plaats daarvan werft de betreffende instelling (in opdracht van andere organisaties) leden of donateurs. In de praktijk bestaat onduidelijkheid over de vraag of voor deze wervingsactiviteiten nu wel of geen vergunning moet worden aangevraagd en zo ja wat voor soort vergunning daarvoor precies benodigd is. Deze onduidelijkheid wordt door zowel de gemeenten als de betrokken organisaties als onwenselijk ervaren. Om die reden worden wervingsacties thans expliciet geregeld in dit artikel.
Dit geldt ook voor de goede-doelenloterijen die langs de deuren gaan om loten te verkopen. Een deel van de opbrengst van het meespelen in een dergelijke loterij gaat naar goede doelen. Dat is de reden dat de huis-aan-huiswerving van de goede-doelenloterijen onder de collecteregels valt.

Gemeentelijk beleid
Het gemeentelijk beleid inzake het collecteren heeft twee uitgangspunten:
- Alleen bonafide instellingen mogen collecteren (altijd navragen bij het CBF).
- Het aantal collectes wordt beperkt en gelijkmatig over het jaar verdeeld.

Eventueel kan onderscheid gemaakt worden tussen inzamelingen huis-aan-huis en op straat. De landelijke instellingen die op het collecterooster staan kunnen worden vrijgesteld van de vergunningplicht. Dit geldt ook voor andere door het CBF erkende organisaties. Lansingerland heeft hier niet voor gekozen. Wij werken met doorlopende vergunningen voor de grote landelijke organisaties die op het collecterooster staan. Deze organisaties moeten bij de betreffende gemeente melden of zij daadwerkelijk in de aangewezen week in die gemeente zullen collecteren. Als dat niet het geval is, kan deze week aan een andere organisatie worden toegewezen.

Voor wat betreft de leden- of donateurwerving kan een gemeente in beleidsregels vaststellen hoeveel instellingen op eenzelfde dag een inzamelingsvergunning krijgen voor straatwerving, hoeveel wervers er ingezet mogen worden en op welke plaatsen ingezameld mag worden. Dit laatste in het kader van de verkeersveiligheid, openbare orde en overlast.

CBF
Het CBF is een onafhankelijke stichting die toezicht houdt op de inzameling van geld voor goede doelen. Vrijwel alle Nederlandse gemeenten zijn aangesloten bij het CBF. Het CBF is dan ook het eerste aanspreekpunt voor gemeenten voor vragen en ontwikkelingen op het gebied van fondsenwerving en goede doelen. Eén van de belangrijkste taken is het beoordelen van fondsenwervende instellingen.

Eerste lid
Voor het houden van een openbare inzameling of werving is een vergunning van het college nodig. Het artikel ziet op de welbekende inzamelingen van geld middels collectebussen, maar ook op inzamelingen met gebruik van intekenlijsten (te onderscheiden van de machtigingsformulieren en inschrijvingen via een tablet die bij wervingsactiviteiten worden gebruikt) en de inzameling van goederen.
Bij inzameling van goederen kan worden gedacht aan het leveren van een bijdrage aan een voedsel-pakket. De bijdrage kan bestaan uit een gift in geld, maar ook uit het doneren van (vooraf bepaalde) gekochte producten. Ook het inzamelen van vermogensrechten is niet ondenkbaar (bijvoorbeeld cryptovaluta, vergelijk Hof Arnhem-Leeuwarden 31-05-2016, ECLI:NL:GHARL:2016:4219, en Rb. Amsterdam 14-02-2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:869).
Ook eerdergenoemde wervingsactiviteiten (‘direct dialogue’) vallen onder de verbodsbepaling. De instellingen die leden of donateurs werven, moeten uiteraard aan dezelfde voorwaarden voldoen als de opdrachtgevende organisaties zelf.

Voor de openbaarheid van de inzameling of werving is het voldoende dat deze op of aan de openbare weg dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke plaats plaatsvindt. De bepaling ziet zowel op het collecteren voor een ideëel als voor een commercieel doel.

Voor de beoordeling van aanvragen voor collectes en wervingen kan het college van burgemeester en wethouders van een gemeente beleidsregels vaststellen. Hierin kunnen bijvoorbeeld bepalingen worden opgenomen over de hoeveelheid instellingen die voor eenzelfde dag of periode een inzamelings- of wervingsvergunning krijgen. Bijvoorbeeld bij straatwerving, hoeveel personen er ingezet mogen worden en op welke plaatsen ingezameld of geworven mag worden. Dit laatste in het kader van de verkeers-veiligheid, openbare orde en overlast.

Bij de beoordeling van aanvragen voor collectes of wervingen in de weken dat er geen collectes of wervingen zijn voorzien, worden vaak de volgende criteria gehanteerd:
- De instelling is als bonafide aan te merken.
- De instelling moet specifiek plaatselijke kenmerken bezitten.

- De voorgenomen actie is geen duplicering van andere al ‘gevestigde’ inzamelingen ten bate van een identiek doel, met name organisaties op het collecterooster.
- De aanvragende instelling mag geen politieke doelen nastreven.
- Controle van de begroting op besteding van de gelden.
- Tellen onder toezicht van een notaris.
- Betalingsbewijs achteraf (dat het geld daadwerkelijk is overgemaakt aan het goede doel)
- Gesloten bus, legitimatie collectanten, enzovoort.
- Onderschrijven Gedragscode brancheorganisatie DDDN. In deze Gedragscode zijn regels opgenomen voor het werven van leden en donateurs door middel van persoonlijke gesprekken. De donateurwervers houden zich hierbij aan landelijke en lokale regelgeving, kunnen zich legitimeren, maken geen gebruik van een intimiderende of agressieve werkwijze en zijn goed getraind en geïnformeerd.

Tweede lid
In het tweede lid is aangegeven dat ook een vergunning is vereist, indien bij een inzameling geschreven of gedrukte stukken worden aangeboden.
Deze wijze van collecteren valt niet onder de bescherming van artikel 7, eerste lid, van de Grondwet (vrijheid van meningsuiting). In vaste rechtspraak is een scheiding aangebracht tussen het collecteren enerzijds en het daarbij aanbieden van gedrukte stukken anderzijds (HR 26-05-1987, AB 1988, 106 en HR 27-06-1978, AB 1979, 195). Ook een beroep op artikel 10 van het EVRM en artikel 19 van het IVBPR heeft de verbindendheid van een dergelijke bepaling niet aangetast. Beide handelingen zijn in dit lid bewust van elkaar gescheiden. Uitsluitend het houden van een openbare inzameling is van een vergunning afhankelijk, niet het daarbij aanbieden of verspreiden van geschreven of gedrukte stukken. Dat betekent dat als de inzamelingsvergunning wordt geweigerd de aanvrager de stukken die hij bij de inzameling wilde aanbieden, nog steeds kan verspreiden.

Derde lid
Dit lid geeft een opsomming van situaties waarbij geen vergunning is vereist.

Derde lid, onder a
Allereerst is voor een inzameling die in besloten kring wordt gehouden geen vergunning nodig. De uitdrukking ‘in besloten kring’ veronderstelt een zekere bekendheid tussen de inzamelende instelling en de persoon tot wie zij zich richt. Er moet wel sprake zijn van een nauwere band dan alleen het gemeenschappelijke lidmaatschap. Men zal moeten aangeven dat er ook een zekere gemeenschappelijke bekendheid is.

Derde lid, onder b
De gemeente kan ervoor kiezen instellingen aan te wijzen waarvoor de verbodsbepaling niet geldt. Het college stelt daartoe per kalenderjaar een collecte- en wervingsrooster vast die is ontleend aan het door het CBF gepubliceerde collecterooster en wervingsrooster. Omdat aan het CBF geen wetgevende bevoegdheid toekomt, moet het college per kalenderjaar een collecte- en wervingsrooster vaststellen. Voor de in genoemde roosters ingedeelde instellingen geldt de vergunningplicht niet. Op deze manier wordt geborgd dat er in een bepaalde week in een bepaalde gemeente slechts één collecte of werving wordt gehouden en worden de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid (een gelijkmatige verdeling van activiteiten door bonafide instellingen) dus geborgd zonder dat een vergunning hiervoor noodzakelijk is. Het college kan aan de vrijstelling van de vergunningplicht voorwaarden verbinden. Daarbij kan men denken aan verplichte legitimatie voor de geldinzamelaars, het verplicht melden van de opbrengst bij de gemeente en het niet toestaan van collecteren op de zondag.

Het CBF publiceert ieder jaar een collecterooster. Een aantal organisaties krijgt landelijk een vaste week toegewezen waarin zij kunnen collecteren. De gemeente kan ervoor kiezen deze organisaties uit te zonderen van de vergunningplicht. In de weken die op het collecterooster staan vermeld kunnen geen andere organisaties een inzameling houden.

Daarnaast zijn er andere organisaties die niet op het collecterooster staan vermeld, maar wel beschikken over een door CBF-verleende erkenning. Ook deze organisaties kunnen worden vrijgesteld van de vergunningplicht. Wel zijn zij aangewezen op de in het collecterooster opengelaten vrije perioden. Deze organisaties kunnen zich bij de gemeente aanmelden ter opname in het door het college vast te stellen collecterooster.

Naast het collecterooster publiceert het CBF een wervingsrooster. Hierop staan activiteiten die bestaan uit werving van leden of donateurs. Het wervingsrooster vermeldt per gemeente en per wijk welke organisatie (al dan niet feitelijk uitgevoerd door een derde) in welke week langs de deuren gaat om donateurs of leden te werven. Hierbij geldt de regel dat er slechts één organisatie in een bepaalde week per wijk huis-aan-huis donateurs of leden mag werven. Alleen organisaties met een CBF-erkenning worden opgenomen in het rooster.

Omdat aan het CBF geen wetgevende bevoegdheid toekomt, moet het college per kalenderjaar een collecte- en wervingsrooster vaststellen. Daarbij maakt hij gebruik van het door het CBF vastgestelde collecte- en wervingsrooster. Voor de in genoemde roosters ingedeelde instellingen geldt de vergunning-plicht niet. Op deze manier wordt geborgd dat er in een bepaalde week in een bepaalde gemeente slechts één collecte of werving wordt gehouden en worden de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid (een gelijkmatige verdeling van activiteiten door bonafide instellingen) dus geborgd zonder dat een vergunning hiervoor noodzakelijk is.

Slechts in goed overleg tussen betrokken instelling en de gemeente in kwestie kan van de aangewezen week worden afgeweken. bijvoorbeeld omdat een wervingsactie in verband met een plaatselijk evenement vanuit praktische overwegingen onwenselijk is.

NB. Als het college voor een kalenderjaar geen collecte- en wervingsrooster vaststelt, geldt de vrijstelling van de vergunningplicht voor dat kalenderjaar niet.

Afdeling 3 Venten

Artikel 5:14 Definitie
Het uitoefenen van de ambulante handel (het venten) moet onderscheiden worden van enerzijds de collectevergunning en anderzijds de standplaatsvergunning. Bij venten is het van belang dat de venter in beweging is. De venter biedt zijn waren voortdurend aan vanaf een andere plaats. Het tijdelijk stilstaan in afwachting van klanten is geen venten. Zie HR 26-03-1974, NJ 1974, 239.

Het onderscheid tussen venten en collecteren is het volgende. Van venten of colporteren is sprake wanneer voor deze goederen een reële contraprestatie in de vorm van een vast bedrag wordt gevraagd. In principe worden bij collecteren geen goederen aangeboden, maar gaat het om het inzamelen van geld en goederen. Verkrijgt men een drukwerk of ander goed door een willekeurig bedrag of een weliswaar vast, maar niet meer als reële contraprestatie aan te merken, bedrag aan geld in een bus te werpen of te overhandigen als bijdrage voor een duidelijk kenbaar liefdadig of ideëel doel, dan is sprake van een collecte. De goederen worden daarbij slechts ter ondersteuning van die actie uitgereikt. Bij straf-rechtelijk optreden tegen dit soort zonder vergunning gehouden inzamelingen zal ten laste gelegd en bewezen moeten worden dat te kennen is gegeven of de indruk is gewekt dat de opbrengst geheel of gedeeltelijk is bestemd voor een ideëel doel.

Het onderscheid tussen venten en het innemen van een standplaats, betreft de periode gedurende welke goederen vanaf dezelfde plaats op straat worden aangeboden aan willekeurige voorbijgangers. Onder het innemen van een standplaats wordt verstaan het te koop aanbieden van goederen vanaf eenzelfde plaats, gebruikmakend van fysieke hulpmiddelen als een kraam of een aanhangwagen, in de openbare ruimte. Het tien minuten standplaats innemen vereist een standplaatsvergunning en geen ventvergunning. (HR 26-03-1974, NJ 1974, 239). Venten en standplaatsen sluiten elkaar dus uit.

Direct dialogue in relatie tot venten
In het algemene gedeelte van de toelichting bij artikel 5:13 (inzamelen geld of goederen) is hierover een passage opgenomen onder de kop *'Donateurwerving* (direct dialogue*)'*.

Artikel 5:15 Ventverbod

Het oude artikel 5.2.2 ging uit van een algeheel verbod op venten, behalve als met een door het college verstrekte vergunning werd gehandeld. Wij hebben in 2008 gekozen voor een algemene regel. Het is nog slechts verboden te venten als de openbare orde wordt verstoord, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komen. De terminologie sluit aan bij de Europese Dienstenrichtlijn. Hieronder vallen de aloude motieven van overlast (in de meeste gevallen) en verkeersveiligheid. Zie voor nadere uitleg de toelichting onder artikel 1:8. Tot het afschaffen van het vergunningstelsel is besloten, omdat in de meeste gemeenten venten geen overlast e.d. oplevert. De praktijk van vergunningverlening is dat men de vergunning vrijwel altijd verleent onder dezelfde voorwaarden. Er is dan geen goede reden waarom een vergunningstelsel nog noodzakelijk en proportioneel is. Overlast kan ook achteraf worden aangepakt. Wij achten het risico van achteraf controleren niet veel groter dan van het vooraf vaststellen van de voorwaarden die vaak dezelfde zijn. Volgens de Dienstenrichtlijn is een vergunning alleen proportioneel als een controle achteraf onvoldoende is.
De uitgangspunten van de Dienstenrichtlijn op grond van het EG-verdrag gelden overigens in het geval van venten ook voor het verkopen van goederen. Volgens het Hof van Justitie kunnen beperkingen gesteld worden aan de vrijheid van venten indien sprake is van een dwingende reden van algemeen belang. Het Hof van Justitie heeft op 23 februari 2006 betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing betreffende de uitleg van de artikelen 28 en 30 EG, ingediend door het Landesgericht Klagenfurt (Oostenrijk), uitspraak gedaan in een zaak waarin de Duitse onderneming X zich bezighield met het venten van sieraden op het grondgebied van de Europese Unie, waarbij zij particulieren in particuliere woningen bezocht. Daar bood zij zilveren sieraden te koop aan en vergaarde zij bestellingen met betrekking tot dergelijke sieraden. De nationale, Oostenrijkse bepaling verbood deze handelingen. Het Hof bepaalde in de eerste plaats dat de regel niet discriminatoir mag zijn ten opzichte van de dienstverlener en verder dat moet worden nagegaan of de betrokken maatregel gerechtvaardigd is door een doelstelling van algemeen belang in de zin die de rechtspraak van het Hof aan dit begrip geeft of door een van de in artikel 30 EG genoemde doelstellingen, en of die maatregel evenredig is aan deze doelstelling.

Op grond van artikel 16 van de Dienstenrichtlijn mogen er eisen worden gesteld aan dienstverleners die tijdelijk in Nederland hun diensten aanbieden het belang van de openbare orde, openbare veiligheid. Zie voor de argumentatie waarom gekozen is voor deze regeling de toelichting bij artikel 1:8.

In de praktijk is het noodzakelijk beleidsregels te formuleren in welke gevallen sprake is van gevaar voor de in het artikel genoemde motieven. Dergelijke beleidsregels moeten bekend gemaakt worden. Ook beleidsregels moeten voldoen aan criteria van de Dienstenrichtlijn. Immers volgens artikel 4, van de Richtlijn vallen onder de definitie van eisen die gesteld kunnen worden: elke verplichting, verbodsbepaling, voorwaarde of beperking uit hoofde van de wettelijke een bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten.

Tweede lid
Het tweede lid is ingevoegd om te voorkomen dat burgers op zondag of in de late avonduren en nacht worden lastig gevallen door venters.

Derde lid
Het derde lid bevat een afbakening naar hogere regelgeving. Artikel 5 van de Wegenverkeerswet luidt: Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Artikel 5:16
(Vervallen)

Afdeling 4 Standplaatsen

Artikel 5:17 Definitie
Artikel 5:17 bevat een definitie en voorziet ook in uitzonderingen. Het gaat bij een standplaats om het te koop aanbieden van goederen of diensten vanaf een vaste plaats. Dit is dan ook het onderscheidend criterium ten opzichte van het venten met goederen of diensten. Bij het venten met goederen of diensten wordt er immers vanuit gegaan dat de venter voortdurend zijn goederen of diensten vanaf een andere plaats in de openbare ruimte aanbiedt. Met andere woorden: de venter is ambulant, de standplaatshouder niet.

Tweede lid
Het innemen van een standplaats op een markt, ingesteld op basis van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet, valt niet onder het begrip standplaats. Degene die op een dergelijke markt een standplaats wil innemen zal zich moeten houden aan de regels die voor de markt gelden. Deze zijn in veel gemeenten in een marktverordening neergelegd. Een afbakening met de snuffelmarkt is niet nodig, omdat snuffelmarkten in gebouwen plaats vinden en standplaatsen worden ingenomen in de open lucht.

Voor het innemen van een standplaats op een bepaald evenement is geen vergunning krachtens afdeling 5.4 nodig. Op het evenement zijn de artikelen 2:24 en 2:25 van toepassing, waarbij de bepalingen met betrekking tot het innemen van een standplaats niet van toepassing zijn.

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

Algemeen
De VNG acht een vergunning voor het hebben van een standplaats, hoe eenvoudig ook, noodzakelijk en evenredig. De vergunning dient om te voorkomen dat de openbare orde wordt verstoord en overlast wordt tegengegaan. Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld: geluidsoverlast, stankoverlast, verkeershinder en overlast door zwerfafval. De vergunning is persoonsgebonden (artikel 1:6).
Op het vergunningstelsel is de Dienstenrichtlijn van toepassing. Dat geldt ook als de standplaats wordt gebruikt voor de verkoop van goederen. Die activiteit vormt voor de toepassing van de Dienstenrichtlijn namelijk een ‘dienst’.
Er kan sprake zijn van een schaarse vergunning, waardoor de vergunning niet voor onbepaalde tijd kan worden verleend en de selectie- en vergunningprocedure aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen. Zie hiervoor de toelichting op artikel 1:7.

Vrijheid van meningsuiting
Voor het aanbieden van gedrukte stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard kan geen vergunning worden geëist in verband met artikel 7 van de Grondwet. Het aanbieden van zodanige gedrukte stukken wordt gezien als een zelfstandig middel van verspreiding. Wel is een vergunning noodzakelijk indien vanaf een standplaats gedrukte stukken worden aangeboden. Deze vergunning is niet vereist vanwege het feit dat gedrukte stukken worden aangeboden, maar vanwege het feit dat een standplaats wordt ingenomen.

Tweede lid
De bepalingen in de APV met betrekking tot het innemen van een standplaats hebben als doel ordening van de straathandel en zijn gebaseerd op de regulerende bevoegdheid van de gemeente van zaken die tot haar huishouding behoren. Daarnaast vormen de besluiten op grond van de Wet ruimtelijke ordening, zoals een bestemmingsplan, een zelfstandige toetsingsgrond. Dit betekent dat bij de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning voor het innemen van een standplaats altijd gelet moet worden op de

voorschriften die uit het desbetreffende ruimtelijke plan voortvloeien.

Als bijvoorbeeld het bestemmingsplan standplaatsen ter plaatse niet toelaat, is het moeilijk uit te leggen dat de vergunning weliswaar wordt verleend, maar dat daarvan geen gebruik gemaakt kan worden wegens strijd met het bestemmingsplan. Strijd met het bestemmingsplan, de beheersverordening, het exploitatieplan of het voorbereidingsbesluit is daarom als imperatieve weigeringsgrond opgenomen. Blijkens jurisprudentie is dit aanvaardbaar omdat een dergelijke bepaling geen zelfstandige planologische regeling bevat.

Derde lid, onder a
De weigeringsgrond met betrekking tot redelijke eisen van welstand kan gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Met deze weigeringsgrond kan niet alleen verkapte marktvorming worden tegengegaan, ook wordt daarmee het aanzien van monumentale gebouwen of stedenbouwkundige ensembles gewaarborgd. Het college bepaalt zelfstandig de inhoud van deze weigeringsgrond. Het is niet noodzakelijk, maar wel verstandig om bij voorbeeld de welstandscommissie om advies te vragen.

Derde lid, onder b
In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningen-niveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Van duurzame ontwrichting van het voorzieningenniveau zal in de praktijk niet snel sprake zijn. Voor de vraag of een duurzame ontwrichting van het voorzieningenniveau zal ontstaan, komt geen doorslaggevende betekenis toe aan de vraag of voor een overaanbod in het verzorgingsgebied en mogelijke sluiting van bestaande voorzieningen moet worden gevreesd, maar het doorslaggevende criterium is of inwoners van een bepaald gebied niet langer op een aanvaardbare afstand van hun woning kunnen voorzien in hun eerste levensbehoeften. Bijvoorbeeld ABRvS 13-01-2016, ECLI:NL:RVS:2016:49.

Ook de Dienstenrichtlijn staat een redelijk voorzieningenniveau niet toe als weigeringsgrond voor standplaatsen , omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten (artikel 14, punt 5, van de Dienstenrichtlijn). Op grond van de Dienstenrichtlijn mag wel een kwantitatieve of territoriale beperking worden gesteld, mits:

1. geen sprake is van discriminatie naar nationaliteit of statutaire zetel (discriminatieverbod);
2. er sprake is van een dwingende reden van algemeen belang (noodzakelijkheid); en
3. de maatregelen zijn geschikt om het nagestreefde doel te bereiken en gaan niet verder dan nodig is en het doel kan niet met andere, minder beperkende maatregelen worden bereikt (evenredigheid) (artikel 15 Dienstenrichtlijn).

De formulering van onderdeel b van het derde lid is hierop afgestemd. Zie de toelichting op artikel 1:7 voor het begrip ‘dwingende reden van algemeen belang’.

Jurisprudentie
ABRvS 13-01-2016, ECLI:NL:RVS:2016:49. Concurrentieverhoudingen vormen bij een planologische belangenafweging in beginsel geen in aanmerking te nemen belang, tenzij zich een duurzame ontwrichting van het voorzieningenniveau zal voordoen die niet door dwingende redenen wordt gerechtvaardigd. Het doorslaggevende criterium is of inwoners van een bepaald gebied niet langer op een aanvaardbare afstand van hun woning kunnen voorzien in hun eerste levensbehoeften.

HvJEU 30-01-2018, ECLI:EU:C:2018:44 (Visser Vastgoed Beleggingen/Appingedam). De activiteit bestaande in detailhandel in goederen vormt voor de toepassing van de Dienstenrichtlijn een ‘dienst’.

Artikel 15, eerste lid, van de Dienstenrichtlijn staat er niet aan in de weg dat voorschriften van een bestemmingsplan van een gemeente de activiteit bestaande in niet-volumineuze detailhandel in geografische gebieden buiten het stadscentrum van die gemeente verbieden, mits alle in artikel 15, derde lid, van die richtlijn genoemde voorwaarden vervuld zijn.

Maximumstelsel
De Afdeling heeft bepaald, dat het in het belang van de openbare orde kan zijn om het aantal te verlenen vergunningen aan een maximum te binden. Het aantal te verlenen vergunningen kan worden beperkt tot een van tevoren vastgesteld maximum als de openbare orde in gevaar wordt gebracht. Wel dient te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt dat van zo'n gevaar in concreto daadwerkelijk sprake is.
De Europese Dienstenrichtlijn komt wat dit betreft overeen met de bestaande lijn in de Nederlandse rechtspraak: een maximumstelsel mag. Wel geldt op grond van artikel 9 juncto 10 van de Dienstenrichtlijn dat er een transparante en non-discriminatoire op objectieve gronden gebaseerde verdeling/ toekenning van vergunningen moet zijn.
Bij het vaststellen van een maximum aantal vergunningen, eventueel uitgesplitst naar plaats, tijdstip of branche, moet rekening gehouden worden met het aantal reeds afgegeven vergunningen. Zie ook het algemene deel van de toelichting en de toelichting op hoofdstuk 1 ‘Algemene bepalingen’.

Beleidsregels
Aan de hand van de motieven, genoemd in artikel 1:8, kan het college beleidsregels vaststellen, waarin wordt aangegeven wanneer wel of niet tot het afgeven van een standplaatsvergunning wordt overgegaan. Het vaststellen van een dergelijk beleid, waarin objectieve, algemeen bekendgemaakte criteria worden aangegeven, die bij de beoordeling van een vergunningaanvraag worden gehanteerd, is blijkens de jurisprudentie toegestaan. Wel moet worden opgemerkt dat te voeren beleid niet mag leiden tot een beslissing omtrent een aangevraagde vergunning die niet kan worden herleid tot één van de in artikel 1:8 genoemde weigeringsgronden. Rb. Utrecht 23-12-1998, KG 1999, 78. Ook beleidsregels zijn volgens artikel 4 van de Dienstenrichtlijn onderworpen aan dwingende reden van algemeen belang: de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

Vergunningsvoorschriften
Aan de standplaatsvergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Artikel 10 van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat vergunningstelsels gebaseerd moeten zijn op criteria die ervoor zorgen dat de bevoegde instanties hun beoordelingsbevoegdheid niet op willekeurige wijze uitoefenen. Die criteria zijn: niet-discriminatoir, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang; evenredig met die reden van algemeen belang; duidelijk en ondubbelzinnig; objectief; vooraf openbaar bekendgemaakt; transparant en toegankelijk. Zie ook artikel 1:4 en de toelichting bij dit artikel.
Voorschriften die aan een vergunning gesteld kunnen worden betreffen:
- het vervallen van de standplaats indien gedurende een bepaalde periode geen standplaats is ingenomen;
- de soort goederen of diensten die mogen worden aangeboden. Hierbij moet men wel het oog houden op een goede verdeling van de te verkopen goederen voor de consument. Anders zou er oneerlijke concurrentie kunnen zijn;
- de grootte van de standplaats;
- de ruimte waarbinnen de waren uitgestald mogen worden;
- het uiterlijk aanzien van de standplaats;
- tijden van opbouw en ontruiming van de standplaats;
- eisen met betrekking tot de (brand)veiligheid;
- opruimen van rommel en schoon achterlaten van de locatie.

Overige regelgeving
Op het drijven van straathandel zijn ook andere regels dan de regels van de APV van toepassing. Deze regels stellen vanuit andere motieven eisen aan de straathandel. Te noemen zijn de Wro, de Winkeltijdenwet, de *Warenwet* en de Wm.

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende

Dit artikel verbiedt de rechthebbende op een terrein toe te laten dat een standplaats wordt ingenomen, zonder dat hiervoor een vergunning is verstrekt. Met dit verbod is het mogelijk niet alleen maatregelen te nemen tegen degene die zonder vergunning een standplaats inneemt maar ook tegen de eigenaar van de grond die het innemen van een standplaats zonder vergunning toestaat.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen

Afbakening
Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de APV van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, amvb of een provinciale verordening wordt voorzien. De term 'onderwerp' in artikel 122 betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het tweede lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet. Zie uitgebreid daarover onder het kopje Afbakeningsbepalingen in de Algemene Toelichting.

In het eerste lid vindt afbakening plaats met de Wet beheer rijkswaterstaatswerken en het Provinciaal wegenreglement, het tweede lid ziet op afbakening met de Woningwet.

Artikel 5:21
(Vervallen)

Afdeling 5 Snuffelmarkten

Artikel 5:22 Definitie

Eerste lid
De laatste tijd komt het in steeds meer plaatsen voor dat particulieren markten organiseren in grote (doorgaans leegstaande) gebouwen. Hoofdzakelijk worden daar 'ongeregelde' zaken verkocht. Bij 'ongeregelde' zaken kan met name worden gedacht aan incourante goederen, dat wil zeggen goederen, die in de regel niet meer langs normale handelskanalen het publiek bereiken, zoals bij voorbeeld beschadigde artikelen, artikelen die uit de mode zijn, restanten en zaken van een te liquideren onderneming.
Let op: in afdeling 4 heeft het begrip 'standplaats' een andere betekenis dan hetzelfde begrip in afdeling 5: op grond van artikel 5:17, eerste lid bevindt een standplaats in afdeling 4 zich per definitie in de open lucht, terwijl bij een snuffelmarkt (afdeling 5) de standplaatsen juist in een gebouw staan op grond van artikel 5:22, eerste lid.

Tweede lid
Van de snuffelmarkt te onderscheiden zijn de volgende marktsoorten:

- de weekmarkt in de zin van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet.
- Het begrip 'markt' is niet nader omschreven in de Gemeentewet. In de regel worden op een weekmarkt 'geregelde' waren verkocht, dat wil zeggen: geen tweedehands goederen en restpartijen en dergelijke. De weekmarkt wordt in de meeste gemeenten gereguleerd door een marktverordening. De VNG heeft een model marktverordening uitgebracht. Een weekmarkt kan binnen of buiten plaatsvinden, een snuffelmarkt is per definitie binnen.

- De jaarmarkt in de zin van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet. Ook het begrip ‘jaarmarkt’ wordt niet nader gedefinieerd in de Gemeentewet. Bij een jaarmarkt moet gedacht worden aan een jaarlijks terugkerende traditie. Zo wordt in sommige gemeenten al sinds jaar en dag een veemarkt op een vast tijdstip, bijvoorbeeld op tweede paasdag, gehouden. Het college dient voor dit type markt een instellingsbesluit te nemen. Verder zal de raad voor een dergelijke markt ook een aparte regeling moeten vaststellen, die eventueel geïntegreerd kan worden in de APV of in de marktverordening. Ook een jaarmarkt kan binnen of buiten plaatsvinden.
- evenement: de zogenaamde snuffelmarkten worden gehouden in een gebouw of plaats. Indien het betreft braderieën, vrijmarkten op Koninginnedag of vlooienmarkten in de openbare ruimte, is deze paragraaf niet van toepassing, maar is er sprake van een evenement, dat al dan niet vergunningplichtig is op grond van artikel 2:25.

Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt

Er zijn twee varianten uitgewerkt:
- een vergunningstelsel (variant 1);
- een meldingsstelsel (variant 2).

De Europese Dienstenrichtlijn
De Europese Dienstenrichtlijn is van toepassing op zowel het vergunningstelsel als het meldingsstelsel voor een snuffelmarkt. Het artikel richt zich immers tot de organisator en deze is een dienstverlener in de zin van de richtlijn. Voorts komt het voor dat er diensten worden aangeboden op de standplaatsen, bijvoorbeeld schoenpoetsers, nagelverzorging, kappers e.d. Overigens heeft het Europese Hof van Justitie bepaald dat ook detailhandel in goederen een dienst is in de zin van de Dienstenrichtlijn. HvJ 30-01-2018, ECLI:EU:C:2018:44 (Visser Vastgoed Beleggingen/Appingedam). Dit betekent onder meer dat toepasselijkheid van de lex silencio positivo uit artikel 28, eerste lid, van de Dienstrnwet voortvloeit.

Lansingerland koos voor variant 1, een vergunningstelsel.

Vergunningplicht
De aard van de goederen en de omstandigheden rondom een snuffelmarkt kunnen een uitstralende werking hebben buiten het gebouw. Het houden van een snuffelmarkt is dan ook verboden als de openbare orde dreigt te worden aangetast en overlast (milieu in de zin van de Dienstenrichtlijn) te verwachten is. In het belang van deze motieven is de vergunningplicht gehandhaafd. Gaat het om grote snuffelmarkten die regelmatig gehouden worden met gevaar voor aantasting van de openbare orde en overlast, dan doet de gemeente er verstandig aan om een vergunningstelsel te hebben. Er is dan voldaan aan het noodzaak- en proportionaliteitsvereiste.

Op grond van dezelfde motieven kan het aantal snuffelmarkten worden beperkt.

Derde lid Weigeringsgronden
Op de snuffelmarktvergunning zijn de algemene weigeringsgronden van artikel 1:8 van toepassing. Strijd met het bestemmingsplan kan bijvoorbeeld voorkomen als een gebouw een agrarische of industriebestemming heeft. De burgemeester kan in een beleidsregel neerleggen dat deze weigerings-grond alleen wordt gebruikt bij frequent gehouden snuffelmarkten.

Winkeltijdenwet
De snuffelmarkt is overige detailhandel in de zin van de Winkeltijdenwet als de markt een bedrijfsmatig karakter heeft (artikel 2, tweede lid, van de Winkeltijdenwet). Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van de aard van de op de markt ontplooide activiteiten, en de frequentie waarmee de markt gehouden wordt.

Jurisprudentie
Pres. Rb. Alkmaar, 12-04-1995, Gst. 1995, 7018, 3. Snuffelmarktbepaling is niet van toepassing op een Oranje Vrijmarkt. Vrijmarkt is categorie sui generis.

Afdeling 6 Openbaar water

Algemeen
Het beheer van het openbaar (vaar)water is in Nederland aan diverse overheden opgedragen. Zo is voor het beheer van de belangrijkste rivieren en rijkskanalen de centrale overheid verantwoordelijk. Het beheer van de overige wateren is verdeeld tussen de provincies, gemeenten en waterschappen c.a.

De centrale wetgever heeft voor het gebruik van het openbaar (vaar)water diverse regelingen vastgesteld. Daarbij is een splitsing aangebracht tussen regelingen die uitsluitend van toepassing zijn op de bij het Rijk in beheer zijnde (vaar)wateren en regelingen die voor het gebruik van alle openbare (vaar)wateren gelden.

Bij het Rijk in beheer zijn de (vaar)wateren
Onder de Wet van 28 februari 1891, Stb. 69, tot vaststelling van bepalingen betreffende ’s rijks waterstaatswerken vervangen. Voor de provinciale en gemeentelijke overheden en de waterschappen resteert, voor zover daaraan hetzelfde motief als aan de Wet beheer rijkswaterstaatswerken ten grondslag ligt, slechts voor de overblijvende vaarwateren regelgevende bevoegdheid. Deze bevoegdheid wordt eveneens gerelateerd aan het onder beheer hebben van die vaarwateren.

Op provinciaal niveau heeft dit geresulteerd in de diverse waterstaatsverordeningen die gelet op artikel 2 van de Waterstaatswet 1900 ook betrekking kunnen hebben op waterstaatswerken die in beginsel niet onder hun beheer vallen, maar daar wel onder gebracht kunnen worden.

Deze provinciale waterstaatsverordeningen bevatten veelal bepalingen inzake het beheer, het onderhoud en de instandhouding van de desbetreffende vaarwateren. Een aantal heeft ook betrekking op de verplichtingen voor de scheepvaart.

De gemeentelijke overheid kan krachtens artikel 149 van de Gemeentewet regels stellen met betrekking tot het bij haar in beheer zijnde openbare (vaar)water.

De Waterschapswet biedt ten slotte aan de waterschappen de mogelijkheid verordeningen te maken die onder andere betrekking kunnen hebben op de doorvaart en het innemen van ligplaats in bij haar in beheer zijnde openbare wateren. Deze regelingen van de lagere overheden mogen niet in strijd komen met hogere regelingen. In grote lijnen betekent dit dat de overheden slechts een regelgevende bevoegdheid toekomt ten aanzien van bij hen in beheer zijnde openbare (vaar)wateren.

Regelingen die voor het gebruik van alle openbare vaarwateren gelden
Binnenvaartwet en Scheepvaartverkeerswet
De centrale overheid heeft ook regelingen vastgesteld die voor het gebruik van alle openbare vaarwateren gelden. De belangrijkste zijn de Binnenvaartwet en de Scheepvaartverkeerswet (SVW).

De verkeersreglementering is te vinden in het Binnenvaartpolitiereglement (BPR).
Artikel 42 SVW bevat de bevoegdheid van besturen van provincies, gemeenten, waterschappen en havenschappen tot het stellen van regels ten aanzien van onderwerpen waarin de SVW voorziet, voor zover die regels niet in strijd zijn met de bij of krachtens deze wet gestelde regels.

Besluit administratieve bepalingen scheepvaartverkeer
In het Besluit administratieve bepalingen scheepvaartverkeer (BABS) is het college bevoegd tot het treffen van verkeersmaatregelen ten behoeve van de scheepvaart op de onder hun beheer staande

vaarwegen. Voorheen vond deze bevoegdheid zijn grondslag in hoofdstuk 5 van het BPR. Het BPR geeft regels en verkeerstekens ten aanzien van snelle motorboten in het algemeen en waterscooters in het bijzonder. De APV mag niet op basis van hetzelfde motief als de bovenstaande regelgeving aanvullingen geven. De artikelen van de APV kennen dan ook een ander motief.

Specifieke regelgeving voor de grote rivieren
Gemeenten waardoor een grote rivier stroomt dienen bedacht te zijn op internationale verdragen en overige specifieke regelgeving voor die rivieren. Zo gelden voor de Maas en de Schelde de verdragen inzake de bescherming van de Maas respectievelijk de Schelde. Op de Rijn is onder andere van toepassing de Herziene Rijnvaartakte van 17 oktober 1868 en het Rijnvaartpolitiereglement 1995.

Deze gemeenten doen er verstandig aan deze regelgeving expliciet op te nemen in de artikelen 5:24, vijfde lid, 5:25, derde lid, 5:28, tweede lid en 5:30, tweede lid.

Artikel 5:24 Vergunning voor voorwerpen op, in of boven openbaar water

Artikel 5:24 heeft een aanvullend karakter op de ł andere in lid 5 genoemde wet- en regelgeving. De veiligheid op het water heeft reeds een afdoende regeling gevonden in een aantal bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, te weten de artikelen 162, 163 en 427, sub 6, en het Binnenvaartpolitiereglement (zie bijvoorbeeld artikel 1.15 van dit reglement).

Deregulering
Dit artikel is in een aantal opzichten vergelijkbaar met artikel 2:10. Ook bij dit artikel is een vergunning vervangen door een breed gestelde algemene regel. Daarmee legt de overheid nadrukkelijk een deel van de verantwoordelijkheid bij de burger. In eerste instantie moet deze zelf de afweging maken of een steiger of een meerpaal gevaar of hinder oplevert voor het vaarverkeer, of een probleem voor het beheer en onderhoud. Omdat er hierbij, eerder dan in artikel 2:10, waar het veelal gaat om tijdelijke en verplaatsbare objecten, gaat om permanent bedoelde zaken, is aan dit artikel anders dan bij artikel 2:10 een meldingsplicht verbonden. Op die manier kan de gemeente vooraf toetsen en met de melder overleggen of bijvoorbeeld het onderhoud van de oevers niet in het geding is. Zo kan worden voorkomen dat een al geplaatst object weer moet worden verwijderd, met alle financiële gevolgen van dien. Zie over het juridische karakter van de melding ook het algemeen deel van de toelichting.
In een waterrijke gemeente, waar een dergelijke vergunning gebruikelijk is, en omwille van het onderhoud van de vaarwegen een zekere uniformering noodzakelijk, kan het een gerechtvaardigde keuze zijn om een vergunningplicht te handhaven. Ook voor de vergunninghouder schept dat een duidelijke situatie: De aanvrager hoeft niet zelfstandig een afweging te maken, maar ontvangt een vergunning voorzien van een set voorschriften, en weet dan waar hij of zij aan toe is.
In dat geval kan variant 2 worden opgenomen

Artikel 5:24a Duiken vanaf bruggen en het zwemmen en baden nabij bruggen

Dit artikel is opgenomen met de wijziging van 2011 op verzoek van de afdeling Beheer en onderhoud. Op zomerse dagen komen er regelmatig klachten over kinderen die duiken vanaf en nabij bruggen en daar ook zwemmen. Om onveilige situaties te voorkomen is dit verbod opgenomen.

Artikel 5:25 Ligplaats vaartuigen

Eerste en tweede lid
Uitgangspunt van de APV-bepalingen over ligplaatsen is dat het in beginsel is toegestaan met een vaartuig een ligplaats in te nemen, te hebben of beschikbaar te stellen binnen de gemeente, tenzij de plaats deel uitmaakt van door het college aangewezen openbaar water (eerste lid). Er geldt slechts een verbod om een ligplaats in te nemen in strijd met de nadere regels van het college op grond van het tweede lid, onder a (delegatie van regelgeving door de raad op grond van artikel 156 van de Gemeentewet).

Krachtens het tweede lid, onder b, van artikel 5:25 heeft het college ook de mogelijkheid om een differentiatie naar soort en aantal vaartuigen aan te brengen. Zo kunnen aparte ligplaatsen voor woonschepen en ligplaatsen voor uitsluitend pleziervaartuigen aangewezen worden. Bovendien kan het aantal gelimiteerd worden.
Via deze algemeen werkende voorschriften is het mogelijk om bijvoorbeeld aan vaartuigen die gedurende langere tijd een ligplaats willen innemen of hebben, eisen te stellen met betrekking tot de afvoer van het afvalwater, de drinkwatervoorziening etc. Zelfs zou aansluiting op de riolering, het drinkwater- en elektriciteitsnet voorgeschreven kunnen worden, indien de mogelijkheden daartoe redelijkerwijs aanwezig zijn.

Mogelijk vergunningenstelsel
Indien men ook op de aangewezen gedeelten van het openbaar water het innemen, hebben of beschikbaar stellen van een ligplaats mogelijk wil maken, kan hiervoor het vergunningsvereiste gesteld worden. Gemeenten hebben op grond van artikel 2.2, tweede lid, van de Wabo de mogelijkheid om voor bepaalde activiteiten vrijwillig aan te haken bij de omgevingsvergunning. Als gemeenten hiertoe besluiten, wordt het innemen van een ligplaats een omgevingsvergunningplichtige activiteit. Dit is efficiënt, omdat een belanghebbende dan met één aanvraag omgevingsvergunning kan volstaan, in het kader waarvan dan ook de ligplaatsaspecten uit de gemeentelijke verordening/APV getoetst worden. Als de gemeente hiervoor kiest, moet de betrokken gemeentelijke verordening/APV daar wel op aangepast worden. Het eerste lid zou dan als volgt kunnen luiden:

1. Het is verboden zonder ***[(omgevings)]***vergunning van het college met een vaartuig een ligplaats in te nemen of te hebben dan wel een ligplaats voor een vaartuig beschikbaar te stellen op door het college aangewezen gedeelten van openbaar water.

In het geval de gemeente eigenaar is van een openbaar water, is het ook mogelijk dat de gemeente in het kader van de exploitatie van die ligplaatsen huur- of verhuurovereenkomsten afsluit.

Afbakening met andere verordeningen
Het kan nodig zijn om de APV-bepalingen over ligplaatsen af te stemmen op een andere gemeentelijke verordening die betrekking heeft op het (gebruik van) openbaar water. Te denken valt aan een havenbeheersverordening of een ligplaatsenverordening. Voorkomen moet worden dat verschillende verordeningen hetzelfde regelen. Daarbij is van belang de aan de verordeningen ten grondslag liggende motieven te bezien.

Derde lid Drijvende bouwwerken
Met betrekking tot drijvende bouwwerken kunnen in de APV geen regels (meer) worden gesteld. Op 1 januari 2018 is de Wet verduidelijking voorschriften woonboten (Stb. 2017, 32) in werking getreden. Aanleiding voor deze wet is jurisprudentie van de Afdeling waarin zij besliste dat woonschepen bouwwerken zijn in de zin van de model-Bouwverordening en waarop dus de bouwregelgeving van toepassing is (ABRvS 16 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1331, en 3 juni 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1749). Door deze wet worden woonschepen en andere drijvende objecten die hoofdzakelijk worden gebruikt voor verblijf, zoals drijvende hotels en restaurants en watervilla's, als bouwwerk aangemerkt. Voor het innemen van een ligplaats met deze drijvende bouwwerken is een omgevingsvergunning nodig. De gemeente mag nog wel een ligplaatsvergunning eisen (in APV of afzonderlijke gemeentelijke verordening), mits zij daaraan andere motieven ten grondslag legt dan waarvoor de omgevingsvergunning voor het aanleggen (= bouwen) is bedoeld. Mede gelet op andere hogere regelgeving zoals vermeld in het derde lid, hebben de aan de ligplaatsbepalingen in de APV ten grondslag liggende motieven (zie het tweede lid, onder a, en vierde lid) volgens de VNG geen aanvullende betekenis om het in het eerste lid vervatte verbod ook voor drijvende bouwwerken te doen gelden. Daarom zijn in het derde lid de Woningwet en de Wabo genoemd, die van toepassing zijn op drijvende bouwwerken.

Bestaande gemeentelijke regels over het uiterlijk van woonboten blijven overigens geldig totdat de welstandsnota voor drijvende bouwwerken op grond van de Woningwet is aangepast. Volgens de Wet

verduidelijking voorschriften woonboten worden autonome welstandsregels en een welstandsnota onderdeel van een welstandsnota in de zin van artikel 12a van de Woningwet tot er een nieuwe (gewijzigde) welstandsnota wordt vastgesteld. Vanaf dat moment moeten gemeenten, indien zij voor woonboten welstandsbeleid willen voeren, dit vastleggen in die nieuwe welstandsnota.

De Wet verduidelijking voorschriften woonboten geldt niet voor een schip dat wordt gebruikt voor verblijf en dat is bestemd en wordt gebruikt voor de vaart (varend schip). Volgens de MvT gaat het hier om schepen waarvan niet bij voorbaat duidelijk is of deze altijd zouden worden aangemerkt als varend schip. Het betreft de categorie (historische) varende schepen waarop wordt verbleven (wonen, restaurant, museum en dergelijke). Deze schepen liggen veelal langere tijd stil, maar er wordt af en toe mee gevaren. Dit betekent dat op dergelijke schepen de bouwregelgeving niet van toepassing is. Op deze schepen zijn de APV-bepalingen van toepassing, tenzij hogere regelgeving zoals genoemd in het derde lid in de situatie voorziet.

Provinciale landschapsverordening, Wet milieubeheer
Maakt het college van zijn bevoegdheid krachtens het eerste lid geen gebruik om gedeelten van openbaar water aan te wijzen waar het verboden is aan te leggen dan kunnen aan de locatie voor het innemen, hebben of beschikbaar stellen van een ligplaats uitsluitend nog beperkingen opgelegd worden krachtens een eventuele provinciale landschaps- of woonschepenverordening dan wel krachtens de Wet milieu-beheer wanneer bijvoorbeeld het beschikbaar stellen van een ligplaats zodanig gebeurt dat er sprake is van een milieuvergunningplichtige inrichting.

Heeft het college daarentegen wel gedeelten van openbaar water aangewezen dan mag slechts ligplaats ingenomen of beschikbaar gesteld worden op de niet-aangewezen gedeelten en kunnen er daarnaast eventueel nog andere beperkende factoren worden gesteld vanuit de provinciale landschaps- of woonschepenverordening of de Wet milieubeheer.
Daar waar een provinciale verordening van kracht is, kan het motief landschapsbescherming niet meer door het college ten grondslag gelegd worden aan de aanwijzing van ligplaatsen als bedoeld in het eerste lid of het stellen van nadere regels (dat wil zeggen algemene voorschriften) als bedoeld in het tweede lid.

In het derde lid is de werking van deze bepaling ook uitgezonderd voor die gevallen waarin de Wet milieubeheer van toepassing is. Veel jachthavens zullen namelijk aangemerkt kunnen worden als milieuvergunningplichtige inrichtingen.

Vierde en vijfde lid
Naast de algemene regels die krachtens het tweede lid kunnen worden uitgevaardigd, kan het wenselijk zijn, gelet op de omstandigheden, om aan een individuele eigenaar van een vaartuig nog nadere aanwijzingen te geven. Het vierde lid biedt daarvoor de grondslag. Het ligt voor de hand deze aanwijzingen in de vorm van een schriftelijke beschikking te gieten. Het spreekt voor zich dat het college geen aanwijzingen geeft of kan geven die strijd opleveren met hogere regelgeving. De eigenaar van de boot is verplicht de aanwijzingen op te volgen. Niet naleving kan worden gesanctioneerd in artikel 6:1.

Jurisprudentie
HR 02-04-1971, NJ 1971, 271. De wetgever gaat uit van een in beginsel bestaand recht om met een woonschip te verblijven in de gemeente waar men tijdelijk wenst te wonen, met deze beperking dat de gemeenten voor de plaats van verblijf binnen hun grondgebied voorschriften mochten vaststellen. Lagere wetgevers hebben de vrijheid bepalingen vast te stellen welke de vrijheid tot het kiezen van een plaats van verblijf inperken, doch deze bepalingen mogen niet zover gaan dat zij het hierboven bedoelde recht van woonschipbewoners om in een bepaalde gemeente verblijfplaats te kiezen geheel ondermijnen en aldus generlei ruimte laten voor de toepassing van de wet.

ABRvS 18-11-1997, JG 98.0033. Een algemeen verbod met ontheffingsmogelijkheid om ligplaats in te nemen met een woonschip, is aanvaardbaar omdat het stelselmatig weigeren van een ontheffing in strijd is met de wet.

HR 28-06-1994, ECLI:NL:HR:1994:ZC9777. Overtreding van verbod in APV om ligplaats met vaartuig in te nemen op door B en W aangewezen gedeelte van openbaar water. APV-bepaling betreft huishouding van gemeente. Aanvullende verordenende bevoegdheid van gemeentebesturen ten opzichte van scheepvaartwetgeving.

ARRS, 07-07-1981, OB 1982, III.2.2.7, nr. 43852 (APV Aalsmeer) en Rb. Utrecht, 03-04-1997, AWB 97/670 VV (APV Loenen). De regeling in de APV met betrekking tot het innemen van een ligplaats met een vaartuig heeft een ruimere strekking dan de provinciale Landschapsverordening, namelijk ook onder andere de orde en veiligheid op het water.

Pres. Rb. Utrecht 03-04-1997, KG 1997, 276. Een Gemeentelijke woonschepenregeling is toelaatbaar omdat hieraan andere motieven ten grondslag liggen dan aan de provinciale landschapsverordening. Gemeentelijke regeling geldt als sturingsinstrument ter regulering van hoeveelheid woonschepen, hun afmetingen en hun onderlinge situering, terwijl de provinciale verordening uitdrukkelijk ziet op de bescherming van natuur en landschap.

ABRvS 06-06-1994, Gst., 1995, 7001, 4. Bestuursdwangaanschrijving tot verwijdering van woonschip van zonder vergunning ingenomen ligplaats in haven. Verbod in APV geldt slechts voor door het college aangewezen gedeelten van openbaar (vaar)water. Toevoeging van vergunningstelsel aan verbodsbepaling betreft wijziging van algemeen verbindend voorschrift.

ARRS 20-08-1992, JG 93.0004. Bestuursdwangaanschrijving tegen en weigering vergunning voor hotelboot die enige tijd is gedoogd. APV-bepaling niet in strijd met Binnenvaartpolitiereglement. Toetsing ex nunc.

ABRvS 07-12-2000, JG 01.0039. Bestuursdwangaanschrijving tegen het ligplaats innemen met een woonschip op een niet aangewezen gedeelte van een openbaar water. Legalisatie is niet mogelijk en beroep op gelijkheidsbeginsel gaat niet op.

ABRvS 09-03-2001, Gst. (2001) 7143, 2. De afwijzing van een verzoek om maatregelen te treffen teneinde een onbezette ligplaats met een woonschip te kunnen innemen moet worden aangemerkt als een weigering om feitelijke handelingen te verrichten. Deze weigering is niet op enig rechtsgevolg gericht en het bezwaar hiertegen is terecht niet ontvankelijk verklaard. Het college heeft daarnaast in redelijkheid kunnen besluiten een verzoek om aanwijzing van een andere ligplaats af te wijzen. Aan het college komt ter zake van aanwijzingen van ligplaatsen krachtens artikel 5.3.2 APV een ruime mate van beleidsvrijheid toe.

ABRvS 01-08-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AB3316. Mededeling dat ligplaatsen van woonschepen niet (meer) gebonden zijn aan objecten, maar aan personen, is een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit in de zin van artikel 1:3 Awb.

ABRvS 07-11-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AD6653. Een algeheel verbod om met een woonschip in een gemeente te verblijven is in strijd met artikel 88 van de Huisvestingswet. Er kan zich echter in een bepaalde gemeente de situatie voordoen dat er geen plaatsen in openbaar water geschikt zijn om te worden bestemd of aangewezen om door een woonschip te worden ingenomen. Met artikel 88 van de Huisvestingswet is dan ook niet beoogd om iedere gemeente de verplichting op te leggen nieuwe ligplaatsen te creëren, teneinde aan tenminste één woonschip plaatst te kunnen bieden op haar grondgebied.

ABRvS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO8510. Het betreft de afbakeningsbepaling van artikel 5.3.2 (thans 5:25), derde lid, van de APV. Appellant betoogde dat het verbod van het eerste lid van dat artikel (om met een vaartuig ligplaats in te nemen op openbaar water) niet geldt, omdat het in het derde lid genoemde Binnenvaartpolitiereglement (BPR) van toepassing is. De Afdeling zegt daarover: “met name uit de woorden “voor zover” blijkt dat het antwoord op de vraag of het in het eerste lid vervatte verbod geldt, afhankelijk is van de reikwijdte van het BPR.” En verderop: “Aan artikel 5.3.2 van de APV, dat is geplaatst in hoofdstuk 5 ‘Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente’ liggen (ook) andere motieven ten grondslag zoals hiervoor weergegeven. De omstandigheid dat in het voorliggende geval de belangen ter bescherming waarvan het BPR is vastgesteld zich niet verzetten tegen het afmeren van een vaartuig op de door appellant verlangde locatie laat de uit artikel van de APV blijkende wenselijkheid tot ordening van het innemen van ligplaats uit een oogpunt van openbare orde, volksgezondheid etcetera onverlet. Het in het eerste lid van artikel 5.3.2. van de APV vervatte verbod behoudt dan ook in het voorliggende geval in zoverre betekenis.” De Afdeling erkent hier dus de aanvullende werking van de APV, ook als hogere regelgeving van toepassing is.

ABRvS 17-11-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AR5815. De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat het enkele feit dat een milieuvergunning is verleend niet betekent dat artikel 5.3.2 (thans 5:25), derde lid, van de APV van toepassing is. Niet is gebleken dat in het kader van de verleende milieuvergunning het door de APV gediende belang van ordening van het innemen van ligplaatsen met vaartuigen uit een oogpunt van openbare orde is meegewogen of dat belang als gevolg van de verleende milieuvergunning rechtens geen relevantie meer zou hebben. De milieuvergunning kent geen bepalingen omtrent het innemen van ligplaatsen. De desbetreffende bepaling van de APV voorziet niet in een door de Wet milieubeheer geregeld onderwerp. De Afdeling deelt dan ook de conclusie van de rechtbank dat de verlening van de milieuvergunning niet afdoet aan het in de APV vervatte verbod met een vaartuig ligplaats in te nemen.

ABRvS 16-04-2014, ECLI:NL:RVS:2014:1331. De rechtbank heeft overwogen dat [de woonboot] moet worden aangemerkt als een bouwwerk, zodat voor het verbouwen daarvan een omgevingsvergunning is vereist en het college de door [appellant sub 1] ingediende aanvraag om verbouwingsvergunning had moeten afwijzen. (…) [appellant sub 1] betoogt tevergeefs dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de, bij besluit van 25 januari 2012 in stand gelaten, bij besluit van 19 juli 2011 aan [appellant sub 1] verleende verbouwingsvergunning op grond van artikel 2.2 van de Wabo moet worden aangemerkt als een omgevingsvergunning. Er is geen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1 of 2.2 van de Wabo aangevraagd en de Verordening op het binnenwater 2010 bevat geen bepaling op grond waarvan een aanvraag krachtens de Verordening op het binnenwater 2010 tevens moet worden aangemerkt als een aanvraag om het verlenen van een omgevingsvergunning.

ABRvS 30-12-2015, ECLI:NL:RVS:2015:4019. De Wabo ziet op activiteiten die van invloed kunnen zijn op de fysieke leefomgeving. Hieronder vallen ook de inrichting en het beheer van de openbare ruimte voor zover het gaat om water in de gemeente Amsterdam, waarop de Verordening op het binnenwater 2010 ziet. De activiteit bouwen wordt gelet op artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo onder meer gereguleerd door het bestemmingsplan, waarbij gelet op artikel 3.1, eerste lid, van de Wro regels over het grondgebruik kunnen worden gesteld uit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening. De regeling in de Verordening op het binnenwater 2010 is mede getroffen met het oog op een doelmatig gebruik van de ligplaatscapaciteit, de openbare orde en de vlotte en veilige doorvaart. Gelet op de verschillende motieven die aan de Verordening op het binnenwater 2010 en aan voormelde hogere regelgeving ten grondslag liggen, bevat de Verordening op het binnenwater 2010 in zoverre geen regeling ten aanzien van een onderwerp waarin door de genoemde hogere regelingen is voorzien. Voor zover de bepalingen in de Verordening op het binnenwater 2010 daarnaast zijn gegeven met het oog op de ordening en welstand is er wel een zekere overlap met de Wabo, de Woningwet en de Wro, maar dit leidt niet tot strijd tussen de Verordening op het binnenwater 2010 en deze wettelijke regelingen.

ABRvS 02-11-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2879. De verordening is vastgesteld ter bevordering van een goed havenbeheer en bevat regels met betrekking tot de orde, veiligheid en het milieu van de haven en de omgeving van de haven, en de kwaliteit van de dienstverlening in de haven. Aan de Verordening en voormelde hogere regelgeving liggen derhalve verschillende motieven ten grondslag, zodat de Verordening geen regeling bevat ten aanzien van een onderwerp waarin door hogere regelgeving is voorzien.

ABRvS 11-10-2017, ECLI:NL:RVS:2017:2730. Vóór 8 december 2014 was in artikel 2.2.1, aanhef en onder a, van de Verordening op het binnenwater 2010 een woonboot gedefinieerd als een vaartuig, daaronder begrepen een object te water, dat hoofdzakelijk wordt gebruikt als of is bestemd tot woonverblijf, niet zijnde een object dat valt onder de Woningwet. In voormelde uitspraken van 16 april 2014 en 3 juni 2015 heeft de Afdeling overwogen dat uit deze definitie voortvloeide dat de Verordening op het binnenwater 2010 niet van toepassing was op een woonboot ingeval die was aan te merken als bouwwerk in de zin van de Woningwet, welk begrip inmiddels is overgenomen in de Wabo. In voormelde uitspraken van 30 december 2015 en 13 januari 2016 heeft de Afdeling de Verordening op het binnenwater 2010 wel van toepassing geacht op objecten anders dan woonboten, hoewel deze objecten als bouwwerken in de zin van de Woningwet en de Wabo waren aan te merken. Daartoe heeft de Afdeling overwogen dat de Verordening op het binnenwater 2010 geen bepaling bevatte waarin onder de Woningwet en de Wabo vallende objecten anders dan woonboten van de werkingssfeer van de Verordening op het binnenwater 2010 werden uitgesloten. In deze uitspraken heeft de Afdeling inderdaad bevestigd dat onder de Woningwet en de Wabo vallende woonboten wel van de werkingssfeer van de Verordening op het binnenwater 2010 waren uitgesloten.

Met ingang van 8 december 2014 is de zinsnede "niet zijnde een object dat valt onder de Woningwet" geschrapt uit artikel 2.2.1, aanhef en onder a, van de Verordening op het binnenwater 2010. Derhalve zijn onder de Woningwet en de Wabo vallende woonboten sinds die datum niet meer uitgesloten van de werkingssfeer van de Verordening op het binnenwater 2010. Dit betekent dat ook de woonboot van [appellant] onder de Verordening op het binnenwater 2010 valt, hoewel het algemeen bestuur deze in het besluit van 27 oktober 2015 heeft aangemerkt als bouwwerk. Hieraan doen voormelde uitspraken van de Afdeling van na 8 december 2014 niet af. In die uitspraken ging het immers om besluiten van vóór 8 december 2014, zodat het oude recht van toepassing was.

Artikel 5:26
(Vervallen)

Artikel 5:27
(Vervallen)

Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken

Provinciale vaarwegenverordeningen kennen veelal ook een dergelijke bepaling voor waterstaatswerken die bij hen in beheer zijn.

De APV-bepaling heeft alleen betrekking op waterstaatswerken die in beheer zijn bij de gemeenten. Artikel 1.14 van het Binnenvaartpolitiereglement legt aan degene die een kunstwerk beschadigt bovendien nog een meldingsplicht op.

Artikel 5:29 Reddingsmiddelen

Om te waarborgen dat deze middelen aanwezig zijn en gebruikt kunnen worden voor het redden van personen is andersoortig gebruik of het voor gebruik onklaar maken van reddingsmiddelen strafbaar gesteld.

Artikel 5:30 Veiligheid op het water

Het Binnenvaartpolitiereglement bepaalt aan welke verkeersregels de schippers van vaartuigen zich hebben te houden. Zij is dus uitsluitend gericht op de gebruikers van vaartuigen en niet op de overige gebruikers van het openbaar water.

Artikel 5:30 betekent dan ook een eigenlijke aanvulling op deze twee reglementen door in algemene zin, vergelijkbaar met de redactie van artikel 5 Wegenverkeerswet 1994, hinder of gevaarlijk gedrag van de overige gebruikers te verbieden.

Voor de toelichting op de in het tweede lid genoemde hogere regelingen wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 5:25.

Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen

Deze bepaling spreekt voor zich.

Afdeling 7 Crossterreinen en gemotoriseerd en ruiterverkeer in natuurgebieden

Artikel 5:31a
(Vervallen)

Artikel 5:32 Crossterreinen

Op het houden van auto- en motorsportevenementen, het crossen met auto's, motoren, bromfietsen en dergelijke al dan niet met een wedstrijdkarakter zijn verschillende wettelijke regelingen van toepassing. Hierbij speelt mede een rol in hoeverre deze activiteiten al dan niet op een weg in de zin van de wegenverkeers-wetgeving plaatsvinden.

Afbakening
Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de model-APV van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, AMvB of een provinciale verordening wordt voorzien. De term 'onderwerp' in artikel 122 van de Gemeentewet betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het vierde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet.

Hieronder wordt aangegeven welke wettelijke regelingen zoal van toepassing kunnen zijn.

1. Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) en APV
Alvorens in te gaan op de vraag welke regelingen van toepassing kunnen zijn op het crossen op daarvoor - al dan niet legaal - ingerichte terreinen, plaatst de VNG eerst enige kanttekeningen bij een verkeers-rechtelijk aspect in verband met de leeftijd van de crossers.

Ingevolge artikel 110, tweede lid, van de WVW 1994 juncto artikel 5 van het Reglement rijbewijzen mogen bromfietsen slechts worden bestuurd door personen die de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt. Het verkeersrechtelijk regime is echter niet van toepassing, wanneer de bedoelde activiteiten zich afspelen op een terrein dat niet kan worden aangemerkt als een weg die feitelijk voor het openbaar verkeer openstaat in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Op de vraag wanneer sprake is van een zodanige weg wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 1:1.

Indien een auto- of motorsportactiviteit, crossen en dergelijke op de weg, als bedoeld in de WVW 1994, plaats vindt en een wedstrijdkarakter heeft, is artikel 10 van de WVW 1994 van toepassing. Het eerste lid

van deze bepaling zegt dat het verboden is op een weg een wedstrijd met voertuigen te houden of daaraan deel te nemen. Dit verbod richt zich dus zowel tot de organisator van de wedstrijd als tot de deelnemers aan de wedstrijd.

Vindt een wedstrijd met voertuigen plaats op andere plaatsen, dan op de weg in de zin van de WVW 1994, dan kan artikel 5:32 van toepassing zijn. Artikel 5:32 ziet op het gebruik van motorvoertuigen of een bromfiets als bedoeld in het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) in het kader van een wedstrijd op speciaal daarvoor aangewezen terreinen door het college. Kenmerkend voor het wedstrijdkarakter is dat er een beloning in de vorm van prijzen, medailles of iets dergelijks in het vooruitzicht wordt gesteld.

Indien artikel 5:32 van toepassing is, is een vergunning op basis van artikel 2:25 niet meer aan de orde. Zie verder de toelichting op artikel 2:25.

Voor het organiseren van evenementen in het algemeen zijn in principe de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 'Evenementen' van toepassing (art. 2:24 en verder). De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid voorschriften geven omtrent het houden van zo'n evenement dan wel het evenement geheel verbieden. Deze bepalingen zijn ook van toepassing op auto- en motorsportevenementen, die geen wedstrijd-karakter hebben, zoals toertochten, oldtimerritten en verder.

2. Wet milieubeheer en APV
Bij het reguleren van auto- en motorsportactiviteiten, crossen en dergelijke buiten de weg moet onderscheid worden gemaakt tussen speciaal daarvoor ingerichte terreinen, zoals circuits, en overige terreinen, zoals natuurgebieden, parken, plantsoenen of andere voor recreatief gebruik beschikbare terreinen. De eerst bedoelde terreinen vallen doorgaans onder de Wet milieubeheer; voor de overige terreinen kan een gemeente zelf regels stellen, zoals in de artikelen 5:32 en 5:33.

Wet milieubeheer
De speciaal voor auto- en motorsport ingerichte terreinen vallen onder de werking van de Wet milieubeheer en Activiteitenbesluit milieubeheer.

In bepaalde gevallen moet een motor(sport)terrein worden aangemerkt als een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. De regeling betreffende de motorterreinen is opgenomen in categorie 19 van het Activiteitenbesluit milieubeheer. In categorie 19.1, onder g, worden genoemd: inrichtingen of terreinen, geen openbare weg zijnde, waar gelegenheid wordt geboden tot het gebruiken van: bromfietsen, motorvoertuigen of andere gemotoriseerde voer- of vaartuigen in wedstrijdverband ter voorbereiding van wedstrijden of voor recreatieve doeleinden.

In de nota van toelichting bij het besluit blijkt dat uit de omschrijving "gelegenheid bieden" is af te leiden dat elke inrichting of elk terrein, dat in enigerlei vorm is ingericht om de genoemde activiteiten mogelijk te maken, onder dit besluit valt.

Vervolgens vermeldt de nota van toelichting dat enige accommodatie evenwel nodig zal zijn voordat kan worden vastgesteld of sprake is van een dergelijke inrichting, bijvoorbeeld in de vorm van een begrenzing. Indien elke, al dan niet beoogde, begrenzing van de plaats waar de genoemde activiteiten zich afspelen ontbreekt, zal bezwaarlijk van een inrichting kunnen worden gesproken (bijvoorbeeld wanneer een aantal liefhebbers van modelvaartuigen regelmatig met elkaar hun bootjes laat varen op een grote plas of waterweg).
Op grond van artikel 8.2 van de Wet milieubeheer is het college bevoegd om op een aanvraag voor vergunning voor een motorterrein als bedoeld in categorie 19 te beslissen. Voor zover de terreinen, geen openbare weg zijnde, echter bestemd of ingericht zijn voor het in wedstrijdverband, ter voorbereiding van wedstrijden of voor recreatieve doeleinden rijden met gemotoriseerde voertuigen, en de terreinen

daartoe acht uren per week of meer zijn opengesteld, wordt de vergunning niet afgegeven door het college, maar door gedeputeerde staten (categorie 19.2).

Bij de vergunningverlening wordt rekening gehouden met de motieven van de Wet milieubeheer, zijnde de gevolgen voor het milieu of de bescherming van het milieu.

APV
De regeling in de APV is van belang voor die terreinen die niet genoemd zijn in categorie 19.1, onder g, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, bijvoorbeeld een terrein dat niet is ingericht voor motorwedstrijden en -activiteiten en terreinen die hiervoor slechts eenmalig of zeer incidenteel worden gebruikt.

In een gemeentelijke regeling met betrekking tot dit soort motorterreinen zal de werkingssfeer ten opzichte van de Wet milieubeheer in ieder geval moeten zijn afgebakend.

Bij een aanwijzingsbesluit kunnen alleen regels worden gesteld ter bescherming van de belangen die dit voorschrift dient. Behalve het belang van de openbare orde zijn dat milieubelangen en het belang van de veiligheid van het publiek of de deelnemers.

In de in het tweede lid genoemde regels kan bepaald worden dat op het terrein slechts gecrost mag worden op bepaalde dagen en uren, en wel alleen door leden van de vereniging; dat de vereniging zich gedraagt volgens de aanwijzingen van KNAC, KNMV en MON; dat zij haar leden voldoende verzekert tegen ongevallen dan wel aansprakelijkheid voor schade als gevolg van ongevallen en - eventueel - dat de crossers ten minste een bepaalde leeftijd moeten hebben dan wel dat de vereniging er - ter voorkoming van ongelukken - zorg voor draagt dat toezicht door volwassenen wordt uitgeoefend indien van dat terrein gebruik wordt gemaakt.

3. Zondagswet
Krachtens artikel 3, eerste lid, van de Zondagswet is het verboden op zondag zonder strikte noodzaak gerucht te verwekken, dat op een afstand van meer dan 200 meter van het punt van verwekking hoorbaar is. Volgens het tweede lid van dit artikel is de burgemeester bevoegd van dit verbod voor de tijd na 13.00 uur ontheffing te verlenen.

De training voorafgaand aan de motorcrosswedstrijd kan als deze voor publiek toegankelijk is, reeds aangemerkt worden als een openbare vermakelijkheid als bedoeld in artikel 4 van de Zondagswet.

4. privaatrechtelijk optreden
Verschillende gemeenten zijn er toe overgegaan een aan de gemeente in eigendom toebehorend terrein aan te wijzen waarop de motorcrossport beoefend kan worden. Veelal geschiedt dit om de overlast die wordt ondervonden als gevolg van het crossen in natuur- en bosgebieden te beperken.

Indien van gemeentewege een terrein ter beschikking wordt gesteld voor het crossen, rijst de vraag naar de eventuele civielrechtelijke aansprakelijkheid van de gemeente voor ongevallen en andere schade. Daarbij gaat de VNG ervan uit dat het crossterrein niet een weg is in de zin van de wegenverkeers-wetgeving. Is daarvan wèl sprake, dan is het - behoudens ontheffing; zie de artikelen 10 en 148 WVW 1994 - eenvoudigweg verboden aldaar te ‘crossen’.

Civielrechtelijk brengt het feit dat een terrein met goedvinden van de gemeente als crossterrein wordt gebruikt, voor haar de verplichting mee ervoor te zorgen dat geen gevaarlijke situaties te creëren zijn. Het ligt op de weg van de gemeente om het terrein aan te passen aan het doel waartoe het dient.

In het kader van de regels die het college kan stellen op basis van het tweede lid van artikel 5:32 kunnen bijvoorbeeld leeftijdsgrenzen worden gesteld aan de gebruikers van het terrein of eisen als aangegeven

in artikel 110 van de WVW 1994 juncto artikel 5 van het Reglement rijbewijzen. Uitsluiting van aansprakelijkheid voor schade (ongevallen en dergelijke) kan de gemeente zoveel mogelijk beperken; bijvoorbeeld door een bord te plaatsen bij de ingang van het terrein waarop zijn aangegeven de voorwaarden waaronder van het terrein gebruik mag worden gemaakt (onder andere de waarschuwing, dat gebruikers van het terrein dit voor eigen risico gebruiken en de mededeling, dat de gemeente aansprakelijkheid afwijst voor ongevallen en andere schade als gevolg van crossen). Het plaatsen van een dergelijk bord wil overigens niet zeggen dat de gemeente gevrijwaard is van aansprakelijkheid.

Er is overigens nog een privaatrechtelijke mogelijkheid waardoor de gemeente aan haar zorgverplichting kan voldoen, namelijk door het sluiten van een gebruiks- of huurovereenkomst met de plaatselijke vereniging. De gemeente moet zich dan wel realiseren dat het desbetreffende terrein dan ook alleen ter beschikking wordt gesteld ten behoeve van het crossen door leden van die vereniging.

Jurisprudentie
ARRS 03-06-1994, AB 1994, 602. Wanneer in het kader van een evenement, zoals bedoeld in de APV-artikelen, op een crossterrein, zoals in deze bepaling bedoeld, motor(sport)activiteiten worden gehouden zijn er meerdere bevoegde organen in het spel. Goed onderscheid moet worden gemaakt tussen enerzijds het evenement, waarvoor de burgemeester het bevoegd gezag is om een vergunning te verlenen en anderzijds de motor(sport)activiteiten, waarvoor het college het bevoegd gezag is.

Pres. Rb Utrecht 06-06-1995, KG 1995, 292. Motorcrosswedstrijden op zondag. Trainingswedstrijden voor 13.00 uur. In casu geen schending van de zondagsrust, omdat het motorcrossterrein 4 km buiten de bebouwde kom ligt.

Artikel 5:33 Beperking verkeer in natuurgebieden

Vele gemeenten worden in toenemende mate geconfronteerd met het bezoek van motorcrossers aan natuurgebieden, met als gevolg klachten over geluidhinder, schade aan de flora, verstoring van wild en dergelijke.

Verder worden natuurgebieden, parken en dergelijke steeds vaker door ruiters en fietsers/mountain-bikers bezocht. Het komt nogal eens voor dat ruiters en fietsers/mountainbikers de speciaal voor hen aangewezen ruiter- of fietspaden verlaten. Deze gedraging levert gevaar en hinder op voor wandelaars en berokkent vaak ook schade aan flora en fauna.

Bij de vraag, welke maatregelen mogelijk zijn tegen het motorcrossen in natuurgebieden, zal men een onderscheid moeten maken tussen het zogenaamde ‘wilde crossen’ (op wegen en paden en ‘off the road’) en het crossen op daartoe speciaal gebruikte motorterreinen.
Op het crossen op motorterreinen is artikel 5:33 van toepassing.

De redactie van artikel 5:33 is aangepast overeenkomstig het systeem van artikel 5:32. Op grond van het eerste lid van artikel 5:33 geldt een algeheel verbod om zich met motorvoertuigen, (brom)fietsen of paarden in een natuurgebied te bevinden. Het college kan op grond van het tweede lid terreinen aanwijzen waar dit verbod niet geldt en kan tevens regels stellen voor het gebruik van deze terreinen.

Maatregelen
Bij de vraag welke maatregelen genomen kunnen worden tegen het ‘wildcrossen’ of overlastgevend ruiter- en fietsverkeer gaat het in feite om een meer algemeen vraagstuk: Welke maatregelen kunnen genomen worden om ter bescherming van het milieu en ter voorkoming van overlast gemotoriseerd verkeer, ruiter- of fietsverkeer uit bepaalde gebieden te weren?
Een mogelijkheid om het weggebruik door de verkeersdeelnemers te reguleren is het nemen van verkeersbeperkende maatregelen op grond van de wegenverkeerswetgeving.

Voor de in deze gebieden gelegen wegen is sinds november 1991 de wegbeheerder bevoegd tot het treffen van verkeersmaatregelen (zie artikel 18 WVW 1994).

Volgens de WVW 1994 kan tot vaststelling van verkeersmaatregelen worden overgegaan indien deze maatregelen de veiligheid op de weg verzekeren, weggebruikers en passagiers beschermen, strekken tot het in stand houden van de weg en de bruikbaarheid van de weg waarborgen, de vrijheid van het verkeer waarborgen, strekken tot voorkoming of beperking van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade, strekken tot het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden en tenslotte een doelmatig of zuinig energieverbruik bevorderen (artikel 2, eerste tot en met derde lid, WVW 1994). De WVW 1994 geeft derhalve ook mogelijkheden verkeersmaatregelen te nemen ter bescherming van milieubelangen. Regulering van het gemotoriseerde verkeer dat van de weg gebruik maakt in natuurgebieden dient te geschieden op basis van de WVW 1994 door middel van een verkeersmaatregel. Hierbij moet het dan gaan om een regeling ten aanzien van het gebruik van wegen in de zin van de WVW 1994.

Voor de overige gebieden, buiten de wegen in de zin van de WVW 1994, binnen een natuurgebied kan een regeling worden opgenomen in de APV.

Hierbij moet in het oog worden gehouden dat met betrekking tot het onderhavige onderwerp ook een provinciale regeling kan gelden. Indien er reeds een provinciale regeling bestaat inzake de beperking van gemotoriseerd verkeer in natuurgebieden, welke regeling - deels - strekt ter bescherming van dezelfde belangen, zal - althans indien een gemeente geheel of gedeeltelijk gelegen is in een “natuurgebied” als bedoeld in de provinciale verordening - de werkingssfeer van het gemeentelijk voorschrift ten opzichte van de provinciale verordening moeten worden afgebakend.

Maatregelen op basis van de Wegenwet/feitelijke sluiting en sluiting krachtens artikel 461 Wetboek van Strafrecht
Ook langs feitelijke en privaatrechtelijke weg zou men kunnen komen tot het weren van gemotoriseerd verkeer uit bepaalde natuurgebieden.

In de eerste plaats valt te denken aan het plaatsen van palen, klap- of draaihekjes bij de toegangen tot de in zo’n gebied gelegen wegen. De eigenaar van een weg zal men het recht tot het nemen van zodanige maatregelen niet kunnen ontzeggen.

Hoe zit dit echter als deze weg is aan te merken als een openbare weg in de zin der Wegenwet? Hiervoor is ingegaan op de beperkingen in het gebruik van een openbare weg als gevolg van het beperkt openbaar rechtskarakter van die weg. Openbare wegen in natuurgebieden zullen veelal - op grond van de gesteldheid van de weg of op grond van het gebruik dat van de weg pleegt te worden gemaakt - een zodanig beperkt openbaar rechtskarakter hebben. Ook ten aanzien van deze openbare wegen zal de eigenaar deze beperking feitelijk mogen realiseren door het plaatsen van klap- en draaihekjes, palen en dergelijke bij de toegangen tot die wegen en wel zodanig dat alleen voetgangers en fietsen vrij kunnen passeren. Aan deze handelwijze kleeft een aantal bezwaren.

Deze handelwijze is niet toepasbaar ten aanzien van openbare wegen die niet een beperkt openbaar rechtskarakter hebben. Ingevolge het bepaalde in artikel 14, eerste lid, van de Wegenwet dienen de rechthebbende en de onderhoudsplichtige dan alle verkeer over de openbare weg te dulden. De VNG tekent hierbij nog aan dat het gedeeltelijk - bijvoorbeeld alleen voor gemotoriseerd verkeer - onttrekken van wegen aan het openbaar verkeer niet mogelijk is (Kb 26 september 1955, AB 1956, blz. 357).

KB 11-05-1982, AB 1982, 378. Ook is het volgens de Kroon niet mogelijk een weg aan het openbaar verkeer te onttrekken om hem vervolgens weer onmiddellijk open te stellen voor bij voorbeeld voetgangers en fietsers. Een dergelijke maatregel kan wel door middel van een verkeersbesluit worden genomen, zoals hiervoor is beschreven.

Ook mag verwacht worden dat het onttrekken van een aantal in het buitengebied gelegen wegen aan het openbaar verkeer op bezwaren zal stuiten van met name landbouwers.

Verder merkt de VNG ten aanzien van het afsluiten van wegen door middel van hekjes en slagbomen nog op, dat de bereikbaarheid van bos- en natuurgebieden voor de brandweer en in verband met onderhoudswerkzaamheden zal verslechteren. Bovendien zullen slagbomen gemakkelijk geopend kunnen worden. Ten slotte is het plaatsen van hekjes, slagbomen en dergelijke een kostbare aangelegenheid.

Men zou - in de tweede plaats - kunnen denken aan het plaatsen bij de toegangen tot de wegen in een bepaald natuurgebied van borden waarop de toegang voor motorvoertuigen en bromfietsen voor onbevoegden krachtens artikel 461 van het Wetboek van Strafrecht wordt verboden: “Verboden toegang voor....; art. 461 Wetboek van Strafrecht”.

Deze methode kan echter niet worden toegepast, indien het gaat om openbare wegen in de zin van de Wegenwet. Zie HR 21-06-1966, AB 1967, p. 186 (Bromfietsverbod Sneek), en HR 23-12-1980, AB 1981, 237 (rijverbod Schiermonnikoog).

Sommige gemeentebesturen hebben de volgende aanpak tot wering van gemotoriseerd verkeer uit natuurgebieden overwogen:
a. onttrekking van de openbare wegen (‘openbaar’ in de zin van de Wegenwet) aan het openbaar verkeer volgens de daartoe in de artikelen 9 en verder van de Wegenwet voorgeschreven procedure; en aansluitend daaraan:
b. geslotenverklaring op privaatrechtelijke basis van de wegen in dat gebied voor (recreatief) gemotoriseerd verkeer, namelijk door het plaatsen van borden ‘Verboden toegang voor...., art. 461 Wetboek van Strafrecht’.

Aan deze aanpak wordt om twee redenen de voorkeur gegeven:

- De Wegenwet zou zich er tegen verzetten dat wegen die voor al het verkeer openbaar zijn, ter behartiging van andere belangen dan verkeersbelangen bij verordening voor het gemotoriseerd verkeer gesloten zouden worden. Of deze opvatting juist is, is de vraag.
- Artikel 461 WvSr is niet op openbare wegen van toepassing.

Deze aanpak stuit overigens ook op bezwaren, met name in die gevallen waarin de wegen niet in eigendom zijn bij de overheid. De overheid is dan immers van de particuliere eigenaren afhankelijk, met name waar het de geslotenverklaring voor gemotoriseerd verkeer betreft. Bovendien is de toegankelijkheid van dergelijke wegen voor het publiek niet meer verzekerd, indien deze wegen eenmaal aan het openbaar verkeer zijn onttrokken. De particuliere eigenaar zou zijn weg immers ook voor alle publiek, dus ook voor voetgangers en fietsers, kunnen afsluiten. De overheid bezit dan geen machtsmiddelen om daartegen op te treden. Deze machtsmiddelen bezit zij wél ten aanzien van wegen die - zij het ook beperkt - voor het openbaar verkeer toegankelijk zijn in de zin van de Wegenwet.

Zie ABRvS, 25-03-1982, AB 1983, 64 (Helmond) en 5-11-1982, Gst. 1983, 6745, 10 (Wittem). Blijkens deze uitspraken kan (en moet!) de gemeentelijke overheid de onderhouds- en de duldingsplicht van de eigenaar van een openbare weg met toepassing van bestuursdwang afdwingen, indien deze plicht wordt verzaakt.

Men kan - zoals hierboven reeds bleek - aan genoemde consequenties niet ontkomen door een weg slechts beperkt aan het openbaar verkeer te onttrekken, in die zin dat hij alleen openbaar zal zijn voor bepaalde categorieën verkeersdeelnemers. Bovendien, ook al zou een weg een beperkt openbaar rechtskarakter hebben, dan nog zou artikel 461 WvSr. waarschijnlijk niet toepasselijk kunnen zijn.

Hiervoor werd er reeds op gewezen dat de hele onttrekkingsprocedure tijdrovend is en dat de onttrekking op bezwaren zal stuiten van met name landbouwers. Zou men de hier bedoelde methode

toepassen, dan zou het in ieder geval noodzakelijk zijn voor de onttrekking aan het openbaar verkeer met de particuliere eigenaren duidelijke afspraken te maken en deze schriftelijk vast te leggen. Overigens moet de onttrekking van een openbare weg aan het openbaar verkeer onvoorwaardelijk moet geschieden en zonder tijdsbepaling (circulaire van de minister van verkeer en waterstaat aan de colleges van gedeputeerde staten, BS 1933, nrs. 203 en 245, WGB 1933, p. 225).

Verordening stiltegebieden
Provinciale staten dienen op grond van artikel 1.2 van de Wet milieubeheer een verordening op te stellen die onder andere regels bevat inzake het voorkomen of beperken van geluidhinder in bij de verordening aangewezen gebieden. Deze provinciale milieuverordening (PMV) vervangt de oude verordeningen op grond van artikel 122 van de Wet geluidhinder.

Volgens de model-PMV is het onder meer verboden een aantal toestellen te gebruiken binnen het milieu-beschermingsgebied. Het is ook verboden om met een motorvoertuig met draaiende verbrandingsmotor de openbare weg of andere voor bestemmingsverkeer openstaande wegen en terreinen te verlaten.

Toertochten voor motorvoertuigen of een wedstrijd als bedoeld in artikel 24 van de WVW 1994 zijn niet toegestaan.

Beperking gemotoriseerd verkeer in natuurgebieden in relatie tot artikel 1 van de Grondwet
De vraag rijst of het ontzeggen van de toegang tot een bepaald natuurgebied voor motorrijders en bromfietsers zich verdraagt met het antidiscriminatieverbod van artikel 1 van de Grondwet. Deze vraag werd aan de orde gesteld in een zitting van de kantonrechter te Harderwijk (19-11-1985). De gever-baliseerde voerde aan dat het verbod "... discriminerend is ten aanzien van motorrijders, bromfietsers en hun duopassagiers. Terreinwagens, motoren met zijspan, auto's en vrachtwagens mogen van de onverharde wegen wel gebruik maken. De officier van justitie bestreed deze opvatting. Hij stelde dat het gemeentebestuur een keuze heeft gemaakt tussen de belangen van voetgangers en flora en fauna en de belangen van motorrijders en bromfietsers die zittend op hun voertuig van de natuur willen genieten."

De officier meende dat de belangen van flora en fauna en de belangen van voetgangers die hinder ondervinden van motorrijders, prevaleren boven de belangen van motorrijders. De kantonrechter schaarde zich achter de officier van justitie. Hij meende dat er geen sprake was van discriminatie van motorrijders en bromfietsers omdat hun bewegingsvrijheid niet verder dan noodzakelijk voor het doel dat het college voor ogen staat wordt beperkt.

De rechtbank in hoger beroep en de Hoge Raad in cassatie hebben inmiddels de uitslag van de kantonrechter onderschreven. Zie HR 19-05-1987, AB 1988, 216 (APV Nunspeet).

Jurisprudentie
Vz. ARRS 30-08-1990, AB 1991, 432. Wanneer wordt overgegaan tot het aanwijzen van een natuurgebied, waarbinnen gemotoriseerd verkeer verboden is, zoals in deze bepaling bedoeld, is het verstandig te bezien in hoeverre een overgangsregeling noodzakelijk is voor personen die - al dan niet bedrijfsmatig - met een motorvoertuig gebruik maken van dit natuurgebied. Vanwege het ontbreken van een overgangs-regeling trof de Voorzitter van de ARRS een voorlopige voorziening, waarbij aan belanghebbende alsnog een tijdelijke ontheffing werd verleend.

Afdeling 8 Verbod vuur te stoken

Artikel 5:34 Verbod vuur te stoken

In deze toelichting wordt allereerst uitgebreid ingegaan op de wetgeving voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen, geregeld in de artikelen 10.2, eerste lid en 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Artikel 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer beperkt zich nu echter alleen tot de bescherming van het milieuhygiënische belang. Indien het college de openbare orde- en veiligheidsaspecten wil reguleren is het verlenen van een (tweede) ontheffing op grond van de APV noodzakelijk.

Het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen als geregeld in artikel 10.2, eerste lid, en 10.63, tweede lid, van de Wm
In de circulaire van 27 maart 2002 aan de provincies en gemeenten van het voormalig ministerie van VROM (Stcrt. 2002, 65) is aandacht besteed aan het storten en verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen.

Voor welke afvalstoffen kan er een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer worden gegeven en wat is de reikwijdte van de wet?

Uit de kamerbehandeling blijkt dat de ontheffing kan worden verleend voor de volgende zaken:
- vreugdevuren, zoals paas- en oudejaarsvuren.
- instandhouding van waardevolle cultuurlandschappen, in het kader van klein landschapsbeheer.

De minister gaf tegenover de Kamer voorts aan dat fruitsnoeihout en aardappelloof onder de ontheffing zouden kunnen vallen. Hij sprak in zijn algemeenheid over hout dat men van bomen of struiken afhaalt om het natuurlijke proces om welke reden dan ook te bevorderen. Ook riet zou ons inziens hieronder kunnen vallen. Voor welke gevallen er nog meer een ontheffing kan worden gegeven, is sterk afhankelijk van de lokaal specifieke situatie, bijvoorbeeld indien er sprake is van een heidegebied of specifieke beplanting. Op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer is het in ieder geval verboden ontheffing te verlenen voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen. Verder is het meeverbranden van allerlei afvalstoffen (banden, verf, afgewerkte olie) verboden.

Artikel 10.2 Wet milieubeheer ziet alleen toe op het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen. Dit betekent dat, indien er sprake is van een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, het verbrandingsverbod hierop niet van toepassing is. Hiervoor geldt namelijk een ander wettelijk regiem. De verbranding van afvalstoffen binnen een inrichting dient enerzijds te worden geregeld in de milieuvergunning of wordt anderzijds geregeld in een van de zogenaamde artikel 8.40-Besluiten, waarin algemene milieuregels zijn opgenomen voor homogene bedrijfscategorieën.

Tevens dient rekening gehouden te worden met de gemeentelijke zorgplicht voor de inzameling van huishoudelijk GFT-afval (groente-, fruit- en tuinafval) op grond van artikel 10.21 Wet milieubeheer. GFT-afval, afkomstig van huishoudens, dient in de eerste plaats door de burger te worden aangeboden aan de aangewezen inzameldienst. Het buitengebied wordt door gemeenten soms vrijgesteld van de inzamelplicht in het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen. In deze gevallen kan een ontheffing voor het verbranden van tuinafval worden gerechtvaardigd. Voor wat betreft stedelijke of bebouwde komgebieden, is het verlenen van een ontheffing minder gerechtvaardigd. Immers, de gemeente draagt zorg voor inzameling van huishoudelijk tuinafval en ook grof tuinafval, een ontheffing voor het verbranden van snoeihout, lijkt daarmee niet wenselijk.

Benadrukt dient te worden dat het aan het bevoegde gezag is om zelf invulling te geven aan het ontheffingenbeleid. Dit geldt zeker ook voor een absoluut verbrandingsverbod. Ook al geeft de Wet milieubeheer de mogelijkheid om een ontheffing te verlenen, dit betekent niet dat een gemeente ook verplicht is dit te doen. Gemeenten kunnen dus – óók onder het regiem van de Wet milieubeheer - een absoluut stookverbod blijven hanteren. Het verdient aanbeveling om een absoluut stookverbod in een beleidsnota of milieubeleidsplan vast te leggen.

Het verdient het sterk de aanbeveling om het ontheffingenbeleid schriftelijk vast te leggen in bijvoorbeeld beleidsregels. Op deze manier beschikt het bevoegde gezag over een duidelijk afwegingskader, op grond waarvan de beslissing om een ontheffing te verlenen kan worden gebaseerd.

Welke voorschriften kunnen worden verbonden aan een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, van de Wm?
Aan een ontheffing kunnen de volgende voorschriften worden verbonden. Gedacht kan worden aan het voorschrift dat:

- het stoken geen gevaar, schade of hinder mag opleveren voor de omgeving;
- de houder van de ontheffing tijdens de verbranding voortdurend ter plaatse aanwezig dient te zijn en zorg dient te dragen voor een goed brandend vuur, zodat zo min mogelijk rookontwikkeling plaatsvindt;
- de verbranding niet mag plaatsvinden in de periode tussen zonsondergang en zonsopgang;
- verbranding slechts mag plaatsvinden met inachtneming van een bepaalde afstand tot bouwwerken;
- van de voorgenomen verbranding het hoofd van de afdeling milieuzaken van de dienst ... of zijn plaatsvervanger of de alarmcentrale van de regionale brandweer, ten minste één uur voor de verbranding telefonisch moet worden geïnformeerd (telefoon ...).

In de ontheffing op grond van de Wm kunnen ook voorschriften worden opgenomen over bodembeschermende voorzieningen en maatregelen. Veel gemeenten eisen een bodembeschermende voorziening, bijvoorbeeld een betonplaat of zandbed. De grondslag van een dergelijk voorschrift is in dit geval artikel 10.63, tweede lid, van de Wm. Het verdient de aanbeveling om in de ontheffing ook een verwijzing naar de zorgplicht van artikel 13 van de Wet bodembescherming op te nemen.

Hoe kan het beste worden omgegaan met gevallen van bestrijding van bepaalde ziektes?
In enkele gevallen, bijvoorbeeld bij de bestrijding van bepaalde ziektes is het noodzakelijk op korte termijn passende maatregelen, zoals het verbranden van de zieke bomen, te nemen. De procedure van ontheffingverlening duurt in deze gevallen te lang om telkens een ontheffing te verlenen. Daarom zou voor deze gevallen de ontheffing bij voorbaat verleend kunnen worden, waarbij in de ontheffing nauwkeurig wordt aangegeven in welke gevallen en onder welke omstandigheden van de ontheffing gebruik mag worden gemaakt. Een aantal gemeenten eist bijvoorbeeld een verklaring van de Plantenziektekundige Dienst te Wageningen. Als voorschrift kan worden opgenomen dat in geval van verbranding van met ziekte aangetast hout, besmet en niet-besmet snoeihout zoveel mogelijk moet worden gescheiden.

Kan een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer voor onbepaalde tijd worden verleend?
Nee, volgens het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat hangt de beantwoording van deze vraag samen met het karakter van de ontheffing. Het gaat om een ontheffing van een wettelijk verbod of een uitzondering op de regel. Het verlenen van een ontheffing voor onbepaalde tijd verhoudt zich hiermee per definitie niet. Het zou daarmee een soort vergunningstelsel worden. Een ontheffing zal derhalve altijd voor een bepaalde tijd verleend moeten worden. De precieze omvang voor een bepaalde tijd is onder andere afhankelijk van de invulling van het in artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer opgenomen criterium. Na verloop van tijd kunnen er bijvoorbeeld mogelijkheden komen om de betreffende afvalstoffen op een hoogwaardiger wijze te verwerken in plaats van te verbranden. Tevens is de looptijd van de ontheffing afhankelijk van de formulering van de ontheffing zelf. Naarmate bijvoorbeeld de tijdsperiode waarin verbrand mag worden exacter in de ontheffing staat geformuleerd (bijvoorbeeld twee keer veertien dagen in de nader omschreven periode, bijvoorbeeld het snoeiseizoen met melding aan de gemeente) is het volgens het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat denkbaar dat een ontheffing voor maximaal drie jaar wordt verleend. Als de periode niet exact staat omschreven, stuit een dergelijke looptijd van een ontheffing op bezwaren. Er zijn dus verschillende mogelijkheden voor de duur van een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer. Variërend van bijvoorbeeld een ontheffing per keer tot een jaarlijkse ontheffing tot een ontheffing voor een periode van drie jaar. Gemeenten hebben dus de beleidsvrijheid om zelf de duur van een ontheffing te bepalen.

De aanvullende werking van artikel 5:34
Benadrukt wordt dat voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen altijd een ontheffing nodig

is op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer. Het college kan een ontheffing verlenen, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Met andere woorden, het college kan een ontheffing weigeren op grond van milieuhygiënische argumenten.

Bij het verbranden van afvalstoffen zijn echter vaak openbare orde- en veiligheidsaspecten van belang. Artikel 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer biedt geen mogelijkheid om de ontheffing te weigeren, indien de openbare orde en veiligheid in het geding is. Bovendien kunnen de voorschriften verbonden aan een dergelijke ontheffing alleen dienen ter bescherming van het belang van het milieu. Artikel 5:34 vult daarom voor wat betreft deze aspecten de Wet milieubeheer aan.
Voor artikel 5:34 betekent dit concreet het volgende. Artikel 5:34, tweede lid, biedt de mogelijkheid om - naast de ontheffing op grond van de Wet milieubeheer - een ontheffing te verlenen, waarin de aspecten van openbare orde en veiligheid worden geregeld. Er ligt dus een ander motief ten grondslag aan de APV dan aan de Wet milieubeheer. Tevens wordt het college de mogelijkheid geboden om aan deze ontheffing voorschriften te verbinden die het belang van de openbare orde en veiligheid beogen te beschermen. De weigeringsgronden worden genoemd in het derde lid.

Kan de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer en de ontheffing op grond van artikel 5:34, tweede lid, model-APV worden gecombineerd tot één te verlenen ontheffing?
Er is een aantal argumenten om dit niet te doen. In de eerste plaats zijn de gronden waarop het besluit wordt genomen, gebaseerd op twee verschillende wettelijke regelingen. Het gaat dus om twee verschillende afwegingskaders. Indien beide afwegingskaders in één ontheffing wordt verwerkt, is de vraag in hoeverre een dergelijk besluit juridisch stand houdt. Bovendien wordt, indien bezwaar of beroep wordt ingesteld tegen het ene besluit, het bezwaar daarmee impliciet eveneens gericht tegen het andere besluit. Tenslotte is ook de strafbaarstelling verschillend. Overtreding van de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer wordt strafbaar gesteld in de Wet op de economische delicten (Wed), terwijl overtreding van artikel 5:34 strafbaar wordt gesteld op grond van artikel 154 Gemeentewet.

Het verschil in wettelijke grondslag (Wet milieubeheer versus Gemeentewet), het verschil in toetsingskader (milieu versus openbare orde) en het verschil in strafbaarstelling (Wet op de economische delicten versus Gemeentewet) pleit ervoor om een systeem van twee separate ontheffingen te hanteren. Dit neemt niet weg dat gemeenten de aanvraag voor beide ontheffingen kunnen coördineren. Het blijven echter wel twee afzonderlijke besluiten.

Indien de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer wordt geweigerd, wat betekent dit voor de ontheffing op grond van artikel 5:34?
Indien de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer wordt geweigerd, is er geen ruimte meer voor een ontheffing op grond van artikel 5:34. Dit volgt uit het systeem van de wet. Een ontheffing op grond van artikel 5:34 kan in dit geval namelijk nooit worden verleend wegens strijd met de Wet milieubeheer. De aanvraag voor een ontheffing op grond van artikel 5:34 hoeft daarom niet in behandeling te worden genomen. De grondslag hiervoor is artikel 4:5 van de Awb.

Uitzonderingen artikel 5:34
In het tweede lid is een aantal uitzonderingen opgenomen op het verbod in het eerste lid. Hierbij zijn de volgende punten van belang. In de eerste plaats valt verlichting door middel van kaarsen, fakkels, sfeervuren – waarbij geen afvalstoffen worden verbrand -, zoals terrashaarden en vuurkorven of vuur voor koken, bakken en braden niet onder het nieuwe regime van de Wet milieubeheer. Er is immers geen sprake van het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen. Vervolgens mag er geen sprake zijn van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving. Vooral binnen de bebouwde kom kunnen klachten ontstaan over overlast of hinder door met name terrashaarden en vuurkorven. De laatste zinsnede van het tweede lid biedt dus een handvat om handhavend op te treden.

De uitzonderingen betreffen een aanvulling op hogere regelgeving. Het eerste lid regelt namelijk het aanleggen, stoken of het hebben van vuur, maar in de genoemde uitzonderingsgevallen is er geen sprake van het verbranden van afvalstoffen. De gemeentelijke wetgever regelt dus een bepaalde materie (verbranden) vanuit eenzelfde motief (namelijk een milieumotief: het voorkomen van overlast of hinder) als de hogere regelgever, maar beperkt zich daarbij tot gedragingen die niet of nog niet worden bestreken door de hogere regelgeving (namelijk het verbranden van niet-afvalstoffen buiten inrichtingen).

Normaal gesproken is de afbakening tussen de Wet milieubeheer en de APV helder, indien er sprake is van een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Daar waar de Wet milieubeheer of hierop gebaseerde regels of voorschriften in een onderwerp voorziet, is er geen ruimte voor de APV.

Afdeling 9 ***Verstrooiing van as***

Artikel 5:35
(Vervallen)

Artikel 5:36
(Vervallen)

Artikel 5:37
(Vervallen)

Hoofdstuk 6 Sanctie-, overgangs- en slotbepalingen

Handhaving algemeen
Handhaving is elke handeling die erop gericht is de naleving door anderen van rechtsregels te bevorderen. De belangrijkste redenen voor een goede handhaving zijn in het kort de volgende.
Door een goede handhaving zal de overheid uiteindelijk in steeds grotere mate het door haar beoogde doel bereiken. Door handhaving kan de achteruitgang van de kwaliteit van de samenleving worden tegengegaan. De rechtszekerheid en de gelijke behandeling van burgers dienen te worden gewaarborgd. Dit kan door een goed handhavingsbeleid te voeren. De relatie van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid met handhaving wordt verder uitgediept. De geloofwaardigheid, betrouwbaarheid en integriteit van bestuurders zullen het ambtelijk en maatschappelijk draagvlak vergroten.
Handhaving kan zowel strafrechtelijk als bestuursrechtelijk zijn. Hoofdstuk 5 van de Awb bevat een opsomming van de aan het bestuursorgaan toekomende sancties en regels die bij de toepassing van de sancties in acht genomen moeten worden. Hierna worden deze sancties en regels toegelicht. Ook is er een korte introductie tot de strafrechtelijke handhaving opgenomen.

Strafrechtelijke handhaving
Het strafrecht en het bestuursrecht worden elk op een geheel eigen wijze genormeerd. In artikel 1:6 van de Awb is bepaald dat de Awb niet van toepassing is op de opsporing en vervolging van strafbare feiten noch op de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Het handelen van strafrechtelijke organen wordt genormeerd door de regels van het Wetboek van Strafrecht en door de diverse bijzondere wetten, waarin de geldende materiële normen zijn verwoord en waarin soms ook van de algemene strafvordering afwijkende straf processuele bevoegdheden zijn opgenomen, en het Sv, dat algemene regels van strafprocesrecht bevat, bevoegdheden in het leven roept en de grenzen van de bevoegdheden bepaalt.
Op grond van artikel 3 van de Politiewet 2012 heeft de politie tot taak te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven. Op grond van deze algemene politietaak, alsmede op grond van de last die in de artikelen 141 en 142 van het Sv aan de aldaar genoemde ambtenaren wordt gegeven om strafbare feiten op te sporen, kunnen opsporings-ambtenaren onderzoek doen. Een opsomming van de daarbij te hanteren methoden ontbreekt. Algemene opsporingsmethoden zijn niet in het Sv geregeld. Er zijn wel bijzondere opsporingsbevoegdheden geregeld. Dit zijn observatie, infiltratie, de pseudo-koop of pseudo-dienstverlening, het stelselmatig inwinnen van informatie, het onderzoek doen in een besloten plaats zonder toestemming van de rechthebbende, het opnemen van vertrouwelijke communicatie, het onderzoek van telecommunicatie en het stelselmatig volgen of waarnemen.
Opsporingsambtenaren kunnen, naast dat zij bevoegd zijn opsporingshandelingen te verrichten, ook bevoegd zijn tot het uitoefenen van controlebevoegdheden die in bijzondere wetten worden toegekend. Op grond van artikel 160 van de WVW 1994 bijvoorbeeld kan een ambtenaar de bestuurder van een voertuig vorderen zijn voertuig te doen stilhouden, terwijl het vijfde lid van het artikel bepaalt dat de bestuurder op eerste vordering van de opsporingsambtenaar verplicht is medewerking te verlenen aan een ademonderzoek. Als een bevoegde ambtenaar van deze bevoegdheid gebruikmaakt en de ademtest wijst een te hoog alcoholpromillage uit, dan is er een verdenking ontstaan en gaat controle over in opsporing.
In het bestuursrecht worden de sancties opgelegd door een bestuursorgaan. De rechter speelt in het bestuursrecht pas een rol indien een belanghebbende, na bezwaar of administratief beroep, beroep instelt bij de rechter. De rechter speelt in het strafrecht een centrale rol.

Bestuursdwang, dwangsom en gedogen
Omtrent de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie bepaald artikel 5:4 Awb dat een bestuurlijke sanctie pas kan worden opgelegd voor zover de bevoegdheid daartoe bij of krachtens de wet is verleend en de overtreding en de sanctie hierop bij of krachtens een aan de gedraging voorafgaand wettelijk voorschrift zijn omschreven.
De Gemeentewet kent in artikel 125 aan het gemeentebestuur een algemene bevoegdheid toe tot het opleggen van een last onder bestuursdwang.

In artikel 5:21 van de Awb is de last onder bestuursdwang als volgt gedefinieerd: de herstelsanctie, inhoudende:

a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en
b. de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Het feitelijk handelen omvat onder meer: het doen wegnemen, ontruimen, beletten, in de vorige toestand herstellen of het treffen van maatregelen om verdere nadelige gevolgen van een overtreding te voorkomen.
Het opleggen van een last onder bestuursdwang is dus zuiver gericht op het feitelijk in overeenstemming brengen met de bestuursrechtelijke voorschriften van een onwettige situatie. Dit heeft dus een herstellende werking en heet daarom 'reparatoire sanctie' of in termen van de Awb: een herstelsanctie (artikel 5:2, eerste lid, onder b).
Onder overtreding van een voorschrift wordt verstaan: een gedraging die in strijd is met het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift (artikel 5:1, eerste lid, van de Awb). Daaronder valt dus ook het niet nakomen van voorschriften die aan een vergunning zijn verbonden, zoals bijvoorbeeld geluids-voorschriften bij een milieuvergunning.
In artikel 5:32 van de Awb is aangegeven dat een bestuursorgaan dat bevoegd is om een last onder bestuursdwang op te leggen, ook bevoegd is om een dwangsom op te leggen. Het opleggen van een dwangsom is een middel om de overtreder door het opleggen van een last om te betalen, te bewegen de overtreding te beëindigen. Bijna vanzelfsprekend hoort hier de vraag bij welk instrument het geschiktst is om aan de geconstateerde overtreding een einde te maken. Deze vraag zal steeds beantwoord moeten worden aan de hand van feiten, de omstandigheden en de belangen die aan de orde zijn. De wet laat zich hier niet over uit. Wel is in artikel 5:6 van de Awb bepaald dat het bestuursorgaan geen herstel-sanctie oplegt zolang een andere wegens dezelfde overtreding opgelegde herstelsanctie van kracht is. Met andere woorden: een combinatie van bestuursdwang met last dwangsom is niet mogelijk.
De eerste stap in een handhavingscyclus zal zijn dat een overtreding plaatsvindt dan wel gaat plaats-vinden. Dat betekent dat er een onderzoek moet worden gedaan. Met behulp van de toezichtsbevoegd-heden wordt de situatie onderzocht. Hiervan zal de ambtenaar een rapport van bevindingen moeten opmaken. Het is belangrijk dat een dergelijk rapport van foto's of ander bewijsmateriaal wordt voorzien. Bij de voorbereiding van een besluit moet immers worden voldaan aan het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het kan een keuze zijn van het bestuursorgaan om niet over te gaan tot handhaven. De met de wet strijdige situatie wordt dan gedoogd. Is een bestuursorgaan op de hoogte van de overtreding, maar wordt er geen actie nomen, dan is er sprake van passief gedogen. Het toepassen van bestuursdwang is een bevoegdheid, geen absolute verplichting. Een gemeente heeft dus de mogelijkheid om het belang van de handhaving door middel van bestuursdwang af te wegen tegen andere belangen, zoals de mogelijkheid om een andere bestuursrechtelijke sanctie in te zetten of over te gaan tot het gedogen. Deze vrijheid is echter betrekkelijk. Uit jurisprudentie blijkt dat er een beginselplicht tot handhaving bestaat. Bijvoorbeeld: ABRvS 22-03-2001, ECLI:NL:RVS:2001:AB0934 (Dwangsom Camping Nunspeet). Enkel in geval van bijzondere omstandigheden kan van handhavend optreden worden afgezien. Het is goed dit te beseffen. Indien er namelijk een veelheid aan regelgeving binnen een gemeente bestaat, en de gemeente wordt op handhaving van die regels aangesproken, is zij in beginsel dus verplicht hier gevolg aan te geven. De handhaafbaarheid speelt dus een grote rol bij het opstellen van regels. Een duidelijk hand-havingsbeleid is hierbij eveneens onontbeerlijk. Zeker als er een handhavingsachterstand moet worden ingelopen, is het van groot belang om in het handhavingsbeleid vast te leggen hoe de prioriteiten zijn bepaald.

Bestuursrechtelijk instrumentarium gemeenten
Gemeenten hebben in het kader van toezicht en handhaving een aantal bestuursrechtelijke instrumenten ter beschikking. Voor de bestuursrechtelijke instrumenten waarover gemeenten beschikken geldt een scheiding in sancties die erop zijn gericht de ontstane situatie in de gewenste situatie te herstellen (herstelsancties) en sancties die primair zijn bedoeld om bestraffend op te treden (punitieve sancties).

Bij de herstelsancties gaat het om de last onder bestuursdwang en de last onder dwangsom . Deze sancties kunnen alleen worden ingezet in situaties waarin herstel daadwerkelijk mogelijk is, zoals het terugbrengen van een bouwwerk in de oorspronkelijke staat. Het intrekken van een begunstigend besluit (vergunning, ontheffing, subsidie) is een voorbeeld van een herstelsanctie die vaak gevoeld wordt als een punitieve sanctie. De meeste normen uit de APV die verloederingsfeiten en onveiligheidsgevoelens van burgers moeten tegengaan lenen zich niet voor handhaving via dwangsom of bestuursdwang. Of het herstel is feitelijk niet mogelijk (denk aan geluidsoverlast), óf het herstel zélf, dan wel de controle daarop, leveren problemen op (denk aan een last onder dwangsom tot het niet meer voortijdig plaatsen van vuilniszakken op straat, die wekelijks gecontroleerd zou moeten worden).

Op 14 januari 2009 zijn de BBOOR en het bijbehorende Besluit (AMvB) in werking getreden. De BBOOR is neergelegd in de artikelen 154b en verder van de Gemeentewet. De wet geeft gemeenten een zelfstandige bevoegdheid om op te treden tegen veel voorkomende en overlast veroorzakende, lichte overtredingen van de APV en de Afvalstoffenverordening. Het is een punitieve sanctie.
Het betreft een zelfstandige bevoegdheid waarbij de raad bij verordening kan bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd voor overtreding van voorschriften uit de APV die strafbaar zijn gesteld en die niet bij AMvB zijn uitgezonderd. Ook overtreding van voorschriften uit de Afvalstoffen-verordening die strafbaar zijn gesteld en die zijn genoemd in de AMvB kunnen bestuurlijk worden beboet. Heeft een gemeente de bestuurlijke boete ingevoerd dan kan zij te allen tijde besluiten de bestuurlijke boete weer af te schaffen. Een besluit van de raad tot intrekking van het besluit tot invoering van de bestuurlijke boete treedt echter niet eerder in werking dan na twaalf maanden na de bekendmaking van het intrekkingsbesluit.
De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete wordt uitgeoefend of door het college, of door de burgemeester, namelijk indien de toepassing van dit middel dient tot handhaving van regels die de burgemeester uitvoert.
Tegen de boeteoplegging kan conform de rechtsgang van de Awb bezwaar worden gemaakt en beroep worden ingesteld. De boete dient door een bestuurlijk toezichthouder in dienst van de gemeente te worden opgelegd, die tevens BOA in het kader van de identificatieplicht is. Mandateren van deze bevoegdheid aan particuliere toezichthouders is niet toegestaan. De eis dat de toezichthouder tevens BOA is, complementeert het geheel aan bevoegdheden om de bestuurlijke boete te effectueren. Mocht niet voldaan worden aan het verzoek van de toezichthouder om inzage te verlenen in het identiteits-bewijs, dan kan de toezichthouder optreden als BOA en hiervan een proces-verbaal opmaken.
De opbrengsten van de boeten komen toe aan de gemeenten. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor de incasso en de registratie van opgelegde boeten.
In gemeenten waar gekozen wordt voor invoering van de bestuurlijke boete krijgt het gemeentebestuur voor wat betreft de aanpak van de kleine ergernissen het primaat bij de handhaving in de publieke ruimte en neemt de rol van de politie hierbij af. Daarbij zal de lijn zijn dat waar gekozen is voor bestuurlijke beboeting, de politie niet meer stelselmatig aandacht besteedt aan kleine ergernissen en het bestuur een 24-uurs beschikbaarheid van de bestuurlijke toezichthouders waarborgt. De politie blijft wel bevoegd om, waar nodig, strafrechtelijk op te treden tegen de overtreding van de APV-normen.

Strafrechtelijk instrumentarium gemeenten
Op 7 juli 2006 is de Wet OM-afdoening van kracht geworden. Hiertoe zijn de Wetboeken van Strafvordering en Strafrecht gewijzigd. Vanaf 2009 hebben gemeenten gefaseerd de mogelijkheid gekregen OM-strafbeschikkingen uit te vaardigen.
Het gaat hierbij om zogeheten bestuurlijke strafbeschikkingen waarmee aan personen die overtredingen begaan een geldboete kan worden opgelegd. De te bestraffen overtredingen staan vermeld in de OM-beleidsregels voor de (bestuurlijke)strafbeschikking overlast en zien op lichte (aan de APV en afvalstoffenverordening gerelateerde) overlastfeiten.
Het ministerie van Veiligheid en Justitie kent in overleg met het OM deze strafbeschikkingsbevoegdheid toe. Artikel 257b van het Sv is op dit moment de grondslag voor de gemeentelijke bevoegdheid om (middels een BOA) een bestuurlijke strafbeschikking uit te vaardigen. Van de bevoegdheid kan gebruik

worden gemaakt onder toezicht van en volgens richtlijnen vastgesteld door het College van procureurs-generaal (OM).

Omdat op de strafbeschikking het strafrecht van toepassing is kan een belanghebbende hiertegen geen bezwaar en beroepsprocedure bij de bestuursrechter voeren. Men zal in verzet kunnen gaan bij het OM en uiteindelijk in bij hoger of cassatie kunnengaan.

Artikel 6:1 Sanctiebepaling

Op grond van artikel 154 van de Gemeentewet kan de gemeenteraad op overtreding van zijn verordeningen straf stellen. Artikel 6:1, eerste en tweede lid, regelt dat het niet-naleven van de in de APV genoemde voorschriften of beperkingen die aan een vergunning of een ontheffing zijn verbonden een strafbaar feit oplevert.
De op te leggen straf mag niet zwaarder zijn dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. In artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) zijn de maxima van de zes boetecategorieën opgenomen. Het maximum van een boete van de eerste categorie bedraagt € 415 en van de tweede categorie € 4.150. Het is overigens uiteindelijk de strafrechter die de soort en de maat van de straf in een concreet geval bepaalt, tot de grens van de door de gemeenteraad gekozen boete-categorie. Hierbij dient de rechter op grond van artikel 24 WvSr rekening te houden met de draagkracht van de verdachte. Het wettelijk minimum van de geldboete bedraagt op grond van artikel 23, tweede lid, van het WvSr € 3.

De Gemeentewet heeft aan de gemeenteraad de keuze gelaten op overtreding van verordeningen geldboete te stellen van de eerste óf de tweede categorie. De gemeenteraad heeft daarbij de ruimte om binnen de verordening onderscheid te maken naar bepalingen waar bij overtreding een straf van de eerste dan wel van de tweede categorie op staat. Uiteraard kan in de APV ook worden gekozen voor een enkele strafmaat. De gemeente verliest dan echter de mogelijkheid om scheiding aan te brengen tussen lichte en zwaardere overtredingen. Zie hierover de toelichting onder het kopje Uitgangspunten bij een keuze tussen de tweede en de eerste geldboetecategorie. Het is niet mogelijk om van deindeling in boetecategorieën af te wijken, bijvoorbeeld door een maximumboete van € 1.000 te stellen.

Strafbaarheid rechtspersonen
Op grond van artikel 91 juncto 51 van het WvSr. vallen ook rechtspersonen onder de werking van de sanctiebepaling. Bij veroordeling van een rechtspersoon kan de rechter een geldboete opleggen tot ten hoogste het bedrag van de naast hogere categorie “indien de voor het feit bepaalde boetecategorie geen passende bestraffing toelaat” (artikel 23, zevende en achtste lid, van het WvSr). Dat betekent dat voor overtredingen van de APV door een rechtspersoon de rechter de mogelijkheid heeft een boete van de derde categorie op te leggen € 8.300).

Uitgangspunten bij een keuze tussen de tweede en de eerste geldboetecategorie
Het is niet goed mogelijk om algemene criteria te geven voor de vraag of een overtreding van een gemeentelijke verordening bedreigd moet worden met een boete van de eerste (lichte overtredingen) dan wel de tweede categorie. De opvatting van de raad over de ernst van bepaalde overtredingen is hiervoor maatgevend. Wel kunnen enkele algemene uitgangspunten worden genoemd:

a. De hoogte van een op te leggen boete zal in overeenstemming moeten zijn met de aard van de overtreding. Gezien de aard van de bepalingen van de APV kan als algemene lijn worden gehanteerd dat op overtredingen een straf van de tweede categorie wordt gesteld. Op de overtredingen die de raad minder ernstig acht, kan een boete van de eerste categorie worden gesteld. Overigens dient er bij de vaststelling van de strafhoogte rekening te worden gehouden met het feit dat ook de lichtere delicten soms onder zodanige omstandigheden kunnen worden gepleegd, dat zij een zwaardere bestraffing verdienen. Het komt nog wel eens voor dat de rechter er behoefte aan heeft, voor bijvoorbeeld bepaalde baldadigheidsdelicten - waarop in het algemeen een zware straf niet past - met het oog op de algemene preventie, een zwaardere straf op te leggen. Desondanks blijft het

gewenst om na te gaan welke overtredingen in de eigen gemeentelijke verordeningen in aanmerking komen voor onderbrenging in de eerste categorie.

b. Op milieuovertredingen, met name overtredingen die ook door rechtspersonen kunnen worden gepleegd, wordt veelal een boete van tweede categorie gesteld.
c. Indien aanvullend wordt opgetreden ten opzichte van provinciale verordeningen, kan als uitgangspunt worden gehanteerd dat de raad kiest voor een geldboete van de eerste categorie indien de provinciale regelgever daar ook voor heeft gekozen. Een voorbeeld. In een provinciale landschapsverordening is het verboden om zonder vergunning buiten de bebouwde kom op of aan onroerend goed commerciële reclames aan te brengen of te hebben. In een APV is, uit hoofde van hetzelfde motief, eenzelfde verbod opgenomen voor het gebied binnen de bebouwde kom. Zou nu overtreding van het provinciale voorschrift worden bedreigd met een geldboete volgens de eerste categorie, terwijl op overtreding van het gemeentelijk voorschrift een geldboete is gesteld volgens de tweede categorie, dan zouden voor identieke gedragingen verschillende maximumstraffen gelden (€ 415 buiten de bebouwde kom; € 4.150 binnen de bebouwde kom). Overigens staat het de raad vrij om in dit soort gevallen toch te kiezen voor de tweede categorie.
d. Indien de raad aanvullend optreedt ten opzichte van een rijksregeling, kan net als bij de provincie als uitgangspunt worden genomen dat het Rijk wordt gevolgd bij de keuze van de boetecategorie. Zo zijn in elke APV wel bepalingen opgenomen die een aanvulling zijn op overtredingen waar Boek III WvSr een boete van eerste categorie op stelt. Het betreft veelal artikelen die beogen overlast en baldadigheid tegen te gaan. De volgende APV-bepalingen kunnen worden aangemerkt als een dergelijke aanvulling.

    1. De artikelen 2:47 tot en met 2:50, voorschriften die baldadigheid en overlast beogen tegen te gaan. Dit zijn aanvullingen op de artikelen 424 (baldadigheid op of aan de weg) en 426bis van het WvSr (belemmering van een ander in zijn vrijheid van beweging op de weg, zich opdringen aan een ander, hinderlijk volgen).
    2. Artikel 4:6 is een aanvulling op artikel 431 van het WvSr (rumoer of burengerucht waardoor de nachtrust kan worden verstoord).

Zo is ook in verschillende APV's (zie artikel 5:32 (crossterreinen)) als aanvulling op artikel 10, eerste lid, van de WVW 1994 een regeling opgenomen voor het houden van wedstrijden met motorrijtuigen op andere plaatsen dan de weg en voor wedstrijden anders dan met voertuigen op of aan de weg. Ingevolge artikel 10, eerste lid, van de WVW 1994 is het behoudens ontheffing op grond van artikel 148 van de WVW 1994 – verboden om op de weg een wedstrijd te houden. Overtreding van dit verbod wordt bedreigd met een geldboete van de eerste categorie.

In bijzondere wetten wordt aan gemeenten vaak de bevoegdheid gegeven of de verplichting opgelegd om nadere voorschriften vast te stellen. Ook de strafbaarstelling van de overtreding van deze gemeentelijke voorschriften is veelal in deze wetten opgenomen. De opsomming in het eerste en tweede lid van dit artikel bevatten dan ook geen in deze verordening opgenomen voorschriften, op overtreding waarvan straf is bedreigd in de bijzondere wet. Dat betreft:

- artikel 2:6; overtreding van deze voorschriften is strafbaar gesteld in de artikelen 437 en 437ter van het WvSr (boete van de tweede respectievelijk derde categorie) en
- de voorschriften uit hoofdstuk 2, afdeling 8a, 'Bijzondere bepalingen over horecabedrijven als bedoeld in de Drank- en Horecawet'. Zie daarvoor het algemene gedeelte van de toelichting bij die afdeling.

Hechtenis?
Het zal zelden voorkomen dat voor overtreding van een APV-bepaling hechtenis wordt opgelegd, zeker nu ernaar gestreefd wordt de korte vrijheidsstraf nog meer terug te dringen 'ten gunste' van de geldboete. Toch is in het eerste lid van dit artikel de mogelijkheid van hechtenis opgenomen omdat niet bij voorbaat kan worden uitgesloten dat in bepaalde (uitzonderings)gevallen (bijvoorbeeld in het geval van recidive) de rechter behoefte heeft aan de mogelijkheid tot oplegging van een vrijheidsstraf.

Op overtreding van de in het tweede lid van dit artikel genoemde - in de eerste geldboetecategorie ingedeelde - bepalingen, is echter geen hechtenis gesteld, omdat het hier lichte overtredingen betreft.

Niet alleen de overtreding van in de verordening opgenomen bepalingen wordt in dit artikel met straf bedreigd. In een aantal bepalingen wordt aan het college de bevoegdheid gedelegeerd nadere regels te stellen. Ook de overtreding hiervan levert een strafbaar feit op. Dit geldt ook voor de overtreding van krachtens artikel 1.4 gegeven beperkingen en voorschriften bij een vergunning of een ontheffing. Formeel levert dit laatste een overtreding van artikel 1.4, tweede lid, op. Hierin is de verplichting opgenomen dat degene aan wie krachtens de APV een vergunning of ontheffing is verleend, verplicht is de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Wabo
Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Wabo (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de WED aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de WED anders is dan onder de APV. Om dat onderscheid duidelijk te maken is het derde lid toegevoegd.

Jurisprudentie
HR 26-02-1957, NJ 1957, 253 (APV Eindhoven). Aanvullingen op de artikelen 424 (baldadigheid op of aan de weg) en artikel 426 van het WvSr (belemmering van een ander in zijn vrijheid van beweging op de weg, zich opdringen aan een ander, hinderlijk volgen) door gemeentelijke voorschriften zijn toelaatbaar.

HR 26-10-1954, NJ 1954, 779 (APV Amsterdam). Het staat de gemeentelijke wetgever vrij aanvullende regelen te geven tot het tegengaan van hinderlijke geluiden. De APV-bepaling is een toegestane aanvulling op artikel 431 van het WvSr (rumoer of burengerucht waardoor de nachtrust kan worden verstoord).

Artikel 6:2 Toezichthouders

In dit artikel – en eventueel krachtens dit artikel, door het college dan wel door de burgemeester - worden de toezichthouders aangewezen.
Toezichthouders zijn personen die bij of krachtens wettelijk voorschrift belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift (artikel 5:11 van de Awb). De basis voor deze aanwijzingsbevoegdheid wordt gevonden in hoofdstuk 5 (handhaving) van de Awb. Daarin zijn algemene regels gegeven voor de bestuursrechtelijke handhaving van algemeen geldende rechtsregels en individueel geldende voorschriften.

Politieambtenaren zijn alleen te beschouwen als toezichthouders voorzover zij bij of krachtens een bijzondere wet als zodanig zijn aangewezen. Artikel 3 van de Politiewet 2012, dat een algemene omschrijving van de politietaak bevat, kan niet worden beschouwd als een wettelijk voorschrift in de zin van het artikel.

Van diverse kanten is de VNG er op gewezen dat het aan te raden is dat politieambtenaren zijn aangewezen als toezichthouder. Enerzijds omdat dit voor sommige bepalingen goed aansluit op hun opsporingsbevoegdheid (inbrekerswerktuigen, bestrijding heling), anderzijds omdat daarmee hun algemene taak met betrekking tot de openbare orde tot uiting komt. Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15 tot en met 5:19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor BOA's het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar. Politieambtenaren kunnen in het eerste lid of krachtens het tweede lid worden aangewezen. In beide gevallen wordt geadviseerd om geen eenheids-aanduiding (bijvoorbeeld "politiefunctionarissen van de eenheid Midden-Nederland") op te nemen. Dit heeft namelijk tot gevolg dat ambtenaren van de politie van de landelijke eenheid die – ook als zij weliswaar in de betrokken regio werkzaam zijn – niet bevoegd

zijn om als toezichthouder ten aanzien van de APV op te treden. In verschillende gemeenten is dit in de praktijk een probleem gebleken.
Het is van belang dat gemeenten die overwegen politieambtenaren aan te wijzen daarover in overleg treden met de verantwoordelijke korpsleiding. Een toezichthouder is bijvoorbeeld bevoegd om voertuigen te doorzoeken (artikel 5:19, eerste lid, van de Awb) en een ieder is verplicht aan een toezichthouder medewerking te verlenen (artikel 5:20, eerste lid, van de Awb). Voor een toezichthouder die tevens opsporingsambtenaar is, is het van groot belang dat deze, als hij als toezichthouder iets aantreft dat leidt tot opsporing, tijdig een cautie uitdeelt. Aan opsporing hoeft de betrokkene immers, anders dan bij toezicht, niet mee te werken, en als hij daar niet tijdig op wordt gewezen kan dat gevolgen hebben voor een eventuele strafzaak.
Toezichthouders kunnen zowel individueel als categoraal worden aangewezen. Bij een individuele aanwijzing worden personen met toezicht belast door hen met name te noemen of door aanduiding van hun functie. Bij een categorale aanwijzing wordt in het aanwijzingsbesluit veelal de dienst genoemd waartoe de met toezicht belaste personen behoren.

Legitimatieplicht toezichthouder
Een toezichthouder dient zich, indien gevraagd, te kunnen legitimeren (artikel 5:12 van de Awb). Het legitimatiebewijs wordt uitgegeven door het bestuursorgaan onder verantwoordelijkheid waarvan de toezichthouder werkzaam is. Het in artikel 5:12, derde lid, van de Awb genoemde 'model' van het legitimatiebewijs is vastgesteld bij de Regeling model legitimatiebewijs toezichthouders Awb (Stcrt. 2000, 131). Deze regeling bevat geen echt model, maar een opsomming van alle elementen die in ieder geval op het legitimatiebewijs moeten zijn opgenomen en een voorbeeld van een legitimatiebewijs.

Het evenredigheidsbeginsel
In artikel 5:13 van de Awb is het evenredigheidsbeginsel neergelegd. Een toezichthouder mag zijn bevoegdheid slechts uitoefenen voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is. Een toezichthouder kan derhalve niet te allen tijde gebruik maken van alle bevoegdheden die in de Awb standaard aan toezichthouders worden toegekend. Steeds zal de afweging gemaakt moeten worden of het voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs noodzakelijk is. Bepalend hiervoor is de aard van het voorschrift op de naleving waarvan een toezichthouder moet toezien.

Bevoegdheden toezichthouder
In de artikelen 5:15 tot en met 5:19 van de Awb worden bevoegdheden aan toezichthouders toegekend. In artikel 5:14 van de Awb is de mogelijkheid opgenomen om aan een toezichthouder minder bevoegdheden toe te kennen. Zo is op voorhand vaak al duidelijk welke bevoegdheden voor het uitoefenen van toezicht niet relevant zijn of per definitie onevenredig.
Op basis van artikel 5:15 van de Awb is een toezichthouder bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner. 'Plaats' is daarbij een ruim begrip en omvat niet alleen erven en andere (bedrijfs)terreinen, maar ook (bedrijfs)gebouwen. Dat de Awb een uitzondering maakt voor het betreden van een woning zonder toestemming van de bewoner vloeit voort uit het in artikel 12 van de Grondwet vastgelegde 'huisrecht'. Op grond hiervan is voor het binnentreden van woningen zonder toestemming van de bewoner steeds een grondslag in een bijzondere wet vereist. Voor de handhaving van gemeentelijke verordeningen is de basis voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner gelegd in artikel 149a van de Gemeentewet. Op grond van dit artikel kan aan toezichthouders deze bevoegdheid worden toegekend, indien het gaat om het toezicht op de naleving van bij verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In artikel 6:3 wordt deze bevoegdheid aan toezichthouders toegekend. In de Awbi zijn de vormvoorschriften gegeven die bij het binnentreden van een woning in acht genomen moeten worden. In de toelichting op artikel 6:3 wordt nader op de Awbi ingegaan.
De bevoegdheid tot het betreden van plaatsen houdt niet tevens in de bevoegdheid tot het doorzoeken van die plaatsen. De Awb geeft toezichthouders dus niet de bevoegdheid om willekeurig kasten, laden en

andere bergplaatsen te openen. In gevallen waarin die bevoegdheid niettemin noodzakelijk is, dient deze te worden verschaft door de bijzondere wetgever.
Artikel 5:16 van de Awb geeft de toezichthouder de bevoegdheid om inlichtingen te vorderen. Op grond van artikel 5:20 van de Awb is een ieder ook verplicht deze inlichtingen te verstrekken, behoudens een aantal uitzonderingen dat terug te voeren is op het beroepsgeheim.
In de artikelen 5:17 tot en met 5:19 van de Awb worden aan toezichthouders de bevoegdheden verleend om inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden en om zaken en vervoermiddelen te onderzoeken.

Bijzondere wetten
Bijzondere (medebewinds)wetten die de raad bevoegd verklaren of verplichten tot het maken van verordeningen (zoals de Wm, de Woningwet en – in relatie tot de APV in het bijzonder van belang – de DHW), kunnen op het punt van de aanwijzing van toezichthoudende ambtenaren een eigen regeling bevatten. Die aanwijzing heeft doorgaans tot gevolg dat de aangewezen ambtenaar bepaalde (toezicht)bevoegdheden krijgt.
Zo krijgen in artikel 42 van de DHW de toezichthouders die belast zijn met het toezicht op het bepaalde bij en krachtens die wet (het gaat hier ook om hoofdstuk 2, afdeling 8a 'Bijzondere bepalingen over horecabedrijkven als bedoeld in de Drank- en Horecawet) eveneens de bevoegdheid om een woning binnen te treden zonder toestemming van de bewoners, als daar alcoholhoudende drank wordt verstrekt aan particulieren of als zij vermoeden dat dat daar gebeurt.

Toezicht en opsporing
De meeste bepalingen van de APV bevatten ge- en verboden. Op de naleving hiervan dient te worden toegezien en bij overtreding dient te worden opgetreden. Dit kan op twee manieren gebeuren: bestuurs-rechtelijk – door onder andere het opleggen van een last onder bestuursdwang of onder dwangsom – en strafrechtelijk. Voor beide vormen van handhaving dienen personen te worden aangewezen met toezichthoudende respectievelijk opsporingsbevoegdheden. Alleen voor de aanwijzing van de toezicht-houders is een bepaling opgenomen in de APV. De opsporingsambtenaren worden aangewezen in de artikelen 141 en 142 van het Sv.
Het onderscheid tussen toezicht en opsporing is van belang, aangezien er een onderscheid bestaat, zowel naar inhoud als naar de voorwaarden waaronder zij op grond van de wet kunnen worden uitgeoefend. Het kenmerkende onderscheid tussen beide is dat bij toezicht op de naleving geen sprake hoeft te zijn van enig vermoeden van overtreding van een wettelijk voorschrift en bij opsporing wel. Ook zonder dat vermoeden heeft het bestuur de taak na te gaan of bijvoorbeeld de voorschriften van een vergunning in acht worden genomen. Indien mocht blijken dat in strijd met het voorschrift wordt gehandeld, hoeft dit ook niet automatisch te leiden tot een strafrechtelijke vervolging. Het hanteren van bestuursrechtelijke middelen zoals het intrekken van de vergunning of het toepassen van bestuursdwang vormen in veel gevallen een meer passende reactie.
Ook al is de uitoefening van het toezicht niet gebonden aan het bestaan van vermoeden dat een wettelijk voorschrift is overtreden, toch kan hiervan wel blijken bij het toezicht. Op dat moment wordt de vraag naar de verhouding tussen de toezichthoudende en opsporingsbevoegdheden van belang, in het bijzonder wanneer beide bevoegdheden in dezelfde persoon zijn verenigd. Beide bevoegdheden kunnen naast elkaar worden toegepast, zolang gezorgd wordt dat de bevoegdheden die samenhangen met het toezicht en de bevoegdheden die samenhangen met de opsporing worden gebruikt waarvoor ze zijn toegekend. Op het moment dat toezicht overgaat in opsporing is het derhalve zaak er voor te zorgen dat de waarborgen die aan de verdachte toekomen in het kader van de opsporing in acht worden genomen.
De voornaamste verschillen tussen toezicht en opsporing zijn de volgende.

- Toezicht heeft betrekking op de naleving van de voorschriften die tot burgers en bedrijven zijn gericht en heeft vaak preventieve werking. Opsporing dient gericht te zijn op strafrechtelijke afdoening.
- Toezicht is een bestuurlijke activiteit en wordt derhalve genormeerd door de Awb. De opsporing wordt geregeld Sv.

Opsporingsambtenaren
In de artikelen 141 en 142 WvSv worden de met de opsporing van strafbare feiten belaste ambtenaren genoemd. De in artikel 141 genoemde ambtenaren hebben een opsporingsbevoegdheid die in principe voor alle strafbare feiten geldt (algemene opsporingsbevoegdheid). Dit geldt onder andere voor de ambtenaren van de regiopolitie. Artikel 142 betreft de buitengewone opsporingsambtenaren die in de regel een opsporingsbevoegdheid hebben voor een beperkt aantal strafbare feiten (beperkte opsporingsbevoegdheid).

Op basis van artikel 142, lid 1, onder c, WvSv hebben de volgende - voor de APV relevante - personen opsporingsbevoegdheid:

- personen die bij bijzondere wetten met de opsporing van de daarin bedoelde strafbare feiten worden belast en
- personen die bij verordening zijn belast met het toezicht op de naleving van die verordening, een en ander voorzover het die feiten betreft en die personen zijn beëdigd.

Tot de eerste groep behoren bijvoorbeeld ambtenaren van bouw- en woningtoezicht. De grondslag van de opsporingsbevoegdheid ligt in de Woningwet.

Tot de tweede groep behoren bijvoorbeeld milieu- en parkeerwachters, belast met het toezicht op de desbetreffende autonome bepalingen in de APV.
Sinds 1 mei 2018 volgt voorts uitdrukkelijk uit artikel 142, eerste lid, onder c, van het Sv, dat het ook kan gaan om personen die 'krachtens' verordening zijn belast met het toezicht (dus via een aanwijzingsbesluit van het college of de burgemeester).

Aangezien buitengewone opsporingsambtenaren hun aanwijzing aan het WvSv ontlenen, is een nadere regeling in de APV niet mogelijk. De aanwijzing als toezichthouders in de APV is de grondslag voor de aanwijzing als buitengewoon opsporingsambtenaar. De opsporingsbevoegdheid van de buitengewone opsporingsambtenaren beperkt zich tot die zaken waarvoor zij toezichthouder zijn.
De personen die op grond van dit artikel worden aangewezen, dienen op grond van het Besluit BOA aan de volgende voorwaarden te voldoen:

1. zij dienen te voldoen aan de eisen van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid;
2. zij dienen te zijn beëdigd door het College van procureurs-generaal (volgens artikel 18, eerste lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar).

De akte van beëdiging bevat een aantal gegevens met betrekking tot de BOA, waaronder in ieder geval de feiten tot de opsporing waarvoor de opsporingsbevoegdheid geldt. De akte wordt op naam van de desbetreffende ambtenaar gesteld en na de beëdiging aan hem uitgereikt. De akte wordt voor vijf jaar afgegeven. Hierna kan hij worden verlengd, mits de ambtenaar nog voldoet aan de eisen van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid.

Gemeentelijke verordeningen en opsporing
Aan opsporingsambtenaren kan op grond van artikel 149a van de Gemeentewet, met inachtneming van de Awbi, de bevoegdheid tot het binnentreden van woningen worden verleend (zie verder de toelichting bij artikel 6:3). Hun overige opsporingsbevoegdheden ontlenen zij aan het Sv. De raad heeft hiernaast niet de bevoegdheid om andere opsporingsbevoegdheden te creëren. Ingevolge artikel 1 van het Sv mag bij gemeentelijke verordening geen regeling worden gegeven omtrent de opsporing of het bewijs van de in die verordening strafbaar gestelde feiten.
Ook in een aantal bijzondere wetten worden opsporingsambtenaren aangewezen. Dit is met name van belang voor de medebewindvoorschriften die in op deze wetten gebaseerde verordening zijn opgenomen. Een speciale regeling geldt voor de op de artikelen 437 en 437ter van het WvSr gebaseerde en in afdeling 2.5 opgenomen bepalingen ter bestrijding van heling van goederen. De in de artikelen 551 en 552 van het Sv geregelde opsporings- en toezichtbevoegdheden komen reeds toe aan de algemene opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141 van het Sv. Gezien de bijzondere materie is het in het algemeen niet zinvol om ook nog eens buitengewone opsporingsambtenaren aan te wijzen.

Toezichthoudende ambtenaren belasten met opsporing?
Gezien het voorgaande zijn toezichthoudende ambtenaren vanuit hun aanstelling in hun functie niet automatisch belast met opsporing. Dit zal in veel gevallen ook niet nodig zijn. Veelal kan volstaan worden met toezichthoudende bevoegdheden. Indien namelijk de handhaving van bepaalde wettelijke voorschriften voornamelijk bestuursrechtelijk geschiedt (bestuursdwang, dwangsom), is het niet nodig om te beschikken over opsporingsbevoegdheden. Dit is pas vereist indien men strafrechtelijk wil gaan handhaven. In die situatie is het vaak ook niet noodzakelijk om alle toezichthouders opsporings-bevoegdheden te geven. Veelal kan worden volstaan met één of enkele opsporingsambtenaren. Ook kan soms de hulp ingeroepen worden van een algemeen opsporingsambtenaar (ambtenaar van politie).

Artikel 6:3 Binnentreden woningen

Algemeen
Het is soms noodzakelijk dat personen die belast zijn met het toezicht op de naleving dan wel de opsporing van overtredingen van de model-APV bepaalde plaatsen kunnen betreden. In artikel 5:15 van de Awb is deze bevoegdheid aan toezichthouders reeds toegekend voor alle plaatsen met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoners. De woning geniet extra bescherming op basis van artikel 12 van de Grondwet, dat het zogenaamde 'huisrecht' regelt. Het betreden van de woning zonder toestemming van de bewoner is daarom met veel waarborgen omkleed. Op het betreden van een woning met toestemming van de bewoner zijn deze waarborgen niet van toepassing, al gelden daar wel, zij het wat beperktere, vormvoorschriften van de Awbi.

De bevoegdheid voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner kent drie elementen:
1. de bevoegdheid tot binnentreden dient bij of krachtens de wet te zijn verleend;
2. de personen aan wie de bevoegdheid is verleend dienen bij of krachtens de wet te worden aangewezen, en
3. er dienen bepaalde vormvoorschriften in acht te worden genomen.

Wettelijke grondslag bevoegdheid
Zowel het verlenen van de bevoegdheid tot het binnentreden als het aanwijzen van de personen die mogen binnentreden dient bij of krachtens de wet te gebeuren. Artikel 149a van de Gemeentewet geeft de raad de bevoegdheid om bij verordening personen aan te wijzen die woningen mogen binnentreden zonder toestemming van de bewoner. Het moet dan gaan om personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van de overtreding van bij verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In dit artikel wordt gebruikgemaakt van deze bevoegdheid.
Voor enkele bepalingen in de APV wordt de bevoegdheid om een woning zonder toestemming van de bewoner te betreden rechtstreeks ontleend aan een bijzondere wet. Het betreft artikel 2:67 en 2:68 en de op artikel 437ter van het WvSr gebaseerde gemeentelijke helingvoorschriften. Artikel 552 van het Sv bepaalt dat de in artikel 141 bedoelde opsporingsambtenaren en de ambtenaren die krachtens artikel 142 zijn belast met de opsporing van de bij de artikelen 437, 437bis of 437ter van het WvSr strafbaar gestelde feiten, toegang hebben tot elke plaats hebben waarvan redelijkerwijs vermoed kan worden dat zij wordt gebruikt door een handelaar als bedoeld in laatstgenoemde artikelen.

Vormvoorschriften
In de Awbi zijn de vormvoorschriften opgenomen die een persoon die een woning wil betreden in acht moet nemen. Hij dient:
- zich te legitimeren (artikel 1);
- mededeling te doen van het doel van het binnentreden (artikel 1);
- te beschikken over een schriftelijke machtiging (artikel 2);
- verslag te maken van het binnentreden (artikel 10).

De in artikel 1 opgenomen voorschriften gelden voor iedere binnentreding, dus ook indien dit gebeurt met toestemming van de bewoner. De artikelen 2 tot en met 11 van de Awbi gelden alleen als zonder toestemming van de bewoner wordt binnengetreden.
Degene die binnentreedt, dient te beschikken over een machtiging. In deze machtiging is aangegeven in welke woning binnengetreden kan worden. De Awbi gaat daarbij in beginsel uit van een machtiging voor één woning. Zo nodig kunnen in de machtiging echter maximaal drie andere afzonderlijk te noemen woningen worden opgenomen (zie de Regeling vaststelling model machtiging tot binnentreden (http://wetten.overheid.nl/BWBR0018484/2005-08), voor een model voor de machtiging).
In artikel 3 van de Awbi wordt aangegeven wie een machtiging tot binnentreden kunnen afgeven: de procureur-generaal bij het gerechtshof, de officier van justitie en de hulpofficier van justitie hebben een algemene bevoegdheid hiertoe gekregen. Hiernaast kan ook de burgemeester bevoegd zijn machtigingen te verlenen. Dit is het geval indien het binnentreden in de woning in een ander doel is gelegen dan in het kader van strafvordering (bijvoorbeeld bij woningontruimingen). De bevoegdheid machtigingen om binnen te treden af te geven, kan niet worden gemandateerd.
In artikel 5:27 van de Awb is voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner bij de uitoefening van bestuursdwang een andere regeling opgenomen. De bevoegdheid tot het afgeven van de machtiging is daar, naast de in de Awbi genoemde functionarissen, bij hetzelfde bestuursorgaan gelegd dat de bestuursdwang toepast. Dit betekent dat een college dat bestuursdwang wil uitoefenen, ook de eventueel benodigde machtiging moet afgeven.
Artikel 2, derde lid, van de Awbi voorziet in de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden zonder machtiging en zonder toestemming de woning binnen te treden. Dit is het geval in situaties waarbij ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen dreigt, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een geweldsdelict in een woning of de aanwezigheid in een woning van een bewapend persoon die van zijn wapen gebruik zou kunnen maken. Men kan ook denken aan gevallen waarin de belangen van de bewoner ernstig worden aangetast, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een inbraak in de woning. Als de opsporingsambtenaar de bewoner, bijvoorbeeld als gevolg van diens afwezigheid, niet om toestemming tot binnentreden kan vragen, is hij bevoegd om ter bescherming van diens belangen zonder machtiging binnen te treden. Onder deze omstandigheden bestaat er dus steeds de noodzaak om terstond op te treden en is binnentreden zonder toestemming én zonder machtiging gerechtvaardigd.
Op het binnentreden van een woning zonder toestemming van de bewoner, blijft ook bij spoedeisende gevallen de Awbi zo veel mogelijk van toepassing. Het spoedeisende karakter van de situatie is derhalve voornamelijk van invloed op het hebben van een machtiging. Dat betekent dat deze bevoegdheid slechts kan worden uitgeoefend door personen die bij of krachtens de wet bevoegd zijn verklaard zonder toestemming van de bewoner binnen te treden.
Van binnentreden zonder toestemming van de bewoner dient na afloop een verslag opgemaakt te worden (artikel 10 van de Awbi, zie de circulaire van het ministerie van Veiligheid en Justitie van 15 augustus 1994, 452425/294 voor een voorbeeldverslag).

Artikel 6:4 Intrekking oude verordening
In artikel 6:4 wordt geen tijdstip vermeld waarop de oude verordening wordt ingetrokken. Dat is ook niet nodig. De datum waarop de nieuwe verordening in werking treedt, is de datum waarop de oude verordening vervalt.

Artikel 6:5 Overgangsbepaling

Van belang is in de overgangsbepalingen aan te geven of bestaande vergunningen, ontheffingen, enz. al dan niet hun rechtskracht blijven behouden na de inwerkingtreding van deze verordening.

Op aanvragen om een besluit, ingediend onder de oude verordening, wordt volgens de Algemene wet bestuursrecht beslist overeenkomstig de nieuwe verordening (toetsing ex nunc).
Op bezwaarschriften ingediend tegen besluiten genomen onder het oude recht, wordt eveneens besloten krachtens deze verordening met dien verstande dat de bezwaarde niet in een nadeliger positie mag

komen dan hij onder het oude recht zou hebben gehad (verbod van reformatio in peius).

Artikel 6:6 Inwerkingtreding

Op de inwerkingtreding van verordeningen is de regeling van artikel 142 van de Gemeentewet van toepassing. Deze houdt in dat alle verordeningen in werking treden op de achtste dag na bekendmaking, tenzij een ander tijdstip daarvoor is aangewezen.
Het is ook geoorloofd in de verordening te bepalen dat de dag van inwerkingtreding door het college zal worden vastgesteld. Het alternatief luidt in dat geval:
“Deze verordening treedt in werking op een door het college nader te bepalen tijdstip.”
In het model is gekozen voor een datum van in werking treden die afhangt van de datum van bekendmaking. Het is uiteraard ook goed mogelijk om een met name genoemde datum te kiezen, bijvoorbeeld de 1e van een bepaalde maand.
De APV is een besluit van het gemeentebestuur op overtreding waarvan straf is gesteld. Een dergelijk besluit wordt op dezelfde wijze bekendgemaakt als alle overige besluiten van het gemeentebestuur die algemeen verbindende voorschriften inhouden (artikel 139 van de Gemeentewet). Van belang is dat de gemeente gehouden is dit besluit mee te delen aan het parket van het arrondissement waarin de gemeente is gelegen (artikel 143 van de Gemeentewet).
In verband met artikel 1 van het WvSr is het uiteraard niet mogelijk aan de bepalingen van een strafverordening terugwerkende kracht te verlenen.

Artikel 6:7 Citeertitel
Deze bepaling is geformuleerd overeenkomstig Igr 75. Desgewenst kan de gemeentenaam en het jaartal nog worden toegevoegd.

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Ankie van Tatenhove

Registratienummer
BR1900093

Onderwerp
Definitieve vaststelling Visie op sport en bewegen Lansingerland 'Scoren met sport'

Gevraagde beslissing
De Visie op sport en bewegen Lansingerland ‘Scoren met sport’ definitief vast te stellen.

Samenvatting
Op 28 maart 2019 besloot u de Visie op sport en bewegen Lansingerland ‘Scoren met sport’ (hierna: sportvisie) onder voorbehoud vast te stellen en na de behandeling van de Kaderbrief 2020 ter definitieve besluitvorming voor te leggen (amendement 2019-04). Met het vaststellen van de Kaderbrief 2020 en de Zomerrapportage 2019 stemde uw raad vervolgens in met de financiële consequenties van de sportvisie op de korte termijn. Met de besluitvorming over deze documenten vulde uw raad een aantal PM-posten uit de sportvisie in. De additionele investeringen op de langere termijn zijn afhankelijk van het accommodatieplan en verwerken we in de Kaderbrief 2021. Over het proces en uw betrokkenheid om tot het accommodatieplan te komen, informeerden wij u in juli 2019. Om uitvoering te kunnen geven aan de ambities uit de sportvisie is het noodzakelijk de sportvisie definitief vast te stellen. Met dit besluit vragen we uw raad de sportvisie definitief vast te stellen.

Financiële consequenties
Tijdens de behandeling van de Kaderbrief 2020 zijn de financiële kaders voor de komende jaren vastgesteld. Deze kaders zijn financieel verwerkt in de Begroting 2020-2023. Daarnaast heeft reeds financiële besluitvorming plaatsgevonden tijdens de behandeling van de Zomerrapportage 2019.

Een uitgangspunt van de sportvisie is het aanwenden van de in de begroting vastgestelde middelen. Om onze ambities te behalen, is daarnaast aanvullend budget benodigd. De afgelopen periode maakten we de kosten voor de vervolgacties uit de sportvisie nader inzichtelijk (zie geel gemarkeerde tekst in bijlage 1: Financiële bijlage bij de sportvisie ‘Scoren met sport’). Na behandeling van de Kaderbrief 2020 en het vaststellen van de Begroting 2020 en de Zomerrapportage 2019 stemde uw raad vervolgens in met de financiële consequenties van de sportvisie op de korte termijn.

Over een aantal posten vindt later separaat besluitvorming plaats. De additionele investeringen die voortkomen uit het Accommodatieplan sport leggen we voor in de Kaderbrief 2021. Aangezien de aanleg van de sportparken in Bergschenhoek en Berkel en Rodenrijs destijds is afgestemd op de Vinexontwikkeling, verwachten wij dat de deze kosten vooral in jaren na de huidige meerjaren-begroting zullen liggen. Bovendien verwachten we de kosten van noodzakelijke uitbreiding van de sportaccommodaties te kunnen betalen uit de Algemene Uitkering, die hoger is naarmate ons inwonersaantal toeneemt.

Verdere procedure
Wij hebben in het laatste hoofdstuk van de sportvisie een planning opgenomen. Hierin ligt vast op welke thema's wij ons de komende vier jaar focussen. De acties uit de sportvisie krijgen de komende jaren meer invulling. Hierbij hebben we de hulp van de sportverenigingen hard nodig. Gezamenlijk werken we aan de uitvoering van deze sportvisie tot 2030. Beleidsnota's die hieruit voortkomen, zoals het accommodatieplan (Q1 2020) en de nieuwe tarievenstructuur (Q4 2020), leggen wij ter besluitvorming voor aan uw raad.
Daarnaast maken we één keer per jaar de stand van zaken op om de commissie Samenleving te informeren over de voortgang van de uitvoering van de acties uit deze visie. We onderzoeken nog welke vorm daar het beste bij past.

Juridische aspecten
Het faciliteren en stimuleren van sport en bewegen is, met uitzondering op het bewegingsonderwijs, geen wettelijke taak van de gemeente. Wij hebben hierdoor beleidsvrijheid op dit onderwerp. De wet- en regelgeving voor het bewegingsonderwijs is vastgelegd in de Wet op het Primair Onderwijs, Wet op het Voortgezet Onderwijs en de Verordening Voorzieningen Huisvesting Onderwijs Lansingerland 2015.

Extern draagvlak/burgerparticipatie
De sportvisie kwam tot stand door een interactief traject met sportverenigingen en andere betrokkenen uit de sportwereld van Lansingerland. In april 2018 organiseerden wij de kick-off van de sportvisie. Daarnaast bespraken wij de sportvisie op de jaarlijkse Avond van de Sport in oktober 2018 en hadden sportverenigingen de mogelijkheid om input te leveren. Deze input is verwerkt in de sportvisie. De laatste versie is gedeeld met de sportverenigingen tijdens de 'Eindsprint' in februari 2019. Dit was een avondbijeenkomst waarvoor we alle sportverenigingen uitnodigde. De sportverenigingen ondersteunen deze sportvisie. Ook werd het Burgerpanel begin 2018 om een mening gevraagd. Wij gebruikten de resultaten hiervan als input voor de sportvisie.

Duurzaamheid
De sportvisie draagt bij aan het verbeteren van het gezond en sociaal welzijn van onze inwoners. Bij de exploitatie, renovatie en groot onderhoud aan onze sportaccommodaties hebben wij altijd aandacht voor recycling, energiebesparing en mogelijkheden tot hergebruik van materialen.

Bijlagen
- T19.13814 – Financiële bijlage bij de sportvisie 'Scoren met sport';
- T18.07433 – Sportvisie 'Scoren met sport' (onder voorbehoud van financiën vastgesteld op 28 maart 2019)

Toelichting

Inleiding
Sport staat voor plezier, passie én voor gezondheid. Maar ook voor samenwerking en teamspirit. Elke week doen kinderen op onze sportvelden en sportaccommodaties hun uiterste best om met oefening en talent hun team of zichzelf naar winst of zelfs een kampioenschap te scoren. Talloze ouders, opa's en oma's leven aan de kant van het sportveld of op de tribunes in de sporthallen mee met de prestaties. Ook veel volwassen inwoners zijn actief als sporter, toeschouwer of vrijwilliger. Sporten geeft energie en zorgt voor verbinding: samen de overwinning vieren, of samen het verdriet delen na een verloren wedstrijd. Sport heeft zoveel meer in zich dan alleen de prestatie van dat moment.

Een goed sportbeleid heeft ook betekenis voor het onderwijs, de gezondheid van onze inwoners, onze fysieke omgeving en de lokale economie. En op hun beurt kunnen we met ons beleid voor onderwijs, gezondheid, ruimtelijke ontwikkeling en economie de samenleving ook in beweging krijgen en van betekenis zijn voor vitale sportverenigingen. In deze sportvisie komen de verschillende beleidsvelden bij elkaar.

<u>Van sportnota naar sportvisie</u>
De Sportnota Lansingerland 2014-2018 vormde tot nu toe het kader voor het gemeentelijk beleid voor de sportaccommodaties, sportstimulering en specifieke doelgroepen. Landelijke en gemeentelijke ontwikkelingen, maar ook de ontwikkelingen bij de sportverenigingen en het Nationaal Sportakkoord bieden kansen om sport en bewegen hoog op de agenda te krijgen.

<u>Sportvisie inhoudelijk vastgesteld</u>
Op 28 maart 2019 stelde uw raad de sportvisie op inhoud, met algemene stemmen, vast. De sportvisie bevat de volgende ambities:
1. Iedereen beweegt – In 2030 spelen, wandelen, fietsen en sporten al onze inwoners in de openbare ruimte;
2. Iedereen kan sporten – In 2030 sport het overgrote deel van onze inwoners en wij maken dat mogelijk voor iedereen;
3. Vitale sportverenigingen – In 2030 zijn onze sportverenigingen vitaal en onze sportaccommodaties zijn van goede kwaliteit en betaalbaar;
4. Sport zit in ons DNA – In 2030 staat Lansingerland als sportiefste gemeente op de kaart.

Na het vaststellen van de Kaderbrief 2020 en Zomerrapportage 2019 komen we nu bij uw raad terug voor de definitieve vaststelling van de sportvisie.

Beoogd maatschappelijk effect
Een visie vaststellen voor het faciliteren en stimuleren van bewegen en sporten in onze gemeente. In 2030 bewegen alle inwoners van Lansingerland al dan niet in de openbare ruimte. Voor mensen met een lichamelijke of verstandelijke beperking, met psychosociale problematiek of met beperkte financiële middelen is bewegen en sporten niet altijd vanzelfsprekend. Wij maken sporten mogelijk voor iedereen. Daarnaast draagt deze sportvisie bij aan het vitaler en toekomstbestendig maken van sportverenigingen en draagt een goed sport- en beweegklimaat bij aan onze citymarketing.

Argumenten
1.1 *Om uitvoering te geven aan de sportvisie is het noodzakelijk de sportvisie definitief vast te stellen*
De oude sportnota 2014-2018 liep tot en met 2018. Ook vanaf 2019 is er behoefte aan een nieuw visiedocument voor het faciliteren en stimuleren van sport en bewegen in onze gemeente. Bovendien is het voor het nemen van maatregelen en het toetsen van subsidies belangrijk dat uw raad de nieuwe sportvisie definitief vaststelt.

1.2 We verwerkten de uitkomsten van de Kaderbrief 2020 in de sportvisie

Tijdens de bespreking van de sportvisie in de commissie Samenleving op 14 maart 2019 nam uw raad amendement 2019-04 aan. Hiermee vroeg u om in de Kaderbrief 2020 een globaal beeld te geven van de kosten voor uitvoering van de sportvisie. We hebben op dit moment al enkele opgaven in beeld en die verwerkt in de Kaderbrief 2020 en Zomerrapportage 2019. Uw raad stelde onlangs de Kaderbrief 2020 en de Zomerrapportage 2019 vast. Met deze documenten vulden we een aantal PM-posten uit de sportvisie in. Volgens amendement 2019-04 leggen we daarom nu de sportvisie ter definitieve vaststelling aan u voor.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900093

Onderwerp
Definitieve vaststelling Visie op sport en bewegen Lansingerland 'Scoren met sport'

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
- *het definitief vaststellen van de sportvisie noodzakelijk is voor de uitvoering van de sportvisie;*
- *de uitkomsten van de Kaderbrief 2020 zijn verwerkt in de sportvisie.*

Gelet op
- *de beleidsvrijheid van de gemeente bij het vaststellen van de visie op sport en bewegen.*

Besluit(en)
De Visie op sport en bewegen Lansingerland ‘Scoren met sport’ definitief vast te stellen.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 28 november 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

SCOREN MET SPORT

VISIE OP SPORT EN BEWEGEN LANSINGERLAND

VOORWOORD

Lansingerland heeft alles in zich om in 2030 de sportiefste gemeente van de regio te zijn. We hebben een rijk verenigingsleven, prachtige sportaccommodaties en een grote groene buitenruimte. En we hebben al heel veel sportende inwoners. Maar we willen meer! We hebben vier grote ambities op het gebied van sport en bewegen voor de komende jaren. We vinden het namelijk belangrijk dat iedereen in beweging komt. Waarom?

Bewegen is belangrijk! Het is steeds duidelijker dat een gezonde leefstijl met voldoende beweging ons langer gezond houdt. Maar bewegen doet meer: het zet je in beweging. Niet alleen je lijf, maar ook je leven. De oude Grieken zeiden het al: Een gezonde geest in een gezond lichaam!

“DE OUDE GRIEKEN ZEIDEN HET AL: EEN GEZONDE GEEST IN EEN GEZOND LICHAAM!”

Iedereen die sport weet het: sporten is leuk! Daarom doen we er alles aan om sporten voor iedereen mogelijk te maken, ook voor inwoners voor wie dat niet zo vanzelfsprekend is. Iedere ouder is trots als zijn kind de eerste zwemslagen maakt, maar zwemles is best duur. Hoe mooi is het als een moeder met een minimum inkomen ook haar kind hoort zeggen: ‘Nu heb ik ook een diploma’.

Lansingerland heeft sportvoorzieningen die in de wijde omgeving bekend zijn. Mooi aangelegd en goed onderhouden. Dat willen we zo houden, ook als we nog verder groeien de komende jaren. Maar ons ware kapitaal zit in de sportverenigingen. Zij zorgen er met talloze vrijwilligers voor dat onze inwoners een ruime keuze hebben aan sport- en spelmogelijkheden. Binnen en buiten. Voor jong en oud. De komende tijd vragen we onze sportverenigingen nog meer. We vragen ze om mee te ontwikkelen, zowel met de groei van het aantal inwoners als met de maatschappelijke opdrachten die we allemaal hebben. Bijvoorbeeld door ruimte te maken voor mensen met een beperking of oog te hebben voor kwetsbare oud-leden en hun mantelzorgers. Het is onze droom dat het veteranenteam van de woensdagochtend tijdens de koffie roept: ‘Laten we volgende week Ton even ophalen, dan is zijn vrouw eens een ochtendje vrij’.

Ambities zijn mooi, maar het gaat vooral om wat we daarvoor doen. Samen met de sportverenigingen en een aantal andere partijen hebben we de acties bepaald om in 2030 de sportiefste gemeente te zijn. Hiermee gaan we samen aan de slag, want Lansingerland doet ‘t: **Scoren met sport!**

Het college van Lansingerland

INHOUD

VOORWOORD // 03

INLEIDING

- Sporten is plezier, passie en gezondheid // 06
- Van sportnota naar sportvisie // 06
- Scoren met sport // 07
- Wettelijke taken op het gebied van sport en bewegen // 07
- Sport en bewegen in relatie tot andere domeinen // 07
- Leeswijzer // 07

AMBITIE 1
IEDEREEN BEWEEGT

- Het belang van bewegen // 10
- Hoe krijgen we iedereen in beweging? // 10

AMBITIE 2
IEDEREEN KAN SPORTEN

- Het belang van sporten // 14
- Hoe krijgen en houden we iedereen aan het sporten? // 14
- Hoe maken we sporten voor iedereen mogelijk? // 14

AMBITIE 3
VITALE SPORTVERENIGINGEN

- Het belang van vitale sportverenigingen en goede sportvoorzieningen // 18
- Hoe dragen wij bij aan de vitaliteit van de sportverenigingen? // 18
- Hoe houden we de accommodaties op orde? // 18

AMBITIE 4
SPORT ZIT IN ONS DNA

- Het belang van een sportief Lansingerland // 22
- Breedtesport is de kracht van Lansingerland // 22
- Het Pact van Lansingerland // 22

PLANNING, FINANCIËN EN EVALUATIE

- Planning // 26
- Financiën // 26
- Evaluatie en monitoring // 27

INLEIDING

SPORTEN IS PLEZIER, PASSIE EN GEZONDHEID

Uit een raadpleging van het Burgerpanel Lansingerland[1] in maart 2018 blijkt dat zeven op de tien inwoners van Lansingerland sport. De voornaamste reden om te sporten is de gezondheid (81%). Ook het plezier dat inwoners beleven aan sporten is een reden om te (blijven) sporten (71%).

Sport staat voor plezier, passie én voor gezondheid. Maar ook voor samenwerking en teamspirit. Elke week doen kinderen op onze sportvelden en sportaccommodaties hun uiterste best om met oefening en talent hun team of zichzelf naar winst of zelfs een kampioenschap te scoren. Talloze ouders, opa's en oma's leven aan de kant van het sportveld of op de tribunes in de sporthallen mee met de prestaties. Ook veel volwassen inwoners zijn actief als sporter, toeschouwer of vrijwilliger. Sporten geeft energie en zorgt voor verbinding: samen de overwinning vieren, of samen het verdriet delen na een verloren wedstrijd. Sport heeft zoveel meer in zich dan alleen de prestatie van dat moment.

Een goed sportbeleid heeft ook betekenis voor het onderwijs, de gezondheid van onze inwoners, onze fysieke omgeving en de lokale economie. En op hun beurt kunnen we met ons beleid voor onderwijs, gezondheid, ruimtelijke ontwikkeling en economie de samenleving ook in beweging krijgen en van betekenis zijn voor vitale sportverenigingen. In deze sportvisie komen de verschillende beleidsvelden bij elkaar.

VAN SPORTNOTA NAAR SPORTVISIE

De Sportnota Lansingerland 2014-2018 vormde tot nu toe het kader voor het gemeentelijk beleid voor de sportaccommodaties, de sportstimulering en specifieke doelgroepen. Landelijke en gemeentelijke ontwikkelingen, maar ook de ontwikkelingen bij de sportverenigingen en het Nationaal Sportakkoord bieden kansen om sport en bewegen hoog op de agenda te krijgen. Daarnaast kan een goed sport- en beweegklimaat bijdragen aan onze citymarketing. Dat alles leidt ons naar de volgende ambities voor 2030.

1 **Het Burgerpanel (vanaf 2019 Lansingerland Peilt) is een vorm van burgerparticipatie. Wij vragen inwoners die lid zijn van het digitale panel periodiek mee te denken over thema's waar de gemeente aan werkt.**

SCOREN MET SPORT

Scoren met sport is onze visie op sport en bewegen, met onze ambities voor 2030.

- IEDEREEN BEWEEGT
  In 2030 spelen, wandelen, fietsen en sporten al onze inwoners in de openbare ruimte.
- IEDEREEN KAN SPORTEN
  In 2030 sport het overgrote deel van onze inwoners en wij maken dat mogelijk voor iedereen.
- VITALE SPORTVERENIGINGEN
  In 2030 zijn onze sportverenigingen vitaal en onze sportaccommodaties zijn van goede kwaliteit en betaalbaar.
- SPORT ZIT IN ONS DNA
  In 2030 staat Lansingerland als sportiefste gemeente op de kaart.

Deze ambities werken we de komende jaren uit in concrete plannen, samen met de sportverenigingen, coaches, maatschappelijke organisaties en inwoners.

WETTELIJKE TAKEN OP HET GEBIED VAN SPORT EN BEWEGEN

De wettelijke verplichtingen van de gemeente op het gebied van bewegen en sporten zijn beperkt. De gemeente heeft alleen een wettelijke taak op het gebied van bewegingsonderwijs. Dit staat beschreven in de Wet op het Primair Onderwijs en de Wet op het Voortgezet Onderwijs.

Bewegen en sporten zijn essentieel voor een fysiek en sociaal gezonde samenleving. Bij bewegen gaat het om functionele en dagelijkse beweging, zoals boodschappen doen en naar het werk fietsen. Bij sporten gaat het om een hoger bewegingsniveau, sporten vraagt meer inspanning. Bewegen en sporten leveren een grote bijdrage aan de (volks)gezondheid, zowel preventief als genezend. Daarom hecht de overheid belang aan sporten en bewegen en is het Nationaal Sportakkoord gesloten.

SPORT EN BEWEGEN IN RELATIE TOT ANDERE DOMEINEN

Sport en bewegen heeft veel raakvlakken met andere gemeentelijke domeinen, met name wat betreft de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), de Participatiewet en de nieuwe Omgevingswet, die naar verwachting in 2021 van kracht wordt. Daarnaast kan sport een belangrijk element zijn in onze citymarketing.

- SPORT EN DE WMO
  De Wmo heeft als doel mensen mee te laten doen in de samenleving. Daarnaast biedt de Wmo ondersteuning aan kwetsbare mensen zoals mensen met een beperking, ouderen en eenzamen. Juist voor deze inwoners kunnen bewegen en sporten veel betekenen.

- SPORT EN DE PARTICIPATIEWET
  Mensen die leven van een bijstandsuitkering vallen onder de Participatiewet. Deze wet is er op gericht om zoveel mogelijk mensen te ondersteunen bij het vinden van werk, ook als ze een arbeidsbeperking of gezondheidsproblemen hebben. Ook voor deze doelgroep is het belangrijk om in beweging te komen en aan hun conditie te werken, zodat ze steviger in hun schoenen staan en winnen aan veerkracht. Sporten is dan een middel. Bovendien is er bij sportverenigingen veel vraag naar vrijwilligers. Dat biedt mensen met een uitkering mogelijkheden om werkervaring op te doen.

- SPORT EN DE OMGEVINGSWET
  De Omgevingswet bundelt wet- en regelgeving op het gebied van de fysieke leefomgeving en stelt de leefomgeving en de gebruiker centraal in plaats van de regels. Het integrale karakter van de Omgevingswet, het centraal stellen van de leefomgeving en de ruimte voor initiatieven biedt kansen om bewegen en sporten een plek te geven binnen de leefomgeving van de gemeente.

- SPORT EN CITYMARKETING
  De meerwaarde van sport en bewegen raakt niet alleen inwoners, maar kan ook bijdragen aan een positief imago van de gemeente. Hoogwaardige sportvoorzieningen en aandacht voor bijzondere sportprestaties zijn een visitekaartje voor Lansingerland en vergroten de aantrekkingskracht voor bedrijven die zich hier willen vestigen. Zo zetten we Lansingerland op de kaart.

LEESWIJZER

Scoren met sport beschrijft de visie op sport en bewegen van Lansingerland. Onze visie is uitgewerkt in vier ambities. Onder elke ambitie lichten we toe waarom we voor deze ambitie kiezen, welke stappen we zetten tot aan 2030 en welke acties we daarbij ondernemen. Tenslotte gaan we in op de planning en geven we een overzicht van de financiën.

AMBITIE 1

IEDEREEN BEWEEGT

AMBITIE 1
IEDEREEN BEWEEGT

In 2030 spelen, wandelen, fietsen en sporten al onze inwoners in de openbare ruimte

HET BELANG VAN BEWEGEN

Steeds vaker blijkt uit onderzoek dat bewegen van groot belang is. Mensen die voldoende bewegen hebben minder kans op gezondheidsklachten. Een van de bekendste ambassadeurs op dit gebied, Erik Scherder, zegt daarover: “Stilzitten is rampzalig voor conditie en cognitie”. Bewegen verkleint de kans op hart- en vaatziekten en andere chronische ziekten, bevordert motorische en sociale vaardigheden en vergroot de weerstand.

Beweging is belangrijk voor lichaam en geest

Het is belangrijk dat mensen van jongs af aan bewegen en sporten. Bewegen is de eerste stap in de richting om actiever, fitter en sterker te worden. Naast de bekende Schijf van Vijf voor voeding is daarom een Schijf van Drie voor bewegen geïntroduceerd. De schijf van Drie helpt ons om te voldoen aan de Nederlandse Norm Gezond Bewegen. De drie elementen uit deze schijf zijn:

- Actiever door recreatief bewegen, bijvoorbeeld wandelen of fietsen. Norm: 5 x per week 30 minuten
- Fitter door intensief bewegen, bijvoorbeeld joggen of voetballen. Norm: 3 x per week 20 minuten
- Sterker door spier(kracht) training, bijvoorbeeld fitness of pilates. Norm: 2 x per week acht spieroefeningen met acht herhalingen

Jong geleerd is oud gedaan: een leven lang bewegen

Mensen blijven langer bewegen en sporten als het van jongs af aan vanzelfsprekend is om dit te doen. Het bewegingsonderwijs is daarom een belangrijke factor in het leven van een kind. Hier ligt de basis voor een leven lang bewegen en sporten. Het is dan vooral belangrijk dat kinderen plezier hebben tijdens de gymles. Door jong te beginnen met plezier maken tijdens bewegen en sporten, houden we dit langer vol.

HOE KRIJGEN WE IEDEREEN IN BEWEGING?

Onze ambitie is dat iedereen in 2030 voldoende en met plezier beweegt. Voorwaarden hiervoor zijn dat er voldoende mogelijkheden zijn en dat het aantrekkelijk is om in beweging te komen. Hoe gaan we dat doen?

Voldoende capaciteit voor het bewegingsonderwijs in sporthallen en gymzalen

Het bewegingsonderwijs op school kent een aantal wettelijke normen. In het basisonderwijs krijgen leerlingen minimaal anderhalf klokuur per week bewegingsonderwijs. Voor het voortgezet onderwijs is de norm dat elke leerling twee uur per week gymles krijgt van een professionele docent. De gemeente stelt hiervoor capaciteit beschikbaar. In het bewegingsonderwijs ligt een enorme kans. Gymles is hét middel om kinderen in beweging te krijgen. Lansingerland gaat de komende jaren nog flink groeien. Het aantal kinderen groeit mee. Het is daarom belangrijk de capaciteit van de sportaccommodaties gelijke pas te laten houden met de groei van het aantal leerlingen.

Wat gaan we daarvoor doen?

In 2019 stellen we een accommodatieplan op. Uitgangspunt voor dit plan is het bieden van voldoende blokuren voor het bewegingsonderwijs. Aan de hand van capaciteitsberekeningen en groeiprognoses berekenen we of en op welke locatie(s) en in welke kern(en) aanpassing of uitbreiding van accommodaties nodig is om aan de normen van het bewegingsonderwijs te voldoen.

In 2030 is de openbare ruimte het grootste sportpark van onze gemeente

Om iedereen in beweging te krijgen kijken we niet alleen naar de sportparken en sportaccommodaties, maar juist ook naar de ruimte om ons heen. In de openbare ruimte kunnen inwoners bewegen onderdeel maken van hun dagelijkse activiteiten en het dagelijkse ritme. De openbare ruimte is de meest logische toekomstige voorziening om fit, vitaal en in beweging te blijven.

- *Onze openbare ruimte biedt mogelijkheden om te bewegen en te sporten*
  In Lansingerland zijn de wandel- en fietspaden van goede kwaliteit. Er zijn bijvoorbeeld overal op- en afritjes voor wandelwagens en rolstoelen en er is veel aandacht voor veilige overgangen. Veel inwoners en ongeorganiseerde sporters maken al gebruik van onze openbare ruimte zoals de Rottemeren, de Groenzoom en het Annie M. G. Schmidtpark. In deze en omliggende gebieden zijn kansen en voldoende ruimte om de sportmogelijkheden verder uit te breiden.

- *De inrichting van onze openbare ruimte nodigt mensen uit om te bewegen en te sporten*
  De manier waarop de openbare ruimte is ingericht heeft invloed op het gedrag van inwoners. We kunnen het bewegen en sporten in de openbare ruimte bevorderen door deze ruimte ‘uitnodigend’ in te richten. Goede verlichting, asfalt of juist speelmateriaal zijn allemaal opties om te verkennen. Maar het gaat ook over bankjes of rust- en ontmoetingsplekken op wandelroutes voor senioren. Ook fietsstimuleringsmaatregelen, zoals bewaakte fietsenstallingen, uitgezette routes en andere grappige maatregelen, kunnen bijdragen aan het bevorderen van bewegen en sporten in de openbare ruimte. Natuurlijk is het hierbij belangrijk dat andere functies in de openbare ruimte hiervan geen hinder ondervinden. Bij planvorming is het daarom belangrijk om naast alle aspecten als duurzaamheid, groen, verkeersveiligheid ook gezondheid mee te nemen.

Wat gaan we daarvoor doen?

In 2020 stellen we een plan op voor de inrichting van de ‘beweegvriendelijke buitenruimte’, waarin we een integrale afweging maken hoe we de openbare ruimte zo kunnen inrichten dat die (nog meer) uitnodigt om te bewegen en te sporten.

In 2030 beschikken onze woonwijken over voldoende speel- en spelruimte

Wij hebben relatief veel speel- en spelruimte in de wijken. Dit willen we graag zo houden en waar nodig optimaliseren. Speel- en spelruimtes zijn een uitnodiging voor kinderen, volwassenen en senioren om te bewegen, sporten en om elkaar te ontmoeten. Voorbeelden van speel- en spelruimtes zijn het openbaar groen, de woonerven en de brede stoepen. Voor (kleine) kinderen is speelruimte vooral een beweegruimte. Hier kunnen zij met andere kinderen spelen en kunnen toezichthoudende ouders elkaar ontmoeten. In 2030 spelen wij beter in op de behoefte en wensen van de inwoners, afgestemd op de doelgroep in de woonwijken.

Wat gaan we daarvoor doen?

In 2020 stellen we een plan voor ‘speel- en spelruimte’ op voor de inrichting van de woonwijken.

“IN 2030 SPELEN, WANDELEN, FIETSEN EN SPORTEN AL ONZE INWONERS IN DE OPENBARE RUIMTE”

AMBITIE 2

IEDEREEN KAN SPORTEN

AMBITIE 2
IEDEREEN KAN SPORTEN

In 2030 sport het overgrote deel van onze inwoners en wij maken dat mogelijk voor iedereen

HET BELANG VAN SPORTEN

Sporten is goed voor iedereen, te beginnen bij de jeugd. Sporten leidt tot gezondheidswinst. Mensen worden fitter, energieker en sterker. Ze blijven daardoor langer vitaal en gezond. Maar sporten zorgt voor meer, zoals een goede emotionele ontwikkeling. Het samen winnen of verliezen en daarmee om kunnen gaan. En sporten leidt tot een sterker sociaal netwerk. Tijdens het sporten ontmoet je anderen. Je moet samenwerken en anderen zien jouw talenten op een andere manier dan op school. Redenen genoeg om ervoor te zorgen dat onze inwoners zoveel mogelijk sporten.

HOE KRIJGEN EN HOUDEN WE IEDEREEN AAN HET SPORTEN?

Onze ambitie is dat onze inwoners bewegen en sporten in 2030 als vanzelfsprekend onderdeel van hun leven zien. Ook als ze gaan puberen en andere interesses krijgen.

We behouden onze leiderspositie 'kinderen die lid zijn van een sportvereniging'

In Lansingerland zijn meer kinderen lid van een sportvereniging dan gemiddeld in Zuid-Holland en Nederland. We zijn trots op dat mooie resultaat. Daarom willen we die positie behouden. Ook omdat we geloven dat sporten in verenigingsverband een meerwaarde heeft voor de ontwikkeling van kinderen: het bevordert sociale vaardigheden, kinderen leren spelenderwijs omgaan met succes en vreugde en met verlies en verdriet. Ze leren te geven en nemen door te spelen in teamverband. En daarnaast vergroot het hun netwerk: ze hebben er vaak andere contacten dan op school en in de buurt.

Wat gaan we daarvoor doen?

In 2019 optimaliseren we de inzet van combinatiefunctionarissen. In 2020 breiden we de capaciteit verder uit. Een combinatiefunctionaris is een verbinder tussen scholen, sportverenigingen en de gemeente, die afstemt, meedenkt en adviseert. We gaan met de scholen en sportverenigingen in overleg over een optimale inzet van deze combinatiefunctionarissen om alle kinderen aan het sporten te houden of te krijgen.

In 2030 sporten er meer kinderen tussen de 14-17 jaar

Bij onze tien tot veertien jarigen zien we dat 80% van deze groep lid is van een sportvereniging. Daarmee zijn we koploper in Nederland. Voor de pubers (veertien tot zeventien jarigen) zakt het percentage naar rond de 40%. We vinden het echter belangrijk dat ook deze leeftijdsgroep voldoende sport. We willen de combinatiefunctionarissen hiervoor inzetten.

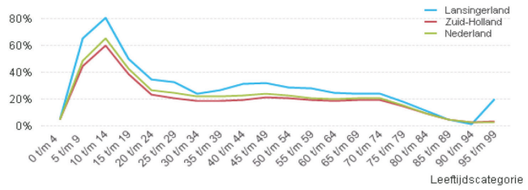

Figuur 1 Vergelijking ledenpercentage gemeente Lansingerland, provincie Zuid-Holland en Nederland

Wat gaan we daarvoor doen?

In 2019 bespreken we met de sportverenigingen hoe we de combinatiefunctionarissen kunnen inzetten om pubers van 14-17 jaar aan hun sportvereniging te binden.

HOE MAKEN WE SPORTEN VOOR IEDEREEN MOGELIJK?

Sporten is goed voor iedereen, maar niet altijd goed toegankelijk voor iedereen. Voor mensen met een lichamelijke of verstandelijke beperking, met psychosociale problematiek of met beperkte financiële middelen is sporten niet altijd vanzelfsprekend. Wij maken sporten mogelijk voor iedereen.

In 2030 is een kleine beurs geen belemmering om te sporten

Inwoners met een minimum inkomen hebben soms te weinig financiële middelen om de contributie of de sportkleding te betalen. Dit is een van de redenen waarom ze minder vaak lid zijn van een sportvereniging. Zij komen daardoor ook minder in aanraking met het vrijwilligerswerk binnen een sportvereniging en met het bijbehorende sociale netwerk. Kinderen die in een gezin met een laag inkomen leven, blijken minder te (kunnen) sporten. We zetten het Jeugdfonds Sport in om kinderen van vier tot achttien jaar te stimuleren om te sporten. Hierdoor kunnen kinderen uit deze gezinnen bijvoorbeeld een zwemdiploma halen, de contributie voor een sportvereniging betalen of een tenue aanschaffen. Als er behoefte aan is, dan breiden we het pakket verder uit. Op dit moment bestaat er nog geen regeling voor inwoners van nul tot vier jaar en voor achttien jaar en ouder. We willen niet dat een moeilijke financiële situatie ertoe leidt dat mensen minder bewegen of sporten.

Wat gaan we daarvoor doen?

We monitoren het pakket van het Jeugdfonds Sport en het bredere armoedebeleid. We onderzoeken of er behoefte is aan aanvullend stimuleringsbeleid voor onze inwoners en verkennen de mogelijkheden hiervoor.

In 2030 hebben we voldoende sportactiviteiten voor inwoners met een beperking

Een beperking mag actieve deelname aan sport niet in de weg staan. Een deel van de mensen met een beperking ervaart echter belemmeringen om te bewegen en/of sporten. Er is sprake van een mismatch tussen de vraag en het aanbod. We hebben geen zicht op het aantal mensen met een beperking, in de verscheidenheid van die beperkingen en in het aanbod voor mensen met een fysieke of verstandelijke beperking. In samenwerking met omliggende gemeenten uit de regio Haaglanden zetten we Grenzeloos Actief in voor het matchen van de vraag en het beschikbare aanbod voor de doelgroep. Soms is daarvoor ook specialistische kennis nodig. Daarnaast werken we al langer samen met SportMEE aan het aanbod voor mensen met een beperking. Door kennis met elkaar te delen, zorgen we voor een hoger kwaliteitsniveau in de regio en voor een passend aanbod dat op elkaar is afgestemd.

Wat gaan we daarvoor doen?

In 2019 verkennen we met de sportverenigingen en binnen bestaande structuren en activiteiten hoe we de mogelijkheden voor deze doelgroep kunnen uitbreiden, met ondersteuning van Grenzeloos Actief en SportMEE. Mogelijk speelt de combinatiefunctionaris hierin een rol.

In 2030 sporten meer senioren bij een sportvereniging

De groep senioren neemt de komende jaren toe. Ook in Lansingerland. Op dit moment is er een toename in bewegen en sporten in ongeorganiseerd verband. Wandelen en fietsen zijn bijvoorbeeld populaire beweegactiviteiten voor senioren. Dit is een mooie ontwikkeling om zo gezondheidsproblemen te voorkomen. Het sporten bij een vereniging biedt echter nog meer voordelen: mensen verbreden hun sociale netwerk, ze voelen zich verbonden en het vergroot hun zelfredzaamheid. Sportverenigingen zijn blij met de oudere doelgroep, omdat zij zich vaak ook als vrijwilliger aan de sportvereniging verbinden. Helaas zien we een afname van het lidmaatschap van sportverenigingen als de leeftijd toeneemt, omdat het aanbod vaak niet meer aansluit bij de wensen en mogelijkheden van senioren van nu. Een aantrekkelijk beweeg- en sportaanbod voor senioren is van belang om de gezondheid, vitaliteit en zelfredzaamheid van de nog vitale senioren te behouden.

Wat gaan we daarvoor doen?

We zetten de combinatiefunctionaris in om sportverenigingen te helpen bij de ontwikkeling van passend sportaanbod voor senioren.

"IN 2030 SPORT HET OVERGROTE DEEL VAN ONZE INWONERS EN WIJ MAKEN DAT MOGELIJK VOOR IEDEREEN"

AMBITIE 3

VITALE SPORT VERENIGINGEN

AMBITIE 3
VITALE SPORT-VERENIGINGEN

In 2030 zijn onze sportverenigingen vitaal en onze sportaccommodaties zijn van goede kwaliteit en betaalbaar

HET BELANG VAN VITALE SPORTVERENIGINGEN EN GOEDE SPORTVOORZIENINGEN

Lansingerland is nog niet uitgegroeid. We zien nog grote groepen nieuwe inwoners en een groeiende groep senioren op ons af komen. We investeren daarom in onze sportverenigingen en in onze sportaccommodaties. Om antwoord te geven op de vraag van de sporters van de toekomst hebben we twee dingen nodig: passende voorzieningen en een stevige sportsector waarin sportverenigingen kennis en ervaring met elkaar delen en samenwerken.

HOE DRAGEN WIJ BIJ AAN DE VITALITEIT VAN DE SPORTVERENIGINGEN?

Sportverenigingen hebben hun eigen visie en aanpak om vitaal te blijven. Het is ook hun eigen verantwoordelijkheid om toekomstbestendig te zijn en mee te ontwikkelen in de trends naar 2030. Zij staan er echter niet alleen voor. Op weg naar 2030 ondersteunen we de sportverenigingen bij hun rol en hun ontwikkeling naar de toekomst. Het belangrijkste doel van een sportvereniging is natuurlijk het organiseren van het sporten en alles wat daarvoor nodig is. Maar sportverenigingen nemen ook een belangrijke plek in binnen de samenleving van Lansingerland. Zij vervullen een maatschappelijke rol in het verbinden van mensen en het vergroten van sociale netwerken.

We denken mee, delen kennis en ondersteunen sportverenigingen

Wij ondersteunen de sportverenigingen graag. We leveren hierbij maatwerk en spelen in op specifieke vragen vanuit het werkveld. We gaan daarvoor regelmatig in gesprek met sportverenigingen om gezamenlijk te bekijken welke mogelijkheden er zijn, voor nu en voor de toekomst. In een aantal gemeenten bestaat hiervoor een sportloket waar sportverenigingen en inwoners terecht kunnen met vragen over sport en bewegen.

In 2030 is de informatie over sport en bewegen toegankelijker

Sportverenigingen geven regelmatig aan dat er behoefte is aan meer informatie over sport en bewegen. Dit is belangrijk voor zowel bestaande als nieuwe inwoners.

Voorbeelden van de informatiebehoefte zijn:

- Een overzicht van het actuele sport- en beweegaanbod in Lansingerland;
- Een overzicht van kennismakingslessen van de diverse sporten in de gemeente;
- Voorlichting over het Jeugdfonds Sport.

Hiermee maken we de informatie over sportverenigingen en sportevenementen toegankelijker. We werken hierbij samen met beweeg- en sportaanbieders in de gemeente.

Wat gaan we daarvoor doen?
In 2019 onderzoeken we de haalbaarheid en de positionering van een sportloket en/of sportpagina in Lansingerland.

We stimuleren samenwerking

Sportverenigingen kunnen veel van elkaar leren, elkaar helpen en gebruik maken van elkaars kwaliteiten. Het uitwisselen van deskundigheid, coaches en vrijwilligers is ook mogelijk. Sportverenigingen hebben laten weten hiervoor open te staan, maar weten nog niet hoe ze dit kunnen en willen aanpakken. Een combinatiefunctionaris kan hierin een belangrijke rol spelen.

We organiseren de Avond van de Sport

Tijdens deze avond bespreken we actuele thema's zoals duurzaamheid, groei van de bevolking en het draagvlak voor de organisatie van een sportplatform.

Wat gaan we daarvoor doen?
In 2019 zetten we de combinatiefunctionaris in om de sportverenigingen te ondersteunen in diverse taken. Deze combinatiefunctionaris is een verbinder, coördinator en contactpersoon voor de sportverenigingen en legt verbindingen tussen verschillende sectoren waaronder sport, cultuur, onderwijs en zorg en welzijn.

HOE HOUDEN WE DE ACCOMMODATIES OP ORDE?

Wij vinden het belangrijk om aan de huidige en toekomstige vraag te voldoen. Dat betekent dat we voldoende capaciteit hebben en dat we efficiënt gebruik maken van de accommodaties. Daarbij spelen de aspecten schoon, heel, veilig en duurzaam een belangrijke rol. Daarnaast moeten de accommodaties betaalbaar blijven.

In 2030 zijn er voldoende sportaccommodaties voor het groeiend aantal inwoners

Lansingerland is een groeigemeente. Het is daarom belangrijk dat er voldoende zwemwater en binnen- en buitensportaccommodaties beschikbaar blijven die passen bij de behoefte van het groeiende aantal inwoners. Zo slim mogelijk omgaan met de bestaande capaciteit van de sportaccommodaties is daarvoor een vereiste.

In 2030 zetten we de gemeentelijke sportaccommodaties multifunctioneel in

In de daluren staan sportaccommodaties en clubhuizen van sportverenigingen vaak leeg. In deze uren kunnen andere activiteiten plaatsvinden die ervoor zorgen dat sport een meer vanzelfsprekende plek krijgt in de samenleving. En dat er meer verbinding is tussen verschillende activiteiten en doelgroepen. Hulp- en zorgaanbieders kunnen bijvoorbeeld gebruik maken van sportaccommodaties voor activiteiten als dagbesteding of activiteiten in de sfeer van werkbemiddeling, kinderopvang of jeugdzorg. Daarnaast bestaat er een wens voor een 'thuisbasis' voor elke sportvereniging. Daarmee vergroten we het gevoel van de verbondenheid met de sportvereniging.

Wat gaan we daarvoor doen?
In het eerder genoemde accommodatieplan kijken we onder andere naar multifunctioneel gebruik, de populariteit van sporten, de trend om meer te sporten in de openbare ruimte en naar thema's als innovatie en 'eigenaarschap'.

De sportaccommodaties voldoen aan onze kwaliteitseisen, nu en in 2030

Wij willen het aanbod van beweeg- en sportvoorzieningen op een kwalitatief goed niveau houden, nu en in de toekomst. Dat betekent dat we onze verantwoordelijkheid voor beheer, onderhoud en vervanging van bestaande voorzieningen op een goede wijze blijven vervullen met:

- Kwaliteit en onderhoud
  De investeringen die nodig zijn voor het onderhouden van de sportaccommodaties staan in het Meerjaren Investerings Plan (MIP) en de Beheerplannen. Hierbij hanteren wij de volgende kwaliteitseisen:

Kwaliteitseisen voor:	Norm
De gemeentelijke sportaccommodaties	De afmetingen en kwaliteitseisen van de betreffende sportbonden en het NOC*NSF.
Regionaal niveau wedstrijden	Minimaal de eisen voor wedstrijden. Hiermee streven we niet naar de A-status (topsportniveau).
Schoolsportlocaties	De basiseisen die het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap hanteert voor bewegingsonderwijs.

- Beheer en exploitatie
  Voor de uitvoering van beheer- en exploitatietaken blijven we gebruik maken van gespecialiseerde externe partijen. Dit geldt voor zowel de binnensport- als de buitensportaccommodaties en voor het zwembad.
- Inspecties
  We voeren regelmatig kwaliteitsinspecties uit bij binnen- en buitensportaccommodaties. Op deze manier borgen we dat al onze accommodaties en sportmaterialen voldoen aan alle relevante eisen voor het beoefenen van sport.

In 2030 hebben we een passend huurtarief voor onze sportaccommodaties

Om het sporten aantrekkelijk te houden moet het ook betaalbaar blijven. Een belangrijke voorwaarde hiervoor is een passend huurtarief voor onze sportaccommodaties. Om tot een passend huurtarief te komen, zetten we vier acties in.

- We brengen het prijspeil van onze huurtarieven in evenwicht met omliggende gemeenten. In het collegeprogramma 'Lansingerland doet 't' is afgesproken dat we de huurtarieven bevriezen tot en met 2020;
- We passen tot en met 2020 geen Consumentenprijsindex (CPI) toe op de huurtarieven;
- In het accommodatieplan verkennen we wat een passende tarievenstructuur is. We houden hiermee rekening met de frequentie van het gebruik, de kwaliteit van de accommodatie en de kosten van groot onderhoud van de accommodatie;
- We starten in 2019 een pilot 'vakantietarief' als voorbereiding op het tarievenonderzoek. In de pilot zetten we een lager tarief in om het aantrekkelijker te maken voor een bredere doelgroep om de sportaccommodaties tijdens de schoolvakanties te benutten en daarmee de bezettingsgraad te verhogen.

Wat gaan we daarvoor doen?
Na het opstellen van het accommodatieplan stellen we een nieuwe tarievenstructuur met een passend huurtarief op.

AMBITIE 4

SPORT ZIT IN ONS DNA

AMBITIE 4
SPORT ZIT IN ONS DNA

In 2030 staat Lansingerland als sportiefste gemeente op de kaart.

HET BELANG VAN EEN SPORTIEF LANSINGERLAND

Lansingerland heeft alles in huis om zichzelf als sportiefste gemeente op de kaart te zetten. We hebben een breed scala aan sportvoorzieningen, sportverenigingen en sport- en beweegactiviteiten. Daarmee dragen we bij aan onze ambitie om alle inwoners van Lansingerland in beweging te krijgen. Want hoe meer je anderen ziet bewegen, hoe groter de prikkel om ook zelf in beweging te komen. En ook versterkt de sport het positieve imago van Lansingerland, want sport doet het goed in citymarketing.

BREEDTESPORT IS DE KRACHT VAN LANSINGERLAND

Lansingerland bestaat uit drie dorpskernen. Elke kern kent van oudsher haar eigen sportverenigingen. De betrokkenheid van inwoners bij sportverenigingen in de eigen dorpskern is groot. Het brede sportaanbod, zowel in accommodaties als in sportverenigingen, en de betrokkenheid van leden, vrijwilligers en toeschouwers vormen de kracht van Lansingerland. Zij laten de verbondenheid zien van een kleine gemeenschap als onderdeel van een sportief Lansingerland. Dat is waarom Lansingerland ook in de toekomst kiest voor breedtesport. Voor topsport bieden de omliggende gemeenten voldoende mogelijkheden.

Wat gaan we daarvoor doen?
We hanteren breedtesport als ons uitgangspunt bij de uitvoering van ons sportbeleid.

HET PACT VAN LANSINGERLAND

Om onze ambities waar te maken, werken we samen met de sportverenigingen en het bedrijfsleven. Samen hebben we meer kracht. We maken gezamenlijk afspraken en leggen de samenwerking vast in het Pact van Lansingerland. We denken aan het faciliteren en organiseren van een aantal aansprekende evenementen, waarmee we Lansingerland op de kaart zetten.

- <u>Sportevenementen met een goed doel</u>
  Evenementen met een goed doel zijn populair in Lansingerland. De Kassenloop, Ladies Ride en de Ride for the Roses zijn hier slechts enkele voorbeelden van. Deze evenementen spreken een breder publiek aan en zijn interessant voor het bedrijfsleven. Ook zijn er mooie voorbeelden van samenwerking tussen gemeente, de sportverenigingen en het bedrijfsleven, zoals de Hockey Interland, Halve finale NK Turnen en de Strongman-run. Deze evenementen met regionale en zelfs landelijke belangstelling bijdragen aan een positief imago van Lansingerland.

- <u>Expeditie Lansingerland als hét sportevenement voor onze jeugd</u>
  We organiseren elk jaar een sportevenement voor onze inwoners, sportverenigingen en het bedrijfsleven: Expeditie Lansingerland. Dit evenement organiseren wij zodat Lansingerland kennis maakt met elkaar en met het sport- en beweegaanbod in de gemeente.

- <u>Onze talenten en kampioenen als sportambassadeurs</u>
  Met het Talentenbal laten we zien dat wij het sporten door de jeugd stimuleren. Tijdens deze avond kiezen wij uit sporttalenten tot achttien jaar een winnaar: het Sporttalent van het Jaar. De sportverenigingen dragen hun sporttalenten aan om mee te dingen naar deze titel. In Lansingerland wonen daarnaast ook sportkampioenen. Wereldkampioen Wielrennen Chantal Blaak is daar een goed voorbeeld van. Op dit moment is er geen specifieke rol voor talenten en kampioenen als ambassadeur van onze gemeente of als sportvoorbeeld voor de jeugd. Het is een mooie kans om talenten en kampioenen in te zetten als de vaandeldragers van onze gemeente.

Wat gaan we daarvoor doen?
We bundelen de krachten van sportverenigingen, bedrijfsleven en gemeente in het Pact van Lansingerland. In 2021 werken we dat Pact gezamenlijk uit.

"IN 2030 STAAT LANSINGERLAND ALS SPORTIEFSTE GEMEENTE OP DE KAART"

PLANNING, FINANCIËN EN EVALUATIE

PLANNING, FINANCIËN EN EVALUATIE

PLANNING

De komende jaren gaan we aan de slag met de belangrijke thema's uit de sportvisie. We focussen elk jaar op een ander thema. De planning hiervan is onder andere gebaseerd op de prioriteiten die wij ontvingen van de sportverenigingen en ziet er als volgt uit.

Ambitie	Actie	Wanneer
1	Opstellen en uitvoeren accommodatieplan	2019
1	Opstellen en uitvoeren plan 'speel- en spelruimte'	2020
1	Opstellen en uitvoeren plan 'inrichting beweegvriendelijke buitenruimte'	2021
2	Optimaliseren inzet combinatiefunctionarissen	2019
2	Inzetten combinatiefunctionaris doelgroep kinderen 14-17 jaar	2019
2	Inzetten programma Grenzeloos Actief	2019
2	Inzetten combinatiefunctionaris doelgroep senioren	2019
2	Monitoring pakket Jeugdfonds Sport en het bredere armoedebeleid	Jaarlijks
3	Inzet combinatiefunctionaris ondersteuning sportverenigingen	2019
3	Onderzoeken haalbaarheid en positionering sportloket en/of sportpagina	2019
3	Opstellen en uitvoeren accommodatieplan	2019
3	Opstellen nieuwe tarievenstructuur	2020
4	Bundelen krachten in Pact van Lansingerland	2021

FINANCIËN

Welke middelen hebben we nodig om de vier ambities te behalen? Op het gebied van sport en bewegen is de basis in Lansingerland op orde. Sportaccommodaties voor binnen- en buitensport zijn de randvoorwaarden voor een goede sportcultuur in onze samenleving. Aan deze sportaccommodaties geven we jaarlijks circa € 4,7 miljoen uit. Om de ambities uit deze visie te realiseren is aanvullend budget nodig. Na een verdere uitwerking van de aanvullende plannen in deze visie verbinden we hier een bedrag aan, waarna hierover separaat besluitvorming plaatsvindt. Deze bedragen staan daarom nu op PM.

Budget	Actie	Bedrag	Dekking	Vanaf	Incidenteel/ structureel
1. Aanvullend benodigd budget	Grenzeloos Actief	€ 7.500	Ja, programma 3	2019	Structureel
2. Aanvullend onbekend budget	Accommodatieplan	PM	PM	2019	PM
	Combinatiefunctionarissen	PM	PM	2019	PM
	Plan 'speel- en spelruimte'	PM	PM	2020	PM
	Plan 'inrichting beweeg-vriendelijke buitenruimte'	PM	PM	2021	PM
	Monitoring pakket Jeugdfonds Sport en bredere armoedebeleid	PM	PM	Jaarlijks	PM
	Opstellen nieuwe tarievenstructuur	PM	PM	2020	PM
	Onderzoeken haalbaarheid en positionering sportloket en/of sportpagina	PM	PM	2019	PM
	Krachten bundelen in Pact van Lansingerland	PM	PM	2021	PM
3. Basis op orde en voorwaardelijk	Sportstimulering	€ 50.000	Ja, programma 3	2019	Structureel
	Binnensportaccommodaties	€ 2,4 miljoen	Ja, programma 3	2019	Structureel
	Buitensportaccommodaties	€ 1,15 miljoen	Ja, programma 3	2019	Structureel

TOELICHTING BIJ FINANCIËLE TABEL

1. Aanvullend benodigd budget

Voor de uitvoering van het programma Grenzeloos Actief is extra budget nodig.

<u>Inzetten programma Grenzeloos Actief</u>

In samenwerking met omliggende gemeenten uit de regio Haaglanden zetten we Grenzeloos Actief in voor het matchen van de vraag naar beweeg- en sportactiviteiten en het beschikbare aanbod voor mensen met een beperking. Voor de uitvoering van het programma Grenzeloos Actief is extra budget nodig.

Totale kosten: **€ 7.500 structureel (vanaf 2019)**
Dekking binnen huidige programma 3

2. Aanvullend onbekend budget

Het is mogelijk dat vervolgacties uit de sportvisie, zoals het accommodatieplan en de nieuwe tarievenstructuur, financiële gevolgen met zich meebrengen. Hierover vindt bij het vaststellen van deze vervolgacties separaat besluitvorming plaats. Deze kosten zijn op dit moment nog onbekend en daarom aangegeven met PM. De financiële vertaling voor de uitvoering van de plannen volgt in de Kaderbrief 2020 en latere Kaderbrieven en nemen we mee in de reguliere P&C cyclus.

3. Basis op orde en voorwaardelijk

Dit zijn bestaande en beschikbare budgetten waarvoor we al dekking hebben in de begroting. Het gaat hierbij in totaal om € 4,7 miljoen aan lasten. Tegenover deze lasten staat € 1,1 miljoen aan (huur) inkomsten. De totale kosten aan sportstimulering, binnensportaccommodaties en buitensport-accommodaties komen daardoor neer op € 3,6 miljoen. Dit budget bestaat uit drie onderwerpen:

- Sportstimulering: € 50.000. Hiervan verstrekken wij subsidie voor kwetsbare groepen en organiseren wij bijvoorbeeld de Avond van de Sport;
- Binnensportaccommodaties: De totale lasten: € 3,1 miljoen.
  De totale baten: € 700.000. Daarmee komen de totale kosten uit op € 2,4 miljoen. Hiervan onderhouden wij tien binnensportaccommodaties zoals sporthallen, gymzalen en het zwembad;
- Buitensportaccommodaties: De totale lasten: € 1,6 miljoen. De totale baten: € 450.000. Daarmee komen de totale kosten uit op € 1,15 miljoen. Hiervan onderhouden wij drie buitensportparken (in elke kern één sportpark).

Bovenstaande kosten zijn inclusief kapitaallasten en doorbelastingen. Het grootste gedeelte van dit bestaande beschikbare budget geven we uit aan sportaccommodaties die voorwaardelijk zijn voor goed sportbeleid.

EVALUATIE EN MONITORING

Een keer per jaar maken we de stand van zaken op om de commissie Samenleving te informeren over de voortgang van de uitvoering van de acties uit deze visie. We onderzoeken nog welke vorm daar het best bij past.

SCOREN MET SPORT

VISIE OP SPORT EN BEWEGEN LANSINGERLAND

GEMEENTE Lansingerland

Auteur: **Team maatschappelijke opgaven**
Datum: maart 2019
Vormgeving: StudioLIN | graphic design, studiolin.nl

Bijlage 1:
T19.13814 – Financiële bijlage bij de sportvisie 'Scoren met sport'

FINANCIËN
Welke middelen hebben we nodig om de vier ambities te behalen? Op het gebied van sport en bewegen is de basis in Lansingerland op orde. Sportaccommodatie voor binnen- en buitensport zijn de randvoorwaarden voor een goede sportcultuur in onze samenleving. Aan deze sportaccommodaties geven we jaarlijks circa € 4,7 miljoen uit. Om de ambities uit deze visie te realiseren, is aanvullend budget nodig. Na een verdere uitwerking van de aanvullende plannen in deze visie verbinden we hier een bedrag aan, waarna hierover separaat besluitvorming plaatsvindt. Deze bedragen staan daarom nu op PM.

Budget	Actie	Bedrag	Dekking	Vanaf	Incidenteel/ structureel
1. Reeds bestaande budgetten	Plan 'speel- en spelruimte'	Reeds bestaande budgetten	Ja, programma 5.1 – Huidige investerings-kredieten en MIP	2019	Structureel
	Plan 'inrichting beweegvriendelijke buitenruimte'	Reeds bestaande budgetten	Ja, programma 5.1 – Huidige investerings-kredieten en MIP	2019	Structureel
2. Aanvullend benodigd budget	Inclusief Sport & Bewegen Haaglanden	€ 2.000	Ja, programma 3	2019 en 2020	Incidenteel
	Combinatiefunctionarissen	€ 60.000	Ja, programma 3	2020 en 2021	Incidenteel
	Padelbanen en inline-skatebaan	€ 75.000	Ja, programma 3	2019	Incidenteel
	Krachten bundelen in Pact van Lansingerland/Sportakkoord	€ 5.000	Ja, programma 3	2021	Structureel
3. Aanvullend onbekend budget	Accommodatieplan	PM	PM	2020	PM
	Opstellen nieuwe tarievenstructuur	PM	PM	2020	PM
4. Basis op orde en voorwaardelijk	Sportstimulering	€ 30.000 - 50.000	Ja, programma 3	2019	Structureel
	Binnensportaccommodaties	€ 2,4 miljoen	Ja, programma 3	2019	Structureel
	Buitensportaccommodaties	€ 1,15 miljoen	Ja, programma 3	2019	Structureel

TOELICHTING BIJ FINANCIELE TABEL:

1. Reeds bestaand budget
In de begroting is al budget opgenomen voor de speel- en spelruimten en de openbare ruimte in de gemeente. Dit budget houden we vast en binnen dit budget zorgen we voor de uitvoering van het speelbeleid en de beweegvriendelijke buitenruimte. Dekking vinden we daarom in programma 5.1 in het huidige investeringskredieten en de Meerjaren Investerings Planning.

2. Aanvullend benodigd budget
Voor de uitvoering van een aantal activiteiten is extra budget nodig.

Inclusief Sport & Bewegen Haaglanden (voorheen Grenzeloos Actief)
In samenwerking met omliggende gemeenten uit de regio Haaglanden zetten we Inclusief Sport en Bewegen Haaglanden in voor het matchen van de vraag naar beweeg- en sportactiviteiten en het beschikbare aanbod voor mensen met een beperking. Voor de uitvoering van het programma Inclusief Sport & Bewegen Haaglanden is extra budget nodig.
Totale kosten: **€ 2.000 incidenteel (2019 en 2020)**
Dekking binnen huidige programma 3

Combinatiefunctionarissen
Voor het optimaliseren van de combinatiefunctionarissen in Lansingerland is extra geld benodigd. De bijdrage van de gemeente in 2020 en 2021 aan de combinatiefunctionarissen sport ramen we op € 60.000. Daarbij houden we rekening met een bijdrage van het Rijk ter hoogte van 40%. In 2021 evalueren we de inzet van de combinatiefunctionarissen en het bijbehorende budget.
Totale kosten: **€ 60.000 incidenteel (2020 en 2021)**
Dekking binnen huidige programma 3 (Kaderbrief 2020)

Padelbanen en inline-skatebaan
Vooruitlopend op het Accommodatieplan Sport investeren we in 2019 al in padelbanen bij tennisvereniging LTC Triomf (€ 50.000) en ondersteunen we de Schaatsvereniging Lansingerland bij de realisatie van een inline-skatebaan op Sportpark Noordrand op de grens van Rotterdam en Lansingerland (€ 25.000).
Totale kosten: **€ 75.000 incidenteel (2019)**
Dekking binnen huidige programma 3 (Zomerrapportage 2019)

Pact van Lansingerland/Sportakkoord
Het Pact van Lansingerland/Sportakkoord omvat drie activiteiten.

- Expeditie Lansingerland
  We organiseren elk jaar een sportevenement voor onze inwoners, sportverenigingen en het bedrijfsleven: Expeditie Lansingerland. Dit evenement organiseren wij zodat Lansingerland kennis maakt met elkaar en met het sport- en beweegaanbod in de gemeente.

- Goede-doelen sportevenementen
  We zoeken naar een gezamenlijke aanpak voor sportevenementen met een goed doel.

- Talenten en kampioenen als ambassadeurs
  We verkennen hoe talenten en kampioenen als ambassadeurs een rol kunnen spelen om sport in Lansingerland nadrukkelijker op de kaart te zetten en het belang van sport en bewegen onder de aandacht kunnen brengen van oud en jong.

Totale kosten: **€ 5.000 structureel (vanaf 2021)**
Dekking binnen huidige programma 3

3. Aanvullend onbekend budget

Het is mogelijk dat vervolgacties uit de sportvisie, zoals het accommodatieplan en de nieuwe tarievenstructuur, financiële gevolgen met zich meebrengen. Hierover vindt bij het vaststellen van deze vervolgacties separaat besluitvorming plaats. Deze kosten zijn op dit moment nog onbekend en daarom aangegeven met PM.

Accommodatieplan

Overigens merken we voor het accommodatieplan op dat bij de aanleg van de sportaccommodaties - met name de buitensportaccommodaties - al rekening is gehouden met de groei van het inwonersaantal tot 70.000.

Nieuwe tarievenstructuur

In 2020 verkennen we, binnen de financiële kaders van het coalitieakkoord 'Groeien – Versterken – Koesteren', of aanpassing van de tarievenstructuur wenselijk is. Dit houdt dus in dat de huurtarieven voor de binnen- en buitensport tot en met 2022 niet stijgen.

De financiële vertaling voor de uitvoering van de plannen volgt in de Kaderbrief 2021 en latere Kaderbrieven en nemen we mee in de reguliere P&C cyclus.

4. Basis op orde en voorwaardelijk

Dit zijn bestaande en beschikbare budgetten waarvoor we al dekking hebben in de begroting. Het gaat hierbij in totaal om € 4,7 miljoen aan lasten. Tegenover deze lasten staat € 1,1 miljoen aan (huur)inkomsten. De totale kosten aan sportstimulering, binnensportaccommodaties en buitensportaccommodaties komen daardoor neer op € 3,6 miljoen. Dit budget bestaat uit drie onderwerpen:

- Sportstimulering: € 30.000 – 50.000. Dit budget is afhankelijk van de aanvraag van SportMEE. Van dit budget verstrekken wij subsidie voor kwetsbare groepen en organiseren wij bijvoorbeeld de Avond van de Sport;
- Binnensportaccommodaties: De totale lasten: € 3,1 miljoen. De totale baten: € 700.000. Daarmee komen de totale kosten uit op € 2,4 miljoen. Hiervan onderhouden wij tien binnensportaccommodaties zoals sporthallen, gymzalen en het zwembad;
- Buitensportaccommodaties: De totale lasten: € 1,6 miljoen. De totale baten: € 450.000. Daarmee komen de totale kosten uit op € 1,15 miljoen. Hiervan onderhouden wij drie buitensportparken (in elke kern één sportpark).

Bovenstaande kosten zijn inclusief kapitaallasten en doorbelastingen. Het grootste gedeelte van dit bestaande beschikbare budget geven we uit aan sportaccommodaties die voorwaardelijk zijn voor goed sportbeleid.

Leden van de gemeenteraad

Domein Samenleving
Maatschappelijke Opgaven
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Dewi Klijnsmit
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 12 december 2019
Ons kenmerk U19.09775

Onderwerp **Wijzigingen financiële paragraaf Sportvisie 'Scoren met sport'**

Geachte leden van de gemeenteraad,

In de Commissie Samenleving van maandag 9 december sprak u over de definitieve vaststelling van de Sportvisie 'Scoren met sport' (hierna: Sportvisie). Naar aanleiding van deze bespreking passen wij de financiële paragraaf op een aantal punten aan. In deze brief lichten wij deze wijzigingen toe.

Wijzigingen in financiële paragraaf
In de financiële bijlage is een aanvulling opgenomen waarin wij expliciet aangeven dat de huurtarieven na 2020 niet stijgen, maar conform het coalitieakkoord gelijk blijven (zie T19.13814).

Tijdens de behandeling in de commissie gaf u daarnaast terecht aan dat er verschillen bestaan in de kosten voor de uitvoering van de Sportvisie ten opzichte van de financiële paragraaf die in maart 2019 bij u voor lag. Hieronder lichten wij deze verschillen toe.

- **Inclusief Sport & Bewegen Haaglanden (voorheen Grenzeloos Actief)**
  Het verschil van € -5.500 is te verklaren door voortschrijdend inzicht. In maart 2019 voerden wij gesprekken over de vormgeving van de regionale samenwerking voor het aangepast sporten. In mei besloten wij ons, samen met acht andere gemeenten uit de regio Haaglanden, definitief in te zetten voor het matchen van de vraag en het beschikbare sport- en beweegaanbod voor mensen met een beperking. Dit doen we vooral door aan te sluiten bij de lokale Wmo-structuren en het huidige sport- en beweegaanbod. Dit zorgt ervoor dat minder geld nodig is dan in eerste instantie begroot was. Om Inclusief Sport & Bewegen Haaglanden op een goede manier uit te voeren in 2019 en 2020 draagt iedere gemeente eenmalig € 2.000 bij.

- **Monitoring pakket Jeugdfonds Sport en bredere armoedebeleid**
  Binnen de ambtelijke organisatie is de capaciteit voor sport uitgebreid. Dit betekent dat er meer mogelijkheden zijn om zelf onderzoeken te doen en te monitoren. Het extra budget dat we hadden opgenomen voor deze post, nemen we daarom nu niet meer op maar regelen binnen de beschikbare capaciteit.

- **Onderzoeken haalbaarheid en positionering sportloket en/of sportpagina**
  We brengen het onderzoek naar de haalbaarheid en positionering van een sportloket/sportpagina onder bij de combinatiefunctionarissen. Dit is onderdeel van hun opdracht. Deze combinatiefunctionarissen zijn onze oren en ogen in het werkveld en zij bekijken welke behoefte en mogelijkheden er zijn voor een sportloket/sportpagina. Extra budget is daarom niet meer nodig.

De budgetten die we hebben toegevoegd ten opzichte van de financiële paragraaf in de versie van maart 2019 staan toegelicht in de financiële bijlage (T19.13814).

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

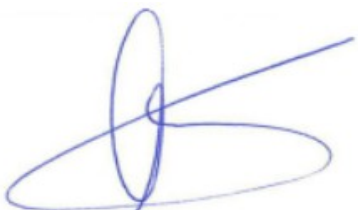

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Ankie van Tatenhove, Kathy Arends

Registratienummer
BR1900125

Onderwerp:
Verordening Sociaal Domein 2010

Gevraagde beslissing

1. De Verordening Sociaal Domein 2020 (T19.13049) vast te stellen.
2. De Verordening Sociaal domein 2019 (T19.13977) in te trekken.

Samenvatting

Sinds 1 januari 2015 heeft Lansingerland één verordening voor zowel maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp en participatie. Hiermee geven wij uiting aan onze integrale aanpak binnen deze drie beleidsvelden. Jaarlijks passen we deze verordening aan wegens bijvoorbeeld wijzigingen in ons beleid, onduidelijkheden of wetswijzigingen. De voorliggende verordening sociaal domein van de gemeente Lansingerland is op twee belangrijke punten inhoudelijk gewijzigd.

a) Wijzigingen in het kader van de wetswijziging abonnementstarief. In april is het voorstel 'wetswijziging abonnementstarief' door het parlement aangenomen. Deze wetswijziging gaat met ingang van 1 januari 2020 van kracht. De wetswijziging heeft consequenties voor het beleid van de gemeenten en brengt daarnaast wijzigingen met zich mee in de uitvoering. Als gemeente hebben we een aantal beleidsinhoudelijke keuzes gemaakt.
b) Het college verlaagt het informele tarief pgb naar €20,-

Financiële consequenties

Het verlagen van de tarieven voor informele pgb's draagt bij aan het krijgen van grip op de kosten van de uitvoering van de kosten van de jeugdhulp. In de periode 2015 -2018 zijn de kosten hiervan gestegen van circa € 650.000 tot ruim € 1,1 miljoen per jaar. Op voorhand is nog niet precies te zeggen wat de besparing van het verlagen van de uurtarieven zal zijn. Wij monitoren de effecten van deze en andere maatregelen in het kader van de reguliere P&C-cyclus en onze veranderopgave jeugdhulp.

Verdere procedure

Na een positief besluit door de gemeenteraad publiceren we de verordening.

Juridische aspecten

De gemeenteraad heeft op grond van artikel 147 van de Gemeentewet de bevoegdheid om gemeentelijke verordeningen vast te stellen. Wij hebben de inhoudelijke wijzigingen in de verordening juridisch laten toetsen door onze huisadvocaat.

Extern draagvlak/burgerparticipatie

De Adviesraad Sociaal Domein heeft een advies uitgebracht over de voorgestelde aanpassingen in de verordening. Het college van B&W heeft op dit advies gereageerd. Het advies en de bestuurlijke reactie zijn bijgevoegd bij dit raadsvoorstel.
Ten aanzien van de hoogte van de tarieven voor informele pgb adviseert de ASD ons om de huidige

hoogte van de tarieven te handhaven. Indien een verlaging van dit tarief gewenst is adviseert de ASD om dit niet verder te laten dalen dan het in Nederland gebruikelijke tarief van € 20,- per uur. Wij nemen deze laatste aanbeveling over. Hiernaast adviseert de ASD bij het verlagen van de tarieven een afbouwregeling zodat inwoners zich in kunnen stellen op deze verlaging. Dit advies volgen wij niet op: verschillende juridische uitspraken bevestigen dat pgb's zijn niet bedoeld zijn als inkomensvoorziening. Hiernaast merken wij op dat het hier gaan om een maximumtarief dat duidelijk hoger ligt dan wat in Nederland gebruikelijk is en wat de afgelopen jaren sterk gestegen is. Wij corrigeren dit dus per 1 januari 2020.

Duurzaamheid
Niet van toepassing

Bijlagen
- Conceptverordening Sociaal Domein 2020, T19.13049
- Wijzigingsdocument bij de Verordening Sociaal Domein 2019, T19.13056
- Advies van de ASD, I19.23137
- Reactie op het advies van de ASD, U19.07676

Toelichting

Inleiding
Sinds 1 januari 2015 heeft Lansingerland één verordening voor zowel maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp en participatie. Hiermee geven wij uiting aan onze integrale aanpak binnen deze drie beleidsvelden. Jaarlijks passen we deze verordening aan wegens bijvoorbeeld wijzigingen in ons beleid, onduidelijkheden of wetswijzigingen. De voorliggende verordening sociaal domein van de gemeente Lansingerland is op drie belangrijke punten inhoudelijk gewijzigd: nieuwe tarieven collectief vervoer, wijzigingen in het kader van de wetswijziging abonnementstarief en de verlaging tarief informele pgb's jeugd.

Beoogd maatschappelijk effect
Het bieden van integrale rechtmatige hulp en ondersteuning binnen de wetten van het Sociaal Domein.

De kernargumenten
1.1. Keuzes in het kader van het wijzigen van het abonnementstarief Wmo
In april is het voorstel 'wetswijziging abonnementstarief' door het parlement aangenomen. Deze wetswijziging gaat met ingang van 1 januari 2020 van kracht. Hierdoor geldt vanaf 2020 het abonnementstarief: een eigen bijdrage van maximaal € 19,- per maand voor zorg en ondersteuning vanuit de Wmo. De wetswijziging heeft consequenties voor het beleid van de gemeenten. De verschillende keuzen staan opgenomen in het wijzigingendocument en zijn verwerkt in de verordening sociaal domein die nu voorligt.

1.2 De verordening bevat een verlaging van het tarief voor informele pgb's binnen de jeugdzorg
Informele pgb's kunnen worden ingezet indien ouders of mensen uit het netwerk van ouders zorg aan een kind verlenen. Tot en met 2019 koppelden wij de maximale hoogte van dit tarief aan de kosten voor zorg in natura. Omdat de kosten voor zorg in natura de afgelopen jaren relatief sterk gestegen zijn leidde dit ook tot een relatief hoog uurtarief voor informele pgb's: € 26,99 / € 28,54 per uur in 2019. Deze tarieven liggen fors hoger dan de tarieven voor informele pgb's in de Wmo en het uurtarief dat in de meeste gemeenten in Nederland gebruikelijk is: dit is € 20,- per uur. De hoogte van deze tarieven dragen hiernaast bij aan de sterk oplopende kosten voor pgb's de afgelopen jaren: het hiervoor benodigde budget is sinds 2015 bijna verdubbeld. Wij zijn van mening dat een sober tarief passend is voor deze vorm van ondersteuning en stellen daarom voor om de hoogte van de vergoeding in de nieuwe verordening terug te brengen naar € 20,- per uur. Hiermee sluiten wij aan bij het advies van de Adviesraad Sociaal Domein.
De nieuwe tarieven gaan in bij het aflopen van een indicatie.

De kanttekeningen
1.1 Een verlaging van het tarief van informele pgb's kan er toe leiden dat ouders of het netwerk minder snel geneigd zullen zijn informele hulp te verstrekken
Hierdoor zou een ongewenste verschuiving plaats kunnen vinden van (goedkopere) informele hulp naar (duurdere) professionele jeugdhulp. Omdat het tarief van € 20,- 'marktconform' is verwachten wij echter dat dit niet het geval zal zijn. Hiernaast is er bij het aanvragen van informele pgb's in de meeste gevallen geen sprake van financiële motivatie.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900125

Onderwerp
Verordening Sociaal Domein 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het voorstel

Overwegende dat
- de verordening Sociaal Domein op onderdelen dient te worden aangepast, conform het wijzigingsdocument T19.13056.

Gelet op
- artikel 147 van de Gemeentewet, waarin de gemeenteraad de bevoegdheid krijgt gemeentelijke verordeningen vast te stellen.

Besluit(en)
1. De Verordening Sociaal Domein 2020 (T19.13049) vast te stellen.
2. De Verordening Sociaal domein 2019 (T19.13977) in te trekken.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	Verordening Sociaal Domein 2020 gemeente Lansingerland
Citeertitel	Verordening Sociaal Domein gemeente Lansingerland
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Maatschappelijke zorg en welzijn
Wettelijke grondslag	Gemeentewet
Gedelegeerde regelgeving	Jeugdwet, Wet maatschappelijke ondersteuning, Participatiewet
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	1 januari 2020
Bekendmaking geplaatst	op intranet
Datum bekendmaking	1 januari 2020
Kenmerk voorstel	T19.13049

CONCEPT

Inhoud

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen 4
Hoofdstuk 2. Toegang 5
Hoofdstuk 3. Adviesraad Sociaal Domein 8
Hoofdstuk 4. Maatschappelijke ondersteuning 11
Paragraaf 4.1 Algemene bepalingen 11
Paragraaf 4.2. Procedure 11
Paragraaf 4.3 Bijdrage in de kosten 14
Paragraaf 4.4 Kwaliteit en veiligheid 14
Paragraaf 4.5 Waardering en ondersteuning van mantelzorgers 15
Artikel 4:13 Waardering en ondersteuning mantelzorgers 15
Paragraaf 4.6 Klachten, medezeggenschap en inspraak 16
Paragraaf 4.7 Klachten, medezeggenschap en inspraak 16
Paragraaf 4.8 Slotbepalingen 17
Hoofdstuk 5. Jeugdhulp 18
Hoofdstuk 6. Werk, re-integratie en tegenprestatie 25
Onderdeel 6.1 Werk en re-integratie 25
Paragraaf 6.1.1 Algemene bepalingen 25
Paragraaf 6.1.2 Beleid en financiën 25
Paragraaf 6.1.3 Voorzieningen 25
Paragraaf 6.1.4 Slotbepalingen 29
Onderdeel 6.2 Tegenprestatie 30
Paragraaf 6.2.1 Algemene bepalingen 30
Paragraaf 6.2.2 Beleid 30
Paragraaf 6.2.3 Tegenprestatie naar vermogen 30
Onderdeel 6.3 Loonkostensubsidie 31
Hoofdstuk 7. Inkomen 32
Onderdeel 7.1 Individuele inkomenstoeslag 32
Onderdeel 7.2 Individuele studietoeslag 32
Onderdeel 7.3 Afstemming 33
Paragraaf 7.3.1 Algemene bepalingen 33
Paragraaf 7.3.2 Niet nakomen van de niet-geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling 34
Paragraaf 7.3.3 Niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling 36
Paragraaf 7.3.4 Overige gedragingen die leiden tot een verlaging 36
Paragraaf 7.3.5 Samenloop en recidive 37
Paragraaf 7.3.6 Blijvende of tijdelijke weigering IOAW/IOAZ 37
Hoofdstuk 8. Slotbepalingen 38
Toelichting Verordening Sociaal Domein 2019 gemeente Lansingerland 39
1 Algemene bepalingen 39
2 Toegang 40
3 Adviesraad Sociaal Domein 41
4 Maatschappelijke ondersteuning 42
5 Jeugdhulp 49
5.1 Algemene toelichting 49

CONCEPT

5.2. Artikelsgewijze toelichting 51
6 Werk, re-integratie en tegenprestatie 55
6.1 Werk en re-integratie 55
6.1.1 Algemene toelichting 55
6.1.2 Artikelsgewijze toelichting 55
6.2 Tegenprestatie 64
6.2.1 Algemene toelichting 64
6.2.2 Artikelsgewijze toelichting 65
6.3 Loonkostensubsidie 70
6.3.1 Artikelsgewijze toelichting 70
7 Inkomen 72
7.1 Individuele inkomenstoeslag 72
7.1.1 Algemene toelichting 72
7.1.2 Artikelsgewijze toelichting 73
7.2 Individuele studietoeslag 75
7.2.1 Algemene toelichting 75
7.2.2 Artikelsgewijze toelichting 76
7.3 Afstemming 78
7.3.1 Algemene toelichting 78
7.3.2 Artikelsgewijze toelichting 79
8 Slotbepalingen 88

CONCEPT

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Begrippen
In deze verordening wordt verstaan onder:
a. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Lansingerland;
b. inwoner: iemand met een woonadres in Lansingerland, met inbegrip van diens wettelijk vertegenwoordiger, of een jeugdige die als inwoner kan worden beschouwd op grond van het woonplaatsbeginsel in artikel 1:1 van de Jeugdwet;
c. ondersteuningsplan:
   - *Professioneel ondersteuningsplan*: een plan met de inventarisatie van de knelpunten, de te behalen resultaten en de meest passende oplossingen dat is opgesteld door een toegangspartij samen met de inwoner dan wel met diens vertegenwoordiger;
   - *Persoonlijk ondersteuningsplan*: een plan met de inventarisatie van de knelpunten, de te behalen resultaten en de meest passende oplossingen dat is opgesteld door de inwoner dan wel diens vertegenwoordiger, Het persoonlijk plan wordt betrokken bij het onderzoek zoals bedoeld onder d;
   - *Familie-ondersteuningsplan*: een plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren. Het familie-ondersteuningsplan wordt betrokken bij het onderzoek zoals bedoeld onder d;
d. onderzoek: een onderzoek door of namens het college naar de behoeften, persoonskernmerken en de voorkeuren van een inwoner met een ondersteuningsvraag. Het onderzoek start met een gesprek tussen de inwoner en een toegangspartij;
e. pgb: persoonsgebonden budget is een bedrag waarmee de inwoner met een ondersteuningsbehoefte zelf een individuele of maatwerkvoorziening kan inkopen;
f. sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt;
g. toegangspartij: een gemeentelijk consulent jeugd, Wmo of participatie of een door het college gecontracteerde partij die namens het college een onderzoek kan verrichten zoals bedoeld onder d;
h. voorzieningen:
   - *algemene, overige of vrij toegankelijke voorziening*: aanbod van diensten of activiteiten om de zelfredzaamheid of de participatie te verbeteren of te voorzien in een behoefte aan opvang. Algemene of vrij toegankelijke voorzieningen zijn toegankelijk zonder beschikking.
   - *individuele of maatwerkvoorziening*: voorzieningen om de zelfredzaamheid of de participatie te verbeteren of om te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of opvang zoals bedoeld in de Jeugdwet en de Wmo en een uitkering of bemiddeling naar werk, zoals bedoeld in de Participatiewet. Voor deze voorzieningen wordt een beschikking door de gemeente afgegeven.
   - *voorliggende voorziening*: een voorziening buiten de Jeugdwet, de Wmo en de Participatiewet waarop de inwoner aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen met het oog op zijn hulpvraag.

Artikel 1:2 Strijd met de wet
Indien de uitvoering van een bepaling van deze verordening in voorkomende gevallen in strijd is met de wet, dan geldt de bepaling uit deze verordening in dat geval niet.

Artikel 1:3 Klachtenreglement
Al het handelen van het medewerkers van het college in het kader van uitvoering van de Participatiewet, de Jeugdwet en de Wmo, en de gemeentelijke regelgeving zoals omschreven in deze verordening en de Beleidsregels Sociaal Domein valt onder het geldende gemeentelijk klachtenreglement.

Hoofdstuk 2. Toegang

Artikel 2:1 Begrippen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. expertteam: door het college aangewezen deskundigen die, in het geval dat een individuele of maatwerkvoorziening wordt overwogen, kunnen adviseren over de effectiviteit van de voorziening, dat wil zeggen de mate waarin de voorziening bijdraagt aan het gewenste resultaat;
b. melding: de meldingsdatum is het startmoment van het onderzoek. De datum van het eerste gesprek met de toegangspartij geldt als de datum van melding en is dus het moment waarop het onderzoek start;
c. ondersteuningsvraag: de behoefte van een inwoner aan maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp en/of een uitkering met bemiddeling naar werk of inkomensondersteuning;
d. spoedprocedure: een directe verstrekking van een tijdelijke individuele of maatwerkvoorziening in een onvoorziene situatie die geen uitstel verdraagt. Het onderzoek zoals bedoeld onder b. vindt daarna plaats.

Artikel 2:2 Verzoek tot ondersteuning

1. Inwoners kunnen hun ondersteuningsvraag vormvrij (digitaal telefonisch en fysiek) stellen bij een toegangspartij. De toegangspartij bevestigt de ontvangst door het aanmaken van een dossier en door het zo spoedig mogelijk maken van een afspraak voor een gesprek als start van het onderzoek.
2. De toegangspartij wijst de inwoner voorafgaande aan het gesprek op de mogelijkheid gebruik te maken van kosteloze cliëntondersteuning.
3. De toegangspartij wijst de inwoner voorafgaand aan het gesprek op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk of familie-ondersteuningsplan.
4. In spoedeisende gevallen biedt het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening, of vraagt het college een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Jeugdwet.

Artikel 2.3 Onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren

1. De toegangspartij onderzoekt in samenspraak met de inwoner (of zijn ouders) dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 8 weken na ontvangst van de aanvraag:
   a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de inwoner (en zijn ouders), de veiligheid en ontwikkeling van de jeugdige en de gezinssituatie;
   b. of sprake is van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de inwoner, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptie gerelateerde problemen, en zo ja:
      1°. welke problemen of stoornissen dat zijn;
      2°. welke ondersteuning, hulp en zorg naar aard en omvang nodig zijn voor de inwoner om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren;
      3°. of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouders en de personen die tot hun sociale omgeving behoren toereikend zijn om zelf de nodige ondersteuning, hulp en zorg te kunnen bieden, en
      4°. voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, de mogelijkheden om met de inzet van een andere voorziening, overige voorziening of individuele voorziening te voorzien in de nodige ondersteuning, hulp en zorg;
   c. het gewenste resultaat van het verzoek tot ondersteuning om zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen, opvang of ondersteuning;
   d. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp het gewenste resultaat te bereiken;
   e. de mogelijkheden om met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk het gewenste resultaat te bereiken;
   f. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de inwoner;
   g. de mogelijkheden om met inzet van algemene of vrij toegankelijke voorzieningen het gewenste resultaat te bereiken;
   h. de mogelijkheden om met een individuele of maatwerkvoorziening de gewenste resultaten te bereiken;
   i. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met (zorg)aanbieders en zorgverzekeraars als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en met partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de gewenste resultaten;

j. hoe bij de bepaling van de aangewezen vorm van ondersteuning zo goed mogelijk rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de inwoner (en zijn ouders), en
k. indien van toepassing, hoe de toekenning van een individuele voorziening zo goed mogelijk kan worden afgestemd op andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen.
l. hoe bij de keuze van voorzieningen rekening kan worden gehouden met de culturele achtergrond, godsdienstige gezindheid en de levensovertuiging van de inwoner.
m. De toegangspartij informeert de inwoner over de hoogte van de bijdrage in de kosten die de inwoner verschuldigd zal zijn en de wijze waarop deze bijdrage wordt geïnd.
n. De toegangspartij informeert de inwoner over de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb.
o. De inwoner dan wel diens vertegenwoordiger verschaft het college de gegevens en bescheiden die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs kan beschikken.
p. Bij het onderzoek stelt de toegangspartij de identiteit van de inwoner vast aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2:4 Het ondersteuningsplan

1. De toegangspartij legt het resultaat en de uitkomsten van het gesprek zoals bedoeld in artikel 2.3 sub 3 a t/m i vast in een ondersteuningsplan. De inwoner krijgt dit ondersteuningsplan binnen de in het gesprek afgesproken termijn.
2. In het ondersteuningsplan staat beschreven welke afspraken er tussen de inwoner en de toegangspartij zijn gemaakt om de zelfredzaamheid of de participatie te verbeteren of om in de behoefte aan beschermd wonen, opvang of ondersteuning te voorzien. In het plan is rekening gehouden met de afstemming van het totaal van de voorzieningen.
3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de inwoner worden aan het verslag toegevoegd.
4. Uitsluitend het college kan in het kader van zorgvuldigheid gebruik maken van de bevoegdheid om van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de inwoner en zijn situatie ten behoeve van het onderzoek te verzamelen.

Artikel 2:5 De aanvraag voor een individuele of maatwerkvoorziening

1. De inwoner kan een aanvraag voor een individuele voorziening middels een door het college vastgesteld aanvraagformulier schriftelijk of digitaal indienen bij het college.
2. Een aanvraag voor een Wmo voorziening kan niet eerder worden gedaan dan nadat het onderzoek is uitgevoerd.
3. Indien het onderzoek niet binnen de gestelde termijn van zes weken kan worden uitgevoerd, heeft de inwoner de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen voor een Wmo voorziening terwijl het onderzoek nog niet is afgerond (Wmo: art. 2.3.2 lid 9).
4. In afwijking van het eerste lid kan het college een voor akkoord ondertekend ondersteuningsplan als bedoeld in artikel 2:4 als een complete aanvraag voor een individuele of maatwerkvoorziening beschouwen, tenzij het gesprek langer dan drie maanden geleden heeft plaatsgevonden.
5. De aanvraag voor Beschermd Wonen wordt behandeld door de centrumgemeente Rotterdam volgens de daar geldende verordening (versie raadsvoorstel nr. 17bb9026); besluitnummer 17bb9924 e.a).

Artikel 2:6 De beoordeling van de aanvraag

1. De aanvraag voor een individuele of maatwerkvoorziening kan uitsluitend door het college behandeld worden.
2. Afhankelijk van de aard en omvang van de ondersteuningsvraag kan het college een deskundige uit het expertteam raadplegen.
3. Het college is bevoegd de beslistermijn op te schorten indien voor de beoordeling van de aanvraag voor een individuele of maatwerkvoorziening een advies van een deskundige uit het expertteam nodig is.
4. Het college merkt een aanvraag vergezeld van een ondersteuningsplan, dat naar oordeel van het college gedateerde of onvoldoende informatie bevat, aan als een melding.

Artikel 2:7 Expertteam

Het college kan om advies van het expertteam vragen indien:

1. het college dit van belang vindt voor de beoordeling van de aanvraag voor een individuele voorziening;
2. het college een deskundig advies over de effectiviteit van de aangevraagde voorziening nodig acht;
3. het college dat om een andere reden gewenst vindt.

CONCEPT

Hoofdstuk 3. Adviesraad Sociaal Domein

Artikel 3:1 Begrippen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. Adviesraad: Adviesraad Sociaal Domein;
b. Adviesraad Sociaal Domein: een onafhankelijk orgaan bestaande uit personen die vanuit de belangen en ervaringen van de verschillende doelgroepen het college adviseert over de voorbereiding en uitvoering van het beleid op het sociaal domein;
c. De gemeenteraad van de gemeente Lansingerland, bestaande uit raadsleden en commissieleden;
d. Sociaal domein: de beleidsterreinen behorende bij de Wet maatschappelijke ondersteuning, Participatiewet, Jeugdwet en aanpalende wetgeving.

Artikel 3:2 Adviesraad Sociaal Domein

Het college heeft, in het belang van haar goed functioneren, een adviesraad ten behoeve van het overleg met en de vertegenwoordiging van de in de gemeente woonachtige burgers.

Artikel 3:3 Taak

1. De adviesraad is een onafhankelijk adviesorgaan dat het college gevraagd en ongevraagd advies geeft op het gebied van het sociaal domein.
2. De adviesraad heeft als taak om:
   a. het college te informeren en te adviseren over het gevoerde en nog te vormen beleid in het sociaal domein en de gemeente een onafhankelijke visie te bieden, gestoeld op de kennis en ervaring die vertegenwoordigd zijn in de adviesraad;
   b. alert te zijn op ontwikkelingen en knelpunten in het sociaal domein en in dat kader een actieve relatie te onderhouden met de diverse organisaties en doelgroepen in het sociaal domein.
3. De adviesraad is niet bevoegd te adviseren over individuele klachten, bezwaarschriften en/of andere zaken die betrekking hebben op individuele burgers, tenzij deze een algemeen signaal representeren.
4. De adviesraad stelt een huishoudelijk reglement vast waarin het praktisch functioneren wordt geregeld.

Artikel 3:4 Samenstelling adviesraad

1. De adviesraad bestaat uit gemiddeld twaalf (kandidaat)leden en een voorzitter.
2. De adviesraad heeft een dagelijks bestuur dat bestaat uit een voorzitter, een secretaris en een penningmeester, waarvan de voorzitter door het college wordt benoemd.
3. Leden moeten kennis, ervaring, affiniteit en/of betrokkenheid hebben met één of meer onderdelen (zoals doelgroepen en beleidsterreinen) op het gebied van het sociaal domein.
4. Leden zijn inwoner van de gemeente Lansingerland.
5. Leden nemen zitting in de adviesraad op persoonlijke titel en niet als vertegenwoordiger van een organisatie.
6. Leden moeten in staat zijn om onafhankelijk te adviseren zonder een eigen en/of organisatiebelang.
7. Het lidmaatschap van de adviesraad is onverenigbaar met het lidmaatschap van de gemeenteraad, de commissies van de gemeenteraad, of van het college.

Artikel 3:5 Benoeming

1. Werving van nieuwe leden vindt plaats door de adviesraad.
2. De leden van de adviesraad en de voorzitter worden na een openbare sollicitatieprocedure en op voordracht van de adviesraad benoemd door het college. Het dagelijks bestuur van de adviesraad motiveert de voordracht van kandidaat-leden aan het college.
3. Wanneer het college besluit de benoeming van een voorgedragen lid van de adviesraad niet over te nemen, zal zij dit schriftelijk motiveren aan het dagelijks bestuur van de adviesraad.
4. Leden kunnen op twee momenten per jaar benoemd worden, te weten op 1 januari en op 1 juli van elk kalenderjaar.
5. De adviesraad draagt een kandidaat uiterlijk een maand voor de beoogde benoemingsdatum voor.
6. De zittingsduur van de leden bedraagt 4 jaar. Een lid kan slechts één keer worden herbenoemd voor een periode van 4 jaar.

CONCEPT

Artikel 3:6 Aftreden

1. Het lidmaatschap van de adviesraad eindigt:
   a. op eigen verzoek;
   b. bij verhuizing buiten de gemeente Lansingerland;
   c. bij overlijden;
   d. na het verstrijken van de zittingsduur van de periode van 4 jaar behoudens herbenoeming;
   e. bij toetreding tot de gemeenteraad en/of toetreding tot de commissie als (plaatsvervangend) commissielid, of het college dan wel wanneer het lid niet (meer) in staat is om onafhankelijk te adviseren zonder een eigen en/of organisatiebelang;
   f. na een ontslagbesluit van het college.
2. Bij beëindiging van een lidmaatschap informeert de adviesraad schriftelijk het college.
3. Bij disfunctioneren of langdurig ziekteverzuim van een van de leden kan het dagelijks bestuur van de adviesraad een daartoe strekkend voorstel doen bij het college om het lidmaatschap van het lid op te zeggen.
4. De adviesraad draagt zorg voor een rooster van aftreden. Dit rooster is zodanig dat er voldoende basiskennis geborgd blijft om de continuïteit van het functioneren van de adviesraad te waarborgen. Dit rooster van aftreden wordt opgenomen in het huishoudelijk reglement.

Artikel 3:7 Openbaarheid vergaderingen

1. De adviesraad vergadert in principe minimaal zes keer per jaar. De vergaderingen van de adviesraad zijn openbaar. De deuren worden gesloten wanneer tenminste drie van de aanwezige leden daarom verzoeken of de voorzitter dit als nodig oordeelt. De adviesraad besluit vervolgens of met gesloten deuren zal worden vergaderd.
2. Het dagelijks bestuur van de adviesraad vergadert in principe minimaal zes keer per jaar. De vergaderingen van het dagelijks bestuur zijn niet openbaar.
3. Ten minste twee maal per jaar vindt een overlegvergadering plaats met de portefeuillehouder(s) van het sociaal domein. Deze overlegvergadering wordt voorgezeten door de voorzitter van de adviesraad.

Artikel 3:8 Advisering

1. Het college voorziet de adviesraad van alle gemeentelijke informatie die nodig is voor zijn functioneren en betrekt de adviesraad in een vroegtijdig stadium bij de ontwikkeling van nieuw beleid.
2. Het college kan onderwerpen middels een schriftelijke adviesaanvraag voorleggen aan de adviesraad. In de aanvraag wordt expliciet vermeld over welke punten advies wordt gevraagd.
3. De adviesraad brengt binnen drie weken na ontvangst van de adviesaanvraag schriftelijk advies uit aan het college. Deze termijn kan worden verlengd, in overleg met de betrokken ambtenaar, tot zes weken indien het gaat om een beleidsvraag van grotere omvang, complex beleid en/of nieuw beleid.
4. Voorafgaande aan het uitbrengen van het advies kan (op verzoek van de adviesraad) de betrokken ambtenaar toelichting geven over lopend beleid, de invloed van nieuw (rijks)beleid en/of over plannen van het college op het gebied van het sociaal domein.
5. Het college geeft binnen een redelijke termijn een schriftelijke reactie aan de adviesraad op een aan het college uitgebracht advies.
6. Indien het college het advies van de adviesraad niet overneemt, deelt het college dat schriftelijk en gemotiveerd mee aan de adviesraad. Wanneer het een voorstel aan de gemeenteraad betreft, neemt het college deze afwijking en motivatie op in het raadsvoorstel.

Artikel 3:8a Geheimhouding

1. Het college verstrekt de adviesraad informatie onder de verplichting tot geheimhouding.
2. De verplichting tot geheimhouding vervalt niet door beëindiging van het lidmaatschap van de adviesraad.
3. De verplichting tot geheimhouding eindigt in ieder geval wanneer de betreffende informatie openbaar wordt gemaakt.

CONCEPT

Artikel 3:9 Budget en faciliteiten

1. Voor het uitvoeren van de taken van de adviesraad vraagt de adviesraad subsidie aan bij de gemeente. Subsidie is bedoeld voor:
   a. het faciliteren van de adviesfunctie;
   b. de kosten van deskundigheidsbevordering;
   c. de kosten voor onderzoek en raadpleging;
   d. het inhuren van secretariële ondersteuning en/of verslaglegging.
2. De subsidie is inclusief de vacatiegelden van de leden, welke door de penningmeester aan de leden wordt uitbetaald.
3. Over de besteding van de subsidie als bedoeld in het eerste lid onder a t/m d wordt jaarlijks door de adviesraad voor 1 juni verantwoording afgelegd in een financieel jaarverslag. In het jaarverslag wordt tevens aandacht besteed aan het functioneren van de adviesraad.
4. Vergaderzalen in het gemeentehuis worden kosteloos ter beschikking gesteld voor vergaderingen van de adviesraad binnen de gebruikelijke openingstijden van het gemeentehuis.
5. Indien er subsidiegeld overblijft wordt dit teruggevorderd door de gemeente, of verrekend met de subsidie van het daaropvolgende jaar.

Artikel 3:10 Slotbepalingen

1. Wijziging of intrekking van deze verordening kan alleen nadat de adviesraad daarover advies heeft gegeven.
2. In gevallen waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college, na daartoe advies te hebben ingewonnen van deze adviesraad.
3. Opheffing van de adviesraad kan slechts geschieden bij besluit van burgemeester en wethouders, na het horen van de adviesraad.

CONCEPT

Hoofdstuk 4. Maatschappelijke ondersteuning

Paragraaf 4.1 Algemene bepalingen

Artikel 4:1 Begrippen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. algemeen gebruikelijke voorziening: een voorziening (dienst, activiteit of andere maatregel) waarvan, gelet op de omstandigheden, aannemelijk is dat de inwoner daarover, ook als hij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken;
b. bijdrage in de kosten: bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4 en 2.1.4a van de wet;
c. maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:
    1. ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen,
    2. ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen,
    3. ten behoeve van beschermd wonen en opvang;
d. meerkosten: kosten die uitgaan boven de kosten die als algemeen gebruikelijk zijn te beschouwen;
e. uitvoeringsbesluit: Uitvoeringsbesluit Wmo;
f. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 4:2 Overige

Alle begrippen die in dit hoofdstuk worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet maatschappelijke ondersteuning, het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning en de Algemene wet bestuursrecht.

Paragraaf 4.2. Procedure

Artikel 4:3 Criteria voor maatwerkvoorziening

1. Een inwoner komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid of participatie:
    a. ter compensatie van de beperkingen, chronische, psychische, fysieke of psychosociale problemen, als gevolg waarvan de inwoner niet voldoende in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en voor zover de inwoner deze beperkingen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen;
    b. als de maatwerkvoorziening, rekening houdend met de uitkomsten van het in het hoofdstuk twee bedoelde onderzoek, een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.
2. Tijdens een onderzoek naar de inzet van een maatwerkvoorziening wordt eerst onderzocht of de gewenste resultaten behaald kunnen worden
    a. op eigen kracht;
    b. met gebruikelijke hulp;
    c. met mantelzorg;
    d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
    e. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen;
    f. met gebruikmaking van algemene voorzieningen;
    g. met gebruikmaking van andere voorzieningen.
3. Voorzieningen die worden verstrekt dienen de goedkoopst passende voorziening te zijn.
4. Een inwoner komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening voor de periode die noodzakelijk is om het gewenste resultaat te bereiken.

Artikel 4:4 Voorwaarden en weigeringsgronden

1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:

a. indien de hulpvrager geen inwoner is van de gemeente Lansingerland; een uitzondering hierop vormen inwoners die hun laatste woonadres in Lansingerland hebben, maar (tijdelijk) gebruik maken van vrouwenopvang of een vorm van maatschappelijke opvang;
b. voor zover voor de noodzaak tot ondersteuning een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;
c. voor zover de inwoner op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk de beperkingen kan wegnemen;
d. voor zover de inwoner met gebruikmaking van algemene voorzieningen de beperkingen kan wegnemen;
e. indien de voorziening algemeen gebruikelijk is;
f. indien er een voorliggende voorziening is;
g. indien het een voorziening betreft waarover de inwoner al beschikt of kan beschikken vóór de melding tenzij er alsnog melding is gedaan binnen 30 dagen nadat er over de voorziening wordt beschikt of kan worden beschikt en de noodzaak van de voorzieningen redelijkerwijs nog is vast te stellen;
h. indien de gevraagde voorziening al eerder op grond van een wettelijke bepaling of regeling is verstrekt en de afschrijftermijn nog niet verstreken is;
i. indien de inwoner, na onderzoek, nalatigheid en onverantwoordelijk handelen kan worden verweten, in het gebruik van een geboden voorziening.

2. Geen maatwerkvoorziening in de vorm van een woonvoorziening wordt verstrekt:
a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
b. ten behoeve van hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen, ADL-clusterwoningen en gehuurde kamers, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;
c. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan voorzieningen ten behoeve van de toegankelijkheid van deze ruimte;
d. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
e. indien de inwoner niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;
f. Indien de aanvraag voorzienbaar was op basis van de beperking die inwoner ondervindt.

3. Als er meerdere adequate voorzieningen zijn waarmee inwoner in zijn vervoersbehoefte kan voorzien, dan wordt er gekozen voor de goedkoopste. Het primaat hierbij ligt bij de collectieve vervoersvoorziening.

Artikel 4:5 Oproep personen

Het college is bevoegd om ten behoeve van het onderzoek de inwoner of bij gebruikelijke hulp de personen die tot de leefeenheid van de inwoner behoren:

a. uit te nodigen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te bevragen;
b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen;

voor zover dit van belang is voor de beoordeling van de aanspraak op een maatwerkvoorziening.

Artikel 4:6 Beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening, wordt aangegeven of deze als voorziening in natura of als persoonsgebonden budget wordt verstrekt en op welke wijze bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura vermeldt de beschikking in ieder geval:
a. welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is;
b. de ingangsdatum, de omvang en duur van de verstrekking;
c. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van persoonsgebonden budget vermeldt de beschikking in ieder geval:
a. aan welk resultaat het persoonsgebonden budget kan worden besteed;
b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het persoonsgebonden budget;
c. wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is en hoe dit tot stand is gekomen;
d. de ingangsdatum, de omvang en duur van de verstrekking;
e. de wijze van verantwoording van de besteding van het persoonsgebonden budget, en

f. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is.

Artikel 4:7 Persoonsgebonden budget

1. Om voor een pgb in aanmerking te komen dient de inwoner in een persoonlijk pgb-plan toe te lichten dat een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb aantoonbaar tot een goede, doelmatige en effectieve ondersteuning leidt. De inwoner maakt hiermee een bewuste keuze voor het pgb.
2. Indien voldaan wordt aan de voorwaarden onder lid 1 kan het pgb aangewend worden als beloning aan iemand in het sociale netwerk indien de zorg de gebruikelijke hulp overstijgt.
3. Het tarief voor een pgb:
   a. is gebaseerd op de frequentie van de in te zetten ondersteuning en/of het resultaat, en hangt af van de uitvoering. Er wordt rekening gehouden met een verschil tussen professionele inzet (beroepsmatig) en niet-professionele inzet (informele hulp);
   b. is toereikend om effectieve en kwalitatief goede ondersteuning in te kopen, en;
   c. bedraagt ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst passende maatwerkvoorziening in natura.
4. In het geval de maatwerkvoorziening een hulpmiddel betreft wordt het bedrag aangevuld met een bedrag voor het onderhoud gedurende de duur van de verstrekking.
5. De hoogte van het pgb voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten;
6. Een pgb dient door de inwoner binnen drie maanden na toekenning te worden aangewend ten behoeve van het resultaat waarvoor het is verstrekt.
7. De hoogte van het pgb is afhankelijk van de persoon die de dienstverlening uitoefent. Het tarief:
   a. is gebaseerd op de frequentie van de in te zetten ondersteuning en hangt af van de uitvoering
   b. er wordt rekening gehouden met een verschil tussen gediplomeerde en niet-professionele inzet;
   c. is toereikend om effectieve en kwalitatief goede ondersteuning in te kopen, en;
   d. bedraagt ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate maatwerkvoorziening in natura.
8. pgb bedragen worden jaarlijks geïndexeerd, afgerond op hele euro's:
   a. Niet professionele hulpverlening: overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex van het CBS (peildatum oktober van het lopende jaar).
   b. Professionele hulpverlening: volgens indexatiepercentages die contractueel zijn vastgelegd in contracten voor zorg in natura, gebaseerd op het OVA percentage (Overheidsbijdrage in de Arbeidskostenontwikkeling peildatum juli).
   c. pgb voorzieningen: overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex van het CBS (peildatum oktober van het lopende jaar).

Artikel 4:8 Hoogte Persoonsgebonden budget

1. Niet-professionele hulpverleners
   Hulpverleners die als niet-professioneel worden aangemerkt en mensen uit het sociaal netwerk krijgen ~~o.b.v. de landelijke vereniging van budgethouders (Per Saldo)~~ het volgende tarief:
   a. Individuele begeleiding: maximaal € 21,00 per uur;
   b. Kortdurend verblijf: maximaal € 32,00 per etmaal (tegemoetkoming in de kosten)
   c. Hulp bij het huishouden: maximaal € 21,00 per uur
2. Hulpmiddelen
   De bedragen voor een pgb voor een hulpmiddel worden bepaald als tegenwaarde van het hulpmiddel dat de aanvrager op dat moment ontvangen zou hebben als het in natura zou zijn verstrekt. Was dat een niet nieuwe voorziening geweest, dan wordt de tegenwaarde daarop gebaseerd met een looptijd gelijk aan de verkorte afschrijvingstermijn, rekening houdend met onderhoud en verzekering.
   Was de naturaverstrekking een nieuwe voorziening geweest, dan wordt de tegenwaarde daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering.
   Het pgb voor een sportrolstoel of andere sportvoorziening is mede bestemd als tegemoetkoming in aanschaf, het onderhoud, de reparaties en de aanpassingen van de voorziening voor een periode van 3 jaar en bedraagt maximaal € 3.146. Tenzij de aanvrager kan aantonen dat dit bedrag niet kostendekkend is, in dat geval is sprake van maatwerk.
3. Verhuizing

Het pgb voor een verhuizing bedraagt maximaal € 2.706. Tenzij de aanvrager kan aantonen dat dit bedrag niet kostendekkend is, in dat geval is sprake van maatwerk.

4. Toegankelijk maken woning
   Het pgb dat maximaal verstrekt wordt voor het toegankelijk maken van een woning bedraagt € 2.967. Tenzij de aanvrager kan aantonen dat dit bedrag niet kostendekkend is, in dat geval is sprake van maatwerk.
5. Tijdelijke huisvesting
   In de gemeente Lansingerland worden de werkelijke kosten van huur van de door betrokkene bewoonde woning vergoed voor zover het de meerkosten betreft.
6. Vervoerskosten
   Het pgb bedraagt voor een vervoersvoorziening maximaal:
   a. Taxikostenvergoeding € 2.016 per jaar
   b. Rolstoeltaxikostenvergoeding € 2.486 per jaar
      Tenzij de aanvrager aantoont dat dit niet kostendekkend is.
7. Aanpassingen eigen auto
   Het pgb voor noodzakelijke aanpassingen en in aanmerking komende kosten voor een eigen auto bedraagt 100% van de noodzakelijke kosten op basis van de goedkoopste compenserende voorziening.
8. Aanpassing van een scootmobiel en rolstoel
   Het pgb bedraagt 100% van de noodzakelijke kosten op basis van de goedkoopste compenserende voorziening. Onder de noodzakelijke kosten worden ook verstaan de kosten van verzekering, onderhoud, reparatie en stalling.

Paragraaf 4.3 Bijdrage in de kosten

Artikel 4:9 Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of pgb's

1. Een inwoner is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening of pgb, zolang de inwoner van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt.
2. De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of pgb zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste €19,00 per maand per huishouden, tenzij overeenkomstig artikel 2.4.1a, vijfde lid, van de wet of hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 geen of lagere eigen bijdrage is verschuldigd.
3. Een inwoner is een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van collectief vervoer, bestaande uit een opstaptarief van € 0,96 (per enkele reis) en een bedrag van € 0,14 per kilometer.
4. In afwijking van het eerste lid is geen eigen bijdrage verschuldigd voor de volgende maatwerkvoorzieningen:
   a. Rolstoelen
   b. Een maatwerkvoorziening in natura of een persoonsgebonden budget ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige inwoner tot het achttiende levensjaar.
   c. (in uitzonderlijke gevallen) verstrekking, onderhoud en reparatie voor een voorziening die in een algemene ruimte wordt ingezet.
   d. Niet AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens. Voor deze groep is de eigen bijdrage op nihil gesteld.
   e. De maatwerkvoorziening arbeidsmatige dagbesteding voor inwoners met een indicatie beschut werk die op de wachtlijst staan voor een beschutte werkplek.
   f. De maatwerkvoorziening Wmo-begeleiding groep met het doel activering naar re-integratie voor bijstandsgerechtigde inwoners voor een begeleidingstraject van maximaal 116 dagdelen, onafhankelijk van de duur genoemd in de indicatie.
5. De kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura is bepaald door de contractuele afspraken tussen de gemeente en de aanbieder.

Paragraaf 4.4 Kwaliteit en veiligheid

Artikel 4:10 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen door:
   a. voldoende deskundigheid van beroepskrachten;
   b. afstemming van de ondersteuning op de persoonlijke situatie van de cliënt;

c. afstemming van de ondersteuning op andere vormen van zorg en hulp;
d. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden handelen in overeenstemming met de professionele standaard.

2. Het college kan nadere regels stellen over verdere eisen aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks klantervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de inwoner ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 4:11 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening met:
   a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
   b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
   c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
   d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; en
   e. kosten voor bijscholing van personeel,
   f. de marktprijs van de voorziening,
   g. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst
   h. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
      - aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
      - instructie over het gebruik van de voorziening;
      - onderhoud van de voorziening, en
      - verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Artikel 4:12 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de levering van een voorziening door een aanbieder en heeft daartoe een toezichthouder als bedoeld in artikel 6.1 van de wet aangewezen.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthouder.
3. De toezichthouder doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Paragraaf 4.5 Waardering en ondersteuning van mantelzorgers

Artikel 4:13 Waardering en ondersteuning mantelzorgers

~~Het college draagt zorg voor een periodieke blijk van waardering voor mantelzorgers. Het college richt daarnaast een centraal aanmeldpunt in. Dit centrale aanmeldpunt kan de mantelzorger toeleiden naar passende ondersteuning. De gemeente heeft daarnaast diverse algemene mantelzorgvoorzieningen ingesteld ter ondersteuning van mantelzorgers om overbelasting te voorkomen en tegen te gaan:~~

~~1) Take Care: bestaande uit het overnemen van een deel van de mantelzorgtaken voor de zorgvrager, het laten verrichten van lichte huishoudelijke werkzaamheden en het uitvoeren van praktische klussen in en om het huis.~~
~~2) Huishoudelijke mantelzorghulp: Mantelzorgers kunnen in het huis waar zij wonen huishoudelijke mantelzorghulp inzetten ter ontlasting van hun mantelzorgtaken.~~
~~3) Verwendagen: Mantelzorgers kunnen de persoon waar zij voor zorgen een of meerdere dagen en eventueel ook nachten onderbrengen waardoor zij ontlast worden.~~

1. Het college draagt zorg voor een jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers en voor de ondersteuning van mantelzorgers ter voorkoming van overbelasting, bijvoorbeeld door ondersteunende diensten, respijtzorg en emotionele steun.
2. Mantelzorgers van cliënten in de gemeente kunnen door middel van een melding bij het college voor het ontvangen van een jaarlijkse blijk van waardering in aanmerking worden gebracht.
3. De jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers heeft een waarde van ten hoogste € 60.000 en wordt door het college jaarlijks na overleg met het steunpunt mantelzorg vastgesteld.

4. Het college kan bij nadere regeling regels stellen over op welke wijze zorg wordt gedragen voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.

Paragraaf 4.6 Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 4:14 Klachtregeling

1. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de afhandeling van klachten van inwoners ten aanzien van maatwerkvoorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 4:15 Medezeggenschap

1. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van maatwerkvoorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Paragraaf 4.7 Blijverslening

Artikel 4:15a Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

a. aanvrager: een woningeigenaar die een aanvraag voor een Blijverslening doet. Bij twee of meer eigenaren gelden deze gezamenlijk als aanvrager.
b. Blijverslening: een lening die, na toewijzing door het college, door SVn kan worden verstrekt aan een aanvrager ten behoeve van de financiering van de door het college aanvaarde werkelijke kosten van de maatregelen, die worden getroffen in de woning ten behoeve van een (toekomstige) zorgvraag van de inwoner.
c. maatregelen: maatregelen en voorzieningen gericht op woningaanpassing.
d. SVn: Stichting Stimuleringsfonds Volkshuisvesting Nederlandse gemeenten, statutair gevestigd te Hoevelaken en kantoorhoudende te Amersfoort, financiële dienstverlener, geregistreerd onder AFM-vergunningnummer 12013647.
e. werkelijke kosten: de kosten van materialen en werkzaamheden voor zover noodzakelijk voor het treffen van maatregelen, eventueel vermeerderd met de bijkomende kosten voor het verkrijgen van de Blijverslening en de kosten van door een deskundig vakbedrijf terzake van deze maatregelen in rekening gebrachte arbeidsuren en verminderd met de van derden ontvangen of nog te ontvangen tegemoetkomingen (subsidies) in deze kosten.

Artikel 4:15b Blijverslening en toepassingsbereik

1. Het college kan de consumptieve of hypothecaire verstrekking van een Blijverslening voorlopig toewijzen aan een aanvrager, die blijkens zijn aanvraag voldoet aan de volgende voorwaarden.
   a. De aanvrager is een woningeigenaar met een zorgvraag die aanpassing van de woning vereist of een woningeigenaar die de woning levensloopbestendig wil maken.
   b. Ten minste een van de aanvragers van een Blijverslening die consumptief wordt verstrekt is jonger dan 76 jaar op het moment van het indienen van de aanvraag Blijverslening.
   c. De aanvrager bewoont de woning waarvoor een Blijverslening wordt aangevraagd zelf.
2. Het college kan de consumptieve of hypothecaire verstrekking van een Blijverslening voorlopig toewijzen, indien de aanvraag betrekking heeft op realiseerbare maatregelen die aantoonbaar bijdragen aan het aanpassen van de woning aan een zorgvraag of het levensloopbestendig maken van een woning.
3. Het college kan de voorwaarden in dit artikel in lid 1 onder a en in lid 2 nader uitwerken.

Artikel 4:15c Budget voor Blijversleningen

1. Het budget voor de uitkering van Blijversleningen bedraagt € 75.375,- per jaar.
2. Het college kent alleen Blijversleningen toe voor zover het vastgestelde budget hiervoor toereikend is.

Artikel 4:15d Hoogte Blijverslening

1. Het college verstrekt Blijversleningen consumptief met een hoogte van minimaal € 2.500,- en maximaal € 10.000,-.
2. Het college verstrekt Blijversleningen hypothecair met een hoogte van minimaal € 2.500,- en maximaal € 30.000,-.
3. Het college bepaalt of er bij de Blijverslening die hypothecair wordt verstrekt een deel aflossingsvrij is toegestaan.

Artikel 4:15e Gronden voor afwijzing van een aanvraag of het intrekken van een toewijzing

1. Het college wijst een aanvraag af of trekt een toewijzingsbesluit Blijverslening in, indien:
   a. Er niet is voldaan aan de bij of krachtens deze verordening gestelde voorschriften en/of bepalingen.
   b. Het budget niet toereikend is om de aanvraag te honoreren.
   c. Er niet is voldaan aan de voorschriften en/of bepalingen van SVn, zoals die op het moment van aanbieden door SVn zijn opgenomen in de dan geldende SVn Informatiemap, die door SVn wordt uitgereikt aan de aanvrager bij het sluiten van de overeenkomst van geldlening.
   d. SVn een negatieve krediettoets uitbrengt.
   e. De Blijverslening is toegekend of vastgesteld op grond van onjuiste gegevens.
   f. De aanvraag bij het college is ingediend ná het treffen van de maatregelen.
2. Het college onderzoekt uit het oogpunt van rechtmatigheid, al dan niet steekproefsgewijs, de besteding van de Blijverslening.

Paragraaf 4.8 Slotbepalingen

Artikel 4:16 Nadere regels en hardheidsclausule

1. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin dit onderdeel niet voorziet, beslist het college.
2. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van dit onderdeel.
3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de inwoner afwijken van de bepalingen van dit onderdeel indien toepassing van dit onderdeel tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

CONCEPT

Hoofdstuk 5. Jeugdhulp

Artikel 5:1 Begrippen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. ouder: ouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder;
b. individuele voorziening: op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2, tweede lid;
c. voorliggende voorziening: voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid;
d. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8:1:1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
e. wet: Jeugdwet.

Artikel 5:2 Vormen van jeugdhulp

1. De volgende voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:
   a. preventieve diensten ten behoeve van opgroeien en opvoeden, zoals:
      1) informatie, advies en training
      2) jeugdgezondheidszorg
      3) opvoedondersteuning
   b. lichte ambulante jeugd- en opvoedhulp
2. De volgende individuele voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:
   a. extramurale begeleiding, daghulp en ondersteunende mantelzorg voor licht verstandelijk beperkte jeugdigen;
   b. basis-GGZ en specialistische GGZ
   c. diagnostiek en behandeling in het kader van dyslexiezorg;
   d. pleegzorg;
   e. opname in de zin van bed en behandeling, via:
      - open residentiële hulp basis;
      - gesloten residentiële hulp binnen behandelsetting;
      - gesloten jeugdhulp - JeugdzorgPlus;
      - gesloten klinische opname;
   f. ambulante behandeling of ondersteuning in de thuissituatie;
   g. ambulante behandeling en ondersteuning in de thuissituatie in combinatie met (medische) dag-behandeling;
   h. blijvende of langdurige ondersteuning buiten de thuissituatie die niet ambulant kan worden verleend, in combinatie met vervangende opvoeding;
   i. crisishulp;
   j. forensische jeugdhulp opgelegd door de kinderrechter;

Artikel 5:3 Toegang Jeugdhulp

1. Het college zorgt voor de inzet van Jeugdhulp via de toegang (zie hoofdstuk 2).
2. Het college zorgt voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulp-aanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
3. Het college informeert huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen welke jeugdhulp bij welke aanbieder gecontracteerd is dan wel waar deze informatie beschikbaar is.

Artikel 5:4 Criteria voor het toekennen van individuele voorzieningen

1. Het college verleent een individuele voorziening binnen een arrangement van één of meerdere van de volgende resultaatgebieden:
   a. ondersteunen van het sociaal en persoonlijk functioneren;
   b. herstel, vermindering, stabilisatie stoornis jeugdige;
   c. opvoeding, versterken mogelijkheden ouders.

2. Het college zet de volgende ondersteuningselementen in wanneer deze aanvullend nodig zijn om de in het eerste lid genoemde resultaten te bereiken:
   a. vervangende opvoeding;
   b. dagbehandeling of dagbesteding;
   c. mantelzorgondersteuning.
3. Het college kan daarnaast zorgdragen voor een individuele voorziening in de vorm van een vervoers-voorziening voor het vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden, indien deze voorziening noodzakelijk is in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid.
4. Het college stelt de omvang van de voorziening, bedoeld in het eerste lid, en de ondersteuningselementen, bedoeld in het tweede lid, vast in de intensiteitstreden “beperkt”, “midden” of “intensief”, dan wel een combinatie daarvan, afhankelijk van de omvang van de ondersteuningsbehoefte en de zorgzwaarte van de cliënt.

Artikel 5:5 Aanvraag individuele voorziening of maatwerkvoorziening

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening of individuele voorziening wordt ingediend door middel van ondertekening van het in artikel 2:4, tweede lid genoemde ondersteuningsplan waarin naast het gespreksverslag een ondersteuningsplan is opgenomen.
2. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening of individuele voorziening kan ook via een daartoe ter beschikking gesteld aanvraagformulier worden ingediend.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid, kan het college in het dringende belang van de cliëntbesluiten om een maatwerkvoorziening ambtshalve te verstrekken indien en zolang het niet mogelijk is dat hiervoor door of namens de cliënt een aanvraag wordt ingediend.
4. De cliënt ontvangt een beschikking op een aanvraag voor een maatwerkvoorziening of individuele voorziening waaruit concreet blijkt welke voorziening in natura of als pgb aan de cliënt wordt verstrekt; of op welke gronden deze wordt geweigerd.
5. Het bepaalde in lid 4 is van overeenkomstige toepassing indien de cliënt in het gesprek uitdrukkelijk kenbaar heeft gemaakt zich niet te kunnen verenigen met een beslissing op het gebied van basis-hulp zoals bedoeld in artikel 5.2, eerste lid.

Artikel 5:6 Overige toegangsmogelijkheden jeugdhulp

1. Het college zorgt voor de inzet van jeugdhulp na verwijzing door de behandelend huisarts, medisch specialist of jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder.
2. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodigacht bij de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel, die de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodigachten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instellingnodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.

Artikel 5:7 Spoedeisende ondersteuning

Het college kan in spoedeisende gevallen, daaronder begrepen de gevallen waarin terstond opvangnoodzakelijk is, al dan niet in verband met risico’s voor de veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, na een melding besluiten om onverwijld en zo nodig ambtshalve, een tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken in afwachting van de uitkomst van het onderzoek, bedoeld in artikel 2:3 of de aanvraag van cliënt. Indien er sprake is van spoedeisende jeugdhulp, treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening en vraagt het college zo nodig een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in artikel 6:1:3, juncto artikel 6:1:8, van de Jeugdwet.

Artikel 5:8:1 Verlening arrangementen individuele voorzieningen jeugdhulp

1. Het college verleent een individuele voorziening binnen een arrangement van één of meerdere van de volgende resultaatgebieden:
   a. ondersteunen van het sociaal en persoonlijk functioneren;
   b. herstel, vermindering, stabilisatie stoornis jeugdige;
   c. opvoeding, versterken mogelijkheden ouders.
2. Het college zet de volgende ondersteuningselementen in wanneer deze aanvullend nodig zijn om de in het eerste lid genoemde resultaten te bereiken:
   a. vervangende opvoeding;

b. dagbehandeling of dagbesteding;
c. mantelzorgondersteuning.

3. Het college kan daarnaast zorgdragen voor een individuele voorziening in de vorm van een vervoersvoorziening voor het vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden, indien deze voorziening noodzakelijk is in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid.
4. Het college stelt de omvang van de voorziening, bedoeld in het eerste lid, en de ondersteunings-elementen, bedoeld in het tweede lid, vast in de intensiteitstreden “beperkt”, “midden” of “intensief”, dan wel een combinatie daarvan, afhankelijk van de omvang van de ondersteuningsbehoefte en de zorgzwaarte van de cliënt.

Artikel 5:8:2 Algemene criteria individuele voorziening voor jeugdhulp

1. Een jeugdige komt in aanmerking voor een individuele voorziening voor zover het college heeft vastgesteld dat de jeugdige geen of slechts ten dele een oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden:
   a. op eigen kracht, al dan niet met zijn ouders of andere personen uit zijn netwerk;
   b. door gebruik te maken van een overige voorziening; of
   c. door gebruik te maken van de mogelijkheden in het kader van andere voorliggende voorzieningen of regelgeving.
2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe in de gevallen als bedoeld in artikel 5:5, eerste lid en artikel 5:6.

Artikel 5:8:3 Aanvullende criteria voor het resultaatgebied sociaal en persoonlijk functioneren

Een jeugdige kan in aanmerking komen voor een individuele voorziening binnen het resultaatgebied sociaal en persoonlijk functioneren als hij in het dagelijks functioneren beperkingen ondervindt in relatie

a. tot een of meerdere van de volgende aspecten en de gebruikelijke zorg door de ouders hier niet in kan voorzien:
b. het krijgen of behouden van structuur of regie;
c. het aanleren van praktische vaardigheden;
d. het behoud of de vergroting van de zelfstandigheid;
e. het aanleren van sociale vaardigheden;
f. het langdurig ondersteunen bij zijn functioneren en het al dan niet deels overnemen hiervan;
g. het leren omgaan met zijn beperkingen.

Artikel 5:8:4 Aanvullende criteria voor het resultaatgebied herstel, vermindering, stabilisatiestoornis jeugdige

Een jeugdige kan in aanmerking komen voor een individuele voorziening binnen het resultaatgebied herstel, vermindering, stabilisatie stoornis jeugdige, als er bij hem in relatie tot één of meerdere van de volgende aspecten aanwijzingen zijn voor een tijdelijke of blijvende stoornis of beperking, of delict gedrag als gevolg van een stoornis of beperking waarvoor behandeling noodzakelijk is.

a. het nodig hebben van diagnostiek als onderdeel van behandeling;
b. het blijk geven van een behoefte aan stabilisering, vermindering, behandeling en opheffing van de stoornis of beperking en het leren omgaan hiermee;
c. het verbeteren of stabiliseren van het functioneren van de jeugdige in één of meerdere domeinen zoals gezin en vrije tijd;
d. het verlagen van recidiverisico.

Artikel 5:8:5 Aanvullende criteria voor het resultaatgebied opvoeding en versterking mogelijkheden ouders

Een jeugdige kan in aanmerking komen voor een individuele voorziening binnen het resultaatgebied opvoeding en versterking mogelijkheden ouders, als zijn ouders, afgemeten aan één of meerdere van de volgende aspecten, ondersteuning bij hun opvoedingsvaardigheden nodig hebben bij:

a. het te allen tijde kunnen waarborgen van de veiligheid van de jeugdige;
b. het stimuleren van de sociale en emotionele ontwikkeling van de jeugdige in de zin van het voorkomen van emotionele verwaarlozing;
c. het kunnen omgaan met de specifieke kenmerken die horen bij de stoornis, ontwikkelingsstoornis of gedragsproblemen van de jeugdige;
d. het kunnen aanpassen van het opvoedersgedrag bij de ontwikkelingsleeftijd van de jeugdige;
e. het aandacht kunnen hebben en kunnen zorgdragen voor de gezondheid van de jeugdige;

f. het kunnen zorgdragen voor deelname van de jeugdige aan onderwijs of vormen van daghulp;
g. het kunnen ontwikkelen van een voor de jeugdige steunend netwerk.

Artikel 5:8:6 Aanvullende criteria voor het ondersteuningselement vervangende opvoeding jeugdige
Het college zet ondersteunende vervangende opvoeding voor de jeugdige in, als gedurende een behandelingssituatie hulp vanwege een of meerdere van de volgende omstandigheden niet in de thuissituatie kan worden geboden:
a. de opvoedsituatie is niet veilig genoeg voor de jeugdige;
b. de jeugdige vormt een gevaar voor zichzelf of de omgeving, welk gevaar niet door de opvoeders, al dan niet in combinatie met ambulante hulp, kan worden weggenomen;
c. de noodzakelijke hulp aan de jeugdige kan niet in afdoende mate door de opvoeders of ambulante hulp worden geboden;
d. vervangende opvoeding levert betere en effectievere hulp aan de jeugdige op.

Artikel 5:8:7 Aanvullende criteria voor het ondersteuningselement dagbehandeling of dagbesteding
Het college zet ondersteunende dagbehandeling of dagbesteding in, als een of meerdere van de volgende omstandigheden aan de orde zijn:
a. vanwege een beperking of stoornis is het voor de jeugdige niet mogelijk om, al dan niet tijdelijk, deel te nemen aan onderwijs;
b. de jeugdige heeft een stoornis of beperking die met dagbehandeling effectief te behandelen is;
c. de jeugdige is gebaat bij het aanleren van vaardigheden in het kader van sociaal en persoonlijk functioneren, waaronder het verkrijgen van een dagstructuur.

Artikel 5.8.8. Aanvullende criteria voor het ondersteuningselement mantelzorgondersteuning
Het college zet ondersteunende mantelzorg in, als de zorg aan de jeugdige een zodanig beslag legt op de draagkracht van de omringende opvoeders dat aanvullende ondersteuning noodzakelijk is, en zich een of meer van de volgende omstandigheden voordoen:
a. de jeugdige heeft een verstandelijke beperking, gepaard gaande met beperkingen in het sociaal en persoonlijk functioneren;
b. vanwege een lichamelijke of zintuigelijke beperking is ondersteuning voor de jeugdige geboden;
c. de jeugdige heeft een meervoudige beperking in de zin van een combinatie van een lichamelijke, verstandelijke- of zintuigelijke handicap, soms met moeilijk te reguleren gedragsproblematiek als gevolg van ernstige psychiatrische stoornissen;
d. er is sprake van een chronische uitbehandelde psychiatrische aandoening of stoornis bij de jeugdige.

Artikel 5:8:9 Waakvlamfunctie jeugdhulp
De ondersteuning binnen de resultaatgebieden, genoemd in artikel 5:7:1 eerste lid, kan tevens de vorm hebben van een waakvlamfunctie, waarbij periodiek in de gaten wordt gehouden of het behaalde resultaat nog steeds aanwezig is en of er aanvullende ondersteuning binnen een resultaatsgebied nodig is.

Artikel 5:8:10 Zeventien en een half-jarigen
Het college kan een jeugdige, die de leeftijd van 18 jaar bijna heeft bereikt en naar verwachting een voort-durende behoefte aan ondersteuning zal hebben na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar, een arrangement aanbieden op basis van de resultaatgebieden die worden aangeboden in het kader van de Wmo 2015, mits dit arrangement de jeugdige in voldoende mate ondersteunt.

Artikel 5:8:11 Voortzetting jeugdhulp na 18 jaar
Het college kan besluiten om de ondersteuning aan een jeugdige, als bedoeld in artikel 1:1, onder paragraaf 3 van de Jeugdwet, na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar als een arrangement jeugdhulp voort te zetten of te hervatten, indien de ondersteuning niet, niet adequaat of niet volledig in de vorm van een arrangement op grond van de Wmo 2015 kan worden verstrekt.

Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in het ondersteuningsplan als bedoeld in artikel 2:4 wordt vastgesteld dat de jeugdige of zijn ouders:
a. op eigen kracht of met andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;

b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige of voorliggende voorziening.

Artikel 5:8a Afgifte beschikking

1. Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, in alle gevallen vast in een beschikking aan de jeugdige of zijn ouders als bedoeld in artikel 5:8.
2. In uitzondering op lid 1 geeft het college enkel een beschikking af als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoekt, wanneer de inzet van jeugdhulp plaatsvindt na verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts.

Artikel 5:9 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking vastgelegd:
   a. welke de te verstrekken voorziening is en wat de omvang en het beoogde resultaat daarvan zijn;
   b. wat de ingangsdatum, omvang en duur van de verstrekking is;
   c. welke gecontracteerde of gesubsidieerde aanbieder van jeugdhulp de voorziening verstrekt, en
   d. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking vastgelegd:
   a. voor welk resultaat het pgb moet worden aangewend;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
   c. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is berekend;
   d. welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn;
   e. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
   f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb, en
   g. dat de jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling doet van gewijzigde feiten en/of omstandigheden.

Artikel 5:10 Regels voor persoonsgebonden budget

Indien de jeugdige of zijn ouders dit wenst, verstrekt het college hun een pgb dat hem in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

1. Conform artikel 8.1.1 van de Jeugdwet verstrekt het college aan de jeugdige of zijn ouders alleen een pgb, indien:
   a. de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is tot een redelijke waardering van de belangen ter zake dan wel met hulp uit hun sociale netwerk dan wel een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde, in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
   b. naar het oordeel van het college de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend acht; en
   c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de inwoner van het budget wil betrekken, van goede kwaliteit is en bijdraagt aan het beoogde resultaat.
2. De hoogte van een pgb
   a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de jeugdige of zijn ouders opgesteld plan waarin in ieder geval uiteen is gezet:
      1°. welke jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort de jeugdige of zijn ouders van het budget willen betrekken, en
      2°. indien van toepassing, welke hiervan de jeugdige of zijn ouders willen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk;
   b. wordt berekend op basis van een tarief of prijs:
      1°. waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb de jeugdige of zijn ouders in staat stelt tijdig kwalitatief goede jeugdhulp van derden te betrekken;
      2°. waarbij rekening is gehouden met redelijke overheadkosten van derden van wie de jeugdige of zijn ouders de jeugdhulp willen betrekken, en

3°. waarbij, voor zover van toepassing, rekening is gehouden met de in het derde lid gestelde voorwaarden betreffende het tarief onder welke de jeugdige of zijn ouders de mogelijkheid heeft om de betreffende jeugdhulp te betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopste adequate in de gemeente tijdig beschikbare individuele voorziening in natura.

3. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt kan de jeugdhulp onder de volgende voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het eigen sociale netwerk:
   a. het tarief of de prijs, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onder 1°, bedraagt voor jeugdhulp verleend door een derde, niet zijnde op onverplichte basis verleende jeugdhulp door een hulp uit het sociale netwerk als bedoeld in artikel 8 van de Regeling Jeugdwet, bedraagt € 20,- per uur.
   b. deze persoon heeft aangegeven dat het leveren van de jeugdhulp voor hem niet tot overbelasting leidt, en
   c. tussenpersonen of belangbehartigers worden niet uit het pgb betaald.
4. Het college stelt het tarief voor het pgb vast op basis van het door de jeugdige of zijn ouders ingediende plan met begroting over hoe hij het pgb gaat besteden, met inachtneming van artikel 3.
5. Het pgb kan alleen worden ingezet voor een persoon die behoort tot het sociale netwerk, indien:
   a. deze persoon een lager tarief krijgt betaald voor zijn diensten dan het ingevolge het derde lid vastgestelde tarief;
   b. deze persoon niet heeft aangegeven overbelast te zijn in het kader van de zorg voor de ontvanger van de pgb;
   c. het pgb niet zal worden gebruikt voor de betaling van tussenpersonen of belangenbehartigers;
   d. deze persoon op geen enkele wijze druk op de ontvanger heeft uitgeoefend bij diens beslissing en;
   e. het geen dienst is die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie;
   f. het niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.
6. Een uitzondering is de voorziening dyslexiezorg omdat voor zowel de toeleiding als het zorgverleningsproces strikte criteria zijn opgesteld

Artikel 5:11 Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van de persoon aan wie het pgb is verstrekt een ernstig vermoeden is gerezen dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8:1:4, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.
2. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 14, derde lid, onder d.
3. Het college stelt de persoon aan wie het pgb is verstrekt schriftelijk op de hoogte van een verzoek als bedoeld in het eerste of tweede lid.

Artikel 5:12. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet

1. Het college informeert de jeugdige en zijn ouders dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Onverminderd artikel 8:1:2 van de Jeugdwet doen de jeugdige of zijn ouders aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening of pgb.
3. Onverminderd artikel 8:1:4 van de Jeugdwet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening in natura of pgb herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
   a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening in natura of op het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;
   c. de individuele voorziening in natura of het pgb niet meer toereikend is te achten;
   d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden die zijn verbonden aan de individuele voorziening in natura of het pgb, of

e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening in natura of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt dan waarvoor het is bestemd.

4. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening in natura of het ten onrechte genoten pgb.
5. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen drie maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden
6. Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van individuele voorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en de recht- en doelmatigheid daarvan.
7. Als het college een beslissing op grond van het derde lid, onder a, heeft ingetrokken, kan het college bij dwangbevel geheel of gedeeltelijk het ten onrechte genoten pgb invorderen.

Artikel 5:13 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; en
e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 5:14 Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat inwoners een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst inwoners erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon (Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg).

Artikel 5:15 Klachtregeling

Het college ziet er op toe dat jeugdhulpaanbieders over een klachtenregeling beschikken en ziet toe op de wijze van naleving van de klachtenregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks klanttevredenheid onderzoek.

Artikel 5:16 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betrekt de inwoners van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Artikel 5:17 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de inwoner afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Hoofdstuk 6. Werk, re-integratie en tegenprestatie

Onderdeel 6.1 Werk en re-integratie

Paragraaf 6.1.1 Algemene bepalingen

Artikel 6:1 Begrippen

In dit onderdeel wordt verstaan onder:

a. doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a, van de Participatiewet;
b. grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen een half jaar;
c. korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen een half jaar.

Paragraaf 6.1.2 Beleid en financiën

Artikel 6:2 Evenwichtige verdeling en financiering

1. Het college kan de voorziening bedoeld in artikelen 6:5, 6:7, 6:8 en 6:12 aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een korte afstand tot de arbeidsmarkt.
2. Het college kan de voorzieningen bedoeld in de artikelen 6:5, 6:6, 6:8, 6:9, 6:10, 6:11 en 6:12 aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.
3. Het college houdt bij het aanbieden van de in deze verordening opgenomen voorzieningen rekening met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. De omstandigheden hebben in ieder geval betrekking op zorgtaken van die persoon en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
   a. de opvang van ten laste komende kinderen tot vijf jaar, en
   b. de noodzakelijkheid van het verrichten van mantelzorg.
4. Het college zendt elke vier jaar aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid. Het verslag bevat in ieder geval het oordeel van de Adviesraad Sociaal Domein.

Artikel 6:3 Budget- en subsidieplafonds

1. Het college kan in beleidsregels een of meer subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen die in dit onderdeel worden genoemd. Een door het college ingesteld subsidie- of budgetplafond vormt een weigeringsgrond bij de aanspraak op een specifieke voorziening.
2. Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.

Paragraaf 6.1.3 Voorzieningen

Artikel 6:4 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. Het college stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast waarin wordt vastgelegd welke voorzieningen, waaronder ondersteunende voorzieningen, het college in ieder geval kan aanbieden en de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in dit onderdeel geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de Participatiewet, de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet nakomt;
   b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
   c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een in dit onderdeel genoemde voorziening, tenzij het betreft een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a, onder 2 van de Participatiewet;

d. naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling;
e. de voorziening naar het oordeel van het college niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening;
g. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in dit onderdeel worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.

Artikel 6:5 Werkstage

1. Het college kan een persoon een werkstage gericht op arbeidsinschakeling aanbieden als deze behoort tot de doelgroep.
2. Het doel van een werkstage is het opdoen van werkervaring of het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
3. Het college plaatst de persoon uitsluitend als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt.
4. In een schriftelijke overeenkomst wordt in ieder geval vastgelegd:
   a. het doel van de werkstage, en
   b. de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 6:6 Sociale activering

1. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening.
2. Het college stemt de duur van de in het eerste lid bedoelde activiteiten af op de mogelijkheden en capaciteiten van die persoon.
3. Het college stelt in beleidsregels nadere voorwaarden op voor het aanbieden van sociale activering voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.

Artikel 6:7 Detacheringsbaan

1. Het college kan zorgen voor toeleiding van een persoon die behoort tot de doelgroep naar een dienstverband met een werkgever, gericht op arbeidsinschakeling.
2. De werknemer wordt voor het verrichten van arbeid gedetacheerd bij een onderneming. De detachering wordt vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst tussen zowel de werkgever en inlenende organisatie als tussen de werknemer en inlenende organisatie.
3. Een werknemer wordt uitsluitend geplaatst als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt.

Artikel 6:8 Scholing en training

1. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep een scholings- of trainingstraject aanbieden.
2. Een scholing- of trainingstraject voldoet in ieder geval aan de volgende eisen:
   a. De ingezette scholing of training moet resulteren in een reële verhoging van de kansen op de arbeidsmarkt;
   b. De scholing of training is noodzakelijk om algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden; en
   c. Scholing of training wordt niet ingezet indien een persoon in het jaar voorafgaand aan het verzoek om scholing of training al met succes een beroepsgerichte scholing heeft afgerond.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op personen als bedoeld in artikel 7, derde lid, sub a, van de Participatiewet.

Artikel 6:9 Participatieplaats

1. Het college kan een persoon van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand overeenkomstig artikel 10a van de Participatiewet onbeloonde additionele werkzaamheden laten verrichten.
2. Het college zorgt ervoor dat de te verrichten additionele werkzaamheden worden vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst die wordt ondertekend door het college, de werkgever en de persoon die de additionele werkzaamheden gaat verrichten.
3. De premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, van de Participatiewet bedraagt € 100,- per zes maanden, mits in die zes maanden voldoende is meegewerkt aan het vergroten van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.

CONCEPT

Artikel 6:10 Participatievoorziening beschut werk

1. Het college kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze persoon in dienst neemt.
2. Het college kan voor personen uit de doelgroep een advies inwinnen bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voor de beoordeling of zij uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben.
3. Om de in artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet, bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken zet het college de volgende ondersteunende voorzieningen in: fysieke aanpassingen van de werkplek of de werkomgeving, uitsplitsing van taken of aanpassingen in de wijze van werkbegeleiding, werktempo of arbeidsduur.
4. Het college stelt het aantal plekken voor beschut werk beschikbaar conform het jaarlijkse voorschrift in de ministeriële regeling. Het college stelt niet meer plekken voor beschut werk beschikbaar dan het minimum aantal in het jaarlijkse voorschrift in de ministeriële regeling.
5. Het college biedt de voorziening beschut werk aan personen met een indicatie beschut werk op volgorde van de datum van de indicatie beschut werk.
6. Het college bepaalt welke voorzieningen worden aangeboden aan personen met een indicatie beschut werk wanneer het aantal beschikbare beschutte werkplekken in een jaar reeds is vervuld.
7. Tot het moment van aanvang van de dienstbetrekking op een beschutte werkplek, kan het college aan personen uit de doelgroep een werkstage aanbieden zoals bedoeld in artikel 6:5.

Artikel 6:11 Ondersteuning bij leer-werktraject

Het college kan ondersteuning aanbieden aan een persoon uit de doelgroep ten aanzien van wie het college van oordeel is dat een leer-werktraject nodig is, voor zover deze ondersteuning nodig is voor het volgen van een leer-werktraject en het personen betreft:

a. van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
b. van 18 tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

Artikel 6:12 Persoonlijke ondersteuning

Aan een persoon die behoort tot de doelgroep kan het college persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van de aan die persoon opgedragen taken aanbieden in de vorm van tijdelijke, langdurige of structurele begeleiding als hij zonder persoonlijke ondersteuning niet in staat is de aan hem opgedragen taken te verrichten.

Artikel 6:13 No-riskpolis

Vervallen

Artikel 6:14 Werkgeverscheque

1. Het college kan een vergoeding in de vorm van een werkgeverscheque verstrekken aan een werkgever die met een werknemer met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een arbeidsovereenkomst sluit.
2. De werkgeverscheque wordt uitsluitend verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing plaatsvindt.
3. De werkgeverscheque wordt niet verstrekt als de werkgever op grond van een andere regeling aanspraak maakt op financiële tegemoetkomingen in verband met de indiensttreding van de werknemer.
4. Het college legt de hoogte van de werkgeverscheque en verdere voorwaarden vast in beleidsregels.

Artikel 6:15 Uitstroompremie

1. Het college kan eenmalig een uitstroompremie toekennen aan een langdurig werkloze die duurzaam uitstroomt naar algemeen geaccepteerde arbeid en daardoor niet langer recht heeft op algemene bijstand.
2. Een langdurig werkloze in de zin van het eerste lid is een persoon die gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden of langer op een uitkering aangewezen is of is geweest.
3. Onder duurzaam in de zin van het eerste lid wordt verstaan een dienstverband van tenminste zes aaneengesloten maanden.

Paragraaf 6.1.4 Slotbepalingen

Artikel 6:16 Hardheidsclausule
Indien hiervoor gegronde redenen zijn, kan het college ten gunste van een persoon uit de doelgroep afwijken van de bepalingen in dit onderdeel.

Artikel 6:17 Overgangsrecht
Vervallen

CONCEPT

Onderdeel 6.2 Tegenprestatie

Paragraaf 6.2.1 Algemene bepalingen

Artikel 6:18 Begrippen
In dit onderdeel wordt verstaan onder:
a. grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen een half jaar;
b. korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen een half jaar;
c. mantelzorg: langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt;
d. belanghebbende: iemand die een uitkering ontvangt op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ.

Paragraaf 6.2.2 Beleid

Artikel 6:19 Verslag over beleid
1. Het college zendt elke vier jaar aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid.
2. Het verslag, zoals bedoeld in het eerste lid, bevat het oordeel van de Adviesraad Sociaal Domein.

Paragraaf 6.2.3 Tegenprestatie naar vermogen

Artikel 6:20 Inhoud van een tegenprestatie
1. Het college kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden:
   a. naar hun aard niet zijn gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
   b. niet zijn bedoeld als re-integratie-instrument;
   c. worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin ze worden verricht; en
   d. niet leiden tot verdringing.
2. Het college stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast waarin wordt vastgelegd welke aanvullende werkzaamheden het college in ieder geval kan aanbieden en de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.

Artikel 6:21 Het opdragen van een tegenprestatie
1. Het college kan een belanghebbende met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een tegenprestatie opdragen.
2. Het college kan een belanghebbende met een korte afstand tot de arbeidsmarkt uitsluitend een tegenprestatie opdragen indien bijzondere omstandigheden dat rechtvaardigen
3. Bij het opdragen van een tegenprestatie houdt het college rekening met de volgende factoren:
   a. de tegenprestatie moet naar vermogen kunnen worden verricht door een belanghebbende;
   b. de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van een belanghebbende moeten in aanmerking worden genomen.

Artikel 6:22 Duur en omvang van een tegenprestatie
1. De tegenprestatie wordt opgedragen voor de maximale duur van 13 weken.
2. De tegenprestatie wordt opgedragen voor maximaal 20 uur per week.
3. De tegenprestatie kan binnen een periode van 12 maanden slechts twee keer worden opgedragen.
4. Het college kan met verwijzing naar artikel 6:21 lid 3 ook besluiten geen tegenprestatie op te leggen.

Artikel 6:23 Uitzonderingen
Vervallen

Artikel 6:24 Geen werkzaamheden voorhanden
1. Het college draagt geen tegenprestatie op indien geen werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.
2. Indien het college geen tegenprestatie opdraagt omdat geen werkzaamheden voorhanden zijn, beoordeelt het college binnen vier maanden of op dat moment wel werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.

Onderdeel 6.3 Loonkostensubsidie

Artikel 6:25 Vaststelling wie tot doelgroep loonkostensubsidie behoort
1. Het college kan vaststellen of een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie.
2. Hierbij neemt het college de volgende criteria in acht:
   a. een persoon moet behoren tot de doelgroep zoals omschreven in artikel 7, eerste lid, sub a, van de Participatiewet;
   b. die persoon is niet in staat met voltijdse arbeid het wettelijk minimumloon te verdienen, en
   c. die persoon heeft mogelijkheden tot arbeidsparticipatie.
3. Voorafgaand aan de vaststelling zoals bedoeld in het eerste lid, kan het college een voormeting uitvoeren.
4. Het college kan een derde inschakelen die het college adviseert met betrekking tot het oordeel of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort. Deze derde neemt daarbij de in het tweede lid neergelegde criteria in acht.

Artikel 6:26 Vaststelling loonwaarde
1. Het college gebruikt de in de bijlage omschreven wijze om de loonwaarde van een persoon vast te stellen.
2. Het college kan een derde inschakelen die het college adviseert met betrekking tot de vaststelling van de loonwaarde van een persoon. Deze derde neemt daarbij de in de toelichting van deze verordening omschreven methode in acht.

CONCEPT

Hoofdstuk 7. Inkomen

Onderdeel 7.1 Individuele inkomenstoeslag

Artikel 7:1 Begrippen
In dit onderdeel wordt verstaan onder:
a. inkomen: totaal van het inkomen, bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet, en de algemene bijstand;
b. peildatum: datum waarop een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
c. referteperiode: periode van drie jaar voorafgaand aan de peildatum.

Artikel 7:2 Indienen verzoek
Een verzoek als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door het college vastgesteld formulier.

Artikel 7:3 Langdurig laag inkomen
Een persoon heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 100 procent van de toepasselijke bijstandsnorm.

Artikel 7:4 Hoogte individuele inkomenstoeslag
1. Een individuele inkomenstoeslag bedraagt per kalenderjaar:
   a. € 402,- voor een alleenstaande;
   b. € 510,- voor een alleenstaande ouder;
   c. € 571,- voor gehuwden;
2. Als één van de gehuwden is uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoeslag ingevolge de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet, komt de rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.
3. Voor toepassing van het eerste en tweede lid is de situatie op de peildatum bepalend.
4. De bedragen genoemd in het eerste lid worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

Artikel 7:5 Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in dit onderdeel, indien toepassing daarvan leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Onderdeel 7.2 Individuele studietoeslag

Artikel 7:6 Indienen verzoek
Een verzoek als bedoeld in artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door het college vastgesteld formulier.

Artikel 7:7 Dringende redenen
~~Naast de in artikel 36b van de Participatiewet genoemde voorwaarden dient er sprake te zijn van dringende redenen op grond waarvan verlening van de individuele studietoeslag noodzakelijk is. Het college kan hier in de Beleidsregels Sociaal Domein nadere bepalingen over opnemen.~~
Vervallen

Artikel 7:8 Eenmaal per ~~periode~~ studiejaar individuele studietoeslag verlenen
Een persoon kan ~~slechts~~ eenmaal binnen een ~~periode van zes maanden~~ studiejaar in aanmerking komen voor een individuele studietoeslag.

Artikel 7:9 Hoogte individuele studietoeslag

1. Een individuele studietoeslag bedraagt ~~€ 919~~1.848,- per periode van 12 maanden.
2. Het bedrag genoemd in het eerste lid wordt jaarlijks geïndexeerd conform de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

Artikel 7:10 Betaling individuele studietoeslag

Een individuele studietoeslag wordt ~~eenmalig als één bedrag~~ in 12 maandelijkse termijnen van € 154,- uitbetaald.

Onderdeel 7.3 Afstemming

Paragraaf 7.3.1 Algemene bepalingen

Artikel 7:11 Begrippen

In dit onderdeel wordt verstaan onder:

a. benadelingsbedrag: netto-uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt of is gedaan ten gevolge van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
b. bijstandsnorm:
    1) toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, sub c, van de Participatiewet, of
    2) grondslag van de uitkering als bedoeld in artikel 5 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 5 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen voor zover sprake is van een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
c. uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet of een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

Artikel 7:12 Het handhavingsbeleid

1. Het college biedt iedere vier jaar een beleidsplan handhaving aan de gemeenteraad aan met daarin het te voeren beleid op het gebied van handhaving, bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Participatiewet en de te verwachten resultaten en rapporteert hierover jaarlijks aan de gemeenteraad.
2. Indien de gemeenteraad of het college daartoe aanleiding ziet, kan besloten worden tot het eerder aanpassen van het handhavingsplan.

Artikel 7:13 Het besluit tot opleggen van een verlaging

In het besluit tot het opleggen van een verlaging van de uitkering als bedoeld in artikel 18, tweede, vijfde, zesde, zevende en achtste lid, van de Participatiewet, de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen worden in ieder geval vermeld:

a. de reden van de verlaging;
b. de duur van de verlaging;
c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd, en
d. indien van toepassing, de reden om af te wijken van de standaardverlaging.

Artikel 7:14 Horen van belanghebbende

1. Voordat een verlaging wordt opgelegd wordt een belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van een belanghebbende kan achterwege blijven als:
    a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
    b. belanghebbende al eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
    c. het college het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid, of

d. belanghebbende aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.

Artikel 7:15 Afzien van verlaging

1. Het college ziet af van een verlaging als:
   a. elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of
   b. de gedraging meer dan één jaar voor constatering daarvan door het college heeft plaatsgevonden.
2. Het college kan afzien van een verlaging als het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.
3. Als het college afziet van een verlaging op grond van dringende redenen, wordt een belanghebbende hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 7:16 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

1. Een verlaging wordt toegepast op de uitkering of bijzondere bijstand die is verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet over de kalendermaand volgend op de maand waarin het besluit tot het opleggen van de verlaging aan een belanghebbende is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de op dat tijdstip voor die belanghebbende geldende bijstandsnorm.
2. Een verlaging kan met terugwerkende kracht worden toegepast op de uitkering over de periode waarop de gedraging betrekking heeft gehad of over de periode waarin de gedraging heeft plaatsgevonden als een verlaging overeenkomstig het eerste lid niet mogelijk is omdat de uitkering is beëindigd of ingetrokken of als de uitkering over die periode nog niet is uitbetaald.
3. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, wordt de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog opgelegd als belanghebbende binnen de termijn, bedoeld in artikel 7:15, eerste lid, sub b, opnieuw een uitkering ontvangt.

Artikel 7:17 Berekeningsgrondslag

1. Een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid kan een verlaging worden toegepast op de bijzondere bijstand als:
   a. aan belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet, of
   b. de verwijtbare gedraging van belanghebbende in relatie met zijn recht op bijzondere bijstand daartoe aanleiding geeft.
3. Bij toepassing van het tweede lid, sub a, moet in de paragrafen 6.1.2, 6.1.3 en 6.1.4 van deze verordening ‘bijstandsnorm’ worden gelezen als ‘bijstandsnorm inclusief de op grond van artikel 12 van de Participatiewet verleende bijzondere bijstand’.
4. Bij toepassing van het tweede lid, sub b, moet in de paragrafen 6.1.2, 6.1.3 en 6.1.4 van deze verordening ‘bijstandsnorm’ worden gelezen als ‘de verleende bijzondere bijstand’.

Paragraaf 7.3.2 Niet nakomen van de niet-geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling

Artikel 7:18 Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van een belanghebbende waardoor algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of een verplichting op grond van de artikelen 9 en 9a van de Participatiewet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. eerste categorie:
   1) het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
b. tweede categorie:
   1) het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, of 55 van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet, voor zover deze verplichtingen niet worden genoemd in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet.
c. derde categorie:
   1) het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet;
   2) het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, sub b, van de Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de

ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet;
3) het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, sub c, van de Participatiewet.
4) Het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet.

Artikel 7:19 Gedragingen IOAW en IOAZ
Gedragingen van een belanghebbende waardoor algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 37 en 38 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. eerste categorie:
   1) het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
b. tweede categorie:
   1) het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;
   2) het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, sub e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 36, eerste lid, en artikel 37, eerste lid, sub e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, voor zover dit niet heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening;
   3) het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om, in verband met de arbeidsinschakeling, op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen.
c. derde categorie:
   1) het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, sub f, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 37, eerste lid, sub f, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
   2) het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, sub e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 37, eerste lid, sub e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 38, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
   3) gedragingen die de arbeidsinschakeling belemmeren;
   4) Het niet of onvoldoende meewerken aan een door het college aangeboden voorziening gericht op het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt, zoals bijvoorbeeld een groepsworkshop of een werkervaringsplaats.
d. vierde categorie:
   1) het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;
   2) het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
   3) het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
   4) het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, sub e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, sub e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening.

Artikel 7:20 Hoogte en duur van de verlaging
De verlaging, bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7:18 en 7:19, wordt vastgesteld op:
a. 10% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de eerste categorie;
b. 30% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de tweede categorie;
c. 50% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de derde categorie;
d. 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de vierde categorie.

Paragraaf 7.3.3 Niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling

Artikel 7:21 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting
Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, bedraagt de verlaging 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand.

Artikel 7:22 Verrekenen verlaging
1. Het bedrag van de verlaging, bedoeld in artikel 7:21, wordt toegepast over de maand van oplegging van de afstemming en de volgende twee maanden.
2. Als sprake is van een verlaging op grond van artikel 18, vierde lid, sub a, van de Participatiewet, vindt geen verrekening als bedoeld in het eerste lid plaats.

Paragraaf 7.3.4 Overige gedragingen die leiden tot een verlaging

Artikel 7:23 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid
1. Een verlaging wegens tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet, artikel 20, tweede lid IOAW of artikel 20, eerste lid IOAZ wordt afgestemd op het benadelingsbedrag.
2. De verlaging wordt vastgesteld op:
   a. 30% van de bijstandsnorm gedurende één maand als het benadelingsbedrag niet is vast te stellen;
   b. 30% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag tot € 2.000,-;
   c. 50% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag vanaf € 2.000,- tot € 4.000,-;
   d. 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag van € 4.000,- of hoger.
   e. 100% van de bijstandsnorm van de eerste volledige kalendermaand na toekenning van de uitkering, als een belanghebbende direct voorafgaand aan de aanvraag verwijtbaar werkloos is geworden.
3. In afwijking van het eerste lid kan bijstand worden verschaft in de vorm van een lening i.p.v. een gift als de belanghebbende voorafgaand aan de algemene bijstand onverantwoord heeft ingeteerd op het vermogen (meer dan anderhalf keer de toepasselijke bijstandsnorm) en daarmee niet meer in het bestaan kan voorzien.

Artikel 7:24 Zeer ernstige misdragingen
Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Participatiewet als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van die wet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen kan een verlaging worden opgelegd van:
a. 60% van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het uitoefenen van verbaal geweld tegen de in het eerste lid genoemde personen;
b. 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het uitoefenen van fysiek geweld tegen materiële zaken en bij mondelinge of schriftelijke bedreigingen gericht tegen de in het eerste lid genoemde personen;
c. 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het uitoefenen van fysiek geweld tegen de in het eerste lid genoemde personen.

Artikel 7:25 Niet nakomen van overige verplichtingen
Als een belanghebbende een door het college opgelegde verplichting als bedoeld in artikel 55 van de Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, wordt een verlaging toegepast. De verlaging wordt vastgesteld op:
a. 20% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die strekken tot arbeidsinschakeling;
b. 20% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde vorm van bijstand;
c. 40% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die strekken tot vermindering van de bijstand;
d. 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die strekken tot beëindiging van de bijstand.

Paragraaf 7.3.5 Samenloop en recidive

Artikel 7:26 Samenloop van gedragingen
1. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere in dit onderdeel of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.
2. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in dit onderdeel of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.
3. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van zowel een in dit onderdeel of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting, wordt geen verlaging opgelegd, voor zover voor die schending een bestuurlijke boete wordt opgelegd.
4. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van zowel een in dit onderdeel of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting, waarvoor een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.

Artikel 7:27 Recidive
1. Als een belanghebbende zich binnen 24 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in de artikelen 7:18, 7:19, 7:23, 7:24 of 7:25 opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging van dezelfde of hogere categorie, wordt telkens de duur van de verlaging verdubbeld.
2. Als een belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, bedraagt de verlaging 100% van de bijstandsnorm gedurende twee maanden.

Paragraaf 7.3.6 Blijvende of tijdelijke weigering IOAW/IOAZ

Artikel 7:28 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ
Als het college de uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen blijvend of tijdelijk weigert en de gedraging die tot deze weigering heeft geleid tevens op grond van deze verordening tot een verlaging zou kunnen leiden, blijft een verlaging ter zake van die gedraging achterwege.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Artikel 8:1 Nadere regels
Voor zover noodzakelijk voor de uitvoering van deze verordening, kan het college nadere regels vaststellen.

Artikel 8:2 Evaluatie
Over het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt halfjaarlijks gerapporteerd. Het college zendt hiertoe elk half jaar een rapportage over de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk naar de gemeenteraad.

Artikel 8:3 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt op 1 januari 2020 in werking.

Artikel 8:4 Intrekken oude verordeningen
De volgende verordeningen worden met de inwerkingtreding van deze verordening ingetrokken:

- Verordening Sociaal Domein 2019 T18.13977 zoals vastgesteld op 21 februari 2019.

Artikel 8:5 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: “Verordening Sociaal Domein gemeente Lansingerland”.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in de openbare raadsvergadering van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

CONCEPT

Toelichting Verordening Sociaal Domein 2019 gemeente Lansingerland

CONCEPT

1 Algemene bepalingen

De bepalingen in dit hoofdstuk spreken voor zich.

CONCEPT

2 Toegang

Artikel 2:1 Begrippen
De definitie van melding is nodig omdat dit begrip niet of verschillend gedefinieerd is in de drie wetten. In de Participatiewet is het moment van melding van belang voor de aanvraag en de ingangsdatum van de uitkering. In de Wmo is het moment van melding het moment waarop het onderzoek start. Aangezien de toegang zoals in dit hoofdstuk gedefinieerd de toegang betreft voor het totale sociale domein is de definiëring van de melding in de toegang van groot belang.

Uit het eerste contact tussen een inwoner en een toegangspartij moet blijken of er sprake is van een informatieve vraag of dat een onderzoek nodig is om de ondersteuningsvraag helder te krijgen. In dat laatste geval maakt de toegangspartij een afspraak voor het gesprek. De datum van het (eerste) gesprek geldt als de melding van de ondersteuningsvraag en de start van het onderzoek. Het gesprek zal in veel gevallen meerdere gesprekken omvatten, omdat complexe situaties niet in één gesprek te doorgronden zijn. Die situaties vragen om een dieper onderzoek naar 'de vraag achter de vraag'.

In de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) staan een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals: 'aanvraag' (artikel 1:3, derde lid, van de Awb) en 'beschikking' (artikel 1:2 van de Awb).

Artikel 2:2 Verzoek tot ondersteuning
Dit artikel regelt een zorgvuldige en uniforme werkwijze voor de toegang tot ondersteuning, ongeacht of de inwoner zich tot een door de gemeente aangewezen toegangspartij of tot de gemeente zelf wendt. De gemeente zelf is tijdens het onderzoek ook een toegangspartij. De inwoner kan met een verzoek tot ondersteuning terecht bij één van de toegangspartijen. Dit eerste contact kan digitaal, aan een loket of telefonisch plaatsvinden. Het verzoek kan door of namens de inwoner worden gedaan, wat betekent dat ook iemand uit de omgeving van de inwoner als vertegenwoordiger kan optreden.

Een inwoner die een verzoek om een uitkering wil doen, moet zich rechtstreeks bij de gemeente melden. Dit is vastgelegd in de beleidsregels.

De toegangspartij is wettelijk verplicht de inwoner te wijzen op de mogelijkheid om een persoonlijk plan in te leveren. Dit plan zal dan betrokken worden bij het onderzoek. De toegangspartij dient de inwoner ook te wijzen op de mogelijkheid om voor het onderzoek gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

Ten behoeve van een zorgvuldige dossiervorming maakt de toegangspartij een dossier aan in het eigen systeem en maakt een afspraak met de inwoner voor het gesprek. Tijdens het gesprek doet de toegangspartij onderzoek naar de situatie van de inwoner op basis van de leefdomeinen uit de landelijke zelfredzaamheidmeter.

Artikel 2:3 Het onderzoek
In dit artikel is bepaald hoe het onderzoek is opgebouwd en wat daarbij van de toegangspartij en van de inwoner gevraagd wordt. Ook alle informatie die voor een zorgvuldig onderzoek noodzakelijk is, zoals gebruikmaking van algemene voorzieningen, de voorkeuren van de inwoner en de mogelijkheid tot een pgb komt aan de orde. Tenslotte is de identificatieplicht opgenomen, omdat de wet vereist dat de identiteit van de inwoner met een ondersteuningsvraag wordt vastgesteld.

De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet, Wet maatschappelijke ondersteuning en de Algemene verordening gegevensbescherming zijn van toepassing op de gehele onderzoeksprocedure. De verzameling van gegevens vindt plaats op basis van de uitgangspunten van de Visie gegevensdeling domein samenleving. De toegangsmedewerker bepaalt of het uitvragen, uitwisselen en vastleggen van gegevens doelmatig is, in proportie en of er een alternatief is.

Artikel 2:4 Het ondersteuningsplan
Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Het ondersteuningsplan kan gezien worden als een verslag omdat hierin inventarisatie van alle knelpunten, gewenste resultaten en oplossingen zijn opgenomen.

CONCEPT

Het ondersteuningsplan is een integraal plan waarin rekening gehouden wordt met het totale pakket aan voorzieningen. Er is ruimte voor de inwoner om ook op een later moment in het onderzoek zijn eigen inbreng naar voren te brengen.

In lid 5 is toegevoegd dat uitsluitend het college gebruik kan maken van de wettelijke bevoegdheid om gegevens ten behoeve van het onderzoek te verzamelen. In de praktijk zal hier alleen gebruik van gemaakt worden bij een aanvraag voor een maatwerkvoorziening, bij voorkeur met toestemming van de inwoner. De niet-gemeentelijke toegangspartijen hebben deze bevoegdheid niet en zullen daarvoor dus altijd toestemming van de inwoner nodig hebben.

Artikel 2:5 De aanvraag voor een individuele of een maatwerkvoorziening
Een aanvraag is nodig om een beschikking voor een individuele of maatwerkvoorziening te verkrijgen. Het college is op grond van de Awb artikel 4.1 bevoegd tot het beslissen op een aanvraag. Een ondertekend ondersteuningsplan niet ouder dan drie maanden kan gelden als een aanvraag. Een aanvraag in het kader van de Participatiewet en de Jeugdwet kan via een aanvraagformulier gedaan worden. In de Wmo 2015 is bepaald dat op een aanvraag altijd een onderzoek voorafgegaan moet zijn.

Beslistermijnen Awb
In de verordening is geen termijn opgenomen om te beslissen op een aanvraag. De regeling in de Awb geldt onverkort voor aanvragen in het kader van de Jeugdwet en de Participatiewet. In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een redelijke termijn van acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, dient het bestuursorgaan dit binnen deze termijn aan de aanvrager mede te delen en daarbij een redelijk termijn te noemen waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, derde lid, van de Awb).
In de Wmo 2015 is, in afwijking van de Awb, bepaald dat er op een Wmo aanvraag een beslistermijn van twee weken geldt. De termijn wordt voorafgegaan door een onderzoekstermijn van maximaal zes weken.

De termijnen zijn maximumtermijnen. Indien nodig kan op een verzoek tot ondersteuning binnen enkele dagen een individuele of maatwerk voorziening worden verstrekt (spoedprocedure). Het onderzoek volgt dan achteraf. In complexe situaties kan in het belang van een zorgvuldig onderzoek een langere termijn nodig zijn. Bijvoorbeeld als een advies van een deskundige van belang is om de meest passende ondersteuning te kunnen inzetten.

Artikel 2:7 Expertteam
De Algemene wet bestuursrecht geeft enige algemene bepalingen over (externe) advisering. In artikel 3:5 lid 1 staat dat onder adviseur verstaan wordt: een persoon of college, bij of krachtens wettelijk voorschrift belast met het adviseren inzake door een bestuursorgaan te nemen besluiten en niet werkzaam onder verantwoordelijkheid van dat bestuursorgaan.

Het college dient één of meer adviseurs aan te wijzen om in het kader van de wetten advies uit te brengen. In de verordening wordt niet opgenomen wie de adviseur is. Men kan immers meerdere adviseurs in verschillende, zelfs wisselende situaties hebben, wat een eenduidige vermelding onmogelijk maakt.

CONCEPT

3 Adviesraad Sociaal Domein

Inspraak en medezeggenschap
In dit onderdeel van de verordening zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de Jeugdwet.

Regeling van de inspraak en medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. In artikel 2.10 (in de redactie van de Nota van wijziging op het wetsvoorstel Wmo 2015 van 12 maart 2014, kamerstukken II 22841, nr. 35) worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks klantentevredenheid onderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

Verwezen wordt naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor meerdere terreinen. De inspraak geldt voor alle inwoners. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

CONCEPT

4 *Maatschappelijke ondersteuning*

Artikel 4:1 Begrippen

Ad. a Algemeen gebruikelijke voorziening
Het is niet de bedoeling dat de gemeentelijke overheid voorzieningen verstrekt, waarvan gelet op de omstandigheden van de inwoner, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken (zie o.a. CRvB 03-07-2001, nr. 00/764 WVG, CRvB 16-04-2008, nr. 06/4668 WVG, CRvB 14-07-2010, nr. 09/562 WVG en Rechtbank Arnhem 16-08-2012, nr. AWB 11/5564).

De beoordeling of sprake is van een algemeen gebruikelijke voorziening voor de inwoner ziet op het beantwoorden van de vraag of de inwoner over de voorziening zou (hebben kunnen) beschikken als hij geen beperkingen zou hebben gehad. Bij die beoordeling kunnen, zo blijkt uit de jurisprudentie, de volgende criteria een rol spelen:

- Is de voorziening gewoon te koop?
- Is de prijs van de voorziening vergelijkbaar met soortgelijke producten die algemeen gebruikelijk worden geacht?
- Is de voorziening specifiek voor personen met een beperking ontworpen?

Artikel 4:3 Criteria voor maatwerkvoorziening
In dit artikel is het algemene afwegingskader dat in deze Wmo centraal staat nogmaals uiteengezet.
De nadruk ligt, nog meer dan onder de Wmo 2007, op de eigen kracht en hulp van anderen. De maatwerk-voorziening vormt slechts het sluitstuk van de maatschappelijke ondersteuning.

In artikel 2.1.3 lid 2 sub a van de wet is bepaald dat de raad bij verordening moet aangeven op basis van welke criteria het college kan vaststellen of een inwoner voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. In de memorie van toelichting op deze bepaling (TK 2013-2014, 33 841, nr. 3, blz. 134) wordt aangegeven dat het bij het verstrekken van een maatwerkvoor-ziening op maatwerk aankomt. Gemeentelijke vrijheid is nodig omdat de behoeften van inwoners per gemeente kunnen verschillen en de sociale en fysieke infrastructuur per gemeente anders is. Ook het aanbod van algemene voorzieningen is niet in iedere gemeente gelijk. Het is daarom niet mogelijk of wenselijk dat in de verordening limitatief wordt geregeld welke maatwerk-voorzieningen worden verstrekt.
De gemeente moet wel aan de hand van geschikte en toepasbare criteria meer in detail en concreet nader afbakenen in welke gevallen iemand een maatwerkvoorziening kan krijgen. In dit artikel is deze verplichting uitgewerkt.

In lid 3 van dit artikel is de volgorde van inzet van de verschillende ondersteuningsmogelijkheden bepaald. Een maatwerkvoorziening zal pas ingezet worden als de ondersteuning niet op een andere manier kan worden gerealiseerd.

In lid 4 is bepaald dat het college kan volstaan met de goedkoopst passende voorziening. De voorziening die wordt verstrekt hoeft niet de goedkoopste voorziening te zijn.
De gemeente onderzoekt in de eerste plaats welke voorzieningen het meest passend zijn en daarna welke het goedkoopst. Met nadruk wordt hierbij gesteld dat met het begrip passend bedoeld wordt: volgens objectieve maatstaven nog toereikend. Eigenschappen die kostenverhogend werken zonder dat zij de voorziening passender maken, komen in principe niet voor vergoeding in aanmerking. Daarbij kan een overweging zijn dat de bruikbaarheid van een voorziening niet alleen door technische en functionele aspecten bepaald wordt. Tevens is het denkbaar dat een product dat duurder is dan een vergelijkbaar product, langer meegaat en dus uiteindelijk goedkoper is. Wat betreft het kwaliteitsniveau waarvan uitgegaan kan worden, moge het duidelijk zijn dat bij een verantwoord, maar ook niet meer dan dat, niveau dient te worden aangesloten. Ter verduide-lijking een voorbeeld: als een rolstoel de meest passende voorziening voor een inwoner is, heeft die inwoner soms aanvullende wensen omtrent kleur of uitvoering. Deze aanvullende wensen maken de voorziening niet

CONCEPT

passender of doelmatiger, maar brengen meestal extra kosten met zich mee. Deze extra kosten komen in dat geval voor rekening van de inwoner.
Lid 5 is met name in het licht van een maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden of begeleiding toegevoegd. De maatwerkvoorziening wordt ingezet om de gewenste resultaten uit het ondersteuningsplan te behalen. Daarnaast wordt bepaald wanneer het resultaat behaald zou kunnen worden. Op dat moment eindigt de ondersteuning of zal een nieuw ondersteuningsplan worden opgesteld. In de beschikking is de duur van het ondersteuningstraject opgenomen. Dit kan maximaal voor 5 jaar zijn.

Artikel 4:4 Voorwaarden en weigeringsgronden
In rechtbankjurisprudentie is inmiddels herhaaldelijk bepaald dat afwijzingsgronden, wil er een beroep op kunnen worden gedaan, een grondslag in de verordening moeten hebben. Zie bijvoorbeeld Rechtbank Gelderland 8-11-2013, nr. ZUT 12/1823. Ook in het kader van rechtszekerheid is hier iets voor te zeggen: bij het ontbreken van afwijzingsgronden of het hanteren van zeer ruime afwijzingsgronden is het voor de inwoner niet mogelijk om zijn rechtspositie te bepalen of te voorzien. Bovendien is met dit artikel invulling gegeven aan de verplichting van artikel 2.1.3, tweede lid sub a van de wet, omdat is aangegeven op grond van welke criteria iemand voor een maatwerkvoorziening in aanmerking kan komen.

Lid 1 sub b: Het is van belang om een duidelijke afbakening te hebben met andere wetten, zoals de Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg. Als voor het opheffen van een beperking of het bereiken van een gewenst resultaat een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat, wordt er geen maatwerkvoorziening Wmo toegekend.

Lid 1 sub f: Uit de jurisprudentie tot stand gekomen ten tijde van de Wmo 2007 volgt dat de inwoner aanspraak moet hebben op de voorziening, om te kunnen spreken van een voorliggende voorziening (CRvB 09-11-2011, nr. 11/3583 WMO en CRvB 28-09-2011, nr. 10/2587 WMO). Dat wil niet zeggen dat de inwoner de voorziening daadwerkelijk moet hebben, maar dat hij daarop aanspraak heeft. Er is geen sprake van een voorliggende voorziening indien de voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling is afgewezen (CRvB 03-08-2011, nr. 11/517 WMO) of indien vaststaat dat inwoner daarvoor niet in aanmerking komt (CRvB 19-04-2010, nr. 09/1082 WMO).

Indien de voorziening op grond van een andere specifieke wettelijke regeling slechts gedeeltelijk voor vergoeding in aanmerking komt, is er sprake van een voorliggende voorziening (CRvB 22-05-2013, nr. 10/6782 WMO). De inwoner kan dan niet voor het overige gedeelte van de kosten een beroep doen op de Wmo.

In lid 1 sub h wordt gedoeld op de situatie dat de inwoner een voorziening aanvraagt nadat deze reeds door de inwoner gerealiseerd of aangekocht is. Omdat het college dan geen mogelijkheden meer heeft de voorziening volgens het vastgestelde beleid te verstrekken, noch anderszins invloed heeft op de te verstrekken voorziening, kan in deze situatie de voorziening worden geweigerd. Door deze regeling wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het college als goedkoopst passende voorziening beschouwt.

Ad. i
De eigen verantwoordelijkheid van inwoner speelt een prominentere rol in de Wmo, getuige bijvoorbeeld CRvB 21-5-2012, nr. 11/5321 WMO. Onderdeel i is optioneel opgenomen om de eigen verantwoordelijkheid daadwerkelijk weer te geven in de verordening zodat het kan dienen als beoordelings- en afwijzingsgrond. De CRvB heeft echter herhaaldelijk (zo ook in de hier genoemde uitspraak) geoordeeld dat de eigen verantwoordelijkheid binnen de Wmo een grote rol speelt, zodat een grondslag niet expliciet nodig lijkt te zijn.

In lid 2 zijn enkele afwijzingsgronden opgenomen die specifiek een maatwerkvoorziening in de vorm van een woonvoorziening betreffen. Een woonvoorziening is vaak een woning gebonden voorziening, die verplaatst kan worden, bijvoorbeeld bij een verhuizing. De afwijzingsgronden zijn bedoeld om onnodige kosten te voorkomen. Hier is ook de term voorzienbaarheid ondergebracht om een woningaanpassing te toetsen aan voorzienbaarheid.

Artikel 4:5 Oproep personen
In dit artikel is bepaald dat het college bevoegd is om in het belang van het onderzoek degene door of namens wie een verzoek tot ondersteuning is gedaan of door of namens wie een aanvraag is ingediend, alsmede diens huisgenoten op te roepen in persoon te verschijnen.

CONCEPT

Ook is het college bevoegd de inwoner te laten onderzoeken en/of bevragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van de beoordeling van de aanvraag.

Artikel 4:6 Beschikking
De inwoner moet op basis van de beschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de inwoner goed en volledig informeert. In dit artikel staat omschreven welke elementen in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen, zowel als het om een maatwerkvoorziening in natura of in de vorm van een pgb gaat.

Artikel 4:7 Persoonsgebonden budget
Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb verstrekken. Van belang is dat een pgb alleen wordt verstrekt als de inwoner met een pgb plan kan aantonen dat hij met het pgb in staat is om kwalitatief goede en effectievere ondersteuning te realiseren.

In dit artikel wordt het tarief toegelicht. De hoogte van het pgb is afhankelijk van het aantal uren of dagdelen dat noodzakelijk is voor het bereiken van het gewenste resultaat en van de professionaliteit van degene die de ondersteuning biedt. Voor professionele inzet is het tarief maximaal de hoogte van het tarief voor zorg in natura. Voor ondersteuning door iemand die dit niet doet in het kader van een hulpverlenend beroep, bijvoorbeeld iemand uit het eigen netwerk, ligt het tarief lager. Deze tarieven worden nader uitgewerkt in de beleidsregels (lid 9).
Lid 2 geeft aan dat als er een pgb wordt verstrekt ten behoeve van een hulpmiddel, er een aanvullend bedrag wordt verstrekt voor het onderhoud van het hulpmiddel. Dit bedrag is bedoeld voor het onderhoud gedurende de gehele looptijd van de verstrekking. Deze is maximaal gelijk aan de levensduur van het hulpmiddel.

Ten aanzien van lid 4 is het van belang dat in de nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 34) de regering heeft aangegeven dat onder het sociale netwerk ook mantelzorgers kunnen vallen. Wel is de regering van mening dat de beloning van het sociale netwerk in elk geval beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt en dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is.

In lid 6 is geconcretiseerd welke termijn is verbonden aan de besteding van het pgb. Dit dient de rechtszekerheid en voorkomt de situatie waarin het recht oneindig open zou moeten staan.

Artikel 4:8 Controle
Op grond van artikel 2.3.6 vierde lid dienen in de verordening regels te worden gesteld over de bestrijding van ten onrechte ontvangen van maatwerkvoorzieningen of pgb alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Essentieel daarbij is dat het college periodiek controles uitvoert naar het gebruik en de besteding van voorzieningen op grond van deze wet.

Artikel 4:9 Bijdrage in de kosten
De gemeente vraagt aan iedere inwoner een bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen in natura en in de vorm van een pgb. ~~Ook voor een deel van de algemene voorzieningen vraagt de gemeente een eigen bijdrage in de kosten aan inwoners.~~

Op grond de wetswijziging abonnementstarief wet maatschappelijke ondersteuning betalen vanaf 1 januari 2020 alle cliënten die gebruik maken van één of meer maatwerkvoorzieningen, met uitzondering van degenen die gebruik maken van beschermd wonen zorg in natura of maatschappelijke opvang en met uitzondering van het collectief vervoer, ongeacht inkomen en vermogen, een maximale periode bijdrage van € 19,00 per maand.

Inwoners die gebruik maken van beschermd wonen zorg in natura of maatschappelijke opvang blijven de huidige inkomensafhankelijke eigen bijdrage betalen, met dien verstande dat de vermogensbijtelling van 8% naar 4% gaat. Inwoners die gebruik maken van het collectief vervoer betaalde een bedrag per rit.
Niet AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens betalen conform het vierde lid van artikel 3.8 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 geen eigen bijdrage.

CONCEPT

~~De hoogte van de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening wordt door het CAK vastgesteld. Het CAK ziet toe op het niet overschrijden van de kostprijs bij het vaststellen van de eigen bijdrage.~~

Bij punt f maakt de gemeente een uitzondering voor bijstandsgerechtigde inwoners met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Voor deze doelgroep kan de gemeente Wmo-begeleiding inzetten met het doel activering naar re-integratie. Voor een Wmo-begeleidingstraject met dit doel geldt een beperkt aantal dagdelen waarvoor we geen eigen bijdrage in de kosten vragen. De gemeente professional bepaalt het aantal dagdelen waarvoor geldt dat de gemeente geen eigen bijdrage in rekening brengt. Dit zijn in totaal maximaal 116 dagdelen. Als het Wmo-begeleidingstraject met het doel activering naar re-integratie stopt, dan vervalt de uitzonderingsgrond. De inwoner kan gebruik blijven maken van de Wmo-begeleiding, waarbij dan wel een eigen bijdrage in rekening wordt gebracht.

In lid 1 is het uitgangspunt benadrukt dat de bijdrage de kostprijs van de voorziening niet mag overstijgen: de gemeente mag geen winst maken op de bijdragen.

In lid 5 is uiteengezet hoe de kostprijs tot stand komt.

Artikel 4:10 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning
Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordening plicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel.

De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 e.v. van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van inwoners en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

In lid 1 is een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt.

Artikel 4:11 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden
Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de inwoner, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.6.4, eerste lid, van de wet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 4:12 Meldingsregeling calamiteiten en geweld
In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de door het college aangewezen toezichthouder bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening.

CONCEPT

In aanvulling op het bovenstaande regelt dit artikel dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen en dat de toezichthouder deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Artikel 4:13 Waardering en ondersteuning mantelzorgers
Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordening plicht in artikel 2.1.6 van de wet. Hierin is opgenomen dat bij verordening wordt bepaald op welke wijze het college zorg draagt voor een periodieke blijk van waardering voor de mantelzorgers in de gemeente. Daarnaast is het van belang mantelzorgers te ondersteunen in de vorm van emotionele steun, deskundigheidsbevordering en respijtzorg om overbelasting te voorkomen.

Artikel 4:14 Klachtregeling
In het eerste lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van inwoner is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet).

In de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat inwoners in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De inwoner kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de inwoner niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder).
Het ligt voor de hand dat inwoners die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

Artikel 4:15 Medezeggenschap
Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de wet, waarin is bepaald dat in ieder geval moet worden bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van inwoners over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn, vereist is. In dit artikel gaat het dus om medezeggenschap van inwoners tegenover de aanbieder. In de Wmo 2015 is het stellen van regels hieromtrent geheel aan gemeenten overgelaten.

In lid 1 is dit uitgewerkt door te bepalen dat aanbieders een regeling voor medezeggenschap dienen vast te stellen. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een medezeggenschapsregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder b, van de wet).

In lid 2 is een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 4:15b Blijverslening en toepassingsbereik
De Blijverslening is een instrument naast het Wmo-aanbod. Vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning biedt de gemeente de maatwerkvoorziening woningaanpassing. Deze voorziening is voor inwoners met een acute zorgvraag. De Blijverslening is bedoeld voor een bredere doelgroep, namelijk ook voor inwoners die hun woning preventief willen aanpassen voor een (eventuele) zorgvraag in de toekomst. Met de Blijverslening stimuleert de gemeente dat inwoners vanuit hun eigen kracht tijdig maatregelen nemen, zodat zij langer in hun eigen woning kunnen blijven wonen.

De Blijverslening wordt gefinancierd vanuit de eigen middelen van de gemeente. Er is geen wettelijke grondslag voor de Blijverslening anders dan deze Verordening Sociaal Domein. De wettelijke grondslag voor het opmaken van een verordening is vastgelegd in artikel 147 en 149 van de Gemeentewet.

CONCEPT

De beschikking die vanuit de gemeente wordt afgegeven in het kader van de Blijverslening betreft een beschikking in de zin van artikel 1:3 Awb. Dit betekent dat er tegen het besluit tot een voorlopige toewijzing van de Blijverslening bezwaar en beroep mogelijk is.

De gemeente wijst de Blijverslening voorlopig toe. Pas als er naast deze voorlopige toewijzing ook een akkoord van het Stimuleringsfonds Volkshuisvesting Nederland (SVn) is, kan een inwoner gebruik maken van de Blijverslening. Ook tegen het besluit van SVn is bezwaar en beroep mogelijk via de daarvoor geldende procedure van SVn.

Artikel 4:15d Hoogte Blijverslening
De Blijverslening kan consumptief of hypothecair afgesloten worden. Zowel de consumptieve als de hypothecaire lening hebben een gunstige rente die vastgesteld wordt door SVn. De actuele rentetarieven staan op www.svn.nl/rentetarieven.

Artikel 4:21 Nadere regels en hardheidsclausule
Juist omdat het in de Wmo om maatwerk gaat zal het college er niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, uiteindelijk toch te beoordelen of deze afweging niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Deze afweging zal minder vaak voorkomen dan in normale omstandigheden te verwachten is. Immers, bij de afwegingen gaat het al om een zeer persoonlijke beoordeling. Als desondanks die zeer persoonlijke afweging toch nog sprake is van een niet billijke situatie is de hardheidsclausule een vangnet. Daarbij kan de aanvrager ook een beroep doen op deze clausule. Wordt de hardheidsclausule vaker voor één onderwerp gebruikt dan kan men zich afvragen of het beleid ter zake niet aangepast zou moeten worden.

CONCEPT

5 *Jeugdhulp*

5.1 **Algemene toelichting**

Dit hoofdstuk van de verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de Jeugd-GGZ, de zorg voor jeugdigen met een beperking en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jeugdige en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2:9, 2:10 en 2:12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een pgb wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2:9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet andere regels te stellen. Deze verordening maakt hier spaarzaam gebruik van; om een meer compleet beeld te geven van de rechten en plichten van burgers en de gemeente. Daarnaast kan op grond van artikel 8:1:1, vierde lid, bij verordening bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2:2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toeleiding naar de jeugdhulp
De toeleiding naar de jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk
In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-toegankelijke) en individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp (zie artikel 5:2, eerste, respectievelijk tweede lid). Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kan de inwoner gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De inwoner kan zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

CONCEPT

Toegang jeugdhulp via de gemeente
Jeugdigen en ouders kunnen een behoefte aan jeugdhulp melden bij het college. De beslissing door de gemeente welke zorg een inwoner precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die inwoner. In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de inwoner zal gekeken worden wat de inwoner eventueel zelf of met behulp van zijn netwerk kan doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze deskundige, namens het college, een besluit en verwijst hij de inwoner door naar de jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezene is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist
De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een inwoner precies nodig heeft. Een inwoner kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulp-aanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 2). Omdat de gemeente verder geen nadrukkelijke rol speelt in bij de toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist, regelt deze slechts een enkel aspect met betrekking tot het proces (zie artikel 3). Artikel 9 en verder zijn wel van overeenkomstige toepassing.

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting
Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden.
De gemeente is op haar beurt vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezags-beëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kinderbescherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kinderbescherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kinderbescherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via Veilig Thuis
Ten slotte vormt ook Veilig Thuis een toegang tot jeugdhulp. Veilig Thuis geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

CONCEPT

5.2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 5:1 Begrippen

Het aantal definities van artikel 5:1 is beperkt aangezien de Jeugdwet al een groot aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening.

Artikel 5:2 Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2:9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.
Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen voorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente (artikel 2:1 tot en met artikel 2:10) of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulp-aanbieder (artikel 5:3) eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.
Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de drieledige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1:1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 5:3 Toegang jeugdhulp

In artikel 2:6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (overige) voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen.
Met een dergelijke verwijzing kan de inwoner rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder (bijvoorbeeld de jeugdpsychiater, de gezinswerker of orthopedagoog) zijn die na de verwijzing (stap 1) beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. Deze bepaalt in overleg met de inwoner daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze aanbieder stelt dus feitelijk vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening dient te zijn en hij zal zijn oordeel mede baseren op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen (stap 2). Zie ook de algemene toelichting.

Artikel 5:4 Aanvraag individuele voorziening of maatwerkvoorziening

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke afwegingsfactoren het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen. Hierbij is het voor het college van belang de mate van ‘eigen kracht’ en het al of niet gedeeltelijk gebruik kunnen maken van een overige of andere voorziening, goed te beoordelen.

Artikel 5:5. Overige toegangsmogelijkheden jeugdhulp

Lid 1 regelt de toegang tot jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts. In artikel 2:6 eerste lid onderdeel g van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (overige) voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen.
Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk zal het vaak de jeugdhulpaanbieder (bijvoorbeeld de jeugdpsychiater, de gezinswerker of orthopedagoog) zijn die na de verwijzing (stap 1) beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. Deze bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze jeugdhulpaanbieder stelt dus feitelijk vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening moet zijn en hij baseert zijn oordeel mede op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen.

CONCEPT

Lid 2 regelt de uitvoering van de verplichting van het college om jeugdhulp in te zetten die nodig wordt geacht in situaties waarbij de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering aan de orde is. In die situaties moet in eerste instantie een beroep worden gedaan op het voorzieningenpakket dat door de gemeente is ingekocht via subsidies dan wel contracten. Mocht hierin een leemte bestaan, dan moet het college anderszins in de op haar rustende verplichting voldoen.

Artikel 5:6. Spoedeisende ondersteuning
In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.

Artikel 5:7. artikelen over arrangementen en criteria voor toewijzingen
In dit artikel is een algemene, niet nader gespecificeerde, opsomming gegeven van de individuele voorzieningen die beschikbaar zijn. Het gaat hier veelal om specialistische zorg die niet valt onder de basishulp. Voor de toegang tot een individuele voorziening is een voorafgaand, diepgaand onderzoek en een besluit van het college nodig.

Artikel 5:7a Afgifte beschikking
Het college legt de toekenning of afwijzing van een individuele beschikking altijd vast in een beschikking, tenzij er sprake is van de situatie in lid 2 van dit artikel. Enkel als de jeugdige of zijn ouders daar om vraagt wordt een beschikking opgesteld als de toegang via een huisarts, medisch specialist of jeugdarts is verlopen. Hiervoor is gekozen om de administratieve lastendruk te verlagen maar de jeugdige en zijn ouders wel de benodigde rechtsbescherming te bieden.

Artikel 5:8 Inhoud beschikking
Indien de inwoner een formele aanvraag bij het college indient (artikel 2:5) of er overeenkomstig artikel 5:3, tweede lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wetten is dat de inwoner een voorziening in ‘natura’ krijgt. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb.
Het eerste lid bevestigt de regeling van deze onderwerpen in de Jeugdwet, Wet maatschappelijke ondersteuning en de Awb en is hier opgenomen in het belang van burgers om hen in de verordening een zo compleet mogelijk beeld te geven van hun rechten en plichten. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Indien een inwoner in bezwaar en beroep wil gaan, hebben zij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden uitgelokt. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de ingang van bezwaar en beroep.

Artikel 5:9 Regels voor persoonsgebonden budget
Bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel MM) is de regeling in artikel 8:1:1 van de wet voor het pgb aangepast (“gestandaardiseerd”) aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015), In deze regeling stond dat een pgb slechts wordt verstrekt indien aan de in het derde lid gestelde voorwaarden is voldaan. Bij amendement Bergkamp/Voortman (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 109) is het woord ‘slechts’ geschrapt omdat dit een onnodige en overbodige inperking van het recht op een pgb leek te suggereren. Bij amendement Bisschop en Voortman (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 100) is het vijfde lid zo aangepast dat duidelijk is geworden dat inwoners zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan de in de betreffende situatie goedkoopst passende door het college te bieden individuele voorziening in natura. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan deze door het college te bieden individuele voorziening in natura.
In het eerste lid is een verwijzing opgenomen naar het centrale pgb-artikel (8:1:1)van de wet. Dit lid is opgenomen teneinde in de verordening een compleet beeld van rechten en plichten van de inwoner te geven. In het tweede lid is verankerd dat het college op grond van artikel 8:1:1 van de Jeugdwet een pgb kan verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken.
Voor gemeenten is onder meer van belang dat een pgb slechts wordt verstrekt indien de inwoner gemotiveerd kan aantonen dat de individuele voorziening die door een aanbieder wordt geleverd, niet passend is (zie artikel 8.1.1, derde lid, onder b).

CONCEPT

Het derde tot en met vijfde lid berusten op artikel 2:9, onder c, van de Jeugdwet. In deze wetsbepaling staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. In artikel 8:1:1, vijfde lid, onderdeel a, van de Jeugdwet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de hulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. Zo wordt voorkomen dat inkoopvoordelen zouden wegvallen als teveel personen zelf ondersteuning willen inkopen met een pgb. Een pgb is gemiddeld genomen ook goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst passende door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Artikel 5:10 Opschorting betaling uit het pgb

In december 2015 is de Regeling Jeugdwet gewijzigd. Aan artikel 8b, vierde lid, is toen onder andere toegevoegd: De Sociale verzekeringsbank (hierna: SVB) kan een betaling uit het pgb geheel of gedeeltelijk beëindigen, weigeren of opschorten: indien het college bij de toepassing van de bij verordening gestelde regels, bedoeld in artikel 2:9, onderdeel d, van de wet, de SVB daarom verzoekt. Met overname van dit facultatieve artikel wordt deze mogelijkheid verwezenlijkt

Artikel 5:11 Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet

Deze bepaling is een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2:9, onder d, van de Jeugdwet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Ook deze bepaling beoogt het standaardiseren met de regelgeving met betrekking tot de aan elkaar verwante beleidsterreinen van jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning. Zie ook de toelichting onder artikel 10.
In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of pgb's. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan. De artikelen 8:1:2 tot en met 8:1:4 (oorspronkelijk genummerd: 8:1:1a tot en met 8:1:1c) zijn eveneens bij nota van wijziging en ter standaardisering van de regelgeving aan het wetsvoorstel toegevoegd.
Het eerste lid berust mede op artikel 8:1:2, eerste lid, van de wet. Ook de overige onderdelen van artikel 8:1:2 en artikel 8:1:3 en 8:1:4 geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8:1:2 tot en met 8:1:4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2:9, onder d, van de Jeugdwet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8:1:2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de inwoner aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat hij voldoende gegevens en inlichtingen verstrekt om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de inwoner redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dient hij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekt hij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.
Het tweede lid is geënt op artikel 8:1:4 van de wet. Ook hier is de tot de pgb beperkte reikwijdte van artikel 8:1:4 van de wet op grond van het bepaalde in artikel 2:9, onder d, van de wet uitgebreid tot de individuele voorziening in natura.

Artikel 5:12 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de inwoner, door aanbieders laten verrichten (artikel 2:11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt,

CONCEPT

moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2:12 va de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden. Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 5:13 Klachtregeling
In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4:2:1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht.

Artikel 5:14 Betrekken van ingezetenen bij het beleid
In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4:2:4 e.v. van de wet.
Regeling van medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2:1:3, derde lid, van de Wmo 2015. In artikel 2:10 (in de redactie van de Nota van wijziging op het wetsvoorstel Wmo 2015 van 12 maart 2014, kamerstukken II 22841, nr. 35) worden de artikelen 2:1:3, derde lid, en 2:5:1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2:1:3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle inwoners. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.
Met het vierde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel 5:15 Hardheidsclausule
Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om in bijzondere gevallen die niet voorzien zijn af te kunnen wijken van de bepalingen in de verordening indien toepassing daarvan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

CONCEPT

6 Werk, re-integratie en tegenprestatie

6.1 Werk en re-integratie

6.1.1 Algemene toelichting

Er is gekozen voor een algemeen, globaal onderdeel over re-integratie. Dit heeft te maken met de aard van de opdracht die de raad heeft gekregen, te weten het bij verordening regels stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Hieruit moet onder andere aandacht blijken voor de in de Participatiewet onderscheiden doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen. Dit leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn. Immers, re-integratie is maatwerk. Het is helemaal afhankelijk van iemands mogelijkheden en beperkingen wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is. Daarom wordt aan het college de bevoegdheid gegeven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken. Artikel 10 van de Participatiewet bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het college noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de re-integratieverordening. Daarom is ervoor gekozen in dit onderdeel de voorzieningen vast te leggen die het college in ieder geval kan aanbieden.

Met betrekking tot de volgende voorzieningen is de gemeenteraad verplicht om regels op te nemen:
- de loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Participatiewet;
- scholing of opleiding, bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet);
- de premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, sub d, en tweede lid, sub c, van de Participatiewet);
- participatievoorziening beschut werk, bedoeld in artikel 10b van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, sub e, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet), en

6.1.2 Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven worden hieronder behandeld.

Artikel 6:1 Begrippen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Doelgroep
De doelgroep wordt gevormd door personen zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a, van de Participatiewet. Het betreft personen:
- die algemene bijstand ontvangen;
- als bedoeld in artikel 34a, vijfde lid onderdeel b van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA), artikel 35, vierde lid, onderdeel b, van de WIA en artikel 36, derde lid, onderdeel b van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verleend;
- als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- met een nabestaanden- of wezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (hierna: ANW);
- met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW);
- met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ);
- zonder uitkering; en
- die voor de arbeidsinschakeling zijn aangewezen op een door het college aangeboden voorziening.

CONCEPT

Grote afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een grote afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs niet binnen een half jaar geschikt is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie verder de toelichting bij artikel 6:2 van deze verordening.

Korte afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen een half jaar geschikt is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie verder de toelichting bij artikel 6:2 van deze verordening.

Artikel 6:2 Evenwichtige verdeling en financiering
Op grond van artikel 8a, tweede lid, sub a, van de Participatiewet moet de gemeenteraad in de verordening de verdeling van de voorzieningen over personen opnemen, waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden en de functionele beperkingen van die personen. Hierin ligt besloten dat de gemeenteraad ook rekening houdt met de omstandigheden en functionele beperkingen van personen met een handicap. Daarbij streeft het college ernaar om de voorzieningen zo goed mogelijk aan te laten sluiten op de specifieke ondersteuningsbehoefte van de klant. Dus niet de gebruikelijke effecten van de voorzieningen staan centraal, maar de manier waarop een individuele inwoner de beoogde doelen kan bereiken met een bepaalde voorziening. Sommige voorzieningen kunnen dus zowel ingezet worden voor mensen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt, als voor mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld 6:5 en 6:12). Dit is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid. In dit artikel is aan het voorgaande uitvoering gegeven.

Grote afstand tot arbeidsmarkt
Het college biedt voorzieningen als bedoeld in de artikelen 6:5 (werkstages), 6:6 (sociale activering), 6:8 (scholing), 6:9 (participatieplaats), 6:11 (ondersteuning bij leer-werktraject) en 6:12 (persoonlijke ondersteuning) aan personen aan die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. De doelgroep is gedefinieerd in artikel 6:1.

Korte afstand tot arbeidsmarkt
Het college biedt de voorzieningen zoals bedoeld in artikelen 6:5 (werkstages), 6:7 (detacheringsbaan) en 6:12 (persoonlijke ondersteuning) aan, aan personen die behoren tot de doelgroep met een korte afstand tot de arbeidsmarkt. De doelgroep is gedefinieerd in artikel 6:1.

Overige voorzieningen
Voor de overige kandidaten die niet eenduidig in te delen zijn in ‘korte’ of ‘grote afstand tot de arbeidsmarkt’ volgt al uit de doelgroepomschrijving van de voorzieningen aan wie het college deze voorzieningen kan aanbieden. Het gaat om: beschut werk (artikel 6:10), ondersteuning bij leer-werktrajecten (artikel 6:11), persoonlijke ondersteuning (artikel 6:12), loonkostensubsidie (artikel 6:25 en 6:26) en uitstroompremies (artikel 6:15).

Rekening houden met omstandigheden en beperkingen
Het college moet bij de inzet van de voorzieningen rekening houden met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. In artikel 6:2, derde lid, is opgenomen waarmee het college in ieder geval rekening moet houden.

Verslag doeltreffendheid
Het college zendt elke vier jaar een verslag over de doeltreffendheid van het re-integratiebeleid. Dit verslag moet het oordeel van de ASD bevatten. Dit is geregeld in artikel 6:2, vierde lid.

Artikel 6:3 Budget- en subsidieplafonds
Het college kan, om de financiële risico’s te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan echter nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om dat wel mogelijk te maken kan de gemeenteraad bij verordening budget- en subsidieplafonds instellen. Per voorziening wordt dan een plafond ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open dat een andere voorziening wordt aangeboden.

CONCEPT

In dit artikel geeft de gemeenteraad het college de bevoegdheid om plafonds in te stellen. Een mogelijkheid is dat bij de vaststelling van de plafonds wordt verwezen naar de bijdragen die bijvoorbeeld in de begroting voor de verschillende voorzieningen worden gereserveerd. Een budgetplafond geldt voor de uitgaven die het college doet in het kader van voorzieningen. Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden. Een subsidieplafond dient wel bekendgemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt (art. 4:27, eerste lid, Awb).

Artikel 6:4 Algemene bepalingen over voorzieningen
De Participatiewet schrijft niet uitputtend voor welke voorzieningen het college aan moet bieden. Het enige criterium is dat de voorziening gericht moet zijn op de arbeidsinschakeling en moet bijdragen aan het (op termijn) mogelijk maken van reguliere arbeid door een persoon. Al naar gelang de afstand van een persoon tot de arbeidsmarkt kan een voorziening gericht zijn op bijvoorbeeld sociale activering en het voorkomen van een isolement (zoals het doen van vrijwilligerswerk met behoud van uitkering), het leren van vaardigheden of kennis, of het opdoen van werkervaring (bijvoorbeeld via gesubsidieerd werk). Ook is het mogelijk dat een gemeente in individuele gevallen een persoonsgebonden re-integratiebudget ter beschikking stelt.

Beëindigingsgronden
Het tweede lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen het dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Het college kan een voorziening beëindigen in de gevallen zoals opgenomen in artikel 6:4, tweede lid, van deze verordening. Een voorziening wordt bijvoorbeeld beëindigd als een persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt. Voor de persoon zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a onder 2, van de Participatiewet wordt op dit punt een uitzondering gemaakt. Het gaat om de persoon zoals bedoeld in artikel 34a, vijfde lid, onderdeel b, artikel 35, vierde lid, sub b en artikel 36, derde lid, sub b, van de WIA. Voor deze doelgroep geldt dat het college ondersteuning bij de arbeidsinschakeling moet bieden tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie is verstrekt.

De Participatiewet voorziet niet in een terugvorderingsgrond van re-integratiekosten die onnodig zijn gemaakt. Noch van een bijstandsgerechtigde, noch van een niet bijstandsgerechtigde kunnen die kosten worden teruggevorderd.[1] Terugvordering dient te geschieden op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 6:5 Werkstage
Een werkstage onderscheidt zich van een gewone arbeidsovereenkomst. Bij een beoordeling of er al dan niet sprake is van een arbeidsovereenkomst toetst de rechter aan de drie criteria voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst: persoonlijk verrichten van arbeid, loon en gezagsverhouding. Daarbij wordt gekeken naar een aantal aspecten zoals de bedoeling van de partijen en wat al dan niet schriftelijk is overeengekomen. De rechter besteedt vooral aandacht aan de feitelijke invulling van de overeenkomst.

Werkstage is gericht op uitbreiden kennis en ervaring
De Hoge Raad heeft bepaald dat er bij werkstages weliswaar sprake is van het persoonlijk verrichten van arbeid, maar dat dit overwegend gericht is op het uitbreiden van de kennis en ervaring van de werknemer. Daarnaast is bij een werkstage in de regel geen sprake van beloning. Terughoudend zijn met het verstrekken van een gerichte stagevergoeding ligt daarom voor de hand. Er kan wel een onkostenvergoeding worden gegeven, mits er daadwerkelijk sprake is van een vergoeding van gemaakte kosten.

Doelgroep aanbieden werkstage
Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep een werkstage aanbieden voor zover hij een afstand tot de arbeidsmarkt heeft. Dit kan een korte of grote afstand zijn tot de arbeidsmarkt.

[1] **Rechtbank Arnhem 14-09-2006, nr. AWB 06/999, ECLI:NL:RBARN:2006:AZ3540**

CONCEPT

Doel van de werkstage
Het tweede lid geeft nog eens specifiek aan wat het doel is van de werkstage, om het verschil met een normale arbeidsverhouding aan te geven. Dit is vooral van belang om te voorkomen dat een persoon claimt dat sprake is van een arbeidsovereenkomst en bij de rechter loonbetaling afdwingt.
De werkstage kan twee doelen hebben. Op de eerste plaats kan het gaan om het opdoen van specifieke werkervaring. Dit is vergelijkbaar met de zogenaamde 'snuffelstage', waarbij een persoon de gelegen-heid krijgt om te bezien of het soort werk als passend kan worden beschouwd. Op de tweede plaats kan het gaan om het leren werken in een arbeidsrelatie. In de werkstage kan een persoon wennen aan aspecten als gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerken met collega's.

Geen verdringing
In het derde lid is bepaald dat de werkstage uitsluitend wordt verstrekt als er geen verdringing van de arbeidsmarkt plaatsvindt. Het opvullen van een vacature is alleen toegestaan als de vacature niet is ontstaan door afvloeiing, maar door ontslag op grond van een van de volgende redenen:
- eigen initiatief van de werknemer;
- handicap;
- ouderdomspensioen;
- vermindering van werktijd op initiatief van de werknemer, of
- gewettigd ontslag om dringende redenen.

Opstellen schriftelijke overeenkomst
In het vierde lid is bepaald dat voor de werkstage een schriftelijke overeenkomst wordt opgesteld. Hierin kan expliciet het doel van de stage worden opgenomen, evenals de wijze van begeleiding. Door deze schriftelijke overeenkomst kan nog eens worden gewaarborgd dat het bij een werkstage niet gaat om een reguliere arbeidsverhouding.

Artikel 6:6 Sociale activering
Volgens de Participatiewet dient ook sociale activering uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Voor bepaalde doelgroepen is arbeidsinschakeling echter een te hoog gegrepen doel. Voor deze personen staat dan ook niet re-integratie, maar participatie voorop.

Begrip sociale activering
Onder 'sociale activering' wordt verstaan: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of, als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is, op zelfstandige maatschappelijke participatie (artikel 6, eerste lid, onderdeel c, Participatiewet). Bij activiteiten in het kader van sociale activering kan worden gedacht aan het zelfstandig, zonder externe begeleiding, verrichten van vrijwilligerswerk of deelnemen aan activiteiten in de wijk of buurt.[2]

Doelgroep sociale activering
Het college kan aan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening (artikel 6:6, eerste lid).

Voor de verplichting op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering is vereist dat de mogelijkheid bestaat dat een persoon op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening. Bestaat die mogelijkheid niet, dan kan een persoon niet worden verplicht gebruik te maken van een dergelijke voorziening. Sociale activering heeft tot doel personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt terug te leiden naar de arbeidsmarkt, of als dit nog niet mogelijk is, als tussendoel te bevorderen dat personen zelfstandig kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven. Hieruit volgt dat als het einddoel, arbeidsinschakeling, niet kan worden bereikt, er geen grond is die persoon te verplichten om gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering.[3]

[2] Kamerstukken II 2002/03 28870, nr. 3, blz. 35.
[3] CRvB 24-04-2012, nr. 11/2062 WWB, ECLI:NL:CRVB:2012:BW4400.

CONCEPT

College stemt duur activiteiten af op de persoon
Het tweede lid geeft het college de mogelijkheid om de duur van activiteiten in het kader van sociale activering nader te bepalen. Het college moet de duur afstemmen op de mogelijkheden en capaciteiten van een persoon. Gezien de mogelijk sterk verschillende behoeften op dit gebied, zal een al te rigide termijn moeilijk zijn.

Geen verdringing
Zie wat hierover is opgemerkt in de toelichting bij artikel 6:5 van deze verordening.

Artikel 6:7 Detacheringsbaan
De Participatiewet biedt de mogelijkheid personen uit de doelgroep een dienstverband aan te bieden om op detacheringsbasis werkervaring op te doen. In de verordening zijn de randvoorwaarden vastgelegd waarbinnen de banen vormgegeven worden.

Het eerste lid biedt de mogelijkheid tot het aangaan van het dienstverband. Het college zorgt ervoor dat een persoon een dienstverband krijgt aangeboden door een derde, de werkgever. Die derde kan bijvoorbeeld een detacheringsbureau zijn. In het tweede lid wordt bepaald dat het gaat om detachering. Daarbij worden op twee vlakken afspraken gemaakt. Ten eerste tussen het inlenende bedrijf en de werkgever. Hierin worden zaken geregeld als de verhouding tot de werkgever, de hoogte van de inleenvergoeding en de wijze waarop de begeleiding wordt vormgegeven. In de overeenkomst tussen werknemer en inlener worden afspraken gemaakt over werktijden, verlof en de inhoud van het werk.

Geen verdringing
Zie wat hierover is opgemerkt in de toelichting bij artikel 6:5 van deze verordening.

Artikel 6:8 Scholing en training

Startkwalificatie
Onder startkwalificatie wordt verstaan een havo of Vwo-diploma of een diploma van het middelbaar beroepsonderwijs (mbo), niveau twee. Scholing kan worden aangeboden aan personen met of zonder een dergelijke startkwalificatie. Vooral voor personen zonder startkwalificatie kan scholing noodzakelijk zijn voor de re-integratie.

Jongeren
Personen jonger dan 27 jaar die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde onderwijs kunnen sinds 1 juli 2012 geen voorziening ontvangen die hen ondersteunt bij de arbeidsinschakeling (artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de Participatiewet).

Scholing in combinatie met participatieplaats
Wanneer een persoon die in aanmerking is gebracht voor een participatieplaats niet over een startkwalificatie beschikt, dient het college aan deze persoon scholing of opleiding aan te bieden. Dit geldt vanaf zes maanden na aanvang van de werkzaamheden op de participatieplaats. De scholing of opleiding moet zijn gericht zijn vergroting van de kansen op de arbeidsmarkt. Het college hoeft aan een persoon alleen geen scholing of opleiding aan te bieden als dergelijke scholing of opleiding naar zijn oordeel de krachten of bekwaamheden van de persoon te boven gaan of als naar zijn oordeel scholing of opleiding niet bijdraagt aan vergroting van de kans op inschakeling in het arbeidsproces van de persoon. Dit volgt uit artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet.

Zie artikel 6:9 van deze verordening over de voorziening participatieplaatsen.

Artikel 6:9 Participatieplaats
Een participatieplaats is bedoeld voor personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Voor personen jonger dan 27 jaar is ondersteuning in de vorm van een participatieplaats niet mogelijk (artikel 7, achtste lid van de Participatiewet). Het college kan dan ook enkel aan personen van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand een participatieplaats aanbieden.

CONCEPT

Additionele werkzaamheden
Op een participatieplaats worden additionele werkzaamheden verricht. Niet de te verrichten werkzaamheden staan centraal maar het leren werken of het (opnieuw) wennen aan werken. Aspecten als omgaan met gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerking met collega's zijn allemaal zaken waaraan in een participatieplaats gewerkt kan worden. Ook kan hiermee worden beoordeeld of het werkterrein past bij de capaciteiten van de uitkeringsgerechtigde, zodat een persoon bijvoorbeeld een opleiding op het betreffende terrein kan gaan volgen en daarmee voor zichzelf een duurzaam perspectief op arbeid kan realiseren. De duur van de participatieplaats is wettelijk beperkt tot maximaal vier jaar (artikel 10a van de Participatiewet). Na negen maanden wordt beoordeeld door het college of de participatieplaats de kans op arbeidsinschakeling heeft vergroot (artikel 10a, achtste lid, van de Participatiewet). Zo niet dan wordt de participatieplaats beëindigd. Uiterlijk 24 maanden na aanvang van de participatieplaats wordt opnieuw beoordeeld of de participatieplaats wordt voorgezet.
Als de gemeente concludeert dat voortzetting van de participatieplaats met het oog op in de persoon gelegen factoren aanmerkelijk bijdraagt tot de arbeidsinschakeling, dan kan de participatieplaats nog één jaar verlengd worden. Echter in dat geval dient een andere werkomgeving geboden te worden (artikel 10a, negende lid, van de Participatiewet). Na 36 maanden vindt opnieuw een dergelijke beoordeling plaats (artikel 10a, tiende lid, van de Participatiewet).

Premie
De persoon die werkzaamheden verricht op een participatieplaats heeft recht op een premie voor het eerst na zes maanden en vervolgens iedere zes maanden na aanvang van de additionele werkzaamheden (artikel 10a, zesde lid, van de Participatiewet). Voorwaarde is dat de persoon naar het oordeel van het college voldoende heeft meegewerkt aan het vergroten van zijn kansen op de arbeidsmarkt. De hoogte van de premie moet in de verordening vastgelegd worden (artikel 8a, eerste lid, onderdeel d, van de Participatiewet). De premie wordt niet met de uitkering verrekend op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet. In verband hiermee is de hoogte van de premie begrensd door het in de vrijlatingsbepaling genoemde bedrag. Daarnaast moet bij het bepalen van de hoogte van de premie ook de risico's van de armoedeval worden betrokken.[4] Er is gekozen voor een premie van telkens € 100,- per zes maanden.

Artikel 6:10 Participatievoorziening beschut werk
Het college kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding en van op- en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat niet van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze in dienst neemt (eerste lid).

Stap 1: advies inwinnen
Ten behoeve van de participatievoorziening beschut werk kan het college advies inwinnen bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Met dit advies vraagt het college om een oordeel of een persoon uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft. Dit advies kan ook door inwoners zelf, of door derden, ingewonnen worden.

Stap 2: advies Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen
Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen adviseert het college met betrekking tot het oordeel of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voert op basis van landelijke criteria een beoordeling uit (artikel 10b, tweede lid, van de Participatiewet).

Stap 3: besluit gemeente
Op basis van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen beslist de gemeente of iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kan de gemeente besluiten het advies niet te volgen.[5]

[4] **Kamerstukken II 2007/08 31 577, nr. 3, blz. 12.**
[5] **Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 113.**

CONCEPT

Stap 4: dienstbetrekking 'beschut werk'
Nadat is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort, zorgt de gemeente ervoor dat deze persoon in een dienstbetrekking onder beschutte omstandigheden aan de slag gaat (artikel 10b, derde lid, van de Participatiewet). Het kan dan gaan om een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f, van de Participatiewet). Hoe de dienstbetrekking wordt georganiseerd, behoort tot de beleidsvrijheid van gemeenten. Een dienstbetrekking kan bijvoorbeeld worden georganiseerd via een gemeentelijke dienst, NV, BV of stichting. Ook kunnen personen (via detachering) in een beschutte omgeving bij reguliere werkgevers werken.[6]

Voorzieningen om beschut werk mogelijk te maken
Naast het bepalen van wie in aanmerking kan komen voor beschut werk, zijn in deze verordening vastgelegd welke voorzieningen voor arbeidsinschakeling ingezet worden om deze dienstbetrekking mogelijk te maken (derde lid).

Omvang beschut werk
Het college bepaalt de omvang van het aanbod beschut werk naar aanleiding van wat hierover is voorgeschreven in de ministeriële regeling (vierde lid) Om dit aanbod te kunnen bieden, voert het college overleg met mogelijke partners. Gemeenten kunnen het werk zelf organiseren via bijvoorbeeld een aan de gemeente gelieerd bedrijf zoals een SW-bedrijf. Ook kunnen zij afspraken maken met andere reguliere werkgevers over de voorwaarden waarop zij deze mensen een dergelijke dienstbetrekking aanbieden.[7]

Volgorde van het aanbod
Beschutte werkplekken worden aangeboden op volgorde van de datum van de indicatie beschut werk. Er wordt daarnaast geen ander onderscheid gemaakt in de doelgroep (vijfde lid).

Aanbod wanneer het aantal beschikbare plekken voor beschut werk in een jaar is vervuld
Als het aantal beschikbare plekken voor beschut werk in een jaar is vervuld, dan biedt het college in dat jaar niet de voorziening beschut werk aan. Het college bepaalt in de beleidsregels Sociaal Domein welke voorzieningen voor deze doelgroep worden aangeboden (zesde lid).

Aanbod tot het moment van aanvang van de dienstbetrekking op een beschutte werkplek
Inwoners met een indicatie beschut werk kunnen veelal niet direct starten op de beschutte werkplek, omdat er tijd nodig is om de beschutte werkplek te realiseren. Gedurende deze periode kan het college een werkstage aanbieden aan inwoners met een indicatie beschut werk (zevende lid).

Artikel 6:11 Ondersteuning bij leer-werktraject
Personen uit de doelgroep kunnen in aanmerking komen voor de voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten. Het college moet dan wel van oordeel zijn dat een leer-werktraject nodig is en de ondersteuning nodig moet zijn voor het volgen van dat leer-werktraject. Dit is geregeld in artikel 10 en volgt uit artikel 10f van de Participatiewet.

Artikel 10f van de Participatiewet bepaalt voorts dat het college uitsluitend ondersteuning bij een leer-werktraject kan aanbieden aan personen:
- van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
- van 18 tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

De voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten is inzetbaar voor jongeren van zestien of zeventien jaar oud die dreigen uit te vallen uit school, maar middels een leer/werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Om te voorkomen dat jongeren onnodig uitvallen, wordt de mogelijkheid geboden extra ondersteuning te bieden. Deze voorziening kan ook worden ingezet ter voorkoming van schooluitval bij jongeren van 18 tot 27 jaar die door een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen.

[6] **Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 66.**
[7] **Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 115-116.**

CONCEPT

Bijstandsgerechtigden jonger dan 27 jaar die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kunnen volgen, zijn uitgesloten van ondersteuning op grond van artikel 7, derde lid, sub a, van de Participatiewet. Voor de conclusie dat een jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kan volgen is vereist dat de jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of daarvoor in aanmerking komt.[8]

In het kader van artikel 7, derde lid, sub a, van de Participatiewet betekent dit dat het college vanaf het moment dat de jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of kan volgen geen ondersteuning bij de arbeidsinschakeling kan bieden.

In artikel 10f van de Participatiewet is bepaald dat het college onder omstandigheden ondersteuning kan bieden aan personen jonger dan achttien jaar en aan personen van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald en voor wie een leer-werktraject nodig is. Er wordt vanuit gegaan dat het mogelijk is een leer-werktraject aan te bieden aan personen die voldoen aan het bepaalde in de artikelen 10 en 10f van de Participatiewet, in afwijking van artikel 7, derde lid, sub a, van de Participatiewet.

Artikel 6:12 Persoonlijke ondersteuning
In artikel 6:12 wordt de voorziening persoonlijke ondersteuning nader geduid. Het gaat dan om een voorziening zoals een jobcoach, die op vaste tijden en gedurende een tijdelijke of langere periode de werknemer met beperkingen bij het verrichten van zijn taken ondersteunt. Het moet dan ook gaan om een systematische ondersteuning, dat wil zeggen ondersteuning met specifieke leerdoelen en/of vaardigheidsdoelen en/of gedragsverbeteringen die worden beoogd. Afhankelijk van de individuele werknemer en diens werksituatie zal ofwel langere tijd ondersteuning nodig zijn, ofwel een tijdelijke, kortere periode van ondersteuning volstaan. Voor beide situaties moet jobcoaching worden ingezet en is het belangrijk, dat met alle betrokkenen een inschatting gemaakt wordt van de benodigde duur van de ondersteuning. Zo nodig, kan deze worden bijgesteld, als betrokkenen merken dat langdurigere ondersteuning nuttig blijkt. Daarnaast moet de ondersteuning noodzakelijk zijn in die zin, dat de werknemer zonder die ondersteuning in redelijkheid niet zijn werkzaamheden zou kunnen verrichten. Persoonlijke ondersteuning heeft tot doel dat een werknemer wordt begeleid naar een situatie dat hij uiteindelijk zonder begeleiding via een dergelijke voorziening bij een reguliere werkgever werkzaam kan zijn.[9]

Artikel 6:13 No-riskpolis
Vervallen

Artikel 6:14 Werkgeverscheque
Gesubsidieerde arbeid kan als één van de voorzieningen worden ingezet om de arbeidsinschakeling te bevorderen. In de Participatiewet is geregeld dat alle voorzieningen moeten dienen om een persoon uiteindelijk aan regulier werk te helpen.

Compensatie

Het doel van de werkgeverscheque is het bieden van compensatie voor het feit dat voor een persoon ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever een persoon (nog) niet ten volle kan inzetten. Zo kan het college een werkgeverscheque aan de werkgever verstrekken om tijdelijk het verschil in arbeidsproductiviteit te compenseren en zo de re-integratie van de bijstandsgerechtigde te bewerkstelligen.[10] In de beleidsregels zijn de voorwaarden voor deze vergoeding verder uitgewerkt.

Geen verdringing
Zie wat hierover is opgemerkt in de toelichting bij artikel 6:5 van deze verordening.

De in artikel 6:14 van deze verordening geregelde werkgeverscheque moet worden onderscheiden van de loonkostensubsidie zoals bedoeld in de artikelen 10c en 10d van de Participatiewet. De laatstgenoemde loonkostensubsidie is geïntroduceerd in de Participatiewet door de Invoeringswet Participatiewet en is specifiek bedoeld voor personen met een arbeidsbeperking.

[8] ***Kamerstukken II 2010/11, 32 815, nr. 3, blz. 49.***
[9] Kamerstukken II 2013-2014, 33 161, nr. 107, blz. 115.
[10] ***Kamerstukken II 2004/05, 28 870, nr. 125.***

CONCEPT

De in artikel 6:14 opgenomen werkgevers-cheque is niet noodzakelijk gericht op personen met een arbeidsbeperking, maar ondersteunt personen die kwetsbaar of uiterst kwetsbaar zijn.

Het gaat in hier dus niet om de loonkostensubsidie die verstrekt kan worden aan personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a, van de Participatiewet van wie is vastgesteld dat zij met voltijdse arbeid niet in staat zijn tot het verdienen van een wettelijk minimumloon, doch wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben (artikel 6, eerste lid, sub e, van de Participatiewet).

Artikel 6:15 Uitstroompremie
Het verstrekken van een uitstroompremie is alleen mogelijk als een persoon die algemene bijstand ontving, uitstroomt. De premie kan worden aangevraagd vanaf zeven maanden na indiensttreding. Onder langdurig werkloze wordt verstaan een persoon die gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden of langer aangewezen is (geweest) op een uitkering. In de Participatiewet is geregeld dat jaarlijks een eenmalige premie kan worden verstrekt (artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet). Voor personen jonger dan 27 jaar is deze premie niet vrijgelaten (artikel 31, zevende lid, van de Participatiewet).

Artikel 6:16 Hardheidsclausule
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 6:17 Overgangsrecht
Vervallen

CONCEPT

6.2 Tegenprestatie

6.2.1 Algemene toelichting

Het college is bevoegd een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, ook als die tegenprestatie niet direct samenhangt met arbeidsinschakeling. Een belanghebbende van achttien jaar of ouder doch jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd is vanaf de dag van melding gehouden naar vermogen een tegenprestatie te verrichten. Dit is vastgelegd in artikel 9, eerste lid, sub c, van de Participatiewet. De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Individuele omstandigheden
Het college bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het college de in dit onderdeel neergelegde criteria in acht nemen. Als het college een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem verwacht wordt (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het college in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is ook niet van toepassing op een alleenstaande ouder met een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet).

Afstemmen
Net als bij het niet nakomen van de arbeids- en re-integratieverplichting geldt voor het niet nakomen van de tegenprestatie dat de bijstand kan worden afgestemd overeenkomstig onderdeel 7.4 van deze verordening.

Bevoegdheid opdragen tegenprestatie
De bevoegdheid van het college om een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten geldt al sinds 1 januari 2012. De regering meent dat de tegenprestatie voor uitkeringsgerechtigden een gelegenheid is om te blijven participeren in de samenleving en om een sociaal netwerk, arbeidsritme en regelmaat te behouden. Dit zijn volgens de regering ook noodzakelijke voorwaarden om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Tegenprestatie is geen re-integratie instrument
De plicht tot tegenprestatie heeft tot doel om maatschappelijk nuttige werkzaamheden te doen in de samenleving als tegenprestatie voor het ontvangen van een uitkering. Het opdragen van een tegenprestatie heeft niet primair tot doel de re-integratie van een belanghebbende te bevorderen, maar moet worden gezien als een nuttige bijdrage aan de samenleving (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49-50). De tegenprestatie is daarom naar zijn aard niet gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt en is niet bedoeld als re-integratie instrument. Voorts mag een tegenprestatie het accepteren van passende arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren. Immers, als uitgangspunt geldt werk boven uitkering.

Verordeningsplicht
De Wet maatregelen WWB legt de gemeenteraad de verplichting op om bij verordening regels vast te stellen over het opdragen van een tegenprestatie aan mensen met een bijstandsuitkering in de leeftijd van 18 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd. Deze verordeningsopdracht is neergelegd in artikel 8a, eerste lid, sub b Participatiewet. Het is aan de gemeente om de duur, omvang en inhoud van de tegenprestatie te regelen (zie TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6).

CONCEPT

Ontwikkelen beleid door college
Het college heeft de opdracht beleid te ontwikkelen ten behoeve van het verrichten van een tegenprestatie en het uitvoeren ervan overeenkomstig de verordening tegenprestatie. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, sub c, van de Participatiewet.

6.2.2 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 6:18 Begrippen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet zijn overeenkomstig van toepassing op dit onderdeel

Grote afstand tot de arbeidsmarkt
In artikel 6:18 is een definitie opgenomen van het begrip 'grote afstand tot de arbeidsmarkt'. Onder een grote afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs niet binnen een half jaar geschikt is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Dit begrip is van belang in verband met de mogelijkheid tot het opdragen van een tegenprestatie. Zie hierover artikel 6:21.

Korte afstand tot de arbeidsmarkt
In artikel 6:18 is een definitie opgenomen van het begrip 'korte afstand tot de arbeidsmarkt'. Onder een korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen een half jaar geschikt is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Dit begrip is van belang in verband met de mogelijkheid tot het opdragen van een tegenprestatie. Zie hierover artikel 6:21.

Mantelzorg
In artikel 6:18 is de definitie opgenomen van mantelzorg. Deze begripsbepaling is gebaseerd op het begrip zoals dat wordt gehanteerd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (zie artikel 1, eerste lid, sub b, van de Wet maatschappelijke ondersteuning). Onder mantelzorg wordt verstaan: langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. Het begrip 'mantelzorg' is van belang omdat artikel 6 van deze verordening bepaalt dat het college geen tegenprestatie opdraagt indien een belanghebbende mantelzorg verricht voor zover het verrichten van mantelzorg naar het oordeel van het college redelijkerwijs noodzakelijk is.
Uit kamerstukken met betrekking tot het begrip 'mantelzorg' zoals neergelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning volgt dat de vier belangrijkste kenmerken van mantelzorg zijn:

- er is een bestaande sociale relatie tussen de zorgvrager en de zorgverlener;
- mantelzorg wordt niet verricht in een georganiseerd verband;
- het verrichten van mantelzorg is veelal geen bewuste keuze;
- het verlenen van mantelzorg is nooit afdwingbaar.

Deze kenmerken zijn ontleend aan diverse kamerstukken zoals TK 2004-2005, 30 169, nr. 1 (Notitie "De mantelzorger in beeld") en TK 2005-2006, 30 131, nr. C.
Voor mantelzorg is vereist dat de verleende zorg de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. Voor de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning hanteren gemeenten veelal het protocol Gebruikelijke Zorg van het Centrum Indicatiestelling Zorg om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke zorg. Voor de uitleg van wat onder gebruikelijke zorg kan worden aangesloten bij de definitie van gebruikelijke zorg in het protocol Gebruikelijke Zorg. Gebruikelijke zorg wordt in dat Protocol als volgt omschreven: de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.

Artikel 6:19 Verslag over beleid
Het college zendt elke vier jaar aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid inzake het opdragen van een tegenprestatie.

CONCEPT

Adviesraad Sociaal Domein betrekken bij beleid
Uit artikel 6:19, tweede lid volgt nadrukkelijk dat de Adviesraad Sociaal Domein moet worden betrokken bij de verantwoording over het beleid. Hier kan een relatie worden gelegd met de verordende bepalingen over cliënten-participatie, die de gemeenteraad moet vaststellen op grond van artikel 47 Participatiewet. Het verslag over het beleid inzake het opdragen van een tegenprestatie moet het oordeel van de cliëntenraad bevatten.

Artikel 6:20 Inhoud van een tegenprestatie
Het college bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het college de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 6:20 stelt voorwaarden ten aanzien van de inhoud van de tegenprestatie. Het college dient maatwerk toe te passen bij het opdragen van een tegenprestatie. Rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden van belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding, werkervaring en andere relevante persoonlijke omstandigheden. De werkzaamheden worden immers opgedragen 'naar vermogen'. Het is dus van belang dat belanghebbende ook in staat is de werkzaamheden te verrichten (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).
Als het college een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem wordt verwacht (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Additionele onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden
In artikel 6:20, eerste lid is bepaald dat de tegenprestatie onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden betreffen die additioneel van aard zijn. De maatschappelijk nuttige werkzaamheden in het kader van de tegenprestatie dienen zich te onderscheiden van werkzaamheden die door de reguliere arbeidsmarkt verricht worden. Het onderscheid tussen betaalde en onbetaalde werkzaamheden is afhankelijk van onder meer economische factoren en van keuzes die mede op basis daarvan door het bedrijfsleven en/of de overheid worden gemaakt (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 30).

Het college kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden voldoen aan de in artikel 6:20, eerste lid genoemde voorwaarden. Dit betekent dat de als tegenprestatie in te zetten werkzaamheid:
a) naar zijn aard niet is gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b) niet is bedoeld als re-integratie instrument;
c) wordt verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin deze worden verricht; en
d) niet leidt tot verdringing.

Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de belangrijkste kenmerken van de tegenprestatie die volgen uit de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).
In een beleidsplan kan het college vastleggen welke werkzaamheden in ieder geval als tegenprestatie kunnen worden ingezet (artikel 6:20, tweede lid, van deze verordening). Deze werkzaamheden voldoen aan de in artikel 6:20, eerste lid gestelde voorwaarden.

Samenwerking met maatschappelijke organisaties
De gemeente kan voor het werven van maatschappelijk nuttige werkzaamheden samenwerken met maatschappelijke organisaties zoals: welzijnsinstellingen, vrijwilligerswerkorganisaties, buurthuizen en/of sportvoorzieningen. Om ervoor te zorgen dat voldoende maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, is het van belang dat contacten worden onderhouden met maatschappelijke organisaties. Een vrijwilligersvacaturebank bij een vrijwilligerscentrale kan een belangrijk hulpmiddel zijn om het aanbod van maatschappelijk nuttige werkzaamheden te bepalen. De gemeente kan ervoor kiezen uitsluitend werkzaamheden binnen de gemeentegrenzen als tegenprestatie in te zetten of werkzaamheden zowel binnen als buiten de gemeentegrenzen in te zetten. Zie hierover de toelichting bij artikel 6:24 van deze verordening.

Tegenprestatie mag niet leiden tot verdringing
De tegenprestatie mag niet worden ingezet in het kader van de re-integratie. De tegenprestatie mag bovendien niet direct gericht zijn op toeleiding naar de arbeidsmarkt en is dan ook niet bedoeld als re-integratie

CONCEPT

instrument. Het betreffen werkzaamheden die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet mogen leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Reguliere werkzaamheden kunnen daarom niet als tegenprestatie worden ingezet. De tegenprestatie mag het accepteren van passende arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren. Het uitgangspunt werk boven uitkering staat voorop. Dit volgt uit artikel 9, eerste lid, sub c, van de Participatiewet en de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

Artikel 6:21 Het opdragen van een tegenprestatie
Het college heeft beleidsvrijheid om een tegenprestatie op te leggen. Het college bepaalt uiteindelijk of, en zo ja welke tegenprestatie wordt opgedragen. Tegen een besluit tot het opdragen van een tegenprestatie kan bezwaar en beroep worden aangetekend (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49).

Tegenprestatie opdragen aan belanghebbenden met grote afstand tot arbeidsmarkt
De gemeenteraad kiest er voor te bepalen dat het college een tegenprestatie in beginsel uitsluitend kan opdragen aan een belanghebbende die een grote afstand tot de arbeidsmarkt heeft. Dit impliceert dat aan belanghebbenden die een korte afstand tot de arbeidsmarkt hebben geen tegenprestatie wordt opgedragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden (zie hierover de toelichting bij artikel 6:21, tweede lid, onder de kop " Belanghebbenden met een korte afstand tot de arbeidsmarkt"). Zie artikel 6:18 voor de begrippen korte en grote afstand tot de arbeidsmarkt.

De gemeenteraad heeft hiervoor gekozen opdat personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt zich volledig kunnen richten op de arbeidsplicht en de re-integratieplicht, zoals het naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgen. Bij personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt kan redelijkerwijs worden verwacht dat hun inspanningen eerder zullen leiden tot uitstroom. Daarom wordt in beginsel aan personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt geen tegenprestatie opgedragen. De tegenprestatie mag immers het accepteren van passende arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren aangezien werk boven uitkering als uitgangspunt geldt. Aan personen met een lange afstand tot de arbeidsmarkt kan het college wel een tegenprestatie opdragen.

Belanghebbenden met een korte afstand tot de arbeidsmarkt
Artikel 6:21, tweede lid bepaalt dat het college een belanghebbende met een korte afstand tot de arbeidsmarkt een tegenprestatie kan opdragen als bijzondere omstandigheden dat rechtvaardigen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de situatie waarin geen re-integratieactiviteiten worden verricht door belanghebbende en het verrichten van re-integratieactiviteiten op korte termijn redelijkerwijs niet kan worden verwacht. In dat geval bestaat er ruimte een tegenprestatie op te leggen.

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het college in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet). De verplichting tot het verrichten van een tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet) De verplichting tot tegenprestatie is niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet).

Weigering tegenprestatie
Het college dient bij weigering van belanghebbende om de tegenprestatie te verrichten, op basis van het individuele geval de hoogte en de duur van de op te leggen verlaging van de uitkering te bepalen (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Factoren opdragen tegenprestatie
In artikel 6:21, derde lid is neergelegd met welke factoren het college rekening moet houden bij het opdragen van een tegenprestatie. Deze factoren worden hierna toegelicht.

CONCEPT

Factor: tegenprestatie 'naar vermogen'
De werkzaamheden die als tegenprestatie ingezet worden, moeten naar vermogen door een belanghebbende verricht kunnen worden. De term 'naar vermogen' heeft betrekking op de mogelijkheden waarover een belanghebbende beschikt om deze werkzaamheden te verrichten. Immers, niet alle onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden kunnen worden opgedragen aan elke uitkeringsgerechtigde (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 30).

Factor: persoonlijke situatie en individuele omstandigheden belanghebbende
Bij het opdragen van de tegenprestatie houdt het college rekening met de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van een belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding en werkervaring (Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171). Hierbij wordt rekening gehouden met het fysieke en psychische vermogen van een belanghebbende. Bij het opdragen van de tegenprestatie dient het college maatwerk te leveren. Voorts wordt bij opdragen van een tegenprestatie rekening gehouden met praktische omstandigheden zoals reistijd, beschikbaarheid van kinderopvang en/of belanghebbende al maatschappelijke activiteiten verricht.

Artikel 6:22 Duur en omvang van een tegenprestatie
Het college bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het college de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 6:22 stelt voorwaarden ten aanzien van de duur en omvang van de tegenprestatie.

Individuele omstandigheden
Het college beoordeelt op basis van de individuele omstandigheden van een belanghebbende de omvang en de duur van de tegenprestatie. De omvang van de werkzaamheden en de duur in de tijd dienen in de regel beperkt te zijn. Dat betekent dat het college steeds een afweging maakt op basis van de situatie in welke mate een tegenprestatie verlangd kan worden (TK 2013-2014, 33 801, nr. 30).

Maximale duur tegenprestatie in dagen
Artikel 6:22, eerste lid, regelt dat de tegenprestatie wordt ingezet voor een maximale duur. De tegenprestatie kan worden opgedragen voor de maximale duur van 13 weken. Uit het onderzoeksrapport "Voor wat hoort wat" blijkt dat bij ongeveer de helft van de gemeenten die de tegenprestatie uitvoeren de gemiddelde duur korter is dan een half jaar en bij iets minder dan de helft is de gemiddelde duur meer dan een half jaar. Het is van belang dat de duur beperkt is. Het opdragen van de tegenprestatie tot aan het einde van de uitkering is in ieder geval niet beperkt in duur en in omvang.

Maximale duur tegenprestatie in uren
Artikel 6:22, tweede lid, regelt dat de tegenprestatie wordt ingezet voor een maximaal aantal uren. De tegenprestatie wordt opgedragen voor maximaal twintig uren per week. Voor het maximaal aantal uren is gekozen om personen werkzaamheden te laten verrichten van enige omvang.

Maximaal aantal keer opleggen
Artikel 6:22, derde lid, regelt dat het opdragen van een tegenprestatie binnen een periode van twaalf maanden slechts twee keer mogelijk is. Het gaat hierbij om een aaneengesloten periode van twaalf maanden. Deze bepaling waarborgt dat de tegenprestatie relatief gering wordt ingezet. De tegenprestatie dient immers niet in de weg te staan aan de re-integratie van een belanghebbende. Bovendien is het verstandig de tegenprestatie relatief gering in omvang en duur in te zetten om aan de veilige kant van de internationale bepalingen met betrekking tot het verbod op dwangarbeid en verplichte arbeid te blijven (artikel 4 EVRM). Het is volgens de gemeenteraad onwenselijk om een belanghebbende vaker dan twee maal per periode van twaalf maanden in te zetten.

Afzien van opleggen
Het college kan op basis van de persoonlijke omstandigheden van een belanghebbende en diens individu ook besluiten om af te zien van het opleggen van een tegenprestatie.

Artikel 6:23 Uitzonderingen
Vervallen

CONCEPT

Artikel 6:24 Geen werkzaamheden voorhanden

Geen werkzaamheden voorhanden

Artikel 6:24, eerste lid bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. In deze verordening kiest de gemeenteraad ervoor dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien geen maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeentegrenzen voorhanden zijn. De Participatiewet verplicht gemeenten niet om buiten de eigen gemeentegrens een tegenprestatie te laten verrichten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 51). Indien het college besluit geen tegenprestatie op te leggen omdat binnen de eigen gemeentegrenzen geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, wordt binnen vier maanden een heronderzoek uitgevoerd om te beoordelen of op dat moment wel maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeentegrenzen voorhanden zijn. Dit is geregeld in artikel 6:24, tweede lid.

CONCEPT

6.3 Loonkostensubsidie

6.3.1 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 6:25 Vaststelling wie tot doelgroep loonkostensubsidie behoort
In artikel 10c van de Participatiewet is geregeld wanneer wordt vastgesteld of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort: op schriftelijke aanvraag of ambtshalve. Ambtshalve vaststelling is alleen mogelijk bij:
- personen die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in artikel 34a, vijfde lid, onderdeel b van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA), artikel 35, vierde lid onderdeel b van de WIA en artikel 36, derde lid, onderdeel b van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, en
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

In artikel 10c van de Participatiewet is ook bepaald dat het aan het college is om vast te stellen of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort. Binnen de kaders van de wet is het aan de gemeente om vast te stellen op welke wijze zij bepalen of mensen tot de doelgroep loonkostensubsidie behoren en of loonkostensubsidie voor hen wordt ingezet (zie Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 62). In artikel 6:25, tweede lid, is vastgelegd welke criteria daarbij in acht genomen worden. Deze cumulatieve criteria zijn ontleend aan artikel 6, eerste lid, onderdeel e, van de Participatiewet. Daarin is immers wettelijk de doelgroep loonkostensubsidie vastgelegd.

Bij de vaststelling op iemand behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie kan het college zich laten adviseren door een derde. Het college draagt personen voor die zouden kunnen behoren tot de doelgroep loonkostensubsidie, de derde adviseert en neemt daarbij eveneens de in het tweede lid neergelegde criteria in acht. Op basis van het advies beslist het college of iemand tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies, kan besloten worden het advies niet te volgen.

Artikel 6:26 Vaststelling loonwaarde
In artikel 10d, eerste lid, van de Participatiewet is bepaald dat als een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie en een werkgever voornemens is een dienstbetrekking aan te gaan met die persoon, het college de loonwaarde van die persoon vaststelt. Hiervoor is geen aanvraag vereist. De vastgestelde loonwaarde legt het college vast in een beschikking waartegen zowel de betrokken persoon als diens (potentiële) werkgever bezwaar en beroep kunnen instellen.

In de bijlage bij artikel 6:26 wordt de methode die het college gebruikt om de loonwaarde van die persoon te bepalen omschreven.

Als een dienstbetrekking tot stand komt, verleent het college loonkostensubsidie aan de werkgever met inachtneming van artikel 10d van de Participatiewet.

CONCEPT

Bijlage bij artikel 6:26 - wijze waarop loonwaarde wordt vastgesteld

Het college maakt gebruik van een regionaal ingekochte loonwaardemethodiek om de loonwaarde van een persoon te bepalen.

Aan deze loonwaardemethodiek zijn in ieder geval de volgende eisen gesteld.

De loonwaarde van een werknemer wordt berekend op basis van:

- gegevens verkregen van de werkgever;
- gegevens verkregen van de werknemer zelf

Het instrument genereert een goed leesbare rapportage waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:

- onderbouwing van de loonwaarde;
- begeleidingsbehoefte van de werknemer;
- inzicht in inzetbaarheid op taken;
- aanvullingen gedaan door de loonwaardespecialist.

De beschrijving van de methodiek geeft inzicht in de bestanddelen van de meting en de wijze waarop de meting tot stand komt. De meting kan in eigen beheer door of in opdracht van de gemeente worden uitgevoerd door een deskundige. Voldaan moet worden aan de bepalingen van de Wet Bescherming Persoonsgegevens en alle daaruit voortvloeiende beperkingen en verplichtingen ten aanzien van de in de applicatie opgeslagen gegevens.

CONCEPT

7 Inkomen

7.1 Individuele inkomenstoeslag

7.1.1 Algemene toelichting

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) in 2004 de langdurigheidstoeslag in het leven geroepen. Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoeslag gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoeslag sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomenstoeslag de langdurigheidstoeslag. Sindsdien is het verlenen van de toeslag geen gebonden bevoegdheid meer, maar een discretionaire bevoegdheid. Dit betekent dat het college een individuele inkomenstoeslag kan verlenen als een persoon voldoet aan de voorwaarden daarvoor. Het college kan in beleidsregels aangeven welke groepen niet in aanmerking komen voor individuele inkomenstoeslag en in welke gevallen personen uitzicht hebben op inkomensverbetering. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan personen aan wie in de referteperiode een maatregel is opgelegd wegens een schending van een arbeidsverplichting of een re-integratieverplichting of aan personen die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgen.

Vast te leggen regels in verordening

De individuele inkomenstoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde personen die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht hebben op inkomensverbetering (artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet). Bij verordening moeten regels vastgesteld worden over het verlenen van een individuele inkomenstoeslag als bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen ‘langdurig’ en ‘laag inkomen’. Op grond van dit onderdeel is geen sprake van een laag inkomen bij een inkomen hoger dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm. Daarnaast moet bij verordening de hoogte van de individuele inkomenstoeslag bepaald worden. Het college kan in (wet interpreterende) beleidsregels aangeven wanneer sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden vastgelegd in de verordening. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden van de persoon. In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:
- de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
- de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Overgangsrecht

Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomenstoeslag de langdurigheidstoeslag. Het is niet nodig om in deze verordening overgangsrecht op te nemen met betrekking tot eerder verstrekte langdurigheidstoeslagen, omdat artikel 78z van de Participatiewet voorziet in algemeen overgangsrecht met betrekking tot de wijzigingen in de Participatiewet als gevolg van de inwerkingtreding van de Invoeringswet Participatiewet en de Wet maatregelen WWB op 1 januari 2015. De individuele inkomenstoeslag en voorheen de langdurigheidstoeslag worden immers toegekend tegen een peildatum. Zaken die na de peildatum gebeuren hebben geen betekenis voor het recht op een dergelijke toeslag. Wie op een datum gelegen vóór 1 januari 2015 op basis van de toepasselijke verordening recht had op langdurigheidstoeslag, behoudt dat onverkort, ongeacht of hij voldoet aan de voorwaarden die per
1 januari 2015 zijn gesteld in artikel 36 van de Participatiewet en deze verordening.
Toekenning van het recht op individuele inkomenstoeslag tegen een datum gelegen op of ná 1 januari 2015 is uitsluitend mogelijk als wordt voldaan aan de in artikel 36 van de Participatiewet en deze verordening opgenomen voorwaarden.

CONCEPT

Wijziging leefvorm
De leefvorm (alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwd) van een persoon kan wijzigen binnen de referteperiode. Dit is bijvoorbeeld het geval indien gehuwden individuele inkomenstoeslag aanvragen, maar zij over een gedeelte van de referteperiode als alleenstaande moeten worden aangemerkt. Personen moeten dan ook over dat deel van de referteperiode aan de voorwaarden voldoen om voor individuele inkomenstoeslag in aanmerking te komen. Gehuwden moeten immers zowel gezamenlijk als afzonderlijk aan de voorwaarden voldoen.

7.1.2 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 7:1 Begrippen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Inkomen
Met inkomen wordt bedoeld het inkomen zoals bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet. In afwijking hiervan wordt algemene bijstand voor de beoordeling van het recht op individuele inkomenstoeslag ook in aanmerking genomen als inkomen. Bijzondere bijstand kan niet als inkomen in aanmerking worden genomen. Aangezien individuele inkomenstoeslag een vorm van bijzondere bijstand is, is het niet nodig expliciet te bepalen dat een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag buiten beschouwing moet worden gelaten bij de vaststelling van het inkomen. Het wordt niet wenselijk geacht een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag in aanmerking te nemen als inkomen, omdat dit het ongewenst effect kan hebben dat een persoon geen recht op een individuele inkomenstoeslag heeft omdat hij een te hoog inkomen heeft gehad in de referteperiode vanwege een eerder verstrekte toeslag. Wat voor een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag geldt, dat geldt ook voor een eerder verstrekte langdurigheidstoeslag op grond van de WWB zoals die luidde vóór 1 januari 2015.

Peildatum
De peildatum is de datum waartegen een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt (artikel 7:1). Het gaat om de datum waarop een persoon langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet en, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. De peildatum komt meestal overeen met de meldingsdatum. De peildatum kan in beginsel niet liggen vóór de dag waarop een persoon zich heeft gemeld om individuele inkomenstoeslag aan te vragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit volgt uit artikel 44, eerste lid, van de Participatiewet en de jurisprudentie rondom dat artikel.

Referteperiode
Verder is bepaald wat onder de referteperiode moet worden verstaan: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum. Zie ook de toelichting bij artikel 7:3 onder ‘Langdurig’.

Artikel 7:2 Indienen verzoek
De Wet Maatregelen WWB heeft artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet dusdanig gewijzigd dat een persoon een verzoek tot verlening van individuele inkomenstoeslag kan indienen. Voorheen was de langdurigheidstoeslag alleen op aanvraag verkrijgbaar. Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een persoon, een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, van de Awb). Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend (artikel 4:1 van de Awb).

Om onduidelijkheid te voorkomen over de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, bepaalt artikel 7:2 van deze verordening dat het verzoek moet worden gedaan middels een door het college vastgesteld formulier. Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in afdeling 4.1.1 van de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag (artikel 4:1 van de Awb) die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd (artikel 4:2, eerste lid, van de Awb). De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb). Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele inkomenstoeslag zoals bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet.

CONCEPT

Artikel 7:3 Langdurig laag inkomen
Van belang bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, is wat onder 'langdurig' en onder 'laag' wordt verstaan.

Langdurig
De door de gemeenteraad vastgestelde langdurige periode voorafgaand aan de peildatum, wordt aangeduid als referteperiode. De referteperiode is vastgesteld in artikel 7:1 van deze verordening.

Laag inkomen
Een inkomen is laag als het niet hoger is dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm.

De vraag of het inkomen van een persoon gedurende de referteperiode niet hoger is dan het langdurig lage inkomen van 100% van de toepasselijke bijstandsnorm, zal niet al te rigide mogen worden beoordeeld. Een marginale overschrijding van dit lage inkomen moet worden genegeerd.[11] Gaat het inkomen van een persoon gedurende minimaal één maand tijdens de referteperiode de toepasselijke bijstandsnorm maandelijks met € 5,- of meer te boven, dan is geen sprake meer van een marginale overschrijding van de bijstandsnorm die niet aan toekenning van een individuele inkomenstoeslag in de weg staat. Er is immers geen sprake van een incidentele geringe overschrijding van de bijstandsnorm of van te verwaarlozen bedragen van enkele eurocenten.[12]

Artikel 7:4 Hoogte individuele inkomenstoeslag
Bij de hoogte van de individuele inkomenstoeslag wordt onderscheid gemaakt tussen een alleenstaande, een alleenstaande ouder en gehuwden.

Gehuwden
Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op individuele inkomenstoeslag de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden personen op de peildatum als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet. Voldoet één van hen niet aan deze voorwaarden, dan bestaat voor beiden geen recht op individuele inkomenstoeslag.[13]
Is één van de echtgenoten uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoeslag, anders dan vanwege het niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, dan komt de rechthebbende partner wel in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag.

Het gaat hier om een partner die op een van de in artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet genoemde gronden geen recht heeft op bijstand. Als slechts één partner recht heeft op individuele inkomenstoeslag, komt deze rechthebbende partner in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden. Dat is geregeld in het tweede lid.

Indexering
In het vierde lid is een indexeringsbepaling opgenomen. Deze bepaling voorkomt dat de verordening telkens opnieuw moet worden vastgesteld, enkel voor indexatie van de bedragen. Het is van belang de nieuwe bedragen (na indexatie) duidelijk te communiceren.

Artikel 7:5 Hardheidsclausule
Toepassing van de hardheidsclausule kan bijvoorbeeld aan de orde zijn in de volgende situatie: een belanghebbende heeft zich ingespannen om werk te verkrijgen met een inkomen hoger dan de toepasselijke bijstandsnorm en dit is ook daadwerkelijk gelukt. Echter zonder dat sprake is van enige verwijtbaarheid is belanghebbende na een betrekkelijk korte periode (2 maanden) weer werkloos geworden met een inkomen op bijstandsniveau.

[11] CRvB 19-08-2008, nrs. 06/1163 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8918 en CRvB 15-02-2011, nr. 08/5141 WWB, ECLI:NL:CRVB:2011:BP5532.
[12] (CRvB 27-03-2012, nr. 10/2488 WWB, ECLI:NL:CRVB:2012:BW0068 en CRvB 31-07-2012, nr. 12/1825 WWB, ECLI:NL:CRVB:2012:BX7178.
[13] CRvB 13-07-2010, nr. 08/2345 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN2529.

CONCEPT

7.2 Individuele studietoeslag

7.2.1 Algemene toelichting

De Invoeringswet Participatiewet introduceert een studieregeling in de Participatiewet: de individuele studietoeslag. Hiermee krijgt het college de mogelijkheid mensen, van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen, een individuele studietoeslag te verstrekken als ze studeren.

Mensen met een arbeidshandicap hebben volgens de regering een extra steuntje in de rug nodig als het gaat om studeren. Voor hen is de drempel om te lenen een stuk hoger, omdat de kans op een baan later lager is.

De individuele studietoeslag moet worden aangemerkt als een vorm van bijzondere bijstand (artikel 5, sub d, van de Participatiewet). De individuele studietoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor mensen van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen.

Verordeningsplicht
De Invoeringswet Participatiewet legt de gemeenteraad de verplichting op in een verordening regels vast te stellen over het verlenen van een individuele studietoeslag. Deze verordeningsopdracht is neergelegd in artikel 8, eerste lid, sub c, van de Participatiewet. De regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de hoogte en de frequentie van de betaling van de individuele studietoeslag (artikel 8, derde lid, van de Participatiewet).

Discretionaire bevoegdheid
Het verlenen van een individuele studietoeslag is een discretionaire bevoegdheid van het college. Dit betekent dat het college aan personen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet, een individuele studietoeslag kan toekennen, maar hiertoe niet is gehouden. Het college kan in beleidsregels aangeven of bepaalde groepen niet in aanmerking komen voor een studietoeslag. Het college kan in plaats daarvan - en in aanvulling op artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet - in beleidsregels aangeven wie, wanneer en op grond van welke nadere voorwaarden recht heeft op een individuele studietoeslag.

Voorwaarden individuele studietoeslag
Een persoon die behoort tot de doelgroep voor ondersteuning bij de arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a, van de Participatiewet kan een aanvraag indienen voor een individuele studietoeslag. Artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet spreekt overigens zowel over verzoek als aanvraag. Het college kan op een dergelijk verzoek – gelet op de individuele omstandigheden van een persoon - een individuele studietoeslag verlenen. Hiervoor is vereist dat deze persoon op de datum van de aanvraag:

- 18 jaar of ouder is;
- recht heeft op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of recht heeft op een tegemoetkoming op grond van hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten;
- geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet heeft; en
- een persoon is van wie is vastgesteld dat hij met voltijdse arbeid niet in staat is tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, doch wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft.

Dat een persoon recht moet hebben op studiefinanciering of een WTOS-tegemoetkoming, betekent niet dat deze persoon ook daadwerkelijk studiefinanciering of een tegemoetkoming moet ontvangen. Het recht op studiefinanciering bestaat, afhankelijk van iemands gekozen opleiding, leeftijd en inkomen. Of van dit recht gebruik gemaakt wordt is niet in de Participatiewet geregeld en is geen vereiste voor het ontvangen van een individuele studietoeslag op grond van de Participatiewet. Voor het recht op een individuele studietoeslag is het dan ook voldoende dat een persoon recht heeft op studiefinanciering of een tegemoetkoming. De persoon zal - als aanvrager van de toeslag - aannemelijk moeten maken dat hij recht op studiefinanciering of een tegemoetkoming heeft, bijvoorbeeld door een beschikking van DUO of door een bewijs van inschrijving bij een bepaalde opleiding te overleggen.

Verdere voorwaarden
De artikelen 12, 43, 49 en 52 van de Participatiewet zijn niet van toepassing bij verlening van de individuele studietoeslag (artikel 36b, tweede lid, van de Participatiewet). De aanvraag moet worden ingediend bij het college.

CONCEPT

Een individuele studietoeslag kan niet als lening worden verstrekt als een persoon met de studietoeslag schulden wil aflossen. Artikel 49 van de Participatiewet is namelijk niet van toepassing op de individuele studietoeslag (artikel 36b, tweede lid, van de Participatiewet). Ook artikel 52 van de Participatiewet is niet van toepassing op de individuele studietoeslag (artikel 36b, tweede lid, van de Participatiewet). Dit maakt dat de individuele studietoeslag niet kan worden verstrekt in de vorm van een voorschot.

7.2.2 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 7:6 Indienen verzoek
Een verzoek om een individuele studietoeslag kan worden ingediend door personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a, van de Participatiewet. Dit betreft personen die het college ondersteunt bij arbeidsinschakeling:

- personen die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, artikel 35, vierde lid, onderdeel b en artikel 36, derde lid, onderdeel b van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een nabestaanden- of wezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet;
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers,
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, en.
- niet-uitkeringsgerechtigden.

Het college kan aan deze personen, op een daartoe strekkend verzoek, een individuele studietoeslag verlenen (artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet). Een persoon dient op datum van de aanvraag aan de voorwaarden te voldoen zoals genoemd in artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet. Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een persoon, een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, van de Awb). Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend (artikel 4:1 van de Awb).

Om onduidelijkheid te voorkomen omtrent de wijze waarop het verzoek als bedoeld in artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet moet worden ingediend, bepaalt artikel 7:6 dat het verzoek moet worden gedaan middels een door het college vastgesteld formulier. Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in afdeling 4.1.1 van de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag (artikel 4:1 van de Awb) die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd (artikel 4:2, eerste lid, van de Awb). De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb). Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele studietoeslag zoals bedoeld in artikel 36b van de Participatiewet.

Artikel 7:7 Dringende redenen
~~Dit artikel geeft uiting aan de hierboven genoemde discretionaire bevoegdheid van het college. Het college kan in beleidsregels nadere voorwaarden opnemen waaraan iemand moet voldoen om de individuele studietoeslag te krijgen. In deze beleidsregels wordt uitgewerkt wanneer er sprake is van de in artikel 7:7 genoemde dringende redenen.~~
Vervallen

Artikel 7:8 Eenmaal per ~~periode~~ schooljaar individuele studietoeslag verlenen
~~Doorgaans kan een persoon halfjaarlijks starten met een opleiding. Voor de beoordeling of een belanghebbende in aanmerking komt voor een individuele studietoeslag wordt de situatie op de datum van de aanvraag beoordeeld (artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet). Om deze reden is geregeld dat een persoon slechts eenmaal binnen een periode van zes maanden in aanmerking kan komen voor een individuele studietoeslag.~~

CONCEPT

~~Studeert een persoon na die zes maanden nog steeds en voldoet hij aan de voorwaarden van artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet, dan kan hij opnieuw in aanmerking komen voor een individuele studietoeslag.~~
In de Verordening is opgenomen dat iemand eenmaal per schooljaar recht heeft op een individuele studietoeslag.

Artikel 7:9 Hoogte individuele studietoeslag
In artikel 7:9 is de hoogte van de individuele studietoeslag geregeld. Hierbij wordt de studietoeslag per persoon die voldoet aan de voorwaarden toegekend. Een individuele studietoeslag bedraagt € ~~900~~1.800,- per studiejaar. Is sprake van gehuwden die allebei afzonderlijk voldoen aan de voorwaarden voor een individuele studietoeslag, dan komen zij afzonderlijk in aanmerking voor een individuele studietoeslag. Artikel 7:9, tweede lid, bevat een indexeringsbepaling. Deze bepaling voorkomt dat de verordening telkens opnieuw moet worden vastgesteld, enkel voor indexatie van de bedragen. Het is van belang de nieuwe bedragen (na indexatie) intern duidelijk te communiceren.

Artikel 7:10 Betaling individuele studietoeslag
In dit artikel wordt de frequentie van de betaling van de individuele studietoeslag geregeld. Een individuele studietoeslag wordt ~~eenmalig in één bedrag~~ in 12 maandelijkse termijnen van € 150,- uitbetaald. ~~Dit~~ Jaarlijks is dit het bedrag zoals neergelegd in artikel 7:9. ~~Na zes maanden kan een persoon opnieuw in aanmerking komen voor een individuele studietoeslag. Dit volgt uit artikel 7:8.~~

CONCEPT

7.3 Afstemming

7.3.1 Algemene toelichting

Rechten en plichten in de Participatiewet

De gemeente heeft een verantwoordelijkheid met betrekking tot de invulling van de rechten en plichten van bijstandsgerechtigden. Mede gelet op de rechtszekerheid van een bijstandsgerechtigde moet het gemeentelijk beleid vastgelegd worden in een verordening. Rechten en plichten zijn echter twee kanten van één medaille. Het recht op algemene bijstand is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering.

Artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet spreekt over het afstemmen van de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. In deze bepaling wordt benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. Daarbij moet recht worden gedaan aan de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van bijstandsgerechtigden. Artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet legt een directe koppeling tussen de rechten en plichten van uitkeringsgerechtigden: het recht op een uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigde, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. De inspanningen die van de bijstandsgerechtigde naar vermogen kunnen worden verwacht, spelen ook een rol.

Wanneer het college tot het oordeel komt dat een bijstandsgerechtigde zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate nakomt, verlaagt het tijdelijk de uitkering. Er is dus geen sprake van een bevoegdheid, maar van een verplichting. Alleen wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, ziet het college af van een dergelijke verlaging. Het college moet niettemin bij de vaststelling van de verlaging rekening houden met de persoonlijke omstandigheden en de individueel vastgestelde verplichtingen. Het college kan dan ook van een verlaging afzien als het daartoe zeer dringende reden aanwezig acht.

Met ingang van 1 januari 2015 staan in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden. In een verordening is de duur van de verlaging vastgelegd (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet).

Is afgezien van een verlaging wegens het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van bepalingen ten aanzien van recidive deze gedraging mee te tellen. Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet of vanwege dringende redenen afgezien van het opleggen van een verlaging, dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Het college beoordeelt uiterlijk drie maanden na de datum van de beschikking of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te herzien (artikel 18, derde lid, van de Participatiewet). Bij een dergelijke herbeoordeling hoeft niet opnieuw een besluit te worden genomen, waarbij alle feiten en omstandigheden opnieuw tegen het licht worden gehouden.

Het heeft slechts als doel vast te stellen of belanghebbende tussentijds (binnen de periode waarover de verlaging zich uitstrekt) blijk heeft gegeven van een zodanige gedragsverandering of dat sprake is van een zodanige wijziging van omstandigheden, dat aanleiding bestaat de eerder opgelegde verlaging in zwaarte of duur bij te stellen.[14] Artikel 18, derde lid, van de Participatiewet is naar oordeel van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet van toepassing als sprake is van schending van een van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen (artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet). Ten aanzien van geüniformeerde arbeidsverplichtingen is artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet van toepassing. Verschil tussen artikel 18, derde lid, en artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet is dat artikel 18, elfde lid, pas wordt toegepast als belanghebbende daarom vraagt.

[14] CRvB 19-04-2011, nr. 10/4882 WWB, ECLI:NL:CRVB:2011:BQ3002.

CONCEPT

Een verlaging in verband met de afstemming is een punitieve sanctie voor zover de verlaging wordt opgelegd omdat belanghebbende zich zeer ernstig heeft misdragen.[15] Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. Deze verlaging en de strafvervolging kunnen alleen naast elkaar bestaan als sprake is van juridisch te onderscheiden feiten. Bijvoorbeeld: belanghebbende beledigt opzettelijk een ambtenaar. Strafrechtelijk bezien kan een geldboete worden opgelegd of een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. Daarnaast is sprake van zich zeer ernstig misdragen zoals bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet op grond waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

In andere gevallen waarin een verlaging wordt opgelegd in verband met de afstemming is sprake van een reparatoire sanctie (bijvoorbeeld bij schending arbeidsverplichting). Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. De verlaging en de strafvervolging kunnen naast elkaar bestaan omdat het hier gaat om een reparatoire maatregel en een punitieve sanctie.

Afstemmen in de IOAW en de IOAZ
Het college kan een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW) of Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ) verlagen of weigeren als een belanghebbende de aan het recht op uitkering verbonden verplichtingen niet of onvoldoende nakomt (artikel 20 van de IOAW en artikel van de 20 IOAZ). Het gemeentelijk beleid moet vastgelegd worden in een verordening (artikel van de 35 IOAW en artikel 35 van de IOAZ).

Schenden van de inlichtingenplicht
De bestuurlijke boete is per 1 januari 2013 opnieuw ingevoerd in de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) (thans: Participatiewet), IOAW en IOAZ. Deze moet worden opgelegd bij een schending van de inlichtingenplicht en komt in de plaats van de verlaging van de bijstand.

7.3.2 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 7:11 Begrippen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in dit onderdeel. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op dit onderdeel.

Benadelingsbedrag
Het benadelingsbedrag is de netto-uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt of is gedaan ten gevolge van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Voor het bepalen van het benadelingsbedrag wordt uitgegaan van het nettobedrag van de uitkering, zoals ook het geval is bij het benadelingsbedrag in het kader van de bestuurlijke boete.[16]

Bijstandsnorm
Onder de 'bijstandsnorm' wordt in dit onderdeel verstaan de in de situatie van belanghebbende geldende bijstandsnorm. Dit is de toepasselijke norm, vermeerderd met toeslagen, en verminderd met verlagingen, alles inclusief vakantietoeslag. Voor zover sprake is van een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt onder bijstandsnorm verstaan de toepasselijke grondslag zoals bedoeld in artikel 5 van de IOAW en artikel 5 van de IOAZ.

Artikel 7:12 Het handhavingsbeleid
Geen toelichting.

[15] CRvB 31-12-2007, nrs. 06/4510 WWB, ECLI:NL:CRVB:2007:BC1811, CRvB 29-07-2008, nrs. 07/2262 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BD9023, CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919 en CRvB 19-01-2010, nr. 08/1012 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BL0052.
[16] Kamerstukken II 2011/12, 33 207, nr. 3, blz. 43.

CONCEPT

Artikel 7:13 Het besluit tot opleggen van een verlaging
Het verlagen van een uitkering op grond van dit onderdeel vindt plaats door middel van een besluit. Tegen dit besluit kan een belanghebbende bezwaar en beroep indienen. In dit artikel is aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Awb en dan vooral uit het motiveringsvereiste. Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivering is voorzien.

Artikel 7:14 Horen van belanghebbende
Het horen van een belanghebbende gebeurt in beginsel altijd mondeling, telefonisch dan wel in persoon. Eventueel kan een belanghebbende ook schriftelijk worden gehoord.

Artikel 7:15 Afzien van verlaging
Afzien van verlagen
Het afzien van het opleggen van een verlaging “indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt", is overgenomen uit artikel 18, negende lid, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 20, derde lid, van de IOAW en artikel 20, derde lid, van de IOAZ. Aangenomen moet worden dat hiervan uitsluitend sprake is bij evidente afwezigheid van verwijtbaarheid.[17] Het is aan het college te beoordelen of elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt aan het betreffende gedrag. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen (zie artikel 7:27 van deze verordening). Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet van een verlaging afgezien dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Een andere reden om af te zien van het opleggen van een verlaging is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit (“lik op stuk”) is het nodig dat een verlaging spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt opgelegd.

Om deze reden regelt artikel 7:15, eerste lid, sub b, van deze verordening dat het college geen verlagingen oplegt voor gedragingen die langer dan één jaar geleden hebben plaatsgevonden. Dit heeft tevens als voordeel dat een uitkeringsgerechtigde niet te lang in onzekerheid wordt gehouden over de vraag of het college overgaat tot het opleggen van een verlaging.

Afzien van verlagen in verband met dringende redenen
In het tweede lid is geregeld dat het college kan afzien van het opleggen van een verlaging als daarvoor dringende redenen aanwezig zijn. Dit onderdeel stelt een algemene verplichting tot het opleggen van een verlaging voorop.
Uitzonderingen moeten echter mogelijk zijn als voor de belanghebbende onaanvaardbare consequenties zouden optreden. Uit het woord "dringend" blijkt dat er wel iets heel bijzonders en uitzonderlijks aan de hand moet zijn, wil een afwijking van het algemene principe gerechtvaardigd zijn. Wat dringende redenen zijn, is afhankelijk van de concrete situatie en kan dus niet op voorhand worden vastgelegd. Er kan worden gedacht aan enerzijds een verminderde verwijtbaarheid ten aanzien van de gedraging en anderzijds aan de financiële of sociale gevolgen voor belanghebbende en/of diens gezin. Daarbij moet worden opgemerkt dat ernstige financiële gevolgen op zichzelf geen reden zijn om van een verlaging af te zien, omdat dit inherent is aan het verlagen van een uitkering.

Afzien verlagen ook mogelijk bij geüniformeerde arbeidsverplichtingen
De wet schrijft bij overtreding van een geüniformeerde arbeidsverplichting een afstemming voor van honderd procent van de bijstand gedurende één tot drie maanden. Op grond van artikel 18, tiende lid, van de Participatiewet moet het college een op te leggen maatregel of een opgelegde maatregel afstemmen op de omstandigheden van een belanghebbende en diens mogelijkheden om middelen te verwerven. Dit als - volgens het college - dringende redenen daartoe noodzaken, gelet op bijzondere omstandigheden. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het college besluiten de maatregel op een lager niveau, voor een kortere duur of op nul vast te stellen.

[17] CRvB 24-07-2001, nr. 99/1857 NABW, ECLI:NL:CRVB:2001:AD4887.

CONCEPT

Schriftelijke mededeling in verband met recidive
Het doen van een schriftelijke mededeling in een beschikking dat het college afziet van het opleggen van een verlaging wegens dringende redenen is van belang in verband met eventuele recidive (artikel 7:15, derde lid). Het opleggen van een verlaging bij recidive is geregeld in artikel 7:27 van deze verordening.

Artikel 7:16 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging
Het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, is de gemakkelijkste methode van het opleggen van een verlaging. Dan hoeft niet te worden overgegaan tot herziening van de uitkering en terugvordering van het te veel betaalde bedrag. In de praktijk zal dit meestal inhouden dat een verlaging wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand, die volgt op de kalendermaand waarin het besluit bekend is gemaakt. Voor de berekening van de hoogte van de verlaging moet worden uitgegaan van de voor die maand geldende bijstandsnorm.

Het is niet altijd mogelijk om een lopende uitkering af te stemmen. In die gevallen kan de verlaging met terugwerkende kracht worden toegepast. Het afstemmingsbesluit dat in dat geval wordt genomen, is een bijzondere vorm van herziening van de uitkering. Het besluit leidt namelijk tot te veel verstrekte uitkering. De uitkering die op grond van het afstemmingsbesluit te veel is verstrekt kan met toepassing van artikel 58, tweede lid, sub a, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 25, tweede lid, van de IOAW en van de IOAZ, worden teruggevorderd. Afstemming met terugwerkende kracht is echter niet altijd mogelijk. Als alle bijstand over de betreffende periode is ingetrokken en teruggevorderd, is er niets meer om te verlagen. Is geen duidelijke datum te koppelen aan de gedraging van een belanghebbende of is de verlaging het gevolg van een gedraging voorafgaande aan de aanvraag, dan is verlagen met terugwerkende kracht evenmin mogelijk en kan de verlaging uitsluitend naar de toekomst toe worden toegepast. Denk bijvoorbeeld aan het niet voldoende solliciteren.

Een verlaging kan niet los worden gezien van het recht op bijstand. Het opleggen van een verlaging is niet mogelijk als een belanghebbende geen recht op bijstand (meer) heeft.[18] Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, is het ook mogelijk om de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog op te leggen als belanghebbende binnen een bepaalde termijn na beëindiging van de uitkering opnieuw een uitkering op grond van de wet ontvangt. Het college moet wel rekening houden met de vervaltermijn voor het opleggen van een maatregel zoals bedoeld in artikel 7:15, eerste lid, sub b.
Een dergelijke maatregel kan vanwege de samenhang met het recht op bijstand niet bij voorbaat worden opgelegd. Het college moet bij het opnieuw toekennen van het recht op bijstand beoordelen in hoeverre er nog aanleiding bestaat om een verlaging toe te passen. Pas dan is sprake van een afstemmingsbesluit en staat de mogelijkheid van bezwaar tegen de maatregel open.[19]

Artikel 7:17 Berekeningsgrondslag
Bijstandsnorm
In het eerste lid is het uitgangspunt vastgelegd dat een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm. Onder de bijstandsnorm wordt verstaan de wettelijke norm, inclusief verlaging en vakantietoeslag. Bij een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt gekeken naar de grondslag als bedoeld in artikel 5 van de IOAW respectievelijk van de IOAZ.

Bijzondere bijstand
In het tweede lid is bepaald dat een verlaging ook kan worden toegepast op de bijzondere bijstand als aan een belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet. Personen tussen de 18 en 21 jaar ontvangen een lage jongerennorm, die indien noodzakelijk wordt aangevuld door middel van aanvullende bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud. Als een verlaging uitsluitend op de lage jongerennorm wordt opgelegd, zou dit leiden tot rechtsongelijkheid ten opzichte van de 21-jarigen. Daarom is in het tweede lid, onderdeel a, geregeld dat de berekeningsgrondslag in dat geval bestaat uit de bijstandsnorm inclusief de verleende bijzondere bijstand op grond van artikel 12 van de Participatiewet.

[18] CRvB 07-08-2012, nr. 10/3435 WWB, ECLI:NL:CRVB:2012:BX3978.

[19] CRvB 08-09-2009, nrs. 07/6337 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7732 en CRvB 07-12-2010, nr. 09/1094 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BO6721.

CONCEPT

Op grond van het tweede lid, sub b, is het mogelijk dat het college in incidentele gevallen een verlaging oplegt over de bijzondere bijstand. Er moet dan wel een verband bestaan tussen de gedraging van een belanghebbende en zijn recht op bijzondere bijstand. Een verlaging kan uitsluitend worden opgelegd als daadwerkelijk bijzondere bijstand is verstrekt.

De verordening biedt geen ruimte om een verlaging toe te passen op een individuele inkomenstoeslag.

Artikel 7:18 Gedragingen Participatiewet
De artikelen 7:18 en 7:20 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 7:18 worden schendingen van verplichtingen uit de Participatiewet geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 7:18 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 7:20 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen
De verwijtbare gedragingen omvatten zowel het niet als het onvoldoende nakomen van diverse verplichtingen. Artikel 18, tweede lid, van de WWB zoals dat luidde vóór 1 januari 2015 bepaalt dat het college moest afstemmen als een belanghebbende de verplichtingen "niet of onvoldoende nakomt". Met het huidige artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt dit gewijzigd in "het niet nakomen van de verplichtingen". Het woord "onvoldoende" valt hiermee weg. Gemeend wordt dat de wetgever hiermee echter geen inhoudelijke wijziging heeft beoogd en dat dit moet worden gelezen als het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen. Om onduidelijkheid hierover te voorkomen is daarom in artikel 7:18 opgenomen dat sprake is van een verwijtbare gedraging bij het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen.

Het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen
Deze verwijtbare gedraging is niet aan de orde voor zover het gaat om het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid als dit het gevolg is van een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet staan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting geldt een apart afstemmingsregime: verlaging van de bijstand met honderd procent gedurende een in de afstemmingsverordening vastgelegde duur van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet). In deze verordening is de duur vastgelegd in artikel 7:21.

Er is dus geen sprake van een verwijtbare gedraging zoals bedoeld in artikel 7:18, sub c, onder 1 als het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid voortvloeit uit een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet zoals:
- het niet verkrijgen of niet behouden van kennis en vaardigheden die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, en

- het belemmeren van het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging en gedrag.

Inspanningen in eerste vier weken na de melding
De plicht tot arbeidsinschakeling geldt vanaf datum melding (zie artikel 9, eerste lid, van de Participatiewet). Specifiek voor personen jonger dan 27 jaar geldt dat zij worden beoordeeld op hun inspanningen in de eerste vier weken na de melding (artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet). Is geen enkele inspanning verricht, dan bestaat op grond van artikel 13, tweede lid, sub d, van de Participatiewet geen recht op bijstand. Zijn er wel inspanningen verricht, maar naar het oordeel van het college onvoldoende, dan verlaagt het college de uitkering. De verlaging kan in principe al worden toegepast op basis van de grondslagen zoals genoemd in artikel 7:17 van deze verordening. Een aparte grondslag is strikt genomen niet noodzakelijk. Het zou wellicht zelfs tot verwarring kunnen leiden als het bijvoorbeeld gaat om een belanghebbende die in de vijfde of zesde week na de melding de fout in gaat. Desalniettemin is het niet of onvoldoende verrichten van inspanningen vanwege de herkenbaarheid toch als aparte gedraging genoemd opgenomen in deze verordening (zie artikel 7:18, sub b, onder 1).

CONCEPT

Artikel 7:19 Gedragingen IOAW en IOAZ
De artikelen 7:19 en 7:20 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 7:19 worden schendingen van verplichtingen uit de IOAW en IOAZ geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 7:19, zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 7:20 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet aanvaarden, verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Artikel 7:20 Hoogte en duur van de verlaging
Zie voor de verlagingswaardige gedragingen de toelichting bij de artikelen 7:18 en 7:19. Er is gekozen voor een afstemmingsregime bij gedragingen zoals bedoeld in de artikelen 7:18 en 7:19 dat afwijkt van de maatregel bij schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. Dit ondanks dat enkele van de in de artikelen 7:18 en 7:19 genoemde gedragingen verwant zijn aan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen.

Artikel 7:21 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting
De eerste keer dat het college een verwijtbaar niet naleven van een geüniformeerde arbeidsverplichting vaststelt, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij dit onderdeel vastgestelde periode (artikel 18, vijfde lid, eerste volzin, van de Participatiewet). Hier is gekozen voor een periode van één maand.

Een verlaging van deze duur geeft een duidelijk signaal af dat bijstandsgerechtigden zich aan hun verplichtingen dienen te houden. Ook is de afstemming in verhouding met de geschonden verplichting.

Artikel 7:22 Verrekenen verlaging
Het college heeft de mogelijkheid bij verlaging van de bijstand wegens schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, de verlaging te verrekenen. Dit kan over de maand van oplegging van de maatregel en ten hoogste over de twee volgende maanden. Over de eerste maand moet minimaal een derde van het bedrag van de verlaging worden verrekend (artikel 18, vijfde lid, tweede volzin, van de Participatiewet). Wanneer belanghebbende tot inkeer komt, wordt de verlaging stopgezet en ontvangt belanghebbende weer de volledige uitkering (artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet). Het gaat hier om een facultatieve bepaling.

De maand van oplegging
In het eerste lid wordt gesproken over de "maand van oplegging". Deze term is overgenomen uit artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet. Met de "maand van oplegging" wordt in dit onderdeel bedoeld: de maand waarin het besluit aan belanghebbende is bekend gemaakt.

Er is voor gekozen om de verlaging van 100 procent over drie maanden te verrekenen bij schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, met uitzondering van het niet aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid. Aan de maand van oplegging en aan de twee daaropvolgende maanden wordt een derde van het bedrag van de verlaging toebedeeld. Dit betekent dat in de maand van oplegging van de maatregel en de daaropvolgende maanden de inhouding in beginsel 33,3 procent bedraagt (artikel 7:22, eerste lid).
Geen verrekening bij niet aanvaarden of behouden algemeen geaccepteerde arbeid
In het tweede lid is bepaald dat als sprake is van een verlaging op grond van artikel 18, vierde lid, sub a, van de Participatiewet, geen verrekening plaatsvindt zoals bedoeld in artikel 7:22, eerste lid. De verlaging van 100 procent wordt dan geheel aan de maand van oplegging toebedeeld. Het betreft het niet aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid. Deze keuze is gebaseerd op de zwaarte van de gedraging.

Geen verrekening bij recidive
Is sprake van een tweede of volgende schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting binnen de recidivetermijn, dan is verrekenen van de maatregel niet mogelijk. Artikel 7:22 bepaalt immers dat verrekenen uitsluitend mogelijk is bij een gedraging zoals bedoeld in artikel 7:21. Recidive is niet geregeld in artikel 7:21, maar in artikel 7:27, derde lid van deze verordening en artikel 18, zesde, zevende en achtste lid, van de Participatiewet. Daarom is verrekenen bij recidive niet mogelijk.

CONCEPT

Geen verrekening bij maatregel wegens schending andere gedragingen
Verrekening bij maatregelen voor schendingen van andere gedragingen dan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, is niet mogelijk. Dit volgt uit artikel 7:22 van deze verordening en artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet.

Artikel 7:23 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid
Aan de Participatiewet ligt het beginsel ten grondslag dat iedereen in eerste instantie in zijn eigen bestaanskosten dient te voorzien. Pas wanneer dat niet mogelijk is, kan men een beroep doen op bijstand. Hoofdregel is dus dat iedereen alles zal moeten doen en nalaten om een beroep op bijstand te voorkomen. Leidt een gedraging ertoe dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand, dan is veelal sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Hiervan is in ieder geval sprake bij de volgende gedragingen (als die er toe leiden dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand):
- het te snel interen van vermogen;
- het door eigen schuld verliezen van het recht op een uitkering;
- het door eigen schuld te laat aanvragen van een voorliggende voorziening.

Met te snel interen op vermogen wordt gemiddeld meer dan anderhalf keer de bijstandsnorm bedoeld. Bijvoorbeeld: De bijstandsnorm is €1.000,- per maand. Iemand heeft drie maanden voorafgaand aan het aanvragen van bijstand €15.000,- op zijn of haar rekening staan en geeft dit bedrag in zijn geheel uit in die drie maanden. Er is dan ingeteerd voor een gemiddeld bedrag van €5.000,- per maand. Het maximale bedrag waarop mag worden ingeteerd is hier 1,5 x €1.000,-, dus €1.500,- per maand gemiddeld. Dit bedrag is overschreden en daarom wordt dit beschouwd als onverantwoord interen op vermogen.

Het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid moet worden aangemerkt als een geüniformeerde arbeidsverplichting (zie de artikelen 9, eerste lid, sub a, en 18, vierde lid, sub g, van de Participatiewet). Is sprake van het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid, dan moet afstemming plaatsvinden volgens de regels van artikel 18 van de Participatiewet en artikel 7:21 en 7:22.

Op grond van artikel 7:23 kan een verlaging worden opgelegd wegens het betonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in de hoogte van het benadelingsbedrag. Dat is in dit geval het gedeelte van de uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt gedaan.

Bijstand in de vorm van een geldlening
Als sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid kan het college tevens besluiten de bijstand in de vorm van een geldlening te verstrekken. Dit volgt uit artikel 48, tweede lid, sub b, van de Participatiewet. Als het college besluit beide instrumenten te gebruiken (leenbijstand én verlaging) moet het wel voldoende acht slaan op het totale effect hiervan voor de bijstandsgerechtigde.[20]

Artikel 7:24 Zeer ernstige misdragingen
Participatiewet (eerste lid)
Onder de term 'zeer ernstige misdraging' dient in elk geval te worden verstaan: elke vorm van ongewenst en agressief fysiek contact met een persoon of het ondernemen van pogingen daartoe. Hieronder valt bijvoorbeeld schoppen, slaan of het (dreigen met) gooien van voorwerpen naar een persoon. Ook het toebrengen van schade aan een gebouw of inventarisonderdeel, evenals het ondernemen van pogingen daartoe in enige vorm wordt als zeer ernstige misdraging gezien. Handelingen die door hun grote en mogelijk blijvende impact op de desbetreffende persoon of personen grote invloed hebben zoals het opzetten van gerichte lastercampagnes, seksuele intimidatie, het tonen van steek en/of vuurwapens evenals (pogingen tot) opsluiting in een ruimte zijn eveneens als zeer ernstige misdraging te beschouwen.[21] Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[22]
Het gaat dus om alle vormen van zeer ernstige misdragingen tegenover de met de uitvoering van de Participatiewet belaste personen en instanties (college, SVB en re-integratiebedrijven) tijdens het verrichten

[20] CRvB 20-03-2007, nrs. 06/515 NABW e.a., ECLI:NL:CRVB:2007:BA2344.
[21] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 24.
[22] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

CONCEPT

van hun werkzaamheden.[23] Met de zinsnede 'tijdens het verrichten van de werkzaamheden' wordt aangegeven dat de misdraging dient plaats te vinden in het kader van de uitvoering van de Participatiewet. Dat is anders als betrokkenen elkaar buiten werktijd tegen komen: dan is alleen het strafrecht van toepassing.[24]

Met ingang van 1 januari 2015 is de verplichting om zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen een zelfstandige verplichting die is opgenomen in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet.
Deze verplichting staat dus op zichzelf. Vóór 1 januari 2015 was dit een onzelfstandige verplichting. Om een belanghebbende te sanctioneren wegens zeer ernstige misdragingen, moest sprake zijn van een samenhang tussen de zeer ernstige misdragingen met het niet nakomen van een of meer verplichtingen die voortvloeien uit de toenmalige WWB, IOAW of IOAZ.[25]

IOAW en IOAZ (tweede lid)
Onder de term 'zeer ernstige misdragingen' kunnen diverse vormen van agressie worden verstaan, zij het dat er sprake moet zijn van verwijtbaarheid en van gedrag dat in het normale menselijke verkeer in alle gevallen als onacceptabel wordt beschouwd. Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[26] Het college kan alleen een verlaging opleggen als er een verband bestaat tussen de ernstige misdraging en (mogelijke) belemmeringen bij het vaststellen van het recht op een uitkering. De IOAW en IOAZ bevatten immers geen afzonderlijke plicht tot het nalaten van zeer ernstige misdragingen. Het recht op uitkering kan daarom alleen worden afgestemd wegens het zich zeer ernstig misdragen als dit heeft plaatsgevonden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting.[27] Vandaar dat in het tweede lid wordt bepaald dat de zeer ernstige misdragingen moeten hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt, geheel los van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting - hij komt bijvoorbeeld uit eigen beweging stennis maken - dan is binnen de IOAW en IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Artikel 7:25 Niet nakomen van overige verplichtingen
De Participatiewet geeft het college de bevoegdheid om personen verplichtingen op te leggen die volledig individueel bepaald zijn. Artikel 55 van de Participatiewet biedt daartoe de mogelijkheid en beperkt deze tot een viertal categorieën, te weten:

1. verplichtingen die strekken tot arbeidsinschakeling;
2. verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde vorm van bijstand;
3. verplichtingen die strekken tot vermindering van de bijstand, en
4. verplichtingen die strekken tot beëindiging van de bijstand.

De hoogte van de verlaging is in dit onderdeel per categorie verschillend vastgesteld. Omdat de verplichtingen die het college op grond van artikel 55 van de Participatiewet kan opleggen een zeer individueel karakter hebben, kan het voorkomen dat de in dit onderdeel vastgestelde verlaging niet is afgestemd op de individuele omstandigheden van een belanghebbende. Het college zal daarom altijd rekening moeten houden met de individualiseringsbepaling van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet. Deze bepaling verplicht het college de bijstand af te stemmen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. In individuele gevallen kan dus worden afgeweken van de in dit artikel vastgestelde verlaging.

Artikel 7:26 Samenloop van gedragingen
Samenloop bij één gedraging waardoor meerdere verplichtingen worden geschonden
Het eerste lid regelt samenloop als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in dit onderdeel, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. In dat geval wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en de duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.

Samenloop bij meerdere gedragingen waardoor één of meerdere verplichtingen worden geschonden
Het tweede lid regelt samenloop als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of

[23] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 55.
[24] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 25-26.
[25] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.
[26] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.
[27] **CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.**

CONCEPT

meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in dit onderdeel, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. Dit wordt 'meerdaagse samenloop' genoemd. In dat geval wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging toegepast. Deze verlagingen worden in principe gelijktijdig opgelegd. Dit is anders als dit niet verantwoord is. Hierbij spelen factoren zoals de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van een belanghebbende een rol. Daarvoor moet altijd gekeken worden naar de individuele omstandigheden. De verlaging wordt dan over meerdere maanden uitgesmeerd.

Samenloop met een bestuurlijke boete
Het derde en vierde lid regelen in hoeverre een verlaging kan worden opgelegd als sprake is van een verlagingswaardige gedraging die tevens een boetewaardige gedragingen is.

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in deze verordening opgenomen verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, kan de schending van deze verplichtingen niet gezamenlijk worden afgedaan, omdat schending van de inlichtingenplicht (wettelijk) is geregeld in de vorm van een bestuurlijke boete. In het geval zich de situatie voordoet dat er sprake is van samenloop tussen de bestuurlijke boete en afstemming dient het college in het individuele geval te beoordelen welke sanctie wordt opgelegd. Bij eendaadse samenloop ligt het voor de hand één sanctie op te leggen. Het college bepaalt of al dan niet een boete wordt opgelegd. Is dit het geval, dan wordt geen verlaging meer opgelegd (derde lid).

Bij meerdaagse samenloop ligt het voor de hand de gedraging te sanctioneren door het opleggen van een bestuurlijke boete voor zover sprake is van een gedraging waarin ook een beboetbare gedraging zit. Daarnaast kan het college in dit geval nog een of meer maatregelen opleggen, waarbij bij de hoogte van de afstemming zo nodig rekening kan worden gehouden met de boete en de eventuele andere maatregelen (vierde lid).

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet benoemde verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, is het voorgaande ook van toepassing.

Artikel 7:27 Recidive
Verdubbeling duur verlaging
Als binnen 24 maanden na een eerste verwijtbare gedraging wederom sprake is van een verwijtbare gedraging waarmee dezelfde verplichting wordt geschonden, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de duur van de verlaging. Met de eerste verwijtbare gedraging wordt de eerste gedraging bedoeld die aanleiding is geweest tot een verlaging, ook als wegens dringende redenen – op grond van artikel 7:15, tweede lid, van deze verordening en eventueel 18, tiende lid, van de Participatiewet – is afgezien van het opleggen van een verlaging. Dit geldt ook als van afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet is afgezien van het opleggen van een verlaging. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen. Voor het bepalen van de aanvang van de termijn van 24 maanden, geldt het tijdstip waarop het besluit waarmee de verlaging is opgelegd, is verzonden.

Recidive op recidive bij niet geüniformeerde arbeidsverplichtingen
Ook in het geval dat een belanghebbende voor een derde of volgende keer een niet geüniformeerde arbeidsverplichting schendt, is de recidivebepaling van artikel 7:27, eerste of tweede lid, van toepassing. Dit wordt tot uitdrukking gebracht door het woord "telkens" in de recidivebepaling. Voor toepassing van de recidivebepaling is vereist dat het opnieuw schenden van dezelfde verplichting plaatsvindt binnen 24 maanden na bekendmaking van het vorige besluit waarmee een verlaging is toegepast.

Is sprake van een derde of volgende schending, dan geldt – evenals bij de eerste keer recidive – dat de duur van de vorige verlaging wordt verdubbeld. Er is expliciet voor gekozen de duur van de vorige verlaging te verdubbelen. Hiermee wordt uiting gegeven aan het principe dat herhaalde schending een zwaardere consequentie dient te hebben.

CONCEPT

Eenzelfde gedraging vereist voor recidive
Voor recidive als bedoeld in het eerste en tweede lid is vereist dat sprake moet zijn van "eenzelfde verwijtbare gedraging" als de gedraging waarvoor de eerste verlaging is opgelegd. Voorwaarde is dus dat dezelfde verplichting wordt geschonden. Is dit niet het geval, dan moet de verwijtbare gedraging worden aangemerkt als een eerste schending van een verplichting. Heeft een persoon zich zeer ernstig misdragen (artikel 7:24) binnen 24 maanden nadat een verlaging is opgelegd wegens het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (artikel 7:18, sub a, onder 1), dan is geen sprake van recidive aangezien het niet "eenzelfde gedraging" betreft.

Recidive schending geüniformeerde arbeidsverplichting
Is sprake van het niet of onvoldoende nakomen van een geüniformeerde arbeidsverplichting binnen twaalf maanden nadat aan een belanghebbende een eerste maatregel is opgelegd wegens schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, dan bedraagt de verlaging honderd procent gedurende twee maanden. Dit valt binnen de in artikel 18, zesde lid, van de Participatiewet gegeven marges.

Bij een derde, vierde en volgende schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, telkens binnen twaalf maanden na oplegging van de vorige maatregel, bedraagt de verlaging honderd procent gedurende drie maanden (artikel 18, zevende en achtste lid, van de Participatiewet).

Artikel 7:28 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ
Het college is op grond van artikel 20 van de IOAW en artikel 20 van de IOAZ bevoegd de uitkering blijvend of tijdelijk te weigeren als een belanghebbende, kort gezegd, inkomen uit arbeid had kunnen verwerven, maar dit nalaat. Dit is een discretionaire bevoegdheid van het college. De vraag of een verlaging moet worden toegepast, zal pas aan de orde komen als het college zich een oordeel heeft gevormd over de eventuele weigering van de uitkering. Deze beoordeling gaat in beginsel voor. Pas als het college concludeert dat van een weigering geen sprake is, kan op grond van deze verordening een verlaging worden toegepast. Artikel 7:28 is derhalve bedoeld om samenloop te voorkomen.

CONCEPT

8 Slotbepalingen

De bepalingen in dit hoofdstuk spreken voor zich.

CONCEPT

Wijzigingsdocument 2020

Wijzigingsdocument Verordening Sociaal Domein 2020 gemeente Lansingerland (T19.13056). Dit document bevat alle wijzigingen in de Verordening Sociaal Domein 2020 en de bijbehorende toelichting ten opzichte van 2019. De betreffende wijzigingen zijn geel gemarkeerd in de verordening dan wel de toelichting daarop (T19.13049). Wijzigingen die voort zijn gekomen uit de Model Verordening van de VNG zijn groen gemarkeerd. Wijzigingen die politiek of anderszins gevoelig zijn, zijn in het concept Verordening Sociaal Domein 2019 turkoois gemarkeerd. Wijzigingen die na de Commissie Samenleving zijn aangepast, zijn in het concept Verordening Sociaal Domein 2019 en in dit wijzigingsdocument blauw gemarkeerd.

Verordening:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Hoofdstuk 2 Toegang
Artikel 2:3: We lichten de stappen in het onderzoek toe. De werkwijze is gewijzigd conform de wet AVG.

Hoofdstuk 3 Adviesraad Sociaal Domein
In overleg met de adviesraad hebben we de verordening geactualiseerd, verduidelijkt en meer leesbaar gemaakt. Inhoudelijke wijzigingen zijn:

- Artikel 3:4 lid 1: we voegen de rol van kandidaat-lid toe. In aanloop naar zijn benoeming draait een kandidaat-lid volledig mee met de adviesraad;
- Artikel 3:4 lid 6: we hechten waarde aan de onafhankelijkheid van een lid. Op basis van dit artikel kunnen we lidmaatschap weigeren wanneer een lid bij de gemeente werkt of bij een organisatie uit Lansingerland gerelateerd aan het sociaal domein.
- Artikel 3:6 lid 1 sub e: dit artikel koppelen we aan de voorgaande wijziging over de onafhankelijke rol van het lidmaatschap.
- Artikel 3:8 lid 3: we breiden de mogelijkheid tot verlengen uit naar 6 weken. In overleg met de portefeuillehouder en de adviesraad komen we tot de conclusie dat er meer tijd nodig is voor een gedegen advies bij complexe vraagstukken of nieuw beleid.
- Artikel 3:8 lid 4: de mogelijkheid tot het geven van een toelichting bestond al. We maken echter steeds meer gebruik van een gesprek tussen beleidsadviseur en de adviesraad om te komen tot een gedragen advies. We beschrijven dit meer uitgebreid in dit artikel.
- Artikel 3:8a: afspraken over geheimhouding stonden verspreid door de artikelen heen. We bundelen dit in één artikel.
- Artikel 3:10: we bundelen een aantal losse artikelen in één slotbepaling.

Hoofdstuk 4 Maatschappelijke ondersteuning
Artikel 4.1 Begrippen
We hebben de toelichting bij het begrip *bijdrage in de kosten* aangevuld conform de modelverordening van VNG. De wijziging komt voort uit de wetswijziging abonnementstarief.

Artikel 4.4 Voorwaarden en weigeringsgronden – lid 1g.
Deze passage is, op basis van jurisprudentie en de uitvoeringspraktijk, aangevuld met: tenzij er alsnog melding is gedaan binnen 30 dagen nadat er over de voorziening wordt beschikt of kan worden beschikt en de noodzaak van de voorzieningen redelijkerwijs nog is vast te stellen.

Artikel 4.8 Hoogte Persoonsgebonden budget
Op verzoek van vereniging Per Saldo is de verwijzing naar deze belangenvereniging verwijderd. We hebben een extern onderzoek laten uitvoeren naar de tarieven voor informele zorg. De tarieven zijn getoetst op marktconformiteit en gebenchmarkt. De PGB-tarieven zijn geïndexeerd conform de vastgestelde percentages in artikel 4.7.

Artikel 4.9 Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of pgb's
Er bestaan twee aanleidingen om dit artikel te wijzigingen:

1. Wetswijziging abonnementstarief
2. Nieuwe aanbesteding collectief vervoer

1. Wetswijziging abonnementstarief

In april is het voorstel 'wetswijziging abonnementstarief' door het parlement aangenomen. Deze wetswijziging gaat met ingang van 1 januari 2020 van kracht. Hierdoor geldt vanaf 2020 het abonnementstarief: een eigen bijdrage van maximaal € 19,- per maand voor zorg en ondersteuning vanuit de Wmo.
De wetswijziging heeft consequenties voor het beleid van de gemeenten en brengt daarnaast wijzigingen met zich mee in de uitvoering. Als gemeente hebben we een aantal beleidsinhoudelijke keuzes gemaakt. Een aantal van die keuzes zijn in 2018 al genomen. Onderstaand benoemen we de verschillende lokale beleidskeuzen en de keuze die wij hebben verwerkt in de verordening (artikel 4.9) die nu voorligt.

Concreet hebben we toegevoegd:

- Lid 2. De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of pgb zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste €19,00 per maand per huishouden, tenzij overeenkomstig artikel 2.4.1a, vijfde lid, van de wet of hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 geen of lagere eigen bijdrage is verschuldigd.
- Lid 3. Een inwoner is een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van collectief vervoer, bestaande uit een opstaptarief van € 0,96 (per enkele reis) en een bedrag van € 0,14 per kilometer.

De beleidskeuzes die hieraan ten grondslag liggen zijn:

Keuze 1: Wel of geen eigen bijdrage vragen voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen.

- Keuze: Wel een eigen bijdrage vragen
- Toelichting: We staan voor de eigen regie en eigen kracht van inwoners en vinden dat het passend dat inwoners voor de ondersteuning die zij ontvangen een financiële bijdrage leveren.

Keuze 2: Wel of geen minimabeleid voor de eigen bijdrage (blijven) voeren, waarbij op basis van een inkomensgrens de bijdrage niet verschuldigd is.

- Keuze: Geen minimabeleid eigen bijdrage voeren
- Toelichting: Op dit moment kennen we geen minimabeleid eigen bijdrage. Het minimabeleid is gestopt bij de invoering van het tarief van € 17,50 per vier weken per 1 januari 2019. Wel bieden we een collectieve zorgverzekering waarbij het mogelijk is om de eigen bijdrage terug te vragen.

Keuze 3: Wel of niet kiezen voor een lager abonnementstarief voor alle cliënten van de Wmo dan het landelijk geldende tarief van € 19,00 per maand.

- Keuze: Geen lager tarief en hanteren van het tarief van € 19,00 per maand.
- Toelichting: Dit tarief sluit aan op het huidige tarief van € 17,50 per periode.

Keuze 4: Wel of niet kiezen om voor bepaalde maatwerkvoorzieningen en voor bepaalde algemene voorzieningen geen eigen bijdrage te vragen

- Keuze: De huidige situatie te continueren.
- Toelichting: Het betekent dat we geen eigen bijdrage vragen voor rolstoelen (wettelijk bepaald) en voor voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten (zoals deurdrangers) en voor participeer.

Keuze 5: Er wel of niet voor kiezen dat bij een woningaanpassing voor een minderjarige de ouder bijdrage plichtig is:

- Keuze: De ouder van de minderjarige niet bijdrage plichtig maken. Hiermee continueren we de huidige situatie.

- Toelichting: Voor jeugd geldt geen enkele eigen bijdrage. De aanpassing vindt plaats in de woning van de ouder, maar neemt niet of zelden een financieel voordeel voor de ouder met zich mee.

Keuze 6: Bepalen voor welke algemene voorzieningen een eigen bijdrage van toepassing is, en daarbij tevens bepalen welke algemene voorzieningen sprake is van een duurzame hulpverleningsrelatie.
- Keuze: Niet relevant. We brengen alle algemene voorzieningen met een duurzame hulpverleningsrelatie (take care en huishoudelijke mantelzorghulp) onder bij de maatwerkvoorzieningen.
- Toelichting: Op dit moment zijn huishoudelijke mantelzorghulp en take care nog algemene voorzieningen, waarvoor de inwoner een uurtarief betaalt. Vanwege de duurzame hulpverlenings-relatie vallen deze voorzieningen vanaf 1 januari onder het abonnementstarief. Het college wilt de voorzieningen graag beschikbaar houden en tegelijk ook grip houden op het budget. Dat vraagt om een uitgebreidere toetsing vooraf. Om die reden vallen de beide voorzieningen vanaf 1 januari onder de maatwerkvoorzieningen.

Keuze 7: Er wel of niet voor kiezen om het collectief vervoer in de verordening uit te zonderen van het abonnementstarief.
- Keuze: Het collectief vervoer uitzonderen van de eigen bijdrage.
- Toelichting: Naast de eigen bijdrage van € 19,- per maand betaalt een inwoner voor het collectief vervoer ook een ritprijs, bestaande uit een starttarief en een kilometerprijs. Met de nieuwe aanbesteding is deze prijs verhoogd naar het reguliere OV tarief in de regio.
  Wanneer een inwoner geen andere Wmo voorziening heeft dan collectief vervoer betaalt de inwoner dus een basisbedrag van € 19,- per maand / € 228,- per jaar, ongeachte het gebruik. In tegenstelling tot in de oude regeling, wordt straks ook in perioden dat niet wordt gereisd, het maandbedrag geïncasseerd. Wanneer een inwoner slechts enkele ritten per jaar maakt, zijn de kosten daarmee buitensporig hoog. En mensen die ook van andere Wmo voorzieningen gebruik maken, betalen toch al € 19,- per maand. Om die reden zien we af van een eigen bijdrage voor collectief vervoer.

2. Nieuwe tarieven voor het collectief vervoer

Dit jaar vond een nieuwe aanbesteding collectief vervoer plaats. Met de nieuwe aanbesteding is deze prijs verhoogd naar het reguliere OV tarief in de regio (starttarief van € 0,96 enkele reis en een kilometerprijs van € 0,14 per kilometer). Deze nieuwe bedragen zijn opgenomen in deze verordening.

Artikel 4.13 Ondersteuning mantelzorgers

Dit artikel is op twee punten gewijzigd:
- De algemene mantelzorgvoorzieningen zijn niet meer expliciet genoemd. De reden is dat de mogelijkheden voor ondersteuning en ontlasting van mantelzorgers uitgebreider zijn dan enkele voorzieningen die genoemd stonden.
- De tekst over mantelzorgwaardering is aangepaste naar de tekst van de modelverordening van VNG.

Hoofdstuk 5 Jeugd

Tekstuele aanpassingen conform de wijzigingen van de model verordening VNG.

Artikel 5.2 vormen van jeugdhulp

Wijzigingen van beschrijving van de individuele voorzieningen.

Artikel 5.4 Criteria voor het toekennen van individuele voorzieningen

- Herschreven 5.1. t/m 5.4
- Toegevoegd artikelen over arrangementen en criteria voor toewijzingen arrangementen (5.8.1 t/m 5.8.10)

Artikel 5.4 Aanvraag individuele voorziening of maatwerkvoorziening

Artikel 5.5 Overige toegangsmogelijkheden jeugdhulp

Artikel 5.6 Spoedeisende ondersteuning
Artikel 5.8.1. Verlening arrangementen individuele voorzieningen jeugdhulp
Artikel 5.8.2 Algemene criteria individuele voorziening voor jeugdhulp
Artikel 5.8.3 Aanvullende criteria voor het resultaatgebied sociaal en persoonlijk functioneren
Artikel 5.8.4. Aanvullende criteria voor het resultaatgebied herstel, vermindering, stabilisatiestoornis jeugdige
Artikel 5.8.5. Aanvullende criteria voor het resultaatgebied opvoeding en versterking mogelijkheden ouders
Artikel 5.8.6. Aanvullende criteria voor het ondersteuningselement vervangende opvoeding jeugdige
Artikel 5.8.7. Aanvullende criteria voor het ondersteuningselement dagbehandeling of dagbesteding
Artikel 5.8.8. Aanvullende criteria voor het ondersteuningselement mantelzorgondersteuning
Artikel 5.8.9. Waakvlamfunctie jeugdhulp
Artikel 5.8.10. Zeventien en een half-jarigen
Artikel 5.8.11. Voortzetting jeugdhulp na 18 jaar
Artikel 5.10, lid 3 Hoogte tarief informele pgb is verlaagd naar € 20,- per uur.
Lid 5 Dyslexie uitsluiten van PGB.
Artikel 5.11. Opschorting betaling uit het pgb In december 2015 is de Regeling Jeugdwet gewijzigd. Aan artikel 8b, vierde lid, is toen onder andere toegevoegd: De Sociale verzekeringsbank (hierna: SVB) kan een betaling uit het pgb geheel of gedeeltelijk beëindigen, weigeren of opschorten: indien het college bij de toepassing van de bij verordening gestelde regels, bedoeld in artikel 2.9, onderdeel d, van de wet, de SVB daarom verzoekt. Met overname van dit facultatieve artikel wordt deze mogelijkheid verwezenlijkt.
Artikel 5.12. is toegevoegd ter voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet

Hoofdstuk 6 Werk, re-integratie en tegenprestatie
Geen wijzigingen

Hoofdstuk 7 Inkomen
Artikel 7.4 Hoogte individuele inkomenstoeslag: Bedragen geïndexeerd.
Artikel 7.7 Dringende redenen individuele studietoeslag: Artikel geschrapt, waardoor de individuele studietoeslag toegankelijker wordt voor studerende inwoners die niet in staat zijn het minimumloon te verdienen.
Artikel 7.8 Eenmaal per periode individuele studietoeslag verlenen: Periode gewijzigd van periode van 6 maanden naar volledig studiejaar.
Artikel 7.9 Hoogte individuele studietoeslag: Hoogte van de toeslag aangepast naar € 1.848,- per studiejaar. Het totale bedrag is slechts verhoogd met een indexeringspercentage van 2,6%, want bedroeg € 900,- per half jaar.
Artikel 7.10 Betaling individuele studietoeslag: Uitbetaling gewijzigd naar 12 maandelijkse termijnen om de hoogte van een eventuele terugvordering na beëindiging van een studie zoveel mogelijk te beperken.

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen
Kleine tekstuele wijzigingen

Toelichting:

Hoofdstuk 5 Jeugdhulp
Artikel 5.1. Team Jeugd is de nieuwe benaming voor het toegangsteam. Veilig thuis is de nieuwe benaming voor het AMK.

Artikel 5.6. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.

Artikel 5.7 In dit artikel is een algemene, niet nader gespecificeerde, opsomming gegeven van de individuele voorzieningen die beschikbaar zijn. Het gaat hier veelal om specialistische zorg die niet valt onder de basishulp. Voor de toegang tot een individuele voorziening is een voorafgaand, diepgaand onderzoek en een besluit van het college nodig.

Artikel 5:10 De Sociale verzekeringsbank (hierna: SVB) kan een betaling uit het pgb geheel of gedeeltelijk beëindigen, weigeren of opschorten: indien het college bij de toepassing van de bij verordening gestelde regels, bedoeld in artikel 2.9, onderdeel d, van de wet, de SVB daarom verzoekt.

Hoofdstuk 7 Inkomen
Artikel 7.7-7.10 Aangepast n.a.v. wijzigingen in artikelen over individuele studietoeslag.

Adviesraad Sociaal Domein LANSINGERLAND

Aan het college van burgemeester en wethouders van Lansingerland

Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Ons kenmerk: ASD19.B.008
Uw kenmerk: U19.07504

Lansingerland, 12 oktober 2019

Geacht college,

Conform artikel 3:8 van de Verordening Sociaal Domein 2019 van de gemeente Lansingerland verzoekt u de Adviesraad Sociaal Domein (ASD) advies uit te brengen over de conceptverordening Sociaal Domein 2020. In uw aanvraag heeft u ons gevraagd om het advies zoveel mogelijk te richten op de door u voorgestelde aanpassingen. Hiertoe heeft u in de gewijzigde conceptverordening en concepttoelichting de wijzigingen gemarkeerd en in een separaat wijzigingsdocument nader toegelicht.

Inleiding

De gemeente Lansingerland heeft één verordening voor het gehele sociaal domein. Deze verordening wordt in de regel ieder jaar geactualiseerd. Dit betekent dat de ASD over de verordening al eerder adviezen heeft uitgebracht. Vandaar dat wij ons op uw verzoek ook zullen concentreren op de voorgestelde aanpassingen. De ASD waardeert het, dat bij de adviesaanvraag duidelijk is aangegeven wat de wijzigingen zijn ten opzichte van de huidige verordening en toelichting.

Bij de adviezen zal de ASD verwijzen naar het desbetreffende hoofdstuk en artikel. Dit advies is opgesteld naar aanleiding van uw adviesaanvraag van 23 september 2019.

Advies

Hoofdstuk 4, artikel 4.9

Uw college geeft bij ***"keuze 1"*** aan dat er voor algemene voorzieningen een eigen bijdrage wordt gevraagd. Daarentegen geeft uw college bij ***"keuze 6"*** aan dat er bij geen enkele algemene voorziening een eigen bijdrage verschuldigd is, terwijl er in de toelichting wordt aangegeven dat de gebruikers van de algemene voorzieningen vanaf januari 2020 € 19 per maand zullen gaan betalen – in de context van huishoudelijke mantelzorghulp en take care is dit als lastenverlichting betiteld. De ASD vraagt uw college nogmaals te kijken naar de betreffende beoogde beleidskeuzes en deze tegenstelling weg te nemen.

Bij ***"keuze 2"*** geeft uw college aan dat zij met betrekking tot de eigen bijdrage geen minimabeleid voert. ASD respecteert uw keuze en tegelijkertijd vraagt de ASD uw aandacht voor de cumulatie van de eigen bijdragen bij de laag- en middeninkomens. De ASD vraagt hierbij uw college om te bezien hoe eventuele consequenties van de toenemende lastendruk gematigd kunnen worden.

Bij 4:13 is uw college voornemens een totaalbudget van € 60.000 voor "blijk van waardering voor mantelzorgers" te bestemmen. Aangezien er in de vorige verordening voor deze voorziening geen budget was opgenomen, verzoekt de ASD uw college te duiden of het voorgenomen besluit als een verruiming dan wel bezuiniging moet worden gezien.

Hoofdstuk 5, artikel 5:9

Bij 2.3 is uw college voornemens om de hoogte van een pgb te koppelen aan het wettelijke minimumloon. De ASD maakt zich ernstige zorgen over de vraag of daarmee wel adequate hulp kan worden ingekocht door de zorgbehoevende. De ASD adviseert dan ook tot handhaving van de huidige bepaling van 51,7% van de in de betreffende situatie goedkoopste adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Mocht uw college van mening zijn dat het tarief desondanks verlaagd dient te worden, dan adviseert de ASD het college om het tarief niet verder te laten zakken dan 20 euro per uur. Reden daarvoor ligt in het feit dat de omringende gemeentes dit tarief hanteren. De ASD adviseert uw college dan wel over te gaan tot het hanteren van een overgangsperiode, waarin de hogere tarieven kunnen worden afgebouwd. Hierdoor kunnen inwoners en zorgverleners tijdig op deze beleidswijziging anticiperen; de betreffende partijen kunnen zich dan instellen op de nieuwe situatie en wordt voorkomen dat inwoners van zorg verstoken raken.

Hoofdstuk 5, artikel 5:10

Uw college is voornemens om artikel 5:10 uit de Verordening Sociaal Domein te schrappen.
De ASD is op de hoogte van het feit dat de voorziening "vertrouwenspersoon" landelijk bij stichting Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg (AKJ) is belegd. Desalniettemin adviseert de ASD uw college om Artikel 5:10 te handhaven, gezien het belang van deze voorziening. Het feit dat de voorziening "vertrouwenspersoon" landelijk is georganiseerd, hoeft niet te betekenen dat de gemeente haar inwoners er niet op hoeft te wijzen. Aangezien niet iedere inwoner het AKJ zal kennen, adviseert de ASD dan ook uw college om zorg te dragen voor een adequate doorverwijzing van de inwoners indien nodig.

Over de toelichting op de verordening hebben wij geen opmerkingen.

Afsluiting

Het is mij een genoegen u dit advies namens de ASD aan te bieden. Graag ontvangt de ASD een schriftelijke reactie op dit voorstel. Indien u besluit om het voorstel niet of gedeeltelijk over te nemen dan ontvangen wij graag een toelichting.

Hoogachtend,

Adviesraad Sociaal Domein Lansingerland,
J.W.M. Thewessen, voorzitter

ASD Lansingerland
Postbus 295
2650 AG Berkel en Rodenrijs

Adviesraad Sociaal Domein Lansingerland
Postbus 295
2650 AG BERKEL EN RODENRIJS

Domein Samenleving
Maatschappelijke Opgaven
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Brenda Brandsma
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 5 november 2019
Ons kenmerk U19.07676
Uw brief van

Onderwerp **Reactie op uw advies Verordening Sociaal Domein 2020**

Geachte heer Thewessen,

Onlangs hebben wij u gevraagd om advies uit te brengen op de conceptverordening Sociaal Domein 2020. U heeft dit advies op 13 oktober uitgebracht. Hierbij reageren wij op dit advies.

Allereerst willen wij u bedanken voor het uitgebrachte advies en ook de snelheid waarmee u dit heeft gedaan. Wij waarderen dit zeer. In uw advies richt u zich op diverse onderwerpen. Door u gestelde vragen of geplaatste opmerkingen staan cursief vermeld, met daaronder ons antwoord.

Maatschappelijke Ondersteuning

De ASD geeft aan dat er een tegenstelling in de keuzes voor het abonnementstarief zit. Bij "keuze 1" wordt aangegeven dat er voor algemene voorzieningen een eigen bijdrage wordt gevraagd. Daarentegen wordt bij "keuze 6" aangegeven dat er bij geen enkele algemene voorziening een eigen bijdrage verschuldigd is, terwijl er in de toelichting wordt aangegeven dat de gebruikers van de algemene voorzieningen vanaf januari 2020 € 19 per maand zullen gaan betalen - in de context van huishoudelijke mantelzorghulp en take care is dit als lastenverlichting betiteld.
De algemene lijn is dat we een eigen bijdrage vragen voor maatwerkvoorzieningen én voor algemene voorzieningen waarbij sprake is van een duurzame hulpverleningsrelatie. Dat staat benoemd in keuze 1. Nu take care en huishoudelijke zorg voor mantelzorgers per 1 januari maatwerkvoorzieningen worden, kennen we per 1 januari 2020 geen andere algemene voorzieningen meer met een duurzame hulp-verleningsrelatie. Dat is de reden dat we verder voor geen enkele algemene voorziening een eigen bijdrage van € 19,00 per maand vragen (abonnementstarief).

We begrijpen dat dit door de formulering van de keuze niet geheel helder was en passen de tekst in het wijzigingsdocument hierop aan.

Bij "keuze 2" geeft uw college aan dat zij met betrekking tot de eigen bijdrage geen minimabeleid voert. ASD respecteert uw keuze en tegelijkertijd vraagt de ASD uw aandacht voor de cumulatie van de eigen bijdragen bij de laag- en middeninkomens. De ASD vraagt hierbij uw college om te bezien hoe eventuele consequenties van de toenemende lastendruk gematigd kunnen worden.

Na het verzoek om nadere toelichting bij deze vraag heeft de ASD aangevuld: De ASD doelt hier op de huishoudens in de desbetreffende inkomensgroepen waarbij een individu/individuen aanspraak maakt/maken op meerdere voorzieningen, waarvoor meerdere eigen bijdragen verschuldigd zijn. De ASD vraagt het college om te bezien hoe eventuele consequenties van de genoemde cumulatie van de eigen bijdragen gematigd kunnen worden.

De eigen bijdrage is voor alle inkomensgroepen begrensd op € 19,00 per maand, per huishouden. Vanuit de Wmo is dus geen sprake van cumulatie van voorzieningen. Ook bij gebruik van meerdere voorzieningen (als voorbeeld: hulp bij het huishouden en dagbesteding) is sprake van een eigen bijdrage van maximaal € 19,00 per maand. Voor de lagere inkomensgroepen bestaat de mogelijkheid om via de collectieve zorgverzekering de eigen bijdrage voor de Wmo terug te ontvangen.

De ASD verzoekt om de €60.000 'blijk van waardering' voor mantelzorgers te duiden of het voorgenomen besluit als een verruiming dan wel bezuiniging moet worden gezien, aangezien er in de vorige verordening geen budget is opgenomen.

We hebben dit artikel aangepast naar de modelverordening, omdat het verplicht is een bedrag op te nemen in de verordening. Het totaalbudget is vergelijkbaar met voorgaande jaren en is bedoeld voor diverse vormen van een blijk van waardering voor mantelzorgers. Denk hierbij aan cursussen, een cadeaubon, activiteiten voor de dag van de mantelzorg. De verdeling van het totaalbudget over de verschillende vormen, staat niet vast.

Vertrouwenspersoon
De ASD vraagt om het Artikel 5:10 (oud) te handhaven, gezien het belang van deze voorziening. Niet iedere inwoner kent de Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg en een adequate doorverwijzing is wenselijk.
Wij nemen uw advies over en hebben het artikel 5:14 (nieuw) toegevoegd. Inhoudelijk is er niets veranderd.

Jeugdwet
Ten aanzien van de hoogte van informele pgb's in artikel 5:9 adviseert u ons om tot handhaving van de huidige hoogte. Indien wij toch besluiten om het tarief te laten zakken adviseert u dit niet lager vast te stellen dan € 20,- per uur en rekening te houden met een overgangsperiode waarin de tarieven worden afgebouwd.
Op basis van uw advies stellen wij het tarief voor informele pgb's voor 2020 vast op € 20,- per uur. In afwijking van uw tarief hanteren wij hierbij echter geen overgangsperiode. De reden hiervoor is dat pgb's niet bedoeld zijn als inkomensvoorziening en dat het huidige tarief duidelijk hoger is dan wat gebruikelijk is in de meeste Nederlandse gemeenten. Dit tarief is de afgelopen jaren sterk gestegen door de koppeling van de tarieven voor de zorg in natura, wij zien deze aanpassing daarom als een noodzakelijke correctie. Wij benadrukken overigens dat het hier gaat om het tarief voor informele hulp: uw vraag of dit tarief voldoende is om adequate hulp in te kopen bij professionele zorgverleners is hierdoor niet van toepassing.

Wij willen u graag nogmaals bedanken voor het uitgebrachte advies. Wij gaan ervan uit u hierbij goed te hebben geïnformeerd.

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

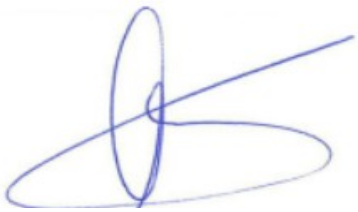

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Gemeenteraad Lansingerland

Domein Samenleving
Maatschappelijke Opgaven
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Desiree Pot
Telefoon
14 010
E-mail
desiree.pot@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 19 december 2019
Ons kenmerk U19.10046
agendapunt 8c Verordening Sociaal Domein

Onderwerp **Extra wijziging Verordening 2020: indexering bedragen in hoofdstuk Inkomen**

Geachte heer, mevrouw,

In deze brief informeren we u over de wijziging van een aantal bedragen in de Verordening Sociaal Domein 2020. Deze wijziging hebben we doorgevoerd nadat de stukken voor u beschikbaar waren. De laatste versie, inclusief deze wijzigingen, vindt u bij uw vergaderstukken. Om verwarring te voorkomen, geven we in deze brief weer wat er in de laatste versie gewijzigd is.

In de eerdere versie van de Verordening Sociaal Domein 2020 was een aantal bedragen onbedoeld niet geïndexeerd met 2,6% overeenkomstig de consumentenprijsindex van het Centraal Bureau voor de Statistiek. In de laatste versie van het document zijn deze bedragen wel geïndexeerd. Het gaat om de bedragen die gelden voor ‘individuele inkomenstoeslag’ en ‘individuele studietoeslag’ in hoofdstuk 7 ‘Inkomen’ van de Verordening Sociaal Domein .

Onderstaande tabel geeft de gewijzigde bedragen in artikelen 7:4, 7:9 en 7:10 van de Verordening Sociaal Domein weer.

Bedragen in Verordening 2019	Voorgestelde bedragen in Concept Verordening 2020
Individuele inkomenstoeslag per kalenderjaar: • € 391,- voor een alleenstaande; • € 497,- voor een alleenstaande ouder; • € 556,- voor gehuwden.	Individuele inkomenstoeslag per kalenderjaar: • € 402,- voor een alleenstaande; • € 510,- voor een alleenstaande ouder; • € 571,- voor gehuwden.
Individuele studietoeslag • per periode van 12 maanden: € 1.800,- • 12 maandelijkse termijnen van: € 150,-	Individuele studietoeslag: • per periode van 12 maanden: € 1.848,- • 12 maandelijkse termijnen van: € 154,-

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Albert Abee

Registratienummer
BR1900130

Onderwerp
Vaststellen belastingverordeningen en tarieventabellen 2020

Gevraagde beslissing

1. De belastingverordeningen (inclusief tarieven) 2020 vast te stellen:
   1.1. Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2020;
   1.2. Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing 2020;
   1.3. Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020;
   1.4. Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020;
   1.5. Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020.
2. De volgende tarieven vast te stellen:
   2.1. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van marktgelden 2014;
   2.2. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering precariobelastingen 2012;
   2.3. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland;
   2.4. Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingeland.

Samenvatting
Na vaststelling van de begroting 2020 door de Raad moeten de belastingverordeningen 2020, inclusief tarieven 2020, formeel worden vastgesteld. De inhoud van de belastingverordeningen is gebaseerd op de modelverordeningen die SVHW hanteert voor alle gemeenten binnen haar samenwerkingsverband en deze zijn getoetst aan de modelverordeningen van de VNG.

Het tarief voor onroerendezaakbelastingen woningen (ozb) wijkt af van het genoemde percentage in de begroting 2020 (paragraaf lokale heffingen). Uitgangspunt in ons tarievenbeleid ozb is dat wij corrigeren voor waardeontwikkeling. In de septemberraming van het SVHW wordt de waarde-ontwikkeling voor woningen omhoog bijgesteld met 1,8% (van 7,4% naar 9,2%). Om op hetzelfde gemiddelde ozb-bedrag per woning uit te komen, stellen wij de tarieven 2020 daarom naar beneden bij ten opzichte van de begroting. In het collegeakkoord is opgenomen de ozb-lasten voor inwoners naar het landelijk gemiddelde te verlagen. De komende jaren is in de begroting reeds rekening gehouden met een verdere verlaging van het tarief.

De overige tarieven wijken niet af van de in de begroting 2020 opgenomen bedragen.

Financiële consequenties
De financiële gevolgen die voortvloeien uit de vaststelling van de voorgestelde tarieven 2020 zijn verwerkt in de begroting 2020. De aanpassing van het OZB –tarief woningen is begrotingssaldo

neutraal. De hogere woningenwaarde compenseren met een lager tarief waardoor de opbrengst op afrondingsverschillen na gelijk blijft.

Verdere procedure
De vastgestelde tarieven 2020 worden uiterlijk 31 december 2019 bekend gemaakt op de gemeentelijke website en op de website www.overheid.nl.

Juridische aspecten
- de artikelen 149 en 220 tot en met 220h van de Gemeentewet (onroerendezaakbelasting);
- artikel 15.33 van de Wet Milieubeheer en de artikelen 149 Gemeentewet (afvalstoffenheffing);
- de artikelen 149 en 226 van de Gemeentewet (hondenbelasting);
- de artikelen 149 en 228a van de Gemeentewet (rioolheffing).

Extern draagvlak/burgerparticipatie
Niet van toepassing

Duurzaamheid
Niet van toepassing

Bijlagen
1. Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2020, T19.20565
2. Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing 2020, T19.20578
3. Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020, T19.20568
4. Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020, T19.20564
5. Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020, T19.20567
6. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van marktgelden 2014, T19.20557
7. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering precariobelastingen 2012, T19.20558
8. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland, T19.20600
9. Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingeland, T19.20602

Toelichting

1. Jaarlijks moeten belastingtarieven via de belastingverordening vastgesteld worden. Om gemeentelijke belastingen over 2020 te kunnen heffen dienen de betreffende verordeningen (inclusief tarieven 2020) voor 1 januari 2020 te zijn vastgesteld door de gemeenteraad.
   De inhoud van de belastingverordeningen is gebaseerd op de modelverordeningen van VNG en SVHW. We volgen de verordeningen die SVHW hanteert voor alle gemeenten binnen haar samenwerkingsverband. Deze toetsen zij aan de modelverordeningen van de VNG. De voorliggende verordeningen zijn afgestemd met het SVHW. Op basis van de modelverordening van VNG zijn er een aantal tekstuele wijzigingen doorgevoerd.
   Er komt een artikel te vervallen in verordeningen. Het betreft het artikel waarin het college van B&W nadere regels kan stellen met betrekking tot heffing en invordering van de betreffende heffing. Het argument van de VNG om dit artikel te laten vervallen is dat de Algemene wet bestuursrecht en Gemeentewet al voorzien in het kunnen delegeren van de bevoegdheid van de raad aan het college bij een aantal gemeentelijke belastingen waardoor dit artikel geen toegevoegde waarde heeft omdat bovenliggende wetgeving het al regelt.

1.1. Onroerendezaakbelastingen 2020

In de begroting 2019 verlaagden we de opbrengsten versneld met 8%, los van de correctie voor waardeontwikkeling. Hierdoor is in 2020 geen extra verlaging nodig. Voor 2021 en 2022 zijn verdere verlagingen voorzien en gereserveerd in de meerjarenbegroting 2020. In de ozb-tarieven woningen verwerken we de meest actuele informatie over waardeontwikkeling, de september-raming van het SVHW (9,2%). In de begroting is gerekend met 7,4%. Om de inwoners, conform bestendige gedragslijn, hiervoor te compenseren is het advies het tarief aan te passen van 0,1020% naar 0,1003%. Voor niet-woningen is het verschil tussen de september raming en het percentage waarmee in de begroting is gerekend 0,2%. Hiervoor stellen wij geen wijziging voor.

Ozb - tarieven	2019	Begroting 2020	Concept 2020	% verschil t.o.v. 2019
Eigenaar (woning)	0,1095%	0,1020%	0,1003%	-9,2%
Eigenaar (niet-woning)	0,2348%	0,2325%	0,2325%	-1,0%
Gebruiker (niet-woning)	0,1908%	0,1889%	0,1889%	-1,0%

1.2. Afvalstoffenheffing 2020

De stijging van het tarief 2020 ten opzichte van 2019 kent diverse oorzaken. In 2019 is de egalisatiereserve door middel van een eenmalige korting aan de inwoners teruggegeven. Vanaf 2018 is de verbrandingsbelasting op brandbaar huishoudelijk afval verhoogd. In 2018 en 2019 werd de verhoging van de lasten nog gedempt door verstrekte kortingen op het tarief. In 2019 zijn nieuwe contracten afgesloten voor de inzameling en verwerking van papier, glas en textiel, die eveneens tot hogere lasten hebben geleid. Naast de hogere lasten zien we de opbrengsten van afval, anders dan de afvalstoffenheffing, afnemen. Door het gesloten systeem betekent dit een verhoging van het tarief.

Bedragen x € 1,-

Tarieven afvalstoffenheffing	2019		Concept 2020	% verschil t.o.v. 2019
	Na teruggave	Voor teruggave		
Eenpersoonshuishoudens	149,59	192,36	232,39	20,81%
Meerpersoonshuishoudens	187,02	240,48	290,49	20,80%

1.3. Rioolheffing 2020

De tarieven voor de rioolheffing zijn gelijk aan de uitgangspunten in de begroting en Gemeentelijk Riooleringsplan: verhoging van 1,7%. Het tarief is een vast bedrag voor maximaal 500 m³ afgevoerd afvalwater voor huishoudens. Voor de zogenaamde grootverbruikers geldt dat boven de 500 m³ voor iedere volgende 500 m³ afgevoerd afvalwater of een gedeelte daarvan een opslag wordt geheven.

Bij de totstandkoming van de Rioolverordening 2020 gaan we onderzoeken of het wenselijk is om meer differentiatie in tariefeenheden aan te brengen.

Bedragen x € 1,-

Tarieven rioolheffing	2019	2020	schil t.o.v. 2019
Eenpersoonshuishoudens	245,18	249,35	1,70%
Meerpersoonshuishoudens	245,18	249,35	1,70%

Bij de verordening rioolheffing wordt voorgesteld om in artikel 4 lid 3 voortaan uit te gaan van het waterverbruik van de laatste, aan het begin van het belastingjaar, voorafgaande verbruiks-periode in plaats van het waterverbruik in het belastingjaar.

Omdat de aanslagen rioolheffing in februari van het belastingjaar worden opgelegd is het water-verbruik van het belastingjaar nog niet bekend. In de praktijk gaat SVHW daarom al uit van het

waterverbruik van de voorafgaande periode. Door de voorgestelde wijziging wordt aangesloten bij de huidige praktijk.
In de verordening rioolheffing 2020 is onder artikel 6 de vrijstelling voor opslagunits opgenomen. Echter, zijn er naast opslagunits meerdere kleinverbruikers. Te denken valt aan detailhandel, waar soms geen toilet in de winkel aanwezig is. Het is in de huidige tariefsopbouw lastig om hier rekening mee te houden. Het tarief is opgebouwd in 2 stappen van verbruik(500m^3). De vrijstelling voor de opslagunits is mogelijk door rekening te houden met de WOZ-waarde van de objecten. Dit is voor de winkelpanden helaas niet mogelijk, omdat hier meer differentiatie in zit en de waarde geen goede indicator is voor de hoeveelheid afvalwater die op het riool geloosd wordt. In 2020 actualiseren we het Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP), waarbij we ook kijken naar de tariefstelling.

1.4. Hondenbelasting 2020
De gemeente Lansingerland heft hondenbelasting. De tarieven daarvoor blijven ongewijzigd ten opzichte van 2019. Dit houdt in dat het tarief voor het houden van één hond in 2020 € 81,48 bedraagt, voor iedere volgende hond is dat € 114,12. De aanslag voor een geregistreerde kennel is € 244,68.

1.5. Kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020
In Lansingerland kan men in aanmerking komen voor kwijtschelding voor de ozb, afvalstoffen- en rioolheffing. In de verordening 2020 blijft de kwijtscheldingsnorm gelijk aan die van 2019 (AOW).

2. Tarieven 2020

2.1. Tarieven Marktgelden 2020
Voor het heffen van rechten in 2020 kan volstaan worden met de vaststelling voor 1 januari 2020 van de nieuwe tarieven 2020. Indien er geen nieuwe tarieven worden vastgesteld dan blijven de huidige tarieven 2019 van kracht. De tarieven kunnen verhoogd worden met maximaal het inflatiecijfer dat wordt toegepast in de begroting. In de begroting 2020 is er geen inflatie-correctie toegepast, derhalve blijven de tarieven gelijk.

2.2. Tarieven Precario 2020
Voorgesteld wordt de tarieven per 1 januari 2020 gelijk te houden

2.3. + 2.4 Tarieven Lijkbezorgingsrechten en begrafenistarieven 2020
De gemeente Lansingerland heeft het gebruik van de gemeentelijke begraafplaatsen vastgelegd in een beheerverordening. De vigerende beheerverordening dateert uit 2009. De bijbehorende tarieven voor lijkbezorging en begrafenissen worden vastgesteld in de Tarievenlijst 2020. Voorgesteld wordt de tarieven niet aan te passen.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900130

Onderwerp
Vaststellen belastingverordeningen en tarieventabellen 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het voorstel

Overwegende dat
- het alleen met de vastgestelde verordeningen voor het belastingjaar 2019 mogelijk is belastingen te heffen conform de uitgangspunten in de Begroting 2019.

Gelet op
- de artikelen 149 en 220 tot en met 220h van de Gemeentewet (onroerendezaakbelasting);
- artikel 15.33 van de Wet Milieubeheer en de artikelen 149 Gemeentewet (afvalstoffenheffing;
- de artikelen 149 en 226 van de Gemeentewet (hondenbelasting);
- de artikelen 149 en 228a van de Gemeentewet (rioolheffing).

Besluit(en)
1. De belastingverordeningen (inclusief tarieven) 2020 vast te stellen:
   1.1. Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2020;
   1.2. Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing 2020;
   1.3. Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020;
   1.4. Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020;
   1.5. Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020.
2. De volgende tarieven vast te stellen:
   2.1. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van marktgelden 2014;
   2.2. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering precariobelastingen 2012;
   2.3. Tarieven 2020 behorende bij verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland;
   2.4. Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingeland.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad

Titel regelgeving

Verordening op de heffing en de invordering van onroerende-zaakbelastingen 2020

Citeertitel

Verordening onroerende-zaakbelastingen 2020

Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 149 en 220, lid a tot en met h
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20565

Verordening onroerende zaakbelastingen 2020

De raad van de gemeente Lansingerland,

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Lansingerland;

gelet op

- de artikelen 149 en 220 tot en met 220h van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van onroerende-zaakbelastingen 2020 (Verordening onroerende-zaakbelastingen 2020).

Artikel 1 Belastbaar feit en belastingplicht

1. Onder de naam 'onroerende-zaakbelastingen' worden voor binnen de gemeente gelegen onroerende zaken twee directe belastingen geheven:
   a. een belasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
   b. een belasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een onroerende zaak het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.
   2. Bij de gebruikersbelasting wordt:
   a. gebruik door degene aan wie een deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven; degene die het deel in gebruik heeft gegeven, is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
   b. het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld; degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.
3. Met betrekking tot de eigenarenbelasting wordt als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Artikel 2 Belastingobject

1. Als onroerende zaak wordt aangemerkt de onroerende zaak, bedoeld in hoofdstuk III van de Wet waardering onroerende zaken.
2. Een onroerende zaak dient in hoofdzaak tot woning indien de waarde die op grond van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken is vastgesteld voor die onroerende zaak in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van die onroerende zaak die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 3 Maatstaf van heffing

1. De heffingsmaatstaf is de op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken voor de onroerende zaak vastgestelde waarde voor het kalenderjaar bedoeld in artikel 1.
2. Indien met betrekking tot een onroerende zaak geen waarde is vastgesteld op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken wordt de heffingsmaatstaf van die onroerende zaak bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 17, 18 en 20, tweede lid, van de Wet waardering onroerende zaken.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, voor zover dit niet reeds is geschied bij de bepaling van de in dat artikel bedoelde waarde, de waarde van:
   a. ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;
   b. glasopstanden, die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voorzover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde grond;
   c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
   d. één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de voorwaarden genoemd in artikel 8 van het Rangschikkingsbeleid Natuurschoonwet 1928, met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;
   e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
   f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;
   g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
   h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
   i. werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.

j. onroerende zaken voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;
k. straatmeubilair, waaronder begrepen alle zodanige gebouwde eigendommen - niet zijnde gebouwen - welke zijn geplaatst ten gerieve of in het belang van het publiek, ten dienste van het verkeer of ter verfraaiing van de gemeente, zoals lichtmasten, verkeersinstallaties, standbeelden, monumenten, fonteinen, banken, abri's, hekken en palen;
l. plantsoenen, parken en waterpartijen, die bij de gemeente in beheer zijn of waarvan de gemeente het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
m. begraafplaatsen, urnentuinen en crematoria, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning.

2. De vrijstelling met betrekking tot de in onderdeel j van het eerste lid bedoelde onroerende zaken voor de eigenarenbelasting geldt niet voor zover de gemeente van die zaken niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

3. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de onroerende zaak die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 5 Belastingtarieven

1. Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf. Het percentage bedraagt voor:
   a. bij de gebruikersbelasting 0,1889%
   b. bij de eigenarenbelasting
      I. voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,1003%
      II. voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,2325%
2. Voor belastingbedragen tot € 9, - vindt geen invordering plaats. Voor de toepassing van de vorige volzin wordt het totaal van op een aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen onroerende-zaakbelastingen of andere heffingen aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 6 Wijze van heffing

De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet de aanslag worden betaald uiterlijk drie maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. In afwijking van het eerste lid geldt dat, zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven de aanslagen moeten worden betaald in tien

gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt één maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene Termijnenwet is niet van toepassing op de in lid 1 en 2 van dit artikel gestelde termijnen.

Artikel 8 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening onroerende-zaakbelastingen 2019 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2020.
4. Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening onroerende-zaakbelastingen 2020'.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad

Titel regelgeving

Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020

Citeertitel

Verordening rioolheffing 2020

Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 149 en 228, lid a
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20568

Verordening Rioolheffing 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van de gemeente Lansingerland;

gelet op de artikelen 149 en 228a van de Gemeentewet;

Besluit vast te stellen de:

Verordening op de heffing en invordering van rioolheffing 2020 (Verordening rioolheffing 2020)

Artikel 1 Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. perceel: een roerende of onroerende zaak of een zelfstandig gedeelte daarvan;
b. voor de toepassing van deze verordening wordt als één onroerende zaak aangemerkt:
    1. een gebouwd eigendom;
    2. een ongebouwd eigendom;
    3. een gedeelte van een in onderdeel 1 of onderdeel 2 bedoeld eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt;
    4. een samenstel van twee of meer van de in onderdeel 1 of onderdeel 2 bedoelde eigendommen of in onderdeel 3 bedoelde gedeelten daarvan, die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar horen;
    5. een geheel van twee of meer van de in onderdeel 1 of onderdeel 2 bedoelde eigendommen of in onderdeel 3 bedoelde gedeelten daarvan of in onderdeel 4 bedoelde samenstellen, dat naar de omstandigheden beoordeeld één terrein vormt bestemd voor verblijfsrecreatie en dat als zodanig wordt geëxploiteerd;
    6. het binnen de gemeente gelegen deel van een in onderdeel 1 of onderdeel 2 bedoeld eigendom, van een in onderdeel 3 bedoeld gedeelte daarvan, van een in onderdeel 4 bedoeld samenstel of van een in onderdeel 5 bedoeld geheel;
c. een roerende zaak is gelijk aan een onroerende zaak in de zin van onderdeel b;
d. gemeentelijke riolering: een voorziening of combinatie van voorzieningen voor inzameling, verwerking, zuivering of transport van afvalwater, hemelwater of grondwater, in eigendom, in beheer of in onderhoud bij de gemeente;
e. verbruiksperiode: de periode waarop de afrekening van het waterbedrijf betrekking heeft;
f. water: huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater, hemelwater, grondwater of oppervlaktewater.

Artikel 2 Aard van de belasting

Onder de naam rioolheffing wordt een directe belasting geheven ter bestrijding van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan:

a. de inzameling en het transport van huishoudelijk afvalwater en bedrijfswater, alsmede de zuivering van huishoudelijk afvalwater;
b. de inzameling van afvloeiend hemelwater en de verwerking van het ingezamelde hemelwater, alsmede het treffen van maatregelen teneinde structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand voor de aan de grond gegeven bestemming zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.

Artikel 3 Belastbaar feit en belastingplicht

1. Onder de naam "rioolheffing" wordt geheven:
   a. een belasting van de gebruiker van een perceel dat direct of indirect is aangesloten op de gemeentelijke riolering, en
   b. een belasting van de gebruiker van een perceel van waaruit afvalwater direct of indirect op de gemeentelijke riolering wordt afgevoerd.
2. Voor de heffing als bedoeld in het eerste lid wordt:
   a. gebruik van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruik door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aangewezen lid van dat huishouden;
   b. gebruik door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven;
   c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

1. De belasting als bedoeld in artikel 3, lid 1, onderdeel a, wordt geheven per perceel.
2. De belasting als bedoeld in artikel 3, lid 1, onderdeel b, wordt geheven naar het aantal kubieke meters water dat vanuit het perceel wordt afgevoerd.
3. Het aantal kubieke meters water wordt gesteld op het aantal kubieke meters water dat in de laatste aan het begin van het belastingjaar voorafgaande verbruiksperiode naar het perceel is toegevoerd of is opgepompt. Ingeval de verbruiksperiode niet gelijk is aan een periode van twaalf maanden wordt de hoeveelheid water door herleiding naar tijdsgelang bepaald. Bij die herleiding wordt een gedeelte van een kalendermaand voor een volle maand gerekend.
4. De op voet van het derde lid berekende hoeveelheid toegevoerd of opgepompt water wordt verminderd met de hoeveelheid water die niet als afvalwater is afgevoerd.

Artikel 5 Belastingtarieven

1. De belasting als bedoeld in artikel 3, lid 1, onderdeel a, bedraagt per perceel € 249,35.
2. Indien in een jaar meer dan 500m^3 afvalwater wordt afgevoerd, is boven het ingevolge het eerste lid verschuldigde bedrag een belasting verschuldigd van € 249,35 voor de tweede en elk volgende hoeveelheid van 500 m^3 of een gedeelte hier van, met een maximum van 10.000 m^3.

Artikel 6 Vrijstellingen en afwijkende tarieven

1. De belasting is niet verschuldigd ter zake van percelen die in zelfstandig gebruik zijn als berging of garagebox (WOZ-objectcode 1700).
2. De belasting is niet verschuldigd voor opslagunits (WOZ-objectcode 3175) met een WOZ-waarde lager dan € 50.000.

Artikel 7 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 8 Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 9 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of voor het gebruikersdeel, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht met betrekking tot het perceel voor het gebruikersdeel als bedoeld in artikel 3, eerste lid, in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht met betrekking tot het perceel voor het gebruikersdeel als bedoeld in artikel 3, eerste lid, in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde gebruikersdeel als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven, tenzij het bedrag van de ontheffing minder bedraagt dan € 9,--.
4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en aldaar een ander eigendom in gebruik neemt.
5. Belastingbedragen van minder dan € 9,-- worden niet geheven.
6. Voor de toepassing van de bepalingen in het derde en vijfde lid, wordt het totaal van op één aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 10 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet de aanslag worden betaald uiterlijk drie maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. In afwijking van het eerste lid geldt dat, zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven, de aanslagen moeten worden betaald in tien gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt één maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in lid 1 en 2 van dit artikel gestelde termijnen.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening rioolheffing 2019 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2020.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als de "Verordening rioolheffing 2020".

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad

Titel regelgeving

Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020

Citeertitel

Verordening hondenbelasting 2020

Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 149 en 226
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20564

Verordening hondenbelasting 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van de gemeente Lansingerland;

gelet op artikelen 149 en 226 van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van de hondenbelasting 2020
(Verordening hondenbelasting 2020).

Artikel 1 Belastbaar feit

Onder de naam "hondenbelasting" wordt een directe belasting geheven ter zake van het houden van een hond binnen de gemeente.

Artikel 2 Belastingplicht

1. Belastingplichtig is de houder van een hond.
2. Als houder wordt aangemerkt degene die onder welke titel dan ook een hond onder zich heeft, tenzij blijkt dat een ander de houder is.
3. Het houden van een hond door een lid van het huishouden wordt aangemerkt als het houden van een hond door een door de in artikel 232, vierde lid, onderdeel a, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aan te wijzen lid van dat huishouden.

Artikel 3 Vrijstellingen

1. In dit artikel wordt verstaan onder hondenasiel: aan één locatie gebonden ruimte of ruimtes bestemd of gebruikt voor het in bewaring houden van honden die zwervend zijn aangetroffen, dan wel waarvan door de eigenaar permanent afstand is gedaan, welke locatie als inrichting is aangemeld overeenkomstig artikel 3.7, eerste lid, van het Besluit houders van dieren.
2. De belasting wordt niet geheven voor honden:

a. die zijn opgeleid tot en dienen als blindengeleidehond en in hoofdzaak als zodanig door een blind persoon worden gehouden;
b. die zijn opgeleid tot en dienen als assistentiehond en in hoofdzaak als zodanig door een gehandicapt persoon worden gehouden;
c. die verblijven in een hondenasiel;
d. die uitsluitend ten verkoop of aflevering in voorraad worden gehouden in een inrichting als bedoeld in artikel 3.7, eerste lid, van het Besluit houders van dieren;
e. die jonger zijn dan drie maanden, voor zover zij tezamen met de moederhond worden gehouden;
f. die geregistreerd staan bij en gehouden worden door personen die zijn ingeschreven bij de Koninklijke Nederlandse Politiehondenvereniging.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

De belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden.

Artikel 5 Belastingtarief

1.		De belasting bedraagt per belastingjaar:	
	a.	Voor de eerste hond	€ 81,48
	b.	voor een tweede en volgende hond(en)	€ 114,12
2.		In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting voor honden, gehouden in een kennel, per belastingjaar, per kennel Voor de toepassing van de vorige volzin wordt onder een kennel verstaan een inrichting als bedoeld in artikel 3.7, eerste lid, van het Besluit houders van dieren, bestemd en gebruikt voor het fokken van honden voor de verkoop of aflevering van nakomelingen.	€ 244,68
3.		Het tweede lid blijft buiten toepassing indien belastingplichtige schriftelijk verzoekt de verschuldigde belasting vast te stellen naar het werkelijke aantal honden indien blijkt dat dit bedrag lager is dan het op voet van het tweede lid bepaalde bedrag	

Artikel 6 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, indien de belastingplicht in de loop van het jaar aanvangt, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting verschuldigd over zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na het tijdstip van de aanvang van de belastingplicht, respectievelijk de toename van het aantal honden, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar eindigt, dan wel het aantal honden in de loop van het belastingjaar vermindert, bestaat aanspraak op ontheffing over zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na het tijdstip van de beëindiging van de belastingplicht respectievelijk de vermindering van het aantal honden, nog volle kalendermaanden overblijven, tenzij het bedrag van de ontheffing minder bedraagt dan € 9,--.
4. Belastingbedragen van minder dan € 9,-- worden niet geheven.
5. Voor de toepassing van de bepalingen in het derde en vierde lid, wordt het totaal van op één aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet de aanslag worden betaald uiterlijk drie maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. In afwijking van het eerste lid geldt dat, zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven de aanslagen moeten worden betaald in tien gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt één maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in lid 1 en 2 van dit artikel gestelde termijnen.

Artikel 10 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening hondenbelasting 2019 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van heffing is 1 januari 2020.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als de "Verordening hondenbelasting 2020".

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	
Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020	
Citeertitel	
Verordening kwijtschelding 2020	
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 255, lid 0 Nadere regels kwijtschelding gemeentelijke- en waterschapsbelastingen Uitvoeringsregeling invorderingswet 1990, artikel 28, lid 1b
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20567

Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van gemeente Lansingerland;

gelet op
- artikel 255 van de Gemeentewet, de Nadere regels kwijtschelding gemeentelijke en waterschaps-belastingen, alsmede artikel 28, eerste lid, onder b, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990.

overwegende dat
- het gewenst is om regels te stellen voor het verlenen van kwijtschelding van gemeentelijke belastingen en heffingen.

Besluit vast te stellen de:

Verordening kwijtschelding gemeentelijke belastingen en heffingen 2020

Artikel 1. Voor de kwijtschelding in aanmerking komende gemeentelijke belastingen en heffingen
Bij de invordering van de volgende belastingen en heffingen kan kwijtschelding verleend worden:
- de rioolheffing 2020;
- de afvalstoffenheffing 2020;
- de onroerende-zaakbelasting 2020.

Artikel 2. Percentage kosten van bestaan
1. Bij de invordering van de belastingen en heffingen, zoals bedoel in artikel 1, wordt in afwijking van artikel 16, eerste en tweede lid, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 het percentage voor de berekening van de kosten van bestaan vastgesteld op 100 percent.
2. In afwijking van het eerste lid worden de kosten van bestaan van de in artikel 1a van de Nadere regels kwijtschelding gemeentelijke en waterschapsbelastingen bedoelde AOW-gerechtigde personen gesteld op 100 percent van de toepasselijke, in genoemd artikel 1a bedoelde netto AOW-bedragen.

Artikel 3. Kwijtschelding in geval van een natuurlijk persoon die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefent
Met betrekking tot een natuurlijke persoon die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefent die een verzoek om kwijtschelding indient, is in plaats van de afdelingen 3 en 4 van hoofdstuk II van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 van overeenkomstige toepassing de afdeling 2 van hoofdstuk II van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990, ten aanzien van de in artikel 2 genoemde belastingen en heffingen die geen (geheel of gedeeltelijk) verband houden met de uitoefening van dat bedrijf of beroep.

Artikel 4. Inwerkingtreding en citeertitel

1. De ‘Verordening Kwijtschelding 2019’ van 20 december 2018 wordt ingetrokken met ingang van de in het vierde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening wordt aangehaald als ‘Verordening kwijtschelding 2020’.
3. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
4. De datum van ingang van deze verordening is 1 januari 2020, met dien verstande dat zij slechts van toepassing is op belastingaanslagen ter zake van het belastingjaar 2020.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Lansingerland
van 19 december 2019.

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	
Tarieventabel 2020 behorende bij de Verordening op de heffing en invordering van marktgelden gemeente Lansingerland 2014	
Citeertitel	
Tarieventabel marktgelden 2020 gemeente Lansingerland	
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Verordening op de heffing en invordering van marktgelden gemeente Lansingerland 2014
Opmerkingen	Deze tarieventabel hoort bij de Verordening op de heffing en invordering van marktgelden gemeente Lansingerland 2014
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20557

Tarieventabel 2020 behorende bij de Verordening op de heffing en invordering van marktgelden gemeente Lansingerland 2014
(bijlage bij raadsvoorstel BR19.00130)

Het marktgeld bedraagt voor:

A. Een vaste standplaats voor de markt in de kern Berkel en Rodenrijs per frontbreedte per meter:
€ 49,40 per kwartaal

B. Een losse of dagplaats voor de markt in de kern Berkel en Rodenrijs per frontbreedte per meter:
- **Inclusief elektriciteit: € 4,45 per dag**
- **Exclusief elektriciteit: € 3,80 per dag**

C. Een aansluiting op de gemeentelijke aansluitkast voor levering van elektriciteit per kwartaal:
- **Licht verbruik: € 22,75 per kwartaal**
- **Zwaar verbruik: € 44,95 per kwartaal**
- **Krachtstroom: € 111,50 per kwartaal**

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	
Tarieventabel 2020 behorende bij de verordening op de heffing en invordering van de precariobelastingen 2012	
Citeertitel	
Tarieventabel precariobelasting 2020	
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Verordening op de heffing en invordering van de precariobelasting 2012
Opmerkingen	Deze tarieventabel hoort bij de verordening op de heffing en invordering van de precariobelasting 2012
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20558

Tarieventabel voor de heffing van precariobelastingen 2020

behorende bij de Verordening op de heffing en invordering van precariobelastingen 2012.
(bijlage bij raadsvoorstel BR1900130)

Het tarief per jaar per m^2 tenzij anders benoemt, bedraagt:

Nummer	Omschrijving	Tarief per dag	Tarief per kwartaal
1	**Standplaatsen**		
1a	Voor het innemen van een **tijdelijke standplaats** voor de verkoop van waren per dag per m^2:	€ 0,85	
1b	Voor het innemen van een **vaste of seizoensgebonden standplaats** voor de verkoop van waren per dag per m^2:		€ 10,20
1c	Indien het aantal dagen hoger is dan één, dan wordt het tarief genoemd onder 1a en 1b vermenigvuldigd met dit aantal.		
1d	Voor het innemen van een standplaats ten behoeve van het uitoefenen van maatschappelijk sociale gezondheidsdiensten, zoals bevolkingsonderzoeken.	€ 0,-	
2	**Terrassen**		
2a	Voor het hebben van terrassen, inclusief bijbehorend terrasmeubilair per m^2 ingenomen grond:		€ 0,-

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019.

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad

Titel regelgeving

Tarieventabel 2020 behorende bij de verordening lijkbezorgingsrechten 2009

Citeertitel

Tarieventabel lijkbezorgingsrechten 2020

Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Verordening lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland
Opmerkingen	Tarieventabel hoort bij de Verordening lijkbezorgingsrechten 2009
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20600

Tarieventabel 2020 behorende bij de Verordening op de heffing en invordering van de lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland.
Behorend bij raadsvoorstel BR1900130

Hoofdstuk 1 Verlenen en verlengen van rechten

1.1	Voor het verlenen van het uitsluitend recht op een graf voor een periode van 20 jaar wordt geheven:	
1.1.1	voor een eigen graf t.b.v. 2 personen (Bergschenhoek en Bleiswijk);	€ 1.312,00
1.1.2	voor een eigen kindergraf;	€ 656,00
1.1.3	voor een eigen graf t.b.v. 3 personen (Berkel en Rodenrijs);	€ 1.970,00
1.2	Voor het verlenen van het uitsluitend recht op een urnengraf voor een periode van 20 jaar wordt geheven;	
1.2.1	voor een eigen urnengraf t.b.v. 2 asbussen (Bleiswijk en Berkel en Rodenrijs);	€ 985,00
1.2.2	voor een eigen urnengraf t.b.v. 1 asbus (Berkel en Rodenrijs);	€ 492,00
1.3	Voor het verlenen van het recht op een urnennis voor een periode van 20 jaar wordt geheven:	
1.3.1	voor een eigen urnennis t.b.v. 2 asbussen;	€ 985,00
1.3.2	voor een eigen urnennis t.b.v. 4 asbussen (Berkel en Rodenrijs);	€ 1.970,00
1.4	Voor het verlengen van het uitsluitend recht als bedoeld in 1.1 met 10 jaar wordt geheven:	
1.4.1	voor een eigen graf t.b.v. 2 of 3 personen;	€ 656,00
1.4.2	voor een eigen kindergraf;	€ 328,00
1.5	Voor het verlengen van de rechten als bedoeld in 1.2 en 1.3 met 10 jaar	€ 246,00

Hoofdstuk 2 Begraven

2.1	Voor het begraven van een lijk wordt geheven	€ 475,00
2.2	Voor het begraven op buitengewone uren wordt het recht, bedoeld in 2.1 verhoogd met	€ 117,00
2.3	Onder buitengewone uren wordt verstaan: - Op werkdagen: andere uren dan tussen 9:00 en 17:00 uur; - Alle tijdstippen op andere dagen dan werkdagen, uitgezonderd zaterdag tussen 9:00 en 12:00 uur.	

Hoofdstuk 3 Bijzetten van asbussen en urnen

3.1	Voor het bijzetten van een asbus of urn wordt geheven:	
3.1.1	in een urnennis;	€ 166,00
3.1.2	in een urnengraf.	€ 166,00

Hoofdstuk 4 Grafbedekking

4.1	Voor het afgeven van een vergunning voor het plaatsen of vernieuwen van de voorwerpen, bedoeld in artikel 16 van de Beheerverordening gemeentelijke begraafplaatsen Lansingerland 2011 en artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit voor de grafbedekkingen, wordt geheven:	
4.1.1	voor een grafbedekking.	€ 77,00

Hoofdstuk 5 Leges

5.1	Voor het uitgeven van aktes en vergunningen wordt geheven:	
5.1.1	voor de uitgifte van een akte voor een eigen (urnen)graf of urnennis;	€ 116,00
5.1.2	voor de uitgifte van een akte voor verlenging van een eigen (urnen)graf of urnennis;	€ 116,00

Hoofdstuk 6 Bijdrage in exploitatiekosten begraafplaatsen

6.1	Voor de bijdrage in de exploitatiekosten, bij uitgifte, wordt geheven:	
6.1.1	voor een eigen graf t.b.v. 2 personen (Bergschenhoek en Bleiswijk);	€ 2.682,00
6.1.2	voor een eigen kindergraf;	€ 661,00
6.1.3	voor een eigen graf t.b.v. 3 personen (Berkel en Rodenrijs);	€ 3.975,00
6.1.4	voor een eigen urnengraf t.b.v. 2 asbussen;	€ 1.323,00
6.1.5	voor een eigen urnennis t.b.v. 2 asbussen;	€ 1.323,00
6.1.6	voor een eigen urnennis t.b.v. 4 asbussen (Berkel en Rodenrijs);	€ 1.987,00
6.1.7	voor een eigen locatie in de urnengraf t.b.v. 1 asbus (Berkel en Rodenrijs);	€ 529,00
6.1.8	voor een algemeen graf.	€ 670,00
6.2	Voor de bijdrage in de exploitatiekosten, bij verlenging, wordt geheven:	
6.2.1	voor een eigen graf t.b.v. 2 of 3 personen;	€ 1.323,00
6.2.2	voor een eigen kindergraf;	€ 327,00
6.2.3	voor een urnengraf of –muur	€ 264,00

Hoofdstuk 7 Opgraven, ruimen en herbegraven

7.1 Voor het op verzoek van belanghebbende of rechthebbende opgraven, ruimen of herbegraven van een stoffelijk overschot worden de werkelijk gemaakte kosten in rekening gebracht;

7.2 Voor het op verzoek van rechthebbende van het opgraven, ruimen of herbegraven van een asbus worden de werkelijk gemaakte kosten in rekening gebracht;

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in de openbare vergadering van 19 december 2019

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	
Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingerland	
Citeertitel	
Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingerland	
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Verordening op de heffing en invordering van de lijkbezorgingsrechten 2009 Lansingerland
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20602

Overzicht tarieven 2020 gemeentelijke begraafplaatsen Lansingerland

Behorend bij raadsvoorstel BR1900130

Afmetingen en tarieven

Voor de gedenktekens mogen alleen duurzame materialen worden gebruikt, zoals natuursteen, metaal, keramiek, glas, duurzame kunststoffen of een verduurzaamde houtsoort.
De lengte en de breedte van het gedenkteken mogen die van het graf niet overschrijden.
De aangegeven maten zijn hoogte x breedte of lengte x breedte.

Kindergraven

Eigen kindergraf (t/m 12 jaar) in alle kernen		
Afmetingen maximaal 100 x 90 cm. (staand gedenkteken)		
Afmetingen maximaal 60 x 50 cm. (liggend gedenkteken)		
Begraven	€	475,00
Grafrecht voor 20 jaar	€	656,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	661,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**1.908,00**

Verlenging eigen kindergraf (t/m 12 jaar) in alle kernen		
Grafrecht 10 jaar	€	328,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 10 jaar	€	327,00
Totaal	**€**	**771,00**

Algemene graven

Algemeen graf in alle kernen		
Afmetingen maximaal 70 x 80 cm. (staand grafteken)		
Afmetingen maximaal 60 x 50 cm. (liggend grafteken)		
Begraven	€	475,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 10 jaar	€	670,00
Totaal	**€**	**1.145,00**

Eigen graven

Eigen graf voor 3 plaatsen in de kern Berkel en Rodenrijs		
Afmetingen maximaal 100 x 90 cm. (staand grafteken)		
Afmetingen maximaal 200 x 90 cm. (liggend grafteken)		
Begraven	€	475,00
Grafrecht voor 20 jaar	€	1.970,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	3.975,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**6.536,00**

Eigen graf voor 2 plaatsen in de kern Bergschenhoek en Bleiswijk

Afmetingen maximaal 100 x 90 cm. (staand grafteken)

Afmetingen maximaal 200 x 90 cm. (liggend grafteken)

Begraven	€	475,00
Grafrecht voor 20 jaar	€	1.312,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	2.682,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**4.585,00**

Verlenging graven in alle kernen

Grafrecht 10 jaar	€	656,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 10 jaar	€	1.323,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**2.095,00**

**algemene graven kunnen niet worden verlengd.*
Voor kindergraven geldt een ander tarief, zie bovenstaand

Urnen graven

Eigen urnengraf (2 asbussen) in de kern Bleiswijk en Berkel en Rodenrijs

Afmetingen maximaal 60 x 50 cm. (liggend gedenkteken)

Afmetingen maximaal 70 x 80 cm. (staand gedenkteken)

Voor het bijzetten van een asbus wordt geheven	€	166,00
Voor een periode van 20 jaar (maximaal 2 asbussen)	€	985,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	1.323,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**2.590,00**

Eigen urnengraf (1 asbus) in de kern Berkel en Rodenrijs

Afmetingen maximaal 60 x 50 cm. (liggend gedenkteken)

Afmetingen maximaal 70 x 80 cm. (staand gedenkteken)

Voor het bijzetten van een asbus wordt geheven	€	166,00
Voor een periode van 20 jaar (maximaal 1 asbus)	€	492,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	529,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**1.303,00**

Urnenmuur

Urnenmuur (eigen nis 2 asbussen, standaard kleur en afmeting) in alle kernen

Voor het bijzetten van een asbus wordt geheven	€	166,00
Voor een periode van 20 jaar (maximaal 2 asbussen)	€	985,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	1.323,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**2.590,00**

Urnenmuur (eigen nis 4 asbussen, standaard kleur en afmeting) in de kern Berkel en Rodenrijs		
Voor het bijzetten van een asbus wordt geheven	€	166,00
Voor een periode van 20 jaar (maximaal 4 asbussen)	€	1.970,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 20 jaar	€	1.987,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**4.239,00**

Verlenging urnengraven of -muur		
Verlenging in alle kernen		
Verlenging voor 10 jaar	€	246,00
Bijdrage kosten (onderhoud) 10 jaar	€	264,00
Akte van uitgifte	€	116,00
Totaal	**€**	**626,00**

Gedenkteken		
Voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor plaatsen of vernieuwen van de voorwerpen, bedoeld in artikel 21 van de Wet op de Lijkbezorging wordt geheven:		
Voor het stichten van een gedenkteken of inscriptie van de sluitplaat op een urnennis	€	77,00

Attentie: buitengewone tijden		
Voor het begraven op buitengewone uren wordt een eenmalige toeslag berekend van:	€	117,00

Onder buitengewone uren wordt verstaan:

- *op werkdagen: andere uren dan tussen 9:00 en 17:00 uur*
- *alle tijdstippen op andere dagen dan werkdagen, uitgezonderd zaterdagen tussen 9:00 en 12:00 uur.*

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in de openbare vergadering van 19 december 2019.

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad

Titel regelgeving

Verordening op de heffing en de invordering van de afvalstoffenheffing 2020

Citeertitel

Verordening afvalstoffenheffing 2020

Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 149 Wet milieubeheer art. 15.33
Opmerkingen	Geen
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20578

Verordening Afvalstoffenheffing 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van de gemeente Lansingerland;

gelet op artikel 15.33 van de Wet milieubeheer en artikel 149 Gemeentewet;

besluit vast te stellen de:

Verordening op de heffing en de invordering van de afvalstoffenheffing 2020 (Verordening afvalstoffenheffing 2020)

Artikel 1 Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder ‘gebruik maken’: gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer.
2. Medische indicatie: een schriftelijke verklaring van een huisarts of medisch specialist waarin wordt verklaard dat als gevolg van een chronische ziekte of handicap extra (medische) afvalstoffen moeten worden aangeboden.

Artikel 2 Aard van de belasting en belastbaar feit

1. Onder de naam ‘afvalstoffenheffing’ wordt een directe belasting geheven als bedoeld in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer.
2. De afvalstoffenheffing bedoeld in deze verordening wordt geheven ter zake van het gebruik maken van een perceel ten aanzien waarvan krachtens de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.

Artikel 3 Belastingplicht

De belasting wordt geheven van degene die in de gemeente naar de omstandigheden beoordeeld al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan ingevolge de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.

Artikel 4 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De belasting bedraagt per perceel per belastingjaar indien het perceel op 1 januari van het belastingjaar of, indien de belastingplicht later aanvangt, bij aanvang van de belastingplicht, wordt gebruikt door;

Eenpersoonshuishouden	€ 232,39

Meerpersoonshuishouden	€ 290,49

2. De belasting als bedoeld in lid 1 wordt vermeerderd voor het in bruikleen hebben van een extra container (= boven hetgeen volgens de gemeentelijke afvalstoffenverordening aan het perceel is verstrekt):

Container van 140 liter, bestemd voor restafval, per container met	€ 64,00
Container van 240 liter, bestemd voor restafval, per container met	€ 94,00
Indien de container voor overig huishoudelijk afval is aangevraagd en wordt gebruikt in verband met een medische indicatie, is het bedrag van de vermeerdering	€ 0,00

Artikel 6 Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven, tenzij het bedrag van de ontheffing minder bedraagt dan € 9,--.
4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en aldaar een ander perceel in gebruik neemt.
5. Belastingbedragen van minder dan € 9,-- worden niet geheven.
6. Voor de toepassing van de bepalingen in het derde en vijfde lid, wordt het totaal van op één aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen aangemerkt als één belastingbedrag.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet de aanslag worden betaald uiterlijk drie maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. In afwijking van het eerste lid geldt dat, zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische incasso kunnen worden afgeschreven de aanslagen moeten worden betaald in tien gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt één maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in lid 1 en 2 van dit artikel gestelde termijnen.

Artikel 9 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening afvalstoffenheffing 2019 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van heffing is 1 januari 2020.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening afvalstoffenheffing 2020".

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Registratienummer
BR1900144

Onderwerp
Bekrachtiging geheimhouding gemeenteraad 19 december 2019

Gevraagde beslissing

1. De door het college in brief U19.09364 d.d. 12 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op de bijlagen I17.34884 en T19.21753 bij het raadsvoorstel 'Overdracht van het beheer Klapwijkseweg/Boterdorpseweg (BR1900127) te bekrachtigen.
2. De door het college in brief U19.09253 d.d. 12 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op bijlage T19.20732 bij het raadsvoorstel 'Cultuurhuis Berkel – Blok B' (BR1900102) te bekrachtigen.
3. De door het college in brief U19.09809 d.d. 17 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op brief U19.09813 inzake het dossier Bergweg-Zuid 90 (Parnassia/Rustenburg) te bekrachtigen.
4. De door het college in brief U19.09783 d.d. 18 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op de bijlagen T19.22437, T19.22436, T19.22439 en T19.22440 bij het raadsvoorstel BR1900137 inzake de verkoop aandelen Eneco te bekrachtigen.

Samenvatting

Het college heeft op grond van het belangen, zoals genoemd in art. 10 lid 1 en 2 van de Wet openbaarheid van bestuur geheimhouding opgelegd. Indien de raad dit besluit van het college niet bekrachtigt, vervalt de geheimhouding. Dit volgt uit art. 25 van de Gemeentewet. De geheimhoudingen duren bij:

1. Overdracht van het beheer Klapwijkseweg/Boterdorpseweg: tot de aanbesteding met betrekking tot de reconstructie van de weg is afgerond.
2. Cultuurhuis Berkel - Blok B: tot Blok B is gerealiseerd dan wel besloten wordt Blok B niet te realiseren.
3. Bergweg-Zuid 90 (Parnassia/Rustenburg): tot en met de dat dat de gerechtelijke procedure is afgerond of dat er in onderling overleg tot een minnelijke oplossing wordt gekomen.
4. Verkoop aandelen Eneco: tot en met de dag dat Eneco, Mitsubishi en Chubu Electric Power Co. Inc. toestemming geven voor opheffing van de geheimhouding.

Toelichting

De reden voor de geheimhouding bij deze dossiers dat voor de gemeente Lansingerland economische en financiële belangen in het geding zijn. Daarnaast zijn er bij het dossier Eneco ook bedrijfsgegevens aan de orde die de overheid vertrouwelijk zijn meegedeeld.

Bijlage(n)

Oplegging geheimhouding in de brieven: U19.09364, U19.09253, U19.09809 en U19.09783.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900144

Onderwerp
Bekrachtiging geheimhouding gemeenteraad 19 december 2019

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
De door het college opgelegde geheimhouding ten aanzien van de verstrekte informatie moet worden bekrachtigd voor de raad om geheim te blijven.

Gelet op
Artikel 25 Gemeentewet en artikel 10, lid 1 en 2 Wet openbaarheid van bestuur.

Besluit(en)
1. De door het college in brief U19.09364 d.d. 12 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op de bijlagen I17.34884 en T19.21753 bij het raadsvoorstel 'Overdracht van het beheer Klapwijkseweg/Boterdorpseweg (BR1900127) te bekrachtigen.
2. De door het college in brief U19.09253 d.d. 12 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op bijlage T19.20732 bij het raadsvoorstel 'Cultuurhuis Berkel – Blok B' (BR1900102) te bekrachtigen.
3. De door het college in brief U19.09809 d.d. 17 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op brief U19.09813 inzake het dossier Bergweg-Zuid 90 (Parnassia/Rustenburg) te bekrachtigen.
4. De door het college in brief U19.09783 d.d. 18 december 2019 opgelegde geheimhouding aan de raad op de bijlagen T19.22437, T19.22436, T19.22439 en T19.22440 bij het raadsvoorstel BR1900137 inzake de verkoop aandelen Eneco te bekrachtigen.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Ruimte & Economie
Wijkcoordinatie & Projecten
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Richard Held
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

De leden van de Gemeenteraad
Postbus 1
2650 AA BERKEL EN RODENRIJS

Verzenddatum 12 december 2019
Ons kenmerk U19.09364
Uw brief van

Onderwerp **Opleggen geheimhouding bijlagen bij het raadsvoorstel 'Overdracht beheer Klapwijkseweg / Boterdorpseweg'**

Geachte leden van de gemeenteraad,

Het raadsvoorstel 'Overdracht van het beheer Klapwijkseweg / Boterdorpseweg' (BR1900127) staat op 14 januari 2020 op de agenda van de commissie en op 30 januari 2020 ligt dit ter besluitvorming voor in de gemeenteraad.

Het college heeft op 10 december 2019 besloten geheimhouding op te leggen op grond van artikel 25 tweede lid en artikel 86 lid 2 van de Gemeentewet op de beide bijlagen (I17.34884 en T19.21753) bij het raadsvoorstel. Deze bijlagen bevatten financiële gegevens. De geheimhouding is opgelegd op grond van artikel 10 lid 2 sub b van de Wet openbaarheid van bestuur, omdat economische en financiële belangen in het geding zijn. Dit is vanwege de aanbesteding die in de toekomst zal worden gestart. De geheimhouding duurt tot de aanbesteding met betrekking tot de reconstructie van de weg is afgerond.

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Domein Samenleving
Maatschappelijke Opgaven
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Alexander Haan
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

De leden van de Gemeenteraad
Postbus 1
2650 AA BERKEL EN RODENRIJS

Verzenddatum 12 december 2019
Ons kenmerk U19.09253
Uw brief van

Onderwerp **Opleggen geheimhouding bijlage bij raadsvoorstel definitieve besluitvorming Blok B**

Geachte leden van de gemeenteraad,

Het raadsvoorstel voor de definitieve besluitvorming over Blok B staat op 16 januari 2020 op de agenda van de Commissie Samenleving en ligt op 30 januari 2020 ter besluitvorming voor in de gemeenteraad. Dit is onder voorbehoud van agendering door de agendacommissie

Het college heeft op 10 december 2019 besloten geheimhouding op te leggen op grond van artikel 25 lid 2 en artikel 86 lid 2 van de Gemeentewet op bijlage T19.20732 bij het raadsvoorstel. Deze bijlage bevat financiële bedragen. De geheimhouding is opgelegd op grond van artikel 10 lid 2 sub b van de Wet openbaarheid van bestuur, omdat economische en financiële belangen in het geding zijn. Dit heeft te maken met aanbestedingen die we nog moeten starten voor Blok B. De geheimhouding duurt totdat Blok B is gerealiseerd dan wel besloten wordt Blok B niet te realiseren.

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Aan de leden van de gemeenteraad

Ruimte & Economie
Gebiedsontwikkeling & Vastgoed
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Lydia Voogelaar
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 17 december 2019
Ons kenmerk U19.09809
Uw brief van

Onderwerp **Opleggen geheimhouding brief U19.09813**

Geachte heer, mevrouw,

Bijgaand sturen wij u een informatieve brief (U19.09813) inzake het dossier Bergweg-Zuid 90 (Parnassia/Rustenburg).
Op deze brief hebben wij u geheimhouding opgelegd conform artikel 25 lid 2 Gemeentewet op grond van artikel 10, lid 2 van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob). Deze geheimhouding is opgelegd op grond van artikel 10, lid 2 van de Wob, omdat voor de gemeente Lansingerland financiële belangen in het geding zijn.
De geheimhouding geldt tot en met de dag dat de gerechtelijke procedure is afgerond of dat er in onderling overleg tot een minnelijke oplossing wordt gekomen.
Wij verzoeken u om deze geheimhouding conform artikel 25 Gemeentewet in de eerstvolgende raadsvergadering te bekrachtigen.

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Bijlage(n):
- informatieve brief U19.09813

De leden van de Gemeenteraad
Postbus 1
2650 AA BERKEL EN RODENRIJS

Dienstverlening & Bedrijfsvoering
Financien, Inkoop & Facilitair
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Herbert Moerdijk
Telefoon
14 010
E-mail
herbert.moerdijk@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 18 december 2019
Ons kenmerk U19.09783

Onderwerp **Documenten ter inzage inzake Eneco**

Geachte leden van de raad,

Bijgaand ontvangt u van ons een raadsvoorstel (BR1900137) inzake de verkoop van de aandelen in Eneco Groep N.V. (hierna: Eneco).

Van de Commissie van Verkopende Aandeelhouders van Eneco (CvVA) ontvingen wij ook:
- het offer protocol (T19.2237);
- de koopovereenkomst (T19.22436);
- een leeswijzer bij de koopovereenkomst en het offer protocol (T19.22439) en
- de aanvullende aandeelhoudersovereenkomst (T19.22440).

De inhoud van al deze documenten is geheim vanwege de bedrijfsgegevens die de overheid vertrouwelijk zijn meegedeeld en de economische en financiële belangen van alle gemeentelijke aandeelhouders van Eneco, waaronder de gemeente Lansingerland, die in het geding zijn alsmede die van Eneco en de kopende partijen. Wij hebben daarom op grond van het bepaalde in artikel 55, eerste lid Gemeentewet in samenhang met artikel 10, eerste lid, sub c en tweede lid sub b Wet openbaarheid van bestuur onszelf geheimhouding opgelegd. Wij leggen ook de commissie Algemeen Bestuur en de gemeenteraad geheimhouding op conform artikel 86 lid 2 en artikel 25 lid 2 Gemeentewet. De geheimhouding is opgelegd op grond van artikel 10, eerste lid, sub c en tweede lid sub b Wet openbaarheid van bestuur.

De geheimhouding duurt tot en met de dag dat Eneco, Mitsubishi en Chubu Electric Power Co. Inc. toestemming geven voor opheffing van de geheimhouding.

Wij verzoeken u om deze geheimhouding conform artikel 25 Gemeentewet in de eerstvolgende vergadering te bekrachtigen.

Wij verstrekken al deze documenten, onder oplegging van geheimhouding, aan de leden van de commissie AB en de leden van de raad ter inzage.

In overleg met de griffie is de inzage als volgt georganiseerd. Als u van de mogelijkheid tot inzage gebruik wenst te maken, is het vriendelijk verzoek is of u zich vooraf aanmeldt bij de griffie. De griffie zorgt dan dat één van de medewerkers aanwezig is.

Tevens attenderen wij u op de toelichtingsbijeenkomsten die door de CvVA georganiseerd worden. De exacte data, tijden en de aanmeldingsprocedure vindt u in onderdeel 2.3 van de brief van de Aandeelhouderscommissie Eneco (AHC) d.d. 11 december 2019 (T19.22432). Deze AHC-brief ontvangt u als bijlage bij voornoemd raadsvoorstel BR1900137.

Wij verwachten u door middel van deze brief voldoende te hebben geïnformeerd.

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Kathy Arends

Registratienummer
BR1900122

Onderwerp
Vaststelling bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland”

Gevraagde beslissing

1. De Nota zienswijzen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland” vast stellen.
2. Het bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland”, met identificatiecode: NL.IMRO.1621.BP0179-VAST, waarbij gebruik is gemaakt van een ondergrond die is ontleend aan de GBK van 1 mei 2019, gewijzigd vast te stellen overeenkomstig de van dit besluit deel uitmakende Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland”.
3. Geen exploitatieplan vast te stellen.

Samenvatting

In juni 2016 heeft het ministerie van Infrastructuur en Milieu een Tracébesluit genomen voor het verlengen van de A16. Een deel van dit tracé ligt binnen de gemeente Lansingerland. De gemeente dient een Tracébesluit te verwerken in een bestemmingplan. Het nu voorliggende bestemmingsplan voorziet daarin. Daarnaast maken we de fietsroute tussen Park de Polder/Wilderszijde en de Bergweg-Zuid met een ondergang onder de N209 mogelijk (als onderdeel van het Polderpad: van Rotte tot Schie). Ook de aanleg van bospercelen in de Vlinderstrik en de verlegging van de Bosweg (ter plaatse van de Bergweg-Zuid) wordt met dit bestemmingsplan mogelijk gemaakt. In het bestemmingsplan bestemmen we ook een stukje van het voorkeurstracé voor een mogelijke buisleidingenstrook van nationaal belang in de toekomst.

Van 16 mei tot en met 26 juni 2019 heeft het ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegen. Er zijn zienswijzen ontvangen van Natuur- en Vogelwacht Rotta, Bewonersgroep Rodenrijs-West en Rijkswaterstaat. De zienswijzen hebben geleid tot het op onderdelen aanpassen van het bestemmingsplan. Daarnaast worden een aantal ambtelijke wijzigingen voorgesteld.

Financiële consequenties

De kosten van dit bestemmingsplan worden gefinancierd vanuit het algemeen budget voor bestemmingsplannen.

Verdere procedure

Na de besluitvorming in de gemeenteraad:

- worden de reclamanten geïnformeerd over de besluitvorming en de beroepstermijn;
- wordt de beroepstermijn van zes weken gepubliceerd in het gemeenteblad en in de Staatscourant;
- worden de overlegpartners elektronisch in kennis gesteld;

Bij geen beroep is het bestemmingsplan na de beroepstermijn onherroepelijk (begin februari 2020).

Juridische aspecten
De procedure van een bestemmingsplan is geregeld in de Wet ruimtelijke ordening en het Besluit ruimtelijke ordening.

Extern draagvlak/burgerparticipatie
Het bestemmingsplan is afgestemd met de bij het plan betrokken organisaties zoals Rijkswaterstaat, de betrokken hoogheemraadschappen, Staatsbosbeheer en gemeente Rotterdam. Het voorontwerp-bestemmingsplan is ter inzage gelegd voor inspraak. Vervolgens kon een ieder een zienswijze indienen tijdens de ter inzagetermijn van het ontwerpbestemmingsplan. Na vaststelling kunnen belang-hebbenden beroep indienen tijdens de ter inzage legging van het vastgestelde bestemmingsplan.

Duurzaamheid
Niet van toepassing gelet op de aard van het plan. De haalbaarheid en toets aan diverse milieu- en omgevingsaspecten heeft reeds plaatsgevonden in het vastgestelde Tracébesluit.

Bijlagen
1. Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland” (T19.20440)
2. Zienswijzen van reclamanten 1 t/m 3 (I19.14937, I19.14850, I19.14706) (geplaatst in de iBabsmap Stukken met persoonsgegevens)
3. Vast te stellen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland” (T19.20438)

Toelichting

Inleiding
Zie samenvatting.

Beoogd maatschappelijk effect
Het kunnen realiseren van de fietsroute onder de N209, bospercelen en het verleggen van de Bosweg. Voor de aanleg van de snelweg is het niet noodzakelijk om het bestemmingsplan vast te stellen. Het Tracébesluit vormt de planologische basis voor het kunnen aanleggen van de snelweg.

De kernargumenten
1. *De ingediende zienswijzen geven aanleiding het plan aan te passen.*
Tijdens de ter inzage legging van het ontwerpbestemmingsplan zijn drie zienswijzen ingediend. De zienswijze van Rijkswaterstaat heeft aanleiding gegeven de regels op een aantal onderdelen te actualiseren. De zienswijze van Natuur- en Vogelwacht Rotta heeft aanleiding gegeven een verwijzing op te nemen in de toelichting. Voor een volledige samenvatting en beantwoording van de zienswijzen wordt verwezen naar de “Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland”.

Ook uit de ambtshalve beoordeling komen een aantal wijzigingen voort. De wijzigingen hebben vooral betrekking op een aanvulling/aanscherping van de regels en kleine aanpassingen op de verbeelding. Zie voor een volledig overzicht ook de “Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland”.

2.1 H*et bestemmingsplan legt het Tracébesluit voor de aanleg van de A16 vast.*
In principe moet een Tracébesluit (TB) binnen een jaar na onherroepelijk worden in een bestemmings-plan worden vastgesteld door een gemeente. Dit is een termijn van orde wat inhoud dat er geen sanctie op staat als dat niet gebeurt. Aangezien het wenselijk is om een aantal zaken mogelijk te maken die wel samenhangen met de aanleg van de A16 maar niet in het TB zijn opgenomen is het wenselijk om een bestemmingsplan voor het gebied vast te stellen.

2.2 Het bestemmingsplan maakt de fietsroute onder de N209, de aanleg van bospercelen en de verlegging van de Bosweg mogelijk.
Mede als gevolg van de aanleg van de A16 is het wenselijk om de fietsroute onder de N209, diverse bospercelen en het verleggen van de Bosweg mogelijk te maken. Deze onderdelen maken geen onderdeel uit van het TB. Op basis van het huidige bestemmingsplan is het niet mogelijk de fietsroute onder de N209 te realiseren. Dit bestemmingsplan maakt dat wel mogelijk. In het bestemmingsplan zijn enkele te realiseren bospercelen meegenomen die grenzen aan het TB gebied, ter plaatse van de Vlinderstrik. Dit betreft percelen waar als gevolg van het kappen van bomen elders, bijvoorbeeld in het kader van de aanleg van de A16, bos aangelegd moet worden. Dit zorgt tevens voor een visuele afscherming ten opzichte van de woningen aan de Rodenrijseweg. Ter hoogte van het Lage Bergse Bos gaat de A16 over in een tunnel. De hier aanwezige Bosweg wordt verlegd. Het TB voorziet daar niet in. Met dit bestemmingsplan wordt dat wel mogelijk gemaakt.

2.3 *Het bestemmingsplan legt een deel van het voorkeurstracé voor de buisleidingenstrook vast.*
Voor leidingen van nationaal belang is in de Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro) ruimte gereserveerd voor een buisleidingenstrook binnen de gemeente Lansingerland. Gemeenten zijn verplicht bij een bestemmingsplanherziening een reservering voor een buisleidingentracé op te nemen in het bestemmingsplan. In de Rarro is een voorkeurstracé opgenomen met aan weerszijde een zoekgebied van 250 m. Het zoekgebied biedt ruimte aan gemeenten om het voorkeurstracé nader uit te werken in het bestemmingsplan. Het voorkeurstracé van deze reservering zoals aangegeven in de Rarro valt deels samen met het tracé van de A16. Daarmee is het in de Rarro opgenomen voorkeurstracé onuitvoerbaar geworden. In overleg met vertegenwoordigers van de Gasunie, gemeente Rotterdam en het Ministerie van IenM hebben we gestudeerd op een nadere uitwerking van het voorkeurstracé voor de mogelijk toekomstige buisleidingenstrook. Dit proces heeft geresulteerd in een nieuw voorkeurstracé. Daarbij hebben de volgende criteria een rol gespeeld.
Het tracé dient:
- technisch uitvoerbaar te zijn;
- zoveel als mogelijk rekening te houden met bestaande inrichtingsplannen voor het gebied (Vlinderstrik);
- aan te sluiten op het voorkeurstracé van de aangrenzende gemeente.

Het uitgewerkte voorkeurstracé past binnen het zoekgebied zoals opgenomen in de Rarro.
In het nu voorliggende bestemmingplan is het uitgewerkte voorkeurstracé opgenomen voor zover dat binnen de plangrens ligt. Het betreft een reservering voor een buisleidingenstrook. Deze reservering houdt in dat er geen ontwikkelingen plaats mogen vinden die de eventuele aanleg van een leiding in de weg zitten. Voordat er daadwerkelijk een leiding aangelegd kan worden moet er nog een ruimtelijke procedure doorlopen worden waarbij aangetoond moet worden dat de leiding voldoet aan de regelgeving, bijvoorbeeld ten aanzien van externe veiligheid.

3. *Het vaststellen van een exploitatieplan is niet vereist of noodzakelijk.*
De kosten van dit bestemmingsplan worden gefinancierd vanuit het algemeen budget voor bestemmingsplannen. Daarom is op grond van het bepaalde in de Wro en Bro geen exploitatieplan nodig.

Kanttekeningen
Niet van toepassing.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900122

Onderwerp
Vaststelling bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland

---

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het voorstel

Overwegende dat
- de voorbereiding van het plan is aangekondigd overeenkomstig artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro);
- het ontwerpbestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland" van 16 mei t/m 26 juni 2019 voor een ieder ter inzage heeft gelegen;
- de ter inzage legging op 15 mei 2019 in de Staatscourant en het gemeenteblad is bekendgemaakt;
- er zienswijzen zijn ingediend;
- de zienswijzen tijdig zijn ingediend/ontvangen en dus in behandeling zijn genomen;
- de zienswijzen aanleiding hebben gegeven tot wijziging van het bestemmingsplan, een en ander zoals verwoord in de "Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland";
- een ambtshalve beoordeling van het ontwerpbestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland" in de als bijlage opgenomen "Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland" zijn weergegeven;
- uit de toetsingskaders, verantwoord in de toelichting, geen planologisch relevante beletselen naar voren zijn gekomen;
- op grond van de afdeling 6.4 van de Wro onderzocht moet worden of gelijktijdig met het bestemmingsplan een exploitatieplan moet worden vastgesteld;
- geen exploitatieplan vastgesteld hoeft te worden omdat de plankosten voor het realiseren van bouwplannen anderszins geregeld zijn;
- het bestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland" conform de artikelen 1.2.1 tot en met 1.2.5 Bro in digitale vorm is vastgelegd en wordt vastgesteld.

Gelet op
- artikelen 3.1 en verder en artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening.

Besluiten

1. De Nota zienswijzen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland” vast stellen.
2. Het bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland”, met identificatiecode: NL.IMRO.1621.BP0179-VAST, waarbij gebruik is gemaakt van een ondergrond die is ontleend aan de GBK van 1 mei 2019, gewijzigd vast te stellen overeenkomstig de van dit besluit deel uitmakende Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland”.
3. Geen exploitatieplan vast te stellen.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Nota zienswijzen en staat van wijzigingen

bestemmingsplan
“A16 Rotterdam deel Lansingerland”

NL.IMRO.1621.BP0179-VAST
T19.20440
19 december 2019

Inhoudsopgave **Blz.**

Hoofdstuk 1	**Zienswijzen**	**2**
1.1	Inleiding	2
1.2	Procedure	2
1.3	Zienswijze, gemeentelijke reactie en conclusie	2
1.4	Eindconclusie zienswijzen	17
Hoofdstuk 2	**Staat van wijzigingen**	**17**
2.1	Inleiding	17
2.2	Ambtshalve wijzigingen en motivering	17
Hoofdstuk 3	**Overzicht wijzigingen**	18

1. ZIENSWIJZEN

1.1 Inleiding

Overeenkomstig het bepaalde in de Wet ruimtelijke ordening is op de voorbereiding van een bestemmingsplan de afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. De nota zienswijzen bevat een overzicht van de gevolgde procedure (paragraaf 1.2), een weergave van de zienswijzen en een gemeentelijke reactie op de zienswijzen. Daarbij wordt met redenen omkleed aangegeven op welke punten al dan niet tot aanpassing van het bestemmingsplan wordt overgegaan (paragraaf 1.3).

1.2 Procedure

In de Staatscourant en in het gemeenteblad van 15 mei 2019 is bekend gemaakt dat met ingang van 16 mei 2019 tot en met 26 juni 2019 het ontwerpbestemmingsplan "A16 Rotterdam deel Lansingerland" met identificatienummer NL.IMRO.1621.BP0179-ONTW ter inzage lag. Het plan was in te zien via de landelijke voorziening www.ruimtelijkeplannen.nl en via de viewer van de gemeentelijke website. Gedurende deze termijn werd een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen op het genoemde ontwerpbestemmingsplan in te dienen.

1.3 Zienswijze, gemeentelijke reactie en conclusie

De volgende zienswijzen zijn ontvangen:

1. **Reclamant 1: Natuur- en vogelwacht Rotta**
   Brief d.d. 25 juni 2019, ingekomen 26 juni 2019 (I19.14937)

2. **Reclamant 2: Rijkswaterstaat**
   Brief d.d. 25 juni 2019, ingekomen 26 juni 2019 (I19.14850)

3. **Reclamant 3: Bewonersgroep Rodenrijs-West**
   Brief d.d. 24 juni 2019, ingekomen 25 juni 2019 (I19.14706)

De ontvangen zienswijzen zijn tijdig verstuurd, ontvankelijk en worden inhoudelijk beoordeeld. Hieronder is een (ambtshalve) samenvatting gemaakt van de zienswijzen en is per zienswijze een gemeentelijke beoordeling en conclusie vermeld.

Reclamant 1:

Samenvatting

a. Geconstateerd is dat reclamant niet is betrokken bij het vooroverleg ingevolge artikel 3.1.1 Bro terwijl zij wel betrokken zijn het gebied waar dit plangebied over gaat. Dringend wordt verzocht reclamant in het vervolg weer op de hoogte te stellen van de ter inzage legging van relevante ruimtelijke plannen.

b. In de toelichting van het plan wordt ten aanzien van het compenseren van natuur verwezen naar het mitigatieplan. Voor zover dat al vast ligt in het TB kan dat terug worden gevonden, het zou mooi zijn als dat in een aparte notitie nog eens duidelijk wordt beschreven. Voor de boscompensatie wordt in de reactie op de DCMR (in de nota inspraak en overleg) verwezen naar een bestuurlijke overeenkomst tussen Rijkswaterstaat en de gemeente. Waarom is deze overeenkomst niet ter informatie bij het plan gevoegd? Reclamant is zeer geïnteresseerd in de afspraken die gemaakt worden over de plaats waar de grote aantallen bomen die ten behoeve van de A16 Rotterdam op allerlei plaatsen zijn of worden gekapt in onze gemeente terug gaan komen. Verzocht wordt duidelijk in enigerlei vorm aan te geven waar en hoe compensatie plaats gaat vinden.

c. Op pagina 22 van de toelichting wordt vermeld dat een in het plan opgenomen bestemming geen verplichting inhoudt voor de grondgebruiker maar alleen een toegestane mogelijkheid. Dat kan toch niet betekenen dat het onzeker is of bijvoorbeeld de bestemmingen ‘natuur II’ en ‘groen’ leiden tot de inrichting van het gebied zoals aangeven in de regels van het plan?

Beoordeling

a. Om onverklaarbare reden en zonder opzet was reclamant niet opgenomen op de lijst van overlegpartners in het kader van het vooroverleg als bedoeld in artikel 3.1.1 Bro. We bieden daarvoor onze excuses aan. Uiteraard wordt reclamant, zoals te doen gebruikelijk, in het vervolg betrokken bij het vooroverleg van plannen die voor reclamant van belang zijn.

b. Omdat het bestemmingsplan het Tracébesluit overneemt is het niet noodzakelijk alle informatie uit het Tracébesluit te herhalen. In de toelichting kunnen we wel een link opnemen waar alle rapporten van Rijkswaterstaat zijn te vinden die ten grondslag hebben gelegen aan het Tracébesluit. Ten aanzien van de Boswetcompensatie zijn er principe-afspraken gemaakt met Rijkswaterstaat. Bij het inventariseren van mogelijke locaties voor bomencompensatie samen met de gemeente Rotterdam, is aansluiting gezocht bij de Afsprakenkaart waarin reeds een aantal plekken zijn voorzien voor bos/bomen. Naast de opgaven volgend uit de Inpassingsovereenkomst en het Regionale Uitvoeringsprogramma heeft de gemeente de ambitie om het Park de Polder, grenzend aan het tracé, uit te breiden. Hiermee kan extra afscherming van de A16 Rotterdam en woonkwaliteit worden geboden aan de nog te ontwikkeling woonwijk Wilderszijde. De komende maanden worden nadere afspraken gemaakt met Rijkswaterstaat. Daar waar mogelijk betrekken wij reclamant daarbij.

c. Op grond van bestemmingsplannen kan in principe niets afgedwongen worden. Indien bijvoorbeeld ergens een woonbestemming wordt opgenomen kan de gemeente de eigenaar niet verplichten een woning te realiseren. Wel zal een aanvraag voor een omgevingsvergunning getoetst worden aan het bestemmingsplan. Als de aanvraag niet binnen het bestemmingsplan past wordt de vergunning niet verleend of er moet specifiek een procedure doorlopen worden om af te wijken van het bestemmingsplan. Daarnaast kan gehandhaafd worden als een functie niet voldoet aan het bestemmingsplan. Tenzij het al een bestaande situatie is die op basis van het overgangsrecht voortgezet mag worden. In het geval van de bestemming Natuur II en Groen mogen de gronden niet anders ingericht worden dan volgens die bestemmingen zijn opgenomen. Over de aanleg van het groen/natuur zijn privaatrechtelijke overeenkomsten afgesloten die de realisatie garanderen. Er is een inrichtingsplan vastgesteld en ook gerealiseerd. Het bestemmingsplan maakt de realisatie ook planologisch mogelijk. Zie ook paragraaf 2.2 van de ambtelijke wijzigingen onder 'regels'.

Conclusie

De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het (ontwerp)bestemmingsplan op de volgende punten:

- In de toelichting van het bestemmingsplan wordt een link opgenomen naar het Tracébesluit met alle onderliggende onderzoeken.

Reclamant 2:

Samenvatting

a. De regeling in de artikelen 4 en 7 over de maximaal toegestane rijstroken komt niet altijd overeen met de inhoud van het Tracébesluit. Verzocht wordt de regeling op dit punt met het Tracébesluit in overeenstemming te brengen.

b. In artikel 5.2.1 onder c wordt als maximale bouwhoogte voor de tunnel genoemd: maximaal 10 meter. Volgens de Tracébesluit-detailkaarten is de maximale hoogte voor een groot deel 9 meter. Dus hier is 10 meter voldoende. Maar aan de uiteinden van de tunnels is de hoogte meer dan 10 meter. Bijvoorbeeld ter hoogte van de Grindweg is de hoogte volgens de betreffende detailkaart iets meer dan 11 meter. Verzocht wordt de hoogteregeling voor de beide uiteinden van de tunnel passend te maken binnen het plan.

c. Volgens de kaarten behorend bij het Tracébesluit worden op bepaalde locaties taluds gerealiseerd. Verzocht wordt om in de planregels, om onduidelijkheid hierover te voorkomen, expliciet te maken dat de realisatie van taluds binnen de bestemmingen Groen (artikel 3), Recreatie (artikel 5) en Verkeer-Rijksweg (artikel 7) is toegestaan.

d. Is met regel 5.2.1 e. voldoende geborgd dat naast de C2000-mast ook bijbehorende installaties en hekwerk ter beveiliging kunnen worden gebouwd in het aangegeven gebied? Graag bezien of de C2000-mast en de bijbehorende installaties en hekwerk past binnen de bestemming en

anders graag artikel 5.2.1 e. zodanig aanpassen dat de C2000-mast met toebehoren daarbinnen past.

e. Op de plankaart lijkt in het gedeelte ten oosten van de Wildersekade nog steeds een overlap te zijn tussen het aangegeven tracé voor de buisleidingenstrook en het radiobaken (indien het onderdeel van het tracé voor de buisleidingenstrook naar het westen wordt doorgetrokken). Dit lijkt niet in overeenstemming met het voorkeurstracé zoals bekend bij Rijkswaterstaat.

f. In het bestemmingsplan is, overigens maar voor een klein gebied binnen de Tracébesluit grenzen, toch een planologische regeling voor de buisleidingenstrook is opgenomen, terwijl het gaat om werken of werkzaamheden ten behoeve van het Tracébesluit A16. Het Barro is niet van toepassing op een bestemmingsplan in de zin van de Tracéwet, dat puur bedoeld is om het Tracébesluit planologisch vast te leggen.

Beoordeling

a. De regels worden in overeenstemming gebracht met het Tracébesluit. In de volgende artikel (leden) wordt het maximaal aantal rijstroken aangepast van 8 naar 6:
   - artikel 5.1 lid i
   - artikel 6.1 lid l
   - artikel 7.1 lid a
   - artikel 8.1 lid c

b. In onderhavig plan is één uiteinde van de tunnel opgenomen (bij de Bergweg-Zuid/Grindweg). Het andere uiteinde is gelegen op grondgebied van de gemeente Rotterdam. Aan artikel 5.2.1 onder c wordt toegevoegd: *", bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter"*. Deze aanvulling voegen we ook toe aan artikel 6.2.3 onder b (bestemming Verkeer) en aan artikel 8.2 onder b (bestemming Water). Gebleken is dat bij de bestemming Groen de functieaanduiding niet in de regels was opgenomen (wel op de verbeelding). Vandaar dat aan artikel 3.1 lid l wordt toegevoegd: *"ter plaatse van de aanduiding 'tunnel' tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden"*. Aan artikel 3.2.1 wordt lid e gevoegd: *"de bouwhoogte van een tunnel bedraagt maximaal 10 meter, bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter"*.

c. Taluds worden in de regel geschaard onder groen(voorzieningen) en water. Het kan echter geen kwaad om het expliciet op te nemen. In de genoemde regels wordt 'taluds' toegevoegd.

d. De bouwhoogte van de zend-ontvangstinstallatie is geregeld in artikel 5.2.1 lid d. Daar waar de C2000-mast wordt aangeduid op de verbeelding geldt ook de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf-technische ruimte'. Installaties behorende bij de C2000-mast zijn dan ook mogelijk. Hekwerken zijn tot een hoogte van 4 meter mogelijk op grond van artikel 5.2.1 lid e.

e. Ten opzichte van het voorontwerpbestemmingsplan is het tracé verschoven zo ver dat mogelijk was. Om de rest van het tracé niet teveel te beïnvloeden kon de strook ook niet te ver naar het noorden worden gelegd. Er is binnen de reserveringenstrook voldoende schuifruimte om het radiobaken te ontzien. Bovendien zou de leiding daar geboord worden volgens de tekening “Samenhangend beeld Rijksweg A13/16”.

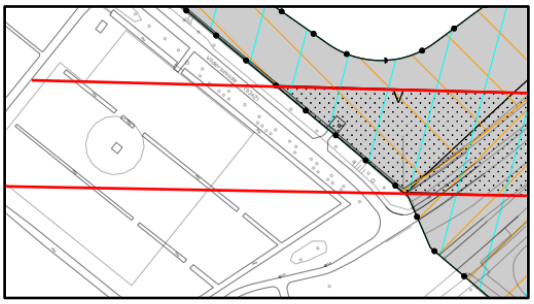

Voorontwerp bestemmingsplan

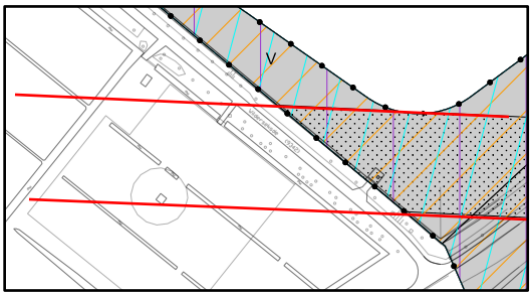

Ontwerp bestemmingsplan

f. In artikel 1.2, aanhef en onder b, van het Barro is het volgende bepaald:

“Dit besluit is niet van toepassing op:
(…)
b. een bestemmingsplan, voor zover dat strekt ter uitvoering van een tracébesluit als bedoeld in de Tracéwet, (…).”.

Reclamant merkt, gelet op het bepaalde in bovenstaand artikel, terecht op, dat het Barro niet van toepassing is op het bestemmingsplan, voor zover dat strekt ter uitvoering van het tracébesluit (zie ook: AbRS 2 augustus 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2087).

Artikel 1.2, aanhef en onder b, van het Barro brengt niet met zich, dat een bestemmingsplan dat strekt ter uitvoering van een tracébesluit geen betrekking kan hebben op andere ontwikkelingen dan de ontwikkeling die met het tracébesluit mogelijk wordt gemaakt (mits uiteraard geen strijd met het tracébesluit ontstaat). Dat kan ook het vastleggen van een tracé voor een buisleidingenstrook van nationaal belang zijn. Onderhavig bestemmingsplan hoeft, met andere woorden en anders dan reclamant stelt, dus niet enkel betrekking te hebben op het enkel planologisch verankeren van het tracébesluit.

Het voorgaande volgt met zo veel woorden uit de tekst van artikel 1.2, aanhef en onder b, van het Barro, waarin is bepaald, dat het Barro niet van toepassing is op het bestemmingsplan, voor zover dat strekt ter uitvoering van een tracébesluit. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bevestigt in haar uitspraak van 9 januari 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:BU7990) bovendien, dat het bestemmingsplan een ruimer bereik kan hebben dan enkel het planologisch verankeren van het tracébesluit:

"3.2. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in het plangebied van het bestemmingsplan niet ook gronden heeft kunnen betrekken die buiten de begrenzing van het tracébesluit vallen, mits de uitvoering van het tracébesluit daardoor niet onmogelijk wordt gemaakt. De Afdeling is van oordeel dat de raad in redelijkheid aan buiten de begrenzing van het tracébesluit gelegen gronden ten zuid-westen van de woning van [appellant] de bestemming "Groen-1" die ook de aanleg en instandhouding van ontsluitingswegen mogelijk maakt, heeft kunnen toekennen. Daarbij betrekt de Afdeling dat op deze gronden al de ontsluitingsweg voor het tennispark ligt en dat deze bestemming de uitvoering van het tracébesluit niet onmogelijk maakt. Naar aanleiding van de vrees van [appellant] voor verkeersoverlast door een nog aan te leggen sportpark merkt de Afdeling op dat het onderhavige plan de verwezenlijking van een nieuw sportpark niet mogelijk maakt. Daarvoor is, aldus de raad, een afzonderlijke bestemmingsplanprocedure noodzakelijk. Inhoudelijke bespreking van die vrees van [appellant] is hier dan ook niet aan de orde.".

Geconcludeerd wordt, dat het bestemmingsplan een ruimer bereik kan hebben dan het planologisch vastleggen van het tracébesluit, en dus ook betrekking kan hebben op het verankeren van een tracé voor een buisleidingenstrook van nationaal belang in het bestemmingsplan. De realisatie van de buisleiding van nationaal belang in de toekomst, zal immers niet aan de uitvoering van het Tracébesluit (in dit bestemmingsplan) in de weg staan.

Het bestemmingsplan kan dus, naast op de uitvoering van het tracébesluit, ook betrekking hebben op het vastleggen van het voorkeurstracé van een buisleiding van nationaal belang op grond van het Barro. Daarbij zij opgemerkt dat dit bestemmingsplan, waarin de buisleidingenstrook wordt vastgelegd, in overleg met diverse betrokken partijen, waaronder Rijkswaterstaat, tot stand is gekomen. Voor een nadere toelichting op de (achtergronden van de) reservering van de buisleiding van nationaal belang in dit bestemmingsplan wordt verder verwezen naar de beantwoording onder 3.a van deze zienswijzennota.

C*onclusie*

De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het (ontwerp)bestemmingsplan op de volgende punten:

- Aan artikel 3.1, 5.1 en 7.1 lid b wordt 'taluds' toegevoegd;
- In artikel 5.1 lid i, 6.1 lid l, 7.1 lid a en 8.1 lid c wordt het aantal rijstroken aangepast naar 6;
- Aan artikel 5.2.1 onder c, 6.2.3 onder b en 8.2 onder b wordt toegevoegd: *", bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter"*;
- Aan artikel 3.1 lid l wordt toegevoegd: *"ter plaatse van de aanduiding 'tunnel' tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden"*;
- Aan artikel 3.2.1 wordt lid e gevoegd: *"de bouwhoogte van een tunnel bedraagt maximaal 10 meter, bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter"*.

Reclamant 3:

Samenvatting

a. Naar aanleiding van de beantwoording van de inspraakreactie in de nota inspraak en overleg merkt reclamant het volgende op met betrekking tot de buisleidingenstrook in relatie tot de Barro: De termijn in artikel 3.1 van de Barro bedraagt 3 jaar. Dit is de termijn zodat de gemeente Lansingerland tijd heeft om het bestemmingsplan aan te passen en de buisleidingenstrook in het bestemmingsplan kan opnemen. Buiten de termijn van 3 jaar kan de gemeente Lansingerland het bestemmingsplan nog aanpassen maar dan geldt het voorkeurstracé zoals is vastgelegd in de Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035.

   Dat de termijn niet van toepassing zou zijn op het tracé van de buisleidingenstrook is niet genoemd in artikel 3.1. Sterker nog, in de nota van toelichting van de Barro staat: *"In uitzonderingsgevallen, waarbij de bepalingen in het Barro expliciet een aanpassing van ruimtelijke besluiten, zoals bestemmingsplannen, vergen (anders dan de algemene termijnen van herziening van de Wro) geldt de termijn van drie jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van desbetreffende bepalingen van het Barro"*. De buisleidingenstrook is een dergelijk uitzonderingsgeval waarvan sprake is in artikel 3.1 van de Barro: de termijn van 3 jaar is geldig.

   De buisleidingenstrook is niet opgenomen in het Tracébesluit van de A16 Rotterdam, dus het argument van dat het voorkeurstracé van de buisleidingenstrook als gevolg van de aanleg van de A16 Rotterdam niet mogelijk is, houdt geen stand. Voor de duidelijkheid herhaalt reclamant wat i.c. de procedure van de Barro is:

- De gemeente Lansingerland dient initiatiefnemer te zijn indien het voorkeurstracé van de buisleidingenstrook gewijzigd moet worden. Met andere woorden: alleen de gemeente Lansingerland mag i.c. een mogelijke wijziging van het tracé van de buisleidingenstrook initiëren. Dat is in dit geval niet gebeurd. Rijkswaterstaat is hierin initiatiefnemer geweest. Dat is in strijd met de Barro;

- Voor de gemeente Lansingerland moet er een reden zijn om het voorkeurstracé van de buisleidingenstrook te wijzigen. Een reden is er voor de gemeente Lansingerland niet. Het Tracébesluit A16 Rotterdam speelt in deze ook geen rol, omdat de buisleidingenstrook geen onderdeel uitmaakt van het Tracébesluit. De gemeente Lansingerland handelt in strijd met de Barro;
- In de Barro is een termijn van 3 jaar genoemd waarin de gemeente Lansingerland het tracé van de buisleidingenstrook kan opnemen in het bestemmingsplan. In de structuurvisie is aangegeven dat buiten de termijn het voorkeurstracé van de buisleidingenstrook niet meer kan worden gewijzigd. De gemeente Lansingerland handelt in strijd met de Barro.
  Aan bovenstaande 3 voorwaarden moet zijn voldaan om het voorkeurstracé van de buisleidingenstrook te kunnen wijzigen. In dit kader wordt aan geen van de 3 voorwaarden voldaan en handelt de gemeente Lansingerland in strijd met de Barro.

b. Reclamant geeft aan zijn inspraakrectie nog steeds van kracht te verklaren en verwijst naar de bijlage (de inspraakreactie op het voorontwerp bestemmingsplan). Conclusie: het bestemmingsplan is in strijd met de Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035 en de Barro. Het tracé (voor de reservering) van de buisleidingenstrook dient conform het voorkeurstracé uit de Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035 te zijn. Het bestemmingsplan dient te worden aangepast en het voorkeurstracé van de buisleidingen dient in dit bestemmingsplan te worden opgenomen.

c. Reclamant geeft aan zijn inspraakrectie nog steeds van kracht te verklaren en verwijst naar de bijlage (de inspraakreactie op het voorontwerp bestemmingsplan). Conclusie: het bestemmingsplan dient in het kader van geluidsbelasting te worden aangepast aan de vereisten conform het Tracébesluit A16 Rotterdam.

Beoordeling

a. Vooropgesteld wordt, dat reclamant tegen het tracébesluit van 29 juni 2016 beroep heeft ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waarbij reclamant (ook) heeft aangevoerd dat het Barro in de weg staat aan de uitvoering van het tracébesluit (AbRS 2 augustus 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2087). De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld, dat het Barro niet van toepassing is op een bestemmingsplan dat strekt ter uitvoering van het tracébesluit en dat de afweging tussen diverse belangen (onder meer: de uitvoering van het tracébesluit en het tracé voor de buisleidingenstrook) niet onevenwichtig is.

   Op grond van artikel 2.9.2 van het Barro worden in de Rarro voorkeurstracés voor een buisleidingstrook aangewezen met aan weerszijden van het tracé een zoekgebied van 250 meter. In het Rarro is voor de onderhavige locatie het volgende voorkeurstracé (donkerpaars) met zoekgebied (lichtpaars) aangewezen:

Geconstateerd is, dat het tracé van de nieuwe A16 het hierboven met donkerpaars weergegeven voorkeurstracé voor een toekomstige buisleiding van nationaal belang als bedoeld in het Barro gedeeltelijk overlapt. In goed overleg tussen de diverse betrokken partijen, waaronder de Gasunie, de gemeente Rotterdam, het voormalig ministerie van Infrastructuur en Milieu en het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, is vervolgens, ten opzichte van het in het Rarro aangewezen voorkeurstracé, een alternatief voorkeurstracé van de buisleidingstrook tot stand gekomen. Dit alternatief is nu vastgelegd in het onderhavige bestemmingsplan. De overlap tussen het tracébesluit en het tracé voor de buisleidingenstrook, alsmede de relatie tot het inrichtingsplan voor de Vlinderstrik, heeft tot het gekozen tracé voor de buisleidingenstrook geleid. Anders dan reclamant stelt, bestaat derhalve wel degelijk een (gegronde) reden voor het verschuiven van het voorkeurstracé. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraak van 2 augustus 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:2087) geoordeeld dat de minister, gelet op de overlap tussen het tracé voor de buisleidingenstrook en de uitvoering van het tracébesluit een evenwichtige belangenafweging heeft gemaakt. Het Barro verplicht er bovendien, eveneens anders dan reclamant stelt, niet toe, dat de gemeente initiatiefnemer van de verplaatsing van het voorkeurstracé dient te zijn.

Het uitwerken van een ander voorkeurstracé dan het voorkeurstracé uit het Rarro is in dit geval, anders dan reclamant stelt, wel degelijk in overeenstemming met het Barro gebeurd. In artikel 2.9.3 van het Barro is immers vastgelegd, dat de gemeenteraad het voorkeurstracé in een bestemmingsplan nader kan uitwerken. In dat geval is vereist dat het voorkeurstracé binnen het zoekgebied is gelegen. In artikel 2.9.3, aanhef en onder a, van het Barro is immers bepaald dat het tracé voor de buisleidingenstrook gelegen blijft binnen het zoekgebied. Aan deze eis is, zoals uit de eerder weergegeven afbeelding blijkt, voldaan. Op grond van artikel 2.9.3, aanhef en onder b en c, van het Barro is verder vereist dat het tracé voor de buisleidingenstrook aansluit op tracé in de naastliggende gemeenten en een breedte heeft die gelijk is aan de breedte die het voorkeurstracé over het grootste deel van dat tracé heeft. Ook aan deze eisen wordt voldaan.

Anders dan reclamant stelt, is de bevoegdheid om een alternatief voorkeurstracé aan te wijzen, niet door verloop van een termijn van drie jaren komen te vervallen.

Reclamant stelt, dat de gemeenteraad, vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de desbetreffende bepaling over de buisleiding van nationaal belang, drie jaar de tijd heeft om van de bevoegdheid die hem op grond van artikel 2.9.3 van het Barro toekomt gebruik te maken en een ander voorkeurstracé dan het voorkeurstracé zoals opgenomen in het Rarro in een bestemmingsplan vast te leggen. Buiten deze termijn van drie jaar kan de gemeenteraad volgens reclamant wel een planologische regeling voor de buisleiding van nationaal belang vastleggen, maar dan geldt het voorkeurstracé zoals vermeld in de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035. Reclamant verwijst in dat verband naar artikel 3.1 van het Barro en de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035.

Artikel 3.1 van het Barro luidt als volgt:

“Voor zover een bepaling in dit besluit verplicht tot aanpassing van een geldend bestemmingsplan, stelt de gemeenteraad uiterlijk binnen drie jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van de desbetreffende bepaling een bestemmingsplan vast met inachtneming van dit besluit, tenzij in dit besluit een andere termijn is bepaald.”.

Bovenstaand artikel is enkel van toepassing op bepalingen in het Barro die de gemeenteraad ertoe verplichten een geldend bestemmingsplan aan te passen. De artikelen 2.9.3 en 2.9.4, noch andere artikelen uit titel 2.9 van het Barro (over buisleidingen van nationaal belang voor het vervoer van gevaarlijke stoffen) verplichten de gemeenteraad ertoe dat hij een geldend bestemmingsplan aanpast. Titel 2.9 van het Barro verplicht de gemeenteraad ertoe het Barro in acht te nemen, áls hij een bestemmingsplan vaststelt. Dat en wanneer de gemeenteraad dit moet doen, schrijft het Barro niet voor. Vergelijk ook de volgende passage uit de Nota van Toelichting bij het Barro:

"De nadere uitwerking van een voorkeurstracé in een bestemmingsplan kan plaatsvinden direct na de aanwijzing van het voorkeurstracé in de ministeriële regeling of bij de eerstvolgende wijziging van een bestemmingsplan, wanneer de gemeente reeds een aangepast tracé voor de buisleidingenstrook in gedachten heeft. In dat geval is voor alle betrokkenen direct duidelijk waar de buisleidingenstrook definitief komt te liggen en waar er geen nieuwe belemmerende activiteiten zijn toegestaan. De gemeente kan er ook voor kiezen om met de uitwerking van het voorkeurstracé te wachten totdat zich een initiatief aandient voor het leggen van een buisleiding van nationaal belang. Tot dat moment zal de gemeente het bij ministeriële regeling aangewezen voorkeurstracé echter moeten vrijwaren van mogelijke belemmerende activiteiten en er daarnaast zelf zorg voor moeten dragen dat ook een eventueel alternatief tracé ruimtelijk mogelijk blijft." [1]

Reclamant verwijst ter onderbouwing van zijn stelling ook naar de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035, waarin is vermeld dat aan het gebruik van de mogelijkheid een alternatief voorkeurstracé in het bestemmingsplan vast te leggen een termijn zal worden gesteld. De Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035 bindt de gemeenteraad niet. Bovendien is de bedoelde termijn niet in het (wel juridisch bindende) Barro terechtgekomen. De regering stelt daarover in de Nota van Toelichting bij het Barro (Stb. 2014, nr. 174) het volgende:

"Anders dan waar in de Structuurvisie Buisleidingen en de Nota van Antwoord bij de ontwerp-Structuurvisie Buisleidingen vanuit werd gegaan, wordt geen termijn gesteld aan de mogelijkheid voor gemeenten om het voorkeurstracé voor de buisleidingenstrook nader uit te werken. De keuze om dit te doen direct na de aanwijzing van het voorkeurstracé of op het moment dat zich een initiatief aandient voor het leggen van een leiding is aan gemeenten. In de Structuurvisie Buisleidingen werd aangekondigd dat aan de mogelijkheid voor gemeenten om de ligging van het voorkeurstracé te optimaliseren een termijn zou worden gebonden, waarbij werd gedacht aan een termijn van 5 jaar. Daarna zou het zogeheten zoekgebied van 250 meter aan weerszijden van het voorkeurstracé komen te vervallen en zou de ligging van de buisleidingenstrook alleen kunnen worden aangepast na tussenkomst van de Minister van Infrastructuur en Milieu. Zowel de Velin als de VNG hebben naar aanleiding van de ontwerp-Structuurvisie Buisleidingen zienswijzen ingediend over deze termijn. De Velin bepleitte met het oog op duidelijkheid voor de leidinglegger dat het tracé voor de buisleidingenstrook meteen al definitief zou worden vastgelegd. De VNG vroeg om maximale flexibiliteit in de tijd door geen termijn te hanteren voor eventuele aanpassingen van het voorkeurstracé.

In de Nota van Antwoord bij de ontwerp-Structuurvisie buisleidingen werd voor het vasthouden aan de termijn van vijf jaar aangevoerd dat over de gevolgen van ruimtelijke plannen niet te lang onzekerheid dient te bestaan. Bij nader inzien lijkt het echter wenselijk om gemeenten ook na een termijn van 5 jaar nog de mogelijkheid te bieden de ligging van het voorkeurstracé voor de buisleidingenstrook beperkt aan te passen, zonder daarbij de Minister

[1] ***Stb*. 2014, 174, p. 9.**

van Infrastructuur en Milieu te hoeven betrekken. Daartoe is het voordeel van een langdurige flexibiliteit voor gemeenten afgezet tegen de noodzaak tot langdurige controle en monitoring van het tracé voor de buisleidingenstrook door de leidingexploitanten. De langdurige flexibiliteit voorkomt dat een gemeente te maken krijgt met een definitief tracé voor een buisleidingenstrook terwijl dat tracé voor de betrokken gemeente of voor een initiatiefnemer voor een nieuwe buisleiding geen optimaal tracé (meer) is. Deze situatie zou dan door een gemeente niet zelfstandig aangepast kunnen worden. Deze flexibiliteit leidt naar de mening van het Rijk voor de leidingexploitanten niet tot een grotere controle- en monitoringslast ten opzichte van de huidige praktijk, aangezien de leidingexploitanten nu ook al nauwgezet de ontwikkelingen in de omgeving van hun buisleidingen monitoren.".

Hetgeen in de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035 is vermeld over de op te nemen termijn, heeft, om redenen genoemd in bovenstaand citaat uit de parlementaire geschiedenis, geen vertaling gekregen in het (juridisch bindende) Barro. Aan het in de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035 vermelde kan dus niet de betekenis worden toegekend die reclamant daaraan wenst toe te kennen.

Tenslotte wordt verwezen naar onze reactie in de 'Nota inspraak en overleg en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland' onder 1a en naar de beantwoording van zienswijze 2f in onderhavige nota.

b. Verwezen wordt naar de beantwoording onder a.

c. Verwezen wordt naar de beantwoording op de inspraakreactie: Artikel 15.4 is een standaard algemene bouwregel die van toepassing is bij de bouw van een gebouw binnen het plangebied. Deze regel zie niet op de bestaande situaties, waarvan in casus sprake is. In het Tracébesluit (TB) zijn de wettelijke geluidsnormen leidend geweest. In regionaal verband zijn er aanvullende maatregelen afgesproken om het geluidniveau en luchtkwaliteit te handhaven op het niveau van 2012. Dit wordt het "pakket saldo nul maatregelen" genoemd, zoals de toepassing van extra- en hogere geluidschermen en stil asfalt. Dat is mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan.

Conclusie
De zienswijze geeft geen aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan.

1.4 Eindconclusie zienswijzen

De zienswijzen geven aanleiding tot aanpassingen van het ontwerpbestemmingsplan op de punten zoals aangegeven in de puntsgewijze conclusies bij de beoordeling van de zienswijzen. In hoofdstuk 3 is een opsomming van deze wijzigingen opgenomen.

2. STAAT VAN WIJZIGINGEN

2.1 Inleiding

Op basis van een ambtshalve beoordeling van het ontwerpbestemmingsplan zijn op een aantal onderdelen punten geconstateerd die verbeterd/verduidelijkt kunnen worden. Het betreft diverse redactionele aanpassingen in de plantoelichting die niet uitputtend worden opgesomd. Daarnaast hebben zich nog een aantal ontwikkelingen/nadere inzichten voorgedaan in het plangebied die leiden tot onderstaande ambtshalve wijzigingen.

2.2 Ambtshalve wijzigingen en motivering

REGELS

Wijziging 1
Aan artikel 5.5.3 wordt de volgende zin toegevoegd: *"Onverminderd de toetsing aan landschappelijke en/of natuurlijke waarden geldt voorts dat ter plaatse van de functieaanduiding 'tunnel' de omgevingsvergunning slechts kan worden verleend indien de constructieve veiligheid van de tunnel niet nadelig wordt beïnvloed".*

Motivering
Voor de robuustheid van de tunnel moet voorkomen worden dat langs de tunnel bijvoorbeeld vijvers gegraven kunnen worden. Dat is in het ontwerpbestemmingsplan niet helemaal geborgd. Door toevoeging van bovenstaande regel is duidelijk dat voor het afgeven van een omgevingsvergunning ook getoetst moet worden aan de constructieve veiligheid.

Wijziging 2

Artikel 4 wordt als volgt aangepast:

Artikel 4 Natuur ~~-II~~

4.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Natuur ~~-II~~' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a versterking, ontwikkeling en behoud van een ecologische verbindingszone in de vorm van rietland- en struweelland alsmede faunapassages;

b waterlopen (lijnvormige waterelementen) met een maximale breedte gemeten bij maximaal winterpeil van vijf meter en met een totale oppervlakte van ten hoogste 15% van het bestemmingsvlak;

c langs waterlopen is een zone van maximaal vijf meter rietland toegestaan, met een omvang van maximaal 15% van het bestemmingsvlak;

d gebouwen ten behoeve van beheer;

e ~~een recreatieve fiets- en wandelverbinding alsmede een ruiterpad~~, struin en wandelpaden.

4.2 Bouwregels

Op de in artikel 4, lid 4.1 bedoelde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens:

a bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals bruggen, duikers, beschoeiingen e.d.;

b gebouwen ten behoeve van het beheer mits niet groter dan 80 m^3.

4.1 f. groenvoorzieningen
4.1 g. openbare nutsvoorzieningen
4.1 h. water en voorzieningen voor de waterhuishouding

Motivering

Ten noorden van het plangebied, nabij de kruising N471/A16, waren in het ontwerpbestemmingsplan twee bestemmingen opgenomen, te weten 'Natuur-II' en 'Groen'. Deze bestemmingen waren rechtstreeks overgenomen uit het bestemmingsplan Vlinderstrik. Het gebied is reeds ingericht ter uitvoering van het Tracébesluit (boscompensatie). Derhalve kan met 1 aangepaste bestemming worden volstaan en aansloten worden op de feitelijke situatie. Zie ook hieronder de wijziging van de verbeelding ten aanzien van dit punt.

Wijziging 3

In artikel 7.1 b wordt de zinsnede 'ten behoeve van kruisende infrastructuur' verwijderd.

Motivering

De zinsnede zou de tunnelmond binnen de bestemming van de Rijksweg (artikel 7 Verkeer-Rijksweg) niet mogelijk maken. Met het verwijderen van de zinsnede zijn tunnels mogelijk, ook ten behoeve van kruisende infrastructuur maar niet uitsluitend ten behoeve van kruisende infrastructuur.

Wijziging 4
Artikel 9 Leidingen-Buisleidingenstrook en artikel 17.2.1 lid d komen te vervallen. In de plaats daarvan wordt aan artikel 15 lid 5 toegevoegd:

15.5 Vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang
Ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone – buisleidingstrook van nationaal belang' zijn geen belemmerende activiteiten toegestaan, behoudens activiteiten die verband houden met de uitvoering van het tracébesluit 'A16 Rotterdam' dat als bijlage 1 aan de regels van dit bestemmingsplan is gehecht.

Aan artikel 1 wordt de volgende definitie van 'belemmerende activiteiten' opgenomen:
activiteiten die een belemmering kunnen vormen voor de aanleg en instandhouding van een buisleiding van nationaal belang, waaronder in ieder geval wordt verstaan:

a. het bouwen van een bouwwerk, met uitzondering van een bouwwerk dat noodzakelijk is voor de aanleg, het onderhoud of de instandhouding van een buisleiding van nationaal belang;
b. de aanleg van een verharde weg of verhard pad of een spoorweg in de lengterichting van het voorkeurstracé;
c. de aanleg van een watergang in de lengterichting van het voorkeurstracé;
d. de aanleg van een waterkering, inclusief de daartoe behorende beschermingszone als bedoeld in artikel 1.1 van de Waterwet in de lengterichting van het voorkeurstracé;
e. de aanleg van een buisleiding, niet zijnde een buisleiding van nationaal belang, of een ondergrondse hoogspanningsverbinding of ondergronds leidingstelsel in de lengterichting van het voorkeurstracé;
f. het bebossen;
g. het gebruik als stortplaats voor afvalstoffen of permanente opslag van grond, of andere stoffen of goederen.

Motivering
In het ontwerpbestemmingsplan was er voor gekozen een dubbelbestemming 'Leiding – Buisleidingstrook' op te nemen. Op grond hiervan lijkt de buisleiding rechtstreeks toegelaten. De bedoeling was het voorkeurstracé voor de buisleidingenstrook te reserveren (zie ook paragraaf 5.3.1 van de toelichting). Het ligt, gelet op het doel dat de gemeente beoogt te bereiken, voor de hand een vrijwaringszone in het bestemmingsplan vast te leggen. Daarmee worden nieuwe belemmerende activiteiten als planologisch strijdig gebruik aangemerkt.

VERBEELDING

Wijziging 1

Het deel van de parkeerplaats ‘mollenplaats’ dat binnen dit plangebied valt wordt als zodanig aangeduid.

Motivering

Het deel van de parkeerplaats ‘zwijnenplaats’ is wel aangeduid op de verbeelding. Het deel van de ‘mollenplaats’ is vergeten. Dat wordt nu hersteld.

Wijziging 2

Er wordt een aanduiding ‘parkeren’ opgenomen ten zuiden van de te verplaatsen Branddreef. De aanduiding krijgt een afmeting van 6 bij 15 meter.

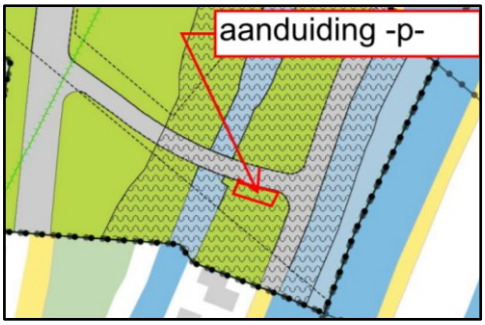

Motivering

Een aantal omwonenden willen graag een aantal parkeerplaatsen in halfverharding op deze locatie. De wijziging op de verbeelding maakt de aanleg van parkeerplaatsen op die plek juridisch-planologisch mogelijk. De daadwerkelijke realisatie is afhankelijk van medewerking van de grondeigenaar (Staatsbosbeheer).

Wijziging 3

De bestemming “Groen” wordt omgezet naar “Natuur”. De bestemming “Natuur-II” krijgt de bestemming “Natuur”.

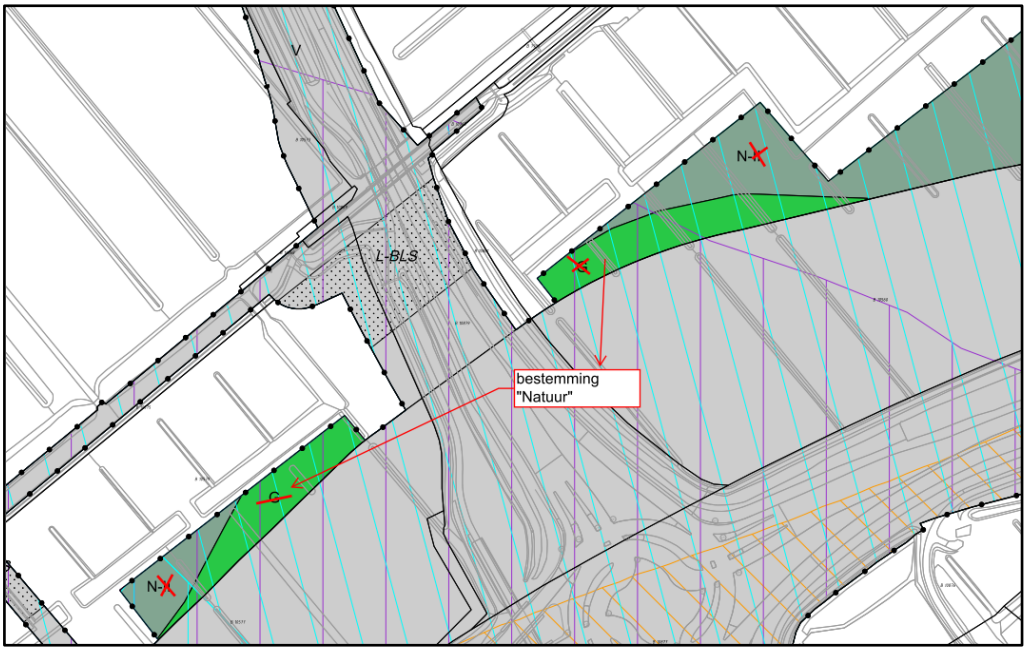

Motivering

Zie hierboven wijziging 2 van de regels.

Wijziging 4

Diverse kleine aanpassingen. Zie onderstaande uitsneden van de verbeelding.

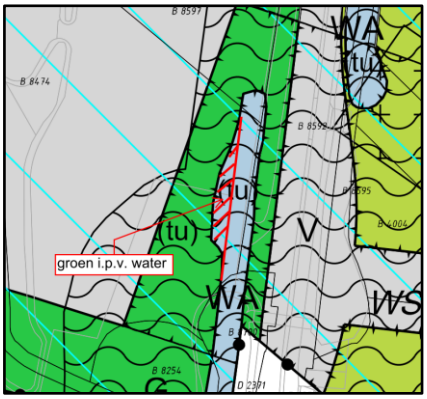

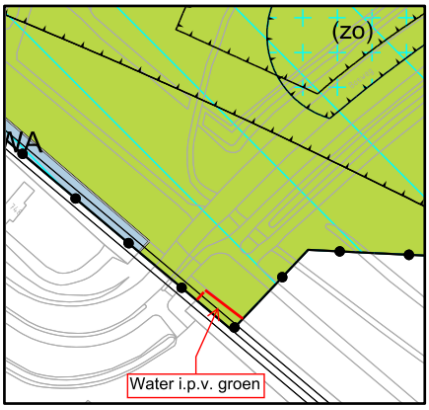

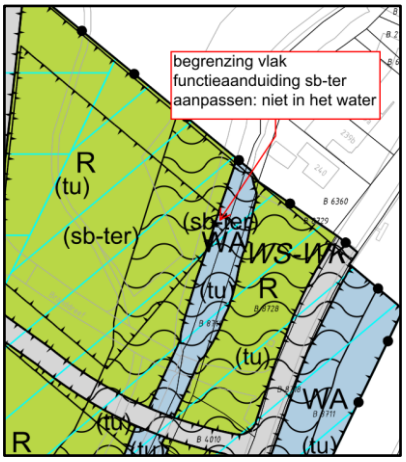

Motivering

Gebleken is dat op een aantal plaatsen de grenzen niet goed zijn getekend. Dat wordt nu hersteld.

Wijziging 5

De dubbelbestemming Leiding-Leidingenstrook wordt vervangen door de aanduiding “vrijwaringszone-buisleidingenstrook van nationaal belang”. De contouren blijven hetzelfde.

Motivering

Zie wijziging 5 van de regels.

Wijziging 6

Er wordt ter hoogte van de Doenkade een dubbelbestemming Waterstaat-Waterkering opgenomen.

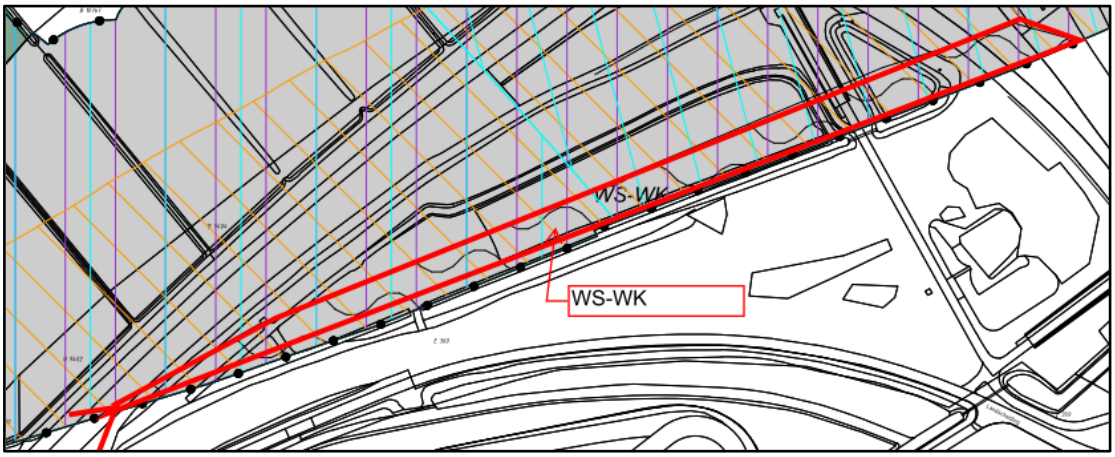

Motivering

Gebleken is dat op grond legger van het hoogheemraadschap van Delfland een deel van de invloedszone van de landscheiding niet was opgenomen op de verbeelding.

3 OVERZICHT WIJZIGINGEN

Voor de volledigheid is hieronder een opsomming opgenomen van de wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbestemmingsplan die voortkomen uit de beoordeling van de zienswijzen en de ambtshalve beoordeling.

Toelichting

- In de toelichting van het bestemmingsplan wordt een link opgenomen naar het Tracébesluit met alle onderliggende onderzoeken.

Regels

- Aan artikel 3.1, 5.1 en 7.1 lid b wordt 'taluds' toegevoegd;
- In artikel 5.1 lid i, 6.1 lid l, 7.1 lid a en 8.1 lid c wordt het aantal rijstroken aangepast naar 6
- Aan artikel 5.5.3 wordt de volgende zin toegevoegd: *"Onverminderd de toetsing aan landschappelijke en/of natuurlijke waarden geldt voorts dat ter plaatse van de functieaanduiding 'tunnel' de omgevingsvergunning slechts kan worden verleend indien de constructieve veiligheid van de tunnel niet nadelig wordt beïnvloed"*.
- Aan artikel 5.2.1 onder c, 6.2.3 onder b en 8.2 onder b wordt toegevoegd: *", bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter"*;
- Aan artikel 3.1 lid l wordt toegevoegd: *"ter plaatse van de aanduiding 'tunnel' tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het*

gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden".

- Aan artikel 3.2.1 wordt lid e gevoegd: *"de bouwhoogte van een tunnel bedraagt maximaal 10 meter, bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter".*
- Aan artikel 5.5.3 wordt de volgende zin toegevoegd: *"Onverminderd de toetsing aan landschappelijke en/of natuurlijke waarden geldt voorts dat ter plaatse van de functieaanduiding 'tunnel' de omgevingsvergunning slechts kan worden verleend indien de constructieve veiligheid van de tunnel niet nadelig wordt beïnvloed".*
- Artikel 4 wordt als volgt aangepast:

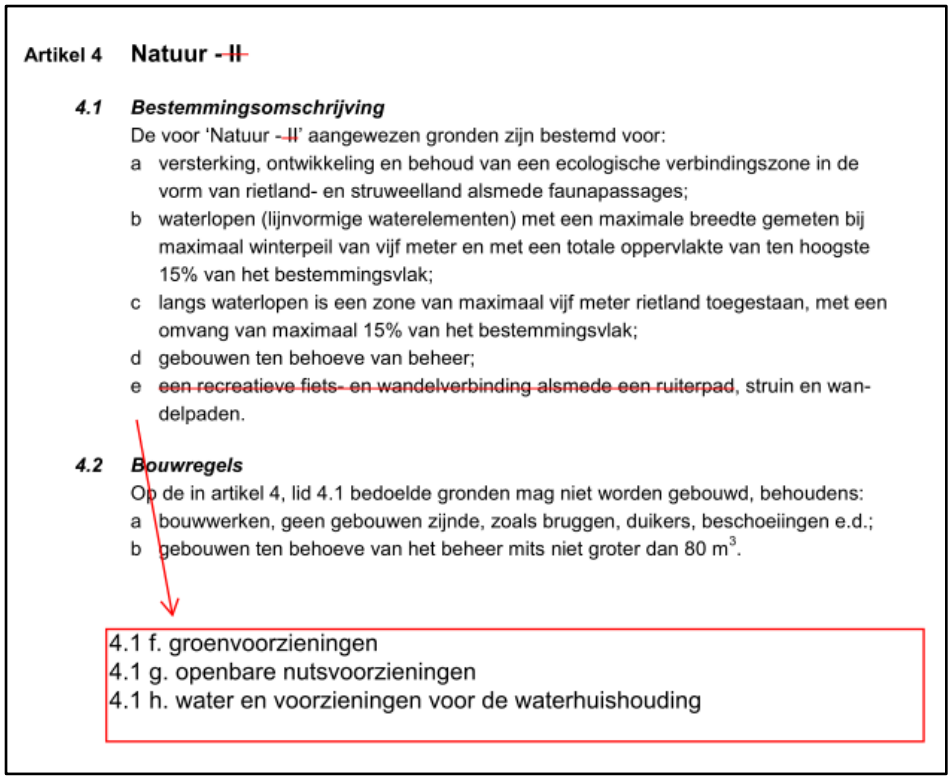

Artikel 4 Natuur ~~-II~~

4.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Natuur ~~-II~~' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a versterking, ontwikkeling en behoud van een ecologische verbindingszone in de vorm van rietland- en struweelland alsmede faunapassages;
b waterlopen (lijnvormige waterelementen) met een maximale breedte gemeten bij maximaal winterpeil van vijf meter en met een totale oppervlakte van ten hoogste 15% van het bestemmingsvlak;
c langs waterlopen is een zone van maximaal vijf meter rietland toegestaan, met een omvang van maximaal 15% van het bestemmingsvlak;
d gebouwen ten behoeve van beheer;
e ~~een recreatieve fiets- en wandelverbinding alsmede een ruiterpad~~, struin en wandelpaden.

4.2 Bouwregels

Op de in artikel 4, lid 4.1 bedoelde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens:

a bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals bruggen, duikers, beschoeiingen e.d.;
b gebouwen ten behoeve van het beheer mits niet groter dan 80 m^3.

4.1 f. groenvoorzieningen
4.1 g. openbare nutsvoorzieningen
4.1 h. water en voorzieningen voor de waterhuishouding

- In artikel 7.1 b wordt de zinsnede '*ten behoeve van kruisende infrastructuur'* verwijderd.
- Als bijlage bij de regels wordt de besluittekst van het Tracébesluit opgenomen.
- Artikel 9 Leidingen-Buisleidingenstrook en artikel 17.2.1 lid d komen te vervallen. In de plaats daarvan wordt aan artikel 15 lid 5 toegevoegd:

  15.5 Vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang

  Ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - buisleidingstrook van nationaal belang' zijn geen belemmerende activiteiten toegestaan, behoudens activiteiten die verband houden met de uitvoering van het tracébesluit 'A16 Rotterdam' dat als bijlage 1 aan de regels van dit bestemmingsplan is gehecht.
- Aan artikel 1 wordt de volgende definitie van 'belemmerende activiteiten' opgenomen:

  activiteiten die een belemmering kunnen vormen voor de aanleg en instandhouding van een buisleiding van nationaal belang, waaronder in ieder geval wordt verstaan:

a. het bouwen van een bouwwerk, met uitzondering van een bouwwerk dat noodzakelijk is voor de aanleg, het onderhoud of de instandhouding van een buisleiding van nationaal belang;
b. de aanleg van een verharde weg of verhard pad of een spoorweg in de lengterichting van het voorkeurstracé;
c. de aanleg van een watergang in de lengterichting van het voorkeurstracé;
d. de aanleg van een waterkering, inclusief de daartoe behorende beschermingszone als bedoeld in artikel 1.1 van de Waterwet in de lengterichting van het voorkeurstracé;
e. de aanleg van een buisleiding, niet zijnde een buisleiding van nationaal belang, of een ondergrondse hoogspanningsverbinding of ondergronds leidingstelsel in de lengterichting van het voorkeurstracé;
f. het bebossen;
g. het gebruik als stortplaats voor afvalstoffen of permanente opslag van grond, of andere stoffen of goederen.

Verbeelding

In hoofdstuk 2 zijn de uitsneden opgenomen van de wijzingen op de verbeelding. Hieronder een opsomming van de aanpassingen.

- Het deel van de parkeerplaats 'mollenplaats' dat binnen dit plangebied valt wordt als zodanig aangeduid;
- Er wordt een aanduiding 'parkeren' opgenomen ten zuiden van de te verplaatsen Branddreef. De aanduiding krijgt een afmeting van 6 bij 15 meter;
- De bestemming "Groen" ten noorden van de bestemming "Verkeer-Rijksweg" wordt omgezet naar "Natuur". De bestemming "Natuur-II" krijgt de bestemming "Natuur";
- Een aantal kleine aanpassingen waar de grenzen niet goed zijn ingetekend (zie hoofdstuk 2);
- De dubbelbestemming "Leiding-Leidingenstrook" wordt vervangen door de aanduiding "vrijwaringszone-buisleidingenstrook van nationaal belang";
- Ter hoogte van de Doenkade wordt een dubbelbestemming Waterstaat-Waterkering opgenomen.

GEMEENTE Lansingerland

Bestemmingsplan
'A16 Rotterdam deel Lansingerland'

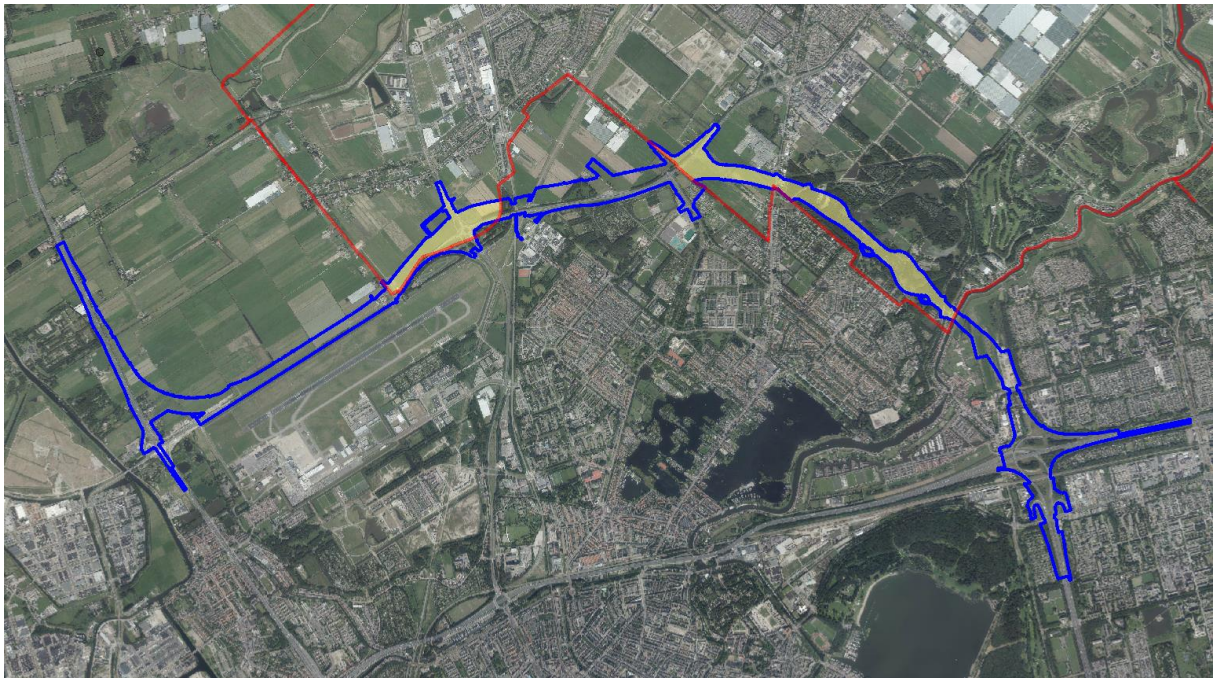

19 december 2019 **Vastgesteld**

Gemeente Lansingerland

Bestemmingsplan
'A16 Rotterdam deel Lansingerland'

---

vastgesteld

INHOUD:

- TOELICHTING
- PLANREGELS
- VERBEELDING

Datum: 19 december 2019
Projectnummer: 160447
Identificatiecode: NL.IMRO.1621.BP0179-VAST

Adviesbureau
SAB

Gemeente Lansingerland
Afdeling Ruimtelijke Ontwikkeling

Inhoudsopgave toelichting **Blz.**

1 INLEIDING 3
1.1 Bedoeling van het plan 3
1.2 Bij het plan behorende stukken 3
1.3 Ligging en begrenzing plangebied 3
1.4 Onderliggende ruimtelijke planregelingen 4
1.5 Planvorm 5
1.6 Leeswijzer 5

2 BESTAANDE SITUATIE 6
2.1 Plantoelichting 6

3 BELEIDSKADER 10
3.1 Rijksbeleid 10
3.2 Provinciaal beleid 12
3.3 Gemeentelijk beleid 16

4 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN 20

5 TOELICHTING OP DE PLANREGELS 22
5.1 Inleiding 22
5.2 Indeling en opzet van een bestemmingsplan 22
5.3 Dit bestemmingsplan 23

6 UITVOERBAARHEID 27
6.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid 27
6.2 Economische uitvoerbaarheid 28

BIJLAGEN
Bijlage 1: Nota inspraak en overleg en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland, gemeente Lansingerland, 4 september 2018
Bijlage 2: Nota zienswijzen en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland, gemeente Lansingerland, 6 november 2019

1 INLEIDING

1.1 Bedoeling van het plan

Rijkswaterstaat is voornemens een nieuw stuk A16 aan te leggen tussen de A13 bij Rotterdam The Hague Airport en de A16/A20 bij het Terbregseplein. De 11 km lange A16 Rotterdam zorgt ervoor dat het verkeer op de A13, A20 en omliggende lokale wegen straks vlotter door kan rijden. De nieuwe verbinding draagt bij aan een betere bereikbaarheid en leefbaarheid van de regio. De aanleg start naar verwachting in 2019. In 2024 gaat de weg open voor verkeer. Op 29 juni 2016 heeft de minister van Infrastructuur en Milieu hiertoe een Tracébesluit genomen[1]. Dit besluit is inmiddels onherroepelijk. In de Tracéwet is geregeld dat een Tracébesluit binnen een jaar na inwerkingtreding in een gemeentelijk bestemmingsplan moet worden vervat. Dit bestemmingsplan voorziet daarin. Het gaat alleen om de gronden die zijn gelegen in de gemeente Lansingerland; de gemeente Rotterdam zal op een later tijdstip de opname in een bestemmingsplan ter hand nemen.

1.2 Bij het plan behorende stukken

Het plan bestaat uit regels en een verbeelding. Verder wordt het plan vergezeld van deze toelichting waarin de achtergronden van het bestemmingsplan worden uiteengezet.

1.3 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied bestaat uit de nieuwe A16 tussen The Hague Airport en het Terbregseplein. Het omvat alleen die gronden die liggen in de gemeente Lansingerland. Daardoor oogt het plangebied wellicht niet logisch. Zie afbeelding op navolgende pagina (rood gearceerd de grenzen van de gemeente Lansingerland). Naast de A16 zijn enkele gronden die eromheen liggen ook opgenomen. Dit zijn dan gronden die ook in het Tracébesluit zitten en waar bijvoorbeeld groen of water wordt aangelegd of een tijdelijk werkterrein. Daarnaast zijn enkele te realiseren bosperceelen voor zover gelegen naast de A16 opgenomen. Hier is het verplicht bos te realiseren in verband met de kap van bomen elders. Ter hoogte van het Lage Bergse Bos gaat de A16 over in een tunnel (zie meer in detail navolgend hoofdstuk). Dat houdt in dat de bovengrondse bestemming hier leidend is. De hier aanwezige Bosweg wordt verlegd, waar dit bestemmingsplan ook in voorziet. Verder wordt er een fietsonderdoorgang onder de N209 gerealiseerd. Voor zover het voorkeurstracé van het leidingen tracé binnen het plangebied ligt wordt deze meegenomen.

[1] https://www.platformparticipatie.nl/projectenlijst/A16-nieuwe-rijksweg-Rotterdam/index.aspx

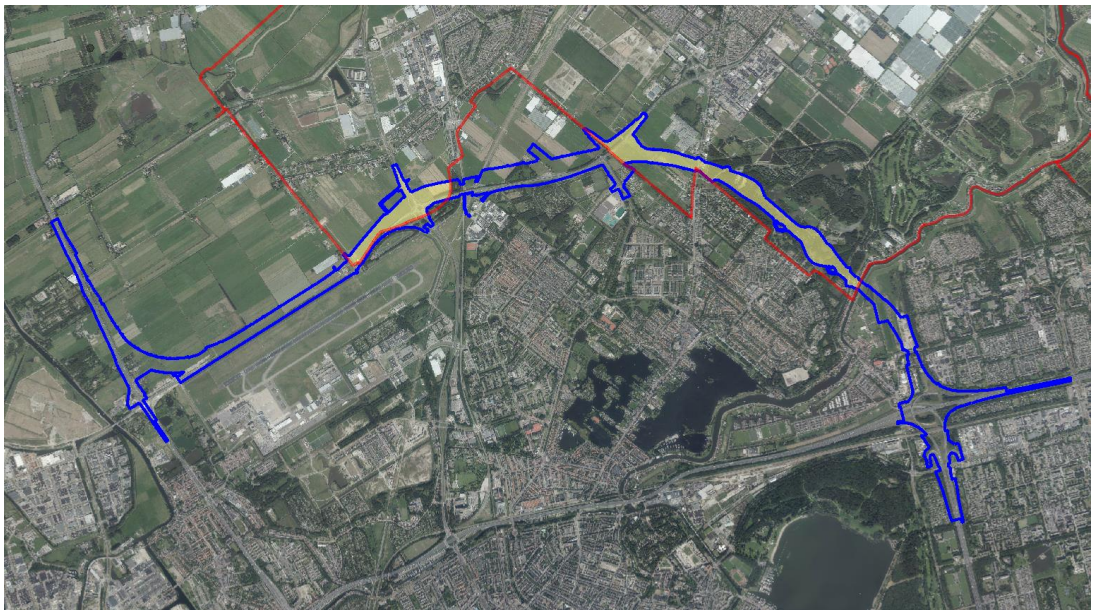

Luchtfoto met aanduiding tracé A16 (blauw) en gemeentegrenzen

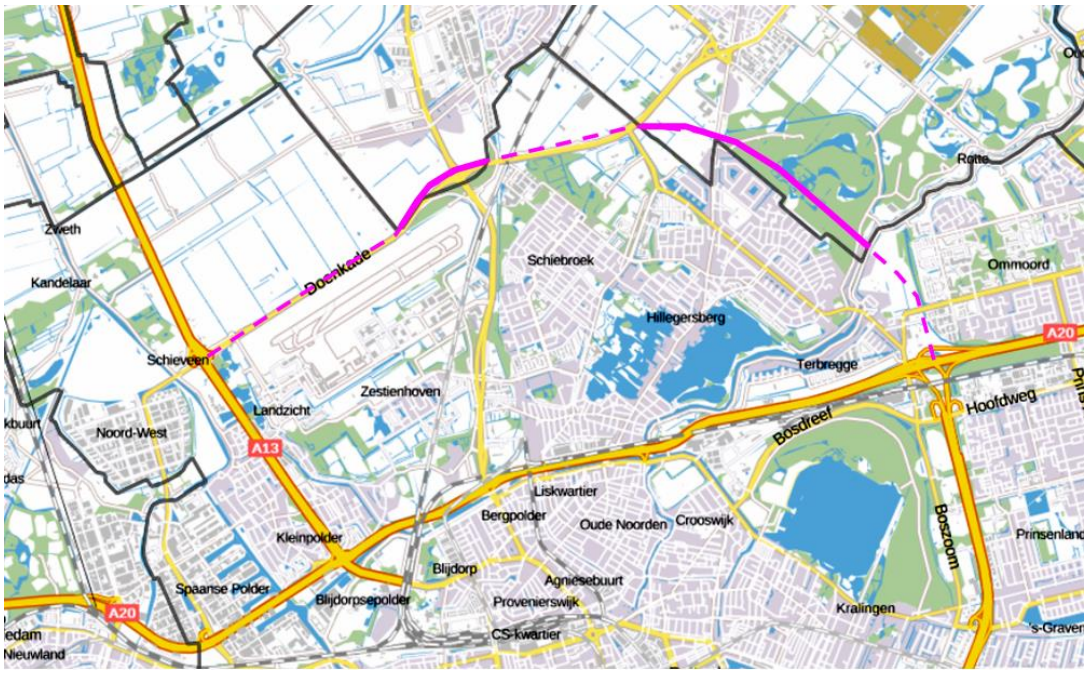

Topografische kaart met globale aanduiding tracé A16 (fuchsiarode stippellijn). Het gedeelte in de gemeente Lansingerland betreft de dikke doorgetrokken lijn

1.4 Onderliggende ruimtelijke planregelingen

Ter plaatse van het Lage Bergse Bos geldt het bestemmingsplan Hoge en Lage Bergse Bos (vastgesteld op 27 juni 2013); ten westen van de Bergweg-Zuid geldt Bergweg Zuid e.o.(vastgesteld op 27 juni 2013). Ter hoogte van het vliegveld geldt het bestemmingsplan Vlinderstrik (vastgesteld 31 maart 2011).

1.5 Planvorm

Dit bestemmingsplan is een gedetailleerd bestemmingsplan. Het Tracébesluit is daarbij leidend voor de opgenomen bestemmingen.

1.6 Leeswijzer

Na het inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 het Tracébesluit toegelicht. In hoofdstuk 3 volgt een beleidsmatige toets en in hoofdstuk 4 wordt getoetst aan milieu- en omgevingsaspecten. Omdat deze onderwerpen reeds uitvoerig aan de orde zijn geweest in het Tracébesluit wordt dit in beschouwende zin gedaan. De toelichting sluit af met een uitleg van de regels en verbeelding en een toets aan economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid.

2 BESTAANDE SITUATIE

2.1 Plantoelichting

Hierna wordt de ruimtelijke ingreep aan de A16 en omgeving kort beschreven: om een goed beeld te krijgen worden zowel de werkzaamheden in de gemeente Lansingerland als Rotterdam beschreven; daar waar het om Rotterdam gaat wordt dit zoveel mogelijk aangegeven (deze maatregelen zijn uiteindelijk voor dit bestemmingsplan verder niet relevant).

Er staat bijna dagelijks file op de A13 bij Overschie en de A20 tussen Kleinpolderplein en Terbregseplein. Omdat weggebruikers die files proberen te omzeilen, slibben ook lokale wegen dicht. Om die reden heeft RWS het initiatief genomen de A13 te verbinden met de A16 door een nieuw stuk snelweg aan te leggen. Met een rechtstreekse verbinding rijdt verkeer op de A13 en A20 straks vlotter door en is er meer rust op de lokale wegen. De bereikbaarheid van Rotterdam verbetert hierdoor en dat geldt ook voor de leefbaarheid in de dorpen. Een goede bereikbaarheid van Rotterdam wordt van belang geacht voor een goede economie. Een belangrijk element is de ondertunneling van de A16 in het Lage Bergse Bos. Daarboven wordt dan opnieuw een recreatiegebied aangelegd.

Komend vanuit het westen verbindt een verbindingsboog de bestaande A13 met de nieuwe rijksweg. Verkeer vanuit bedrijventerrein Spaanse Polder en de A13 vanuit het Kleinpolderplein blijft gebruik maken van de bestaande aansluiting over de Doenkade (N209). Ook vanaf de A16 Rotterdam zijn de Spaanse Polder en de A13 richting Kleinpolderplein via de Doenkade bereikbaar. De Schieveense polder blijft zoals hij nu is: een open gebied met boerderijen, koeien en weidevogels. De fietspaden die nu aan beide zijden van de Doenkade liggen, worden in de nieuwe situatie vervangen door een fietspad met twee rijrichtingen aan de vliegveldzijde van de nieuwe rijksweg. De Oude Bovendijk aan de noordzijde van de A16 Rotterdam krijgt een nieuwe aansluiting en wordt met een tunnel verbonden met de Landscheiding aan de zuidkant van de rijksweg.

De rijksweg gaat met viaducten over de provinciale weg N471 en de spoorlijnen van de HSL en Randstadrail (dit deel ligt in de gemeente Rotterdam). Er komen op- en afritten naar de N471. Tussen de HSL en de Ankie Verbeek-Ohrlaan ligt de route tussen natuur-, recreatie- en agrarische gebieden (eveneens gemeente Rotterdam). Om die tegen verkeersgeluid te beschermen, komen er aan beide kanten van de rijksweg geluidwallen van viereneenhalve meter hoog. Het naastliggende Schiebroeksepark behoudt haar huidige ruimte, omdat de nieuwe rijksweg hier iets noordelijker komt te liggen dan de huidige N209. Ten zuiden van de rijksweg komt de Bergschenhoekseweg te liggen die het bedrijventerrein Schiebroek ontsluit. De kruising met de A16 en de Ankie Verbeek- Ohrlaan is zo ontworpen dat de aangrenzende sportvelden blijven waar ze nu liggen. Van het naastgelegen (in de gemeente Rotterdam gelegen) volkstuinencomplex moet een deel plaatsmaken voor de eerder genoemde Bergschenhoekseweg. Richting het Lage Bergse Bos gaat de A16 met een tunnel onder de Bergweg-Zuid door.

Aan de oostzijde van het Lage Bergse Bos kruist de A16 de Bosweg en de Rottebandreef ondergronds. Ook gaat de weg onder de Rotte door en komt vervolgens geleidelijk aan omhoog in het Terbregseveld (gemeente Rotterdam). In het Lage Bergse Bos zelf wordt de weg ingepakt in een half verdiepte tunnel die met grondwallen en groene beplanting wordt aangekleed. Zo

zullen direct omwonenden en bezoekers van het Lage Bergse Bos de nieuwe weg daar niet zien, horen of ruiken. Het Recreatieschap Rottemeren heeft uitgewerkte plannen voor de herinrichting van het gebied. In die plannen worden de hellingen van het tunneldak geschikt gemaakt voor recreatie, voetgangers en fietsers.

De A16 ligt vanaf de tunnelmond verdiept in het Terbregseveld en gaat met een viaduct over de President Rooseveltweg. Daarna sluit de weg aan op de A16 en de A20. Ook komt er een afrit naar de Terbregseweg. Vanaf de Hoofdweg is de A16 toegankelijk in noordelijke richting naar Lansingerland en Delft. Zie navolgende afbeelding voor de belangrijkste verkeersmaatregelen.

De taluds worden beplant met bomen en struiken. Op enkele plaatsen wordt bos en water aangelegd. Deze dient als compensatie voor bos en water dat wordt verwijderd ten behoeve van de A16. Een deel van deze boscompensatie (de Vlinderstrik) is als voorwaardelijke verplichting opgenomen in dit bestemmingsplan. Een andere maatregel voor een goede inpassing is een recreatieve verbinding tussen het Schiebroeksepark en de Vlinderstrik en meer én hogere geluidsschermen dan wettelijk verplicht. De ondertunneling onder het Lage Bergse Bos draagt tevens bij aan een zorgvuldige inpassing. Er wordt aangesloten bij het huidig beeld.

In de polder Schieveen betekent dit bijvoorbeeld dat aangesloten wordt op bestaande beplantingsstructuren (o.a. knotwilgen), er een bijdrage wordt geleverd aan de recreatieve betekenis van het gebied en er komen doorzichten vanuit de snelweg die grotendeels met elzenhakhout wordt afgeschermd. In het Lage Bergse Bos worden verbindingen hersteld en beplantingstructuren aangebracht, waarbij aangesloten wordt op de Engelse landschapsstijl. De Rotte blijft een kenmerkende cultuurhistorische drager. Dienstgebouwen moeten groen ingepast worden. Het wegbeeld in de tunnel is continu met keerwanden die onder een lichte helkling staan, om de ruimtebeleving te versterken ter plaatse van de tunnelmond.

Een aantal woningen en opstallen zijn/worden gesloopt. Deze worden in dit bestemmingsplan bijgevolg niet meer positief bestemd (voor zover gelegen in het plangebied). Zie navolgende afbeelding voor de belangrijkste landschappelijke inpassingsmaatregelen (landschapsplan dat is toegevoegd aan het TB).

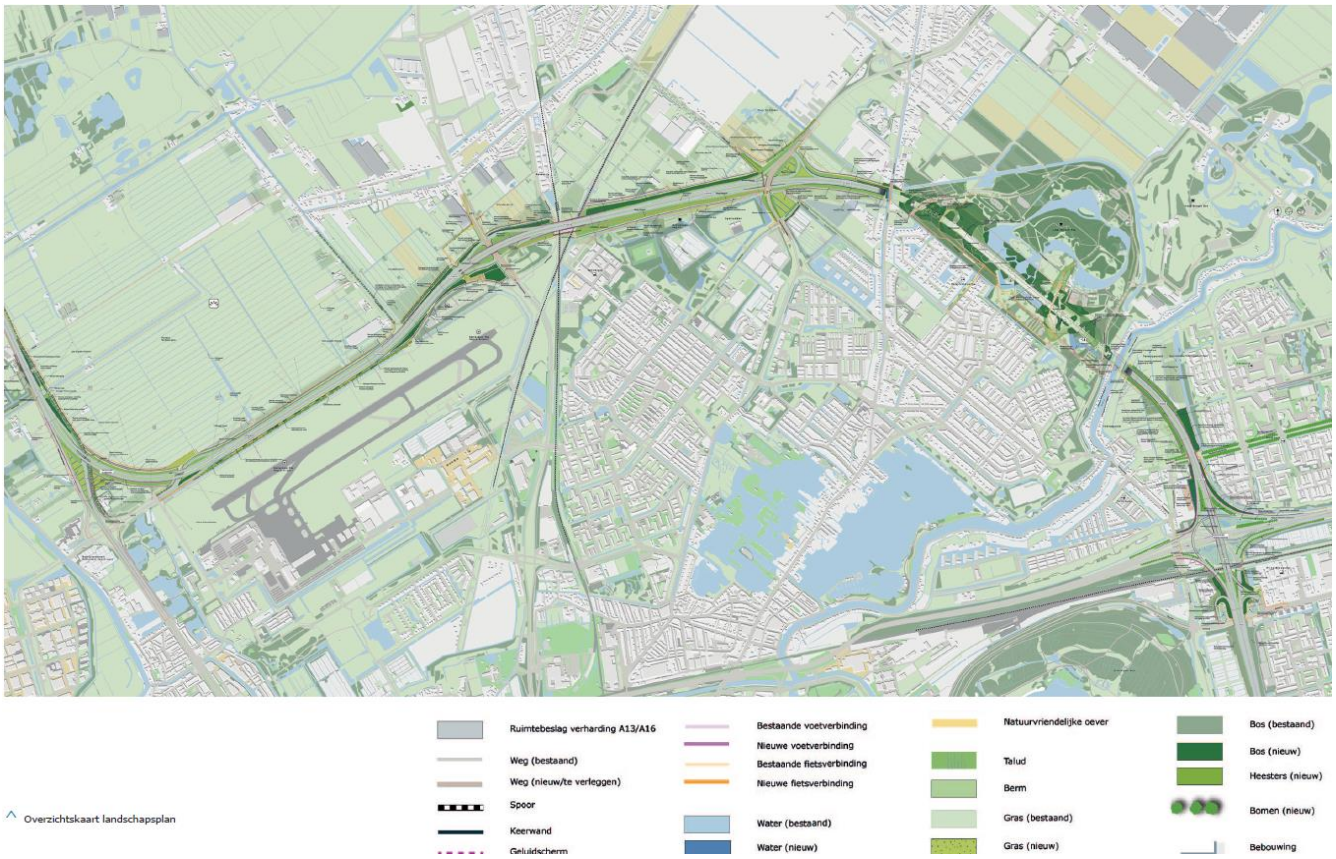

Fietspad

Bij de regio is er de wens om het polderpad te verbinden met de Bergweg-Zuid. Hiermee heeft Rijkswaterstaat in het Tracébesluit rekening gehouden, concreet door de calamiteitenroute / het onderhoudspad tevens te gebruiken als fietspad. Om de N209 te kruisen wordt een kunstwerk gerealiseerd. Het kunstwerk bestaat uit twee delen, een onderdoorgang onder de N209 en een onderdoorgang onder de Schiebroekseweg).

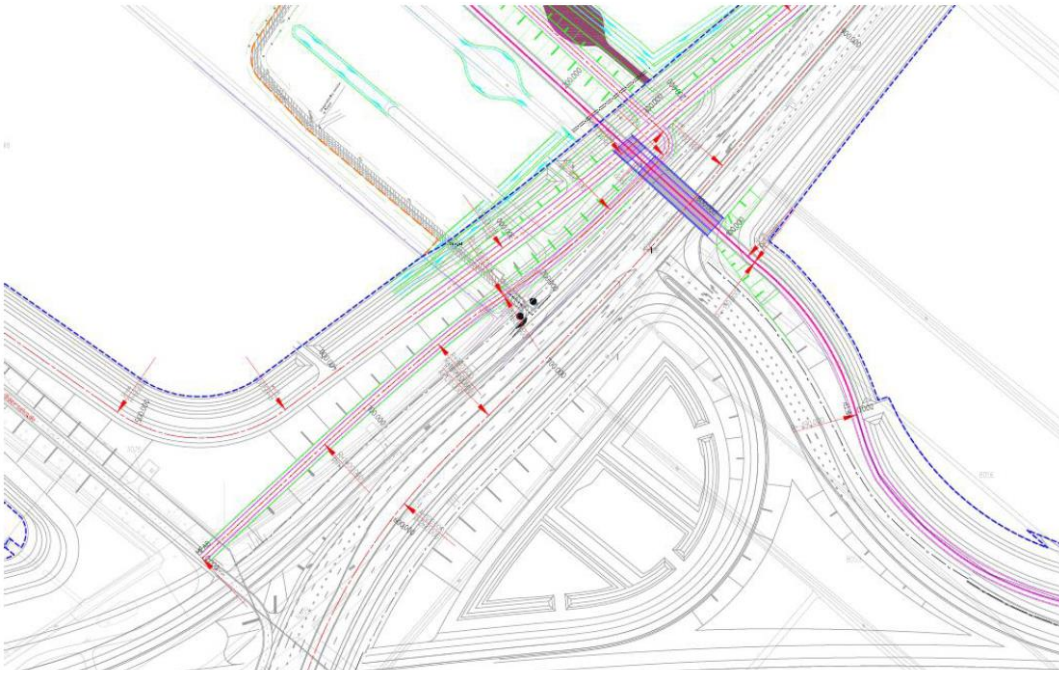

Aan het fietspad worden enkele eisen met betrekking tot zorgvuldige landschappelijke inpassing gesteld. Zie navolgende afbeelding.

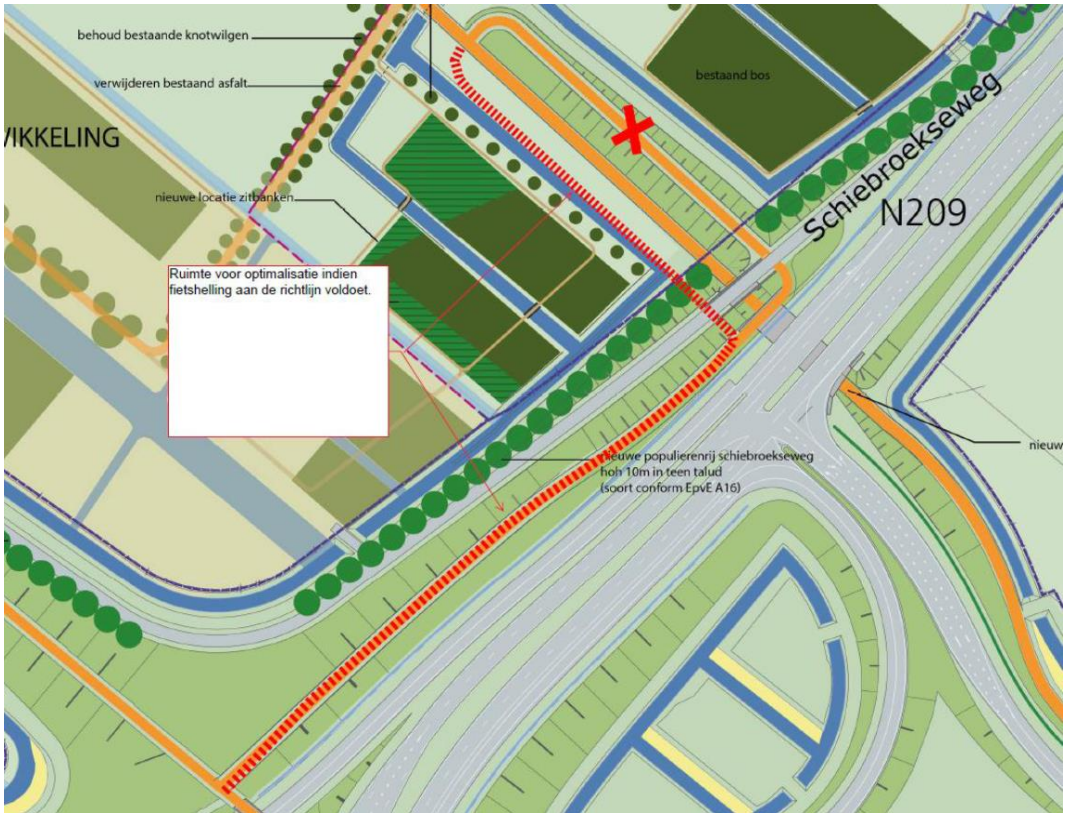

Verlegging Bosweg

De Bosweg komt boven op de tunnelbak te liggen.

3 BELEIDSKADER

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de NotaMobiliteit 1, de MobiliteitsAanpak, de structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. Daarmee is de SVIR de 'Kapstok' voor uitwerkingen van beleid met ruimtelijke consequenties. De structuurvisies Project Mainport Rotterdam, Structuurschema Elektriciteitsvoorziening III en de 3^{e} Nota Waddenzee alsook het Nationaal Waterplan blijven bestaan. Deze structuurvisies zijn gedetailleerder dan de SIVR, of bestrijken een breder beleidsterrein dan alleen het ruimtelijke domein, en blijven als uitwerking van de SVIR bestaan. De SVIR heeft als horizon 2040, maar geeft vooral het kader voor de acties en beslissingen die op de korte termijn worden genomen.

Deze structuurvisie bepaalt welke kaderstellende uitspraken van het kabinet bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028):

1. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijke-economische structuur van Nederland;
2. Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Beoordeling en conclusie
De aanleg van de A16 dient een nationaal belang (namelijk nationaal belang 5: *een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen*) en is voorts niet gelegen in Natuur Netwerk Nederland. Door een deel van het plangebied loopt een 'buisleidingenstrook'. Dit zijn stroken die in de structuurvisie Buisleidingen van het rijk, zijn gereserveerd voor de aanleg van hoofdverbindingen voor de transport van bijvoorbeeld gas (onder hoge druk), olie of zuurstof. De leidingstrook is in dit bestemmingsplan opgenomen met een dubbelbestemming, die de aanleg en ingebruikname van de gronden als leiding, regelt. Zodoende is het plan in overeenstemming met het rijksbeleid.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin de kaderstellende uitspraken uit het SVIR. Het gaat onder meer om nationale belangen als Rijksvaarwegen, Defensie, Ecologische hoofdstructuur (thans: Natuur Netwerk Nederland, ofwel NNN), Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen en Primaire waterkeringen.

Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij het NatuurNetwerk Nederland (NNN) en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Ten aanzien van de begrenzing van de NNN is bepaald dat niet het rijk, maar de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Bij het belang Hoofdwegen en hoofdspoorwegen gaat het er onder andere om, dat de economisch belangrijke regio's van Nederland, waaronder de regio Rotterdam bereikbaar en tegelijk leefbaar moeten blijven.

Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

Beoordeling en conclusie
Het plan dient een Rijksbelang, namelijk om de regio Rotterdam beter bereikbaar en leefbaarder te maken. Het plangebied bevat geen NNN en raakt voor het overige geen Rijksbelangen.

3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking (Bro 3.1.6 tweede lid)

Op 1 oktober 2012 is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' toegevoegd aan het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Op 1 juli 2017 is een wijziging van het Bro in werking getreden, waarbij de Ladder voor duurzame verstedelijking is aangepast. De (gewijzigde) Ladder is in artikel 3.1.6 lid 2 Bro vastgelegd en luidt als volgt:

> De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Het doel dat hiermee wordt beoogd is het stimuleren van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik en het bewerkstelligen van een goede ruimtelijke ordening, onder meer door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden, het bevorderen van vraaggerichte programmering en het voorkomen van overprogrammering. Met de ladder wordt een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke besluiten nagestreefd. Een nieuwe stedelijke ontwikkeling moet daarom altijd worden afgewogen en gemotiveerd. Daarbij moet een beschrijving worden gegeven van de behoefte aan de betreffende ontwikkeling. Indien de ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied mogelijk wordt gemaakt, dient te worden gemotiveerd waarom de ontwikkeling niet binnen bestaand stedelijk gebied wordt voorzien.

Wat onder 'stedelijke ontwikkeling' en 'bestaand stedelijk gebied' wordt verstaan is in het Bro opgenomen en verder uitgekristalliseerd in jurisprudentie. Een stedelijke ontwikkeling is volgens het Bro 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'.

Onder 'bestaand stedelijk gebied' verstaat het Bro een 'bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca,

alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur'.

Beoordeling en conclusie
De Ladder heeft met name als doel om onnodige leegstand van gebouwen te voorkomen omdat er gebouwd wordt zonder dat er behoefte is aan het programma. De aanleg van een weg behoeft in dit verband niet als stedelijke ontwikkeling te worden gezien, hetgeen met jurisprudentie kan worden gestaafd[2]. Hiernaast heeft dit bestemmingsplan uitsluitend tot doel het eerder genomen besluit zoals vastgelegd in het Tracébesluit, te bestendigen in een planologisch-juridische regeling. Dit besluit staat niet meer ter discussie.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Visie Ruimte en Mobiliteit (2014, herzien 2017)

In de Visie Ruimte en Mobiliteit, vastgesteld door de provincie Zuid-Holland op 9 juli 2014 en begin 2017 herzien, geeft de provincie Zuid-Holland in één integraal document haar visie op het ruimtelijke beleid en mobiliteitsbeleid. Dat beide thema's integraal worden behandeld is juist in deze provincie belangrijk aangezien hier de ruimtelijke ontwikkeling en de mobiliteitsontwikkeling sterk met elkaar samenhangen, met haar internationale economische complexen, hoge verstedelijkingsgraad en open landschappen.

Vier rode draden
De Visie Ruimte en Mobiliteit biedt geen vastomlijnd ruimtelijk eindbeeld, maar wel een perspectief voor de gewenste ontwikkeling van Zuid-Holland als geheel. Vier rode draden geven richting aan de gewenste ontwikkeling en het handelen van de provincie:
1. beter benutten en opwaarderen van wat er is;
2. vergroten van de agglomeratiekracht;
3. verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit;
4. bevorderen van de transitie naar een water- en energie-efficiënte samenleving.

Bij onderhavig plan zijn belang 1, 2 en 3 van belang.

1. Beter benutten en opwaarderen
De provincie Zuid-Holland wil de groei van de bevolking, de mobiliteit en de economische activiteit hoofdzakelijk opvangen in de bestaande netwerken en bebouwde gebieden.
De infrastructuur biedt, hoewel druk bereden, nog veel kansen. Er staat in Zuid-Holland slechts nog een beperkt aantal toevoegingen op stapel in het infrastructuurnetwerk, vooral ontbrekende schakels.
'Beter benutten en opwaarderen' betekent in het stedelijke gebied vooral verdichten, herstructureren en transformeren. Met de Visie Ruimte en Mobiliteit neemt de provincie een aantal maatregelen waarmee het aanbod aan woningen beter aansluit op de vraag. De bestaande planca-paciteit wordt geactualiseerd. De provincie biedt samenwerkende gemeenten ruimte om eigen keuzes te maken, maar stelt waar nodig ook grenzen.

[2] AbRvS 18 februari 2015, nr. 201400570/1/R6.

2. Vergroten agglomeratiekracht

Het stedelijk gebied van Zuid-Holland ontwikkelt zich tot één agglomeratie met een internationaal sterke ligging. De drie grote economische complexen groeien naar elkaar toe, fysiek maar vooral in de vorm van samenwerkingsverbanden en wederzijdse versterking: de mainport Rotterdam, de vier greenports (Westland-Oostland, Duin- en Bollenstreek, Boskoop en Aalsmeer) en de kennis- en diensteneconomie die zich concentreert op de as tussen Leiden en Dordrecht. Onderhavig plangebied is hierbij gelegen in Westland-Oostland en de maintport Rotterdam.

Door verschillende organisaties in elkaars nabijheid te brengen, ontstaan clustervoordelen. De provincie draagt bij aan de ruimtelijke voorwaarden om de potentiële schaal- en clustervoordelen zo veel mogelijk te realiseren en te benutten. Er zijn hiervoor in de eerste plaats uitstekende verbindingen: een goede inpassing in nationale, Europese en wereldwijde netwerken van goederen- en personenvervoer. In de tweede plaats is er een beleid voor nodig van concentratie en specialisatie, op locaties die ook onderling goed verbonden zijn. De provincie maakt daar afspraken over met haar regionale partners.

3. Verbeteren ruimtelijke kwaliteit

Karakteristiek voor Zuid-Holland is de combinatie van drie deltalandschappen: veen-, rivieren- en kustlandschappen. De provincie biedt de nodige flexibiliteit om ook in het buitengebied maatwerk en dynamiek mogelijk te maken. Tegelijk verschaft zij duidelijkheid over de soms kwetsbare kwaliteiten die de Zuid-Hollandse landschappen maken tot wat ze zijn, en keuzes die de provincie maakt om deze te beschermen.

De Visie Ruimte en Mobiliteit bevat een nieuw handelingskader voor ruimtelijke kwaliteit. Behoud én ontwikkeling van kwaliteiten staan hierin centraal. De systematiek biedt kansen voor nieuwe dynamiek in het landelijk gebied.

De essentie van het handelingskader is een drieslag in de aard van de ruimtelijke ontwikkeling en een drieslag in gebiedscategorieën. Naarmate de invloed van een ontwikkeling geringer is en de waarden in een gebied minder kwetsbaar of bijzonder zijn, is de bemoeienis van de provincie kleiner. Een voorgenomen initiatief wordt aangemerkt als ‘inpassing’, ‘aanpassing’ of ‘transformatie’. De aansluiting bij de aard en de schaal van het landschap is bepalend: een ‘inpassing’ sluit erop aan, een ‘transformatie’ verandert beide, een ‘aanpassing’ sluit wel bij de schaal maar niet bij de aard van het landschap aan of andersom. In principe staat het gemeenten vrij om inpassingen in de groene ruimte toe te laten. Voor aanpassingen of transformaties is een positief kwaliteitsoordeel van de provincie nodig.

Hierbij maakt ook de karakteristiek van de locatie uit. In delen van de groene ruimte is de flexibiliteit minder.

In gebieden met een specifieke, bijzondere waarde wil de provincie ieder initiatief voor inpassing of aanpassing op zijn merites beoordelen en is transformatie bij voorbaat uitgesloten.

In een kwaliteitskaart werkt de provincie uit welke ruimtelijke kwaliteiten per gebied aanwezig zijn. De provincie geeft richting en ruimte aan een optimale wisselwerking tussen ruimtelijke ontwikkelingen en gebiedskwaliteit.

Om te kunnen bepalen of een ontwikkeling past bij de gebiedskwaliteit, waardeert de provincie de kwaliteit van gebieden in categorieën en onderscheidt ze ruimtelijke ontwikkelingen naar hun mate van impact op de omgeving. De kwaliteitskaart wordt in 4 lagen uitgewerkt:

1. Laag van de ondergrond;
2. Laag van de cultuur- en natuurlandschappen;
3. Laag van de stedelijke occupatie;
4. Laag van de beleving.

Ondanks het nieuwe handelingskader voor ruimtelijke kwaliteit, zijn bouwprojecten uit landschappelijk oogpunt niet altijd een verrijking. Daarom heeft de provincie aan nieuwe, gebiedsvreemde ontwikkelingen de mogelijkheid van een maatschappelijke tegenprestatie verbonden. Wie zich een deel van het landschap toe-eigent voor een nieuw gebiedsvreemd gebruik, wordt gevraagd om dat te compenseren door een landschappelijke verbetering mogelijk te maken, bij voorkeur in het gebied zelf.

Handelingskader Ruimtelijke Kwaliteit

	Categorie 3 Groene ruimte	Categorie 2 Specifieke waarde	Categorie 1 Bijzondere kwaliteit
Inpassing	ja	na goedkeuring	na goedkeuring
Aanpassing	na goedkeuring	na goedkeuring	nee
Transformatie	na goedkeuring	nee	nee

De volgende uitleg hoort bij de drie categorieën.

1 Inpassing. Dit betreft een ‘gebiedseigen’ ontwikkeling, passend bij de schaal en de maat van de bestaande kenmerken van een gebied. Een voorbeeld hiervan is de uitbreiding van een agrarisch bedrijf in het buitengebied of een woning in een lint. Bij inpassing veranderen bestaande structuren en kwaliteiten niet tot nauwelijks. De rol van de provincie is hier in principe beperkt, behalve in gebieden met topkwaliteit.

2 Aanpassing. Dit betreft een gebiedsvreemde ontwikkeling van relatief beperkte omvang, of een (gebiedseigen dan wel gebiedsvreemde) ontwikkeling die niet past bij de schaal en maat van het landschap. Een voorbeeld is een beperkt aantal nieuwe woningen in het buitengebied, een nieuw landgoed, of de verbreding van een provinciale weg. De rol van de provincie zal zich, afhankelijk van het type gebied en het type ontwikkeling, vooral richten op het toewerken naar een kwalitatief optimaal resultaat, zo nodig inclusief een maatschappelijke tegenprestatie.

3 Transformatie. Bij transformatie gaat het om een verandering van een gebied van dusdanige aard en omvang dat er een nieuw landschap ontstaat. Dit is bijvoorbeeld het geval bij uitleglocaties voor woningbouw en bedrijventerrein of de aanleg van grootschalige recreatiegebieden. Bij transformatie-opgaven is bijna altijd een provinciaal doel of belang in het geding en zal de betrokkenheid van de provincie zich richten op een actieve behartiging van provinciale doelen, een kwalitatief optimaal resultaat inclusief een maatschappelijke tegenprestatie.

Beoordeling en conclusie
Onderhavig bestemmingsplan beoogt uitsluitend het reeds vastgestelde Tracébesluit vast te leggen in een juridisch-planologische regeling. Dit besluit staat niet meer ter discussie. De nieuwe A16 zal hoofdzakelijk komen te liggen in landelijk gebied. In het Tracébesluit zijn daarom diverse maatregelen opgenomen op het gebied van landschappelijke, natuur- en watercompensatie. De provincie Zuid-Holland heeft hiermee ingestemd, zodat geconcludeerd wordt dat een en ander zorgvuldig is afgewogen en het plan niet in strijd is met het provinciaal beleid.
De provincie bevordert verder de consequente toepassing van de “ladder voor duurzame verstedelijking”. Zoals al eerder aangegeven, is een nadere toets aan de ladder kan niet benodigd.

3.2.2 Provinciale Verordening Ruimte (2014, actualisatie 2016)

De Verordening ruimte Zuid-Holland is vastgesteld in samenhang met de Visie ruimte en mobiliteit en het Programma ruimte. De visie bevat de hoofdzaken van het ruimtelijke beleid en het mobiliteitsbeleid van de provincie Zuid-Holland. Het ruimtelijke beleid is uitgewerkt is het programma. De verordening is vastgesteld met het oogmerk van juridische doorwerking van een deel van het ruimtelijke beleid en bevat daarom regels voor bestemmingsplannen en daarmee gelijkgestelde ruimtelijke plannen. De Wet ruimtelijke ordening (Wro) heeft als uitgangspunt de scheiding tussen visie en normstelling. De Visie ruimte en mobiliteit is een provinciale structuurvisie en dus alleen zelfbindend. Voor het realiseren van de structuurvisie kan de provincie meerdere wegen bewandelen. Sommige doelen en projecten kan de provincie zelf realiseren, maar voor de meeste doelen en projecten heeft de provincie andere partijen nodig. Dit kan zowel via de informele weg, zoals overleg en het maken van afspraken, als via de formele weg, door het inzetten van het juridisch instrumentarium van de Wro. Het gaat dan bijvoorbeeld om zienswijzen, aanwijzing, inpassingsplan en verordening.

Uitgangspunt van de strategie voor de bebouwde ruimte is betere benutting van het bestaand stads- en dorpsgebied (BSD). Stedelijke ontwikkeling vindt daarom primair plaats binnen BSD. Niet alle vraag naar wonen en werken kan en hoeft te worden opgevangen binnen BSD. De ladder voor duurzame verstedelijking, zoals opgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) bevat het handelingskader. De provincie heeft de ladder voor duurzame verstelijking ook opgenomen in de verordening, om het provinciaal belang bij toepassing van deze ladder te benadrukken. Dit biedt de provincie de mogelijkheid om enkele begrippen die voor meerdere uitleg vatbaar zijn, te verduidelijken voor de specifieke Zuid-Hollandse situatie.

Beoordeling en conclusie
Het plan is gelet op het gestelde in paragraaf 3.2.1 in overeenstemming met de provinciale verordening.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Toekomstvisie Lansingerland op weg naar 2040

In de Toekomstvisie Lansingerland heeft de gemeente haar doelstellingen voor de periode tot 2040 geformuleerd. Deze visie dient als kader voor de gemeentelijke structuurvisie 2025. De gemeente Lansingerland wil in 2040 het volgende hebben bereikt:

- De woningvoorraad sluit aan op de bevolkingssamenstelling;
- Het woningaanbod is voldoende gedifferentieerd;
- Er zijn veel levensloopbestendige woningen;
- Werken en wonen zijn beter gemengd door invoer van de bestemming ‘werken’;
- Na 2020 is de bebouwde kom niet verder uitgebreid;
- Vanaf 2020 vindt herstructurering van oudere woonwijken plaats;
- Duurzaamheid in de woonwijken is verbeterd;
- Lansingerland is omgeven door groengebieden (‘Groene schil’), die volop recreatiemogelijkheden geven;
- Leefbaarheid in de wijken is verbeterd door meer onbestemd en openbaar (gebruiks)groen;
- Veiligheid in de woonwijken is gewaarborgd en waar nodig verbeterd;
- Lokale voorzieningen zijn uitgebreid.

Beoordeling en conclusie
Met de gedeeltelijke ondertunneling van de A16 blijft het Lage Bergse Bos behouden als recreatiegebied en draagt ze zodoende bij aan de gewenste groene schil om Lansingerland met recreatiemogelijkheden. De aanleg van een fietspad vergroot de recreatieve mogelijkheden. De leefbaarheid in de wijken, één van de doelstellingen van de gemeente, wordt verder verbeterd doordat sluipverkeer in de dorpen, dat ontstaat als gevolg van een fileprobleem op de A13, af zal nemen. Immers: het fileprobleem op de A13 wordt teruggedrongen met de nieuwe A16.

3.3.2 Structuurvisie Lansingerland

De gemeente Lansingerland heeft op 18 februari 2010 een structuurvisie vastgesteld voor het gemeentelijk grondgebied. Aanleiding voor deze structuurvisie is de fusie van de drie gemeenten Berkel en Rodenrijs, Bergschenhoek en Bleiswijk. Lansingerland geeft in deze structuurvisie een toekomstbeeld en de ontwikkelingsrichting voor de gemeente tot 2025.

Op navolgende afbeelding is een uitsnede van de structuurvisie weergegeven. Uit deze afbeelding valt af te lezen dat het plangebied reeds is aangewezen als zoekgebied A13/A16. Tevens moet er een ecologische verbinding worden ontwikkeld.

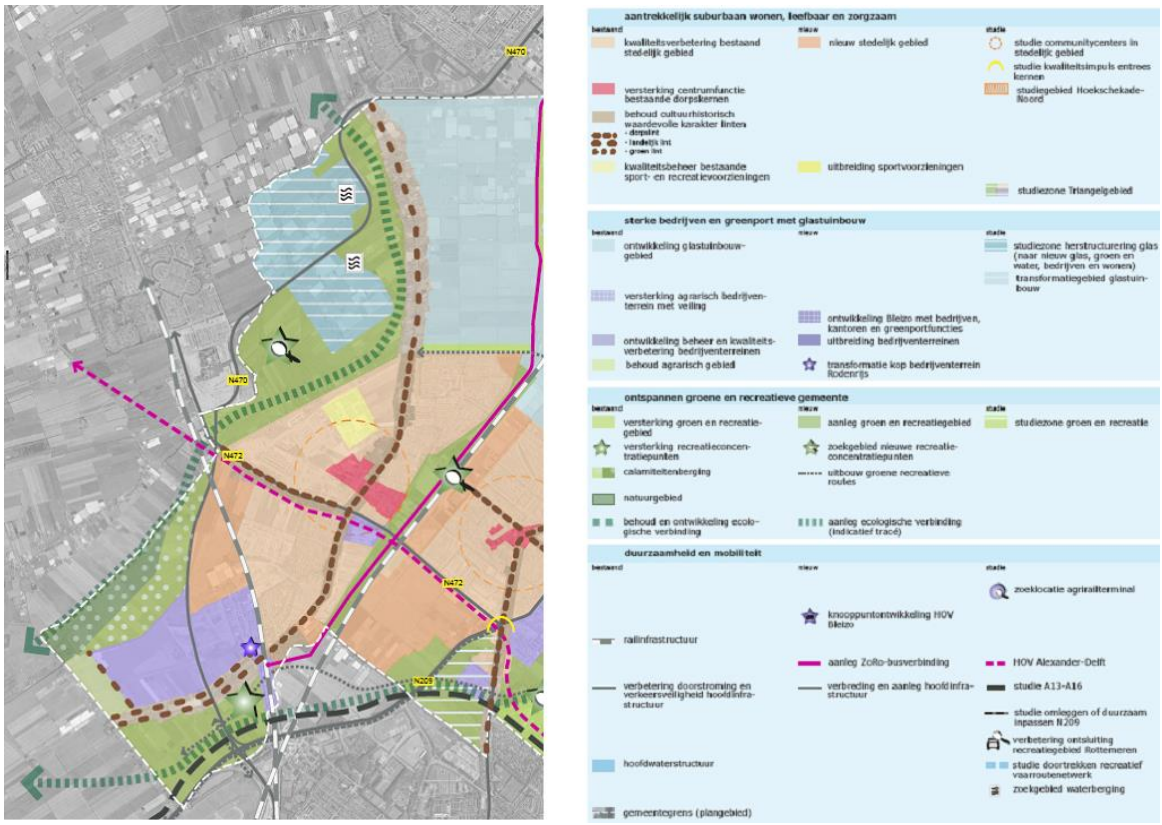

Uitsnede structuurvisiekaart

De koers voor de gemeente Lansingerland is:

- aantrekkelijk suburbaan wonen;
- leefbaar, zorgzaam en met eigen identiteit;
- ontspannen groene en recreatieve gemeente;
- een aantrekkelijk vestigingsklimaat voor bedrijven en het verder ontwikkelen van de greenport.

Duurzaamheid en een goede ontsluitingsstructuur zijn daarbij randvoorwaarden.

Milieurandvoorwaarden

Binnen het aspect geluid wordt ingegaan op Rotterdam – The Hague Airport. Ten aanzien van Rotterdam – The Hague Airport gelden een 35 en 20 Ke-contour. Binnen de 35 Ke-contour is geen geluidsgevoelige bebouwing toegestaan. Binnen de 20 Ke-contour mogen slechts herstructurering en intensivering van bestaand bebouwd gebied plaatsvinden. Daarnaast zijn slechts uitbreidingen toegestaan voor zover deze zijn aangewezen binnen het streekplanbeleid.

Voor een deel van plangebied geldt een hoogtebeperking tot maximaal 145-150 meter, zie navolgende afbeelding.

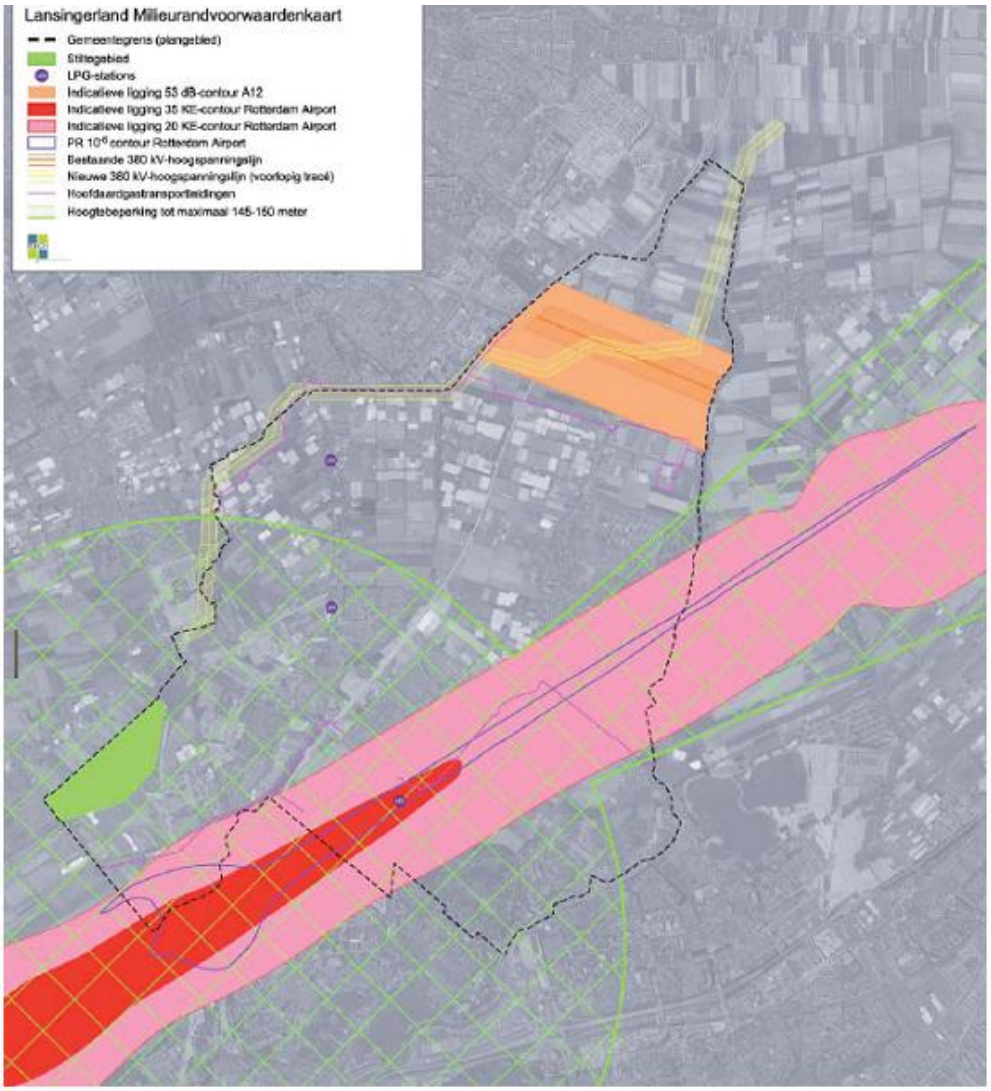

Milieurandvoorwaardenkaart (bron; Structuurvisie Lansingerland)

Beoordeling en conclusie

In het plangebied komen geen bouwwerken voor van 145-150 m; deze zijn ook niet mogelijk op basis van de regels. Daarmee wordt ruimschoots voldaan aan de hoogtebeperking in verband met de ten zuiden gelegen Rotterdam – The Hague Airport. Zoals aangegeven, neemt met de nieuwe A16 de leefbaarheid toe en vergroot het fietspad de recreatieve mogelijkheden. Onderdeel van de A16 is tevens de aanleg van bosperceel, groen en waterpartijen. Ook het Lage Bergse Bos wordt opnieuw ingericht als groen recreatief gebied. De gewenste ecologisch doorlopende verbinding wordt (voor een groot deel) gerealiseerd als onderdeel van de Tracébesluit werkzaamheden. In het kader van het Tracébesluit is een m.e.r. uitgevoerd.

3.3.3 Groenstructuur Lansingerland 2016-2026 (2016)

De gemeente Lansingerland geeft in haar structuurvisie aan dat zij een groene en aantrekkelijke gemeente wil zijn om in te wonen, te werken en te recreëren. Een goede groenstructuur is tevens een belangrijke drager van de ruimtelijke kwaliteit en vergroot de aantrekkingskracht als uitloopgebied voor de inwoners van de metropool gemeenten Rotterdam en Den Haag.

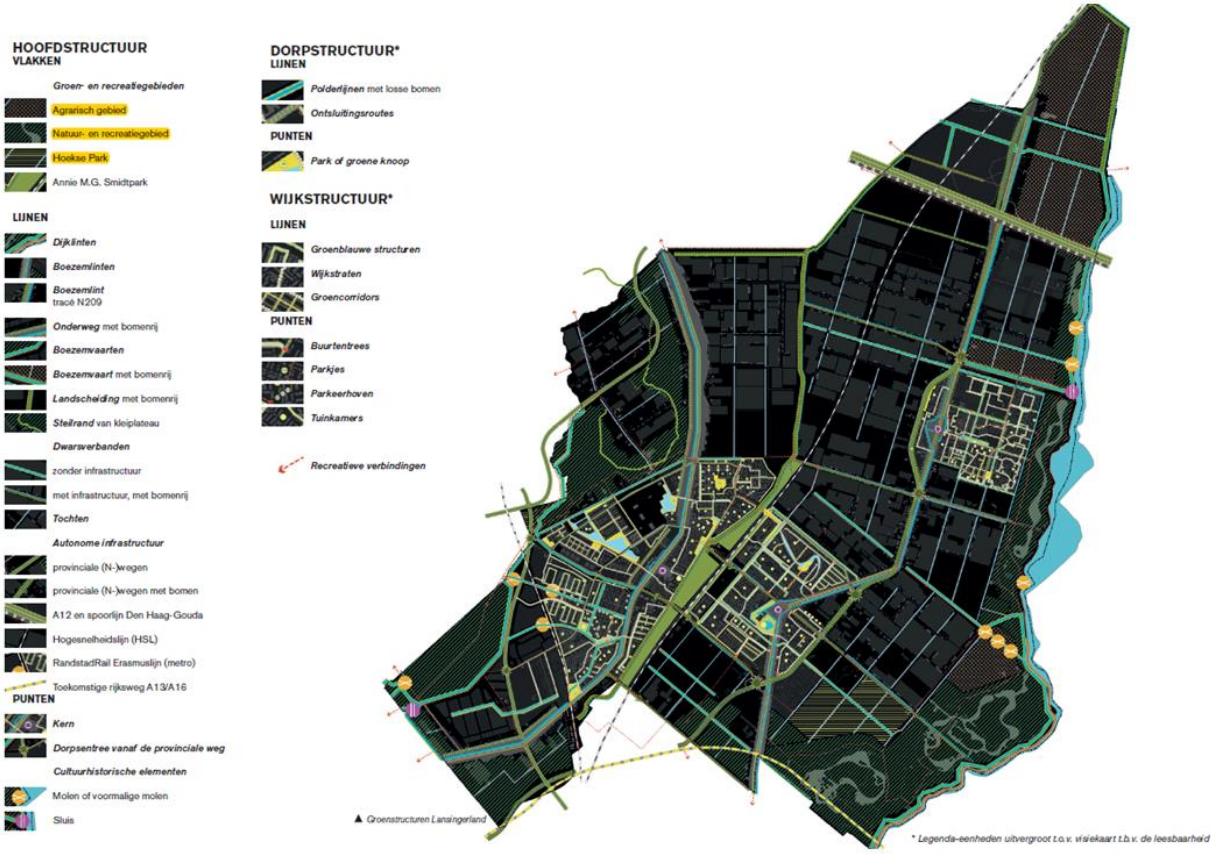

Groenstructuurkaart

De afgelopen jaren is gebleken dat er een eenduidig en consequent kompas mist voor de aanleg, het beheer en onderhoud van groen. Dat heeft op veel plekken geleid tot een keurig onderhouden groenareaal, maar op verschillende plekken heeft dat ook geleid tot ad hoc ingrepen die de kwaliteit van het groen negatief beïnvloeden en waarbij de samenhang op een hoger niveau ontbreekt. Het doel is het vaststellen van de belangrijkste structuren om de huidige kwaliteiten zichtbaar te maken en zo te behouden. Het vormt een toetsingskader voor het beoordelen van ruimtelijke plannen en projecten. Ingezet wordt op het ontwikkelen van een duurzaam groenbeleid met het behoud van bestaand groen, ontwikkeling van een duurzaam bomenbestand, versterking van ecologische waarden en biodiversiteit en de vergroting van de samenhang tussen groene en blauwe structuren. Het plangebied ligt (zowel A16 als daaromheen liggende plandelen) in de hoofdgroenstructuur, natuur- en recreatiegebied. Ter plaatse van het Lage Bergse Bos wordt de A16 ondertunneld waarna het bovengronds gelegen gebied opnieuw als groen recreatief gebied wordt heringericht. Wat dat betreft is er dus geen sprake van afname van areaal hoofdgroenstructuur. Daar waar de A16 bovengronds loopt, is daar wel sprake van. De extra verharding wordt echter gecompenseerd met nieuw aan te leggen bos en groen. Daarmee blijft per saldo de hoofdgroenstructuur in stand.

4 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

Algemeen

De haalbaarheid en toets aan diverse milieu- en omgevingsaspecten heeft reeds plaatsgevonden in het recente Tracébesluit. Ten opzichte van het TB worden in dit plan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt, anders dan de verlegging van de Bosweg. Er hoeft daarom niet (opnieuw) getoetst te worden aan deze aspecten. Te denken valt aan akoestiek, luchtkwaliteit, externe veiligheid, water, bodem en natuur. Over geluid en luchtkwaliteit kan worden aangegeven dat het TB zo wordt uitgevoerd dat er geen verslechtering is voor wat betreft het geluidniveau en de luchtkwaliteit. Verder is een mitigatieplan opgesteld voor de te compenseren natuur en is er een ontheffing van de Flora- en faunawet (thans Wet natuurbescherming). Verder is archeologisch onderzoek verricht op basis waarvan enkele verwachtingen zijn bijgesteld[3].

Fietspad

Het aan te leggen fietspad heeft geen consequenties op milieu- en omgevingsaspecten. De te verleggen Bosweg is een zeer rustige weg en er zijn geen gevoelige bestemmingen in de nabijheid. Een toename van verkeer, en daarmee geluid c.q. verslechtering luchtkwaliteit is niet aan de orde. Er zijn ook hier geen consequenties op milieu- en omgevingsaspecten. Wel is op basis van Rijksregelgeving een voorkeurstracé voor buisleidingen opgenomen. Het relevante aspect is hier externe veiligheid vanwege de mogelijke aanleg van nieuwe leidingen in deze buisleidingenstrook. Nu deze leidingen er nog niet zijn, kan ook geen berekening worden uitgevoerd. Dit onderzoek dient als gevolg van de regels in dit bestemmingsplan plaats te vinden op het moment dat de vergunning voor de leiding (‘aanlegvergunning’) wordt aangevraagd,

Archeologie

Er is een bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek uitgevoerd in het plangebied. De gemeente heeft op basis hiervan een archeologisch selectieadvies vastgesteld. Op grond hiervan is er voor een groot deel het bestemmingsplangebied geen nader archeologisch onderzoek nodig.

Nader kaartbeeld geeft voor het relevante deel van het plangebied aan welk selectieadvies is er van toepassing is. Zoals uit de kaart blijkt wordt uitsluitend bij aanduiding ‘D’ en ‘G’ een vervolgonderzoek geadviseerd. De aanduiding ‘D’ komt niet voor, maar wel is er een kleine zone gelegen binnen aanduiding ‘G’. Om die reden is op dit gebied in dit bestemmingsplan een archeologische dubbelbestemming gelegd.

[3] Trajectnota/MER Rijksweg 13/16 Rotterdam Deelnota Archeologie.

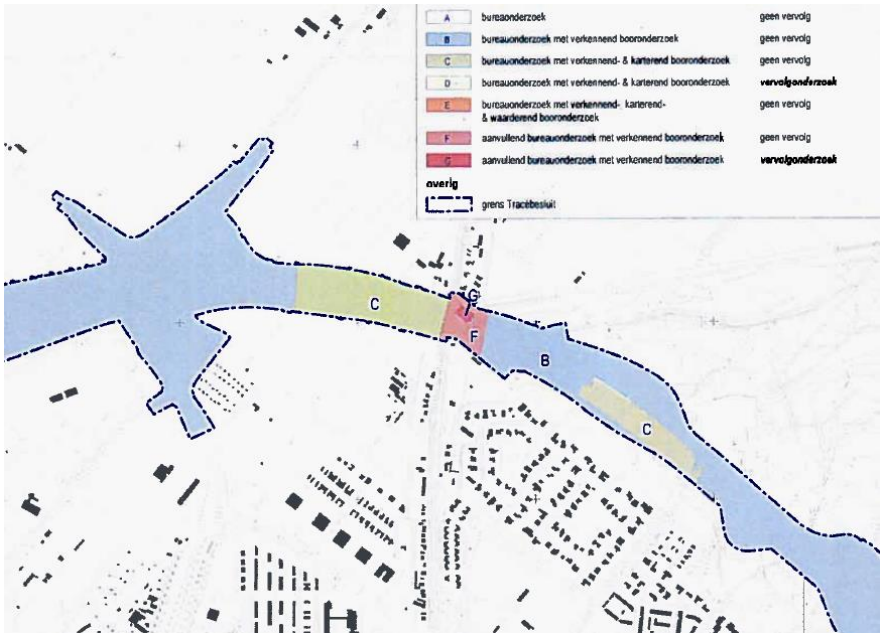

Kaartbeeld archeologisch selectieadvies

Er is om die reden nog slechts sprake van een zeer klein deel van het plangebied waarop een dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie' rust. De dubbelbestemmingen Waarde - Archeologie zullen conform dit archeologisch selectieadvies aangepast of verwijderd worden.

Vrijwaringszones luchtverkeer

In het bestemmingsplan is rekening gehouden met vrijwaringszones die ter plaatse van toepassing zijn ten behoeve van een goede werking van de apparatuur van de Luchtverkeersleiding (LVNL) bij het nabije vliegveld Rotterdam-The Hague.

Navolgend kaartbeeld geeft aan wat de algemeen toegelaten maximale bouwhoogte van bouwwerken is op grond van deze vrijwaringszones.

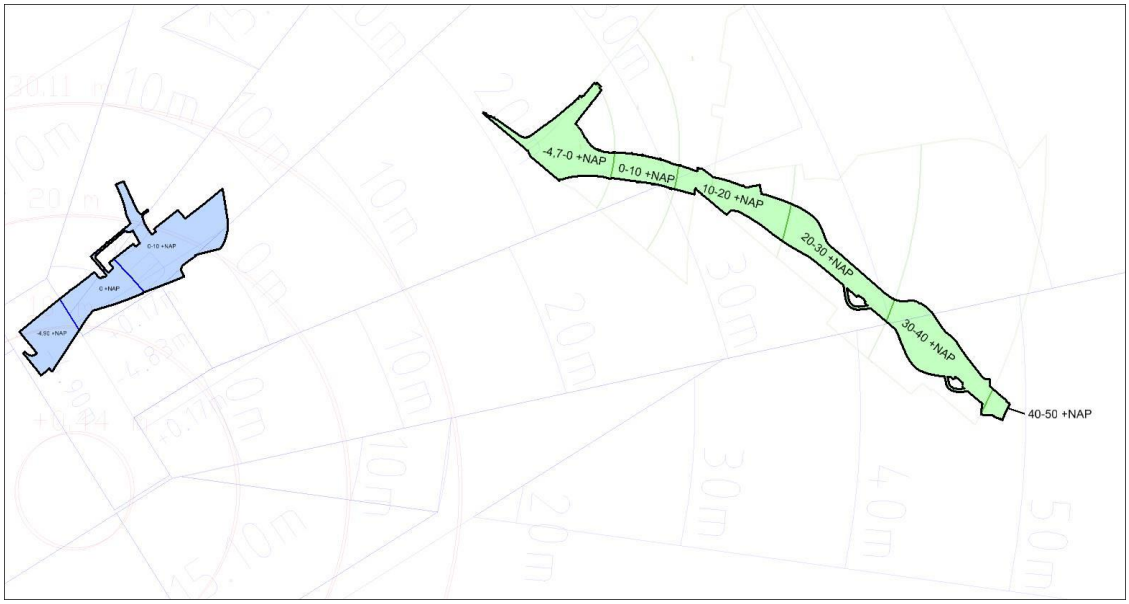

Kaart met toegepaste regime a.g.v. vrijwaringszone (blauwe: ILS is bepalend, groen: VOR DME is bepalend)

5 TOELICHTING OP DE PLANREGELS

5.1 Inleiding

Het gemeentelijke bestemmingsplan is een middel waarmee functies aan gronden worden toegekend. Het gaat dus om het toekennen van gebruiksmogelijkheden. Vanuit de Wet ruimtelijke ordening volgt een belangrijk principe: het gaat om toelatingsplanologie. Het wordt de grondgebruiker (eigenaar, huurder etc.) toegestaan om de functie die het bestemmingsplan geeft, uit te oefenen. Dit houdt in dat:

- de grondgebruiker niet kan worden verplicht om een in het bestemmingsplan aangewezen bestemming ook daadwerkelijk te realiseren, en
- de grondgebruiker geen andere functie mag uitoefenen in strijd met de gegeven bestemming (de overgangsbepalingen zijn hierbij mede van belang).

Een afgeleide van de gebruiksregels in het bestemmingsplan zijn regels voor bebouwing (omgevingsvergunning voor het bouwen) en regels voor het verrichten van 'werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden' (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden).

Een bestemmingsplan regelt derhalve:

- het toegestane gebruik van gronden (en de bouwwerken en gebouwen);

en een bestemmingsplan kan daarbij regels geven voor:

- het bebouwen van de gronden;
- het verrichten van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden.

Het bestemmingsplan is een belangrijk instrument voor het voeren van ruimtelijk beleid, maar het is zeker niet het enige instrument. Andere ruimtelijke wetten en regels zoals, de Monumentenwet 1988, de Algemene Plaatselijke Verordening en de Wet zijn ook erg belangrijk voor het uitoefenen van ruimtelijk beleid.

5.2 Indeling en opzet van een bestemmingsplan

5.2.1 Over bestemmen, dubbelbestemmen en aanduiden

Op de verbeelding wordt aangegeven welke bestemming gronden hebben. Dit gebeurt via een bestemmingsvlak. Voor het op de verbeelding aangegeven bestemmingsvlak gelden de gebruiksmogelijkheden zoals die in de bijbehorende regels worden gegeven. Die toegekende gebruiksmogelijkheden kunnen op twee manieren nader worden ingevuld:

1 Via een dubbelbestemming. Een dubbelbestemming is, zoals de naam al zegt, een bestemming die óók aan de gronden wordt toegekend. Voor gronden kunnen dus meerdere bestemmingen gelden. Er geldt altijd één 'enkel' bestemming (dat is dé bestemming) en soms geldt er een dubbelbestemming (soms zelfs meerdere).
   In de regels van de dubbelbestemming wordt omschreven wat er voor de onderliggende gronden geldt aan extra bepalingen in aanvulling, of ter beperking, van de mogelijkheden van de onderliggende bestemmingen.

2 Via een aanduiding. Een aanduiding is een teken op de verbeelding. Dat teken kan bestaan uit een lijn, een figuur, of een lettercode etc. Via een aanduiding wordt in de regels 'iets' geregeld. Dat 'iets' kan betrekking hebben op extra mogelijkheden of extra beperkingen voor het gebruik en/of de bebouwing en/of het aanleggen van werken. Aanduidingen kunnen voorkomen in een bestemmingsregel, in meerdere bestemmingsregels en kunnen ook een eigen regel hebben.

5.2.2 Hoofdstukindeling van de regels

De regels zijn verdeeld over 4 hoofdstukken:

1 Inleidende regels. In dit hoofdstuk worden begrippen verklaard die in de regels worden gebruikt (artikel 1). Dit gebeurt om een eenduidige uitleg en toepassing van de regels te waarborgen. Ook is bepaald de wijze waarop gemeten moet worden bij het toepassen van de regels (artikel 2).
2 Bestemmingsregels. In dit tweede hoofdstuk zijn de regels van de bestemmingen opgenomen. Dit gebeurt in alfabetische volgorde. Per bestemming is het toegestane gebruik geregeld en zijn bouwregels en, eventueel, ook bepalingen met betrekking tot het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden opgenomen. Als er dubbelbestemmingen zijn worden die ook in dit hoofdstuk opgenomen. Die komen, ook in alfabetische volgorde, achter de bestemmingsregels. Ieder artikel kent een vaste opzet. Eerst wordt het toegestane gebruik geformuleerd in de bestemmingsomschrijving. Vervolgens zijn bouwregels opgenomen. Aansluitend volgen afwijkingsregels met betrekking tot bouw- en/of gebruiksregels. Ten slotte zijn eventueel bepalingen met betrekking tot het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden en/of wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Belangrijk om te vermelden is dat naast de bestemmingsregels ook in andere artikelen relevante informatie staat die mede gelezen en geïnterpreteerd moet worden. Alleen zo ontstaat een volledig beeld van hetgeen is geregeld.
3 Algemene regels. In dit hoofdstuk zijn regels opgenomen met een algemeen karakter. Ze gelden dus voor het hele plan. Het zijn achtereenvolgens een anti-dubbeltelregel, algemene bouwregels, algemene gebruiksregels, algemene aanduidingsregels, algemene afwijkingsregels, algemene wijzigingsregels en algemene procedureregels.
4 Overgangs- en slotregels. In het laatste hoofdstuk is het overgangsrecht en een slotregel opgenomen. Hoewel het hier in wezen ook algemene regels betreft, zijn deze vanwege hun meer bijzondere karakter in een apart hoofdstuk opgenomen.

5.3 Dit bestemmingsplan

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden bezien en toegepast.
Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en regels betreffende het gebruik gekoppeld.
De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

5.3.1 Bijzonderheden in dit bestemmingsplan

De regels in dit bestemmingsplan zijn opgezet aan de hand van hetgeen hiervoor is beschreven. Bij enkele bestemmingen zijn specifieke gebruiksregels opgenomen en afwijkingsbevoegdheden om op onderdelen af te wijken van de bouw- en gebruiksmogelijkheden.

Bestemmingsregels

Groen
Een aantal percelen rondom de A16 wordt niet als bos, maar wel als groen bestemd. Het gaat dan om overwegend lage beplanting. Deze gronden hebben de bestemming 'Groen' gekregen.
Geluidschermen zijn tevens mogelijk, alsook een tijdelijk werkterrein ten behoeve van de A16, daar waar aangeduid. Parkeren door auto's is niet toegestaan.

Natuur
De bestemming 'Natuur' is overgenomen uit het bestemmingsplan BP0083 Vlinderstrik.

Recreatie
Het Lage Bergse Bos heeft de bestemming 'Recreatie' gekregen en mogen onder meer worden gebruikt voor dagrecreatieve voorzieningen, groenvoorzieningen, parkeervoorzieningen, speel- en ligweiden en trapvelden, water en wandel-, fiets- en ruiterpaden. Ook de aanleg van moerasgebieden, rietruigten, e.d. zijn toegestaan. Natuur en recreatie zijn dus de functiemogelijkheden van deze bestemming en kunnen naast elkaar bestaan. Via eigendom en het padennetwerk kan het recreatieschap sturing geven aan een zorgvuldig naast elkaar bestaan van deze functies. Gebouwen zijn niet toegestaan met uitzondering van gebouwen ten behoeve van het stallen van dieren, tot maximaal 100 m^2. Ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf - technische ruimte' zijn ook gebouwen toegestaan. Het gaat dan om gebouwen ten dienste van de A16. Voor de bouwwerken, geen gebouwen zijnde zijn maximale bouwmaten opgenomen. De A16 is als tunnel toegestaan; er is hiertoe een aanduiding 'tunnel' opgenomen. Een nieuwe C2000-mast is eveneens aangeduid; ter waarborging van het vrijhouden van de zogenaamde fresnelzone, is een aanduiding met het straalpad eveneens aangeduid op de verbeelding.

Verkeer
De gronden met de bestemming 'Verkeer' mogen onder meer worden gebruikt voor lokale en provinciale wegen en straten, woonerven en pleinen, fietspaden en/of -stroken en voetpaden, parkeervoorzieningen, bermen, groenvoorzieningen en water, speelplaatsen en speelvoorzieningen.
Uitsluitend kleine gebouwtjes ten behoeve van de bestemming mogen worden gebouwd. Voor de bouwwerken, geen gebouwen zijnde zijn maximale bouwmaten opgenomen.

Verkeer - Rijksweg
De nieuwe A16 is voorzien van de bestemming 'Verkeer - Rijksweg' en onderscheidt zich van de bestemming Verkeer- Rijksweg doordat hier een rijkssnelweg is toegestaan, bestaande uit maximaal 8 rijstroken.

Water
De gronden met de bestemming 'Water' mogen worden gebruikt voor water, de waterhuishouding (waterberging, -aanvoer en -afvoer, (hoofd)watergangen, e.d.), groenvoorzieningen en taluds.

Waarde - Archeologie 3
Deze dubbelbestemming is bedoeld om de archeologische waarden te beschermen.

Waterstaat - Waterkering
Deze dubbelbestemming heeft tot doel de waterkering te beschermen.

Algemene regels
Hierna volgt een korte toelichting op de algemene regels.

Anti-dubbeltelregel
Deze regel is verplicht opgenomen op grond van artikel 3.2.4 van het Besluit ruimtelijke ordening.

Algemene bouwregels
In dit artikel is de bestaande bebouwing positief bestemd mits de bebouwing op grond van een geldige bouwvergunning tot stand is gekomen. Vervolgens is het een en ander geregeld over toegestane overschrijdingen.

Algemene gebruiksregels
In de algemene gebruiksregels zijn enkele algemene verbodsbepalingen opgenomen. Deze bepalingen hebben betrekking op het gebruik van onbebouwde gronden voor opslag, het plaatsen van onderkomens en het opslaan van vuurwerk, het houden van een seksinrichting e.d..

Algemene aanduidingsregels
Dit artikel behelst enkele beperkingsgebieden vanwege de luchthaven Rotterdam-The Hague Airport. Tevens is een straalpad van een nieuwe C2000-mast, ter vrijwaring van de zogenaamde fresnelzone, opgenomen. Tot slot is de aanduiding 'vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang' opgenomen. Ter plaatse van deze aanduiding zijn geen belemmerende activiteiten toegestaan, behoudens activiteiten die verband houden met de uitvoering van het tracébesluit 'A16 Rotterdam' (dat als bijlage 1 aan de regels van dit bestemmingsplan is gehecht).

Algemene afwijkingsregels
Van enkele (algemene) bouwregels mag worden afgeweken voor kleinschalige overschrijdingen. Het gaat dan om 10% van de voorgeschreven maatvoering. Tevens biedt het artikel de mogelijkheid bouwwerken ten dienste van openbaar nut te realiseren of kunstobjecten.

Algemene wijzigingsregels
Het overschrijden van bestemmingsgrenzen is mogelijk na toepassen van een wijzigingsbevoegdheid. De overschrijdingen mag niet meer dan 20% van de in de planregels aangegeven maten bedragen.

Algemene procedureregels

In dit artikel is een regel opgenomen ten aanzien van de procedure die gevolgd moet worden wanneer nadere eisen worden toegepast.

6 UITVOERBAARHEID

6.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

6.1.1 Inspraak

Het voorontwerpbestemmingsplan heeft in het kader van de gemeentelijke inspraakverordening met ingang van 6 februari 2018 4 weken ter inzage gelegen. Er is één inspraakreactie ingediend. De reactie is besproken in de nota inspraak en overleg die als bijlage bij deze toelichting is gevoegd.

6.1.2 Overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn. In dit kader is het voorontwerp bestemmingsplan opgestuurd aan de overlegpartners van Lansingerland. De reacties zijn besproken in de nota inspraak en overleg die als bijlage 1 bij deze toelichting is gevoegd.

6.1.3 Ontwerpfase

Zienswijzen
Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening dient de kennisgeving, als bedoeld in artikel 3:12 van de Awb, ook in de Staatscourant te worden geplaatst en via elektronische weg te geschieden. Tevens dient de kennisgeving te worden toegezonden aan die diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn, aan het waterschap en aan belanghebbende gemeenten.

Het ontwerp bestemmingsplan heeft gedurende 16 mei 2019 tot en met 26 juni 2019 ter inzage gelegen. De zienswijzen die tijdens deze periode zijn ingediend, zijn in bijlage 2 samengevat en beantwoord. Tevens is aangegeven of de zienswijze aanleiding vormt het bestemmingsplan aan te passen.

6.1.4 Vaststellingsfase

Binnen twaalf weken na de termijn van terinzagelegging moet de gemeenteraad beslissen omtrent de vaststelling van het ontwerpbestemmingsplan.
Tegen het besluit tot vaststelling staat direct beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Direct na de beroepstermijn treedt het plan in werking waarna tot planrealisatie kan worden overgegaan.

6.2 Economische uitvoerbaarheid

Rijkswaterstaat laat de weg aanleggen. Voor de planvorming e.d. zijn er financiële afspraken gemaakt tussen gemeente Lansingerland en het rijk. De economische uitvoerbaarheid is daarmee gewaarborgd.

6.2.1 Planschade

Ingevolge artikel 6.1 Wro kent de gemeente planschade toe aan degene die schade leidt in de vorm van inkomensderving of daling van een onroerende zaak als gevolg van een planologische maatregel. In dit geval wordt eventuele planschade geclaimd bij het Rijk.

Het bestemmingsplan is naar verwachting en gelet op bovenstaande financieel- economisch uitvoerbaar.

GEMEENTE Lansingerland

Nota inspraak en overleg en staat van wijzigingen bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland

Identificatiecode: NL.IMRO.1621.BP0179-VONT

Afdeling: Team Planontwikkeling & RO Juridisch

Versienummer: 1.0

Datum: 4 september 2018

Corsanummer: T18.05073

Inhoudsopgave

1 Inspraak....3
1.1 Inleiding....3
1.2 Procedure....3
1.3 Inspraakreacties en gemeentelijke reactie en conclusie per inspraakreactie....3
2 Overlegreacties....5
2.1 Inleiding....5
2.2 Overlegreacties en gemeentelijke reactie en conclusie per overlegreactie....6
3 Ambtshalve wijzigingen....12
3.1 Inleiding....12
3.2 Ambtshalve wijzigingen en motivering....12
4 Staat van wijzigingen....14

1 Inspraak

1.1 Inleiding

Het voorontwerpbestemmingsplan heeft in het kader van de gemeentelijke inspraakverordening 4 weken ter inzage gelegen. Overeenkomstig het bepaalde in de Verordening Interactieve Beleidsvorming, Inspraak en Burgerinitiatief maakt het college van burgemeester en wethouders ter afronding van de inspraakprocedure een eindverslag op. Het eindverslag bevat een overzicht van de gevolgde inspraakprocedure (§ 1.2), een weergave van de inspraakreacties die tijdens de inspraakprocedure over het beleidsvoornemen naar voren zijn gebracht en een gemeentelijke reactie op deze inspraakreacties, waarbij met redenen omkleed wordt aangegeven op welke punten al dan niet tot aanpassing van het bestemmingsplan wordt overgegaan (§ 1.3). In hoofdstuk 4 is een overzicht van alle aanpassingen opgenomen.

1.2 Procedure

In het gemeenteblad van 5 februari 2018 is bekend gemaakt dat met ingang van 6 februari 2018 het voorontwerpbestemmingsplan tot en met 5 maart 2018 ter inzage lag op www.ruimtelijkeplannen.nl en de gemeentelijke viewer: http://1621.ropubliceer.nl.
Gedurende deze termijn werd een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijke inspraakreacties op het voornoemde voorontwerpbestemmingsplan in te dienen.
Er is één inspraakreactie ingediend.

1.3 Inspraakreactie en gemeentelijke reactie en conclusie

De ontvangen inspraakreactie is hieronder (ambtshalve) kort samengevat en voorzien van een gemeentelijk commentaar en conclusie.

1. Inspreker 1 (I18.08440)
De brief is ontvangen op 6 maart 2018. De reactie is daarmee net buiten de gestelde termijn ontvangen. Echter op de site van de gemeente, niet in de publicatietekst, stond 19 maart 2018 als reactietermijn. De inspraakreactie zal daarom toch behandeld worden.

Samenvatting

a. Volgens inspreker is het bestemmingsplan in strijd met de Structuurvisie buisleidingen 2012-2035 en de Barro. De in het bestemmingsplan opgenomen buisleidingenstrook komt ten onrechte niet overeen met het voorkeurstracé zoals opgenomen in de Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035 vastgesteld op 29 oktober 2012. De gemeente had binnen 3 jaar na vaststelling van deze Structuurvisie een ander voorkeurstracé binnen het opgenomen zoekgebied kunnen vaststellen. Dit is niet gebeurd waardoor het voorkeurstracé conform het voorkeurstracé uit de Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035 in het bestemmingplan opgenomen moet worden.
b. Het bestemmingsplan is ten aanzien van de geluidsbelasting in strijd met het Tracébesluit A16. In artikel 15.4 van het voorontwerpbestemmingsplan is opgenomen dat de geluidsbelasting op de gevel van geluidsgevoelige gebouwen niet hoger mag zijn dan de daarvoor geldende grenswaarde uit de Wet geluidhinder of de vastgestelde

hogere grenswaarde, inclusief de bijbehorende randvoorwaarden voor het geluidgevoelige gebouw en buitenruimte van die hogere grenswaarde.
Conform het Tracébesluit A16 Rotterdam dient in het kader van saldo 0 de geluidsbelasting op de geluidsgevoelige gebouwen niet hoger te zijn dan hetgeen aan geluidbelasting is bepaald in 2012. Dit betekent dat niet moet worden voldaan aan de geldende grenswaarde uit de Wet geluidhinder (of de vastgestelde hogere grenswaarde), maar specifiek aan de vereisten conform het Tracébesluit A16 Rotterdam.

Reactie

a. In de Structuurvisie Buisleidingen is aangegeven dat "*Naast het voorgenomen tracé zal naar verwachting aan weerszijden een zoekgebied buisleidingen ingesteld worden van maximaal 250 meter ter weerszijden van de strook waarbinnen de gemeente het voorkeurstracé kunnen wijzigen. Aan het gebruik van deze mogelijkheid zal een termijn worden verbonden. Er wordt nu gedacht aan een termijn van vijf jaar. Na die termijn na inwerkingtreding van het Besluit vervalt het zoekgebied en geldt slechts het voorkeurstracé. .. In het Barro zal dit nader worden uitgewerkt.*". Echter het voornemen om het zoekgebied na 5 jaar te laten vervallen is niet terecht gekomen in het Barro. Er is helemaal niet opgenomen dat het zoekgebied na een bepaalde periode vervalt. Zowel uit de regeling van het Barro als de toelichting op het artikel dat gaat over de termijn van uitwerking van de regels (art 3.10) blijkt niet dat het vastleggen van een voorkeurstracé in een bestemmingsplan gebonden is aan een termijn. Als gevolg van de aanleg van de A16 is het niet mogelijk om het in de Structuurvisie 2012-2035 opgenomen voorkeurstracé te gebruiken voor de aanleg van een leiding. Daarom is in het bestemmingsplan gebruik gemaakt van de mogelijkheid het tracé binnen de bandbreedte van 250 meter op te nemen.

b. Artikel 15.4 is een standaard algemene bouwregel die van toepassing is bij de bouw van een gebouw binnen het plangebied. Deze regel ziet niet op de bestaande situaties, waarvan in casu sprake is. In het Tracébesluit (TB) zijn de wettelijke geluidsnormen leidend geweest. In regionaal verband zijn er aanvullende maatregelen afgesproken om het geluidniveau en luchtkwaliteit te handhaven op het niveau van 2012. Dit wordt het 'pakket saldo nul maatregelen" genoemd, zoals de toepassing van extra- en hogere geluidsschermen en stil asfalt. Dat is mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan.

Conclusie

De inspraakreactie geeft geen aanleiding tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

2 Overlegreacties

2.1 Inleiding

Overeenkomstig artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is gelegenheid tot overleg geboden met betrekking tot het voorontwerpbestemmingsplan. Hiervoor zijn de volgende instanties benaderd met het verzoek voor 5 maart 2018 te reageren:
Provincie Zuid-Holland
Rijkswaterstaat Zuid-Holland
Gemeente Rotterdam
Gemeente Zoetermeer
Gemeente Rijnwoude
Gemeente Zuidplas
Gemeente Pijnacker-Nootdorp
Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond
Brandweer
Politie Rotterdam-Rijnmond
GGD Rotterdam-Rijnmond
Hoogheemraadschap van Delfland
Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard
Dunea Duin en Water
Milieufederatie Zuid-Holland
DCMR Milieudienst Rijnmond
Stedin B.V. (Eneco Netbeheer)
N.V. Nederlandse Gasunie
VWS Pipeline Control
Nederlandse Aardolie Maatschappij B.V.
TenneT TSO B.V.
MoNet
KPN
Qbuzz
NS Commercie
ProRail Regio Randstad Zuid
RET N.V.
Rotterdam The Hague Airport
Luchtverkeersleiding NL/CNS-radioapparatuur
Commissie Cultureel Erfgoed

Hieronder vindt u een weergave van de overlegreacties en de gemeentelijke reactie op deze overlegreacties, waarbij gemotiveerd wordt aangegeven op welke punten al dan niet tot aanpassing van het bestemmingsplan wordt overgegaan (§ 2.2). In hoofdstuk 4 is een overzicht van alle aanpassingen van het bestemmingsplan weergegeven.

Van de volgende instanties is een reactie ontvangen dat zij geen (inhoudelijke) op- of aanmerkingen op het plan hebben:

- KPN, per mail van 6 februari 2018 (I18.10665)
- Dunea, per mail van 7 februari 2018 (I18.10666)
- Gemeente Pijnacker-Nootdorp, ingeboekt 05 maart 2018 (I18.08251)

- Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, per mail van 5 maart 2018 (I18.11019)
- Provincie Zuid-Holland, ingeboekt 23 maart (I18.11142)

Reactie
Deze reacties worden voor kennisgeving aangenomen.

2.2 Overlegreacties en gemeentelijke reactie en conclusie per overlegreactie

De ontvangen inhoudelijke overlegreacties zijn hieronder (ambtshalve) kort samengevat en voorzien van een gemeentelijk commentaar en conclusie.

1. Luchtverkeersleiding NL/CNS-radioapparatuur
per mail 14 februari 2018 (I18.10680)

Samenvatting
De op de verbeelding opgenomen vrijwaringszones ten behoeve van een goede werking van de apparatuur van LVNL komen niet overeen met de vigerende toetsingsvlakken. Op het plangebied zijn de volgende toetsingsvlakken van toepassing:
a. De VOR/DME RTM; de VOR/DME is in het bestemmingsplan opgenomen als radar. Dit klopt niet, het maakt onderdeel uit van de navigatie infrastructuur. Tevens zijn de hoogtematen zoals opgenomen onder artikel 17.4 incompleet.
b. Het zendstation ROT; deze is in artikel 17.3 is als luchtvaarvoorziening opgenomen.
c. Het ILS 24; deze ontbreekt in het bestemmingsplan.
De Luchtverkeersleiding NL verzoekt om, op basis van de meegestuurde kaartjes, de toetsingsvlakken die horen bij de drie systemen als ‘luchtvaartvoorziening’ in het bestemmingsplan op te nemen.

Reactie en conclusie
De overlegreactie geeft aanleiding tot aanpassingen van het voorontwerpbestemmingsplan. De toetsingsvlakken zullen conform de aangeleverde kaartjes als ‘Luchtvaartvoorziening’ in het bestemmingsplan opgenomen worden, door middel van aanpassing van de verbeelding en de regels.

2. Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond
per brief 20 februari 2018 (I18.06286)

Samenvatting
a. De veiligheidsregio wijst erop dat eventuele herontwikkeling of nieuwbouw van (beperkt) kwetsbare objecten binnen het plasbrandaandachtsgebied (in dit geval 30 m vanaf de buitenste rijbaanstreep) dient te voldoen aan de artikel 2.5 t/m 2.9 uit het bouwbesluit.
b. Eventuele (her)ontwikkeling van (beperkt) kwetsbare objecten binnen de 1% letaliteits-contour van het toxische scenario van de rijksweg (120 m vanaf het hart van de weg) dient te voldoen aan artikel 2.10 van het bouwbesluit 2012.

Reactie

a. Voor het deel waar de weg bovengronds ligt zijn er geen (beperkt) kwetsbare objecten binnen een zone van 30 vanaf de weg toegestaan. De genoemde situatie is dan ook niet relevant.
b. Aanvragen voor omgevingsvergunningen voor grotere bouwwerken worden altijd voor advies naar de veiligheidsregio gestuurd. Voor de kleinere bouwwerken wordt zelf getoetst aan de genoemde regeling. Dit advies wordt in onderhavige procedure voor kennisgeving aangenomen.

Conclusie

De overlegreactie geeft geen aanleiding tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

3. Rijkswaterstaat

per mail 2 maart 2018 (I18.08227)

Samenvatting

a. Op een geprinte kaart zijn de dubbelbestemmingen slecht zichtbaar.
b. In artikel 4.1 onder b en c is aangegeven dat watergangen en rietland langs een waterloop niet breder mogen zijn dan 5 m. Dit komt niet overeen met hetgeen in het waterhuishoudingsplan is afgesproken. Daarvoor is voor een aantal locaties een bredere watergang opgenomen (Swwn205 bij avo knoop, Swwn206 en 212 tussen avo knoop en bergweg zuid, Swwn207 oost van Bergweg zuid en Swon203 over tunnel bij bergweg). Er wordt verzocht toe te lichten waarom er een breedtemaat is opgenomen voor rietland.
c. Verzocht wordt aan artikel 5.3.2 randvoorwaarden afwijken bouwregels ook veiligheid als criterium op te nemen.
d. Verzocht wordt om voor de artikelen 9.4.2 (Leiding-Buisleidingenstrook), 10.4.2 (Waarde - Archeologie 3), 11.4.2 (Waarde - Archeologie 4), 12.4.2 (Waarde - Archeologie 5) eenzelfde uitzondering op te nemen voor de A16 zoals opgenomen in artikel 5.5.2 onder d.
e. In de toelichting is opgenomen dat er een strook is gereserveerd voor buisleidingen van nationaal belang. Deze is niet gevonden. Verzocht wordt deze strook alsnog op te nemen.

Reactie

a. Digitale plannen zijn inderdaad lastig analoog te bekijken. Er zijn pdf-bestanden naar RWS gestuurd waarop de dubbelbestemmingen wel duidelijk zichtbaar zijn.
b. Het artikel waar naar verwezen wordt heeft betrekking op de bestemming Natuur II. De inhoud van deze bestemming is overgenomen uit het geldende bestemmingsplan Vlinderstrik. Deze beperkingen zijn opgenomen in verband met de vogelaantrekkende werking. Indien de wateroppervlakten en rietlanden te groot zijn, heeft dit een aantrekkende werking op vogels. Deze kunnen het vliegverkeer in gevaar brengen. De beperkingen zullen t.z.t. in het nieuw te nemen luchthavenbesluit voor RTHA worden opgenomen. De genoemde watergangen liggen echter allen binnen de bestemming Recreatie (artikel 5). Binnen deze bestemming zijn de genoemde beperkingen niet opgenomen.
c. In artikel 5.3.2 zal ook externe veiligheid als toetsingscriterium voor het afwijken van de bouwregels opgenomen worden.

d. De genoemde toevoeging zal opgenomen worden. Waarbij wel aangetekend wordt dat indien er tijdens werkzaamheden archeologische vondsten aangetroffen worden deze op grond van de Ergfgoedwet gemeld moeten worden.
e. Op de onder a genoemde pdf bestanden is aangegeven waar de buisleidingenstrook is opgenomen.

Conclusie
De overlegreactie geeft aanleiding tot aanpassingen van de regels van het bestemmingsplan op de volgende wijze:
- In artikel 5.3.2 zal tussengevoegd worden: 'veiligheid'.
- Aan de artikelen 9.4.2, 10.4.2, 11.4.2. en 12.4.2 wordt toegevoegd: 'onderdeel uitmaken van de aanleg van de A16, zoals vervat in het Tracébesluit A16.'

4. DCMR
Per brief 9 maart 2018 (I18.09139)

Samenvatting
a. Voor de natuur die gecompenseerd moet worden als gevolg van de aanleg van de A16 is een mitigatieplan opgesteld. Verzocht wordt deze te borgen in het bestemmingsplan.
b. Er wordt geadviseerd bij de mogelijke aanleg van een nieuwe buisleiding een berekening met betrekking tot de externe veiligheid te laten uitvoeren.
c. De Bosweg is een zeer rustige weg en er zijn geen gevoelige bestemmingen in de omgeving. Er zijn daarom geen nadelige gevolgen voor het milieu te verwachten.

Reactie
a. Ten behoeve van de boscompensatie is een bestuurlijke overeenkomst tussen Rijkswaterstaat en de gemeente afgesloten. De overige mitigerende maatregelen zijn met het TB vastgelegd. Het is daarom niet meer nodig deze ook in het bestemmingsplan te borgen.
b. Op grond van Artikel 9.4.1 is er een omgevingsvergunning nodig voor onder andere het aanbrengen van een ondergrondse leiding. Deze vergunning wordt op grond van artikel 9.4.2 uitsluitend verleend indien de risico's met betrekking tot externe veiligheid zijn onderzocht en deze zijn verantwoord door het bevoegde gezag. Hiermee is het aspect externe veiligheid ten aanzien van de aanleg van een leiding voldoende afgedekt.
c. De laatste opmerking wordt voor kennisgeving aangenomen.

Conclusie
De overlegreactie geeft geen aanleiding tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

5. Hoogheemraadschap van Delfland
per brief 15 maart 2018 (I18.09953)

Samenvatting
a. Verzocht wordt de hoofdpunten uit het wateronderzoek dat in het kader van het TB is uitgevoerd in de bestemmingsplantoelichting op te nemen.
b. In artikel 8 van het TB zijn maatregelen voor de waterhuishouding opgenomen. Verzocht wordt deze verplichte maatregelen ook in de regels en de verbeelding van het bestemmingsplan op te nemen.

c. Binnen het plangebied is de waterkering de Landscheiding aanwezig. Deze wordt binnen het plangebied enkele meter zuidwaarts verplaatst. Verzocht wordt de aangepaste zonering op de verbeelding op te nemen.
d. De waterkering langs de Oude Bovendijk lijkt smaller dan op de legger. Verzocht wordt de breedte van de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering' te controleren en zo nodig aan te passen.
e. Verzocht wordt het plan voor publicatie van het ontwerpbestemmingsplan met het hoogheemraadschap af te stemmen.

Reactie

a. Voor alle onderzoeken, zo ook water, verwijzen wij naar het Tracébesluit. In het kader van dit bestemmingsplan zijn geen onderzoeken verricht en om verwarring te voorkomen of de suggestie te wekken dat er zienswijzen ingediend kunnen worden tegen de onderzoeken wordt in het bestemmingsplan verwezen naar het Tracébesluit.
b. In principe kunnen alle maatregelen uitgevoerd worden op basis van het bestemmingsplan.
   In het bestemmingsplan is binnen diverse bestemmingen opgenomen dat bouwwerken, waaronder waterstaatkundige bouwwerken, maximaal 3 m hoog mogen bedragen. Conform artikel 8 uit het Tracébesluit zal dit aangepast worden naar maximaal 4 m.
c. De waterkering Landscheiding ligt buiten het plangebied. Zie onderstaand kaartje.

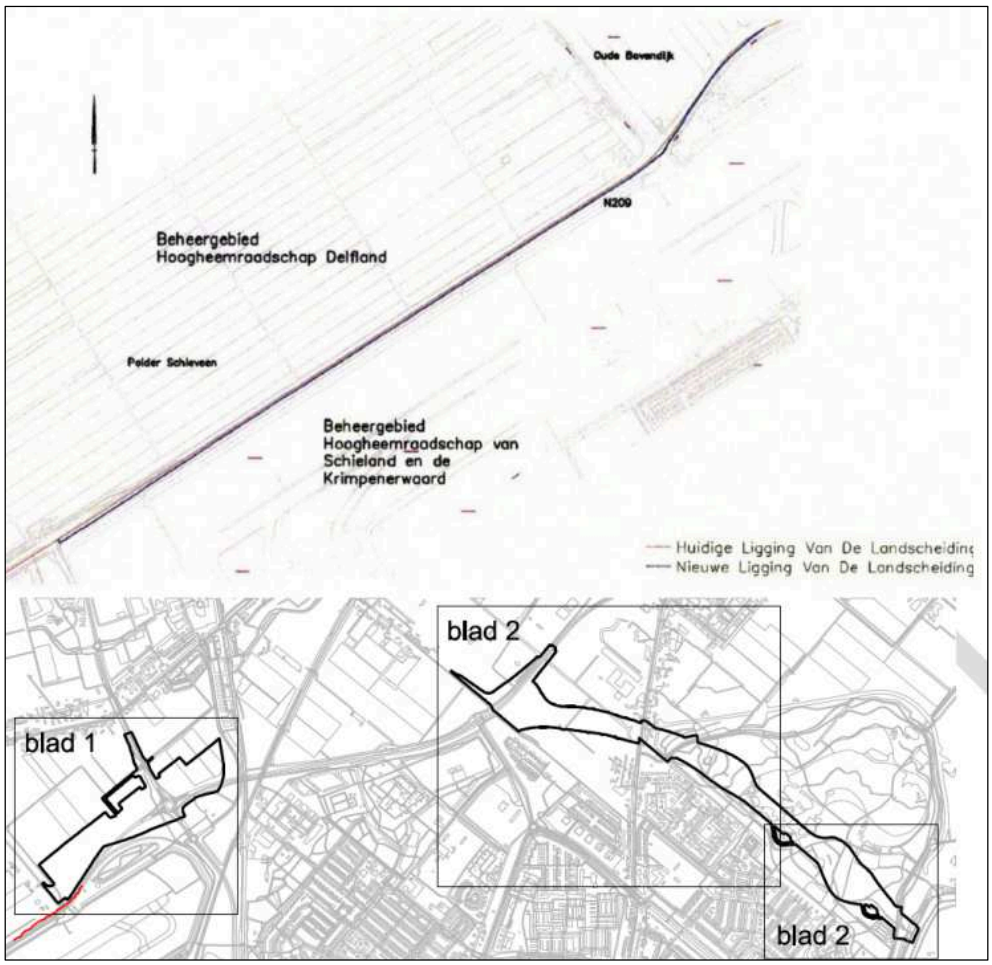

d. De breedte van de dubbelbestemming ‘Waterstaat-Waterkering is aangepast op de verbeelding.
e. De aanpassing op de verbeelding van de waterkering langs de Oude Bovendijk is afgestemd met het Hoogheemraadschap.

Conclusie

De overlegreactie geeft aanleiding tot aanpassingen van het bestemmingsplan.
De bouwhoogten voor bouwwerken zal aangepast worden van 3 naar 4 meter in artikel 5.2.1.d (recreatie), 6.2.3.a (verkeer) en 7.2.2.b (verkeer-rijksweg). De breedte van de waterkering Oude Bovendijk is aangepast op de verbeelding.

6. GGD Rotterdam-Rijnmond
per mail 1 maart 2018 (I18.10684)

Samenvatting

a. In het bestemmingsplan wordt ten aanzien van de milieu- en omgevingsaspecten verwezen naar het Tracébesluit (TB). In het TB en het bestemmingsplan wordt het thema gezondheid gemist. In het TB wordt alleen uitgegaan van de wettelijke normen en niet andere normen zoals WHO gezondheidsnormen.
b. Het TB gaat uit van een saldo nul benadering ten aanzien van de luchtkwaliteit en geluid. Desondanks zal er een lichte stijging van het gehalte fijnstof optreden als gevolg van andere activiteiten zoals de ontwikkeling van de Tweede Maasvlakte. Een lichte stijging is dus geen verbetering voor gezondheid in een al overbelaste situatie.
c. Uit het TB blijkt dat de geluidswallen en schermen ervoor zorgen dat het geluid op de meeste plekken onder de norm blijft. Dit geldt dus niet voor alle locaties. Er is geen onderzoek gedaan naar de gezondheidsklachten door geluidsoverlast zoals de nachtelijke geluidsbelasting en de binnenwaarden.
d. Er wordt geadviseerd geen nieuwe woningen of gevoelige objecten binnen 100 m van de A16 te realiseren en bij voorkeur ook geen nieuwe woningen en gevoelige objecten binnen 300 m vanaf de A16.

Reactie

a. Voor alle onderzoeken, zo ook water, verwijzen wij naar het Tracébesluit. In het kader van het Tracébesluit heeft een m.e.r. plaatsgevonden. Daarmee zijn alle milieu-aspecten afgewogen. Zowel tegen het Tracébesluit als de MER is de mogelijkheid geweest om zienswijzen in te dienen. Het is niet meer mogelijk deze onderzoeken en besluiten ter discussie te stellen. In het kader van dit bestemmingsplan zijn geen onderzoeken verricht en om verwarring te voorkomen of de suggestie te wekken dat er zienswijzen ingediend kunnen worden ten aanzien van de uitkomsten van de onderzoeken vinden we het zuiverder om in het bestemmingsplan alleen te verwijzen naar het Tracébesluit.
b. Met het TB en dit bestemmingsplan wordt alleen de aanleg van de A16 mogelijk gemaakt. In het Tracébesluit (TB) zijn de wettelijke geluidsnormen leidend geweest. In regionaal verband zijn er aanvullende maatregelen afgesproken om het geluidniveau en luchtkwaliteit te handhaven op het niveau van 2012. Dit wordt het ‘pakket saldo nul maatregelen” genoemd, zoals de toepassing van extra- en hogere geluidsschermen en stil asfalt. Het is niet mogelijk om met het TB of het bestemmingsplan andere ontwikkelingen die een negatieve invloed op de luchtkwaliteit hebben mogelijk of onmogelijk te maken. Deze hebben hun eigen afwegingskader.

c. Voor het overgrote deel (90%) van de woningen waar de geluidsbelasting hoger is dan de toetswaarde neemt de geluidsbelasting af, als gevolg van de maatregelen die genomen worden in het kader van de aanleg van de A16, ten opzichte van de huidige situatie. Deze woningen ondervinden nu ook al geluidsoverlast. Voor de woningen waar de geluidsbelasting hoger is dan de toetswaarde en de geluidsbelasting toeneemt worden er saneringsmaatregelen genomen door Rijkswaterstaat. Voor alle woningen waar de toetswaarde overschreden wordt zal nog nader onderzoek gedaan worden naar de binnenwaarde van de woningen.
d. Met uitzondering van twee woningen aan de Bergweg-Zuid (binnen 100 meter van de weg, buiten het plangebied) worden er geen nieuwe woningen of gevoelige bestemmingen binnen een zone van 300 m van de weg voorzien binnen de gemeente Lansingerland. Het plan voor de twee woningen aan de Bergweg-Zuid heeft een lange voorgeschiedenis en het college heeft daarover al een principebesluit genomen. De bestemmingsplanprocedure moet nog doorlopen worden.

Conclusie
De overlegreactie geeft geen aanleiding tot aanpassingen van het bestemmingsplan.

3 Ambtshalve wijzigingen

3.1 Inleiding

Op basis van een ambtshalve beoordeling van het voorontwerpbestemmingsplan zijn op een aantal onderdelen punten geconstateerd die aangepast of geactualiseerd moeten worden. Het betreft diverse redactionele aanpassingen in de plantoelichting en regels die niet uitputtend worden opgesomd. Daarnaast hebben zich nog een aantal ontwikkelingen voorgedaan in het plangebied die leiden tot onderstaande ambtshalve wijzigingen.

3.2 Ambtshalve wijzigingen en motivering

1. *Wijziging*
   Hoofdstuk Uitvoerbaarheid in de toelichting wordt aangepast.

   Motivering
   Inspraak en vooroverleg hebben reeds plaatsgevonden, de ingediende reacties worden verwerkt in de toelichting.

2. *Wijziging*
   In de regels en op de verbeelding vervallen de Dubbelbestemmingen Waarde – Archeologie 4 en 5 (ook bij de wijzigingsregels). De Dubbelbestemming Waarde – Archeologie 3 wordt aangepast op de verbeelding.

   Motivering
   De gemeente heeft het archeologisch selectieadvies vastgesteld op basis van het bureau-onderzoek en inventariserend veldonderzoek. Op grond hiervan is er voor een groot deel het bestemmingsplangebied geen nader archeologisch onderzoek meer nodig. De Dubbelbestemmingen Waarde-Archeologie 4 en 5 zullen daarom conform dit archeologisch selectieadvies vervallen. De dubbelbestemming Waarde-Archeologie 3 wordt beperkt tot onderstaand gebied G. Voor dat gebied is vervolgonderzoek nodig.

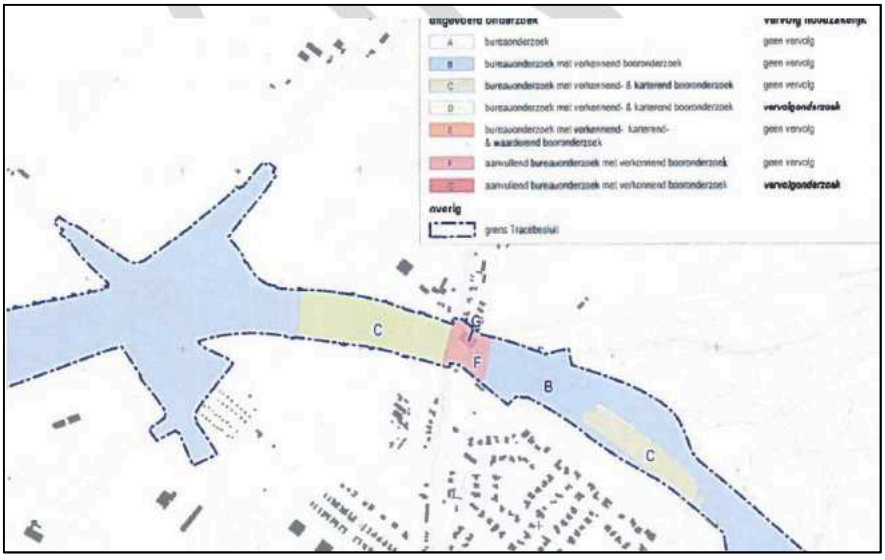

Uitsnede uit het archeologische selectieadvies: alleen bij D en G is vervolgonderzoek nodig.

3. *Wijziging*
   Het bebouwingspercentage in artikel 5.2.1 onder a wordt vergroot van 60% naar 70%.

   Motivering
   Bij het ontwerpen van de beide dienstgebouwen op de tunnel is gebleken dat een groter gebouwoppervlakte nodig is voor een zo goed mogelijk (technisch en energieneutraal) dienstgebouw.

4. *Wijziging*
   Alle artikelen/artikelleden die te maken hebben met een woonbestemming worden geschrapt.

   Motivering
   Het bestemmingsplan maakt geen nieuwe woningen mogelijk. De bestaande woningen binnen het plangebied zijn nodig voor de aanleg van de A16 en zijn of worden gesloopt.

5. *Wijziging*
   Op de verbeelding wordt een vrijwaringszone-straalpad toegevoegd. Ook wordt de beoogde C2000 mast bij het tunnelgebouw aangeduid op de verbeelding. In de regels wordt de aanduidingsregel ‘vrijwaringszone-straalpad’ toegevoegd.

   Motivering
   Voor de land- en watertunnel voor het project A16 Rotterdam is een verbinding met het landelijke C2000-netwerk verplicht. Hiervoor moet een C2000 mast worden gerealiseerd die in contact staat met een donorcel. De donorcel staat in Bergschenhoek op het bedrijventerrein Weg en Land. De C2000 mast is beoogd bij het tunnelgebouw. Voor het goed functioneren van het netwerk is het noodzakelijk dat binnen de zogenaamde fresnelzone geen hoge bebouwing of beplanting aanwezig is, zodat de communicatie tussen twee antennes niet wordt onderbroken. Vandaar dat op de verbeelding de contour van de fresnelzone wordt aangegeven en binnen de plangregels een regeling wordt opgenomen op grond waarvan het niet is toegestaan om binnen de aanduiding hoger te bebouwen of beplanting te hebben dan de fresnelzone.

4 Staat van wijzigingen

Toelichting
Inspraak en vooroverleg hebben reeds plaatsgevonden en worden verwerkt in de toelichting.

Regels
- De drie toetsingsvlakken voor de luchtvaartvoorzieningen zullen conform de aangeleverde kaartjes als 'Luchtvaartvoorziening' in het bestemmingsplan opgenomen worden.
- Het bebouwingspercentage in artikel 5.2.1 onder a wordt vergroot van 60% naar 70%.
- In artikel 5.3.2 zal tussengevoegd worden '…veiligheid'.
- Aan de artikel 9.4.2 en 10.4.2, wordt toegevoegd: 'onderdeel uitmaken van de aanleg van de A16, zoals vervat in het Tracébesluit A16'.
- De bouwhoogten voor bouwwerken wordt aangepast van 3 naar 4 meter in artikel 5.2.1.d (recreatie), 6.2.3.a (verkeer) en 7.2.2.b (verkeer-rijksweg).
- De artikelen 11 'Dubbelbestemming Waarde – Archeologie 4' en artikel 12 'Dubbelbestemming Waarde – Archeologie 5' vervallen. Artikel 19.2.1. lid c wordt aangepast.
- Alle artikelen/artikelleden die te maken hebben met een woonbestemming worden geschrapt.
- De aanduidingsregel 'vrijwaringszone-straalpad' wordt toegevoegd.

Verbeelding
- De drie toetsingsvlakken voor de luchtvaartvoorzieningen zullen conform de aangeleverde kaartjes als 'Luchtvaartvoorziening' in het bestemmingsplan opgenomen worden.
- De breedte van de waterkering langs de Oude Bovendijk 'Waterstaat-Waterkering' wordt aangepast.
- De Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 4' en Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 5' vervallen.
- De Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3' wordt aanpast.
- Er wordt een vrijwaringszone-straalpad toegevoegd.
- De beoogde C2000 mast bij het tunnelgebouw wordt aangeduid.

Bestemmingsplan

A16 Rotterdam deel Lansingerland

Gemeente Lansingerland

Datum: 19 december 2019

Projectnummer: 160447

ID: NL.IMRO.1621.BP0179-VAST

INHOUD

REGELS

1	**Inleidende regels**	**3**
Artikel 1	**Begrippen**	**3**
Artikel 2	**Wijze van meten**	**12**
2	**Bestemmingsregels**	**13**
Artikel 3	**Groen**	**13**
Artikel 4	**Natuur**	**15**
Artikel 5	**Recreatie**	**16**
Artikel 6	**Verkeer**	**19**
Artikel 7	**Verkeer - Rijksweg**	**21**
Artikel 8	**Water**	**22**
Artikel 9	**Waarde - Archeologie 3**	**24**
Artikel 10	**Waterstaat - Waterkering**	**26**
3	**Algemene regels**	**27**
Artikel 11	**Anti-dubbeltelregel**	**27**
Artikel 12	**Algemene bouwregels**	**28**
Artikel 13	**Algemene gebruiksregels**	**29**
Artikel 14	**Algemene aanduidingsregels**	**31**
Artikel 15	**Algemene afwijkingsregels**	**33**
Artikel 16	**Algemene wijzigingsregels**	**35**
Artikel 17	**Algemene procedureregels**	**37**
4	**Overgangs- en slotregels**	**38**
Artikel 18	**Overgangsrecht**	**38**
Artikel 19	**Slotregel**	**39**

Bijlage

Bijlage 1: Tracébesluit A16 Rotterdam

1 Inleidende regels

Artikel 1 Begrippen

1.1 Plan:
het bestemmingsplan 'A16 Rotterdam deel Lansingerland' met identificatienummer NL.IMRO.1621.BP0179-VAST van de gemeente Lansingerland.

1.2 Bestemmingsplan:
de geometrisch bepaalde planobjecten met de bijbehorende regels en de daarbij behorende bijlage.

Verdere begrippen in alfabetische volgorde:

1.3 Aanduiding:
een geometrisch bepaald vlak of figuur, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels regels worden gesteld ten aanzien van het gebruik en/of het bebouwen van deze gronden.

1.4 Aanduidingsgrens:
de grens van een aanduiding indien het een vlak betreft.

1.5 Achtergevel:
de van de weg gekeerde gevel van een gebouw, exclusief aangebouwde bijbehorende bouwwerken, die parallel of nagenoeg parallel loopt aan de voorgevel.

1.6 Achtergevelrooilijn:
de lijn waarin de achtergevel van een gebouw is gelegen alsmede het verlengde daarvan.

1.7 Ander bouwwerk:
een bouwwerk, geen gebouw zijnde.

1.8 Archeologisch deskundige:
een door burgemeester en wethouders aan te wijzen deskundige op het gebied van de archeologie.

1.9 Archeologische waarde:
de aan een gebied toegerekende waarde in verband met de kennis en de studie van de in dat gebied voorkomende overblijfselen van menselijke aanwezigheid of activiteit uit het verleden.

1.10 Architectonische waarde:
de authentieke kenmerken in de uiterlijke verschijningsvorm van een gebouw uit een bepaalde kunsthistorische stijlperiode of een bouwvorm welke karakteristiek is aan een gebouw uit een streek, waarbij gelet wordt op onder meer de uitwendige hoofdvorm van een gebouw op basis van een aan een bepaald gebruik gekoppelde bouwvorm.

1.11 Bedrijfsvloeroppervlakte:
de totale oppervlakte van alle bouwlagen van kantoren, winkels en/of bedrijven met inbegrip van de daartoe behorende magazijnen en overige dienstruimten, zoals werkkasten, kantine, toiletten en douches.

1.12 Belemmerende activiteiten:
activiteiten die een belemmering kunnen vormen voor de aanleg en instandhouding van een buisleiding van nationaal belang, waaronder in ieder geval wordt verstaan:

a) het bouwen van een bouwwerk, met uitzondering van een bouwwerk dat noodzakelijk is voor de aanleg, het onderhoud of de instandhouding van een buisleiding van nationaal belang;
b) de aanleg van een verharde weg of verhard pad of een spoorweg in de lengterichting van het voorkeurstracé;
c) de aanleg van een watergang in de lengterichting van het voorkeurstracé;
d) de aanleg van een waterkering, inclusief de daartoe behorende beschermingszone als bedoeld in artikel 1.1 van de Waterwet in de lengterichting van het voorkeurstracé;
e) de aanleg van een buisleiding, niet zijnde een buisleiding van nationaal belang, of een ondergrondse hoogspanningsverbinding of ondergronds leidingstelsel in de lengterichting van het voorkeurstracé;
f) het bebossen;
g) het gebruik als stortplaats voor afvalstoffen of permanente opslag van grond, of andere stoffen of goederen.

1.13 Bestaand bouwwerk:
een bouwwerk dat op het moment van inwerkingtreding van het plan bestaat of wordt gebouwd, dan wel nadien kan worden gebouwd, krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen, waarvoor de aanvraag voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit plan is ingediend, tenzij in de regels anders is bepaald.

1.14 Bestaand gebruik:
het gebruik dat op het moment van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan bestaat en in overeenstemming is met het voorheen geldende planologisch regime; dan wel het gebruik dat is toegestaan krachtens een (omgevings)vergunning, waarvoor de aanvraag voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit plan is ingediend, tenzij in de regels anders is bepaald.

1.15 Bestemmingsgrens:
de grens van een bestemmingsvlak.

1.16 Bestemmingsvlak:
een geometrisch bepaald vlak met eenzelfde bestemming.

1.17 Bijbehorend bouwwerk:
uitbreiding van een hoofdgebouw dan wel functioneel met een zich op hetzelfde perceel bevindend hoofdgebouw verbonden, daar al dan niet tegen aangebouwd gebouw, of ander bouwwerk, met een dak.

1.18 Bouwen:
het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen van een standplaats.

1.19 Bouwgrens:
de grens van een bouwvlak.

1.20 Bouwlaag, laag:
de begane grond of een verdieping van een gebouw, een onderhuis en een zolder worden hier niet onder begrepen.

1.21 Bouwperceel:
een aaneengesloten stuk grond, waarop ingevolge de regels een zelfstandige, bij elkaar behorende bebouwing is toegelaten.

1.22 Bouwperceelgrens:
de grens van een bouwperceel.

1.23 Bouwvlak:
een geometrisch bepaald vlak, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels bepaalde gebouwen en bouwwerken geen gebouwen zijnde zijn toegelaten.

1.24 Bouwwerk:
elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die hetzij direct hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

1.25 Cultuurhistoriedeskundige:
een door burgemeester en wethouders aan te wijzen deskundige op het gebied van de cultuurhistorie.

1.26 Cultuurhistorische waarde:
de aan een bouwwerk of object eigen zijnde waarde in verband met de herkenbaarheid van de in het verleden ontstane elementen van het bouwwerk in relatie tot de geschiedkundige ontwikkeling van het gebied. Architectonische waarde wordt hieronder mede begrepen.

1.27 Dagrecreatie:
recreatief gebruik zonder overnachting.

1.28 Daknok:
hoogste punt van een schuin dak.

1.29 Dakterras:
een niet door wanden omsloten bouwlaag op de eerste of hogere verdieping van een hoofdgebouw of bijbehorend bouwwerk, dat door wijze van afwerking geschikt is gemaakt om te worden gebruikt als buitenruimte.

1.30 Dakvoet:
laagste punt van een schuin dak.

1.31 Detailhandel:
het bedrijfsmatig te koop aanbieden (waaronder uitstalling ten verkoop), verkopen, verhuren en leveren van goederen aan personen die die goederen kopen of huren voor gebruik, verbruik of aanwending anders dan in de uitoefening van een beroeps- of bedrijfsactiviteit. Onder detailhandel wordt niet begrepen een afhaalpunt en een webwinkel.

1.32 Dienstverlening:
het bedrijfsmatig verlenen van diensten, waarbij het publiek rechtstreeks (al dan niet via een balie) te woord wordt gestaan en geholpen, waaronder een uitzendbureau, een bankfiliaal, een makelaar, een reisbureau, een kapsalon en een apotheek.

1.33 Ecologisch deskundige:
een door burgemeester en wethouders aan te wijzen deskundige op het gebied van de ecologie.

1.34 Erf:
het al dan niet bebouwde perceel, of een gedeelte daarvan, dat direct is gelegen bij een hoofdgebouw en dat in feitelijk opzicht is ingericht ten dienste van het gebruik van dat hoofdgebouw.

1.35 Erfafscheiding:
schuttingen, muren, terrasschermen en andere gebouwde verticale afscheidingen welke al dan niet op de erfgrens zijn geplaatst.

1.36 Gebouw:
elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt; waaronder niet wordt verstaan een tunnel.

1.37 Geldende grenswaarde:
de krachtens de Wet geluidhinder geldende maximaal toegestane geluidbelasting.

1.38 Geluidsgevoelig object:
een geluidsgevoelige gebouw, terrein en/of ruimte zoals gedefinieerd in de Wet geluidhinder.

1.39 Hogere grenswaarde:
de krachtens de Wet geluidhinder vastgestelde hogere maximaal toegestane geluidbelasting.

1.40 Hoofdgebouw:
een gebouw, of gedeelte daarvan, dat noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de geldende of toekomstige bestemming van een perceel en, indien meer gebouwen op het perceel aanwezig zijn, gelet op die bestemming het belangrijkst is.

1.41 Horeca:
een bedrijf, dat in zijn algemeenheid is gericht op het ter plaatse nuttigen van voedsel en dranken, op het verstrekken van nachtverblijf en/of op het exploiteren van zaalaccommodatie; waarbij de volgende categorieën worden gehanteerd:

1 categorie 1: Horecabedrijven met geen of beperkte invloed op de woon- en leefomgeving, waaronder:

a Daghoreca: winkelondersteunende horecabedrijven, die zich richten op het winkelend publiek, zoals croissanteries, ijssalons, tearooms, lunchrooms en daarmee gelijk te stellen horecabedrijven;
b Avondhoreca: horecabedrijven die zich in hoofdzaak richten op het nuttigen en/of afhalen van ter plaatse bereide etenswaren en gebruik van verstrekte alcoholische dranken, zoals restaurants, grandcafé's, brasseries, eetcafés, grillrooms en daarmee gelijk te stellen horecabedrijven;

2 categorie 2: Nachthoreca: horecabedrijven die zich in hoofdzaak richten op het verstrekken van dranken voor gebruik ter plaatse en/of gelegenheid bieden voor dansen, zoals cafés, bars, dancings, discotheken, partycentra en daarmee gelijk te stellen horecabedrijven;
3 categorie 3: Verblijfshoreca: horecabedrijven die zich in hoofdzaak richten op het verstrekken van nachtverblijf en waarbij het verstrekken van voedsel en dranken (daaraan) ondergeschikt is, zoals hotels, pensions en daarmee gelijk te stellen horecabedrijven.

1.42 Kampeermiddel:
een tent, een tentwagen, een kampeerauto of caravan, dan wel enig ander onderkomen en enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, waarvoor ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een omgevingsvergunning is vereist, een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend of tijdelijk zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

1.43 Kap:
een dakafdekking van een gebouw waarbij bij een horizontale projectie ten minste 65% van het gebouw wordt afgedekt met hellende dakvlakken.

1.44 Kleinschalige (dag)recreatieve voorzieningen:
voorzieningen, zoals aanlegsteigers, picknickplaatsen, observatiepunten, informatieborden en banken, ten behoeve van activiteiten, zoals wandelen, fietsen, skaten, vissen, zwemmen, kanoën en natuurobservatie.

1.45 Kunstwerk:
een in bouwkundige zin, door mensenhanden gemaakt (civiel technisch) bouwwerk, zoals onder andere aquaducten, bruggen, dijken, tunnels en viaducten.

1.46 Kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten (externe veiligheid):
Kwetsbare objecten:

1 woningen, met uitzondering van:
a verspreid liggende vrijstaande woningen van derden met een dichtheid van maximaal twee woningen per ha;
b dienst- en bedrijfswoningen behorende van derden;
2 gebouwen bestemd voor het verblijf, al dan niet gedurende een gedeelte van de dag, van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten, zoals:
a ziekenhuizen, bejaardenhuizen en verpleeghuizen;
b scholen;
c gebouwen of gedeelten daarvan, bestemd voor dagopvang van minderjarigen;

3 gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn, zoals:
   a kantoorgebouwen en hotels met een bedrijfsvloeroppervlak van meer dan 1500 m^2 per object;
   b complexen waarin meer dan 5 winkels zijn gevestigd en waarvan het gezamenlijk bedrijfsvloeroppervlak meer dan 1000 m^2 bedraagt en winkels met een totaal bedrijfsvloeroppervlak van meer dan 2000 m^2 per winkel, voor zover in die complexen of in die winkels een supermarkt, hypermarkt of warenhuis is gevestigd;
4 kampeer- en andere recreatieterreinen bestemd voor het verblijf van meer dan 50 personen gedurende meerdere aaneengesloten dagen.

Beperkt kwetsbare objecten:

1 a. verspreid liggende woningen van derden met een dichtheid van maximaal twee woningen per hectare;
   b. dienst- en bedrijfswoningen van derden;
2 kantoorgebouwen, voor zover zij niet onder kwetsbare objecten vallen;
3 hotels en restaurants, voor zover zij niet onder kwetsbare objecten vallen;
4 winkels, voor zover zij niet onder kwetsbare objecten vallen;
5 sporthallen, zwembaden en speeltuinen;
6 sport- en kampeerterreinen en terreinen bestemd voor recreatieve doeleinden, voor zover zij niet onder kwetsbare objecten vallen;
7 bedrijfsgebouwen, voor zover zij niet onder kwetsbare objecten vallen;
8 objecten die met de onder 1 tot en met 5 en 7 genoemde gelijkgesteld kunnen worden uit hoofde van de gemiddelde tijd per dag gedurende welke personen daar verblijven, het aantal personen daar verblijven, het aantal personen dat daarin doorgaans aanwezig is en de mogelijkheden voor zelfredzaamheid bij een ongeval, voor zover die objecten geen kwetsbare objecten zijn;
9 objecten met een hoge infrastructurele waarde, zoals een telefoon- of elektriciteitscentrale of een gebouw met vluchtleidingsapparatuur, voor zover die objecten wegens de aard van de gevaarlijke stoffen die bij een ongeval kunnen vrijkomen, bescherming verdienen tegen de gevolgen van dat ongeval.

1.47 Onderhuis:

een complex van ruimten met een hoogte van ten hoogste 1.50 meter ten opzichte van het peil welke gesitueerd is onder de eerste bouwlaag van een gebouw en als zodanig niet wordt aangemerkt als bouwlaag.

1.48 Onderkomen:

een voor verblijf geschikt, al dan niet aan hun bestemming onttrokken, voer- of vaartuig, ark, woonboot, kampeermiddel en soortgelijke verblijfsmiddelen, voor zover deze niet als bouwwerk zijn aan te merken.

1.49 Ondersteunende horeca:

niet-zelfstandige horeca, uitsluitend zijnde horeca die wordt of is gerealiseerd binnen een andere hoofdfunctie en daar naar oppervlakte en ruimtelijke uitstraling ondergeschikt aan is.

1.50 Openbaar gebied:

openbaar toegankelijk gebied: weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994, alsmede pleinen, parken, plantsoenen, openbaar water en ander openbaar gebied dat voor publiek algemeen toegankelijk is, met uitzondering van wegen uitsluitend bedoeld voor de ontsluiting van percelen door langzaam verkeer.

1.51 Openlucht recreatie:

zie ‘recreatie’.

1.52 Overkapping:

een kapconstructie over een ruimte of ander bouwwerk met maximaal twee gesloten wanden (al dan niet tot de constructie behorend).

1.53 Peil:

a voor een gebouw, waarvan de hoofdtoegang aan een weg grenst of op ten hoogste 1 m afstand van die weg ligt: de hoogte van de weg;
b voor een gebouw, waarvan de hoofdtoegang niet aan de weg grenst of op meer dan 1 m afstand van die weg ligt: de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkte terrein ter plaatse van de hoofdtoegang;
c voor een ander bouwwerk: de hoogte van de weg waaraan het bouwwerk is gelegen of, indien het bouwwerk niet direct aan de weg is gelegen, de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkte terrein;
d indien wordt gebouwd in of aan een dijk, waterkering of in gebieden waar het peil op een perceel een verhang kent van meer dan 1 m:
    1 indien de hoofdtoegang van het hoofdgebouw aan de weg grenst of op ten hoogste 1 m afstand van die weg ligt: de hoogte van de weg, waarbij dit peil zich uitstrekt tot een zone van ten hoogste 4 m achter de achtergevelrooilijn van een op bedoeld perceel aangegeven hoofdgebouw, mits het een aangebouwd bijbehorend bouwwerk aan het hoofdgebouw betreft;
    2 indien de hoofdtoegang van het hoofdgebouw niet aan de weg grenst of op meer dan 1 m afstand van die weg ligt: het peil wordt bepaald door de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkt terrein;
    3 voor vrijstaande bijbehorende bouwwerken wordt het peil bepaald door de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkt terrein.

Een en ander voor zover in deze regels niet anders is bepaald.

1.54 Perceel:

zie 'bouwperceel'.

1.55 Perceelsgrens:

zie 'bouwperceelgrens'.

1.56 Prostitutie:

het zich beschikbaar stellen voor het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen vergoeding.

1.57 Recreatie:

vormen van recreatief (mede)gebruik van een gebied door middel van al dan niet aangelegde en aanwezige voorzieningen, waarbij de recreatie in de openlucht plaatsvindt en geen specifiek beslag legt op de ruimte, zoals wandel-, ruiter- en fietspaden, vis- en picknickplaatsen en strandjes.

1.58 Recreatief gebruik:

gebruik van gronden voor dagrecreatieve en sportieve voorzieningen, zoals speelweiden en veldsporten.

1.59 Seksinrichting:

een voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig, of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig is, seksuele handelingen worden verricht of vertoningen van erotisch pornografische aard plaatsvinden. Onder een seksinrichting wordt in elk geval verstaan:

1. een prostitutiebedrijf, waaronder begrepen een erotische massagesalon;
2. een seksbioscoop of sekstheater; hieronder wordt verstaan een inrichting of daarmee gelijk te stellen gelegenheid waarin vertoningen van erotische en/of pornografische aard worden gegeven;
3. een seksautomatenhal, hieronder wordt verstaan een inrichting of daarmee gelijk te stellen gelegenheid waarin door middel van automaten filmvoorstellingen en/of liveshow van erotische en/of pornografische aard kunnen worden gegeven;
4. een seksclub of parenclub;

al dan niet in combinatie met elkaar.

1.60 Standplaats:

plaats waar iemand of iets staat, verblijft of werkt.

1.61 Straatmeubilair:

al dan niet zijnde bouwwerken ten behoeve van openbare (nuts)voorzieningen, zoals:

1. verkeersgeleiders, verkeersborden, lichtmasten, zitbanken en bloembakken;
2. telefooncellen, abri's, kunstobjecten, gedenktekens, speeltoestellen en draagconstructies voor reclame;
3. kleinschalige bouwwerken ten behoeve van (openbare) nutsvoorzieningen met een inhoud van ten hoogste 50 m^3 en een bouwhoogte van ten hoogste 3 m, waaronder begrepen voorzieningen ten behoeve van telecommunicatie, energievoorziening en brandkranen;
4. afvalinzamelsystemen.

1.62 Tracébesluit A16:

Het Tracébesluit A16 Rotterdam, zoals getekend door de Minister van Infrastructuur en Milieu op 29 juni 2016;

1.63 Voorgevel:

de naar de weg of naar het openbaar gebied gekeerde gevel van een gebouw, exclusief aangebouwde bijbehorende bouwwerken, of, indien het een gebouw betreft met meer dan één naar de weg of het openbaar gebied gekeerde gevel, de gevel die door zijn aard, functie, constructie dan wel gelet op de uitstraling ervan als belangrijkste gevel kan worden aangemerkt.

1.64 Voorgevelrooilijn:

- op een perceel, waarop een hoofdgebouw aanwezig is of mag worden gebouwd: de denkbeeldige lijn(en) die buitenwerks strak loopt/lopen langs de op het openbaar toegankelijk gebied gerichte gevel(s) van het oorspronkelijke hoofdgebouw tot aan de perceelsgrenzen;
- op een perceel, waarop meerdere gebouwen aanwezig zijn of mogen worden gebouwd, zonder dat er sprake is van een hoofdgebouw: de denkbeeldige lijn(en) die buitenwerks strak loopt/lopen langs de op het openbaar gebied gerichte gevel(s) van het gebouw dat het dichtst bij het openbaar toegankelijk gebied is gelegen.

1.65 Waterhuishoudkundige voorzieningen:

voorzieningen die nodig zijn ten behoeve van een goede wateraanvoer, waterafvoer, waterberging en waterkwaliteit, waaronder duikers, stuwen, gemalen, inlaten en voorzieningen ten behoeve van berging en infiltratie van hemelwater.

1.66 Wet geluidhinder:

de geldende wet houdende regels inzake het voorkomen of beperken van geluidhinder.

1.67 Woning:

een complex van ruimten, dat blijkens zijn indeling en inrichting bestemd is voor de huisvesting van in beginsel één huishouden.

1.68 Wooneenheden:

een woning, woonwagen of bedrijfswoning met bijbehorende gebouwen.

1.69 Zijgevelrooilijn:

de bouwgrens evenwijdig aan de zijgevel van een gebouw.

1.70 Zolder:

een gedeelte van een gebouw waarvan de oppervlakte, voor zover de hoogte groter is dan 1,50 meter, niet meer bedraagt dan 50% van de oppervlakte van de onderliggende laag.

Artikel 2 Wijze van meten

Bij toepassing van deze regels wordt als volgt gemeten:

2.1 De afstand tussen bouwwerken onderling:
waar deze afstand het kleinst is, exclusief ondergeschikte bouwonderdelen.

2.2 De afstand van een bouwwerk tot een perceelsgrens:
vanaf het dichtst bij de perceelsgrens gelegen punt van het gebouw tot die perceelsgrens op 1 meter boven peil en haaks op de perceelsgrens, exclusief ondergeschikte bouwonderdelen.

2.3 De bebouwde oppervlakte:
van een (bouw)perceel, een bouwvlak of ander terrein, buitenwerks en neerwaarts geprojecteerd, als het totaal van de (grond)oppervlakten van alle op het terrein gelegen gebouwen en andere bouwwerken.

2.4 De bouwhoogte van een bouwwerk:
vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een bouwwerk geen gebouw zijnde, exclusief ondergeschikte bouwonderdelen.

2.5 De breedte (lengte of diepte) van een gebouw:
tussen (de lijnen getrokken door) de buitenzijde van de gevels en/of het hart van de scheidsmuren (op 1 meter boven peil). Wanneer de gevels niet evenwijdig lopen of verspringen wordt het gemiddelde genomen van de kleinste en grootste maat.

2.6 De bedrijfsvloeroppervlakte:
binnenwerks als het totaal van alle vloeroppervlakten ten dienste van kantoren, winkels en/of bedrijven, met inbegrip van de daarbij behorende magazijnen en overige dienstruimten.

2.7 De dakhelling:
langs het dakvlak ten opzichte van het horizontale vlak.

2.8 De goothoogte van een bouwwerk:
vanaf het peil tot aan de bovenkant van de goot, c.q. de druiplijn, het boeibord, of een daarmee gelijk te stellen constructiedeel. Een dakkapel die voldoet aan de voor dakkapellen gestelde voorschriften in deze regels, dient los te worden gezien van de goothoogte van het hoofdgebouw.

2.9 De oppervlakte van een bouwwerk:
tussen de buitenwerkse gevelvlakken en/of het hart van de scheidingsmuren, neerwaarts geprojecteerd op het gemiddelde niveau van het afgewerkte bouwterrein ter plaatse van het bouwwerk.

2.10 De inhoud van een bouwwerk:
tussen de onderzijde van de begane grondvloer, de buitenzijde van de gevels (en/of het hart van de scheidingsmuren) en de buitenzijde van daken en dakkapellen.

2 Bestemmingsregels

Artikel 3 Groen

3.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Groen' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a park;
b plantsoen;
c groenvoorzieningen en taluds;
d openbare nutsvoorzieningen;
e water en voorzieningen voor de waterhuishouding;
f speelgelegenheden;
g ontsluitingswegen;
h fiets- en voetpaden;
i geluidwerende voorzieningen;
j bruggen en overige kunstwerken;
k ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - tijdelijk werkterrein’ tevens voor een tijdelijk werkterrein ten behoeve van de aanleg van de A16;
l ter plaatse van de aanduiding ‘tunnel’ tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden”.

3.2 Bouwregels

3.2.1 Algemeen

Op de in artikel 3, lid 3.1 bedoelde gronden mogen, onverminderd het elders in dit plan bepaalde, uitsluitend worden gebouwd:

a bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals straatmeubilair, verfraaiingselementen, speelelementen, al dan niet ondergrondse afvalcontainers en openbare nutsvoorzieningen;
b bouwwerken ten behoeve van een tijdelijk werkterrein, uitsluitend ter plaatse van gronden met de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - tijdelijk werkterrein’;
c bouwwerken, geen gebouw zijnde, van waterbouwkundige aard, zoals bruggen en duikers;
d geluidschermen, ter beperking van de geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer;
e de bouwhoogte van een tunnel bedraagt maximaal 10 meter, bij de tunnelmond maximaal 11,5 meter.

3.3 Specifieke gebruiksregels

3.3.1 Strijdig gebruik

Tot een gebruik strijdig met deze bestemming, zoals bedoeld in artikel 13, lid 13.1 (Algemene gebruiksregels), wordt gerekend het gebruik van gronden als parkeerplaats voor auto's.

3.4 Afwijken van de gebruiksregels

3.4.1 Parkeren

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de specifieke gebruiksregels voor het gebruik van de gronden als parkeerplaats voor auto's, mits dit niet leidt tot significante aantasting van de (hoofd)groenstructuur en/of de waterhuishouding.

3.4.2 Algemeen randvoorwaarden voor afwijken van de gebruiksregels

Afwijken is slechts mogelijk mits wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 15, lid 15.2.

Artikel 4 Natuur

4.1 Bestemmingsomschrijving

De voor ‘Natuur’ aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a versterking, ontwikkeling en behoud van een ecologische verbindingszone in de vorm van rietland- en struweelland alsmede faunapassages;
b waterlopen (lijnvormige waterelementen) met een maximale breedte gemeten bij maximaal winterpeil van vijf meter en met een totale oppervlakte van ten hoogste 15% van het bestemmingsvlak;
c langs waterlopen is een zone van maximaal vijf meter rietland toegestaan, met een omvang van maximaal 15% van het bestemmingsvlak;
d gebouwen ten behoeve van beheer;
e struin en wandelpaden;
f groenvoorzieningen;
g openbare nutsvoorzieningen;
h water en voorzieningen voor de waterhuishouding.

4.2 Bouwregels

Op de in artikel 4, lid 4.1 bedoelde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens:

a bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals bruggen, duikers, beschoeiingen e.d.;
b gebouwen ten behoeve van het beheer mits niet groter dan 80 m^3.

Artikel 5 Recreatie

5.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Recreatie' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a dagrecreatieve voorzieningen;
b groenvoorzieningen en taluds;
c speel- en ligweiden en trapvelden;
d water en waterhuishoudkundige voorzieningen;
e bruggen en overige kunstwerken;
f uitritten en verhardingen;
g wandel-, fiets- en ruiterpaden;
h ontsluitingswegen;
i ter plaatse van de aanduiding ‘tunnel’ tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden;
j ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - technische ruimte’ tevens voor een technische ruimte ten behoeve van de rijkssnelweg A16;
k ter plaatse van de aanduiding ‘parkeerterrein’ tevens voor een parkeerterrein;
l ter plaatse van de aanduiding ‘zend-/ontvangstinstallatie’ tevens voor een zend-ontvangstinstallatie.

5.2 Bouwregels

5.2.1 Algemeen

a op de in artikel 5, lid 5.1 bedoelde gronden mogen gebouwen ten behoeve van een technische ruimte worden gebouwd, ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - technische ruimte’, met een maximale bouwhoogte van 6 m en met een maximale oppervlakte van 70% van het aanduidingsvlak ‘specifieke vorm van bedrijf - technische ruimte’;
b op de in artikel 5, lid 5.1 bedoelde gronden mogen voorts gebouwen worden gebouwd ten behoeve van het stallen van dieren tot een bebouwd oppervlak van 100 m^2;
c de bouwhoogte van een tunnel bedraagt maximaal 10 m; bij de tunnelmond bedraagt deze maximaal 11,5 m;
d de bouwhoogte van een zend-ontvangstinstallatie bedraagt maximaal 33,50 m + NAP;
e op de in artikel 5, lid 5.1 bedoelde gronden mogen voorts uitsluitend andere bouwwerken, geen gebouw zijnde ten dienste van de bestemming worden gebouwd, waaronder straatmeubilair, bruggen en overige kunstwerken; de hoogte van bouwwerken, geen gebouw zijnde, anders dan voor de wegaanduiding, geleiding, beveiliging en regeling van het verkeer, bedraagt maximaal 4 m.

5.3 Afwijken van de bouwregels

5.3.1 Omgevingsvergunning

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor:

a gebouwen ten dienste van de onder artikel 5, lid 5.1 genoemde functies zoals waterhuishoudkundige voorzieningen, toiletten, schuilhutten, educatief steunpunt en kiosken voor de verkoop van frisdranken, ijs en andere naar de aard vergelijkbare artikelen;

b de grondoppervlakte van de onder a genoemde gebouwen mag per cluster niet meer dan in totaal 50 m^2 bedragen. De grondoppervlakte van de gebouwen voor een educatief steunpunt mag in totaal niet meer bedragen dan 200 m^2;
c de oprichting van niet-geclusterde gebouwen met een maximale oppervlakte van 30 m^2.

5.3.2 Randvoorwaarde voor afwijken van de bouwregels

De genoemde afwijking bij een omgevingsvergunning kan slechts worden verleend indien geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de veiligheid, cultuurhistorische, natuurlijke en/of landschappelijke waarden. Vooraf dient hieromtrent schriftelijk advies te worden ingewonnen bij een cultuurhistorisch, dan wel een ecologisch deskundige.

5.4 Specifieke gebruiksregels

Tot een gebruik, strijdig met deze bestemming, wordt in ieder geval gerekend het gebruik:

a van gronden en/of bouwwerken ten behoeve van horeca;
b van gronden en/of bouwwerken ten behoeve van een andere vorm van recreatie of bedrijfsvoering als bedoeld in artikel 5, lid 5.1.

5.5 Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

5.5.1 Verbod

Het is verboden op of boven de in artikel 5, lid 5.1 genoemde gronden zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden de volgende werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden uit te voeren:

a het aanleggen en/of verharden van gronden, zoals wegen, fiets- en voetpaden en oppervlakteverhardingen;
b het uitvoeren van grondbewerkingen, zoals afgraven, woelen, mengen, diepploegen, ontginnen, bodemverlagen, ophogen of egaliseren van de bodem en aanleggen van (drainage)leidingen;
c het verwijderen van bomen en/of houtgewas, alsmede de verwijdering van bodemvegetaties, riet en andere oevervegetatie;
d het aanleggen of aanbrengen van oeverbeschoeiingen, kaden of aanlegplaatsen;
e het aanleggen van boven- of ondergrondse transport-, energie-, of telecommunicatieleidingen en de daarmee verband houdende constructies, installaties of apparatuur;
f het aanleggen, vergraven, verruimen of dempen van sloten, vijvers en andere wateren;
g het uitvoeren van heiwerkzaamheden en het op een of andere wijze indrijven van voorwerpen;
h het aanleggen van geluidswallen;
i het verhogen of verlagen van de grondwaterstand.

5.5.2 Uitzonderingen

Het verbod als bedoeld in artikel 5, lid 5.5.1 is niet van toepassing op werken of werkzaamheden die:

a betrekking hebben op normaal onderhoud en beheer ten dienste van de bestemming;
b reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van het van kracht worden van dit plan;

c mogen worden uitgevoerd krachtens een verleende omgevingsvergunning;
d werken en werkzaamheden in het kader van de aanleg van de A16, zoals vervat in het Tracébesluit A16.

5.5.3 Toelaatbaarheid

De in artikel 5, lid 5.5.1 genoemde omgevingsvergunning kan slechts worden verleend indien daardoor de landschappelijke en/of natuurlijke waarden van de gronden niet worden of kunnen worden aangetast, dan wel de mogelijkheden voor herstel van die waarden niet onevenredig worden of kunnen worden verkleind. Vooraf dient hieromtrent schriftelijk advies te worden gevraagd bij een ecologisch deskundige. Onverminderd de toetsing aan landschappelijke en/of natuurlijke waarden geldt voorts dat ter plaatse van de functieaanduiding ‘tunnel’ de omgevingsvergunning slechts kan worden verleend indien de constructieve veiligheid van de tunnel niet nadelig wordt beïnvloed.

Artikel 6 Verkeer

6.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Verkeer' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a lokale en provinciale wegen en straten voor (gemotoriseerd) verkeer;
b fietspaden en/of -stroken en (voet)paden;
c ongebouwde parkeervoorzieningen;
d overdekte fietsenstallingen;
e voorzieningen van algemeen nut;
f bermen, groenvoorzieningen, taluds en water;
g waterhuishoudkundige voorzieningen;
h bruggen;
i speelplaatsen en speelvoorzieningen;
j in- en uitritten;
k tunnels;
l ter plaatse van de aanduiding ‘tunnel’ tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden;

bij deze bestemming behorende dan wel eraan ondergeschikte voorzieningen waaronder geluidsafschermende en veiligheidsvoorzieningen, overige verhardingen, viaducten en tunnels ten behoeve van kruisende infrastructuur, met uitzondering van verkooppunten voor motorbrandstoffen.

6.2 Bouwregels

6.2.1 Algemeen

Op de in artikel 6, lid 6.1 bedoelde gronden mogen uitsluitend bouwwerken ten dienste van de bestemming worden gebouwd.

6.2.2 Gebouwen

Op of in de in artikel 6, lid 6.1 bedoelde gronden mogen gebouwen worden gebouwd met inachtneming van de volgende regels:

a de oppervlakte mag niet meer bedragen dan 25 m^2 en de bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 3 m.

6.2.3 Andere bouwwerken

a op of in de in artikel 6, lid 6.1 bedoelde gronden mogen andere bouwwerken ten dienste van de genoemde bestemmingen worden gebouwd, waaronder straatmeubilair, bruggen en overige kunstwerken; de hoogte van bouwwerken, geen gebouw zijnde, anders dan voor de wegaanduiding, geleiding, beveiliging en regeling van het verkeer, bedraagt maximaal 4 m.
b de bouwhoogte van een tunnel ten behoeve van een snelweg bedraagt maximaal 10 m; bij de tunnelmond bedraagt deze maximaal 11,5 m;
c de bouwhoogte van overige tunnels bedraagt maximaal 4 m; de oppervlakte bedraagt maximaal 700 m^2.

6.3 Afwijken van de bouwregels

6.3.1 Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor de bouw van andere bouwwerken waarvan de bouwhoogte niet meer mag bedragen dan 5 m.

6.3.2 Algemene randvoorwaarden voor afwijken van de bouwregels
Afwijken is slechts mogelijk mits wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 15, lid 15.2.

6.4 Specifieke gebruiksregels

6.4.1 Strijdig gebruik
Ten aanzien van het gebruik dat als strijdig met de bestemming wordt aangemerkt, geldt het bepaalde in artikel 13, lid 13.1.

6.4.2 Parkeren

a Ten aanzien van parkeren geldt het bepaalde in artikel 13, lid 13.1.6.

b Tot een gebruik, strijdig met deze bestemming, zoals bedoeld in artikel 13, lid 13.1 (Algemene gebruiksregels), wordt in ieder geval gerekend het gebruik:

1 van bouwwerken voor bewoning;
2 van gronden en/of bouwwerken voor een verkooppunt voor motorbrandstoffen;
3 van ongebouwde parkeervoorzieningen en terreinen voor de opslag van caravans, boten en overige zaken;
4 van gronden en/of bouwwerken voor prostitutie;
5 van gronden en/of bouwwerken ten behoeve van een seksinrichting;
6 van gronden en/of bouwwerken voor het opslaan van vuurwerk.

Artikel 7 Verkeer - Rijksweg

7.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Verkeer - Rijksweg' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden;

b bij deze bestemming behorende dan wel eraan ondergeschikte voorzieningen waaronder paden, parkeervoorzieningen, geluidsafschermende en veiligheidsvoorzieningen, voorzieningen van algemeen nut, groen, taluds, water, waterhuishoudkundige voorzieningen, overige verhardingen, speelvoorzieningen, bruggen, viaducten en tunnels, met uitzondering van verkooppunten voor motorbrandstoffen.

7.2 Bouwregels

7.2.1 Algemeen

Op de in artikel 7, lid 7.1 bedoelde gronden mogen uitsluitend bouwwerken ten dienste van de bestemming worden gebouwd.

7.2.2 Gebouwen

Op of in de in artikel 7, lid 7.1 bedoelde gronden mogen gebouwen worden gebouwd met inachtneming van de volgende regels:

a de oppervlakte mag niet meer bedragen dan 25 m^2;

b de bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 4 m.

7.2.3 Andere bouwwerken

Op of in de in artikel 7, lid 7.1 bedoelde gronden mogen andere bouwwerken ten dienste van de genoemde bestemmingen worden gebouwd met een maximale bouwhoogte van 15 m, waaronder bruggen, viaducten, overige kunstwerken en straatmeubilair.

7.3 Specifieke gebruiksregels

Ten aanzien van parkeren geldt het bepaalde in artikel 13, lid 13.1.6.

Artikel 8 Water

8.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Water' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a water en waterhuishoudkundige voorzieningen;

b ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - tijdelijk werkterrein’ tevens voor een tijdelijk werkterrein ten behoeve van de aanleg van de A16;

c ter plaatse van de aanduiding ‘tunnel’ tevens voor wegen met een landelijke ontsluitingsfunctie bestaande uit maximaal 6 rijstroken voor het gemotoriseerd verkeer, waarbij in- en uitvoegstroken en opstelstroken niet meegeteld worden;

bij deze bestemming behorende dan wel eraan ondergeschikte voorzieningen, waaronder voorzieningen van algemeen nut, oevers en beschoeiingen en bruggen.

8.2 Bouwregels

a op de in artikel 8, lid 8.1 bedoelde gronden mogen uitsluitend andere bouwwerken ten dienste van de bestemming worden gebouwd met een maximale bouwhoogte van 1 m; mits de (water)verkeersveiligheid gewaarborgd is;

b In afwijking van sub a bedraagt de bouwhoogte van een tunnel maximaal 10 m; bij de tunnelmond bedraagt deze maximaal 11,5 m.

8.3 Afwijken van de bouwregels

8.3.1 Dammen en andere bouwwerken

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor:

a de bouw van dammen (al dan niet met duikers), vlonders, aanlegplaatsen en/of kaden, indien de waterstaatkundige belangen dit gedogen. Alvorens toepassing te geven aan deze bepaling dient advies te worden ingewonnen bij de waterbeheerder;

b het bouwen van andere bouwwerken tot een bouwhoogte van maximaal 5 meter, indien de waterstaatkundige belangen dit gedogen. Alvorens toepassing te geven aan deze bepaling dient advies te worden ingewonnen bij de waterbeheerder.

8.3.2 Algemene randvoorwaarden voor afwijken van de bouwregels

Afwijken is slechts mogelijk mits wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 15, lid 15.2.

8.4 Specifieke gebruiksregels

8.4.1 Strijdig gebruik

Tot een gebruik strijdig met deze bestemming, zoals bedoeld in artikel 13, lid 13.1 (Algemene gebruiksregels), wordt in ieder geval verstaan het gebruik van water als ligplaats en/of opslag van boten en andere daarmee gelijk te stellen zaken.

8.4.2 Parkeren

Ten aanzien van parkeren geldt het bepaalde in artikel 13, lid 13.1.6.

8.5 Afwijken van de gebruiksregels

8.5.1 Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de gebruiksregels voor het gebruik van water als ligplaats voor boten, indien de waterstaatkundige belangen dit gedogen. Alvorens toepassing te geven aan deze bepaling dient advies te worden ingewonnen bij de waterbeheerder.

8.5.2 Algemene randvoorwaarden van de gebruiksregels
Afwijken is slechts mogelijk mits wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 15, lid 15.2.

Artikel 9 Waarde - Archeologie 3

9.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Waarde - Archeologie 3' aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor behoud van de (potentieel) aanwezige archeologische waarden.

9.2 Bouwregels

Op de in artikel 9, lid 9.1 bedoelde gronden is uitsluitend bebouwing toegestaan voor zover geen bouwwerkzaamheden, niet zijnde heiwerkzaamheden, dienen te worden verricht die dieper reiken dan 0,5 m beneden het maaiveld en die een grondoppervlakte bestrijken die groter is dan 100 m^2 en tevens wordt voldaan aan de bepalingen van de onderliggende bestemming(en).

9.3 Afwijken van de bouwregels

9.3.1 Afwijken

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor de bouw van bouwwerken ten behoeve van de onderliggende bestemming(en).

9.3.2 Algemene randvoorwaarden voor afwijken van de bouwregels

De genoemde afwijkingen bij een omgevingsvergunning kunnen slechts worden verleend mits:

a door de bouwwerken geen onevenredige afbreuk zal worden gedaan aan de archeologische (verwachtings)waarden van het gebied of een afweging van de in het geding zijnde belangen tot uitkomst heeft dat, onverminderd het elders in het plan bepaalde, een afwijking in alle redelijkheid niet kan worden geweigerd;

b vooraf schriftelijk advies wordt ingewonnen bij de betreffende archeologisch deskundige;

c voldaan wordt aan de bepalingen van de onderliggende bestemming(en).

In afwijking van het bepaalde onder a en b kan de afwijking bij een omgevingsvergunning worden verleend indien voor de werkzaamheden voortvloeiend uit de bouwaanvraag reeds een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden als bedoeld in artikel 9, lid 9.4 is verleend en voor het overige wordt voldaan aan het bepaalde onder c.

9.4 Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

9.4.1 Verbod

Het is verboden op of boven de in artikel 9, lid 9.1 genoemde gronden zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden de volgende werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden uit te voeren:

a het aanleggen en/of verharden van gronden, zoals wegen, fiets- en voetpaden en oppervlakteverhardingen;

b het uitvoeren van grondbewerkingen, zoals afgraven, woelen, mengen, diepploegen, ontginnen, bodemverlagen, ophogen of egaliseren van de bodem en aanleggen van (drainage)leidingen;

c het aanbrengen van diepwortelende beplantingen en/of bomen;

d het op een of andere wijze indrijven van voorwerpen, met uitzondering van heipalen;

e het aanleggen van boven- of ondergrondse transport-, energie-, of telecommunicatieleidingen anders dan in de bestemmingsomschrijving is aangegeven, en het aanbrengen van daarmee verband houdende constructies, installaties of apparatuur;
f het aanleggen, vergraven, verruimen of dempen van sloten, vijvers en andere wateren;
g het aanleggen van geluidswallen;
h het verhogen of verlagen van de grondwaterstand.

9.4.2 Uitzonderingen

Het verbod als bedoeld in artikel 9, lid 9.4.1 is niet van toepassing op werken of werkzaamheden die:

a betrekking hebben op normaal onderhoud en beheer ten dienste van de onderliggende bestemming;
b reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van het van kracht worden van dit plan;
c mogen worden uitgevoerd krachtens een verleende omgevingsvergunning;
d noodzakelijk zijn voor de uitvoering van een bouwplan waarvoor een omgevingsvergunning is verleend, zoals bedoeld in artikel 9, lid 9.2 en lid 9.3;
e betrekking hebben op een grondoppervlakte van minder dan 100 m^2 en tevens wordt voldaan aan de bepalingen van de onderliggende bestemming(en);
f onderdeel uitmaken van de aanleg van de A16, zoals vervat in het Tracébesluit A16.

9.4.3 Toelaatbaarheid

De in artikel 9, lid 9.4.1 genoemde omgevingsvergunning kan slechts worden verleend indien op basis van een schriftelijk advies van een archeologische deskundige, gebleken is dat de genoemde werken of werkzaamheden dan wel de directe of indirecte gevolgen van deze werken en werkzaamheden niet zullen leiden tot onevenredige aantasting van de archeologisch waarden.

9.4.4 Nadere voorwaarden

Voor zover de in artikel 9, lid 9.4.1 genoemde werken of werkzaamheden dan wel de directe of indirecte gevolgen van deze werken en werkzaamheden kunnen leiden tot een verstoring van het archeologisch materiaal kan in afwijking van het bepaalde in artikel 9, lid 9.4.3 de omgevingsvergunning worden verleend indien aan de omgevingsvergunning de volgende nadere voorwaarden worden verbonden:

a de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor de archeologische monumenten in de bodem kunnen worden behouden;
b de verplichting tot het doen van opgravingen;
c de verplichting de werken en werkzaamheden die tot de bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een archeologische deskundige.

Artikel 10 Waterstaat - Waterkering

10.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Waterstaat - Waterkering' aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), primair bestemd voor:

a waterkering;

b de waterhuishouding.

10.2 Bouwregels

Op de in artikel 10, lid 10.1 bedoelde gronden mogen uitsluitend andere bouwwerken ten dienste van de bestemming worden gebouwd met een maximale bouwhoogte van 1 m.

10.3 Afwijken van de bouwregels

10.3.1 Afwijken

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de bouwregels voor de bouw van bouwwerken ten behoeve van de andere, voor deze gronden geldende bestemming(en), met inachtneming van de voor de betrokken bestemming(en) geldende (bouw)regels.

10.3.2 Algemene randvoorwaarden voor afwijken van de bouwregels

De genoemde afwijkingen bij een omgevingsvergunning kunnen slechts worden verleend, indien de waterstaatsbelangen dit gedogen. Alvorens toepassing te geven aan deze bepaling dient advies te worden ingewonnen bij de waterbeheerder.

10.3.3 Specifieke gebruiksregels

Tot een gebruik strijdig met deze bestemming, zoals bedoeld in artikel 13, lid 13.1 (Algemene gebruiksregels), wordt in ieder geval verstaan het gebruik van water als ligplaats en/of opslag van boten en andere daarmee gelijk te stellen zaken.

10.4 Afwijken van de gebruiksregels

10.4.1 Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de gebruiksregels voor het gebruik van water als ligplaats voor boten, indien de waterstaatkundige belangen dit gedogen. Alvorens toepassing te geven aan deze bepaling dient advies te worden ingewonnen bij de waterbeheerder.

10.4.2 Algemene randvoorwaarden voor afwijken van de gebruiksregels

Afwijken is slechts mogelijk mits wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 15, lid 15.2.

3 Algemene regels

Artikel 11 Anti-dubbeltelregel

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing.

Artikel 12 Algemene bouwregels

12.1 Ondergeschikte bouwonderdelen

12.1.1 Hoogte

Bij de toepassing van het bepaalde ten aanzien van goot- en bouwhoogten worden ondergeschikte bouwonderdelen van bouwwerken, zoals schoorstenen, antennes, liftopbouwen, opbouwen voor technische systemen en daarmee gelijk te stellen onderdelen waarvan de overschrijding van de goot- en/of bouwhoogte niet meer bedraagt dan 1 meter of 10%, buiten beschouwing gelaten.

12.1.2 Bouw- en bestemmingsgrenzen

Bij de toepassing van het bepaalde ten aanzien van het bouwen binnen bouw-, bestemmings- en aanduidingsgrenzen en bij de bepaling van het bebouwde oppervlakte worden ondergeschikte bouwonderdelen van bouwwerken, zoals:

a plinten, pilasters, luifels, kozijnen, gevelversieringen, balkons, brandtrappen, ventilatiekanalen, uitspringende schoorsteenwanden, gevel- en kroonlijsten, overstekende daken en daarmee gelijk te stellen onderdelen waarvan de overschrijding van de bouwgrens of de bestemmingsgrens niet meer bedraagt dan 0,5 meter;

buiten beschouwing gelaten.

12.1.3 Bestaande ondergeschikte bouwonderdelen

Bouwwerken, welke niet voldoen aan het bepaalde in artikel 12, lid 12.1.1 en lid 12.1.2, zijn toegestaan voor zover deze rechtsgeldig zijn gebouwd of een rechtsgeldige bouwtitel hebben op het tijdstip van ter inzage legging van het ontwerp van dit plan. De bestaande, afwijkende maatvoering geldt dan als maximale maatvoering.

12.2 Nadere eisen

Burgemeester en wethouders kunnen nadere eisen stellen aan de plaats en de afmetingen van de bouwwerken ten behoeve van:

a de kwaliteit van de openbare ruimte, zoals een samenhangend straat- en bebouwingsbeeld;
b de ruimtelijke inpasbaarheid;
c de verkeersveiligheid;
d de sociale veiligheid;
e het gewenste voorzieningenniveau;
f het behoud van parkeervoorzieningen;
g de functionele en ruimtelijke structuur, zoals aansluiting op (structurele) groen- en waterelementen;
h de bebouwingsmogelijkheden, gebruiksmogelijkheden en/of bezonning van de aangrenzende gronden en bouwwerken;
i het milieu.

12.3 Geluidsbelasting

De geluidsbelasting op de gevel van geluidsgevoelige gebouwen mag niet hoger zijn dan de daarvoor geldende grenswaarde uit de Wet geluidhinder of de vastgestelde hogere grenswaarde, inclusief de bijbehorende randvoorwaarden voor het geluidgevoelige gebouw en buitenruimte van die hogere grenswaarde.

Artikel 13 Algemene gebruiksregels

13.1 Strijdig gebruik

13.1.1 Algemeen verbod

Het is verboden de in dit plan begrepen gronden en bouwwerken te gebruiken in strijd met de bestemming.

13.1.2 Gebruik van onbebouwde gronden

Onder strijd met de bestemming wordt in ieder geval verstaan:

a het storten of lozen van puin, vuil of andere vaste of vloeibare afvalstoffen;
b het opslaan van goederen, zoals vaten, kisten, bouwmaterialen, werktuigen, machines of onderdelen hiervan;
c het opslaan van onklare voer- en vaartuigen of onderdelen hiervan;
d het opslaan van vuurwerk;
e prostitutie;
f een seksinrichting;
g het plaatsen of geplaatst houden van onderkomens;

met uitzondering van:

h vormen van gebruik, die verenigbaar zijn met het doel waarvoor de grond ingevolge de bestemming, de bestemmingsomschrijving en/of de overige regels mag worden gebruikt;
i het opslaan van bouwmaterialen, puin en specie in verband met normaal onderhoud, dan wel ter verwezenlijking van de bestemming.

13.1.3 Gebruik van bouwwerken

Onder strijd met de bestemming wordt in ieder geval verstaan:

a vrijstaande bijbehorende bouwwerken, bedrijfsgebouwen, garageboxen en/of andere niet voor bewoning bestemde gebouwen te gebruiken als woning;
b de in het plan toegestane bouwwerken te gebruiken voor prostitutie en/of als seksinrichting;
c bouwwerken te gebruiken voor het opslaan van vuurwerk.

13.1.4 Ophogen en afgraven gronden

a Het is verboden de gemiddelde hoogte van het maaiveld, zoals dat bestond ten tijde van inwerkingtreding van het plan, gerekend over een oppervlakte van minimaal 50 m^2 te verhogen of te verlagen met meer dan 0,3 m, zulks met uitzondering van de aanleg van de rijkssnelweg A16 en werkzaamheden verbonden aan de aanleg van de rijkssnelweg A16;
b Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde onder a. voor het verhogen of verlagen van gronden met meer dan 0,3 m, mits de ruimtelijke kwaliteit gewaarborgd blijft, dit ter beoordeling van de stedenbouwkundige.

13.1.5 Breedte in-/uitrit

Voor zover elders in de regels naar dit lid is verwezen, geldt voor de inrichting van een in/uitrit dat een maximale breedte mag worden gehanteerd van 10 m, waarbij:

a er een duidelijk onderscheid dient te zijn tussen het privé en openbaar terrein door middel van een (groene) (erf)afscheiding;
b de bepaling in artikel 13 lid 13.1.6 onverminderd van toepassing is.

13.1.6 Voorwaardelijke verplichting parkeren

a Voor zover elders in de regels naar dit lid is verwezen, geldt dat bij het bouwen en het wijzigen van het bestaande gebruik zoals toegestaan op grond van de bestemmingen genoemd in hoofdstuk 2, voorzien dient te worden in voldoende parkeergelegenheid overeenkomstig de 'Nota Parkeernormen gemeente Lansingerland', die op 29 april 2014 in werking is getreden, of de rechtsopvolger daarvan.

b Van het bepaalde onder a. kan worden afgeweken, indien kan worden aangetoond dat op andere wijze is voorzien in voldoende parkeergelegenheid.

13.2 Afwijken van de algemene gebruiksregels

13.2.1 Ophogen en afgraven gronden

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de algemene gebruiksregels voor het verhogen of verlagen van gronden met meer dan 0,3 m, mits de ruimtelijke kwaliteit gewaarborgd blijft, dit ter beoordeling van de stedenbouwkundige.

13.2.2 Breedte in-/uitrit

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van de algemene gebruiksregels voor het aanleggen en in gebruik nemen van een bredere in/uitrit, mits:

a dit als zodanig aantoonbaar noodzakelijk is vanwege de onmogelijkheid om anders vanaf de (openbare) weg het eigen terrein op te kunnen draaien;

b er een duidelijk onderscheid is tussen het privé en openbaar terrein door middel van een (groene) (erf)afscheiding;

c goedkeuring is verleend door de verkeerskundige.

13.2.3 Algemene randvoorwaarden voor afwijken van de gebruiksregels

Afwijken is slechts mogelijk mits wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 15, lid 15.2.

Artikel 14 Algemene aanduidingsregels

14.1 Geluidzone - luchtvaart

14.1.1 Geluidzone - luchtvaart 35 Ke

Ten aanzien van de gronden binnen op de verbeelding aangegeven aanduiding 'geluidzone - luchtvaart 35 Ke' geldt, op grond van het Besluit geluidsbelasting grote luchtvaart, dat:

a geen (bedrijfs)woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen en objecten mogen worden gebouwd;

b het bepaalde onder a geldt niet indien voldaan kan worden aan het bepaalde in artikel 6 van het Besluit geluidsbelasting grote luchtvaart.

14.1.2 Geluidzone - luchtvaart 40 Ke

Ten aanzien van de gronden binnen op de verbeelding aangegeven aanduiding 'geluidzone - luchtvaart 40 Ke' geldt, op grond van het Besluit geluidsbelasting grote luchtvaart, dat:

a geen (bedrijfs)woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen en objecten mogen worden gebouwd;

b het bepaalde onder a geldt niet indien voldaan kan worden aan het bepaalde in artikel 6 van het Besluit geluidsbelasting grote luchtvaart;

14.2 Luchtvaartverkeerzone

Ter plaatse van de aanduiding ‘luchtvaartverkeerzone’ geldt dat die gronden - naast de vigerende bestemming(en) - tevens dienen voor de bescherming en instandhouding van de geluidsruimte voor de luchtvaart.

14.3 Vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening

14.3.1 In aanvulling op hoofdstuk 2 geldt ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening' (met nummer) dat ten behoeve van de ontvangst van het radiobaken en de vliegveiligheid de bouwhoogte van een bouwwerk in geen enkel opzicht meer mag bedragen dan de hoogte die wordt verkregen door lineaire interpolatie van:

a de hoogtemaat van -4,9 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 1';

b de hoogtemaat van -4,7 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 2';

c de hoogtemaat van 0 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 3';

d de hoogtematen van 0 m en 10 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 4';

e de hoogtematen van 10 m en 20 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 5';

f de hoogtematen van 20 m en 30 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 6';

g de hoogtematen van 30 m en 40 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 7';

h de hoogtematen van 40 m en 50 m boven NAP ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 8'.

14.3.2 Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 14.3.1 onder a t/m h voor een grote bouwhoogte, een en ander met inachtneming van het bepaalde in hoofdstuk 2, op voorwaarde dat daardoor geen verstoring optreedt van de goede werking Communicatie-, Navigatie- en Surveillance infrastructuur (CNS). Alvorens toepassing te geven aan deze bepaling wint het bevoegd gezag vooraf advies in bij Luchtverkeersleiding Nederland of diens rechtsopvolger.

14.3.3 Het bepaalde in artikel 14.3.1 is niet van toepassing op bouwwerken die deel uitmaken van de aanleg van de A16, zoals vervat in het Tracébesluit A16.

14.4 Vrijwaringszone - straalpad

14.4.1 In aanvulling op hoofdstuk 2 geldt dat gronden ter plaatse van de aanduiding ‘vrijwaringszone - straalpad’, behalve voor de daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd zijn voor een straalverbinding.

14.4.2 In afwijking van het bepaalde bij de daar voorkomende bestemmingen mag de hoogte bouwwerken en beplanting niet meer bedragen dan 27 m boven NAP.

14.4.3 Bij omgevingsvergunning kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 14.4.2 voor het bouwen overeenkomstig de andere bestemmingen, mits advies is gevraagd aan de beheerder van de straalverbinding.

14.5 Vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang

Ter plaatse van de aanduiding ‘vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang’ zijn geen belemmerende activiteiten toegestaan, behoudens activiteiten die verband houden met de uitvoering van het tracébesluit ‘A16 Rotterdam’ dat als bijlage 1 aan de regels van dit bestemmingsplan is gehecht.

Artikel 15 Algemene afwijkingsregels

15.1 Afwijken

Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van deze regels ten behoeve van:

a het bouwen van niet voor bewoning bestemde bouwwerken ten dienste van het openbaar nut en de waterhuishouding, zoals gasdrukregelstations, duikers, keermuren en bruggen, gemalen, wachthuisjes, telefooncellen en transformatorhuisjes, waarvan de bouwhoogte niet meer dan 4 m en de inhoud niet meer dan 75 m^3 mag bedragen;

b het bouwen van niet voor bewoning bestemde kunstobjecten, waarvan de bouwhoogte niet meer dan 5 m mag bedragen;

c overschrijding van bouwgrenzen, niet zijnde bestemmingsgrenzen, maatvoeringsgrenzen en overige aanduidingen op de verbeelding, indien bij definitieve uitmeting of verkaveling blijkt dat deze afwijking in het belang van een juiste verwezenlijking van het plan redelijk, gewenst of noodzakelijk is en de structuur van het bestemmingsplan niet wordt aangetast. De overschrijdingen mogen echter niet meer dan 3 m bedragen en het bouwvlak mag met niet meer dan 10% worden vergroot;

d het afwijken van de voorgeschreven maatvoering van bouwwerken (waaronder goothoogte, bouwhoogte, bebouwingsoppervlakte, onderlinge afstand, afstand tot perceelsgrenzen) met ten hoogste 10%;

e het afwijken van de voorgeschreven maatvoering voor ondergeschikte bouwonderdelen zoals bepaald in artikel 12 'Algemene bouwregels' leden 12.1.1 en 12.1.2 waarbij de overschrijding van de bouwhoogte, bouwgrens en/of de bestemmingsgrens niet meer bedraagt dan 3 meter;

f de bouw van antennemasten voor communicatiedoeleinden, waarbij de bouwhoogte niet meer dan 45 m mag bedragen en waarbij moet worden voldaan aan de volgende punten:

   1 een goede landschappelijke, stedenbouwkundige en architectonische inpassing van deze voorzieningen, mits dit ruimtelijk inpasbaar is in relatie tot de visuele kwaliteit van gebouw en omgeving en landschappelijke gebieden, en op vooraarde dat open landschappen en monumenten zoveel mogelijk vrij moeten blijven van bebouwing;

   2 een situering bij voorkeur bij sportcomplexen, op of aan de randen van bedrijventerreinen, aan de randen van woonwijken en in de tussengebieden tussen woonwijken en bedrijventerreinen;

   3 een maximale “site-sharing” en gebruik van bijvoorbeeld hoogspanningsmasten, tenzij dit redelijkerwijs niet mogelijk is;

   4 het luchtverkeer niet wordt gehinderd, geen afbreuk wordt gedaan aan de ontvangst van het radiobaken en de vliegveiligheid en vooraf advies wordt ingewonnen bij LVNL of diens rechtsopvolger.

15.2 Algemene randvoorwaarden voor afwijken

Afwijken is slechts mogelijk mits:

a de geluidsbelasting op de gevel van geluidsgevoelige gebouwen niet hoger zal zijn dan de daarvoor geldende grenswaarde uit de Wet geluidhinder of de vastgestelde hogere grenswaarde;

b geen onevenredige aantasting plaatsvindt van:
   1 de ruimtelijke kwaliteit van het openbare gebied, zoals een samenhangend straat- en bebouwingsbeeld;
   2 de functionele en ruimtelijke structuur, zoals aansluiting op (structurele) groen-elementen en waterelementen;
   3 de bebouwingsmogelijkheden, gebruiksmogelijkheden en/of bezonning van het betreffende perceel en de aangrenzende percelen en bouwwerken;
   4 de verkeersveiligheid;
   5 de sociale veiligheid;
   6 het gewenste voorzieningenniveau;
   7 het milieu;

c de natuurlijke, cultuurhistorische en landschappelijke waarden van de grond, dan wel de mogelijkheid van herstel van die waarden niet onevenredig wordt verkleind en de overige belangen niet onevenredig worden geschaad;

d de verkeersaantrekkende werking in overeenstemming is met de functie en vormgeving van de wegen in de nabije omgeving;

e voorzien wordt in de (extra) parkeerbehoefte.

Artikel 16 Algemene wijzigingsregels

16.1 Algemeen

Burgemeester en wethouders zijn, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.6 van de Wet ruimtelijke ordening, bevoegd het plan te wijzigen, indien de wijziging betrekking heeft op:

a het bouwen van niet voor bewoning bestemde bouwwerken ten dienste van het openbaar nut en de waterhuishouding met een inhoud van ten hoogste 150 m^3 en een bouwhoogte van ten hoogste 6 m;

b een andere situering en/of begrenzing van bestemmingsvlakken, bouwvlakken en/of aanduidingen, indien bij de uitvoering van het plan mocht blijken dat verschuivingen in verband met ingekomen bouwaanvragen nodig zijn ter uitvoering van een bouwplan op voorwaarde, dat de oppervlakte van het betreffende bestemmingsvlak dan wel bouwvlak met niet meer dan 20% zal worden gewijzigd;

c het wijzigen van de per aanduiding of in de planregels gegeven maten en afmetingen met ten hoogste 20%, indien, in verband met ingekomen bouwaanvragen, deze wijzigingen nodig of wenselijk zijn.

16.2 Dubbelbestemmingen en aanduidingen

16.2.1 Burgemeester en wethouders zijn, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.6 van de Wet ruimtelijke ordening, bevoegd het plan te wijzigen, indien de wijziging betrekking heeft op:

a het toevoegen van de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie 3' of de aanduiding 'archeologische waarden', indien uit nader archeologisch onderzoek is gebleken dat sprake is van een gebied met hoge oudheidkundige waarden die gehandhaafd dienen te blijven;

b het verwijderen van de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie 3' of de aanduiding 'archeologische waarden', indien uit nader archeologisch onderzoek is gebleken dat niet langer sprake is van een gebied met oudheidkundige waarden dan wel nadat er sprake is van opgravingen en documentatie waardoor de planologische bescherming niet langer gehandhaafd hoeft te blijven. Alvorens toepassing te geven aan deze regel winnen burgemeester en wethouders advies in bij een ter zake deskundige instantie;

c het wijzigen van de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie 3' naar de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie' [1, 2, 3, 4 of 5], indien uit nader archeologisch onderzoek is gebleken dat sprake is van een gebied met hogere / lagere oudheidkundige waarden;

d het wijzigen van de bestemmingen ten behoeve van de aanleg van een (ondergrondse) leiding van welke aard dan ook. Alvorens toepassing te geven aan deze regel winnen burgemeester en wethouders advies in bij een, ter zake de veiligheid van leidingen, deskundige instantie zoals het RIVM of de beheerder(s) van de leiding;

e het geheel verwijderen en/of wijzigen van gebiedsaanduidingen, indien dit:

1 in verband met de herinrichting van inrichtingen en bedrijven wenselijk en/of vereist is; en/of

2 in verband met gewijzigde milieuhinder, wetgeving en/of beschermingsregimes wenselijk en/of vereist is;

f het geheel verwijderen en/of wijzigen van functieaanduidingen, indien dit in verband met de herinrichting van inrichtingen en bedrijven vereist is en dit geen verruiming van de bouw- of gebruiksmogelijkheden inhoudt;

16.2.2 Algemene randvoorwaarden voor wijzigen

Burgemeester en wethouders verlenen slechts medewerking aan een wijziging van het plan, mits:

a dit ruimtelijk inpasbaar is, gelet op:
   1 de kwaliteit van het openbare gebied, zoals een samenhangend straat- en bebouwingsbeeld;
   2 de functionele en ruimtelijke structuur, zoals aansluiting op (structurele) groenelementen en waterelementen;
   3 de bebouwingsmogelijkheden, gebruiksmogelijkheden en/of bezonning van het betreffende perceel en de aangrenzende percelen en bouwwerken;
   4 de verkeersveiligheid;
   5 de sociale veiligheid;
   6 het gewenste voorzieningenniveau;
   7 het aantal parkeervoorzieningen;
   8 het milieu:

b voldaan wordt aan de onderzoeksverplichting op de volgende onderdelen:
   1 luchtkwaliteit;
   2 parkeerbehoefte;
   3 geluid;
   4 bodemkwaliteit;
   5 watertoets;
   6 archeologie;
   7 externe veiligheid (afweging van het groepsrisico);
   8 ecologie, toetsing Wet natuurbescherming;
   9 economische uitvoerbaarheid en kostenverhaal.

Artikel 17 Algemene procedureregels

Een beslissing omtrent het stellen van nadere eisen wordt niet genomen dan nadat belanghebbenden gedurende twee weken, na publicatie van het voornemen tot het stellen van nadere eisen in een van overheidswege uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, in de gelegenheid zijn gesteld schriftelijk zienswijzen tegen die voorgenomen nadere eisen bij burgemeester en wethouders in te dienen.

4 Overgangs- en slotregels

Artikel 18 Overgangsrecht

18.1 Overgangsrecht bouwwerken

a Een bouwwerk dat op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan aanwezig of in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een (omgevings)vergunning voor het bouwen, en afwijkt van het plan, mag, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot,
   1 gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd;
   2 na het teniet gaan ten gevolge van een calamiteit geheel worden vernieuwd of veranderd, mits de aanvraag van de omgevingsvergunning voor het bouwen wordt gedaan binnen twee jaar na de dag waarop het bouwwerk is teniet gegaan.

b Het bevoegd gezag kan eenmalig in afwijking van het eerste lid een omgevingsvergunning verlenen voor het vergroten van de inhoud van een bouwwerk als bedoeld in het eerste lid met maximaal 10%.

c Het bepaalde onder a is niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

18.2 Overgangsrecht gebruik

a Het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet.

b Het is verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld onder a, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind.

c Indien het gebruik, bedoeld onder a, na het tijdstip van inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.

Artikel 19 Slotregel

Deze regels worden aangehaald als:

Regels van het bestemmingsplan 'A16 Rotterdam deel Lansingerland'.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Tracébesluit A16 Rotterdam

Deel I Besluittekst

Water. Wegen. Werken. Rijkswaterstaat.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Tracébesluit A16 Rotterdam

Besluittekst

Datum	Juni 2016
Status	Definitief

I Besluit

Tracébesluit A16 Rotterdam

29 JUNI 2016

De Minister van Infrastructuur en Milieu,

mw. drs. M.H Schultz van Haegen

Inhoud

I **Besluit**—3

1 **Tracébesluit—1**
Artikel 1 **Infrastructurele maatregelen**—1
Artikel 2 **Kunstwerken**—7
Artikel 3 **Overige infrastructurele voorzieningen**—9
Artikel 4 **Tijdelijke maatregelen en voorzieningen**—13
Artikel 5 **Te amoveren objecten**—13
Artikel 6 **Geluidmaatregelen**—14
Artikel 7 **Nieuwe en verplaatste referentiepunten, nieuwe en gewijzigde geluidproductieplafonds**—16
Artikel 8 **Waterhuishoudingsmaatregelen**—16
Artikel 9 **Mitigerende maatregelen natuur**—18
Artikel 10 **Compenserende maatregelen Flora- en faunawet, Boswet en Ecologische Hoofdstructuur (EHS)**—19
Artikel 11 **Maatregelen voor landschappelijke inpassing**—20
Artikel 12 **Tunnelveiligheid**—22
Artikel 13 **Opleveringstoets**—22
Artikel 14 **Evaluatieprogramma**—23
Artikel 15 **Uitmeet- en flexibiliteitsbepaling**—23
Artikel 16 **Schadevergoeding**—23
Artikel 17 **Toepasselijkheid Crisis- en herstelwet**—24

2 **Beroepsmogelijkheid—25**

Bijlage A **Nieuwe en verplaatste referentiepunten, nieuwe en gewijzigde geluidproductieplafonds**—27

1 Tracébesluit

Gelet op de Tracéwet stel ik, de Minister van Infrastructuur en Milieu, een Tracébesluit 'A16 Rotterdam' vast voor de realisatie van de A16 Rotterdam. Tot dit Tracébesluit wordt gerekend de aanpassing van de A13 (tussen km 14.6*[1] en km 17.2*), het realiseren van een verlenging van de A16 tussen de A13 en het knooppunt Terbregseplein (tussen km 5.2 en km 16.6) en de aanpassing van de A20 (tussen km 37.2 en km 35.3). Het Tracébesluit A16 Rotterdam bestaat uit deze besluittekst met bijlage A (deel I), en de bij dit besluit behorende kaarten (legenda, overzichtstekening, lengteprofielen en detailkaarten) genummerd van 1 tot en met 22 (deel II). Bij het Tracébesluit hoort een toelichting (deel III) met bijlagen A tot en met L (IV). Deze toelichting en bijlagen maken geen onderdeel uit van het Tracébesluit.

Artikel 1 Infrastructurele maatregelen

De aanpassingen bestaan uit de realisatie van een snelweg A16 met een maximale rijsnelheid van 100 km/uur, de aanpassing van de A13 en van de N209 en het realiseren dan wel aanpassen van aansluitingen op de A13, Doenkade, Vliegveldweg, N471, N209 en het knooppunt Terbregseplein. De A16 wordt in het Lage Bergse Bos in een landtunnel aangelegd en kruist de Bergweg-zuid en de Rotte onderlangs. De landtunnel ligt halfverdiept ten opzichte van maaiveld. In de landtunnel liggen de hoofdrijbanen in gescheiden tunnelbuizen met een middentunnelkanaal.

1. De rechterrijbaan van de A13, rijrichting Den Haag - Rotterdam, wordt als volgt aangepast:
   a. richting Rotterdam wordt aan de hoofdrijbaan van de A13 ter hoogte van km 14.9* een 4e rijstrook toegevoegd;
   b. tussen km 14.9* en km 15.7* wordt het verkeer richting Rotterdam en Breda gescheiden door middel van markering;
   c. tussen km 15.6*-15.7* buigen 2 rijstroken af naar het oosten naar de A16, en gaan 2 rijstroken van de A13 rechtdoor richting Rotterdam;
   d. tussen km 16.1* - 16.2* wordt een uitvoegstrook aan de hoofdrijbaan toegevoegd. Na afsplitsing van de uitvoegstrook tussen km 16.3*-16.4* bestaat de hoofdrijbaan A13 uit 2 doorgaande rijstroken;
   e. ter hoogte van km 16.8* gaat de toerit vanaf de N209 naar de A13 over in een 3e rijstrook van de hoofdrijbaan van de A13. De A13 richting Rotterdam bestaat hierna uit 3 rijstroken en gaat ter hoogte van km 17.1* over in de bestaande situatie.

[1] De kilometrering zonder aanduiding is afgeleid van de km van de A16. De kilometrering die met een '*' is aangeduid, is afgeleid van de kilometrering van de A13. De kilometeringen van de N209, N471 en A20 zijn niet nader aangeduid, uit de wijze van beschrijving in het lid volgt van welke weg de km-aanduiding is. Op de detailkaarten is de kilometrering van de A13 in het grijs weergegeven en de kilometrering van de A16 in het zwart.

2. De linkerrijbaan van de A13, rijrichting Rotterdam - Den Haag, wordt als volgt aangepast:
   a. tussen km 16.8* - 16.7* komt de derde rijstrook aan de linkerzijde te vervallen. De hoofdrijbaan van de A13 buigt ter hoogte van km 16.6 af naar het oosten en bestaat hierna tot circa km 16.4* uit 2 rijstroken;
   b. tussen km 16.5* - 16.1* wordt een invoegstrook toegevoegd aan de hoofdrijbaan van de A13 voor verkeer vanaf de N209 richting Den Haag. Bij km 16.1* gaat deze invoegstrook over in een spitsstrook. De hoofdrijbaan van de A13 bestaat hierna, tot circa km 15.6*, uit 2 rijstroken en een spitsstrook;
   c. bij km 15.6* sluit de verlegde A13 weer aan op het bestaande tracé van de A13 en wordt de A13 samengevoegd met de A16;
   d. de A13 bestaat tussen km 15.6* en 14.9* -14.8* uit 4 rijstroken en een spitsstrook;
   e. tussen km 14.9* - 14.6* komt een rijstrook te vervallen. De hoofdrijbaan van de A13 bestaat hierna uit 3 rijstroken en een spitsstrook en gaat tussen km 14.7* en 14.6* voor de kruising met de Berkelse Zweth over in de bestaande situatie.

3. De rechterrijbaan van de A16, rijrichting Den Haag - Breda, wordt als volgt gerealiseerd en gedeeltelijk aangepast:
   a. tussen km 5.2 - 5.3 splitst de westbaan van de hoofdrijbaan van de A13 zich in de A16 richting Breda en de A13 richting Rotterdam. Vanaf deze splitsing bestaat de A16 uit 2 rijstroken;
   b. ter hoogte van km 6.9 wordt de toerit vanaf de N209/Doenkade als derde rijstrook aan de hoofdrijbaan van de A16 toegevoegd. De hoofdrijbaan van de A16 bestaat hierna uit 3 rijstroken tot aan circa km 10.9. Op dit gedeelte worden de volgende in- en uitvoegstroken en weefstrook gerealiseerd:
      1. tussen km 8.5 en km 8.8 wordt een uitvoegstrook aan de hoofdrijbaan toegevoegd voor verkeer naar de N471;
      2. tussen km 9.6 en km 10.6 wordt een weefstrook aan de hoofdrijbaan toegevoegd voor invoegend verkeer vanaf de N471 naar de A16 en uitvoegend verkeer naar de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan;
   c. tussen km 10.8 en km 10.9 komt de 3e rijstrook aan de kant van de middenberm te vervallen. De hoofdrijbaan bestaat hierna tot na knooppunt Terbregseplein (km 16.6), uit 2 rijstroken en gaat ter hoogte van km 16.5 over in de A16 richting Breda. Op dit gedeelte worden verder de volgende in- en uitvoegstroken gerealiseerd:
      1. tussen km 11.5 en km 11.9 wordt een invoegstrook toegevoegd aan de hoofdrijbaan voor verkeer vanaf de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan;
      2. tussen km 14.4 en km 14.8 wordt een uitvoegstrook aan de hoofdrijbaan toegevoegd voor verkeer naar de Terbregseweg en naar de A20 richting Gouda;
   d. tussen km 11.4 en km 12.0 wordt de hoofdrijbaan van de A16 uitgevoerd als een tunneltoerit en tussen km 11.9 en km 14.3 wordt de hoofdrijbaan van de A16 gerealiseerd in een tunnel die half verdiept ligt ten opzichte van maaiveld, waarbij de hoofdrijbaan met 2 rijstroken en een ruimtelijke reservering voor een derde rijstrook in een gescheiden tunnelbuis ligt. Tussen km 14.2 en 14.7 wordt de hoofdrijbaan van de A16 uitgevoerd als een tunneltoerit;
   e. tussen km 16.5 en km 16.6 wordt de hoofdrijbaan van de A16 uitgebreid met de 3 rijstroken vanaf de A20 (uit de richting Gouda en Hoek van Holland) en de toerit van de Hoofdweg. De hoofdrijbaan van de A16 bestaat hierna uit 5 rijstroken richting Breda en gaat ter hoogte van km 16.6 over in de bestaande situatie.

4. De linkerrijbaan van de A16, rijrichting Breda - Den Haag wordt als volgt gerealiseerd en gedeeltelijk aangepast:
   a. na km 16.5 splitsen de 5 rijstroken van de A16 in 2 rijstroken richting Den Haag en 3 rijstroken richting de A20 (Gouda en Hoek van Holland);
   b. tussen km 16.5 en km 10.3 bestaat de hoofdrijbaan van de A16 uit 2 rijstroken. Op dit gedeelte worden verder de volgende in- en uitvoegstroken gerealiseerd:
      1. tussen km 15.6 en km 15.2 wordt aan de hoofdrijbaan een invoegstrook toegevoegd voor verkeer vanaf de Hoofdweg naar de hoofdrijbaan van de A16;
      2. tussen km 14.9 en km 14.4 wordt aan de hoofdrijbaan van de A16 een invoegstrook toegevoegd voor verkeer vanaf de A20 uit de richting van Gouda naar de A16;
      3. tussen km 11.9-11.8 en km 11.5 wordt aan de hoofdrijbaan een uitvoegstrook toegevoegd voor verkeer van de A16 naar de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan;
   c. tussen km 14.7 en km 14.2 wordt de hoofdrijbaan van de A16 uitgevoerd als een tunneltoerit en tussen km 14.3 en km 11.9 wordt de A16 gerealiseerd in een tunnel die half verdiept ligt ten opzichte van maaiveld, waarbij de hoofdrijbaan met 2 rijstroken en een ruimtelijke reservering voor een derde rijstrook in een gescheiden tunnelbuis ligt. Tussen km 12.0 en km 11.4 wordt de hoofdrijbaan van de A16 uitgevoerd als een tunneltoerit;
   d. tussen km 10.3 en km 6.5 bestaat de hoofdrijbaan uit 3 rijstroken. Op dit gedeelte worden tevens de volgende weefstrook en in- en uitvoegstroken gerealiseerd:
      1. tussen km 10.2 en km 9.6 wordt een aan de rechterkant van de hoofdrijbaan een weefstrook toegevoegd. Verkeer vanaf de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan voegt via deze weefstrook in op de A16 en verkeer vanaf de A16 naar de N471 voegt uit via deze weefstrook;
      2. tussen km 8.8 en km 8.4 wordt aan de hoofdrijbaan een invoegstrook toegevoegd voor verkeer vanaf de N471 naar de A16;
      3. tussen km 7.2 en km 6.9 wordt aan de hoofdrijbaan een uitvoegstrook toegevoegd voor verkeer van de A16 naar de Vliegveldweg;
   e. tussen km 6.6 en km 6.5 vervalt de rijstrook aan de kant van de middenberm. De hoofdrijbaan van de A16 bestaat hierna uit twee rijstroken;
   f. ter hoogte van km 15.6* komen de twee rijstroken van de A16 vanuit richting Breda samen met de twee rijstroken en spitsstrook van de hoofdrijbaan van de A13 vanuit richting Rotterdam.

5. De aansluiting van de N209/Doenkade op de hoofdrijbaan van de A13 wordt als volgt aangepast:
   a. tussen km 16.1* en km 16.4* een uitvoegstrook vanaf de hoofdrijbaan van de A13 richting Rotterdam naar de bestaande afrit aan op de N209/Doenkade;
   b. voor verkeer vanaf de N209 naar de A13 richting Rotterdam wordt de bestaande toerit verlegd in westelijke richting. De toerit gaat ter hoogte van km 16.8* over in de derde rijstrook van de hoofdrijbaan van de A13;
   c. verkeer vanaf de hoofdrijbaan van de A13 richting Den Haag sluit ter hoogte van km 17.0* via de bestaande afrit aan op de N209/Doenkade;
   d. verkeer vanaf de N209 naar de A13 richting Den Haag sluit via de aangepaste toerit aan op de hoofdrijbaan van de A13. Tussen km 16.5* en km 16.1* wordt een invoegstrook aan de hoofdrijbaan van de A13 toegevoegd voor dit verkeer vanaf de N209 naar de A13.

6. De aansluiting van de N209/Vliegveldweg op de hoofdrijbaan van de A16 wordt als volgt gerealiseerd:
   a. vanaf de N209 en de Vliegveldweg gaan 2 rijstroken richting de hoofdrijbaan van de A16 richting Breda. Tussen km 6.5 en km 6.6 voegen de 2 rijstroken van de toerit samen tot 1 rijstrook. Ter hoogte van km 6.9 gaat de toerit over in de 3e rijstrook van de hoofdrijbaan van de A16 richting Breda;
   b. vanaf de A16 richting Den Haag wordt tussen km 7.2 en km 6.9 een uitvoegstrook naar de N209/Vliegveldweg gerealiseerd. De uitvoegstrook gaat bij circa km 6.9 over in een afrit die tot circa km 6.5 uit 1 rijstrook bestaat en hierna uitmondt in 5 opstelstroken, waarvan 1 strook linksaf, 3 rechtdoor en 1 rechtsaf.

7. De aansluiting van de N471 op de hoofdrijbaan A16 wordt als volgt gerealiseerd:
   a. aan de hoofdrijbaan van de A16 richting Breda wordt tussen km 8.5 en km 8.8 een uitvoegstrook toegevoegd voor aansluiting op de N471. De uitvoegstrook gaat over in een afrit met 1 rijstrook die ter hoogte van km 9.0 overgaat in 3 opstelstroken, waarvan 2 stroken linksaf richting Berkel en Rodenrijs en 1 strook rechtsaf richting Rotterdam;
   b. vanaf de N471 wordt tussen km 9.2 en km 9.7 een toerit gerealiseerd op de hoofdrijbaan van de A16 richting Breda. De toerit bestaat uit 2 rijstroken die tussen km 9.3 en km 9.4 samenvoegen tot 1 rijstrook. Tussen km 9.6 en km 9.7 gaat de toerit over in een weefstrook;
   c. op de A16 richting Den Haag gaat tussen km 9.7 en km 9.6 de weefstrook over in een afrit met 1 rijstrook naar de N471. Vanaf km 9.4 komt hier 1 rijstrook bij. Vanaf circa km 9.4 gaat deze rijstrook over van 2 rijstroken naar 4 opstelstroken waarvan 2 stroken, rechtsaf in de richting Berkel en Rodenrijs en 2 stroken linksaf in de richting Rotterdam;
   d. vanaf de N471 (ter hoogte van km 2.3) sluit, tussen km 9.2-9.0, 1 rijstrook aan op de toerit naar de hoofdrijbaan van de A16 richting Den Haag. Tussen km 9.1-9.0 komt 1 rijstrook van de toerit te vervallen. Tussen km 8.8-8.7 gaat de toerit over in een invoegstrook die doorloopt tot km 8.4;
   e. ten behoeve van de aansluiting wordt de N471 als volgt aangepast:
      1. in de richting Berkel en Rodenrijs vanaf de bestaande rotonde met de Landscheidingsweg de realisatie van 2 doorgaande rijstroken. Tussen km 2.4 en km 2.5 voegen deze 2 rijstroken samen tot 1 rijstrook, die na km 2.6 overgaat in de bestaande situatie. Tussen km 2.0 en km 2.2 de realisatie van 2 uitvoegstroken naar de toerit A16 richting Breda als beschreven onder b en tussen km 2.0 en km 2.3 de realisatie van 2 uitvoegstroken naar de toerit A16 richting Den Haag als beschreven onder d;
      2. in de richting Rotterdam vanaf circa km 2.6 de realisatie van 2 rijstroken die ter hoogte van circa km 2.5 overgaan in 4 doorgaande rijstroken. Tussen km 2.5 en km 2.3 de realisatie van een enkele uitvoegstrook naar de toerit op de A16 richting Den Haag, als beschreven onder d. Bij km 2.2 splitsen 2 rijstroken zich van de doorgaande N471 richting Rotterdam af voor aansluiting op de toerit naar de A16 richting Breda als beschreven onder b. De resterende 2 rijstroken in de richting Rotterdam gaan ter hoogte van de bestaande rotonde ter plaatse van de Landscheidingsweg over in de bestaande situatie.

8. De aansluiting van de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan op de A16 wordt als volgt gerealiseerd:
   a. op de hoofdrijbaan van de A16 richting Breda gaat tussen km 10.5 en km 10.6 het weefvak over in een afrit met 1 rijstrook naar N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan. Tussen km 10.9 en km 11.0 gaat deze rijstrook over in 3 opstelstroken waarvan 2 stroken linksaf richting Bleiswijk en 1 strook rechtsaf richting Rotterdam;
   b. vanaf de N209 ter hoogte van km 5.3 een toerit naar de A16 richting Breda met 2 rijstroken die ter hoogte van circa km 11.3 samenvoegen tot 1 rijstrook die ter hoogte van circa km 11.5 overgaat in de invoegstrook op de A16;
   c. tussen km 11.9 en km 11.6 een uitvoegstrook van de A16 richting Den Haag naar de N209. Ter hoogte van de km 11.6 gaat deze uitvoegstrook over in een afrit met 1 rijstrook. Tussen circa km 11.4 en circa km 11.3 gaat deze rijstrook over in 3 opstelstroken waarvan 1 strook richting Bleiswijk en 2 stroken richting Rotterdam;
   d. vanaf de N209 uit de richting Rotterdam, ter hoogte van circa km 5.6, een toerit met 1 rijstrook die door middel van een verbindingsboog het kunstwerk 30 onderlangs passeert. Vanaf de N209 uit de richting Bleiswijk ter hoogte van circa km 5.6 een toerit met 1 rijstrook. Beide toeritten voegen ter hoogte van circa km 10.9 samen tot 2 rijstroken. Voor de aansluiting op de A16 streept de linkerrijstrook ter hoogte van circa km 10.4 af en gaat de toerit met 1 rijstrook tussen km 10.2 en 10.1 over in het weefvak;
   e. ten behoeve van de aansluiting wordt de N209 / Ankie Verbeek-Ohrlaan als volgt aangepast:
      1. in de richting Rotterdam tussen km 5.9 tot aan de nieuw te realiseren rotonde bij circa km 5.1, de realisatie van 2 doorgaande rijstroken. Tussen km 5.8. en km 5.6 wordt hier een enkele uitvoegstrook naar de toerit A16 richting Den Haag, zoals beschreven onder d, aan toegevoegd en tussen km 5.5 en 5.3 2 uitvoegstroken naar de toerit A16 richting Breda zoals beschreven onder b;
      2. in de richting Bleiswijk tussen de nieuw te realiseren rotonde bij circa km 5.1 en km 5.9, de realisatie van 2 doorgaande rijstroken. Vanaf km 5.2 wordt hier een dubbele uitvoegstrook aan toegevoegd naar de afrit A16 richting Breda zoals beschreven onder b.
         Vanaf de toe- en afrit ter hoogte van circa km 5.3 zoals beschreven onder a en b, 2 doorgaande rijstroken in de richting Bleiswijk en 1 uitvoegstrook naar de toerit zoals beschreven onder d. Tussen circa km 5.3 en km 5.9 wordt aan de 2 doorgaande rijstroken een invoegstrook vanaf de toerit zoals beschreven onder d toegevoegd. Tussen km 5.8 en 5.9 gaat de Ankie Verbeek-Ohrlaan met 2 rijstroken over in de bestaande situatie van de N209.

9. De aansluiting van de A16, richting Breda, op knooppunt Terbregseplein wordt als volgt gerealiseerd en gedeeltelijk aangepast:
   a. tussen km 14.4 en circa km 14.7 een enkele uitvoegstrook. Tussen km 14.9 en km 15.1 splitst deze uitvoegstrook zich in een verbindingsboog met 1 rijstrook naar de A20 richting Gouda en een afrit met 1 rijstrook naar de Terbregseweg. De verbindingsboog naar de A20 kruist de A16 onderlangs en wordt als extra rijstrook toegevoegd aan de bestaande A20 tussen km 36.0 en km 37.1. De A20 gaat na km 36.0 door met 3 rijstroken tot circa km 36.5;
   b. in de verbinding(sboog) van de A20 vanuit Hoek van Holland naar de A16 richting Breda komt ter hoogte van circa km 35.4 (van de A20) 1 van de 2 rijstroken te vervallen. Vanaf circa km 15.7 wordt de verbindingsboog samengevoegd met de 2 bestaande rijstroken van de verbindingsboog A20 vanuit Gouda naar de A16 richting Breda. Tussen km 15.7 en km 16.6 bestaat

de verbindingsboog van de A20 naar de A16 uit 3 rijstroken. Tussen km 16.0 en 16.4 wordt aan deze 3 rijstroken een invoegstrook van de toerit van de Hoofdweg toegevoegd. Tussen 16.5 en 16.6 voegen de 2 rijstroken van de hoofdbaan van de A16 en de 3 rijstroken van de verbindingsboog van de A20 samen tot 5 rijstroken en gaat deze over in de bestaande situatie.

10. De aansluiting van de A16, richting Den Haag, op knooppunt Terbregseplein wordt als volgt gerealiseerd en gedeeltelijk aangepast:
    a. na km 16.5 gaan twee linkerrijstroken van de hoofdrijbaan van de A16 rechtdoor richting Den Haag. Tussen km 16.5 en km 16.4 buigen 3 rechterrijstroken af van de hoofdrijbaan van de A16 voor aansluiting op de A20 richting Gouda en Hoek van Holland;
    b. de 3 afbuigende rijstroken naar de A20 worden tussen km 15.9 en km 15.7 uitgebreid met een 4e rijstrook. Ter hoogte van km 15.7 splitsen deze 4 rijstroken zich in 2 rijstroken naar de A20 richting Gouda en 2 rijstroken naar de A20 richting Hoek van Holland. De 2 rijstroken naar de A20 richting Hoek van Holland sluiten ter hoogte van km 35.8 (van de A20) aan op de bestaande situatie. De 2 rijstroken richting Gouda worden tussen km 36.4 en km 36.5 (van de A20) toegevoegd aan de 3 rijstroken van de A20 richting Gouda. De A20 bestaat hierna (tot iets voorbij km 37.1) uit 3 doorgaande rijstroken naar Gouda en 2 afslaande rijstroken naar Prins Alexander en gaat na kruising met de Prins Alexanderlaan over in de bestaande situatie;
    c. tussen km 36.4 en 36.1 (van de A20) wordt de verbindingsboog van de A20 richting A16 Breda voorzien van een uitvoegstrook voor verkeer naar de A16 richting Den Haag. Deze uitvoegstrook gaat tussen km 36.1 (van de A20) en km 14.8 over in een verbindingsboog met één rijstrook gerealiseerd naar de hoofdrijbaan van de A16 richting Den Haag. Tussen km 14.8 en km 14.4 wordt een invoegstrook toegevoegd aan de hoofdrijbaan A16 richting Den Haag. De 2 doorgaande rijstroken van de A20 in de richting A16 Breda gaan ter hoogte van km 35.9 (van de A20) over in de bestaande situatie.

11. De aansluiting van de A16 op de Hoofdweg en de Terbregseweg wordt als volgt gerealiseerd:
    a. tussen km 14.9 en 15.1 splitst de afrit naar de Terbregseweg zich af van de verbindingsboog van de A20 richting Gouda. De afrit bestaat uit 1 rijstrook die tussen km 15.2 en km 15.3 overgaat in 3 opstelstroken waarvan 1 linksaf, 1 rechtdoor en 1 rechtsaf;
    b. een toerit vanaf de Hoofdweg naar de A16 richting Breda. De toerit bestaat uit 2 rijstroken die tussen 15.8 en 16.0 overgaan in 1 rijstrook die tussen km 16.0 en km 16.1 overgaat in een invoegstrook die tussen km 16.3 en km 16.4 invoegt op de A16;
    c. op de A16 richting Den Haag tussen km 16.2 en km 16.0 een enkele uitvoegstrook, die overgaat in de afrit naar de Hoofdweg. Ter hoogte van km 15.9 gaat de enkele rijstrook over in 5 opstelstroken, waarvan 2 stroken linksaf, 1 rechtdoor en 2 rechtsaf;
    d. een toerit met 1 rijstrook vanaf de Hoofdweg naar de hoofdrijbaan van de A16 richting Den Haag. Deze toerit sluit tussen km 15.6 en km 15.5 aan op een invoegstrook op die tussen km 15.6 en 15.2 invoegt op de A16.

12. De functie van de doelgroepenstrook tussen afslag Hillegersberg op de A16 en de afslag Prins Alexander op de A20 en de afslag Crooswijk op de A20 komt te vervallen.

13. Met uitzondering van de tunnel worden de rijbanen van de A13, A16 en A20 voorzien van vluchtstroken.

14. De realisatie en aanpassingen met het daarbij behorende ruimtebeslag vinden plaats overeenkomstig de detailkaarten (II) en de daarop aangegeven lengte- en dwarsprofielen. Voor de exacte kilometeraanduiding en maatvoering zijn detailkaarten maatgevend.

15. De maatregelen beschreven in lid 1 tot en met 11 worden gerealiseerd binnen de op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden', met dien verstande dat de maatregelen als genoemd in lid 3 onder d en als genoemd in lid 4 onder a worden gerealiseerd binnen de op de detailkaarten aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden - zone landtunnel' en 'Verkeersdoeleinden - zone verdiepte ligging'.

Artikel 2 Kunstwerken

1. De in onderstaande tabel vermelde kunstwerken worden aangepast of gerealiseerd. Deze kunstwerken zijn tevens aangegeven op de detailkaarten (II). De maatregelen vinden plaats binnen het op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlak 'Verkeersdoeleinden, zone Kunstwerken', met uitzondering van de landtunnel en de tunneltoeritten, deze wordt gerealiseerd binnen het maatregelvlak 'Verkeersdoeleinden, zone landtunnel' en het maatregelvlak 'verkeersdoeleinden- zone verdiepte ligging'.

Tabel 1. Kunstwerken

nr.	maatregel en kunstwerk	locatie (circa)	doorrijhoogte in m
K01	Hofwijktunnel: verlenging van de bestaande tunnel onder de A13	km 15.4* - km 15.5*	(minimaal) 3,30
K02	duiker A13: verlenging van de bestaande duiker onder de A13	km 5.2	n.v.t.
K03	brug Schieveensedijk: bestaande brug wordt vervangen door een nieuwe brug aan de oostzijde	km 5.2	n.v.t.
K10	passage A13: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising tussen de A13 en Schieveensedijk op maaiveld en de A16 bovenlangs	tussen km 5.6-km 5.9	(minimaal) 4,60
K12	passage afrit vliegveld: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising van de afrit naar de Vliegveldweg en fietsverbinding op maaiveld en de A16 bovenlangs	tussen km 6.3-km 6.5	(minimaal) 4,60

K21	omgelegde Oude Bovendijk: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising tussen de half verdiept aangelegde Oude Bovendijk met fietsverbinding en de A16 bovenlangs	km 8.9	(minimaal) 4,60
K20	N471: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising tussen de N471 op maaiveld en A16 bovenlangs	km 9.2	(minimaal) 4,60
K25	fietstunnel N471: Verlenging van de bestaande fietstunnel en brug	ten noorden van de aansluiting N471	minimaal aansluitend op bestaande doorrijhoogte
K26	fietstunnel G.K. van Hogendorpweg: aanpassing van de fietstunnel als gevolg van de herinrichting van de GK van Hogendorpweg	G.K. van Hogendorpweg ten zuiden van de aansluiting N471	aansluitend op bestaande hoogte
K22	passage HSL en RandstadRail: nieuw kunstwerk in de vorm van ongelijkvloerse kruisingen tussen de op maaiveld gelegen Landscheiding, RandstadRail, Zwarteweg, HSL en Ratelaarweg en de A16 bovenlangs, inclusief vrijliggende ongelijkvloerse kruisingen ten behoeve van het fietspad ten zuiden van de A16	km 9.6 tot km 9.9	(minimaal) 4,60
K23	recreaduct: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising tussen de op maaiveld liggende A16 en door de regio te realiseren fietsverbinding bovenlangs	km 10.5 tot 10.6	(minimaal) 4,60
K30	Ankie Verbeek-Ohrlaan, nieuwe kunstwerken in de vorm van: • een ongelijkvloerse kruising tussen de op maaiveld gelegen toerit naar de A16 richting Den Haag (vanaf de N209) en de fietsverbinding bovenlangs • een ongelijkvloerse kruising tussen de op maaiveld gelegen A16 en de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan en fietsverbinding bovenlangs • een ongelijkvloerse kruising tussen de op maaiveld gelegen Bergschenhoekseweg en de fietsverbinding en N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan bovenlangs	km 11.1	(minimaal) 4,60

K40	landtunnel: nieuw kunstwerk in de vorm van een landtunnel met aan beide zijden een verdiepte ligging ten behoeve van de tunneltoeritten. De tunnel passeert de Grindweg / Bergweg-zuid onderlangs. De tunnel ligt in het Lage Bergse Bos ten opzichte van maaiveld half verdiept. De tunnel passeert de Rotte (en de Terbregse Rechter Rottekade en Bergse Linker Rottekade)onderlangs	landtunnel tussen km 11.9 en km 14.3; noordelijke tunneltoerit tussen km 11.4 en km 12.0; zuidelijke tunneltoerit tussen km 14.2 en km 14.7	(minimaal) 4,70
K50	President Rooseveltweg: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising tussen de op maaiveld gelegen President Rooseveltweg (met aan weerszijden fietsverbindingen) en de A16 bovenlangs	km 14.8 tot 15.0	(minimaal) 4,60
K52	Terbregseplein: nieuw kunstwerk in de vorm van een ongelijkvloerse kruising tussen de op maaiveld gelegen A20 inclusief verbindingsbogen, spoorlijn Rotterdam – Utrecht en de A16 bovenlangs inclusief de nieuwe toerit vanaf de Hoofdweg naar de A16 richting Den Haag	km 15.2 tot 15.9	(minimaal) 4,60
K58	Hoofdweg: verlenging van het bestaande kunstwerk over de Hoofdweg aan beide zijden	km 16.1	aansluitend op bestaande hoogte
K59	fietstunnel Hoofdweg: verlenging aan weerszijden van het bestaande kunstwerk	km 15.9	(minimaal) 2,50

Artikel 3 Overige infrastructurele voorzieningen

1. binnen de op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden', 'Verkeersdoeleinden, zone landtunnel', 'Verkeersdoeleinden - zone verdiepte ligging' , 'Verkeersdoeleinden, zone kunstwerken' en 'Inpassingsdoeleinden' worden de in tabellen 2 en 3 vermelde overige infrastructurele voorzieningen en maatregelen gerealiseerd dan wel aangepast;
2. perceelsontsluitingen op het onderliggend wegennet ten behoeve van de ontsluiting van percelen.

Tabel 2. Overige infrastructurele voorzieningen onderliggend wegennet

weg	ligging	nieuwe situatie
Schieveensedijk	tussen km 14.6* en km 16.6*	verleggen van de Schieveensedijk in oostelijke richting
Oude Bovendijk / Landscheiding	tussen km 8.3 en km 9.1	de Oude Bovendijk wordt aan de noordzijde van de A16, tussen km 8.3 en km 8.9, parallel aan de A16 gelegd en kruist de A16 via het viaduct Omgelegde Oude Bovendijk (K21) ter hoogte van km 8,9. Ter hoogte van km 8.9 gaat de Oude Bovendijk over in de Landscheiding en sluit deze ter hoogte van km 9.1 aan op de bestaande rotonde in de N471
Bergschenhoekseweg	tussen km 9.8 en 11.2	de Bergschenhoekseweg wordt verplaatst van de noordzijde van de N209 naar de zuidzijde van de A16 en sluit tussen km 11.1 en 11.2 aan op een nieuw aan te leggen rotonde in de Ankie Verbeek Ohrlaan
Rotonde Ankie Verbeek-Ohrlaan	ter hoogte van km 5.1	ten behoeve van de kruising met de Ankie Verbeek-Ohrlaan en de Bergschenhoekseweg / Hazelaarweg wordt een dubbelstrooks rotonde aangelegd
Wildersekade/Schiebroekseweg	ter hoogte van km 5.4 tot km 5.8 (van de N209)	om de aansluiting van de A16 op de N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan mogelijk te maken, worden de Schiebroekseweg en de Wildersekade naar het noorden verlegd (en wordt de ontsluiting naar de nabijgelegen radarpost gerealiseerd)
Bergweg-zuid - Grindweg		na realisatie van de tunnel wordt deze bestaande verbinding over de tunnel heen geleid
Bosweg	tussen km 12.2 en 12.4	na realisatie van de tunnel wordt deze bestaande verbinding over de tunnel heen geleid
Rottebandreef	tussen km 13.8 en 14.0	na realisatie van de tunnel wordt deze bestaande verbinding over de tunnel heen geleid
Terbregse Rechter Rottekade en Bergse Linker Rottekade	tussen km 14.0 en 14.1	na realisatie van de tunnel worden deze bestaande verbindingen over de tunnel heen geleid
Branddreef	ter hoogte van km 13.9 - km 14.0	wordt verlegd naar de westzijde van de tunnel

Tabel 3. Overige infrastructurele voorzieningen fiets- en voetpaden

verbinding	ligging	nieuwe situatie
Vliegveldweg – Schieveensedijk	tussen km 5.6 en km 6.6, aan de noord- en zuidzijde van de verbindingsboog A13-A16	tweerichtingen fietspad dat fietsverbinding tussen Vliegveldweg en Schieveensedijk tot stand brengt
Vliegveldweg - Landscheiding	tussen km 6.3 en km 8.4, aan de zuidzijde van de A16	tweerichtingen fietspad aan de zuidkant van de A16 tussen de Vliegveldweg en Landscheiding. Dit pad is tevens geschikt voor hulpdiensten t.b.v. het vliegveld
Oude Bovendijk - Landscheiding	tussen km 8.3 en km 9.0, aan de noordzijde van de A16	fietspad als onderdeel van de verlegde Oude Bovendijk waarmee de fietsverbinding tussen de Oude Bovendijk en de Landscheiding tot stand wordt gebracht. Het fietspad sluit ter hoogte van km 8.9 aan op het fietspad tussen de N471 en de Landscheiding
N471 – Landscheiding	tussen km 8.9 en km 9.2, aan de noord- en zuidzijde van de A16	het bestaande tweerichtingen fietspad langs de N471 wordt verlegd in verband met aanpassing van de N471. De bestaande fietsonderdoorgang onder de N471 wordt hiertoe verlengd (K25). Het fietspad wordt omgeleid parallel aan de A16 en kruist de A16 onderlangs door middel van een vrije ligging onder het viaduct Omgelegde Oude Bovendijk (K21) ter hoogte van km 8,9. Het fietspad sluit ter hoogte van de bestaande rotonde in de N471 aan op het bestaande fietspaden netwerk
Landscheiding - Ankie Verbeek-Ohrlaan	tussen km 9.3 en km 11.1 aan de zuidzijde van de A16	tweerichtingen fietspad tussen de Landscheiding en de Ankie Verbeek-Ohrlaan. De fietsverbinding sluit in het westen aan op de Landscheiding. In het oosten wordt aangesloten op de nieuwe fietsstructuur langs de Ankie Verbeek Ohrlaan. Hierbij wordt gebruik gemaakt van fietsviaducten over de Randstadrail en HSL

Ankie Verbeek-Ohrlaan – Wildersekade / Schiebroekseweg	tussen km 10.9 en km 11.4	dit tweerichtingen fietspad ligt ten westen van de Ankie Verbeek-Ohrlaan en kruist de A16 bovenlangs (K30). Na deze kruising splitst het fietspad in westelijke en oostelijke richting waar het aansluit op de Wildersekade en de Schiebroekseweg. Het fietspad langs de Wildersekade sluit eveneens aan op het pad Park de Polder tussen km 5.5c en km 5.6c. Ten zuiden van de nieuwe rotonde ligt een nieuwe verbinding met de aan de zuidkant van de A16 gelegen Wildersekade
Bergweg-Zuid - Grindweg	tussen km 12.0 en km 12.1	tweerichtingen fietspad (fietsverbinding over de tunnel)
Bosweg	tussen km 12.2 en 12.4	tweerichtingen fietspad (fietsverbinding over de tunnel)
Rottebandreef	tussen km 13.8 en 14.0	tweerichtingen fietspad (fietsverbinding over de tunnel)
Pr. Rooseveltweg	tussen km 14.8 - km 14.9	aan weerszijden gelegen fietspaden onder het viaduct blijven behouden (K50)
Pr. Rooseveltweg en Ommoordseweg	tussen km 14.9 - km 15.0 aan de oostzijde van de A16	nieuw tweerichtingen fietspad tussen de Ommoordseweg en de Pr. Rooseveltweg, evenwijdig aan de snelweg
Hoofdweg (Terbregsepad)	tussen km 15.8 en km 16.1 aan de oostzijde van de A16 in de aansluiting Hoofdweg	verleggen van het tweerichtingen fietspad in de aansluiting Hoofdweg. Aan de oostzijde van de A16 kruist dit fietspad de toe- en afrit onderlangs door middel van het aan weerszijden te verlengen bestaande kunstwerk (K59). Na een stuk bestaand fietspad kruist het fietspad de A16 onderlangs via het te verlengen viaduct (K58) waarna het aansluit op het bestaande fietspad
Lage Bergse Bos	tussen km 12.0 en km 14.0	het netwerk van recreatieve verbindingen in het Lage Bergse Bos wordt hersteld

Artikel 4 Tijdelijke maatregelen en voorzieningen

1. naast definitieve werken met het oog op de uitvoering van het Tracébesluit, kunnen binnen de grenzen van het Tracébesluit tijdelijke werken, maatregelen en voorzieningen ten behoeve van de uitvoering van het Tracébesluit worden uitgevoerd. Deze tijdelijke werken, maatregelen en voorzieningen kunnen worden gerealiseerd en uitgevoerd binnen alle maatregelvlakken voor permanente maatregelen en voorzieningen die op de detailkaarten (II) aangeduid zijn en (buiten het tracé van de A16) op de gronden die op de detailkaarten (II) zijn aangeduid als 'Tijdelijke werkterreinen'. Onder tijdelijke werken, maatregelen en voorzieningen wordt onder andere begrepen:
   a. opslagplaatsen, werkplaatsen, installaties, opstelplaatsen voor materieel, bouwketen en parkeerplaatsen voor personeel en bezoekers;
   b. laad- en losplaatsen en grond- en zand- en slibdepots;
   c. bouwzones ter weerszijden van de weg ten behoeve van de werkzaamheden;
   d. tijdelijke bouwwegen, traversen/viaducten, tunnels, watergangen, damwanden, overkluizingen, energievoorzieningen, afrastering, drainage riolering en watercompensatie;
2. tijdelijke maatregelen worden niet langer in stand gehouden dan tot zes maanden na ingebruikneming van het gehele tracé.

Artikel 5 Te amoveren objecten

De te amoveren objecten zijn vermeld in de tabel hieronder en tevens aangegeven op de detailkaarten (II), die deel uitmaken van het besluit.

Tabel 4. Te amoveren objecten

straat opstal	huisnummer opstal	gemeente (en plaats)	type opstal
Schieveensedijk	15	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Schieveensedijk	23	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Schieveensedijk	27	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Schieveensedijk	31	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Oude Bovendijk	205	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Oude Bovendijk	206	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Doenkade	101	Rotterdam	benzinepompstation
Bergweg-Zuid	179	Lansingerland	woning
Bergweg-Zuid	181	Lansingerland	woning
Bergweg-Zuid	181 I	Lansingerland	woning
Bergweg-Zuid	183	Lansingerland	woning
Bosweg	10 + 10a	Lansingerland	manege + woning
Rottekade	242	Lansingerland	bedrijfsgebouw
Rottekade	243	Lansingerland	woning
Rottekade	244	Lansingerland	woning
Bergse Linker Rottekade	366-3	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	43	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	45	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	46	Rotterdam	woning met bijgebouwen
Ommoordseweg	46 B	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	47	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	48	Rotterdam	woning

straat opstal	huisnummer opstal	gemeente (en plaats)	type opstal
Ommoordseweg	49	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	50	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	50A	Rotterdam	woning
Ommoordseweg	51	Rotterdam	bedrijfsgebouwen

Artikel 6 Geluidmaatregelen

1. op de in tabel 5 aangeduide wegdelen moet het volgende type asfalt worden gerealiseerd:
   a. de in de tabel aangegeven type geluidreducerend asfalt of;
   b. geluidreducerend asfalt dat ten minste dezelfde geluidreducerende eigenschappen heeft als het in de tabel aangeduide type asfalt.

Tabel 5. Bronmaatregelen

maatregel	locatie	tussen km tot km
vervanging wegdek door tweelaags ZOAB	A13 - beide richtingen	km 14.3* tot km 17.0*
toepassen tweelaags ZOAB	A16 - beide richtingen	km 5.2 tot km 12.0
deels vervanging wegdek door tweelaags ZOAB en deels toepassen tweelaags ZOAB	A16 - beide richtingen	km 14.2 tot km 16.6
vervanging wegdek door tweelaags ZOAB	A20 - beide richtingen	km 34.7 tot km 38.2
toepassen dunne deklaag type B	N471 - beide richtingen	km 2.2 tot km 2.7

* De kilometrering aangeduid met een '*' is de kilometrering van de A13.

2. de in tabel 6 opgenomen overdrachtsmaatregelen worden voor het hoofdwegennet gerealiseerd. Deze maatregelen zijn als zodanig op de bij dit Tracébesluit behorende detailkaarten (II) aangeduid;
3. de wanden van de tunneltoeritten en de wanden van de tunnel (vanaf de opening tot minimaal 30 meter in de tunnel), tussen km 11.4 en km 12.1 en tussen km 14.3 en km 14.7, worden voorzien van een geluidabsorberende wandbekleding met een absorptiefactor van minimaal 0,8 in de oktaafbandmiddenfrequenties van 125 Hz tot 2 kHz;
4. de licht-donkersectie tussen het scherm boven de zuidelijke tunneltoerit (scherm 'e' uit tabel 6) en het begin van de zuidelijke tunnelmond (tussen km 14.2 en km 14.3) wordt voorzien van een geluidabsorberende lamellenconstructie met een absorptiefactor van minimaal 0,4 in de oktaafbandmiddenfrequenties van 125 Hz tot 4 kHz.

Tabel 6. Geluidsafscherming

	maatregel	hoogte (t.o.v. kantstreep, tenzij anders vermeld)	type	lengte (in m)	locatie	tussen km tot km
a	scherm	2,0	reflecterend	470	A20 zuid - A16 west	km 35.3r - km 15.9
b	scherm	4,0	absorberend	590	A20 noord - A16 oost	km 36.2s - km 15.1
c	scherm	5,0	absorberend	365	A16 oost	km 15.1 - km 14.6
d	scherm	2,5 t.o.v. NAP	absorberend	395	A16 oost, rand tunneltoerit	km 14.7 - km 14.2
e	scherm	2,5 t.o.v. NAP	absorberend	110	boven zuidelijke tunneltoerit	km 14.3 - km 14.2
f	scherm	2,5 t.o.v. NAP	absorberend	385	A16 west, rand tunneltoerit	km 14.2 - km 14.7
g	scherm	5,0	absorberend	290	A16 west	km 14.6 - km 15.0a
h	scherm	4,0	absorberend	490	A16 west	km 15.0a - km 15.5a
i	scherm	4,0	absorberend	310	A16 west	km 14.9 - km 15.3
j	scherm	3,0	absorberend	190	A16 west	km 15.2 - km 15.5
k	scherm	+1,0 t.o.v. NAP	absorberend	115	boven noordelijke tunneltoerit	km 12.0 - km 11.9
l	scherm	0+ t.o.v. NAP	absorberend	460	A16 noord, rand tunneltoerit	km 12.0 - km 11.4c
m	scherm	2,0	absorberend	190	A16 noord	km 11.5c - km 11.2c
n	scherm	+1,0 t.o.v. NAP	absorberend	405	A16 zuid, rand tunneltoerit	km 12.0- km11.5b
o	scherm	5,0	absorberend	225	A16 zuid	km 11.6b- km 11.2b
p	scherm	2,0	absorberend	110	A16 zuid	km 11.3b- km 11.1b
q	grondkerende constructie	Conform hoogte talud verloop van 4 m naar 9 m	absorberend	540	A16 zuid	km 11.3- km 10.7
r	scherm	2,0	absorberend	60	op kunstwerk 30 (oostzijde)	km 5.4 - km 5.3 (op de N209)
s	scherm	3,0	absorberend	500	A16 noord	km 10.0 - km 9.4c
t	scherm	3,0	absorberend	515	A16 noord	km 8.9 - km 9.5
u	scherm	4,0	absorberend	445	A16 zuid	km 9.9 - km 9.4b
v	scherm	4,0	absorberend	555	A16 zuid	km 9.5 - km 8.8
w	scherm	5,0	absorberend	365	A16 noord	km 8.5 - km 8.1

Artikel 7 Nieuwe en verplaatste referentiepunten, nieuwe en gewijzigde geluidproductieplafonds

In bijlage A zijn nieuwe en verplaatste referentiepunten langs de A13, A16 en A20 vastgesteld. Voor deze nieuwe en verplaatste referentiepunten, alsmede voor bestaande referentiepunten die niet verplaatst hoeven te worden, zijn in bijlage A nieuw vastgestelde of gewijzigde geluidproductieplafonds bepaald.

Door wijziging van de geluidproductieplafonds is tevens de sanering, zoals bedoeld in afdeling 11.3.6 van de Wet milieubeheer, langs de volgende weggedeelten afgehandeld:

- A13: van km 14.7 tot km 17.0;
- A20: van km 34.3 tot km 38.2;
- A16: van km 16.6 tot knooppunt Terbregseplein.

Artikel 8 Waterhuishoudingsmaatregelen

1. ten behoeve van de waterhuishouding worden de maatregelen genomen gericht op waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterveiligheid & watersysteem als beschreven in tabellen 7 tot en met 9. De maatregelen worden, voor zover er sprake is van ruimtebeslag binnen de begrenzing van het Tracébesluit, gerealiseerd binnen de op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden, 'Verkeersdoeleinden - zone landtunnel', Verkeersdoeleinden - zone kunstwerken, 'Verkeerdoeleinden - zone verdiepte ligging', 'Waterhuishouding' en 'Inpassingsdoeleinden';
2. voor zover ten behoeve van in dit artikel bedoelde waterhuishoudingsmaatregelen bouwwerken noodzakelijk zijn, geldt hiervoor dat de hoogte niet meer dan 4 meter bedraagt ten opzichte van het ten tijde van de vaststelling van het Tracébesluit bestaande maaiveld;
3. de totale watercompensatieopgave bedraagt 18,8 ha. De watercompensatie wordt gerealiseerd door middel van de maatregelen als beschreven in tabel 7.

Tabel 7. Maatregelen ten behoeve van de waterkwantiteit

maatregel	**locatie**	**omvang / omschrijving**
aanleg van watergangen (voorzien van plas/drasoevers) parallel aan de weg ten behoeve van de ontwatering, afwatering en waterberging in bestaande peilgebieden	Parallel aan de weg tussen: • km 14.6* en km 12.0; • km 14.1 en km 15.5 • km 16.1 en km 16.7	6,7 ha
aanleg van watergangen (voorzien van plas/drasoevers) parallel aan de weg ten behoeve van de ontwatering, afwatering en waterberging in een nieuw wegpeilgebied	Parallel aan de weg tussen: • km 15.5 * en km 9.7	5,0 ha
realiseren waterberging door aanleg van nieuwe watergangen en/of uitbreiden van watergangen in een nieuw wegpeilgebied	aansluiting A13 op A16 Rotterdam tussen km 5.6 en km 6.1	0,9 ha
realiseren waterberging door aanleg van nieuwe watergangen of waterpartijen en/of uitbreiden van watergangen of waterpartijen in bestaande peilgebieden binnen plangebied	aansluiting met de N209	0,6 ha
	Lage Bergse bos	0,2 ha
	Terbregseplein	1,1 ha
realiseren compensatie, buiten de begrenzing van het Tracébesluit, als gevolg van dempen watergangen en waterpartijen Lage Bergse Bos voor waterberging	peilgebied GPG-53 peilgebied GPG-62	4,3 ha
realiseren compensatie, buiten de begrenzing van het Tracébesluit, als gevolg van dempen watergang bij Oude Bovendijk	tussenboezem Berkel	verbeteren doorstroomcapaciteit
realisatie van (een) waterkelder(s) voor afstromend wegwater van verdiepte wegdelen en wegdelen in de tunnel	tunnel en toeritten (ter plaatse van de maatregelvlakken 'Verkeer - zone landtunnel' en 'Verkeer - zone verdiepte ligging')	1.230 m^3
realisatie van een gemaal voor een separaat peilvak dat afvoert op de tussenboezem	bij Schieveensedijk ter hoogte van km 5.2	
realiseren van duikers of andere bouwkundige voorzieningen, die nodig zijn voor de instandhouding van verbindingen tussen watergangen	daar waar de weg en watergangen elkaar kruisen, verspreid door hele plangebied	

Tabel 8. Maatregelen ten behoeve van de waterkwaliteit

	maatregel	**locatie**
a	infiltratie van afstromend wegwater via bermpassage	• langs het hele tracé met uitzondering van de onder b en c genoemde locaties
b	zuivering van afstromend wegwater met onderhoudsstrook als bodempassage	• noordzijde A16 tussen km 8.3 en km 9.6 (tussen Oude Bovendijk en Randstadrail)
c	zuivering van afstromend wegwater via infiltratievoorziening	• bij aansluiting A16 Rotterdam op A13 (tussen km 5.6 en km 6.1) • vanaf HSL tot aansluiting N209/Ankie Verbeek-Ohrlaan (tussen km 9.8 en km 11.5) • bij het Terbregseplein (tussen km 14.6 en km 14.9 en tussen km 15.3 en km 15.7)

Tabel 9. Maatregelen ten behoeve van de waterveiligheid en watersysteem

maatregel	**locatie**
in zuidelijke richting verplaatsen van de landscheidingskering ter hoogte van twee-richtingen-fietspad Vliegveldweg-Landscheiding	tussen km 6.3 en km 9.0
verplaatsen kering Vaart Polder Bleiswijk door omlegging boezemwatergang Bergweg-Zuid	ter hoogte van km 12.0
verplaatsen kering langs Binnenboezem bij de Oude Bovendijk	ter hoogte van km 8.3
aanleg kanteldijk die fungeert als een compartimenteringskering, de kanteldijk wordt als onderdeel van de tunneltoerit gerealiseerd	tussen km 14.2 en km 14.8
ter voorkoming van de toestroming van grondwater worden de verdiept gelegen delen van de A16 in een waterdichte constructie aangelegd	rondom de tunnel en de tunneltoeritten, tussen km 11.4 en km 14.8
aanleg verhoging om instroom van oppervlakkig afstromend neerslagwater in de tunneltoerit bij de Vaart Polder Bleiswijk te voorkomen	tussen km 11.4 en km 12.0
versterken Rottekade ten behoeve van de bouwfasering	tussen km 14.0 - 14.1

Artikel 9 Mitigerende maatregelen natuur

Om negatieve effecten op de natuur ongedaan te maken of te beperken en te voldoen aan de Flora- en faunawet, worden de mitigerende maatregelen als opgenomen in tabel 10 genomen. Voor de ruimtelijk niet relevante maatregelen wordt verwezen naar de Natuurtoets (bijlage G bij de Toelichting). De maatregelen worden, voor zover er sprake is van ruimtebeslag binnen de begrenzing van het Tracébesluit, gerealiseerd binnen de op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden', 'Verkeersdoeleinden - zone landtunnel', 'Waterhuishouding' en 'Inpassingsdoeleinden'.

Tabel 10. Mitigerende maatregelen

	wettelijk kader	type beschermde natuur	maatregel
a	Ffw	Steenuil	de kwaliteit van het noordelijke gedeelte van het territorium van de Steenuil wordt verbeterd
b	Ffw	Ringslang	broeihopen worden in Lage Bergse Bos, ten noorden van het plangebied geplaatst om dieren weg te lokken
c	Ffw	Kleine modder-kruiper	er wordt nieuw leefgebied gecreëerd door de aanleg van nieuwe watergangen in Polder Schieveen en Vlinderstrik
d	Ffw	Bittervoorn	er wordt nieuw leefgebied gecreëerd door de aanleg van nieuwe watergangen in Polder Schieveen en Vlinderstrik
e	Ffw	Rietorchis	herplant van rietorchis in geschikt biotoop in Polder Schieveen

Artikel 10 Compenserende maatregelen Flora- en faunawet, Boswet en Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

In aanvulling op de in artikel 9 beschreven mitigerende maatregelen worden de maatregelen, als genoemd in tabel 11, ter compensatie van effecten op beschermde natuurwaarden genomen. De maatregelen worden, voor zover er sprake is van ruimtebeslag binnen de begrenzing van het Tracébesluit, gerealiseerd binnen de op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden', 'Verkeersdoeleinden - zone landtunnel' en 'Inpassingsdoeleinden'.

Tabel 11. Compenserende maatregelen

	wettelijk kader	type beschermde natuur	maatregel
a	Verordening Ruimte 2014 en Beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland (2013)	ecologische hoofdstructuur en Belangrijk weidevogelgebied	er wordt 13,4 ha EHS Vochtig weidevogelgrasland gecompenseerd en 4,7 ha Belangrijk weidevogelgebied. In totaal ontstaat hiermee een compensatieopgave van 18,1 ha. Voor de invulling hiervan wordt 12,0 ha gecompenseerd in Polder Oudeland van Strijen. Daarnaast wordt de resterende opgave gecompenseerd in Polder Schieveen (6,1 ha)
b	Ffw	vleermuizen - vliegroute gewone dwergvleermuis	tijdens de aanlegwerkzaamheden dienen ter hoogte van de tunnel kunstmatige alternatieve vliegroutes gecreëerd te worden. Aan het einde van de werkzaamheden dienen de vliegroutes hersteld te worden door aanplant van bomen op de taluds van de tunnel. Op het tunneldak dient de ruimte overbrugd te worden door oversteekplaatsen van struweel (tussen km 12.2 en km 13.2) en hoog opgaande bomen (tussen km 13.2 en km 13.4). Aanvullend worden in het foerageergebied zelf vleermuiskasten geplaatst
c	Ffw	buizerd	er worden twee nieuwe kunsthorsten in het Lage Bergse Bos geplaatst
d	Boswet / APV Gemeente Rotterdam	areaal bomen en houtachtige opstanden	binnen de gemeente Rotterdam wordt 10,2 ha aan houtopstanden binnen de plangrens herplant

	wettelijk kader	type beschermde natuur	maatregel
			binnen de gemeente Lansingerland wordt 13,3 ha houtopstanden binnen de plangrens herplant buiten de plangrens wordt 11,4 ha gecompenseerd de herplant vindt plaats binnen 10 jaar na de kap

Artikel 11 Maatregelen voor landschappelijke inpassing

1. ten behoeve van de landschappelijke inpassing worden de volgende generieke maatregelen gerealiseerd:
   a. te plaatsen duikers, die openbare wegen kruisen en doorgaande watergangen met elkaar verbinden, zijn geschikt voor passage van fauna;
2. ten behoeve van de landschappelijke inpassing worden de volgende locatie specifieke maatregelen gerealiseerd:

Tabel 12. Landschappelijke maatregelen

	maatregel	locatie
A	realiseren van zichtdijk, van 1 meter hoog, in de binnen- en buitenbocht	in het knooppunt Schieveen, tussen km 5.2 en km 6.8
B	aanleg enkelzijdige wegbegeleidende houtopstanden	• verlegd fietspad N471 (km 8.9 - km 9.2) • Schiebroekseweg (km 11.1 - km 11.5) • Wildersekade (km 11.2 - km 11.4)
C	aanleg dubbelzijdige wegbegeleidende houtopstanden.	• verlegde Oude Bovendijk (km 8.3 - km 8.9) • Schieveensedijk (km 14.6* - km 16.1*)
D	toepassing van afschermende houtopstanden	• taluds westzijde A13 tussen km 15.2* en 16.0* • zuidoostzijde A16 Rotterdam tussen km 6.5 en 6.6, tussen km 8.7 en 9.1 • in Terbregseveld tussen km 14.3 en km 14.9 • Terbregseplein: langs verbindingsbogen Terbregge (km 14. g* - 15.2g*) en Ommoord (km 36.0 s* - km 35.3s*) • hoofdweg: tussen km 15.7 en 16.1
E	tweezijdig begroeide geluidschermen	langs het hele tracé met uitzondering van schermen bij tunneltoeritten, op kruisende infrastructuur en langs hoofdrijbaan A16 in knooppunt Terbregseplein
F	aan de omgevingszijde begroeide schermen	schermen bij de zuidelijke tunneltoerit (oost en westzijde, tussen km 14.2 en km 14.7) en noordelijke tunneltoerit (noordzijde tussen km 12.0 en km 11.4c en zuidzijde tussen km 12.0 en km 11.5b)

	maatregel	**locatie**
G	transparante geluidschermen.	Terbregseplein, langs hoofdrijbaan A16 (tussen km 14.9 en km 15.5); boven tunneltoerit Terbregseveld, tussen km 14.2 en 14.4; boven tunneltoerit , tussen km 11.8 en 12.0 bij kruisende infrastructuur: • N471 (tussen km 9.1 en km 9.3), • AVO-knoop/N209 (tussen km 11.1 en 11.2) • randstadrail en HSL (tussen km 9.4 en km 10.0) • President Rooseveltweg (tussen km 14.8 en km 15.0)
H	boven 4 meter hoogte worden schermen transparant uitgevoerd	tussen km 8.1 en 8.5, tussen km 11.3 en 11.5 en tussen km 14.7 en 14.9
I	aanleg van watergangen met één doorlopend profiel in bestaande peilgebieden	Parallel aan de weg tussen: • km 14.6* en km 9.7 (1,5 ha) • km 9.8 en km 12.0 (1,0 ha) • km 14.1 en km 15.5 (1,5 ha)
J	aanleg van watergangen met één doorlopend profiel in het nieuwe 'wegpeilgebied'	Parallel aan de weg tussen: • km 15.2*en km 9.7 (0,9 ha)
K	de keerwand tot 1 meter boven kantstreep, te realiseren langs een gedeelte van de West-Abtspolderseweg, wordt aan de bewonerszijde voorzien van begroeiing	tussen km 15.5* en km 5.6
L	toepassen van een grondtalud tussen de viaducten voor de HSL en de Randstadrail	tussen km 9.6 en km 9.9
M	realisatie grondwal aan beide zijden van A16 met een hoogte van 4,5 m, vloeiend overgaand in schermen op kunstwerken	tussen N471 en AVO-laan (km 9.7 en km 11.1)
N	keerwanden voorzien van grasdijk aan de omgevingszijde	beide tunneltoeritten, tussen km 11.4 en 12.0 resp. km 14.2 en km 14.6
O	realisatie van een faunapassage	onder de Grindweg / Bergweg-zuid, ten noorden van tracé (km 12.0)
P	groene, parkachtige inrichting, met een leeflaag van circa 1 m op het tunneldak in een zodanige opbouw dat duurzame vegetatiegroei geborgd is.	halfverdiepte tunnel en omgeving in Lage Bergse Bos, tussen km 12.0 en km 14.1
Q	realiseren van een brede overspanning voor kunstwerk K50	ter hoogte van President Rooseveltweg, tussen km 14.8 en km 15.0
R	aanleg boscomplex om zicht op tunnelmond te beperken	in Terbregseveld tussen km 14.2 en km 14.5
S	verwijderen grondlichamen, realiseren open gebied met gras en waterpartijen, afschermende beplanting langs de randen.	Terbregseplein tussen km 15.0 en km 15.9

3. de in dit artikel bedoelde inpassingsmaatregelen worden gerealiseerd binnen de op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlakken 'Verkeersdoeleinden', 'Verkeersdoeleinden, zone landtunnel', 'Verkeersdoeleinden, zone verdiepte ligging, 'Verkeersdoeleinden - zone kunstwerken', 'Waterhuishouding' en 'Inpassingsdoeleinden'.

Artikel 12 Tunnelveiligheid

1. in de tunnel als bedoel in artikel 1, lid 3 onderdeel d en lid 4 onderdeel a, wordt de gestandaardiseerde uitrusting toegepast zoals vastgelegd in artikel 6a, lid 1, van de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels jo artikel 13 en artikel 13b van de Regeling aanvullende regels veiligheid wegtunnels. In het tunnelveiligheidsplan, bijlage I bij de toelichting bij dit besluit, is deze gestandaardiseerde uitrusting nader beschreven;
2. in de tunnel als bedoeld in artikel 1, lid 3 onderdeel d en lid 4 onderdeel a wordt een veilige vluchtroute gerealiseerd door het middentunnelkanaal. In het tunnelveiligheidsplan, bijlage I bij de toelichting bij dit besluit, is het vluchtconcept nader beschreven;
3. de hiervoor in de leden 1 en 2 genoemde maatregelen zullen worden gerealiseerd binnen het op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlak 'Verkeersdoeleinden, zone landtunnel';
4. ten behoeve van dit Tracébesluit is een risicoanalyse uitgevoerd als bedoeld in artikel 6, lid 3, van de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels. Uit die risicoanalyse blijkt dat de tunnel met de in lid 1 en 2 genoemde uitrusting voldoet aan de veiligheidsnorm zoals opgenomen in artikel 6, lid 1, van de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels. In de toelichting bij dit besluit is nader beschreven op welke wijze rekening is gehouden met de risicoanalyse;
5. binnen het op de detailkaarten (II) aangeduide maatregelvlak 'Locatie technische ruimtes', worden, geheel of gedeeltelijk boven maaiveld, ten behoeve van de in artikel 1, lid 3 onderdeel d en lid 4 onderdeel a beschreven tunnel, maximaal 2 technische ruimtes gerealiseerd, die met het oog op het adequaat functioneren van de tunnel noodzakelijk zijn. De maatvoering van de technische ruimtes met bijbehorende terrein is als volgt:
   a. de oppervlakte van de terreinen waarop de technische ruimtes; gerealiseerd worden bedraagt per terrein respectievelijk maximaal 1.200 m^2 en maximaal 600 m^2;
   b. de hoogte van de gebouwen bedraagt maximaal 6 meter ten opzichte van maaiveld;
   c. de oppervlakte van de gebouwen bedraagt maximaal 60% van het maatregelvlak 'Locatie technische ruimtes'.

Artikel 13 Opleveringstoets

1. de Minister van Infrastructuur en Milieu zal, conform artikel 23 Tracéwet, de gevolgen van de ingebruikneming van de gewijzigde en gerealiseerde weg onderzoeken. Het onderzoek heeft betrekking op de milieuaspecten luchtkwaliteit en geluid;
2. indien uit het onderzoek blijkt dat sprake is van een overschrijding van normen die gelden voor de in het eerste lid genoemde milieuaspecten, wordt via daarvoor geldende wettelijke beschermingsregimes, zo nodig planmatig, in maatregelen voorzien;
3. het onderzoek zal aanvangen 1 jaar na ingebruikname van de weg met bijbehorende voorzieningen en uiterlijk binnen 1 jaar worden afgerond.

Artikel 14 Evaluatieprogramma

De Minister van Infrastructuur en Milieu zal, conform artikel 7.39 van de Wet milieubeheer, een evaluatie uitvoeren naar de feitelijke milieugevolgen. De evaluatie beperkt zich tot de in de TN/MER en de in het kader van het vast te stellen Tracébesluit voorspelde milieugevolgen. Het evaluatieonderzoek zal zijn gericht op het in beeld brengen van de opgetreden effecten en mogelijk aanvullende maatregelen. In de evaluatie wordt ook nagegaan of aan de verplichting tot natuurmitigatie en compensatie is voldaan. De termijn waarover de evaluatie zich uitstrekt vangt aan vanaf het moment dat met de werkzaamheden worden gestart tot drie jaar na ingebruikname van de weg met bijbehorende voorzieningen. Voordat met de werkzaamheden wordt aangevangen, wordt een nulmeting uitgevoerd, die als referentiekader fungeert voor de evaluatie, voor zover deze referentie niet is beschreven in het TN/MER of in rapporten van onderzoeken die ten grondslag liggen aan dit Tracébesluit.

Artikel 15 Uitmeet- en flexibiliteitsbepaling

1. van de situering van het ontwerp en de maatregelen, zoals vastgesteld in de artikelen 1 tot en met 4, 8 en 11 van dit Tracébesluit, kan met de volgende marges worden afgeweken: 1 meter omhoog of omlaag en 2 meter naar weerszijden;
2. bovenop de afwijkingen die volgens het eerste lid zijn toegestaan kan, indien dit vanwege een nadere technische uitwerking dan wel mogelijke innovatieve en/of kostenbesparende uitvoeringswijze gewenst is, met de volgende marges worden afgeweken: 1 meter omhoog of omlaag en 2 meter naar weerszijden;
3. de volgens het eerste lid en tweede lid toegestane afwijkingen zijn slechts toelaatbaar, indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
   a. het ontwerp en de maatregelen worden uitgevoerd binnen de op de detailkaarten aangegeven begrenzing van dit Tracébesluit en, voor zover dit het geval is, binnen de daarvoor specifiek op de detailkaarten aangegeven maatregelvlakken;
   b. de afwijkingen niet leiden tot overschrijding van de geluidproductieplafonds, zoals opgenomen in het geluidregister als bedoeld in artikel 11.25 van de Wet milieubeheer;
   c. de afwijkingen niet leiden tot het moeten vaststellen van hogere waarden;
   d. uit de afwijkingen geen negatieve gevolgen voortvloeien voor de omgeving, de waterhuishouding of waterveiligheid;
   e. door de afwijkingen geen onevenredig afbreuk wordt gedaan aan de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden en bouwwerken.

Artikel 16 Schadevergoeding

1. indien een belanghebbende ten gevolge van dit Tracébesluit schade lijdt of zal lijden, kent de Minister van Infrastructuur en Milieu, op grond van artikel 22, eerste lid, van de tracéwet, op zijn aanvraag een tegemoetkoming toe, voor zover de schade redelijkerwijs niet zijn voor rekening behoort te blijven en voor zover de tegemoetkoming niet voldoende anderszins is verzekerd;
2. voor de indiening en afhandeling van de in het eerste lid bedoelde aanvraag is de 'Beleidsregel nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014' van overeenkomstige toepassing;
3. voor kabels en leidingen is de ‘Nadeelcompensatieregeling verleggen kabels en leidingen in en buiten rijkswaterstaatwerken en spoorwerken 1999’ dan wel hoofdstuk 5 van de Telecommunicatiewet en de Overeenkomst inzake

verleggingen van kabels en leidingen buiten beheersgebied tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en Energiened, VELIN en VEWIN van toepassing;
4. een verzoek om schadevergoeding kan worden ingediend vanaf het moment dat het Tracébesluit is vastgesteld. De Minister zal een beslissing op een verzoek om schadevergoeding niet eerder nemen dan nadat het Tracébesluit onherroepelijk is geworden.

Artikel 17 Toepasselijkheid Crisis- en herstelwet

Op dit Tracébesluit is hoofdstuk 1, afdeling 2 van de Crisis- en herstelwet van toepassing.

2 Beroepsmogelijkheid

Tegen dit Tracébesluit hebben belanghebbenden de mogelijkheid om in beroep te gaan. Ingevolge artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht kunnen alleen belanghebbenden die op het Ontwerp-Tracébesluit zienswijzen hebben ingediend, of belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten dat zij daarop geen zienswijze naar voren hebben gebracht, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt zes weken, vanaf de dag na die waarop het Tracébesluit ter inzage is gelegd. De locaties van de terinzagelegging en de beroepstermijn worden bekend gemaakt via advertenties in de digitale Staatscourant en in enkele dagbladen en huis-aan-huisbladen. Het Tracébesluit ligt gedurende 6 weken ter inzage op de volgende locaties tijdens reguliere openingstijden:

- ministerie van Infrastructuur en Milieu, Plesmanweg 1-6 te Den Haag;
- Rijkswaterstaat West-Nederland-Zuid, Boompjes 200, Rotterdam;
- provinciehuis Zuid-Holland, Zuid-Hollandplein 1, Den Haag;
- gemeentehuis Rotterdam, Stadswinkel Centrum, Coolsingel 40 te Rotterdam;
- gemeentehuis Lansingerland, Tobias Asserlaan 1, Bergschenhoek;
- Hoogheemraadschap Schieland en Krimpenerwaard, Maasboulevard 123, Rotterdam;
- Hoogheemraadschap van Delfland, Phoenixstraat 32, Delft.

De stukken zijn digitaal te vinden op www.platformparticipatie.nl.
Een beroepschrift moet worden ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.
Het beroepschrift dient ten minste de volgende onderdelen te bevatten:

a. naam en adres van de indiener;
b. de dagtekening;
c. vermelding van de datum en het nummer of het kenmerk van het besluit waartegen het beroepschrift zich richt;
d. de redenen (gronden) waarom u beroep instelt;
e. uw handtekening. U moet het beroepschrift ondertekenen;
f. zo mogelijk dient tevens een kopie te worden toegevoegd van het besluit waarop het geschil betrekking heeft.

Op dit besluit is Afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Crisis- en herstelwet van toepassing. Dit betekent dat de belanghebbende in het beroepschrift de beroepsgronden gericht tegen het besluit moet opnemen. Het beroep wordt niet ontvankelijk verklaard indien de beroepgronden niet binnen de beroepstermijn van zes weken zijn ingediend. Na afloop van de beroepstermijn kunnen beroepsgronden niet meer worden aangevuld. Vermeld in het beroepschrift dat de Crisis- en herstelwet van toepassing is.

Voorlopige voorziening
Indien een beroepschrift is ingediend, is het mogelijk om daarnaast een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening in te dienen. Een dergelijk verzoek dient te worden gericht aan de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het verzoek dient te zijn ondertekend en ten minste het volgende te bevatten:

a. naam en adres van de indiener;
b. de dagtekening;
c. vermelding van de datum en het nummer of het kenmerk van het besluit waartegen het beroepschrift zich richt;

d. de redenen (gronden) waarom u beroep instelt;
e. uw handtekening. U moet het verzoek ondertekenen;
f. zo mogelijk dient tevens een kopie te worden toegevoegd van het besluit waarop het geschil betrekking heeft;
g. een afschrift van het beroepschrift.

Naar aanleiding van het verzoek kan de Voorzitter een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Voor de behandeling van het beroep, en voor het verzoek om een voorlopige voorziening bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, is griffiegeld verschuldigd.

Indien het beroep- of verzoekschrift in een vreemde taal is gesteld, en een vertaling voor een goede behandeling van het verzoek noodzakelijk is, dient de indiener van het beroep- of verzoekschrift zorg te dragen voor een vertaling.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Bijlagen

Water. Wegen. Werken. Rijkswaterstaat

Inhoudsopgave bijlagen

Besluittekst

Bijlage A Nieuwe en verplaatste referentiepunten, nieuwe en gewijzigde geluidproductieplafonds

Bijlage A Nieuwe en verplaatste referentiepunten, nieuwe en gewijzigde geluidproductieplafonds

In tabel A.1 zijn de nieuw vastgestelde referentiepunten langs het nieuwe tracé opgenomen, aangeduid met nummering en rijksdriehoekcoördinaten, met een voor elk van deze punten vastgesteld geluidproductieplafond. Deze geluidproductieplafonds worden in het geluidregister opgenomen zodra het Tracébesluit A16 Rotterdam is gepubliceerd.

Tabel A.1. Nieuw vastgestelde referentiepunten en voor deze punten vastgestelde geluidproductieplanfonds

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62081	88326,84	441125,23	66,1
62082	88423,18	441096,40	65,6
62083	88522,61	441081,39	65,4
62084	88623,21	441081,45	66,2
62085	88722,40	441098,15	66,3
62086	88807,13	441148,79	64,8
62087	88888,43	441207,02	63,3
62088	88983,13	441240,90	64,7
62089	89075,22	441281,45	65,0
62090	89165,72	441325,53	65,3
62091	89252,16	441377,11	65,4
62092	89337,52	441430,51	65,2
62093	89422,77	441484,09	65,1
62094	89508,05	441537,63	65,1
62095	89593,32	441591,17	65,1
62096	89678,59	441644,71	65,1
62097	89763,86	441698,26	65,1
62098	89849,19	441751,70	65,1
62099	89934,47	441805,22	65,1
62100	90019,60	441859,00	65,0
62101	90102,72	441915,80	64,8
62102	90182,01	441977,83	60,1
62103	90256,38	442045,65	55,2
62104	90326,14	442118,25	55,7
62105	90391,61	442194,73	60,1
62106	90455,77	442272,33	65,4
62107	90521,59	442348,51	65,8
62108	90589,45	442422,84	65,5
62109	90660,44	442494,12	64,4
62110	90733,98	442562,89	61,7
62111	90800,33	442638,52	58,7
62112	90873,87	442706,23	57,6
62113	90956,93	442762,99	59,1
62114	91051,15	442797,26	59,9
62115	91151,15	442807,13	60,7
62116	91251,02	442819,75	54,9
62117	91350,34	442836,29	53,7
62118	91449,16	442854,55	53,2
62119	91547,33	442876,52	54,2
62120	91645,59	442898,50	57,0
62121	91743,86	442920,42	62,7
62122	91842,07	442942,33	63,6

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62123	91940,00	442964,81	63,7
62124	92037,29	442990,70	63,7
62125	92134,48	443016,94	63,1
62126	92232,70	443039,07	62,8
62127	92330,90	443061,29	63,0
62128	92429,18	443083,22	63,1
62129	92527,48	443105,00	63,2
62130	92625,98	443125,83	63,3
62131	92724,27	443147,64	63,3
62132	92820,64	443175,89	63,7
62133	92899,86	443237,42	61,7
62134	92975,25	443304,15	61,1
62135	93055,99	443361,97	60,6
62136	93140,26	443319,22	57,3
62137	93199,89	443238,78	58,2
62138	93279,18	443180,63	56,3
62139	93378,43	443164,42	54,7
62140	93478,02	443149,73	53,2
62141	93576,91	443130,94	52,8
62142	93674,61	443106,68	54,7
62143	93766,43	443071,48	58,7
62144	93680,71	442965,82	56,4
62145	93583,57	442992,21	52,0
62146	93485,02	443012,76	52,2
62147	93385,49	443027,87	53,1
62148	93285,23	443036,72	52,3
62149	93184,60	443033,32	53,6
62150	93084,64	443021,64	53,5
62151	92984,47	443011,60	54,8
62152	92884,61	442999,39	60,1
62153	92785,13	442983,98	60,7
62154	92685,91	442966,90	62,6
62155	92586,90	442948,65	64,3
62156	92487,28	442934,02	63,8
62157	92387,84	442918,23	63,5
62158	92288,67	442901,54	63,9
62159	92190,40	442879,62	63,8
62160	92092,12	442857,71	63,8
62161	91993,85	442835,79	63,7
62162	91895,59	442813,83	63,9
62163	91797,34	442791,78	64,4
62164	91699,05	442769,94	63,0
62165	91600,78	442748,04	55,5
62166	91502,49	442726,20	54,3
62167	91405,65	442698,89	53,6
62168	91309,61	442668,85	54,0
62169	91217,74	442627,84	60,1
62170	91131,03	442576,75	58,8
62171	91048,74	442518,84	57,8
62172	90961,85	442469,10	56,0
62173	90867,29	442434,67	58,5

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62174	90777,95	442388,46	63,8
62175	90696,29	442329,74	65,6
62176	90622,59	442261,38	65,9
62177	90556,83	442185,15	65,4
62178	90492,16	442107,98	65,6
62179	90426,69	442031,49	65,5
62180	90357,31	441958,56	65,5
62181	90283,45	441890,16	65,6
62182	90205,53	441826,45	64,5
62183	90123,44	441768,18	64,8
62184	90038,87	441713,55	64,7
62185	89953,59	441660,02	64,7
62186	89868,33	441606,46	64,5
62187	89783,11	441552,83	64,3
62188	89697,85	441499,27	64,5
62189	89612,59	441445,71	64,3
62190	89527,34	441392,15	64,3
62191	89442,08	441338,58	64,4
62192	89356,85	441284,98	64,5
62193	89271,60	441231,40	64,6
62194	89186,56	441177,50	64,6
62195	89103,15	441121,10	64,6
62196	89022,07	441061,44	65,0
62197	88942,02	441000,38	64,2
62198	88856,55	440947,17	63,5
62199	88773,52	440890,28	62,6
62200	88689,78	440834,42	61,4
62201	88604,93	440845,20	61,8
62202	88580,14	440933,12	64,4
62203	88486,18	440955,50	64,8
62204	88386,99	440972,18	65,7
62205	88290,64	441001,10	65,8
62206	95369,79	441741,73	50,3
62207	95441,36	441671,77	54,5
62208	95515,59	441604,40	54,7
62209	95584,78	441531,92	53,0
62210	95648,21	441454,36	54,0
62211	95705,27	441372,00	55,3
62212	95752,38	441283,71	54,5
62213	95790,15	441190,87	54,0
62214	95820,31	441095,32	54,5
62215	95842,71	440997,67	55,6
62216	95851,61	440897,95	56,0
62217	96024,15	440999,92	51,5
62218	95986,22	441092,66	52,5
62219	95951,74	441186,21	52,6
62220	95910,96	441277,69	53,2
62221	95866,31	441367,42	55,5
62222	95815,79	441453,94	56,2
62223	95758,44	441536,11	55,1
62224	95694,63	441613,37	53,5

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62225	95625,36	441685,77	55,0
62226	95550,93	441752,88	57,1
62227	95474,09	441817,25	52,5

In tabel A.2 zijn de verplaatste referentiepunten opgenomen voor het gehele project, inclusief de ontwerpwijzigingen. In deze tabel zijn voor ieder referentiepunt, aangeduid met nummering, zowel de oude als de nieuwe rijksdriehoekscoördinaten aangeduid. De bijbehorende gewijzigde geluidproductieplafonds zijn opgenomen in tabel A.3.

Tabel A.2. Verplaatste referentiepunten

referentiepunt	coördinaten geluidregister		coördinaten na verplaatsing	
	X	Y	X	Y
28004	88177,35	440928,75	88202,29	440945,90
28005	88135,63	441020,26	88190,80	441045,27
28006	88092,94	441111,33	88232,76	441169,00
28007	88054,20	441203,91	88137,81	441233,34
28008	88011,80	441295,13	88072,18	441336,15
28009	87969,37	441386,33	88008,43	441418,38
28010	87926,94	441477,52	87945,07	441500,90
31163	96170,92	440804,11	96155,08	440853,28
31164	96071,02	440805,34	96077,29	440915,49
31166	95889,43	440737,31	95853,15	440819,63
31166	95889,43	440737,31	95849,84	440743,66
31167	95817,54	440671,44	95807,62	440692,74
31168	95728,14	440626,63	95724,97	440663,68

In tabel A.3 zijn de gewijzigde geluidproductieplafonds opgenomen van zowel de bestaande als volgens tabel A.2 verplaatste referentiepunten.

Tabel A.3. Gewijzigde geluidproductieplafonds

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
3941	88103,56	440784,06	65,7
3942	88094,63	440672,77	63,4
3943	88127,91	440575,03	60,7
3945	88304,95	440496,69	67,0
3946	88361,77	440414,40	68,0
13804	96008,26	440031,25	63,5
13806	96144,57	439927,30	69,5
13807	96173,36	439831,82	70,2
13808	96199,32	439735,15	70,6
13809	96225,29	439638,48	71,3
13810	96251,21	439541,81	70,9
13811	96274,55	439444,47	70,3
14127	88511,44	440420,36	69,7
14128	88455,38	440503,21	67,7
14129	88415,69	440594,93	65,7

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
14130	88396,05	440692,34	62,7
14131	88318,17	440751,50	62,8
14132	88246,67	440820,32	66,9
20825	96407,38	439490,03	59,0
20826	96389,78	439588,08	58,4
20827	96369,54	439686,02	58,2
20828	96347,03	439783,47	58,3
20829	96324,95	439881,03	58,5
20830	96301,50	439978,26	60,0
20832	96411,07	440068,44	62,0
20833	96397,70	440160,29	64,8
27987	87384,16	442338,06	67,5
27988	87426,63	442246,88	69,1
27989	87469,07	442155,69	68,9
27990	87511,46	442064,47	68,9
27991	87553,85	441973,26	69,0
27992	87596,24	441882,04	65,3
27993	87638,72	441790,86	62,4
27994	87681,21	441699,69	66,9
27995	87723,65	441608,50	66,5
27996	87765,96	441517,24	68,0
27997	87808,43	441426,07	67,9
27998	87851,03	441334,95	67,4
27999	87893,67	441243,84	66,0
28000	87936,30	441152,74	65,0
28001	87978,14	441061,30	61,4
28002	88019,53	440969,63	62,2
28003	88062,91	440878,91	65,4
28004	88202,29	440945,90	67,6
28005	88190,80	441045,27	68,4
28006	88232,76	441169,00	65,9
28007	88137,81	441233,34	66,3
28008	88072,18	441336,15	66,6
28009	88008,43	441418,38	67,8
28010	87945,07	441500,90	68,7
28011	87884,50	441568,72	70,6
28012	87842,03	441659,90	69,9
28013	87799,54	441751,07	70,0
28014	87756,97	441842,19	70,1
28015	87714,63	441933,43	70,2
28016	87672,23	442024,65	69,9
28017	87629,90	442115,89	69,8
28018	87587,53	442207,12	69,8
28019	87545,16	442298,34	70,1
28020	87502,71	442389,53	70,3
28021	87460,00	442480,60	70,0
31142	98206,21	441223,91	63,1
31143	98121,20	441171,22	59,9
31144	98034,93	441120,94	57,2
31145	97941,64	441085,27	56,8
31146	97845,68	441057,16	56,8

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
31147	97748,29	441034,40	56,0
31148	97650,63	441012,90	56,0
31149	97552,66	440992,80	56,4
31150	97454,69	440972,71	56,4
31151	97356,71	440952,62	57,1
31152	97258,74	440932,53	57,6
31153	97160,77	440912,43	58,0
31154	97062,80	440892,34	58,7
31155	96964,83	440872,25	58,9
31156	96866,86	440852,16	59,1
31157	96768,89	440832,06	59,3
31158	96669,81	440818,78	59,0
31159	96570,52	440806,76	58,7
31160	96470,82	440800,78	58,9
31161	96370,82	440799,02	59,4
31162	96270,86	440800,27	58,5
31163	96155,08	440853,28	52,8
31164	96077,29	440915,49	52,5
31166	95853,15	440819,63	56,1
31166	95849,84	440743,66	56,1
31167	95807,62	440692,74	55,2
31168	95724,97	440663,68	55,4
31169	95610,56	440617,18	61,4
31170	95519,42	440576,01	63,0
31171	95430,39	440532,44	64,1
31172	95337,20	440488,70	64,3
31173	95245,50	440447,94	65,2
31174	95152,31	440411,64	65,6
31175	95081,10	440359,97	66,6
31176	94986,74	440326,87	66,9
31177	94892,04	440294,70	66,9
31178	94793,79	440259,90	67,5
31183	94800,99	440127,41	69,0
31184	94896,93	440155,63	68,4
31185	94992,86	440183,92	68,3
31186	95089,58	440207,93	67,3
31187	95184,85	440238,35	66,7
31188	95280,12	440268,77	66,6
31189	95375,39	440299,19	65,8
31190	95470,80	440329,15	65,3
31191	95566,96	440356,64	64,6
31192	95663,12	440384,13	62,3
31193	95760,17	440407,53	60,8
31194	95858,31	440405,10	58,1
31195	95943,79	440357,32	59,7
31196	96014,62	440287,00	58,7
31197	96010,39	440200,71	60,1
31198	95990,55	440106,24	59,8
32022	96340,33	440233,42	65,8
32023	96262,47	440284,69	64,8
32024	96254,54	440384,39	65,0

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
32025	96258,65	440483,67	66,0
32026	96324,20	440555,43	66,1
32027	96417,56	440590,46	66,2
32028	96512,59	440621,64	66,6
32029	96607,64	440652,72	67,5
32030	96704,76	440676,58	67,9
32031	96802,18	440699,15	68,3
32032	96900,08	440719,59	68,3
32033	96997,97	440740,04	68,6
32034	97095,87	440760,49	68,8
32035	97193,77	440780,94	69,0
32036	97291,84	440800,52	68,9
32037	97389,95	440819,96	68,9
32038	97488,05	440839,40	69,4
32039	97586,15	440858,84	69,1
32040	97684,25	440878,28	68,9
32041	97782,35	440897,72	68,5
32042	97880,46	440917,17	68,2
32043	97978,56	440936,61	68,1
32044	98076,66	440956,05	67,2
32045	98174,45	440976,92	66,4
32046	98271,79	440999,88	65,8
62081	88326,84	441125,23	66,1
62082	88423,18	441096,40	65,6
62083	88522,61	441081,39	65,4
62084	88623,21	441081,45	66,2
62085	88722,40	441098,15	66,3
62086	88807,13	441148,79	64,8
62087	88888,43	441207,02	63,3
62088	88983,13	441240,90	64,7
62089	89075,22	441281,45	65,0
62090	89165,72	441325,53	65,3
62091	89252,16	441377,11	65,4
62092	89337,52	441430,51	65,2
62093	89422,77	441484,09	65,1
62094	89508,05	441537,63	65,1
62095	89593,32	441591,17	65,1
62096	89678,59	441644,71	65,1
62097	89763,86	441698,26	65,1
62098	89849,19	441751,70	65,1
62099	89934,47	441805,22	65,1
62100	90019,60	441859,00	65,0
62101	90102,72	441915,80	64,8
62102	90182,01	441977,83	60,1
62103	90256,38	442045,65	55,2
62104	90326,14	442118,25	55,7
62105	90391,61	442194,73	60,1
62106	90455,77	442272,33	65,4
62107	90521,59	442348,51	65,8
62108	90589,45	442422,84	65,5
62109	90660,44	442494,12	64,4

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62110	90733,98	442562,89	61,7
62111	90800,33	442638,52	58,7
62112	90873,87	442706,23	57,6
62113	90956,93	442762,99	59,1
62114	91051,15	442797,26	59,9
62115	91151,15	442807,13	60,7
62116	91251,02	442819,75	54,9
62117	91350,34	442836,29	53,7
62118	91449,16	442854,55	53,2
62119	91547,33	442876,52	54,2
62120	91645,59	442898,50	57,0
62121	91743,86	442920,42	62,7
62122	91842,07	442942,33	63,6
62123	91940,00	442964,81	63,7
62124	92037,29	442990,70	63,7
62125	92134,48	443016,94	63,1
62126	92232,70	443039,07	62,8
62127	92330,90	443061,29	63,0
62128	92429,18	443083,22	63,1
62129	92527,48	443105,00	63,2
62130	92625,98	443125,83	63,3
62131	92724,27	443147,64	63,3
62132	92820,64	443175,89	63,7
62133	92899,86	443237,42	61,7
62134	92975,25	443304,15	61,1
62135	93055,99	443361,97	60,6
62136	93140,26	443319,22	57,3
62137	93199,89	443238,78	58,2
62138	93279,18	443180,63	56,3
62139	93378,43	443164,42	54,7
62140	93478,02	443149,73	53,2
62141	93576,91	443130,94	52,8
62142	93674,61	443106,68	54,7
62143	93766,43	443071,48	58,7
62144	93680,71	442965,82	56,4
62145	93583,57	442992,21	52,0
62146	93485,02	443012,76	52,2
62147	93385,49	443027,87	53,1
62148	93285,23	443036,72	52,3
62149	93184,60	443033,32	53,6
62150	93084,64	443021,64	53,5
62151	92984,47	443011,60	54,8
62152	92884,61	442999,39	60,1
62153	92785,13	442983,98	60,7
62154	92685,91	442966,90	62,6
62155	92586,90	442948,65	64,3
62156	92487,28	442934,02	63,8
62157	92387,84	442918,23	63,5
62158	92288,67	442901,54	63,9
62159	92190,40	442879,62	63,8
62160	92092,12	442857,71	63,8

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62161	91993,85	442835,79	63,7
62162	91895,59	442813,83	63,9
62163	91797,34	442791,78	64,4
62164	91699,05	442769,94	63,0
62165	91600,78	442748,04	55,5
62166	91502,49	442726,20	54,3
62167	91405,65	442698,89	53,6
62168	91309,61	442668,85	54,0
62169	91217,74	442627,84	60,1
62170	91131,03	442576,75	58,8
62171	91048,74	442518,84	57,8
62172	90961,85	442469,10	56,0
62173	90867,29	442434,67	58,5
62174	90777,95	442388,46	63,8
62175	90696,29	442329,74	65,6
62176	90622,59	442261,38	65,9
62177	90556,83	442185,15	65,4
62178	90492,16	442107,98	65,6
62179	90426,69	442031,49	65,5
62180	90357,31	441958,56	65,5
62181	90283,45	441890,16	65,6
62182	90205,53	441826,45	64,5
62183	90123,44	441768,18	64,8
62184	90038,87	441713,55	64,7
62185	89953,59	441660,02	64,7
62186	89868,33	441606,46	64,5
62187	89783,11	441552,83	64,3
62188	89697,85	441499,27	64,5
62189	89612,59	441445,71	64,3
62190	89527,34	441392,15	64,3
62191	89442,08	441338,58	64,4
62192	89356,85	441284,98	64,5
62193	89271,60	441231,40	64,6
62194	89186,56	441177,50	64,6
62195	89103,15	441121,10	64,6
62196	89022,07	441061,44	65,0
62197	88942,02	441000,38	64,2
62198	88856,55	440947,17	63,5
62199	88773,52	440890,28	62,6
62200	88689,78	440834,42	61,4
62201	88604,93	440845,20	61,8
62202	88580,14	440933,12	64,4
62203	88486,18	440955,50	64,8
62204	88386,99	440972,18	65,7
62205	88290,64	441001,10	65,8
62206	95369,79	441741,73	50,3
62207	95441,36	441671,77	54,5
62208	95515,59	441604,40	54,7
62209	95584,78	441531,92	53,0
62210	95648,21	441454,36	54,0
62211	95705,27	441372,00	55,3

referentiepunt	coördinaten		geluidproductieplafond (GPP)
	X	Y	[dB]
62212	95752,38	441283,71	54,5
62213	95790,15	441190,87	54,0
62214	95820,31	441095,32	54,5
62215	95842,71	440997,67	55,6
62216	95851,61	440897,95	56,0
62217	96024,15	440999,92	51,5
62218	95986,22	441092,66	52,5
62219	95951,74	441186,21	52,6
62220	95910,96	441277,69	53,2
62221	95866,31	441367,42	55,5
62222	95815,79	441453,94	56,2
62223	95758,44	441536,11	55,1
62224	95694,63	441613,37	53,5
62225	95625,36	441685,77	55,0
62226	95550,93	441752,88	57,1
62227	95474,09	441817,25	52,5

Dit is een uitgave van

Rijkswaterstaat

www.rijkswaterstaat.nl
0800 - 8002
(gratis, dagelijks 06.00 - 22.30 uur)

juni 2016

LEGENDA

PLANGEBIED

plangebied

BESTEMMINGEN

- G — Groen
- N — Natuur
- R — Recreatie
- V — Verkeer
- V-RW — Verkeer - Rijksweg
- WA — Water
- WR-A3 — Waarde - Archeologie 3
- WS-WK — Waterstaat - Waterkering

AANDUIDINGEN

- geluidzone - luchtvaart 35 Ke
- geluidzone - luchtvaart 40 Ke
- luchtvaartverkeerzone
- vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 1
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 2
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 3
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 4
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 5
- vrijwaringszone -luchtvaartvoorziening 6
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 7
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 8
- vrijwaringszone - straalpad
- (p) — parkeerterrein
- (sb-ter) — specifieke vorm van bedrijf - technische ruimte
- (sb-twt) — specifieke vorm van bedrijf - tijdelijk werkterrein
- (tu) — tunnel
- (zo) — zend-/ontvangstinstallatie

VERKLARING

- BGT- en kadastrale gegevens

BLADINDELING

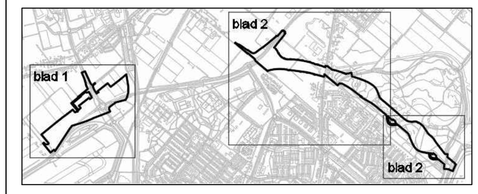

0 20 40 60 80 100m

bestemmingsplan **A16 Rotterdam deel Lansingerland**

schaal :	1 : 2.000	datum :	14-11-2019
formaat :	A0	datum ondergrond :	01-05-2019
projectnummer :	160447	voorontwerp :	31-01-2018
bladnummer :	1	ontwerp :	01-05-2019
aantal bladen :	2	vaststelling :	19-12-2019
identificatiecode :	NL.IMRO.1621.BP0179-VAST		

gemeente **Lansingerland**

adviseurs in ruimtelijke ontwikkeling
Postbus 479, 6800 AL Arnhem I T 026 357 69 11 I www.sab.nl

LEGENDA

PLANGEBIED

- plangebied

BESTEMMINGEN

- G — Groen
- N — Natuur
- R — Recreatie
- V — Verkeer
- V-RW — Verkeer - Rijksweg
- WA — Water
- WR-A3 — Waarde - Archeologie 3
- WS-WK — Waterstaat - Waterkering

AANDUIDINGEN

- geluidzone - luchtvaart 35 Ke
- geluidzone - luchtvaart 40 Ke
- luchtvaartverkeerzone
- vrijwaringszone - buisleidingenstrook van nationaal belang
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 1
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 2
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 3
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 4
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 5
- vrijwaringszone -luchtvaartvoorziening 6
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 7
- vrijwaringszone - luchtvaartvoorziening 8
- vrijwaringszone - straalpad
- (p) — parkeerterrein
- (sb-ter) — specifieke vorm van bedrijf - technische ruimte
- (sb-tet) — specifieke vorm van bedrijf - tijdelijk werkterrein
- (su) — tunnel
- (zo) — zend-/ontvangstinstallatie

VERKLARING

- BGT- en kadastrale gegevens

BLADINDELING

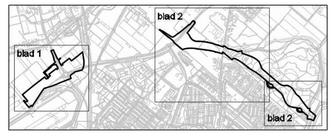

0 20 40 60 80 100m

bestemmingsplan **A16 Rotterdam deel Lansingerland**

schaal :	1 : 2.000	datum :	14-11-2019
formaat :	A0	datum ondergrond :	01-05-2019
projectnummer :	160447	voorontwerp :	31-01-2018
bladnummer :	1	ontwerp :	01-05-2019
aantal bladen :	2	vaststelling :	19-12-2019
Identificatiecode :	NL.IMRO.1621.BP0179-VAST		

gemeente **Lansingerland**

adviseurs in ruimtelijke ontwikkeling
Postbus 479, 6800 AL Arnhem I T 026 357 69 11 I www.sab.nl

De leden van de gemeenteraad

Ruimte & Economie
Ruimtelijk & Economisch beleid
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Nadere informatie
Erwin Zwijnenburg
Telefoon
14 010
E-mail
info@lansingerland.nl
Website
www.lansingerland.nl

Verzenddatum 9 december 2019
Ons kenmerk U19.09740
Uw brief van

Onderwerp **bestemmingsplan A16 Rotterdam deel Lansingerland**

Geachte leden van de gemeenteraad,

Op 3 december jl. is het bestemmingsplan “A16 Rotterdam deel Lansingerland” behandeld in de commissie Ruimte. Wethouder Arends heeft aangeven dat er nog een ambtelijke wijziging wordt toegevoegd aan de nota zienswijzen. Deze wijziging houdt verband met het aanpassen van de hoogtemaat in artikel 14.4.2 (vrijwaringszone voor een straalpad). De Groene Boog wil in verband met een nadere uitwerking van de C2000 mast en bijbehorende zogenaamde fresnelzone (straalverbinding tussen de masten) de maat van 27 meter boven NAP gewijzigd zien naar waarschijnlijk 18 meter.

Nu is gebleken dat De Groene Boog en Staatsbosbeheer nog geen overeenstemming hebben bereikt over de aanpassing van de maatvoering. Daarom kunnen we nu aan u geen aanvullende ambtelijke wijziging ter besluitvorming voorleggen. We stellen aan u voor het bestemmingsplan vast te stellen zoals verwoord in het raadsvoorstel met bijbehorende stukken. Nadat De Groene Boog en Staatsbosbeheer overeenstemming hebben bereikt leggen we een separate wijziging van de fresnelzone ter besluitvorming aan u voor door middel van een partiële herziening van het bestemmingsplan (naar verwachting Q2 in 2020).

Met een vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Lansingerland

Lucas Vokurka
Secretaris

drs. Pieter van de Stadt
Burgemeester

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Albert Abee

Registratienummer
BR1900128

Onderwerp
Slotwijziging 2019

Gevraagde beslissing

1. De slotwijziging van de Begroting 2019-2022 vast te stellen.
2. De volgende stortingen in en onttrekkingen aan de reserves te doen:
   - Een bedrag van € 1.418.585 minder te onttrekken aan de bestemmingsreserves;
   - Een bedrag van € 841.000 toe te voegen aan de algemene reserve in verband met de budgetoverhevelingen van 2019 naar 2020;
   - Een bedrag van € 76.474 toe te voegen aan de algemene reserve.
3. De uit de slotwijziging voortvloeiende wijzigingen van de begroting vast te stellen.

Samenvatting

Voor u ligt de slotwijziging 2019. Met deze slotwijziging stellen we, conform de nota P&C, voor de laatste keer de Begroting 2019-2022 bij, alvorens we de jaarrekening 2019 opmaken. De volledige P&C cyclus bestaat uit een kaderbrief, een begroting, een zomerrapportage, een slotwijziging en de jaarrekening. In deze slotwijziging verwerken we de semi-administratieve begrotingswijzigingen, reservemutaties, budgetoverhevelingen (voor zover nu bekend) en afwijkingen groter dan € 100.000 die reeds eerder aan de raad gemeld zijn. Door deze mutaties te verwerken belasten we de jaarrekening niet onnodig met technische mutaties.

Financiële consequenties

In de slotwijziging hebben verschillende mutaties plaats gevonden. Na verwerking van deze mutaties ziet de stand van de Begroting 2019-2022 er op dit moment als volgt uit:

Bedragen x € 1,-

	2019
Begroting 2019 na Zomerrapportage 2019 (na afwikkeling reserves)	815.248
Mutaties semi-administratieve begrotingswijzigingen	0
Budgetoverhevelingen	841.000
Mutaties n.a.v. Septembercirculaire 2019	-199.784
WMO - Hulp bij huishouden	-300.000
Overige mutaties na Zomerrapportage	4.211
Begroting 2019 na Slotwijziging 2019 incl. budgetoverhevelingen	**1.160.675**
Budgetoverhevelingen (via Algemene Reserve)	-841.000
Begroting 2019 na Slotwijziging 2019 excl. budgetoverhevelingen	**319.675**

Semi-administratieve begrotingsmutaties en reservemutaties
Semi-administratieve wijzigingen zijn begrotingswijzigingen waarbij een verschuiving van budgetten plaatsvindt over de programma's. Er ontstaan in principe geen verschillen op het resultaat.

In de Zomerrapportage 2019 hebben we aangegeven terug te komen op de CAO loonsverhoging. De VNG en de vakbonden sloten een akkoord over de nieuwe cao voor gemeentepersoneel. Hierin is opgenomen dat per 1 oktober 2019 de salarissen met 3,25% stijgen. Ook is 2019 eenmalig € 750 per medewerker uitgekeerd. Dit akkoord leidt voor onze gemeente in 2019 tot circa € 0,5 miljoen extra loonkosten. We hebben dit niet verwerkt in de Zomerrapportage 2019, omdat we verwachtten deze stijging op te kunnen vangen middels de verwachte onderuitputting op de bestaande inhuur- en loonbudgetten.
Op basis van de huidige inzichten zien we vooralsnog geen reden om van dit standpunt af te wijken.

Onderstaande tabel geeft de verschuivingen per programma weer.

Bedragen x € 1,-

Programma's	Mutaties 2019
PG01 Bestuur en dienstverlening	0
PG02 Openbare orde en veiligheid	0
PG03 Sport, cultuur en onderwijs	0
PG04 Sociaal Domein	0
PG05 Kwaliteit openbare ruimte	477.111
PG06 Lansingerland ontwikkelt	865.000
PG07 Grondzaken	0
Algemene Dekkingsmiddelen	0
Overhead	0
Totaal excl. mutaties reserves	**1.342.111**
Toevoegingen aan reserves	76.474
Onttrekkingen aan reserves	-1.418.585
Totaal incl. mutaties reserves	**0**

Budgetoverhevelingen
Budgetoverhevelingen kunnen op verschillende momenten aangevraagd worden: tijdens de zomer-rapportage, de slotwijziging of bij het opmaken van de jaarrekening. In deze slotwijziging stellen we een aantal budgetoverhevelingen voor. Het totaal hiervan bedraagt € 841.000.

Bedragen x € 1,-

Budgetoverhevelingen	2019
Onderzoekskosten Holland Rail Terminal	250.000
Projecten organisatieontwikkeling (OOT)	416.000
Taalniveau statushouders	71.000
Digitaal toegankelijk, docusysteem en KSM	104.000
Totaal	**841.000**

Afwijkingen boven € 100.000 reeds aan de raad gemeld, maar nog niet verwerkt
Begrotingsmutaties boven € 100.000 worden gedurende het jaar separaat aan de raad aangeboden. In de verschillende P&C-producten worden deze (goedgekeurde) mutaties gebundeld gepresenteerd. Hierdoor worden alle wijzigingen van de begroting inzichtelijk gemaakt. Er zijn twee begrotingsmutaties aan de Raad gemeld, die nog niet verwerkt zijn.

In de septembercirculaire is aangekondigd dat het Rijk minder uitgeeft dan was verwacht (U19.08325). Voor 2019 leidt de septembercirculaire tot een neerwaartse bijstelling van de algemene uitkering met € 199.784. De effecten voor 2020 en verder is reeds bij de begroting 2020-2023 verwerkt.

Het meerjarig beeld ziet er als volgt uit:

Bedragen x € 1,-

	2019	2020	2021	2022	2023
Effect Septembercirculaire 2019 op de meerjarenbegroting	-199.784	194.023	1.037.743	962.042	707.362

Bij het opstellen van de zomerrapportage hebben we een voorschot genomen op deze aanzuigende werking en de post Woningaanpassingen met € 200.000 structureel verhoogd per 2019. Inmiddels zien we dat inwoners ook een toenemend beroep op hulp bij het huishouden doen. Dat vraagt daarom om een bijstelling van deze post. Gebaseerd op wat op dit moment is gerealiseerd, komen we in dit jaar op een overschrijding van circa € 300.000. Om die reden is bij deze slotwijziging een bijraming opgenomen van € 300.000 (U19.08669).

Verdere procedure
Na vaststelling van deze slotwijziging, wordt de begroting conform aangepast. Hierna wordt in de loop van 2020 de jaarrekening opgemaakt, welke voor de zomer 2020 aangeboden wordt aan de Raad ter besluitvorming.

Juridische aspecten
Niet van toepassing

Extern draagvlak/burgerparticipatie
Niet van toepassing

Duurzaamheid
Niet van toepassing

Bijlagen
- Slotwijziging 2019: T19.20300

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900128

Onderwerp
Slotwijziging 2019

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
- de slotwijziging de laatste bijstelling van de begroting 2019 is.

Gelet op

Besluit(en)
1. De slotwijziging van de Begroting 2019-2022 vast te stellen;
2. De volgende stortingen in en onttrekkingen aan de reserves te doen:
   - Een bedrag van € 1.418.585 minder te onttrekken aan de bestemmingsreserves;
   - Een bedrag van € 841.000 toe te voegen aan de algemene reserve in verband met de budgetoverhevelingen van 2019 naar 2020;
   - Een bedrag van € 76.474 toe te voegen aan de algemene reserve.
3. De uit de slotwijziging voortvloeiende wijzigingen van de begroting vast te stellen.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

GEMEENTE Lansingerland

Slotwijziging 2019

Afdeling: Financiën
Datum: 19 december 2019
Corsanummer: T19.20300

1 Inleiding

Voor u ligt de slotwijziging 2019. Met deze slotwijziging stellen we, conform de nota P&C, voor de laatste keer de begroting 2019-2022 bij, alvorens we de jaarrekening 2019 opmaken. De volledige P&C cyclus bestaat uit een kaderbrief, een begroting, een zomerrapportage, een slotwijziging en de jaarrekening. In deze slotwijziging verwerken we in ieder geval de semi-administratieve begrotingswijzigingen, budget-overhevelingen (voor zover nu bekend) en afwijkingen groter dan € 100.000 die reeds eerder aan de raad gemeld zijn. Door deze mutaties te verwerken belasten we de jaarrekening niet onnodig met technische mutaties.

Na verwerking van de mutaties uit deze slotwijziging ziet de stand van de Begroting 2019-2022 er als volgt uit:

Bedragen x € 1,-

	2019
Begroting 2019 na Zomerrapportage 2019 (na afwikkeling reserves)	815.248
Mutaties semi-administratieve begrotingswijzigingen	0
Budgetoverhevelingen	841.000
Mutaties n.a.v. Septembercirculaire 2019	-199.784
WMO - Hulp bij huishouden	-300.000
Overige mutaties na Zomerrapportage	4.211
Begroting 2019 na Slotwijziging 2019 incl. budgetoverhevelingen	**1.160.675**
Budgetoverhevelingen (via Algemene Reserve)	-841.000
Begroting 2019 na Slotwijziging 2019 excl. budgetoverhevelingen	**319.675**

2 Uitkomsten slotwijziging 2019

Semi-administratieve begrotingswijzigingen
Semi-administratieve wijzigingen zijn begrotingswijzigingen waarbij een verschuiving van budgetten plaatsvindt over de programma's. In de begroting is net als in voorgaande jaren een 'centraal' budget opgenomen voor de formatie. Dit budget bestaat uit een gedeelte voor inhuur van personeel en een budget voor formatiegroei (gerelateerd aan de groei van het aantal inwoners). Het centrale budget wordt door de organisatie ingezet gedurende het begrotingsjaar om flexibel op personele capaciteitsvraag-stukken in te spelen. De budgetten zijn begroot onder het programma 'algemene dekkingsmiddelen' en het overzicht 'overhead'. Daarnaast wordt binnen de organisatie op meerdere momenten een integrale afweging gemaakt op welke manier de personeels- en inhuurbudgetten het meest efficiënt ingezet kunnen worden. Dit houdt in dat op het moment dat één afdeling bijvoorbeeld tekort komt, terwijl een andere afdeling over heeft, hier een uitruil plaatsvindt. Doordat de personeelskosten vervolgens door-belast worden over meerdere programma's ontstaan er verschillen op de programma's ten opzichte van de begroting. Er ontstaan in principe geen verschillen op het resultaat.

In de Zomerrapportage 2019 kondigden we aan terug te komen op de CAO loonsverhoging. De VNG en de vakbonden sloten een akkoord over de nieuwe cao voor gemeentepersoneel. Hierin is opgenomen dat per 1 oktober 2019 de salarissen met 3,25% stijgen. Ook is in 2019 eenmalig € 750 per medewerker uitgekeerd. Dit akkoord leidt voor onze gemeente in 2019 tot circa € 0,5 miljoen extra loonkosten. We hebben dit niet verwerkt in de Zomerrapportage 2019, omdat we verwachtten deze stijging op te kunnen vangen middels aanvullende verwachte onderuitputting op de bestaande inhuur- en loonbudgetten. Op basis van de huidige inzichten zien we vooralsnog geen reden om van dit standpunt af te wijken.

Reservemutaties
In deze slotwijziging zijn de volgende wijzigingen opgenomen:

- Binnen beleidsveld 6.5 schuift het groot onderhoud op naar 2020 en verder, daarom ramen we het budget voor groot onderhoud af met € 615.000. Ditzelfde bedrag wordt minder onttrokken uit de bestemmingsreserve Groot onderhoud;
- Binnen beleidsveld 5.1 Beheer openbare ruimte schuift de uitvoering van de baggerwerkzaamheden op naar komende jaren, daarom onttrekken we in 2019 € 477.111 minder uit de Reserve Baggeren;
- Voor de implementatie van de Omgevingswet is een reserve ingesteld, de Reserve Actieplan Omgevingswet. Hieruit staat een onttrekking begroot van € 380.000 ten behoeve van beleidsveld 6.1 Ruimtelijke Ordening. In deze slotwijziging verlagen we deze onttrekking met € 250.000, omdat de bulk van de werkzaamheden in 2020 valt;
- In de jaarrekening 2018 en de begroting 2020 zijn de reserves Landscheidingspark en Fonds Bovenwijks opgeheven. De nog begrote onttrekkingen, circa € 76.000, zijn teruggedraaid en verrekend met de algemene reserve.

Onderstaande tabel geeft de verschuivingen per programma weer.

Bedragen x € 1,-

Programma's	Mutaties 2019
PG01 Bestuur en dienstverlening	0
PG02 Openbare orde en veiligheid	0
PG03 Sport, cultuur en onderwijs	0
PG04 Sociaal Domein	0
PG05 Kwaliteit openbare ruimte	477.111
PG06 Lansingerland ontwikkelt	865.000
PG07 Grondzaken	0
Algemene Dekkingsmiddelen	0
Overhead	0
Totaal excl. mutaties reserves	**1.342.111**
Toevoegingen aan reserves	76.474
Onttrekkingen aan reserves	-1.418.585
Totaal incl. mutaties reserves	**0**

Budgetoverhevelingen
In de begroting 2019 zijn, naast een groot aantal structurele jaarlijks terugkerende budgetten, ook budgetten opgenomen voor specifiek benoemde incidentele projecten. Niet in alle gevallen worden deze incidentele budgetten geheel aangewend in het betreffende jaar, bijvoorbeeld omdat de geplande activiteiten nog niet, of slechts gedeeltelijk, zijn gerealiseerd. Om de geplande activiteiten alsnog uit te kunnen voeren wordt in zulke gevallen gevraagd het budget over te hevelen naar het volgende jaar. Budgetoverhevelingen kunnen op verschillende momenten aangevraagd worden; tijdens de zomerrapportage, de slotwijziging of bij het opmaken van de jaarrekening.

De volgende budgetoverhevelingen worden bij deze slotwijziging voorgesteld:

- In de begroting 2019 is voor de Holland Railterminal een aanvullend budget opgenomen van € 250.000. Dit budget is bedoeld voor de onderzoekskosten naar de kansen voor de HRT en de impact op de omgeving. Dit is een samenwerkingsproject met diverse andere partijen zoals Prorail, de Provincie Zuid-Holland en lokale ondernemers. In 2019 zijn diverse onderzoeken verricht; de kosten hiervoor zijn verdeeld tussen de provincie, gemeente en initiërende partijen. In 2020 volgen nog meer onderzoeken en proceskosten (bijvoorbeeld ontwerpstudies, bestemmingsplanprocedure, onderzoek duurzaamheid, procesbegeleiding) waarvoor dit budget nodig is. Ook deze kosten worden

onder de deelnemers verdeeld,. Eind 2019 ontvangt de raad een informatiebrief over de resultaten van de impactstudie van de HRT.

- De ingezette organisatieontwikkeling heeft per 1 januari 2019 geleid tot een aanpassing in de organisatiestructuur. Hiermee is de eerste stap in de organisatieontwikkeling gerealiseerd. Om verdere stappen te maken is in de begroting 2018 en 2019, bovenop het reguliere opleidingsbudget, extra incidenteel budget beschikbaar gesteld. Voor de doorontwikkeling in 2020 zijn de resterende middelen, € 416.000, nodig om de projecten die zijn voorbereid in 2019, maar waarvan de uitvoering en daarmee de lasten in 2020 en verder liggen, te bekostigen. Het betreft onder meer de ontwikkel-opgaven van de teams, een managementdevelopment traject voor teammanagers en de afronding van het functiegebouw.
- In de meicirculaire 2019 heeft het Rijk besloten extra incidentele middelen toe te kennen (2019 en 2020) voor de bekostiging van extra taallessen voor statushouders die dit zelf niet (volledig) kunnen financieren. In onze gemeente gaat het om 37 individuen. Wij starten met deze taallessen in januari 2020, voor de dekking hiervan zijn de middelen uit 2019, € 71.000, ook nodig. Naast het bekostigen van extra taallessen gebruiken wij een deel van het budget ook voor het dekken van interne personeelslasten i.v.m. alle extra werkzaamheden die nodig zijn om uitvoering aan het beleid te geven (bijvoorbeeld het bereiken van de doelgroep).
- In de zomerrapportage 2019 is € 50.000 budget opgenomen voor de implementatie van de per 23 september 2019 in werking getreden *wet digitale toegankelijkheid*. De voor de implementatie benodigde acties zijn ingezet. De verachting is dat we tot en met het eerste kwartaal 2020 nodig hebben om deze af te ronden.
- In de begroting 2020 is een bedrag van € 25.000 opgenomen om het project Document Distributie-systeem Balies te realiseren. De aan het systeem benodigde aanpassingen combineren we met de verbouwing van de balies. Op deze manier kunnen we een zo optimaal mogelijke ergonomisch en fysiek veilige werkomgeving in richten voor de medewerkers en de inwoners. De uitvoering van de plannen start in 2020.
- In de begroting 2020 is een bedrag van € 29.000 opgenomen om het Klant signaal systeem/ registratiesysteem telefoon te realiseren. Het goed inrichten van het Klant signaal systeem vraagt meer tijd waardoor het project Klant Signaal Management in 2020 pas kan worden uitgerold.

Bedragen x € 1,-

Budgetoverhevelingen	2019
Onderzoekskosten Holland Rail Terminal	250.000
Projecten organisatieontwikkeling (OOT)	416.000
Taalniveau statushouders	71.000
Digitaal toegankelijk, docusysteem en KSM	104.000
Totaal	**841.000**

Eventueel overige budgetoverhevelingen worden aangegeven bij het opmaken van de jaarrekening. Het budget komt dan beschikbaar na vaststelling van de jaarrekening door de Raad.

Afwijkingen boven € 100.000 reeds aan de raad gemeld, maar nog niet verwerkt
Begrotingsmutaties boven € 100.000 worden gedurende het jaar separaat aan de raad aangeboden. In de verschillende P&C-producten worden deze (goedgekeurde) mutaties gebundeld gepresenteerd. Hierdoor worden alle wijzigingen van de begroting inzichtelijk gemaakt. Er zijn twee begrotingsmutaties aan de Raad gemeld, die nog niet verwerkt zijn.

In de septembercirculaire is aangekondigd dat het Rijk minder uitgeeft dan was verwacht (U19.08325). Voor 2019 leidt de septembercirculaire tot een neerwaartse bijstelling van de algemene uitkering met € 199.784. De effecten voor 2020 en verder zijn reeds bij de begroting 2020-2023 verwerkt.

Het meerjarig beeld ziet er als volgt uit:

Bedragen x € 1,-

	2019	2020	2021	2022	2023
Effect Septembercirculaire 2019 op de meerjarenbegroting	-199.784	194.023	1.037.743	962.042	707.362

Bij het opstellen van de zomerrapportage hebben we een voorschot genomen op deze aanzuigende werking en de post Woningaanpassingen met € 200.000 structureel verhoogd per 2019. Inmiddels zien we dat inwoners ook een toenemend beroep op hulp bij het huishouden doen. Dat vraagt daarom om een bijstelling van deze post. Gebaseerd op wat op dit moment is gerealiseerd, komen we in dit jaar op een overschrijding van circa € 300.000. Om die reden is bij deze slotwijziging een bijraming opgenomen van € 300.000 (U19.08669).

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder
Albert Abee

Registratienummer
BR1900129

Onderwerp
Vaststellen legesverordening en bijbehorende tarieven 2020

Gevraagde beslissing

1. De Legesverordening 2020 (T19.20597) vast te stellen.
2. Bijbehorende Tarieventabel 2020 (T19.20660) vast te stellen.

Samenvatting

Jaarlijks actualiseren we de Legesverordening en de daarbij behorende Tarieventabel. Door de verordening voor 2020 vast te stellen, vervangt deze vanaf 1 januari 2020 de verordening van 2019. Vaststelling van de tarieventabel 2020 is nodig om volgend jaar leges te mogen heffen tegen de geactualiseerde tarieven.

De Legesverordening is gebaseerd op de door het VNG voorgestelde modelverordening. Voor 2020 zijn op basis van het model van de VNG een aantal tekstuele wijzingen doorgevoerd in de leges-verordening. De belangrijkste wijziging is in artikel 11. In dit artikel was bepaald dat het college van B&W nadere regels kan stellen met betrekking tot heffing en invordering van de leges. Het argument van de VNG om dit artikel te laten vervallen is dat de Algemene wet bestuursrecht en Gemeentewet al voorziet in het kunnen delegeren van de bevoegdheid van de raad aan het college bij een aantal gemeentelijke belastingen waardoor dit artikel geen toegevoegde waarde heeft omdat bovenliggende wetgeving het al regelt. In artikel 11 is ook de hardheidsclausule opgenomen. Deze tekst blijft ongewijzigd.

Vanuit de vakteams zijn een aantal wijzigingen opgenomen in de tarieventabel. Het betreft onder meer een toevoeging in Titel 1, Hoofdstuk 18 Telecommunicatie en overige kabels en leidingen (maximum bedrag en maatovereenkomst) en vervalt Titel 1, 1.19.5 vergunning bedieningsstraatje Kerkweg.

In titel 2 Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/ omgevingsvergunning zijn daar waar mogelijk tarieven verlaagd en in lijn gebracht met omliggende gemeenten.

Uit de evaluatie van de Groene Leges blijkt dat de regeling geen stimulans is voor ontwikkelaars. Voor particulieren werkt de regeling erg goed. We willen ook kleinschalige particuliere initiatieven stimuleren (tot 5 woningen). We laten voor deze categorie de plafondhoogte los, maar we schatten in dat het bedrag voor de vermindering niet boven de € 250.000 zal uitkomen. Hiermee is in de legesbegroting en de kostendekkendheid rekening gehouden. Jaarlijks beoordelen we de kosten-dekkenheid van de leges. In dit kader verhoogden wij de maximale grens van de grondslag voor legesheffing bouwkosten van €15.000.000 naar € 16.5000.000

In de tarieventabel zijn de meest recente, door het rijk vastgestelde, tarieven opgenomen.

Financiële consequenties

De financiële gevolgen die voortvloeien uit de vaststelling van de voorgestelde tarieven 2020 zijn verwerkt in de begroting 2020.

In de Begroting 2020-2023 is in de paragraaf Lokale Heffingen een overzicht opgenomen waarin de kostendekkendheid per hoofdstuk zichtbaar is, conform de richtlijnen van het BBV. De totale begrote lasten bedragen in 2020 € 3,33 miljoen tegenover begrote baten van € 3,15 miljoen. Dit levert een totale kostendekkendheid op van 94,44%

Onderbouwing kostendekkendheid leges *Bedragen x € 1,-*

Hfd	Omschrijving	Lasten	Overhead	Totaal lasten	Baten	Kostendekkendheid
1.1	Burgerlijke stand	61.689	51.726	113.415	85.617	75,49%
1.2	Reisdocumenten	58.271	55.856	114.127	89.691	78,59%
1.3	Rijbewijzen	123.620	94.302	217.922	215.000	98,66%
1.4	Verstrekkingen uit de Wet basisregistratie personen	16.425	10.156	26.580	24.274	91,32%
1.5	Verstrekkingen uit het Kiezersregister	0	0	0	0	-
1.6	Verstrekkingen op grond van Wet bescherming persoonsgegevens	0	0	0	0	-
1.7	Bestuursstukken	0	0	0	0	-
1.8	Vastgoedinformatie	1.679	1.406	3.086	2.676	86,73%
1.9	Overige publiekszaken	9.239	9.401	18.640	14.597	78,31%
1.10	Gemeentearchief	0	0	0	0	-
1.11	Huisvestingswet	0	0	0	0	-
1.12	Leegstandwet	0	0	0	0	-
1.13	Gemeentegarantie	0	0	0	0	-
1.14	Marktstandplaatsen	0	0	0	0	-
1.15	Winkeltijdenwet	0	0	0	0	-
1.16	Kansspelen	672	562	1.234	638	51,69%
1.17	Kinderopvang en peuterspeelzalen	0	0	0	0	-
1.18	Telecommunicatie	0	0	0	0	-
1.19	Verkeer en vervoer	17.267	13.620	30.888	15.254	49,39%
1.20	Diversen	63.742	61.664	125.405	75.348	60,08%
1.21	In deze titel niet benoemde beschikking	0	0	0	0	-
1	Subtotaal titel 1	352.604	298.693	651.297	523.095	80,32%
2.1	Begripsomschrijvingen	0	0	0	0	-
2.2	Vooroverleg / beoordelen conceptaanvraag	0	0	0	0	-
2.3	Omgevingsvergunning	1.801.592	848.631	2.650.223	2.600.000	98,10%
2.4	Vermindering	0	0	0	0	-
2.5	Teruggaaf	0	0	0	0	-
2.6	Wijziging omgevingsvergunning als gevolg van wijziging project	0	0	0	0	-
2.7	Bestemmingswijzingen zonder activiteiten	0	0	0	0	-
2.8	Sloopmelding	0	0	0	0	-
2.9	Openstellingsvergunning	0	0	0	0	-
2.10	In deze titel niet benoemde beschikking	0	0	0	0	-
2	Subtotaal titel 2	1.801.592	848.631	2.650.223	2.600.000	98,10%
3.1	Horeca	12.133	10.253	22.386	17.645	78,82%
3.2	Organiseren van evenementen of markten	4.467	3.775	8.242	6.792	82,41%
3.3	Prostitutiebedrijven	0	0	0	0	-
3.4	Splitsingsvergunning woonruimte	0	0	0	0	-
3.5	Leefmilieuverordening	672	562	1.234	962	77,94%
3.6	Brandbeveiligingsverordening	280	234	514	201	39,08%
3.7	Niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking	0	0	0	0	-
3	Subtotaal titel 3	17.552	14.824	32.376	25.600	79,07%
	Totaal legesverordening	**2.171.748**	**1.162.148**	**3.333.896**	**3.148.695**	**94,44%**

Verdere procedure

Zodra de raad de Verordening en Tarieventabel heeft vastgesteld, publiceren we het besluit op onze website en in de digitale nieuwsbrief. Daarnaast plaatsen we de stukken op onze website en publiceren deze op www.overheid.nl.

Juridische aspecten
- Artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Gemeentewet;
- Artikelen 2, tweede lid en 7 van de Paspoortwet.

Indien er geen nieuwe legesverordening inclusief tarieventabel 2020 wordt vastgesteld voor 1 januari 2020 dan blijven de huidige verordening en tarieven 2019 van kracht.

Extern draagvlak/burgerparticipatie
Niet van toepassing

Duurzaamheid
In de tarieventabel nemen we artikelen op om duurzaam (ver)bouwen te stimuleren.

Bijlagen
- De Legesverordening 2020 (T19.20597)
- Bijbehorende Tarieventabel 2020 (T19.20660)

Toelichting

In de inleiding van dit voorstel benoemden we dat het noodzakelijk is de nieuwe legesverordening met bijbehorende tarieventabel voor het einde van het jaar vast te stellen om in 2020 leges te mogen heffen tegen de geactualiseerde tarieven. De belangrijkste mutaties lichten wij hieronder graag nader toe.

1.1. Het is noodzakelijk de Legesverordening en Tarieventabel aan te passen
Vanwege ontwikkelingen in jurisprudentie, wetswijzigingen en daarmee wijzigingen in de modelverordening van de VNG is het noodzakelijk de Legesverordening en de Tarieventabel te actualiseren

1.2. De verordening en tarieven moeten voor 1 januari 2020 vastgesteld
Door het raadsbesluit op 19 december 2019 te nemen, kunnen de nieuwe legestarieven op 1 januari 2020 in werking treden. Indien er geen nieuwe verordeningen / tarieven 2020 worden voorgesteld voor 1 januari 2020 dan blijven de huidige verordeningen / tarieven 2019 van kracht. En kunnen de wijzigingen niet worden doorgevoerd.

1.3. Tekstuele wijzigingen legesverordening per artikel:

1.3.1. Artikel 1 **Begripsomschrijvingen** wordt vervangen door Artikel 1 **Definities**

1.3.2. Artikel 10 Eerste zin**:**
"Het college is bevoegd tot het wijzigen van deze verordening, indien de wijzigingen**"**
wordt vervangen door
"Het college **van burgemeester en wethouders** is bevoegd tot het wijzigen van deze verordening, indien de wijzigingen"

1.3.3. Artikel 11 De zin ´ *Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de leges"* komt te vervallen
Toelichting:
In dit artikel was bepaald dat het college van B&W nadere regels kan stellen met betrekking tot heffing en invordering van de leges. Het argument van de VNG om dit artikel te laten vervallen is dat de Algemene wet bestuursrecht en Gemeentewet al voorzien in het kunnen delegeren van de bevoegdheid van de raad aan het college bij een aantal gemeentelijke belastingen waardoor dit artikel geen toegevoegde waarde heeft omdat bovenliggende wetgeving het al regelt. In artikel 11 is ook de hardheidsclausule opgenomen. Deze tekst blijft ongewijzigd.

1.3.4. Artikel 11 krijgt de titel ***Hardheidsclausule***

2.1. In de tarieven tabel 2020 zijn de onderstaande wijzigingen opgenomen:

2.1.1. **Titel 1, Hoofdstuk 18 Telecommunicatie en overige kabels en leidingen**
Het voorstel is om onderstaande regel toe te voegen aan de tarieventabel om het totale leges bedrag te maximeren. Dit in het licht van de ontwikkelingen en besluit-vorming (raadsbrief U19.04195)) in de loop van 2019.
"1.18.1.5
Als er sprake is van een leidinglengte van 5000 strekkende meter sleuf of meer, is de bepaling 1.18.1.1 gelimiteerd tot 5000 meter. Daarnaast wordt een apart project-overeenkomst met de aanvrager afgesloten, waarin de kosten voor de inzet vanuit de gemeente worden vastgesteld."

Op basis van het (concept) tarief 2020 zou dit een bedrag van € 5.750 zijn los van de apart te maken projectovereenkomst. De gebruikte tekst is mede opgesteld door een extern juridisch bureau en bij andere gemeenten al in de legesverordening opgenomen.

De gemeente Lansingerland zorgt hiermee dat de leges bepekt blijven voor de aanleg, maar dat zij wel de mogelijkheid heeft een redelijke vergoeding te vragen voor de bij het project behorende inspanningen.

2.1.2. **Titel 1, 1.19.5 vergunning bedieningsstraatje Kerkweg** vervalt.
Met de herinrichting van het centrum van Berkel en Rodenrijs is er een parkeerschijfzone met ontheffingen voor bewoners gekomen. Hiermee is het vergunningparkeren komen te vervallen.

2.1.3. **Titel 1, 1.20.16 Verzoek voor het veranderen of veranderen van het gebruik van een uitweg/inrit**.
Dit verzoek valt vanaf 2020 onder titel 2, 2.3.7. Uitrit/inrit.

2.1.4. **Titel 2, Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/ omgevingsvergunning**
Verhoging maximum bedrag van de bouwkosten als grondslag voor de legesheffing
In de tarieventabel bij 2.1.1.2 Bouwkosten is de grondslag nu gemaximeerd op € 15.000.000,-. Dit wordt € 16.500.000 in verband met de kostendekkendheid van de leges.
Daar tegenover verlagen we de leges bij de concept aanvraag (2.2.1), aanlegactiviteiten (2.3.2), Uitrit/inrit (2.3.7) en Opslag roerende zaken (2.3.9). De eerste was een drempelbedrag om oneigenlijke aanvragen te beperken. In de praktijk blijkt dat het afronden van het vooroverleg en het indienen van de aanvraag overlapt, waardoor het verrekenen van de leges voor vooroverleg onnodige administratieve lasten met zich meebrengt. We laten dit artikel wel staan met een nul-tarief, zodat voor de kostendekkendheidberekening de arbeidsuren mee blijven tellen. Met de overige verlagingen brengen we tarieven meer in lijn met omliggende gemeenten.

2.1.5. **Titel 2, 2.4.2 Duurzaam (ver)bouwen**
Uit de evaluatie van de Groene Leges blijkt dat de regeling geen stimulans is voor ontwikkelaars. Voor particulieren werkt de regeling erg goed. We willen ook kleinschalige particuliere initiatieven stimuleren (tot 5 woningen). We laten voor deze categorie de plafondhoogte los, maar we maar we schatten in dat het bedrag voor de vermindering niet boven de € 250.000 zal uitkomen. Hiermee is in de (leges)begroting en de kostendekkendheid rekening gehouden.
De wettelijke EPC-norm wordt naar verwachting op 1 juli 2020 vervangen door de BENG norm. Hier houden we rekening mee door deze norm alvast op te nemen in de verordening. BENG staat voor "Bijna EnergieNeutraal Gebouw". Dit is een gebouw dat op jaarbasis gemiddeld even veel energie opwekt als wordt gebruikt voor `het gebouw` (verwarming, warm water, ventilatie, koeling en verlichting). Het is exclusief het energieverbruik van elektrische apparaten. De normen die we hanteren om in aanmerking te komen voor legeskorting zijn in afstemming met een externe adviseur bepaald.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900129

Onderwerp
Vaststellen legesverordening en bijbehorende tarieven 2020

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
- het alleen met een vastgestelde geactualiseerde verordening en tarieventabel voor het kalenderjaar 2020 mogelijk is leges te heffen conform deze verordening en tarieventabel.

Gelet op
- artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Gemeentewet en;
- artikelen 2, tweede lid en 7 van de Paspoortwet.

Besluit(en)
1. De Legesverordening 2020 (T19.20597) vast te stellen.
2. Bijbehorende Tarieventabel 2020 (T19.20660) vast te stellen.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	
Verordening op de heffing en invordering van leges 2020	
Citeertitel	
Legesverordening 2020	
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 229, lid 1, aanhef en ond. B Paspoortwet, art. 2, lid 2 en art. 7
Opmerkingen	Hoort bij Tarieventabel leges 2019
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	Internet
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20597

Verordening op de heffing en invordering van leges 2020

Artikel 1 Definities
In deze verordening inclusief de tarieventabel wordt verstaat onder:
a. ’dag’: de periode van 00.00 uur tot 24.00 uur, waarbij een gedeelte van een dag als een hele dag wordt aangemerkt;
b. ’jaar’: het tijdvak dat loopt van dag n in een kalenderjaar tot en met de (n-1)e dag in het volgende kalenderjaar;
c. 'kalenderjaar': de periode van 1 januari tot en met 31 december;
d. ’maand’: het tijdvak dat loopt van dag n in een kalendermaand tot en met de (n-1)e dag in de volgende kalendermaand, met dien verstande dat als de n^e dag in een kalendermaand 30 of 31 januari is, de $(n-1)^e$ dag in de volgende kalendermaand altijd de laatste dag van de maand februari is;
e. ’week’: een aaneengesloten periode van zeven dagen;
f. ‘het in behandeling nemen van een aanvraag’: het indienen van een aanvraag als bedoeld in artikel 1:3 lid 3 van de Awb. Hiermee wordt zowel een volledige als een onvolledige aanvraag bedoeld.

Artikel 2 Belastbaar feit
1. Onder de naam ‘leges’ worden rechten geheven voor:
   a. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten;
   b. het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag van een Nederlandse identiteitskaart of een reisdocument;
   een en ander zoals genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.
2. Hetgeen in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel is bepaald over een Nederlandse identiteitskaart voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, is van overeenkomstige toepassing op een vervangende Nederlandse identiteitskaart voor personen met een uitreisverbod, ongeacht de leeftijd van de betrokken persoon.

Artikel 3 Belastingplicht
Belastingplichtig is de aanvrager van de dienst, de Nederlandse identiteitskaart of het reisdocument, dan wel degene ten behoeve van wie de dienst is verleend of de handelingen zijn verricht.

Artikel 4 Vrijstellingen
A. Leges worden niet geheven voor:
a. diensten waarvan de kosten krachtens afdeling 6.4 van de Wet ruimtelijke ordening zijn of worden verhaald in een overeenkomst of een exploitatieplan;
b. diensten die ingevolge wettelijk voorschrift zijn vrijgesteld van rechtenheffing of kosteloos moeten worden verleend;
c. het in behandeling nemen van aanvragen als bedoeld in Titel 1, artikel.1.1.7, 1.7.1 t/m 1.7.4, 1.20.2.1 t/m 1.20.2.3 en 1.20.2.5 t/m 1.20.2.13 van de bij deze verordening behorende tarieventabel voor het uitoefenen van hun functie van:
   1. raadsleden;
   2. politieke partijen of hun besturen;
   3. de pers.
d. het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een subsidie c.q. bijdrage.
e. het in behandeling nemen van een aanvraag als bedoeld in Titel 1, artikel 1.19.6, 1.20.2.7 en 1.20.2.15.1 1.20.2.16.2 van de bij deze verordening behorende tarieventabel, indien deze aanvraag een vergunning, ontheffing of verklaring van geen bezwaar betreft voor een plaatselijke instelling die zich de uitoefening van activiteiten van maatschappelijke, sociale, liefdadige, godsdienstige, sportieve en culturele aard ter bevordering van het algemeen belang ten doel stelt. De activiteiten worden in hoofdzaak verricht door vrijwilligers en - voor zover er sprake is van een (geldelijke) opbrengst - tenminste 80% van de opbrengst bestemd is voor een “goed doel”.

B. Leges worden beperkt geheven voor:
Het in behandeling nemen van een aanvraag als bedoeld in Titel 1; artikelen 1.16.4, 1.20.2.5.1, 1.20.2.5.2, 1.20.2.6, 1.20.2.8.1.1, 1.20.2.8.1.2, 1.20.2.8.2, 1.20.2.8.3, 1.20.2.11 en Titel 3; artikel 3.2.1.1 t/m 3.2.1.8 van de bij deze verordening behorende tarieventabel, indien deze aanvraag een vergunning, ontheffing of verklaring van geen bezwaar betreft voor een plaatselijke instelling die zich de uitoefening van activiteiten van

maatschappelijke, sociale, liefdadige, godsdienstige en culturele aard ter bevordering van het algemeen belang ten doel stelt. De activiteiten worden in hoofdzaak verricht door vrijwilligers en – voor zover er sprake is van een geldelijke opbrengst – tenminste 80% van de opbrengst bestemd is voor een "goed doel". Er wordt een bedrag van € 30,- per aanvraag in rekening gebracht.

Artikel 5 Maatstaven van heffing en tarieven

1. De leges worden geheven naar de maatstaven en tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de leges wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.
3. Onverminderd het bepaalde in de verordening bedraagt het tarief, indien de in dat onderdeel bedoelde aanvraag wordt ingediend na aanvang of gereedkomen: 10% van het legesbedrag.

Artikel 6 Wijze van heffing

De leges worden geheven door middel van een mondelinge dan wel een gedagtekende schriftelijke kennisgeving, waaronder mede wordt begrepen een stempelafdruk, zegel, nota of andere schriftuur. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, dan wel door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de leges worden betaald ingeval de kennisgeving als bedoeld in artikel 6:
   a. mondeling wordt gedaan, op het moment van het doen van de kennisgeving;
   b. schriftelijk wordt gedaan, op het moment van uitreiken van de kennisgeving, dan wel in geval van toezending daarvan, binnen 30 dagen na de dagtekening van de kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 8 Kwijtschelding

Bij de invordering van de leges wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 9 Vermindering of teruggaaf

1. Gehele of gedeeltelijke vermindering of teruggaaf van leges voor een in de bij deze verordening behorende tarieventabel omschreven dienst wordt verleend overeenkomstig een met betrekking tot die dienst in die tarieventabel opgenomen bepaling.
2. Voor de toepassing van artikel 28, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 wordt de teruggaaf van leges, bedoeld in het eerste lid, aangemerkt als een vermindering van de belastingaanslag.

Artikel 10 Overdracht van bevoegdheden

Het van burgemeester en wethouders is bevoegd tot het wijzigen van deze verordening, indien de wijzigingen:

a. van zuiver redactionele aard zijn;
b. een gevolg zijn van nieuwe of gewijzigde rijksregelgeving die in werking treedt binnen drie maanden na de officiële bekendmaking van de inwerkingtreding ervan in het Staatsblad of de Staatscourant en het de volgende hoofdstukken of onderdelen van titel 1 van de tarieventabel betreft:
   1. onderdeel 1.1.6 (akten burgerlijke stand);
   2. hoofdstuk 2 (reisdocumenten);
   3. hoofdstuk 3 (rijbewijzen);
   4. onderdeel 1.4.2.1 (papieren verstrekking uit Wet basisregistratie personen);
   5. onderdeel 1.9.1 (verklaring omtrent het gedrag);
   6. hoofdstuk 16 (kansspelen);

een en ander voor zover met deze wijzigingen niet reeds bij het vaststellen of latere wijziging van deze verordening bij raadsbesluit rekening is gehouden.

Artikel 11 Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt. Matiging kan plaatsvinden op grond van de fiscale hardheidsclausule, zoals vermeld in artikel 63 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, juncto artikel 231 van de Gemeentewet.

Artikel 12 Overgangsrecht en slotbepalingen
1. De 'Legesverordening 2019' vastgesteld op 20 december 2018, wordt ingetrokken met ingang van de in artikel 13, tweede lid, genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Indien de datum van inwerkingtreding van deze verordening ligt na de in artikel 13, tweede lid, opgenomen datum van ingang van de heffing, blijft de in het eerste lid genoemde verordening gelden voor de in de tussenliggende periode plaatsvindende belastbare feiten voor zover de heffing van de leges hiervoor in die periode plaatsvindt.

Artikel 13 Inwerkingtreding
1. Deze verordening treedt in werking met ingang van de in het tweede lid genoemde datum van ingang van de heffing.
2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2020.
3. De in artikel 2.1.1.2 en 2.4.2.2.3 van de tarieventabel genoemde NEN-normbladen 2699 en 7120 worden bekendgemaakt door terinzagelegging op het gemeentehuis, Tobias Asserlaan 1 te Bergschenhoek.

Artikel 14 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Legesverordening 2020.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering
van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Decentrale regelgeving

Overheidsorganisatie	Gemeente Lansingerland
Organisatie die de regeling vaststelt	Gemeente Lansingerland
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Titel regelgeving	
Tarieventabel 2020 behorende bij de Verordening op de heffing en invordering van leges 2020	
Citeertitel	
Tarieventabel leges 2020	
Type informatie	Regeling
Onderwerp	Financiën en Economie
Wettelijke grondslag	Gemeentewet, art. 229, lid 1, aanhef en ond. B Paspoortwet, art. 2, lid 2 en art. 7
Opmerkingen	Deze tabel hoort bij de Verordening leges 2020
Betreft (aard van de regeling)	Nieuwe regeling
Datum intrekking of inwerkingtreding wijziging regeling	1 januari 2020
Datum inwerkingtreding van (een versie van) een regeling	1 januari 2020
Datum terugwerkende kracht	
Datum ondertekening regeling	19 december 2019
Bekendmaking geplaatst	
Datum bekendmaking	
Kenmerk voorstel	T19.20660

Tarieventabel behorende bij de Verordening op de heffing en invordering van leges 2020

Indeling tarieventabel

Titel 1 Algemene dienstverlening

Hoofdstuk 1 Burgerlijke stand
Hoofdstuk 2 Reisdocumenten
Hoofdstuk 3 Rijbewijzen
Hoofdstuk 4 Verstrekkingen uit de Wet basisregistratie personen
Hoofdstuk 5 Verstrekkingen uit het Kiezersregister
Hoofdstuk 6 Verstrekkingen op grond van Wet bescherming persoonsgegevens (vervallen)
Hoofdstuk 7 Bestuursstukken
Hoofdstuk 8 Vastgoedinformatie
Hoofdstuk 9 Overige publiekszaken
Hoofdstuk 10 Gemeentearchief
Hoofdstuk 11 Huisvestingswet
Hoofdstuk 12 Leegstandwet
Hoofdstuk 13 Gemeentegarantie
Hoofdstuk 14 Marktstandplaatsen (verplaatst naar Titel 3)
Hoofdstuk 15 Winkeltijdenwet (verplaatst naar Titel 3)
Hoofdstuk 16 Kansspelen
Hoofdstuk 17 Kinderopvang
Hoofdstuk 18 Telecommunicatie
Hoofdstuk 19 Verkeer en vervoer
Hoofdstuk 20 Diversen
Hoofdstuk 21 In deze titel niet benoemde beschikking

Titel 2 Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/omgevingsvergunning

Hoofdstuk 1 Begripsomschrijvingen
Hoofdstuk 2 Conceptaanvraag
Hoofdstuk 3 Omgevingsvergunning
Hoofdstuk 4 Vermindering
Hoofdstuk 5 Teruggaaf
Hoofdstuk 6 Wijziging omgevingsvergunning als gevolg van wijziging project
Hoofdstuk 7 Bestemmingswijzigingen zonder activiteiten
Hoofdstuk 8 Sloopmelding
Hoofdstuk 9 Openstellingsvergunning

Titel 3 Dienstverlening vallend onder Europese dienstenrichtlijn

Hoofdstuk 1 Horeca
Hoofdstuk 2 Organiseren evenementen of markten
Hoofdstuk 3 Seksbedrijven
Hoofdstuk 4 Splitsingsvergunning woonruimte
Hoofdstuk 5 Marktstandplaatsen
Hoofdstuk 6 Winkeltijdenwet
Hoofdstuk 7 In deze titel niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking

Titel 1	Algemene dienstverlening	

Hoofdstuk 1 Burgerlijke stand		2020
1.1.1	Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk, registratie van een partnerschap of omzetten van een geregistreerd partnerschap in een huwelijk op:	
1.1.1.1	maandag om 09.00 en 09.10 uur uitsluitend indien tenminste één van de partners inwoner is van Lansingerland: ivoren huwelijk. Vindt plaats in de publiekshal door een ambtenaar van de burgerlijke stand. Er vindt geen toespraak plaats, er mogen maximaal twee getuigen aanwezig zijn en geen bezoekers	€ 0,00
1.1.1.2	maandag en dinsdag tussen 09.00 en 17.00 uur op een gemeentelijke locatie: zilveren huwelijk. Vindt plaats in een vergaderzaal door een ambtenaar van de burgerlijke stand. Er vindt geen toespraak plaats, er mogen maximaal vier getuigen aanwezig zijn en geen bezoekers	€ 151,75
1.1.1.3	maandag en dinsdag tussen 09.00 en 17.00 uur op een gemeentelijke locatie: gouden huwelijk. Vindt plaats in de trouwzaal door een ambtenaar van de burgerlijke stand. Er vindt een standaard toespraak plaats, er mogen maximaal vier getuigen en 25 bezoekers aanwezig zijn. Er wordt geen gebruik gemaakt van muziek, een rode loper en een carillon	€ 200,00
1.1.1.4	maandag tot en met vrijdag tussen 09.00 en 17.00 uur op een gemeentelijke locatie: platina huwelijk. Vindt plaats in de trouwzaal door een bijzonder ambtenaar van de burgerlijke stand. Een persoonlijke toespraak is toegestaan, er is geen maximum voor het aantal bezoekers. Er kan gebruik gemaakt worden van muziek, een rode loper en een carillon. Er bestaat een mogelijkheid tot huur van de foyer.	€ 355,00
1.1.1.5	maandag tot en met vrijdag tussen 09.00 en 17.00 uur op een niet gemeentelijke locatie die al benoemd is: platina huwelijk extern. Vindt plaats op een aangewezen externe locatie door een bijzonder ambtenaar van de burgerlijke stand. Een persoonlijke toespraak is toegestaan, er is geen maximum voor het aantal bezoekers	€ 236,50
1.1.1.6	maandag tot en met vrijdag tussen 17.00 en 22.00 uur en zaterdag tussen 09.00 en 22.00 uur op een gemeentelijke locatie: platina huwelijk. Vindt plaats in de trouwzaal door een bijzonder ambtenaar van de burgerlijke stand. Een persoonlijke toespraak is toegestaan, er is geen maximum voor het aantal bezoekers. Er kan gebruik gemaakt worden van muziek, een rode loper en een carillon. Er bestaat een mogelijkheid tot huur van de foyer	€ 866,50
1.1.1.7	maandag tot en met vrijdag tussen 17.00 en 22.00 uur en zaterdag, zon- of feestdag tussen 09.00 en 22.00 uur op een niet gemeentelijke locatie die al benoemd is: platina huwelijk extern. Vindt plaats op een al aangewezen externe locatie door een bijzonder ambtenaar van de burgerlijke stand. Een persoonlijke toespraak is toegestaan, er is geen maximum voor het aantal bezoekers	€ 670,50
1.1.2	Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk, registratie van een partnerschap of het omzetten van een geregistreerd partnerschap in een huwelijk in een bijzonder huis op grond van artikel 64, Boek 1, van het Burgerlijk Wetboek	€ 355,00
1.1.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een (schriftelijke)aanvraag tot benoeming als (buitengewoon) ambtenaar van de burgerlijke stand van een ambtenaar, die al door de rechtbank is beëdigd en door een andere gemeente al is benoemd als (buitengewoon) ambtenaar van de burgerlijke stand	€ 151,75
1.1.4	Het tarief bedraagt voor het verstrekken van een trouwboekje of partnerschapboekje of een duplicaat daarvan	€ 40,00
1.1.5	Het tarief bedraagt voor het aanwezig laten zijn van een ambtenaar als getuige bij het huwelijk dan wel registratie	€ 39,50

1.1.6	Voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een stuk als bedoeld in artikel 2 van de Wet rechten burgerlijke stand geldt het tarief zoals dat is opgenomen in het Legesbesluit akten burgerlijke stand	
1.1.7	Toeslag voor het eenmalig benoemen van een trouwlocatie voor 1 dag	€ 512,50
1.1.8	Annuleringskosten huwelijk: tot twee weken voor trouwdatum	€ 79,00
1.1.9	Annuleringskosten huwelijk: minder dan twee weken voor trouwdatum	€ 157,75
1.1.10	Uitstel verlof tot begraven/cremeren	€ 26,25
1.1.11	Toeslag voor niet op de afgesproken tijd aanwezig zijn voor de huwelijksceremonie	€ 52,50
Hoofdstuk 2 Reisdocumenten en Nederlandse identiteitskaart		
1.2	Het tarief bedraagt voor het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag:	
1.2.1	Van een nationaal paspoort:	
1.2.1.1	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 73,20
1.2.1.2	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 55,35
1.2.2	Van een nationaal paspoort, een groter aantal bladzijden bevattende dan een nationaal paspoort als bedoeld in onderdeel 1.2.1 (zakenpaspoort):	
1.2.2.1	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 73,20
1.2.2.2	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 55,35
1.2.3	Van een reisdocument ten behoeve van een persoon die op grond van de Wet betreffende de positie van Molukkers als Nederlander wordt behandeld (faciliteitenpaspoort)	
1.2.3.1	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 73,20
1.2.3.2	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 55,35
1.2.4	Van een reisdocument voor vluchtelingen of een reisdocument voor vreemdelingen	€ 55,35
1.2.5	Van een Nederlandse Identiteitskaart	
1.2.5.1	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 58,30
1.2.5.2	Voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 30,70
1.2.6	Voor een spoedlevering van de in de onderdelen 1.2.1 tot en met 1.2.5 genoemde documenten, de in die onderdelen genoemde leges vermeerderd met een bedrag van	€ 49,85
Hoofdstuk 3 Rijbewijzen		
1.3.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het afgeven, vernieuwen, vervangen of omwisselen van een rijbewijs	€ 39,75
1.3.2	Het tarief genoemd in onderdeel 1.3.1 wordt bij een spoedlevering vermeerderd met	€ 34,10
1.3.3	Het tarief in onderdeel 1.3.1 wordt, indien aan de aanvrager reeds eerder een rijbewijs werd verstrekt, welk document bij de aanvraag, anders dan buiten de schuld van de aanvrager, niet compleet kan worden overlegd, verhoogd met	€ 26,25

Hoofdstuk 4 Verstrekkingen uit de Wet basisregistratie personen		
1.4.1	Voor de toepassing van dit hoofdstuk, met uitzondering van de onderdeel 1.4.3, wordt onder één verstrekking verstaan één of meer gegevens over één persoon waarvoor de basisregistratie personen moet worden geraadpleegd.	
1.4.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.4.2.1	Tot het verstrekken van gegevens, per verstrekking	€ 15,00
1.4.2.2	Tot het verstrekken van digitaal aangevraagde en betaalde gegevens, per verstrekking	€ 10,00
1.4.2.3	Tot het verstrekken van een meertalig modelformulier woon- en/of verblijfplaats als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van verordening (EU) nr. 2016/1191 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 betreffende de bevordering van het vrije verkeer van burgers door vereenvoudigde overlegging van bepaalde openbare documenten in de Europese Unie en tot wijziging van Verordening nr. 1024/2012 (PbEU 2016, L 200)	€ 13,80
1.4.3	Het tarief bedraagt voor het op verzoek doornemen van de basisregistratie personen, voor ieder daaraan besteed kwartier	€ 19,75
Hoofdstuk 5 Verstrekkingen uit het Kiezersregister		
1.5	n.v.t.	
Hoofdstuk 6 Verstrekkingen op grond van Wet bescherming persoonsgegevens (vervallen)		
1.6	n.v.t.	
Hoofdstuk 7 Bestuursstukken		
1.7.1	n.v.t.	
Hoofdstuk 8 Vastgoedinformatie		
1.8.1	Het tarief bedraagt voor het verstrekken van een fysieke kopie van een plan, zoals bestemmingsplan, bouwarchief, voorbereidingsbesluit, streekplan of stadvernieuwingsplan:	
1.8.1.1	a. formaat A4	€ 0,90
	b. formaat A3	€ 1,50
	c. formaat A2	€ 6,25
	d. formaat A1	€ 8,50
	e. formaat A0	€ 14,75
	f. formaat 2 x A0	€ 25,50
1.8.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een afschrift van of uittreksel uit het gemeentelijke beperkingenregister of de gemeentelijke beperkingenregistratie, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen, dan wel tot het verstrekken van een aan die registratie ontleende verklaring, als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder c, van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen	€ 59,00
1.8.3	Het tarief bedraagt voor het doen van naspeuringen in het Kadaster online voor signaleringen niet-gemeentelijke Publiekrechtelijke Beperkingen, voor ieder daar aan besteed kwartier	€ 22,00
1.8.4	Het tarief voor het geven van informatie over de verstrekte fotokopieën of plannen, voor ieder daaraan besteed kwartier	€ 22,00

Hoofdstuk 9 Overige publiekszaken		
1.9	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.9.1	tot het verkrijgen van een verklaring omtrent het gedrag	€ 41,35
1.9.1.1	Tot het verkrijgen van een verklaring omtrent het gedrag voor vrijwilligers die werken met mensen in een afhankelijkheidssituatie	€ 0,00
1.9.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.9.2.1	tot het verkrijgen van een bewijs van in leven zijn	€ 15,00
1.9.2.2	tot het verstrekken van digitaal aangevraagd bewijs van in leven zijn	€ 10,00
1.9.3	tot het verkrijgen van een legalisatie van een handtekening	€ 6,50
Hoofdstuk 10 Gemeentearchief		
1.10	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een afschrift of fotokopie van een in het gemeentearchief berustend stuk. Dit tarief geldt ook voor WOB-verzoeken:	
1.10.1	voor minder dan 6 kopieën	€ 0,00
1.10.2	Voor 6 tot 13 kopieën	€ 4,50
1.10.3	Voor 14 of meer kopieën, per kopie	€ 0,35
Hoofdstuk 11 Huisvestingswet		
1.11	n.v.t.	
Hoofdstuk 12 Leegstandwet		
1.12	n.v.t.	
Hoofdstuk 13 Gemeentegarantie		
1.13	n.v.t.	
Hoofdstuk 14 Marktstandplaatsen (vervallen en verplaatst naar Titel 3)		
n.v.t.		
Hoofdstuk 15 Winkeltijdenwet (vervallen en verplaatst naar Titel 3)		
n.v.t.		
Hoofdstuk 16 Kansspelen		
1.16.1	Tarief voor een vergunning voor een speelgelegenheid als bedoeld in artikel 2:39 van de APV. De tarieven zijn landelijk vastgelegd in het Speelautomatenbesluit 2000 paragraaf 2, artikel 3	
1.16.1.1	Bij de indiening van de aanvraag van een aanwezigheidsvergunning die geldt voor een tijdvak van 12 maanden, is de aanvrager een vergoeding als bedoeld in artikel 30d, derde lid, van de wet verschuldigd ten bedrage van:	
1.16.1.2	a. indien de vergunning voor één speelautomaat geldt	€ 56,50
1.16.1.3	b. indien de vergunning voor twee of meer speelautomaten geldt	€ 22,50
1.16.1.4	vermeerderd met het product van het aantal speelautomaten, waarvoor de vergunning geldt, en een bedrag van	€ 34,00

1.16.2	Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien de vergunning geldt voor een tijdvak, korter dan 12 maanden of langer dan 12 maanden doch ten hoogste vier jaar, met dien verstande dat de in het eerste lid bedoelde maximumbedragen naar evenredigheid in het verschil in looptijd van de vergunning verlaagd onderscheidenlijk verhoogd worden.	
1.16.3	Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien de vergunning geldt voor een tijdvak van meer dan vier jaar of voor onbepaalde tijd, met dien verstande dat voor de toepassing van onderdeel a in plaats van € 56,50 een bedrag van € 226,50 en voor de toepassing van onderdeel b in plaats van € 22,50 een bedrag van € 90,50 en in plaats van € 34,00 een bedrag van € 136,00 geldt.	
1.16.4	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag ter verkrijging van een vergunning voor het houden van een loterij	€ 88,00
Hoofdstuk 17 Kinderopvang		
1.17.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot:	
1.17.1.1	het in exploitatie nemen van een kindercentrum of gastouderbureau als bedoeld in artikel 1.45, eerste lid, van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen.	€ 1.325,40
1.17.1.2	het bieden van gastouderopvang als bedoeld in artikel 1.45, tweede lid, van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen.	€ 462,58
1.17.2	Indien de in 1.17.1.1 of 1.17.1.2 bedoelde aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van twee weken na het in behandeling nemen ervan, bedraagt de teruggaaf 75% van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges.	
Hoofdstuk 18 Telecommunicatie en overige kabels en leidingen		
1.18.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag in verband met het verkrijgen van instemming of vergunning over plaats, tijdstip en wijze van uitvoering van werkzaamheden als bedoeld in artikel 5.4 Telecommunicatiewet, artikel 4, eerste lid, Algemene Voorwaarden Kabels en Leidingen en artikel 2:11 APV per locatie	€ 179,50
1.18.1.1	indien het betreft werkzaamheden in tegel-, klinker- en sierbestratingen, alsmede gesloten verhardingen of werkzaamheden in bermen, groenstroken en dergelijke, voor zover de werkzaamheden plaatsvinden in of op openbare gemeentegrond, per strekkende meter sleuf verhoogd met	€ 1,15
1.18.1.2	Indien met betrekking tot een aanvraag overleg moet plaatsvinden tussen gemeente, andere beheerders van openbare grond en de aanbieder van het netwerk, verhoogd met	€ 251,25
1.18.1.3	indien de aanvrager verzoekt om inhoudelijke afstemming bij de beoordeling van een aanvraag, verhoogd met	€ 251,25
1.18.1.4	indien met betrekking tot een aanvraag onderzoek naar de status van de kabel plaatsvindt, verhoogd met het bedrag van de voorafgaand aan het in behandeling nemen van de aanvraag aan de aanvrager meegedeelde kosten, blijkend uit een begroting die door het college van burgemeester en wethouders is opgesteld.	
1.18.1.5	Als er sprake is van een leidinglengte van 5000 strekkende meter sleuf of meer, is de bepaling 1.18.1.1 gelimiteerd tot 5000 meter. Daarnaast wordt een apart projectovereenkomst met de aanvrager afgesloten, waarin de kosten voor de inzet vanuit de gemeente worden vastgesteld.	
1.18.2	indien een begroting als bedoeld in subonderdeel 1.18.1.4 is uitgebracht, wordt een aanvraag in behandeling genomen op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de aanvrager ter kennis is gebracht, tenzij de melding voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.	

Hoofdstuk 19 Verkeer en vervoer		
1.19	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.19.1	tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 87 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990	€ 35,75
1.19.2	tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 9.1 van de Regeling voertuigen	€ 35,75
1.19.3	voor zover noodzakelijk voor en direct samenhangend met de uitvoering van bijzondere transporten	€ 35,75
1.19.4	ter verkrijging of wijziging van een parkeervergunning op grond van de "Parkeerverordening vrachtwagens Jan van der Heydenstraat"	€ 143,50
1.19.5	tot het verkrijgen van een verklaring van geen bezwaar voor gebruik van de openbare weg voor andere doelen dan regulier verkeer	€ 35,75
1.19.6	tot het verkrijgen van een vergunning voor een gehandicaptenparkeerplaats inclusief de plaatsing van een kentekenbord	€ 128,50
1.19.7	tot het verkrijgen van een gewijzigd kentekenbord voor de gehandicaptenparkeerplaats	€ 64,25
1.19.8	tot het verkrijgen of vervangen van een invalidenparkeerkaart	€ 64,25
Hoofdstuk 20 Diversen		
1.20.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een:	
1.20.1.1	aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning voor de aanleg of wijziging van een rioolaansluiting op het gemeenteriool als bedoeld in artikel 1 van de Verordening éénmalig rioolaansluitrecht	€ 72,00
1.20.1.2	aanvraag naturalisatie wordt op basis van artikel 9, eerste lid Besluit optie- en naturalisatie gelden 2002 (Stb.2002, 325) geheven:	
	Optie; enkelvoudig, tariefcode A	€ 191,00
	Optie; gemeenschappelijk, tariefcode B	€ 326,00
	Optie; medeopterende minderjarige, tariefcode C	€ 21,00
	Naturalisatie; enkelvoudig; standaard, tariefcode D	€ 901,00
	Naturalisatie; gemeenschappelijk, standaard, tariefcode E	€ 1.150,00
	Naturalisatie; enkelvoudig, verlaagd, tariefcode F	€ 670,00
	Naturalisatie; gemeenschappelijk; verlaagd, tariefcode G	€ 920,00
	Naturalisatie; meenaturaliserende minderjarige, tariefcode H	€ 130,00
1.20.1.3	n.v.t.	
1.20.1.4	n.v.t.	
1.20.1.5	aanvraag tot het verstrekken van een Rotterdampas:	
1.20.1.5.1	voor volwassenen vanaf 18	€ 60,00
1.20.1.5.2	voor inwonende kinderen (van 3 t/m 17 jaar)	€ 12,50
1.20.1.5.3	voor minima. Voor inwonende kinderen (3 t/m 17 jaar) van minima waarvoor de pas gelijktijdig wordt opgehaald is de pas gratis.	€ 5,00
1.20.1.5.4	duplicaat, per pas	€ 2,50
1.20.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van:	
1.20.2.3	kaarten, tekeningen en afschriften, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen, per kaart, tekening of afschrift:	
	a. formaat A4	€ 0,90

	b. formaat A3	€ 1,50
	c. formaat A2	€ 6,25
	d. formaat A1	€ 8,50
	e. formaat A0	€ 14,75
	f. formaat 2 x A0	€ 25,50
1.20.2.4	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning voor de verkoop van vuurwerk, als bedoeld in artikel 2:72 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 440,00
1.20.2.5	Het tarief voor de aanvraag van een ontheffing op het verbod geluidhinder tussen 23.00 uur en 7.00 uur, als bedoeld in artikel 4.6 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland, voor:	
1.20.2.5.1	particulieren	€ 220,00
1.20.2.5.2	bedrijven	€ 440,00
1.20.2.5.3	indien met betrekking tot een aanvraag van een ontheffing op het verbod op geluidhinder advies gevraagd moet worden van de DCMR, verhoogd met de kosten van het advies; per uur	€ 113,25
1.20.2.6	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot ontheffing van het kampeerverbod, als bedoeld in artikel 4:18 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 176,00
1.20.2.7	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning ten behoeve van het inzamelen van geld of goederen of leden- of donateurwerving, als bedoeld in artikel 5:13 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 30,50
1.20.2.8.1.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning of het wijzigen van een bestaande vergunning ten behoeve van een commerciële of niet-commerciële standplaats, als bedoeld in artikel 5:18 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 88,00
1.20.2.8.1.2	Het tarief bedraagt voor het verstrekken van een vergunning ten behoeve van een commerciële of niet commerciële standplaats, als bedoeld in artikel 5:18 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 132,00
1.20.2.8.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning ten behoeve van een niet-commerciële standplaats of een standplaats voor promotieactiviteiten gedurende één dag	€ 44,00
1.20.2.8.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een tijdelijke vergunning ten behoeve van een standplaats voor maximaal vijf dagen	€ 88,00
1.20.2.9	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning voor het exploiteren van een horecabedrijf, als bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 440,00
1.20.2.10	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot ontheffing van de sluitingstijd als bedoeld in artikel 2:29 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 264,00
1.20.2.11	Het tarief voor een ontheffing van het verbod om vuur te stoken, als bedoeld in artikel 5:34 lid 3 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland) bedraagt	€ 88,00
1.20.2.12	Stukken of uittreksels, welke op aanvraag van de aanvrager moeten worden opgemaakt, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen, per pagina	€ 6,00
1.20.2.13	Vermindering als gevolg van intrekking van een aanvraag: Als een aanvrager zijn aanvraag intrekt terwijl deze al in behandeling is genomen door de gemeente, bestaat aanspraak op verlaging van het legestarief	
1.20.2.13.1	indien de aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van 2 weken na het in behandeling nemen ervan van de verschuldigde leges	50,00%

1.20.2.13.2	indien de aanvraag wordt ingetrokken na 2 weken en binnen een termijn van 13 weken na het in behandeling nemen ervan van de verschuldigde leges	25,00%
1.20.2.14	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een verklaring van geen bezwaar (openbare orde)	€ 88,00
1.20.2.15	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 2:10 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland voor het gebruiken van de weg of een weggedeelte, anders dan overeenkomstig de bestemming:	
1.20.2.15.1	voor het plaatsen van bouwmaterialen en/of containers:	
	bij ecotoiletten	€ 71,75
	bij een container tot en met een oppervlak van 15m2	€ 143,50
	bij een container groter dan 15m2 oppervlak of meerdere containers	€ 231,50
1.20.2.15.2	voor overig gebruik van de weg of weggedeelte anders dan overeenkomstig de bestemming	€ 231,50
Hoofdstuk 21 In deze titel niet benoemde beschikking		
1.21.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een andere, in deze titel niet benoemde beschikking:	€ 353,00

> *Titel 2 op volgende pagina*

Titel 2	Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/ omgevingsvergunning	
Hoofdstuk 1	**Begripsomschrijvingen**	**2020**
2.1.1	Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:	
2.1.1.1	**Aanlegkosten**:	
	de aannemingssom exclusief omzetbelasting, bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van de Uniforme Administratieve Voorwaarden voor de uitvoering van werken en van technische installatiewerken 2012 (UAV 2012), voor het uit te voeren werk, of voor zover deze ontbreekt, een raming van de aanlegkosten, de omzetbelasting niet inbegrepen. Indien de werken of werkzaamheden geheel of gedeeltelijk door zelfwerkzaamheid geschieden wordt in deze titel onder aanlegkosten verstaan: de prijs die aan een derde in het economisch verkeer zou moeten worden betaald voor de werken of werkzaamheden waarop de aanvraag betrekking heeft;	
2.1.1.2	**Bouwkosten**:	
	de aannemingssom exclusief omzetbelasting, bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van de Uniforme administratieve voorwaarden voor de uitvoering van werken en van technische installatiewerken 2012 (UAV 2012), voor het uit te voeren werk, of voor zover deze ontbreekt een raming van de bouwkosten inclusief bijkomende kosten, (exclusief omzetbelasting), bedoeld in het normblad NEN 2699, of zoals dit normblad laatstelijk is vervangen of gewijzigd. Indien het bouwen geheel of gedeeltelijk door zelfwerkzaamheid geschiedt, wordt in deze titel onder bouwkosten verstaan: de prijs die aan een derde in het economisch verkeer zou moeten worden betaald voor het tot stand brengen van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft. Indien het bouwwerk geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op wegen en/of banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken, waaronder tevens worden verstaan bruggen, tunnels en viaducten, worden de kosten van infrastructurele voorzieningen als bedoeld in normblad NEN 2699, of zoals dit normblad laatstelijk is vervangen of gewijzigd, gerekend tot de bouwkosten als hiervoor omschreven. De bouwkosten zijn niet lager dan het referentiebedrag dat voortvloeit uit een berekening aan de hand van de kengetallen voor soortgelijke bouwwerken in het Bouwkostenkompas, zoals deze ten tijde van het indienen van de aanvraag golden. De berekening wordt uitgevoerd aan de hand van de benchmark ‘laag’. Indien het in de aanvraag opgegeven bedrag lager is dan het referentiebedrag, wordt het bedrag aan bouwkosten vastgesteld op het referentiebedrag, tenzij de afwijking met de benchmark “laag” kleiner is dan 10%. In dat geval worden de door de aanvrager opgegeven bouwkosten vastgesteld. Indien het Bouwkostenkompas niet voorziet in kentallen voor de aangevraagde werkzaamheden, wordt een onderbouwing opgevraagd die beoordeeld wordt op aannemelijkheid. Als grondslag voor de legesheffing worden de bouwkosten gemaximeerd op € 16.500.000,-	
2.1.1.3	**Sloopkosten:**	
	de aannemingssom exclusief omzetbelasting, bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van de Uniforme Administratieve Voorwaarden voor de uitvoering van werken en van technische installatiewerken 2012 (UAV 2012), voor het uit te voeren werk, of voor zover deze ontbreekt, een raming van de sloopkosten, de omzetbelasting niet inbegrepen. Indien het slopen geheel of gedeeltelijk door zelfwerkzaamheid geschiedt wordt in deze titel onder sloopkosten verstaan: de prijs die aan een derde in het economisch verkeer zou moeten worden betaald voor het slopen van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft;	
2.1.1.4	**Wabo**: Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.	
2.1.1.4.1	In deze titel voorkomende begrippen die in de Wabo zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als bij of krachtens de Wabo bedoeld.	

2.1.1.4.2	In deze titel voorkomende begrippen die niet nader in de Wabo zijn omschreven en die betrekking hebben op activiteiten waarvoor het toetsingskader in een ander wettelijk voorschrift is uitgewerkt, hebben dezelfde betekenis als in dat wettelijk voorschrift bedoeld.	
Hoofdstuk 2 Conceptaanvraag		
2.2.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een conceptaanvraag in verband met het verkrijgen van een indicatie of een voorgenomen project vergunbaar is (WABO):	
2.2.1.1	Bij conceptaanvragen met bouwkosten van € 0 tot en met € 100.000	€ 0,00
2.2.1.2	Bij conceptaanvragen met bouwkosten hoger dan € 100.000	€ 0,00
Hoofdstuk 3 Omgevingsvergunning		
2.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een project: de som van de verschuldigde leges voor de verschillende activiteiten of handelingen waaruit het project geheel of gedeeltelijk bestaat en waarop de aanvraag betrekking heeft en de verschuldigde leges voor de extra toetsen die in verband met de aanvraag moeten worden uitgevoerd, berekend naar de tarieven en overeenkomstig het bepaalde in dit hoofdstuk en hoofdstuk 4 van deze titel. In afwijking van de vorige volzin kan ook per activiteit, handeling of andere grondslag een legesbedrag worden gevorderd.	
2.3.1	**Bouwactiviteiten**	
2.3.1.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, bedraagt het tarief:	
	Bouwkosten minder dan € 50.000	€ 88,00
	Vermeerderd met	3,00%
	Van de bouwkosten	
	Bouwkosten van € 50.000 tot € 100.000	€ 239,50
	Vermeerderd met	2,70%
	Van de bouwkosten	
	Bouwkosten van € 100.000 tot € 200.000	€ 543,00
	Vermeerderd met	2,40%
	Van de bouwkosten	
	Bouwkosten van € 200.000 tot € 500.000	€ 1.149,50
	Vermeerderd met	2,10%
	Van de bouwkosten	
	Bouwkosten van € 500.000 tot € 1.000.000	€ 2.919,00
	Vermeerderd met	1,75%
	Van de bouwkosten	
	Bouwkosten € 1.000.000 of meer	€ 5.446,50
	Vermeerderd met	1,50%
	Van de bouwkosten, waarbij deze bouwkosten tot maximaal € 16.500.000,- doorberekend worden voor de legesheffing	
2.3.1.2	**Welstandstoets door de welstandscommissie**	
2.3.1.2.1	Indien er een welstandstoets dient te worden uitgevoerd bedraagt het tarief:	
	bouwkosten lager dan € 25.000	€ 45,00

	bouwkosten van € 25.000 - € 1.250.000;	1,8‰ van de bouwkosten
	bouwkosten vanaf € 1.250.000	€ 2.250,00
2.3.1.2.2	Kosten in het kader van legalisatieonderzoek (exclusief locatiebezoek)	€ 100,00
2.3.1.2.4	Uurtarief voor aanvullende werkzaamheden (kwaliteitsteam, locatiebezoek etc.)	€ 100,00
2.3.1.2.7	De berekende tarieven onder 2.3.1.2 worden naar boven afgerond op € 5,00	
2.3.1.2.8	Er worden geen kosten in rekening gebracht voor vooroverleg welstand, tenzij een vooroverleg vaker dan 3 keer wordt ingebracht. Het reguliere legestarief wordt dan berekend.	
2.3.1.3	**Beoordeling bodemrapport**	
	Onverminderd het bepaalde in onderdeel 2.3.1.1 bedraagt het tarief, indien krachtens wettelijk voorschrift voor de in dat onderdeel bedoelde aanvraag een bodemrapport wordt beoordeeld:	
2.3.1.3.1	voor de beoordeling van een milieukundig bodemrapport	€ 303,00
2.3.1.3.2	voor de beoordeling van een archeologisch bodemrapport, proefsleuvenonderzoek of opgravingen	€ 180,00
2.3.2	**Aanlegactiviteiten**	
2.3.2.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een aanlegactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder b, van de Wabo, bedraagt het tarief:	0,80%
	van de aanlegkosten, met een minimum van:	€ 150,00
2.3.3	**Planologisch strijdig gebruik**	
	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft of mede betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, bedraagt het tarief voor deze activiteit, onverminderd het bepaalde in de overige van toepassing zijnde onderdelen in deze tarieventabel:	
2.3.3.1	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 1°, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (binnenplanse afwijking)	€ 176,00
2.3.3.2.1	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (buitenplanse kleine afwijking)	€ 500,00
2.3.3.2.2	in afwijking van het bepaalde in artikel 2.3.3.2.1, indien de activiteit past binnen het vastgestelde afwijkingenbeleid en geen gebruik gemaakt wordt van het afwegingskader	€ 176,00
2.3.3.3	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (buitenplanse afwijking):	€ 4.710,00
2.3.3.4	indien artikel 2.12, tweede lid, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (tijdelijke afwijking)	€ 750,00
2.3.3.5	indien artikel 2.12, eerste lid, onder b, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (afwijking van exploitatieplan):	€ 329,00
2.3.3.6	indien de aanvraag een project van provinciaal belang betreft, de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en artikel 2.12, eerste lid, onder c, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (afwijking van provinciale regelgeving):	€ 1.691,50
2.3.3.7	indien de aanvraag een project van nationaal belang betreft, de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en artikel 2.12, eerste lid, onder c, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (afwijking van nationale regelgeving):	€ 1.691,50
2.3.3.8	indien artikel 2.12, eerste lid, onder d, van de Wabo wordt toegepast of geweigerd (afwijking van voorbereidingsbesluit):	€ 1.691,50
2.3.4	**In gebruik nemen of gebruiken bouwwerken in relatie tot de brandveiligheid**	

2.3.4.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder d, van de Wabo, bedraagt het tarief:	
	Bij objectgrootte:	
2.3.4.1.1	a. kleiner dan of gelijk aan 2.000 m^2	€ 500,00
2.3.4.1.2	b. groter dan 2.000 m^2	€ 3.000,00
2.3.5	**Sloopactiviteiten anders dan bij monumenten of in beschermd stads- of dorpsgezicht**	
2.3.5.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het slopen van een bouwwerk bedraagt het tarief:	
2.3.5.1.1	in gevallen waarin dat in een bestemmingsplan, beheersverordening of voorbereidingsbesluit is bepaald als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder g, van de Wabo of waarvoor op grond van een provinciale verordening een vergunning of ontheffing is vereist	1,60%
	van de sloopkosten, met een minimum van:	€ 528,00
2.3.6	**Aanleggen of veranderen weg**	
	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het aanleggen van een weg of verandering brengen in de wijze van aanleg van een weg waarvoor op grond van een bepaling in een provinciale verordening of de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland een vergunning of ontheffing is vereist, als bedoeld in artikel 2.2, aanhef en eerste lid, onder d, van de Wabo, bedraagt het tarief	€ 2.584,00
2.3.7	**Uitrit/inrit**	
	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het maken, of veranderen van een uitrit/inrit waarvoor op grond van een bepaling in een provinciale of gemeentlijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist, als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, bedraagt het tarief	€ 150,00
2.3.8	**Kappen**	
	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het vellen of doen vellen van houtopstand, waarvoor op grond van een bepaling in een provinciale verordening of in artikel 3 van de Bomenverordening Lansingerland 2018 een vergunning of ontheffing is vereist, als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder g, van de Wabo, bedraagt het tarief	
2.3.8.1	Bij 1 tot en met 5 bomen	€ 90,00
2.3.8.2	Bij 6 tot en met 10 bomen	€ 180,00
2.3.8.3	Bij 11 tot en met 50 bomen	€ 360,00
2.3.8.4	Bij meer dan 50 bomen bedraagt het tarief per 50 bomen	€ 450,00
	Waar het aantal bomen niet is opgegeven wordt uitgegaan van 400 bomen per hectare	
2.3.9	**Opslag van roerende zaken**	
	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op de opslag van roerende zaken in een bepaald gedeelte van de provincie of de gemeente Lansingerland, waarvoor op grond van een bepaling in een provinciale verordening of van de Algemene plaatselijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist, bedraagt het tarief	
2.3.9.1	indien de activiteit bestaat uit het daar opslaan van roerende zaken groter dan 15 m2 bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j, van de Wabo	€ 150,00
2.3.9.2	indien de activiteit bestaat uit het als eigenaar, beperkt gerechtigde of gebruiker van een onroerende zaak toestaan of gedogen dat daar roerende zaken worden opgeslagen, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder k, van de Wabo:	€ 267,50
2.3.10	**Monumenten**	
2.3.10.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het op enigerlei wijzigen van een monument bedraagt het tarief	€ 0,00

Hoofdstuk 4 Vermindering		
2.4.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning is voorafgegaan door een conceptaanvraag als bedoeld in hoofdstuk 2, waarop de eerstgenoemde aanvraag betrekking heeft en niet afwijkt van de conceptaanvraag en binnen 1 jaar na afronding van de conceptaanvraag wordt ingediend, worden de ter zake van de conceptaanvraag geheven leges in mindering gebracht op de leges voor het in behandeling nemen van de aanvraag om de omgevingsvergunning bedoeld in hoofdstuk 3. Een minimumbedrag van €88,00 blijft bij het besluit op de aanvraag om omgevingsvergunning altijd verschuldigd.	
2.4.2	**Duurzaam (ver)bouwen**	
2.4.2.1	De verschuldigde leges voor de activiteit Bouwen worden met 100% verminderd indien bij een aanvraag om omgevingsvergunning voor de activiteit Bouwen is aangetoond dat voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:	
2.4.2.1.1	Nieuwbouwwoning niet-seriematig (individueel of kleinschalig particulier initiatief, tot en met 4 woningen) conform Nul-Op de-Meter (NOM) of EPC lager dan of gelijk aan 0, of conform BENG-normering zoals weergegeven in de definitie onder 2.4.2.2.2.	
2.4.2.1.2	Nieuwbouwwoningen seriematig (corporatie) conform NOM of EPC lager dan of gelijk aan 0, of conform BENG-normering zoals weergegeven in de definitie onder 2.4.2.2.2., totdat een maximum uit te keren korting in deze categorie is gegeven van € 50.000,00	
2.4.2.2	Definities:	
2.4.2.2.1	<u>Nul op de Meter</u>	
	Bij een Nul op de Meter woning zijn de in- en uitgaande energiestromen voor gebouwgebonden energie (o.a. ruimteverwarming, -koeling, warm tapwater gebruik) en het gebruik van huishoudelijke apparatuur op jaarbasis per saldo nul,	
	onder standaard klimaatcondities zoals die gelden in Nederland en bij gemiddeld gebruik van de woning, zoals vastgelegd in de ontwerpuitgangspunten en onderbouwd door Nederlandse normen.	
2.4.2.2.2	<u>BENG</u>	
	BENG staat voor "Bijna EnergieNeutraal Gebouw". Dit is een gebouw dat op jaarbasis gemiddeld even veel energie opwekt als wordt gebruikt voor `het gebouw` (verwarming, warm water, ventilatie, koeling en verlichting). Het is exclusief het energieverbruik van elektrische apparaten. We haneren de volgende normering om in aanmerking te komen voor teruggaaf:	
	<u>BENG-normen die in aanmerking komen voor vermindering</u>	**<u>Energieneutraal (vh. EPC 0,0)</u>**
	Energiebehoefte	15%* lager dan geldend Bouwbeslui
	primair fossiel energiegebruik	0 kWh / m2 / jaar
	aandeel hernieuwbare energie	≥ 100%
	* voor appartementen 25% lager	
2.4.2.2.3	<u>EPC</u> De Energieprestatiecoëfficiënt (EPC) is een index die de energetische efficiëntie van nieuwbouw aangeeft, en wordt bepaald door berekeningen vastgelegd in de norm NEN 7120. De EPC-berekening is opgenomen in het bouwbesluit.	
Hoofdstuk 5 Teruggaaf		
2.5.1	**Teruggaaf als gevolg van intrekking aanvraag omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten**	
2.5.1.1	Als een aanvrager zijn aanvraag om een omgevingsvergunning voor een project dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten, als bedoeld in de onderdelen 2.3.1.1, 2.3.2 en 2.3.5 intrekt terwijl deze reeds in behandeling is genomen door de gemeente, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt:	
2.5.1.1.1	indien de reguliere aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van 4 weken na	50,00%

	indiening	
2.5.1.1.2	indien de reguliere aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van 4 tot 8 weken na indiening	25,00%
	Van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges;	
2.5.1.2.1	indien de uitgebreide aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van 8 weken na indiening	50,00%
2.5.1.2.2	indien de uitgebreide aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van 8 tot 26 weken na indiening	25,00%
	van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges;	
2.5.1.3	indien de aanvraag om conceptaanvraag of aanvraag wordt ingetrokken binnen een termijn van 1 week na indiening en er **geen** werkzaamheden zijn verricht	100,00%
2.5.2	**Teruggaaf als gevolg van intrekking verleende omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten**	
2.5.2.1	Wanneer de gemeente een verleende omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten intrekt op verzoek van de vergunninghouder, wordt een deel van de leges teruggegeven, mits het verzoek tot intrekken binnen 1,5 jaar na verlening van de vergunning is ingediend en van de vergunning geen gebruik is gemaakt. De teruggaaf bedraagt:	
2.5.2.1.1	Bij intrekking binnen 6 maanden na verlenen	20,00%
2.5.2.1.2	Bij intrekking tussen 6 en 18 maanden na verlenen	10,00%
	van de verschuldigde basisleges bedoeld in artikel 2.3.1.1. met dien verstande dat een bedrag minder dan € 88,00 niet wordt teruggegeven.	
2.5.3	**Teruggaaf als gevolg van het weigeren van een omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten**	
2.5.3.1	Als de gemeente een omgevingsvergunning voor een project dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten als bedoeld in de onderdelen 2.3.1 tot en met 2.3.7 weigert, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt:	10,00%
	van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges, met een minimum bedrag van € 88,00.	
2.5.4	**Minimumbedrag voor teruggaaf**	
	Een bedrag minder dan € 88,00 wordt niet teruggegeven.	
2.5.5	**Teruggaaf als gevolg van het omzetten van een tijdelijke terrasvergunning in een permanente, voor zover het Bouwactiviteiten betreft en/of Planologisch strijdig gebruik**	
2.5.5.1	Indien een tijdelijke omgevingsvergunning is verleend voor het plaatsen van een terras, voor zover het de activteit Bouwen of Planologisch strijdig gebruik betreft, zijn voor het aanvragen van het omzetten hiervan naar een niet-tijdelijke omgevings-vergunning geen leges verschuldigd.	
2.5.6	**Intrekking aanvraag omgevingsvergunning op verzoek van de gemeente**	
2.5.6.1	Indien een aanvraag omgevingsvergunning op verzoek van de gemeente wordt ingetrokken, waarbij sprake is van het gelijktijdig indienen van een aanvraag voor dezelfde werkzaamheden, zal voor de intrekking van die aanvraag geen leges in rekening worden gebracht.	
2.5.7	**Teruggaaf niet- ontvankelijk verklaring**	
2.5.7.1	Indien na het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning een verzoek voor aanvullende gegevens wordt gedaan, waarop door de aanvrager niet wordt gereageerd, dan wel de ingediende aanvullende gegevens onvoldoende informatie bevatten tot beoordeling van de aanvraag, waardoor besloten wordt het verzoek buiten behandeling te stellen, dan bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt:	100%

	van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges, met een minimum bedrag van € 88,00.	
Hoofdstuk 6 Wijziging omgevingsvergunning als gevolg van wijziging project		
2.6	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijziging van een omgevingsvergunning als gevolg van een, naar de omstandigheden beoordeeld, geringe wijziging in het project, onder de voorwaarde dat nog niet geheel gebruik is gemaakt van de vergunning:	0,00%
	Dit artikel vindt geen toepassing als de afwijking zodanig is dat naar de omstandigheden beoordeeld van een nieuw bouwplan sprake is.	
Hoofdstuk 7 Bestemmingswijzigingen zonder activiteiten		
2.7.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het vaststellen van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening	€ 7.850,00
2.7.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het wijzigen van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder a, van de Wet ruimtelijke ordening	€ 4.710,00
Hoofdstuk 8 Sloopmelding		
2.8	n.v.t.	
Hoofdstuk 9 Openstellingsvergunning		
2.9.1	Onverminderd de overige bepalingen van deze tarieventabel, bedraagt het tarief indien de aanvraag om een vergunning betrekking heeft op het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels (openstellingsvergunning tunnel)	150.000,00
2.9.2	Onverminderd de overige bepalingen van deze tarieventabel, bedraagt het tarief indien de aanvraag om een vergunning betrekking heeft op het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 8a van de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels (wijziging openstellings-vergunning tunnel)	100.000,00

> Titel 3 op volgende pagina

Titel 3	Dienstverlening vallend onder Europese dienstenrichtlijn	
Hoofdstuk 1 Horeca		**2020**
3.1.1.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning op grond van artikel 3 van de Drank- en Horecawet	€ 440,00
	Onverminderd het gestelde in hoofdstuk 20, artikel 1.20.2.9 en hoofdstuk 3, artikel 3.1.1. van deze verordening wordt het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag verhoogd met:	
3.1.1.2	Indien de verstrekte gegevens ter beoordeling van de integriteit van de aanvraag onvoldoende zijn om deze in behandeling te kunnen nemen:	€ 202,00
3.1.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 30 van de Drank- en Horecawet	€ 352,00
3.1.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de Drank- en Horecawet	€ 264,00
Hoofdstuk 2 Organiseren evenementen of markten		
3.2.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning voor het organiseren van een evenement als bedoeld in artikel 2:25, eerste lid, van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland (evenementenvergunning), indien het betreft:	
3.2.1.1	een evenement type A	€ 176,00
3.2.1.2	een evenement type B	€ 528,00
3.2.1.3	een evenement type C	€ 879,50
3.2.1.4	een evenement type 0, zoals een straatfeest of een buurtbarbecue, dient alleen te worden gemeld	
3.2.1.5	een vergunning voor onbepaalde tijd, of langer dan 1 jaar, afhankelijk van het type, gelijk aan het tarief van A, B, C, 0	
3.2.1.6	een jaarverzamelvergunning voor diverse evenementen bij 2 of meer A-evenementen tarief gelijk	€ 352,00
3.2.1.7	Indien met betrekking tot een aanvraag van een evenement overleg moet plaatsvinden tussen gemeente, andere instanties en/of aanvrager anders dan regulier overleg, per uur verhoogd met	€ 88,00
3.2.1.8	een snuffelmarkt als bedoeld in artikel 5:23 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland	€ 88,00
Hoofdstuk 3 Seksbedrijven		
3.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om:	
3.3.1	een exploitatievergunning of wijziging van een exploitatievergunning als bedoeld in artikel 3:3 van de Algemene plaatselijke verordening Lansingerland:	
3.3.1.1	voor een seksinrichting (+ kosten wijzigen bestemmingsplan)	€ 1.347,50
3.3.1.2	voor een escortbedrijf (+ kosten wijzigen bestemmingsplan)	€ 1.347,50
Hoofdstuk 4 Splitsings- en onttrekkingsvergunning woonruimte		
3.4	Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag bedraagt	€ 725,00

Hoofdstuk 5 Marktstandplaatsen		
3.5.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning voor een vaste marktstandplaats of bedienvergunning als bedoeld in de Marktverordening Lansingerland 2019	€ 88,00
3.5.2	Het tarief voor het verstrekken van een vaste marktstandplaatsvergunning of bedienvergunning op basis van de Marktverordening Lansingerland 2019 bedraagt	€ 132,00
3.5.3	Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijziging/aanpassing van een eerder verleende vaste marktstandplaatsvergunning of bedienvergunning bedraagt	€ 88,00
Hoofdstuk 6 Winkeltijdenwet		
3.6	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
3.6.1	voor een ontheffing in het kader van de Winkeltijdenwet of het Vrijstellingenbesluit Winkeltijdenwet	€ 220,00
3.6.2	tot het intrekken of wijzigen van een in onderdeel 1.15.1 bedoelde ontheffing	€ 88,00
Hoofdstuk 7 In deze titel niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking		
3.7	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een andere, in deze titel niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking	€ 352,00

Aldus vastgesteld door de Raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering van 19 december 2019.

De griffier,

drs. Marijke Walhout

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder

Registratienummer
BR1900132

Onderwerp
Vaststellen controleprotocol accountantscontrole 2019

Gevraagde beslissing
- Het controleprotocol accountantscontrole 2019 inclusief het normenkader vast te stellen.

Samenvatting
De raad is opdrachtgever voor de accountantscontrole. In het controleprotocol inclusief het normenkader en het dienstverleningsplan 2019 zijn de kaders voor de opdracht 2019 uitgewerkt. De Raad stelt formeel het controleprotocol inclusief het normenkader vast.

Het normenkader 2019 is geactualiseerd aan de hand van de meest actuele regelgeving (externe wet- en regelgeving en interne regelgeving zoals gemeentelijke verordeningen).

Onder punt 4 in het controleprotocol accountantscontrole 2019 stellen wij de Raad voor om aan, evenals voor het begrotingsjaar 2017 en 2018, eventuele afwijkingen op het door de gemeenteraad vastgestelde inkoop- en aanbestedingsbeleid geen consequenties te verbinden voor het oordeel van de accountant omtrent de rechtmatigheid ten behoeve van de jaarrekeningcontrole 2019. Met het vaststellen van het controleprotocol besluit de Raad dan ook om aan eventuele afwijkingen van het inkoop- en aanbestedingsbeleid geen consequenties te verbinden.

Financiële consequenties
Het door de accountant genoemde bedrag in zijn opdrachtbevestiging past binnen het beschikbare budget wat beschikbaar is voor de accountantscontrole en is conform het raadsvoorstel van 3 oktober 2019.

Verdere procedure
De accountant start met de interim controle in december 2019. De jaarrekeningcontrole 2019 vindt plaats in juni/ juli 2019, overeenkomst het raadsvoorstel van 3 oktober 2019.

De opdrachtbevestiging 2019 zal namens de gemeente door de burgemeester getekend worden.

Juridische aspecten
Artikel 213 van de gemeentewet en de controleverordening ex artikel 213 van de gemeentewet.

Extern draagvlak/burgerparticipatie
N.v.t.

Duurzaamheid
N.v.t.

Bijlagen

- Controleprotocol accountantscontrole 2019 (T19.21210)
- Dienstverleningsplan accountantscontrole 2019 (T19.21209)
- Opdrachtbevestiging jaarrekening controle 2019 PSA (I19.22857) – stuk bevat persoonsgegevens en staat in de iBabs map persoonsgegevens

Toelichting

De raad is opdrachtgever voor de accountantscontrole. In het controleprotocol inclusief het normenkader en het dienstverleningsplan 2019 zijn de kaders voor de opdracht 2019 uitgewerkt. Dit kader is door de Begeleidingscommissie Accountantscontrole voorbereid. De Raad neemt formeel het besluit om het controleprotocol inclusief het normenkader voor de controle 2019 vast te stellen.

In deze commissie is ook het concept controleplan 2019 van Publieke Sector Accountants en de daarin opgenomen aandachtspunten voor de controle 2019 besproken. De commissie ziet geen reden om naast de reeds benoemde aandachtspunten in het controleplan van Publieke Sector Accountants nog aanvullende aandachtspunten voor de controle 2019 mee te geven aan de accountant.

Het normenkader 2019 is geactualiseerd aan de hand van de meest actuele regelgeving (externe wet- en regelgeving en interne regelgeving zoals gemeentelijke verordeningen).

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900132

Onderwerp
Vaststellen controleprotocol accountantscontrole 2019

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
- de Raad opdrachtgever is voor de accountantscontrole van de jaarrekening en deze opdracht wordt voorbereid door de Begeleidingscommissie Accountantscontrole

Gelet op
- artikel 213 van de gemeentewet en de controleverordening ex artikel 213 van de Gemeentewet.

Besluit(en)
Het controleprotocol accountantscontrole 2019 inclusief het normenkader vast te stellen.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering
Van 19 december 2019,

de griffier,

drs. Marijke Walhout

Publieke Sector Accountants B.V.
Jan Sluijtersstraat 21
3059 VC Rotterdam
www.publiekesectoraccountants.nl
info@psa-ra.nl

Aan de raad van de gemeente Lansingerland
T.a.v. mevrouw drs. M. Walhout, raadsgriffier
Postbus 1
2650 AA Berkel en Rodenrijs

Datum	Behandeld door	Ons kenmerk
9 oktober 2019	A. Booij RA (06-15092689)	312019015.19.247

Onderwerp
Opdrachtbevestiging controle jaarrekening 2019

Geachte leden van de raad,

U heeft u ons verzocht de jaarrekening te controleren van uw gemeente over het boekjaar eindigend op 31 december 2019. Het doet ons genoegen met deze brief de aanvaarding van de opdracht en de nadere invulling ervan te bevestigen.

Door middel van deze opdrachtbevestiging worden de aanvaarding van de opdracht, de omvang van de verantwoordelijkheid van Publieke Sector Accountants ten opzichte van uw organisatie en de wijze van rapportering vastgelegd en bevestigd.

Wij vragen u een exemplaar van de bijgesloten opdrachtbevestiging te ondertekenen en aan ons retour te zenden.

Hoogachtend,

Publieke Sector Accountants B.V.

W. Kalkman RA

Bijlagen: Opdrachtbevestiging 2019 met 1 bijlage

Opdrachtbevestiging Gemeente Lansingerland voor het boekjaar eindigend op 31 december 2019

Opdracht

Als accountant van uw gemeente onderzoeken wij of de jaarrekening het door de wet vereiste inzicht geeft, overeenkomstig het bepaalde in artikel 213 lid 2 van de Gemeentewet. De uitslag van ons onderzoek geven wij weer in een controleverklaring en een verslag van bevindingen over de getrouwheid van de jaarrekening en de rechtmatigheid van de verantwoorde baten, lasten en balansmutaties.

De controleverklaring en het verslag van bevindingen bevatten alle in het kader van het dechargeverleningsproces relevante controlebevindingen. Deze stukken zijn bestemd om tezamen met de jaarrekening en de gezamenlijk daarmee openbaar te maken stukken te worden overgelegd de gemeenteraad in het kader van de vaststelling van de jaarrekening; een en ander overeenkomstig het bepaalde in artikel 197 lid 3 van de Gemeentewet. Voorts worden zij overgelegd aan het toezichthoudende orgaan (i.c. gedeputeerde staten van de provincie, het Centraal Bureau voor de Statistiek en het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) en openbaar gemaakt.

Wij baseren ons bij de opdracht op de uitgangspunten die zijn vastgelegd in het Besluit accountantscontrole decentrale overheden en het door uw gemeenteraad vastgestelde controleprotocol en normenkader 2019 en de overeenkomst Accountantsdiensten (met referentienummer U19.07640) met bijhorende bijlagen.

Andere informatie

Wij rapporteren in de controleverklaring ook over de andere informatie, waaronder het jaarverslag, de overige gegevens en eventueel aanvullende informatie. Daartoe lezen wij de andere informatie en overwegen daarbij, op basis van onze kennis en ons begrip, te verkrijgen vanuit de jaarrekeningcontrole of anderszins, of de andere informatie:

- met de jaarrekening verenigbaar is en geen materiële afwijkingen bevat.

- alle informatie bevat die op grond van het Besluit begroting en verantwoording (BBV) is vereist.

Dit om met deze werkzaamheden te voldoen aan de vereisten in de Nederlandse Standaard 720. Deze werkzaamheden hebben niet dezelfde diepgang als onze controlewerkzaamheden bij de jaarrekening.

Verantwoordelijkheid van de accountant

Wij verrichten onze controle in overeenstemming met Nederlands recht, waaronder de Nederlandse controlestandaarden, het Besluit accountantscontrole decentrale overheden (Bado) en het Controleprotocol WNT. Dit vereist dat wij voldoen aan de voor ons geldende ethische voorschriften. Desgewenst zullen wij u een exemplaar van de Verordening gedrags- en beroepsregels accountants (VGBA) toesturen. Op deze plaats brengen wij onder uw aandacht dat wijzigingen in wet- en regelgeving, waaronder verordeningen en standaarden, van invloed kunnen zijn op onze werkzaamheden.

Wij zijn gehouden onze controle zodanig te plannen en uit te voeren dat een redelijke mate van zekerheid wordt verkregen dat de jaarrekening geen afwijkingen van materieel belang bevat.

Een controle omvat het uitvoeren van werkzaamheden ter verkrijging van controle-informatie over de bedragen en de toelichtingen in de jaarrekening. De geselecteerde werkzaamheden zijn afhankelijk van onze oordeelsvorming, inclusief de inschatting van de risico's dat de jaarrekening een afwijking van materieel belang bevat als gevolg van fraude of fouten.

Bij deze risico-inschattingen nemen wij ook de interne beheersing in aanmerking die relevant is voor het door de gemeente opmaken van de jaarrekening en het getrouwe beeld daarvan.

Deze risico-inschattingen zijn gericht op het opzetten van passende controlewerkzaamheden, niet op een oordeel over de effectiviteit van de interne beheersing van de gemeente. Een controle omvat daarnaast het evalueren van de geschiktheid van de gebruikte grondslagen voor financiële verslaggeving, van de redelijkheid van door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente gemaakte schattingen, en ook een evaluatie van het algehele beeld van de jaarrekening.

Wij wijzen u erop dat als gevolg van het toepassen van deelwaarnemingen en andere inherente beperkingen van een controle, plus de inherente beperkingen van elk systeem van interne beheersing, er een onvermijdbaar risico bestaat dat er zelfs indien een controle naar behoren is gepland en uitgevoerd in overeenstemming met de Nederlandse controlestandaarden een afwijking van materieel belang onontdekt blijft.

Onafhankelijkheid

Nederlands recht, waaronder de Wet toezicht accountantsorganisaties (Wta) en de Verordening inzake de onafhankelijkheid van accountants bij assurance-opdrachten (ViO), vereist dat wij onafhankelijk zijn ten opzichte van onze assurance-cliënten.

Deze regelgeving bevat onder meer beperkingen ten aanzien van de diensten die wij aan controlecliënten kunnen verlenen.

Indien wij gestart zijn met de uitvoering van de controleopdracht en daarna omstandigheden identificeren die de onafhankelijke uitvoering van de controleopdracht in gevaar zouden kunnen brengen, moeten wij de werkzaamheden van de controleopdracht mogelijk met onmiddellijke ingang opschorten. In dat geval zullen wij trachten zo snel mogelijk een oplossing te vinden die ons in staat stelt de controleopdracht voort te zetten. Indien wij van mening zijn dat de situatie niet kan worden opgelost, zullen wij mogelijk genoodzaakt zijn de controleopdracht tussentijds te beëindigen.

Als de bedreiging voortvloeit uit een samenloop van de controleopdracht met een andere opdracht aan ons of aan een onderdeel van ons netwerk en een oplossing onzes inziens niet mogelijk is, dan kan het noodzakelijk zijn dat een van de opdrachten tussentijds wordt beëindigd. Wij zullen u op de hoogte stellen voordat wij een dergelijk besluit nemen. Voor schade die voortvloeit uit een dergelijke beëindiging zijn wij niet aansprakelijk. Het voorgaande blijft buiten toepassing indien sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid van onze zijde.

Om onze onafhankelijkheid op efficiënte wijze blijvend te kunnen waarborgen, verzoeken wij u ons te informeren over de juridische structuur van uw gemeente, en ook van overige (groeps)maatschappijen en gelieerde maatschappijen waarmee uw gemeente direct of indirect is verbonden. Wijzigingen in de (juridische) (groeps)samenstelling of structuur kunnen met zich brengen dat wij genoodzaakt zijn de verlening van bepaalde diensten aan uw gemeente te beëindigen.

Wij bespreken in voorkomende gevallen potentiële bedreigingen van onze onafhankelijkheid met u. Het kan in dat verband bijvoorbeeld gaan om de volgende onderwerpen:

- Langdurige betrokkenheid;
- Geschenken en gastvrijheid;
- Zakelijke relaties;
- Werkrelaties (in dienst treden bij controlecliënt).

Wij verzoeken u onze onafhankelijkheid op de agenda te plaatsen van onze jaarlijkse bespreking met de gemeenteraad.

Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme

Volgens de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) dienen wij cliëntonderzoek te verrichten. Verder zijn wij op grond van de Wwft verplicht een verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transactie van of ten behoeve van een cliënt te melden aan de Financial Intelligence Unit Nederland te Zoetermeer.

Nadere voorschriften NOCLAR

Sinds 1 januari 2019 gelden voor ons de Nadere voorschriften NOCLAR (non-compliance with laws and regulations), hierna NV NOCLAR. Hierin staat hoe wij moeten handelen ingeval van niet-naleving van wet- en regelgeving door uw gemeente. In voorkomend geval moeten wij mogelijk een relevante niet-naleving onmiddellijk melden aan een bevoegde instantie. Voor meer informatie over de NV NOCLAR verwijzen wij u graag naar de website van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants (https://nba.nl). Indien u prijs stelt op een exemplaar van de NV NOCLAR kunnen wij u die toesturen.

Meldplicht op grond van artikel 26 Wta

Indien sprake is van een redelijk vermoeden van fraude van materieel belang handelen wij ook in overeenstemming met artikel 26 lid 2 Wta.

Verantwoordelijkheid van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente

Door deze opdrachtbevestiging te ondertekenen erkent en begrijpt u dat het college van burgemeester en wethouders verantwoordelijk is voor:

- Het opmaken van de jaarrekening in overeenstemming met het in Nederland geldende Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten en de bepalingen van en krachtens de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (WNT), en voor het opstellen van het jaarverslag in overeenstemming met het in Nederland geldende Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten.

- Een zodanige interne beheersing als het management noodzakelijk acht om het opmaken van de jaarrekening mogelijk te maken zonder dat deze afwijkingen van materieel belang bevat als gevolg van fraude of van fouten.

- Het opstellen van de andere informatie, waaronder het jaarverslag en de overige gegevens in overeenstemming met het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten.

En verder voor het aan ons:

- Toegang te verschaffen tot alle informatie die relevant is voor het opmaken van de jaarrekening, zoals vastleggingen, documentatie en andere aangelegenheden.

- Verstrekken van aanvullende informatie die wij kunnen vragen voor het doel van de controle.

- Toegang verlenen tot personen binnen de gemeente noodzakelijk voor het verkrijgen van controle-informatie.

U moet erop toe zien dat de rechten en verplichtingen van de gemeente op toereikende wijze in de jaarrekening tot uitdrukking worden gebracht. Dit is met inbegrip van die rechten en verplichtingen die reeds bestaan, maar niet via de normale administratieve procedures zijn vastgelegd. In sommige gevallen kunnen deze rechten en verplichtingen niet door accountantscontrole worden ontdekt.

Al bekende en/of te verwachten gebeurtenissen en omstandigheden moeten ook op adequate wijze in de jaarrekening tot uitdrukking worden gebracht. In verband hiermee verzoeken wij u om mededelingen die in dat kader aan ons zijn gedaan schriftelijk te bevestigen.

Verder vragen wij u schriftelijk te bevestigen dat het college van oordeel is dat het effect van eventuele ongecorrigeerde afwijkingen in de jaarrekening, zowel afzonderlijk als in totaal, niet van materieel belang is voor de jaarrekening als geheel. Een overzicht van deze posten zal in de schriftelijke mededeling worden opgenomen of eraan worden gehecht.

Wij rekenen op volledige medewerking van uw medewerkers en vertrouwen erop dat zij alle voor controle benodigde vastleggingen, documentatie en andere informatie beschikbaar zullen stellen. Bijlage 1 geeft een beschrijving van omstandigheden die het honorarium en de nagestreefde data van completering significant zouden kunnen beïnvloeden.

Fraude

De primaire verantwoordelijkheid voor het voorkomen en ontdekken van fraude berust bij zowel de gemeenteraad als het college van burgemeester en wethouders. Als accountant zijn wij niet verantwoordelijk en aansprakelijk voor de preventie van fraude.

Door de kenmerken van fraude is het mogelijk dat een controle, ook al is deze opgezet en uitgevoerd in overeenstemming met algemeen aanvaarde controlestandaarden, een fraude van materieel belang niet ontdekt. Vooral wanneer gebruik wordt gemaakt van verhulling door samenspanning en vervalste documentatie.

Omdat onze controle is opgezet om een redelijke mate van zekerheid te verkrijgen dat de jaarrekening als geheel geen afwijkingen van materieel belang bevat als gevolg van fraude of fouten, richt deze zich niet specifiek op het ontdekken van fraude. Indien tijdens de controle aanwijzingen van fraude blijken, verrichten wij, ongeacht de mogelijke omvang en de aard van de vermoedelijke fraude aanvullend onderzoek. Indien wij een aanwijzing voor een redelijk vermoeden van fraude verkrijgen, communiceren wij hierover met het college van burgemeester en

wethouders en/of de gemeenteraad. Indien sprake is van een redelijk vermoeden van fraude van materieel belang handelen wij ook in overeenstemming met artikel 26 lid 2 van de Wta.

In het kader van de Nederlandse Standaard 240, "De verantwoordelijkheid van de accountant met betrekking tot fraude in het kader van een controle van financiële overzichten", zullen wij het college van burgemeester en wethouders vragen de volgende punten schriftelijk te bevestigen:

a. Het college van burgemeester en wethouders erkent zijn verantwoordelijkheid voor het opzetten, implementeren en onderhouden van de interne beheersing gericht op het voorkomen en ontdekken van gevallen van fraude.

b. Het college van burgemeester en wethouders heeft ons de resultaten gemeld van de inschatting door het management van het risico dat de financiële overzichten afwijkingen van materieel belang zouden kunnen bevatten die het gevolg zijn van fraude.

c. Het college van burgemeester en wethouders heeft aan ons zijn kennis verstrekt met betrekking tot fraude of vermoede fraude die op de gemeente van invloed is en waarbij betrokken zijn:
   - het management;
   - werknemers die een belangrijke rol spelen bij de werking van de interne beheersing; of
   - anderen in het geval dat de fraude een effect zou kunnen hebben dat van materieel belang is voor de financiële overzichten.

d. Het college van burgemeester en wethouders heeft ons op de hoogte gesteld van alle aantijgingen van fraude of van vermoede fraude die op de financiële overzichten van de gemeente van invloed zijn en waarvan het college van burgemeester en wethouders kennis heeft verkregen via werknemers, voormalige werknemers, analisten, regelgevers, toezichthouders of via anderen.

Naleving specifieke wet- en regelgeving

Het college van burgemeester en wethouders (onder het toezicht van de gemeenteraad) is verantwoordelijk voor de naleving van wettelijke en andere voorschriften.

Ons onderzoek richt zich mede op de rechtmatigheid van de totstandkoming van in de jaarrekening verwerkte baten, lasten en balansmutaties. Het interne beheersinstrumentarium ter borging van de juiste naleving van wet- en regelgeving zullen wij daartoe mede in ons onderzoek betrekken. Daarbij nemen wij de uitgangspunten en aanwijzingen in acht die zijn vastgelegd in het Bado, het Controleprotocol WNT, alsmede de uitgangspunten en standpunten van de commissie BBV en de aanwijzingen en beroepsvoorschriften van de NBA.

De wet- en regelgeving die als norm geldt voor de rechtmatigheidscontrole, is door u vastgelegd in het normenkader met het bijbehorende toetsingskader. Ook kan het toetsingskader worden geoperationaliseerd door het direct inrichten en vertalen van de van toepassing zijnde bepalingen vanuit het normenkader in de beheersorganisatie van uw gemeente middels processen, procedures, richtlijnen of checklists waaruit expliciet duidelijk is en wordt gemaakt aan welke bepalingen financiële rechtmatigheidsconsequenties worden verbonden.

Een controle leidt in het algemeen niet tot ontdekking van overtredingen van alle wet- en regelgeving. Bij ontdekking van overtredingen, ongeacht de materialiteit, overwegen wij de implicaties ervan voor de integriteit van het management of de werknemers en het mogelijke effect op andere aspecten van onze controle.

Wij zullen het college van burgemeester en wethouders verzoeken schriftelijk te bevestigen dat het alle inlichtingen heeft verstrekt omtrent alle hem bekende werkelijke of mogelijke overtredingen van wet- en regelgeving waarmee bij het opstellen van de jaarrekening rekening moet worden gehouden.

Rapportage

Over de uitkomsten van onze werkzaamheden rapporteren wij aan u in de vorm van een controleverklaring bij de jaarrekening en een verslag van bevindingen. Er kunnen omstandigheden zijn waarin het, op basis van onze controlebevindingen, noodzakelijk kan zijn de vorm en inhoud van onze controleverklaring aan te passen. Voor de controleverklaring en het verslag van bevindingen geldt als uitgangspunt dat de planning en controle zodanig is dat deze beide documenten vóór de behandeling van de jaarrekening in de commissie Bestuur en Financiën, beschikbaar dient te zijn voor de gemeenteraad

Onze controleverklaring bij de opgemaakte jaarrekening is bestemd voor de gemeenteraad en moet worden opgenomen in de openbaar te maken stukken, te weten de jaarrekening, het jaarverslag en de overige gegevens en eventuele andere informatie. U verstrekt ons daartoe concepten van de openbaar te maken stukken. Onze controleverklaring mag eerst openbaar worden gemaakt na onze schriftelijke toestemming.

Onze voorafgaande schriftelijke toestemming is vereist voor elke nieuwe openbaarmaking van de jaarrekening. Dit geldt ook voor publicatie op internet, het openbaar maken of verzenden aan derden van een ander financieel verslag waarin onze naam wordt genoemd. Ook geldt dit voor het gebruik van onze naam in elk ander document dat openbaar wordt gemaakt of ter beschikking wordt gesteld aan derden. In al deze gevallen dient u ons tijdig een concept van het document te verstrekken voordat dit wordt verspreid.

Wij zullen voor het college van burgemeester en wethouders op basis van onze interim-controle een brief (management-letter) met bevindingen en aanbevelingen samenstellen, waarin we de eventueel geconstateerde tekortkomingen en mogelijke verbeteringen in de administratieve organisatie van de gemeente aangeven. Dit geldt vooral voor de daarin besloten interne beheersingsmaatregelen.

Communicatie met het college van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad over onze onderlinge relatie is ook een belangrijke waarborg voor onze onafhankelijkheid. In dat kader zullen wij jaarlijks aan u rapporteren over de volgende aspecten:

- Bevestiging van onze onafhankelijke positie ten opzichte van uw organisatie.
- In rekening gebrachte en te brengen honoraria, gesplitst in controle en categorieën overige dienstverlening door onze organisatie.
- Bijzonderheden over relaties tussen uw organisatie en onze organisatie die van invloed kunnen zijn op onze onafhankelijkheid.
- Geschenken en persoonlijke uitingen van gastvrijheid, die zijn ontvangen of verstrekt, voor zover deze een (geschatte) waarde van meer dan € 100 hebben.
- Overige maatregelen ter waarborging van de onafhankelijkheid.

Single information Single audit

Voor een aantal benoemde rijksbijdrageregelingen moet op basis van Single information Single audit (SiSa) verantwoording worden afgelegd via een specifiek afzonderlijke bijlage in de jaarstukken. Het Ministerie van BZK heeft in een aantal notities aangegeven welke voorwaarden hierop van toepassing zijn. Belangrijke informatie met betrekking tot de achtergronden van deze regeling is te raadplegen op de SiSa-website van het Ministerie van BZK:

https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/financien-gemeenten-en-provincies/inhoud/belastinginkomsten-en-specifieke-uitkeringen-gemeenten-en-provincies/specifieke-uitkeringen-sisa-gemeenten-en-provincies.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Bij het uitvoeren van deze opdracht kunnen wij te maken krijgen met persoonsgegevens. Dan geldt de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Voor deze opdracht zijn wij aan te merken als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG. Voor meer informatie over de AVG verwijzen wij u graag naar de website van de Autoriteit Persoonsgegevens (https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/).

Inzage in onze dossiers door toezichthouders en andere instanties

Alle werkpapieren en dossiers, andere materialen, rapporten en zaken die als onderdeel van onze controle zijn gecreëerd, ontwikkeld of uitgevoerd, zijn eigendom van Publieke Sector Accountants B.V.

Wij kunnen op grond van wettelijke bepalingen of andere voorschriften verplicht worden om aan derden, bijvoorbeeld toezichthouders en FIOD-ECD, informatie te verstrekken of toegang tot onze werkpapieren en dossiers te verschaffen. Daarnaast kunnen derden ons verzoeken informatie te verstrekken of inzage te geven in onze werkpapieren en dossiers.

Op grond van geheimhoudingsregels moeten wij in sommige gevallen hiervoor uw schriftelijke toestemming verkrijgen. Indien een dergelijk verzoek ons bereikt, nemen wij zo spoedig mogelijk contact met u op over de voorwaarden waaronder aan dit verzoek kan worden voldaan. Ook de Belastingdienst kan in het kader van een reguliere belastingcontrole aan ons verzoeken informatie te verstrekken of inzage te verlenen in onze werkpapieren en dossiers. Een dergelijk verzoek wordt altijd in eerste instantie aan u en/of uw juridisch of fiscaal adviseur kenbaar gemaakt door de controlemedewerker van de Belastingdienst.

Wij zijn van mening dat het algemeen belang ermee gediend is dat de Belastingdienst bij belastingcontroles kan steunen op de uitgevoerde werkzaamheden. Wij zullen u vragen om uw instemming schriftelijk aan ons kenbaar te maken. Bij een dergelijk verzoek van de Belastingdienst nemen wij zo spoedig mogelijk contact met u op.

Mocht u in een concrete situatie uw instemming onthouden, dan zullen wij op grond van onze gedrags- en beroepsregels nagaan waarom u uw instemming niet geeft.

Review

Het komt voor dat subsidiërende instanties reviews uitvoeren op een te verstrekken of verstrekte subsidiebijdrage welke is verantwoord in een specifieke subsidieverantwoording dan wel in de SiSa-bijlage bij de jaarrekening. Hiermee doelen we niet op de reviews vanuit de accountants van de deelnemende gemeenten voor de SiSa-bijlage. Een review wordt bijvoorbeeld uitgevoerd om vanuit de subsidieverstrekker aanvullend de rechtmatigheid van de bestedingen vast te stellen of de uitvoering van de regeling nader te controleren. Een dergelijke review kan onder meer inhouden dat de betreffende subsidieverstrekker vragen heeft aan ons of inzage wenst in het betreffende controledossier. Aangezien op voorhand de kosten en de frequentie van reviews niet zijn in te schatten, zullen wij u hiervan in kennis stellen en u een kostenopgave doen toekomen wanneer dit aan de orde is. De kosten van eventuele reviews zijn derhalve niet opgenomen in de huidige kostenopgave.

Honorarium

Ons honorarium is gebaseerd op de tijdbesteding van ons controleteam, inclusief te maken kosten. De individuele uurtarieven zijn in overeenstemming met de mate van verantwoordelijkheid en de vereiste ervaring en bekwaamheid van elk der teamleden. De tarieven die Publieke Sector Accountants rekent zijn marktconform

Wij verwachten dat ons honorarium voor de jaarrekeningcontrole 2019 van de algemene dienst € 120.000 (dit bedrag is exclusief Btw maar inclusief alle overige kosten) zal bedragen. Ons honorarium voor verrichte werkzaamheden zal conform onderstaand voorstel in rekening worden gebracht. De betalingstermijn bedraagt 30 dagen.

Termijn	Bedrag
1e termijn voor aanvang van de interim controle (richtdatum 15 november 2019)	€ 48.000,00
2e termijn voor aanvang van de jaarrekeningcontrole (richtdatum 15 april 2020)	€ 48.000,00
3e termijn bij afgifte controleverklaring (richtdatum 15 juni 2020)	€ 24.000,00

De kosten voor de accountantscontrole hangen mede af van de kwaliteit van de administratieve organisatie en interne controle van uw gemeente (ten aanzien van zowel de getrouwheid als de rechtmatigheid). Wij hebben onze raming gebaseerd op de uitgangspunten voor de accountantscontrole die in het vorenstaande zijn beschreven.

Tijdens de opdracht kunnen zich bepaalde omstandigheden voordoen die een belangrijke invloed kunnen hebben op de nagestreefde data van voltooiing en op het verwachte honorarium. Als gevolg hiervan kunnen additionele honoraria noodzakelijk zijn. Extra te verrichten werkzaamheden worden alleen uitgevoerd na overleg met u. Indien dit zich voordoet, worden te allen tijde vooraf (schriftelijke) afspraken gemaakt.

Geldigheidsduur

De inhoud van deze opdrachtbevestiging blijft van kracht totdat de opdracht wordt beëindigd, gewijzigd of vervangen door een andersoortige opdracht.

Arbeidsomstandigheden

Wij besteden veel aandacht aan goede arbeidsomstandigheden van onze medewerkers. De kwaliteit van een werkplek heeft een directe relatie met de gezondheid van medewerkers. Wij verzoeken het college van burgemeester en wethouder dan ook om onze medewerkers te voorzien van adequate werkruimte en overige faciliteiten.

Elektronische communicatie

Behoudens voor zover schriftelijk anders is overeengekomen, mogen partijen ervan uitgaan dat verzending van correct geadresseerde faxberichten, e-mails (met inbegrip van e-mails die via internet worden verstuurd) en

voicemailberichten, ongeacht of deze vertrouwelijke informatie of stukken bevatten die op de opdracht betrekking hebben, over en weer wordt aanvaard. Hetzelfde geldt voor andere door de andere partij gebruikte of aanvaarde communicatiemiddelen.

Partijen beseffen dat internet per definitie onveilig is en dat gegevens beschadigd kunnen worden, dat berichten niet altijd meteen of helemaal niet worden bezorgd en dat het in voorkomende gevallen wellicht beter is om andere communicatiemiddelen te gebruiken. Bij elektronische communicatie speelt bovendien het risico van besmetting met een virus. Partijen dienen ieder hun eigen systemen en belangen te beschermen en aanvaarden, voor zover wettelijk is toegestaan, jegens de ander geen enkele verantwoordelijkheid uit welken hoofde dan ook voor verlies, schade of omissies die op welke wijze ook voortvloeien uit het gebruik van internet of uit het gebruik van de netwerken, applicaties, elektronische gegevens of overige systemen van de cliënt door Publieke Sector Accountants.

Feedback over onze dienstverlening

Publieke Sector Accountants stelt feedback over haar dienstverlening zeer op prijs. Wij staan natuurlijk ook open voor uw feedback op momenten dat wij er niet expliciet om vragen. Heeft u een vraag of wilt u iets kwijt over deze opdracht, neem dan contact op met de heer W. Kalkman RA via nummer 06-21272977.

Heeft u, buiten deze opdracht, nog andere vragen over de dienstverlening van Publieke Sector Accountants of wilt u uw mening over Publieke Sector Accountants geven, neem dan contact op met ons via info@psa-ra.nl.

Ten slotte

Met groot genoegen aanvaarden wij deze opdracht. Mocht u nog vragen of opmerkingen hebben, aarzelt u dan niet contact op te nemen met ondergetekende.

Wij verzoeken u het bijgevoegde tweede exemplaar van deze brief te voorzien van uw handtekening en te retourneren, ter bevestiging dat deze brief een correcte weergave is van wat wij overeenkwamen, inclusief de specifieke werkzaamheden die wij hebben afgesproken te zullen uitvoeren.

Hoogachtend,

Publieke Sector Accountants B.V.

W. Kalkman RA

Voor akkoord,

Namens de gemeente Lansingerland

Naam en functie PH van de Stadt Burgemeester

Datum: 14/10/19

Bijlage: Omstandigheden van invloed op de overeengekomen data van voltooiing en op het verwachte honorarium

Bijlage: **Omstandigheden van invloed op de overeengekomen data van voltooiing en op het verwachte honorarium voor de gemeente Lansingerland**

Boekjaar geëindigd op 31 december 2019

Het verwachte honorarium voor de gemeente Lansingerland is gebaseerd op bepaalde veronderstellingen. Tijdens de opdracht zouden zich bepaalde omstandigheden kunnen voordoen die een belangrijke invloed zouden kunnen hebben op de nagestreefde data van voltooiing en op het verwachte honorarium. Als gevolg hiervan zouden additionele honoraria noodzakelijk kunnen zijn. Zulke omstandigheden omvatten, maar zijn niet beperkt tot, het volgende:

1. Op verzoek van de gemeente Lansingerland aangebrachte veranderingen in de planning van de opdracht. Veranderingen in de planning van de opdracht vereisen gewoonlijk het opnieuw toewijzen van Publieke Sector Accountants-personeel. Echter, omdat het vaak moeilijk is om personen opnieuw toe te wijzen aan andere opdrachten, kan dit voor Publieke Sector Accountants resulteren in onverwachte kosten.

2. Niet alle voor de controle benodigde onderbouwingen en door de gemeente Lansingerland op te leveren stukken zijn (a) op de verzochte datum door de gemeente Lansingerland verstrekt, (b) gecompleteerd in een voor Publieke Sector Accountants acceptabel formaat, (c) mathematisch correct, en/of (d) in overeenstemming met de administratie (bijvoorbeeld grootboekrekeningen). Publieke Sector Accountants zal een aparte lijst van benodigde schema's en termijnen aan de gemeente Lansingerland verstrekken.

3. Elektronische bestanden in het juiste formaat met daarin de opgevraagde informatie worden door de gemeente Lansingerland niet tijdig verstrekt voor onze bestandsanalyseprogramma's. Publieke Sector Accountants zal een aparte lijst van benodigde elektronische bestanden en termijnen waarop deze bestanden nodig zullen zijn aan de gemeente Lansingerland verstrekken.

4. Belangrijke nieuwe vraagstukken of veranderingen zoals:
   a. significante nieuwe verslaggevingsvraagstukken die een ongebruikelijke hoeveelheid tijd behoeven om opgelost te worden;
   b. significante wijzigingen in het verslaggevingsbeleid in vergelijking met eerdere jaren;
   c. significante wijzigingen of transacties die zich voordoen voorafgaand aan de afgifte van onze rapportages;
   d. significante wijzigingen in het personeel van de financiële administratie, zijn verantwoordelijkheden of zijn beschikbaarheid.
   e. wijziging in het risicoprofiel van de gemeente welke omstandigheden bevat maar niet beperkt zijn tot significant tegenvallende prestaties, schending van afspraken en doorbreken van bancaire-convenanten, wijzigingen in financiering en/of aanvraag van 'waivers'.

5. Significante vertragingen in de door de gemeente Lansingerland geleverde assistentie bij de uitvoering van de opdracht of vertragingen in de oplevering van documentatie door de gemeente Lansingerland als verzocht door Publieke Sector Accountants. Alle facturen, contracten en andere documenten die wij nader zullen opvragen, worden niet (tijdig) gelokaliseerd of niet voor ons makkelijk toegankelijk gemaakt door het personeel van de gemeente Lansingerland.

6. In het huidige jaar ontstane vermindering van de kwaliteit van de administratie van de gemeente Lansingerland in vergelijking met de opdracht van het voorafgaande boekjaar.

7. De gemeente Lansingerland voorziet ons niet van een grootboek in hetzelfde formaat als de jaarrekening, met verwijzingen naar de onderliggende bescheiden (per grootboekrekeningnummer). Niet alle journaalposten zijn verwerkt in het door ons ontvangen grootboek. De gemeente Lansingerland heeft geen met het grootboek en de onderliggende documenten (voor toelichtingen en kasstroomoverzichten) aansluitende conceptjaarrekening opgesteld.

8. Gedurende de controle wordt een grote hoeveelheid aan controlecorrecties geïdentificeerd.

9. Wijzigingen in de reikwijdte van onze controle die zijn veroorzaakt door gebeurtenissen buiten onze macht.

10. Te late betaling van onze facturen.

GEMEENTE Lansingerland

DIENSTVERLENINGSPLAN 2019

Afdeling: Concernstaf
Auteur: Patrick Wielaard
Versie: Definitief
Datum: 14 november 2019
Corsanummer: T19.21209

Inhoudsopgave

1 Inleiding 3
2 Dienstverleningsplan op hoofdlijnen 4
2.1 Reikwijdte accountantscontrole 4
2.2 Specifieke aandachtspunten (specials) 4
2.3 Nadere definiëring van de controle- en rapporteringstoleranties 4
2.4 Eventuele afspraken over een deskundigenbijeenkomst over een actueel onderwerp 4
2.5 Een overzicht van overlegmomenten, besprekingen en rapportages 4
3 Bijlagen 6

1 Inleiding

Op 26 september 2013 is de controleverordening gemeente Lansingerland 2013 vastgesteld. Hierin is opgenomen dat er jaarlijks een dienstverleningsplan wordt opgesteld.

Conform de controleverordening worden in het dienstverleningsplan de afspraken vastgelegd, die zijn gemaakt tussen accountant en begeleidingscommissie ter voorbereiding en ondersteuning van de uitvoering van de accountantscontrole. In het dienstverleningsplan komen in ieder geval de volgende onderwerpen aan de orde:

1. De reikwijdte van de accountantscontrole
2. Specifieke aandachtspunten vanuit de gemeenteraad aangedragen
3. Een nadere definiëring van de controle- en rapporteringstoleranties
4. Eventuele afspraken over een deskundigenbijeenkomst over een actueel onderwerp
5. Een overzicht van overlegmomenten, besprekingen en rapportages

Het volgende hoofdstuk bevat de uitwerking per onderwerp op hoofdlijnen, als ware een managementsamenvatting. Voor een nadere detaillering verwijzen wij naar de bijlagen.

Dit dienstverleningsplan is in concept in de begeleidingscommissie accountantscontrole (BAC) besproken op 2 november 2019. Een afschrift van dit plan inclusief de bijlagen wordt ter vaststelling aan de Raad gezonden.

2 Dienstverleningsplan op hoofdlijnen

2.1 Reikwijdte accountantscontrole

Nadere voorschriften voor de reikwijdte van de accountantscontrole zijn opgenomen in de BADO (besluit accountantscontrole decentrale overheden). Specifiek voor de gemeente Lansingerland zijn deze voorschriften uitgewerkt in het controleprotocol 2019. In het controleprotocol is tevens het normenkader opgenomen met daarin de wetten en lokale regelingen waar de accountant aan zal toetsen ten behoeve van het rechtmatigheidsoordeel. In de opdrachtbevestiging voor de jaarrekeningcontrole van 9 oktober 2019 is opgenomen dat de opdracht is gebaseerd op de uitgangspunten van de BADO en het vastgestelde protocol accountantscontrole.

2.2 Specifieke aandachtspunten (specials)

Voor de jaarrekeningcontrole 2019 zijn vanuit de BAC geen specifieke aandachtspunten aangedragen.

2.3 Nadere definiëring van de controle- en rapporteringstoleranties

Het minimum van de toleranties is wettelijk bepaald. Nadere definiëring van de controle- en rapportagetoleranties zijn opgenomen in het controleprotocol. De wettelijk vastgestelde toleranties gelden ook voor de gemeente Lansingerland. Voor het controleprotocol verwijzen wij naar de bijlage.

De toleranties betreffen:

Goedkeuringstolerantie	Goedkeurend	Beperking	Oordeelonthouding	Afkeurend
Fouten in de jaar-rekening (% lasten)	≤ 1%	> 1% < 3%	-	≥ 3%
Onzekerheden in de controle (% lasten)	≤ 3%	> 3% <10%	≥ 10%	-

Fouten en onzekerheden boven de € 100.000 worden opgenomen in het accountantsverslag.

2.4 Eventuele afspraken over een deskundigenbijeenkomst over een actueel onderwerp

Ten tijde van het afronden van dit document waren nog geen definitieve afspraken gemaakt over een deskundigenbijeenkomst/workshop door Publieke Sector Accountants (hierna: PSA).

2.5 Een overzicht van overlegmomenten, besprekingen en rapportages

In het vastgestelde Controleprotocol 2019 zijn de rapportages en oplevermomenten vastgelegd. De rapportages betreffen: accountantsverslag en controleverklaring. gezien het late moment van de interim-controle door de accountant, die voortvloeit uit de late aanstelling van de nieuwe accountant is in afwijking op voorgaand jaar ervoor gekozen geen managementletter uit te brengen. Eventuele bijzonderheden voortvloeiend uit de interim-controle die gerapporteerd dienen te worden, zullen in het accountantsverslag worden opgenomen. Het accountantsverslag en de jaarstukken over 2019 worden besproken in de BAC bijeenkomst van juni 2020

De belangrijkste data voor het controlejaar 2019 zijn conform het raadsvoorstel van 3 oktober 2019:

Datum	Onderwerp
December 2019	Start interim-controle
Januari 2020	Afronding interim-controle en ambtelijke bespreking bevindingen
Maart 2020	Concept jaarrekening en controle dossier gereed
Juni/ Juli 2020	Afwikkeling controle / oplevering concept accountantsverslag en controleverklaring

Juni/ Juli 2020	Bespreken accountantsverslag in bijeenkomst BAC
Juni/ juli 2020	Behandeling jaarstukken in Commissie AB
Juli 2020	Vaststelling door gemeenteraad

3 Bijlagen

Controleprotocol 2019 inclusief normenkader 2019
Opdrachtbevestiging accountantscontrole 2019

Raadsvoorstel

Datum Raad
19 december 2019

Portefeuillehouder

Registratienummer
BR1900146

Onderwerp
Benoeming en ontslag commissieleden

Gevraagde beslissing

1. Matthijs Lems te ontslaan als lid van commissie Algemeen Bestuur
2. Paul Lieverse te ontslaan als plaatsvervangend lid en te benoemen als lid van de commissie Algemeen Bestuur
3. Jurjen Dieleman te ontslaan als lid en te benoemen als plaatsvervangend lid van de commissie Ruimte
4. Kees Willem Markus te ontslaan als plaatsvervangend lid en te benoemen als lid van de commissie Ruimte

Samenvatting

De fractie van de ChristenUnie heeft wijzigingen binnen de fractie gemeld en verzocht om de bezetting in de commissies voor de ChristenUnie te wijzigen. De raad benoemt en ontslaat de commissieleden. Dit raadsvoorstel voorziet in het formaliseren van de nieuwe bezetting in de commissies door de ChristenUnie.

Raadsbesluit

Datum Raad
19 december 2019
Registratienummer
BR1900146

Onderwerp
Benoeming en ontslag commissieleden

De raad van de gemeente Lansingerland;
gelezen het bijgaande voorstel

Overwegende dat
er een wijziging heeft plaatsgevonden in de fractie van de ChristenUnie

Gelet op
Hoofdstuk V van de Gemeentewet, art. 82, 83 en 84, art. 4, 5 en 6 van het Reglement van Orde voor de commissies,

Besluit(en)
1. Matthijs Lems te ontslaan als lid van commissie Algemeen Bestuur
2. Paul Lieverse te ontslaan als plaatsvervangend lid en te benoemen als lid van de commissie Algemeen Bestuur
3. Jurjen Dieleman te ontslaan als lid en te benoemen als plaatsvervangend lid van de commissie Ruimte
4. Kees Willem Markus te ontslaan als plaatsvervangend lid en te benoemen als lid van de commissie Ruimte

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Lansingerland in zijn openbare vergadering
Van 19 december 2019 ,

de griffier,

drs. Marijke Walhout